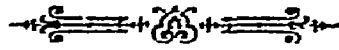

सर्वार्थसिद्धिः

श्रीमत्पूज्यपादाचार्यविरचिता.

“ राजूवाई भ्रतार वीरचंद धाराशीवकर
आवलवाई भ्रतार आमीचंद धाराशीवकर ”

अनयोः साहाय्येन

कोल्हापूरनगरे “ कल्लाप्पा भरमाप्पा निट्ट्रे ” इत्यनेन
स्वकीये जैनेन्द्रमुद्रणालये मुद्रिता

शकाब्दाः १८३९. ज्येष्ठशुक्ला पचमी

द्वितीय सस्करणम्

मूल्य रूप्यकद्वयम्.

भूमिका.

स्वस्ति सकलजगद्दुदयकरणोदितातिशयगुणास्पदीभूतपरम-
जिनशासनसरस्समभिवर्धितभव्यजनकमलविकसनवितिमिरगुणाकिरण
सहस्रमहोऽतिमहावीरसेवितरि परिनिर्वृते भगवत्परमर्षिगौतमगणध-
रसाक्षाच्छिष्यलोहार्यजम्बुविष्णुदेवापराजितगोवर्धनभद्रबाहुविशाख-
प्रौष्ठिलक्षत्रिकार्यजयनामसिद्धार्थघृतिभेणबुद्धिलादिगुरुपरम्परीणमहा-
पुरुषसन्ततिसमवद्योतितान्वयभद्रबाहुस्वामितत्साक्षाच्छिष्यचन्द्रगुप्ता-
न्वये नन्दिगणे मिथ्यादृष्टियुक्त्याभासतमःपटलविपाटनपटुप्रतिभा-
तिशयालंकृता नानाभव्यावजखण्डप्रततिविकसनश्रीविधानैकभानवो
द्वादशविधतपश्चरणकिरणटीप्त्या प्रकाशमानविग्रहाः संसाराम्भोधि-
मार्गतरणकरणतायानरत्नलयेशाः सभ्यगैनागमार्थान्वितविमलमतयोऽ
नेके दिगम्बराचार्याः प्रादुरभूवन् ॥ तेषु— सत्संयमयोगात्प्राप्तचार-
णार्द्धिः श्रीपद्मनन्दाद्यभिधानस्तत्त्वार्थाधिगममोक्षशास्त्रप्रणेता भगवा-
नुमास्वात्याचार्यः सकलपदार्थवेदित्वेनाग्निमा भूमिमलञ्चकार ॥
तथा हि— ॥ श्रीमन्मुनीन्द्रोत्तमरत्नवर्गाः । श्रीगौतमाद्याः प्रभवि-
ष्णवस्ते ॥ तत्राम्बुधौ सप्तमहर्द्धियुक्ता- । स्तत्सन्ततौ बोधनिधि-
र्वभूव ॥ १ ॥ श्रीभद्रः सर्वतो यो हि । भद्रबाहुरिति श्रुतः ॥
श्रुतकेवलनाथेषु । चरमः परमो मुनिः ॥ २ ॥ चन्द्रप्रकाशोज्ज्व-
लसान्द्रकीर्तिः । श्रीचन्द्रगुप्तोऽजनि तस्य शिष्यः ॥ यस्य प्रभा-
वाद्भनदेवताभि । राराधितः स्वस्य गणो मुनीनाम् ॥ तस्यान्वये
भूविदिते वभूव । यः पद्मनन्दिप्रथमाभिधान. ॥ श्रीकुन्दकुन्दादि-
मुनीश्वराख्यः । सत्संयमाद्दुद्गतचारणार्द्धिः ॥ ४ ॥ अभूदुमास्वा-
तिमुनीश्वरोऽसा- । वाचार्यशब्दोत्तरगृह्णपिञ्छः ॥ तदन्वये तत्सह-

शोऽस्ति नान्य- । स्तात्कालिकशेषपदार्थवेदी ॥ ५ ॥ इति सम्प्रा-
प्तचारणाद्धिरय भगवान्कुन्दकुन्दाचार्यश्चैकटा जैनसिद्धान्तविप-
यिणीं स्वमनोगता काञ्चनशङ्कामपाकृतुं श्रीमदहर्त्परमेश्वरचारुचर-
णारविन्दद्वन्द्वाराधनार्थं विदेहक्षेत्रं चारणाद्धिवलाटाकाशमार्गेण गत-
वान् । गमनसम्प्रमात्तस्य हस्तगता मयूरपिच्छिका कापि निःसृ-
त्याधःपतिता । तदानीमाकाशे विहरतः कस्यचिद्गृद्धस्य पिच्छ
गृहीत्वा स्वकार्यं निर्धर्त्य अग्रे गतवानिति तस्य गृध्रपिच्छ इत्य-
परं नाम सम्प्राप्तमिति कथा वृद्धपरम्परया श्रूयतेऽस्माभिः ॥
उमास्वातिरित्यत्र उमास्वामी इति निर्देशो मुनिवरश्रुतसागरामि-
प्रायेण ज्ञायते तत्त्वार्थवृत्तौ श्रुतसागर्यां बहुषु स्थलेषु ' उमा-
स्वामिनः उमास्वामिना ' इत्यादिपाठदर्शनात् ॥ कुन्दकुन्दाद्य-
भिधेऽयं भगवानुमास्वातिः स्वजन्मना का भूमिं पवित्रीकृतवा-
नित्यादिवृत्त नास्माभिर्ज्ञायते साधनाभावात् । परं भगवन्महा
वीरतीर्थकरनिर्वृतेः सप्तशतवर्षानन्तरमयमाचार्यो भूमिमिमा स्वज-
न्मना पवित्रीकृतवानिति वक्तुं शक्यते ॥ अत्र प्रमाणवचनानि
निम्नोल्लिखितानि भगवज्जिनसेनाचार्यप्रणीतमहापुराणे प्रथमपर्वणि
लभ्यन्ते— (भगवान्परमर्षिर्गौतमः श्रेणिकं प्रति वक्ति)—
अहं सुधर्गो जम्बवाख्यो । निखिलश्रुतधारिणः ॥ क्रमात्कैवल्य-
मुत्पाद्य । निर्वास्यामस्ततो वयम् ॥ १३९ ॥ त्रयाणामस्मदादीना
कालः केवलिनामिह ॥ द्वापष्टिवर्षपिण्डः स्याद्भगवन्निर्वृतेः परम्
॥ १४० ॥ ततो यथाक्रमं विष्णु- । नन्दिमित्रोऽपराजितः ॥
गोवर्द्धनो भद्रबाहु- । रित्याचार्या महाधियः ॥ १४१ ॥ चतुर्दश-
महाविधा- । स्थानानां पारगा इमे ॥ पुराणं द्योतयिष्यन्ति ।
कात्स्न्येन शरदःशतम् ॥ १४२ ॥ विशाखप्रोष्ठिलचार्यो । क्षत्रियो
जयसाहयः ॥ नागसेनश्च सिद्धार्थो । धृतिपेणस्तथैव च ॥ १४३ ॥

विजयो बुद्धिमान्गङ्ग- । देवो धर्मादिगढतः ॥ सेनश्च दशपूर्वाणा ।
 धारकाः स्युर्यथाक्रमम् ॥ १४६ ॥ त्र्यशीतं शतमब्जाना- । मेतेषां
 कालसंग्रहः ॥ तदा च कृत्स्नमेवेदं ।-पुराणं विस्तरिष्यते ॥१४५॥
 ततो नक्षत्रनामा च जयपालो महातपाः ॥ पाण्डुश्च ध्रुवसे-
 नश्च । कंसाचार्य इति क्रमात् ॥ १४६ ॥ एकादशाङ्गविद्यानां ।
 पारगाः स्युर्मुनीश्वराः ॥ विश द्विशतमब्जाना- । मेतेषां काल-
 ह्यते ॥ १४७ ॥ तदा पुराणमेतत्तु । पादोनं प्रथयिष्यत ॥
 भाजना गवतो भूयो । जायेत ज्ञाकनिष्ठता ॥ १४८ ॥ सुमद्रश्च
 यशोभद्रो । मद्रवाहुर्महायशाः ॥ लोहार्यश्चेत्यभी ज्ञेयाः । प्रथमा-
 द्वाविधपारगाः ॥ १४९ ॥ समाना शतमेपा स्यात् । कालोऽ
 ष्टादशभिर्युतः ॥ तुर्यो भागः पुराणस्य । तदाऽस्य प्रतनिष्यते १५०

उपर्युक्तवचनतश्चरमो मद्रवाहुर्महावीराजिननिर्वृते. सप्तमे
 शतकेऽभवदिति निश्चीयते । तस्य प्रशिष्योऽयमुमास्वातिः कदा
 वभूवेति निर्णयम् ॥ खिस्तगतकात्पूर्वं महावीरशतकं षट्शतवा-
 र्षिकमिति प्रसिद्धिर्वर्तते । तत्प्रमाणतया गृहीतं चेदितोऽष्टादश-
 शतवर्षतः पूर्वमयमुमास्वातिर्वभूवेति निश्चीयते ॥ अनेनार्यजन-
 निषेव्येण भगवदुमास्वातिना मोक्षशास्त्रं व्यरचि ॥ अत्र कर्णा-
 टभाषानिवद्धतत्त्वार्थवृत्तिप्रस्तावनातश्चेयं कथा ज्ञायते साम्प्रतं
 तत्पुस्तकाभावाद्यथास्मृतमत्रोदाहरिष्यामः—

आसीत् किल सौराष्ट्रे (गुजराथ) देशे द्वैपायकनामा
 कश्चिद्विद्वदग्रेसरो नित्यनैमित्तिकक्रियानुष्ठानपावित्रितान्तःकरणः श्रा-
 वकः ॥ कदाचित्स च स्वस्य स्वाध्यायार्थं मोक्षशास्त्रं रिरच-
 यिष्यन् ' प्रत्यहमेकं सूत्रं निर्मायैव भुनक्ति नो चेदुपवास एव
 शरणमिति' नियमं विनाय, प्रथमेऽहि प्राथमिकं ' दर्शनज्ञानचा-
 रित्राणि मोक्षमार्गः ' इत्येवंरूपं सूत्रं विरच्य स्मृतिअंशभयात्

कचित्त्वगृहस्थस्तम्भेऽलिखत् ॥ परेऽहि तस्मिन् श्रावके कार्यान्तरमनुरुध्य कचिदन्यत्र गते सति कश्चित्स्वदेहधारणमात्रावशिष्टकार्यः तदर्थं च आमरीं वृत्तिमधिष्ठाय प्रतिगृहमटन् मुनिरकस्मात्तद्गृहमाजगाम । तदा मुनिदर्शनजनितानन्दरसनिर्भरं स्वान्तरात्मना वोढुमक्षमा अतएवाऋनिषेण तमानन्दरसं वहिस्त्यजन्तीव द्वैपायकरमणीं सवहुमानं पादोपगृहादिना सत्कृत्य तं मोक्षपान्थं मुनिं परमश्रद्धयाऽभोजयत् ॥ भोजनानन्तरं तेन मुनिना स्तम्भस्थ तत्सूत्रं विलोक्य किञ्चिदिव विमृश्य सन्यगिति विशेषणेन संयुज्य तस्माद्गृहान्निरगायि । अनन्तरं स श्रावक आगत्य तत्सूत्रं 'सम्यग्दर्शनज्ञानचारित्राणि मोक्षमार्गः, इत्येवंविधं दृष्ट्वा केनेदं सूत्रमलकृतमिति भार्या पप्रच्छ । तथा तु केनचिन्मुनिना एव कृतमित्युक्ते, स द्वैपायकः तांप्रति पुनः प्रत्याह "स मुनिवरः केदानीं गत इति" तथा त्वनेन पथा गत इत्युक्ते तं मुनिप्रवरमन्वेष्टुं गृहान्निरियाय स आसन्ननिष्ठः श्रावकशिरोमणिः । अथेतस्ततोऽन्विष्याप्यप्राप्ताभीष्टोऽत एव खिन्नमना एकं वनमवजगाहे । तत्र च कचिदनेकविधलतागुल्मालिङ्कितनानाविधमहातरुपरिवृते आसन्नवतिजलनिर्झररमणीये आश्रमपदे शिलातलपर्याङ्किकानिपण्णं अनेकमुनिससेवितचरणसरोरुहं प्रशान्तगम्भीराकृतिं विष्वग्विसारिस्ववपुस्तेजसा दिशो भासयन्त भगवन्तं मुनिप्रवरं विलोक्य तदीयकान्त्याकृतिविशेषेण स एवायमित्यनुमिन्वानः स भव्यः श्रावकः पुरतो गत्वा प्रणम्य तद्दर्शनाविभूतानन्दाश्रुजलेन पादाववनिज्य तेन मुनिना सादरं विलोकितः कृताञ्जलिरतिष्ठत् ॥ अनन्तरमनामयं पृष्ठ. स. स्वोदन्तं तादृशसूत्रविरचनावर्धक निरूप्य "श्रीमद्विरेवाय मोक्षमार्गप्रकाशकग्रन्थः समापनीयो नाहमस्मिन् समर्थ इति" तं मुनि पुनः

पुनः परमादरेण 'व्यजिज्ञपत् ॥ स एव मुनिरयमुमास्वात्यमिध
इत्यवगच्छन्तु कृतधियः ॥

एषु तत्त्वार्थसूत्रेषु गन्धहस्तिमहामाप्यसञ्ज्ञकं चतुरशीति-
सहस्रश्लोकपरिमितं भगवत्समन्तभद्राचार्यविरचितं भाष्यं वर्तते इति
श्रुणुमः परं न लब्धमस्माभिः कापि । तथा श्रुतसागरी सुत्रो-
धिनी इत्यभिधा अनेक वृत्तयश्च सन्ति । तासु च काश्चिदि-
दानीमपि लभ्यन्ते । तास्वपि इयं पूज्यपादाचार्यविरचिता सर्वा-
र्थसिद्ध्यभिधा वृत्तिरतीव समीचीना सर्वत्र श्रद्धालुश्रावकजन-
स्वाध्यायविषयत्वात्सुप्रसिद्धतरा चेति सैवास्माभिर्यथामति संशोध्य
विद्यार्थिवृन्दोपयोगार्थं “ दशाध्यायपरिच्छिन्ने तत्त्वार्थं पठिते
सति । फलं स्यादुपवासस्य भाषितं मुनिपुङ्गवैः ” इति फला-
भिधायकवाक्यानुमितविधेः प्रतिदिनमवश्यपठनीयत्वात् सधर्मश्रा-
द्धजनस्वाध्यायार्थं च मुद्रिता ॥ अयं सर्वार्थसिद्धिवृत्तिकृत् भग-
वान् पूज्यपादाचार्योऽपि उपर्युक्तनन्दिगणस्थ एव । अस्यापि
प्रथमं देवनन्दीति नामासीत् । पश्चादधिगतसकलज्ञानार्थतत्त्व-
स्यास्यैव जिनेन्द्रबुद्धिरिति द्वितीयं नाम प्रसिद्ध बभूव । तथा,
एतस्य तपोमाहिम्ना एतत्पादोदकं सुवर्णत्वेन परिणतं बहुशो
दृष्ट्वा तदानीन्तनैः ‘ पूज्यपाद ’ इत्यपरं नामाकारीति क्वचि-
द्ग्रन्थे दृष्टमस्माभिः ॥ अस्यान्वयविषये अत्रेतना श्लोका उपलभ्यन्ते

श्रीगृद्धपिञ्चमुनिपस्य वलाकपिञ्चः । शिष्योऽजिनष्ट भुव-
नत्रयवर्तिकीर्त्तिः ॥ चारित्रचञ्चुराखिलावनिपालमौलि- । माला-
शिलीमुखविराजितपादपद्मः ॥ १ ॥ एवं महाचार्यपरम्परायां ।
स्यात्कारमुद्राङ्किततत्त्वदीपः ॥ भद्रः समन्ताद्गुणतो गणीशः ।
समन्तभद्रोऽजनि वाडिसिंह ॥ २ ॥ ततः ॥ यो देवनन्दिप्रथ-
माभिधानो । बुध्या महत्या स जिनेन्द्रबुद्धिः ॥ श्रीपूज्यपादोऽ

जनि देवताभिर्यत्पूजितं पादयुगं यदीयम् ॥ ३ ॥ जैनेन्द्रं निज-
शब्दमागमतुलं सर्वार्थसिद्धिः परा । सिद्धान्ते निपुणत्वमुद्धक-
विता जैनाभिषेकः स्वकः ॥ छन्दः सूक्ष्मधिय समाधिगतकं
स्वास्थ्यं यदीयं विदा- । माख्यातीह स पूज्यपादमुनिपः पूज्यो
मुनीनां गणैः ॥ ४ ॥

अत्र चरमश्लोके भगवत्पूज्यपादप्रणीता ये ग्रन्थाः संगृ-
हीतास्तेषु जैनाभिषेकाख्यो ग्रन्थ इदानीं यावत्तास्माभिः क्वचि-
त्प्राप्तः । यदि स ग्रन्थ सुप्रारब्धवशात्क्वचिल्लभ्येत तर्हि आद्यु-
निकानां पञ्चामृताभिषेकवादानिर्णयः सुकर इति मन्यामहे,
भगवत्पूज्यपादवचनस्य महीयस्त्वात् ॥ तथा चिकित्साशास्त्रेऽपि
श्रीमत्पूज्यपादप्रणीतौ द्वौ ग्रन्थौ उपलभ्येते । तयोरेकस्मिन्
चिकित्सा तथाऽन्यस्मिन्नौषधीनां धान्यानां च गुणनिरूपणं
दृश्यते । तेन भगवत्चिकित्साशास्त्रेऽपि नैपुण्यं विशदं भवति ॥

सर्वार्थसिद्धिग्रन्थारम्भे ' मोक्षमार्गस्य नेतारमिति ' श्लोको
वर्तते स तु सूत्रकृता भगवदुमास्वातिनैव विरचित इति श्रुत-
सागराचार्यस्याभिमतमिति तत्प्रणीतश्रुतसागराख्यवृत्तित् स्पष्टम-
वगम्यते । तथापि श्रीमत्पूज्यपादाचार्येणाख्यातत्वादिदं श्लोक-
निर्माणं न सूत्रकृतं किंतु सर्वार्थसिद्धिकृत एवेति निर्विवादम्
। तथा एतेषां सूत्राणां द्वैपायकप्रश्नोपर्युत्तरत्वेन विरचनं तैरे-
वाङ्गीक्रियते तथा च उत्तरे वक्तव्ये मध्ये मङ्गलस्याप्रस्तुतत्वा-
द्दस्तुनिर्देशस्यापि मङ्गलत्वेनाङ्गीकृतत्वाच्चोपरितनः सिद्धान्त एव
दार्ढ्यमाप्नोतीत्युक्तं सुधीभिः ॥ आस्मिन् दशाध्यायपरिच्छिन्ने
तत्त्वार्थसूत्रग्रन्थे भगवता सप्ततत्त्वनिरूपणं सप्तपञ्च व्यधायि ।
तत्र प्रथमाध्यायमारभ्य आचतुर्थाध्यायं जीवतत्त्वं, पञ्चमाध्याये

पुद्गलतत्त्वं, षष्ठसप्तमयोरास्रवतत्त्वं, अष्टमे बन्धतत्त्व, नवमे संव-
रनिर्जरातत्त्वे, दशमे मोक्षतत्त्वमिति सप्ततत्त्वानि ऊहापोहाभ्या
निरूपितानि ॥

एतद्ग्रन्थमुद्रणसमये श्रेष्ठिवरैः मुन्नापुरवासीभिः श्रीमद्भिः
हीराचन्दात्मजैर्माणिकचन्देतिषुगृहीतनामधेयैरस्मत्साहाय्यार्थमेकं देव
नागराक्षरैर्लिखितं प्राचीनं पुस्तकं प्रेषितं, तत्तु प्रायोऽशुद्धं,
तथा अस्मत्सुहृच्चूडामणिभृतैः श्वेतसरोवरा- (श्रवणवेळगुळ)-
लङ्कारहीरवरैर्दीर्घलिजिनदासशास्त्रिभिरेकं कार्णाटलिप्यलंकृतं सुवो-
धटिप्पणीसंवलितं तालपत्रपुस्तक प्राचीन प्रेषितं तत्प्रायःशुद्धं,
इत्युभयोरप्युक्तपतिं न कदापि विस्मरिष्यामः ॥

तथाऽस्मास्वतिप्रणयिभिर्विपन्नजनानुक्रम्पाप्रवणैर्महापरोपका-
रिभिरकारणमुद्भिः अकलजग्रामवासिभिर्गार्धोकुलावतंसनाथात्मजराम-
चन्द्रशर्मश्रेष्ठिवरैः वारंवारं प्रथमसंस्करणसमये मुद्रणकार्यवि-
घ्नापनयनेन यदुपकृतं तद्विषये कार्त्तव्यं कथमाविष्कर्तव्यमित्येव
न जानीमः ॥

उपर्युद्धतमाचार्यवृत्त किञ्चिदिव लभ्यते । यदि च कैश्चित्
तद्वृत्तं सकलमस्मत्सकाशे प्रहीयते तदा तदुपकारान् स्मृत्वा
सर्वं तन्मुद्रयिष्यामः । अस्मिन् ग्रन्थमुद्रणे क्वचित्स्खलनं दृश्येत
चेत्तत् ' गच्छतः स्खलनं न दोषायेति, न्यायमनुस्मृत्य क्षन्तव्य
सधर्ममिः कृपालुभिरिति सप्रणामं वारवारं सम्प्रार्थ्य विरम्यत
इति शम्—

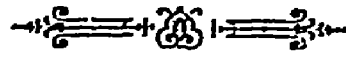
शकाब्दा १८३९

शौण्माकीण

वैशाख शुक्ला १५

निटवेकुलोत्पन्नो ब्रह्मसूनु कलापशर्मा

तत्त्वार्थसूत्राणामनुक्रमः

प्रथमोऽध्यायः

सूत्राणि	पृष्ठाः
१ सम्यग्दर्शनज्ञानचारित्राणि मोक्षमार्गः	२
२ तत्त्वार्थश्रद्धानं सम्यग्दर्शनम्	४
३ तन्निसर्गादधिगमाद्वा	५
४ जीवाजीवास्तववन्धसंवरनिर्जरामोक्षास्तत्त्वम्	५
५ नामस्थापनाद्रव्यभावतस्तन्न्यासः	७
६ प्रमाणनयैरधिगमः	८
७ निर्देशस्वामित्वसाधनाधिकरणस्थितिविधानतः	९
८ सत्सङ्ख्याक्षेत्रस्पर्शनकालान्तरभावाल्पबहुत्वैश्च	१३
९ मतिश्रुतावाधिमनःपर्ययकेवलानि ज्ञानम्	५५
१० तत्प्रमाणे	५७
११ आद्ये परोक्षम्	५८
१२ प्रत्यक्षमन्यत् ..	५९
१३ मतिः स्मृतिः सज्ञा चिन्ताऽभिनिबोध इत्यनर्थान्तरम्	६१
१४ तदिन्द्रियाऽनिन्द्रियनिमित्तम्	६१
१५ अवग्रहेहावायधारणाः ..	६२
१६ बहुबहुविधाक्षिप्राऽनिःसृताऽनुक्तध्रवाणा सेतराणाम् ..	६४
१७ अर्थस्य	६५
१८ व्यञ्जनस्यावग्रहः	६६
१९ न चक्षुरनिन्द्रियाभ्याम्	६६
२० श्रुतं मतिपूर्वं द्वयेनेकद्वादशभेदम् ...	६७

सूत्राणि	पृष्ठं
२१ भवप्रत्ययोऽवधिर्देवनारकाणाम्	६९
२२ क्षयोपशमनिमित्तः षड्विकल्पः शेषाणाम्	७०
२३ ऋजुविपुलमती मनःपर्ययः	७१
२४ विशुद्धप्रतिपाताभ्या तद्विशेषः	७२
२५ विशुद्धिक्षेत्रस्वामिविषयेभ्योऽवधिमन पर्यययोः	७३
२६ मतिश्रुतयोर्निवन्धो द्रव्येष्वसर्वपर्यायेषु	७४
२७ रूपिष्ववधे.	७४
२८ तदनन्तभागे मनःपर्ययस्य	७४
२९ सर्वद्रव्यपर्यायेषु केवलस्य	७५
३० एकादीनि भाज्यानि युगपदेकस्मिन्नाचतुर्भ्यः	७५
३१ मतिश्रुतावधयो विपर्ययश्च	७६
३२ सदसतोरविशेषाद्यदृच्छोपलब्धेरुन्मत्तवत्	७६
३३ नैगमसंग्रहव्यवहारर्जुसूत्रशब्दसमभिरुद्वैवम्भूता नयाः	७८

इति तत्त्वार्थाधिगमे मोक्षशास्त्रे प्रथमोऽध्यायः

अथ द्वितीयोऽध्यायः

१ औपशमिकक्षायिकौ भावौ मिश्रश्च जीवस्य स्वतत्त्व- मौदयिकपारिणामिकौ च	८२
२ द्विनवाष्टादशैकविंशतित्रिभेदा यथाक्रमम्	८३
३ सम्यक्त्वचारित्रे	८४
४ ज्ञानदर्शनदानलाभभोगोपमोगवर्याणि च	८५
५ ज्ञानाज्ञानदर्शनलब्धयश्चतुस्त्रिपञ्चभेदाः सम्यक्त्व- चारित्रसंयमासंयमाश्च	८६

मूत्राणि		पृष्ठं
६ गतिकपायलिङ्गमिथ्यादर्शनानासयतासिद्धलेश्या- श्चतुश्चतुस्त्र्यैकैकैकैकपद्भेदाः	८७
७ जीवमव्यामव्यत्वानि च	८८
८ उपयोगो लक्षणम्	८९
९ स द्विविधोऽष्टचतुर्भेदः	८९
१० संसारिणो मुक्ताश्च	९०
११ समनस्कामनस्काः	९२
१२ ससारिणस्त्रसस्थावरा.	९३
१३ पृथिव्यप्तेजावायुवनस्पतयः स्थावराः	९४
१४ द्वीन्द्रियादयन्त्रसाः	९५
१५ पञ्चेन्द्रियाणि	९५
१६ द्विविधानि	९६
१७ निर्वृत्युपकरणे द्रव्येन्द्रियम्	९६
१८ लब्धव्युपयोगो मावेन्द्रियम्	९६
१९ स्पर्शनरसनघ्राणचक्षुःश्रोत्राणि	९७
२० स्पर्शनरसगन्धवर्णशब्दास्तदर्थानि.	९७
२१ श्रुतमनिन्द्रियस्य	९८
२२ वनस्पत्यन्तानामेकम्	९८
२३ कृमिपिपीलिकाभ्रमरमनुष्यादीनामेकैकवृद्धानि	९८
२४ सञ्जिनः समनस्काः	९९
२५ विग्रहगतौ कर्मयोगः	१००
२६ अनुश्रेणि गतिः	१००
२७ अविग्रहा जीवस्य	१०१
२८ विग्रहवती च ससारिणः प्राकृतुर्भ्यः	१०१

सूत्राणि		पृष्ठं
२९	एकसमयाऽविग्रहा	१०२
३०	एक द्वौ लीन्वाऽनाहारकः	१०२
३१	सम्मूर्च्छनगर्भोपपादाज्जन्म	१०२
३२	सच्चित्तशीतसवृताः सेतरा मिश्राश्चैकशस्तद्योनयः	१०३
३३	जरायुजाण्डजपोतानां गर्भः	१०४
३४	देवनारकाणामुपपादः	१०५
३५	शेषाणां सम्मूर्च्छनम्	१०६
३६	औदारिकवैक्रियिकाहारकतैजसकार्मणानि शरीराणि	१०५
३७	परम्परं सूक्ष्मम्	१०६
३८	प्रदेशतोऽसंख्येयगुणं प्राक्तैजसात्	१०६
३९	अनन्तगुणे परे	१०७
४०	अप्रतिघाते	१०७
४१	अनादिसम्बन्धे च	१०७
४२	सर्वस्य	१०८
४३	तदादीनि भाज्यानि युगपदेकस्मिन्नाचतुर्भ्यः	१०८
४४	निरुपभोगमन्त्यम्	१०८
४५	गर्भसम्मूर्च्छनजमाद्यम्	१०९
४६	औपपादिकं वैक्रियिकम्	१०९
४७	लब्धिप्रत्यय च	११०
४८	तैजसमपि	११०
४९	क्षुभं विशुद्धमव्याधाति चाहारक प्रमत्तसंयतस्यैव	११०
५०	नारकसम्मूर्च्छिनो नर्पुंसकानि	१११
५१	न देवाः	१११
५२	शेषास्त्रिवेदाः	१११

सूत्राणि	पृष्ठं
५३ औपपादिकचरमोत्तमदेहासंख्येयवर्षायुषोनपवर्त्यायुषः	११२
इति तत्त्वार्थाधिगमे मोक्षशास्त्रं द्वितीयोऽध्यायः	

अथ तृतीयोऽध्यायः

१ रत्नशर्करावालुकापङ्कधूमतमोमहातमःप्रभा भूमयो घनाम्बुवाताकाशप्रतिष्ठाः सप्ताधोऽधः	११३
२ तासु त्रिंशत्पञ्चविंशतिपञ्चदशदशतिपञ्चनैकनरकशत- सहस्राणि पञ्च चैव यथाक्रमम्	११४
३ नारका नित्याशुभतरलेश्यापरिणामदेहवेदनाविक्रियाः	११५
४ परस्परोदीरितदुःखाः	११६
५ संक्लिष्टासुरोदीरितदुःखाश्च प्राकतुर्ध्याः ...	११६
६ तेप्वेकत्रिसप्तदशसप्तदशद्वाविंशतित्रयस्त्रिंशत्सागरोपमा सत्त्वानां परा स्थितिः	११७
७ जम्बुद्वीपलवणोदादयः शुभनामानो द्वीपसमुद्राः	११८
८ द्विद्विर्विष्कम्भाः पूर्वपूर्वपरिक्षेपिणो वलयाकृतयः	११८
९ तन्मध्ये मेरुनाभिर्वृत्तो योजनशतसहस्रविष्कम्भो जम्बुद्वीपः	११९
१० भरतहैमवतहरिविदेहरम्यकहैरण्यवतैरावतवर्षाः क्षेत्राणि	११९
११ तद्विभाजिनः पूर्वापरायता हिमवन्महाहिमवन्निषधनील- रुक्मिन्निखरिणो वर्षधरपर्वताः	१२०
१२ हेमार्जुनतपर्नीयवैडूर्यरजतहेममयाः	१२०
१३ मणिविचित्रपार्श्वा उपरि मूले च तुल्यविस्ताराः	१२१
१४ पद्ममहापद्मातिगिंल्लकेसरिमहापुण्डरीकपुण्डरीका ह्रदा- स्तेषामपुरि	१२१

सूत्राणि	पृष्ठं
१५ प्रथमो योजनसहस्रायामस्तद्विष्कम्भो हृद्ः	१२१
१६ द्युगेजनावगाहः	१२१
१७ तन्मध्ये योजनं पुष्करम् ...	१२१
१८ तद्विगुणाद्विगुणां हृद्गाः पुष्कराणि च ..	१२२
१९ तन्निवासिन्यो देव्यः श्रीर्हावृत्तिर्त्रिविधुद्विलक्ष्य पल्योपमस्थितयः सप्तानानिष्करणरत्नाः	१२२
२० गङ्गासिन्धुगेहिद्रोहितास्याहरिद्वरिक्कान्तासीवासीतोदा- नारीनग्नान्तासुवर्गनाप्यद्वारत्तारत्तोदा सरित- स्तन्मध्यगाः	१२२
२१ द्वयोद्वयोः पूर्वाः पूर्वगाः	१२३
२२ शेषास्तत्परगाः	१२३
२३ चतुर्दशानदीसहस्रपरिवृता गङ्गासिन्धुद्वयो नद्यः....	१२४
२४ मरुतः षड्विंशत्पञ्चयोजनयत्तन्वितारः षट् चैकोन- विंशतिमागा योजनस्य	२१३
२५ तद्विगुणाद्विगुणवितारा ववेवरवर्गो विदेहान्ताः	१२५
२६ उत्तरा दक्षिणतुल्याः	१२५
२७ मरुतरावत्तयोर्द्विद्विहासौ षट्समयाम्यास्तुत्तर्षिण्यवत्तर्षि- णाम्भ्याम्	१२५
२८ ताम्यामपरा नृमयोऽवस्थिताः	१२६
२९ एकद्वित्रिपल्योपमस्थितयो ह्येवतत्तहारिवयकैर्द्व- रुवक्त्राः ...	१२६
३० तद्योचराः	१२७
३१ विदेहेषु सस्येयकालाः	१२७
३२ मरुतस्य विष्कम्भो जन्तुद्वीपस्य नवविंशत्तमागः	१२८

सूत्राणि		पृष्ठं
३३	द्विर्घातकीखण्डे	१२८
३४	पुष्कराद्धं च	१२९
३५	प्राञ्जानुषोत्तरान्मनुष्याः	१३०
३६	आर्या म्लेच्छाश्च	१३०
३७	भरतैरावताविदेहाः कर्मभूमयोऽन्यत्र देवकुरूत्तरकुरुभ्यः	१३१
३८	नृस्थिती परापरे त्रिपल्योपमान्तर्मुहूर्ते	१३२
३९	तिर्यग्योनिजानां च	१३३

इति तत्त्वार्थाधिगमे मोक्षशास्त्रे तृतीयोऽध्यायः

अथ चतुर्थोऽध्यायः

१	देवाश्चतुर्णिकायाः	१३४
२	आदितस्त्रिषु पीतान्तलेऽयाः	१३४
३	दशाष्टपञ्चदशविकल्पाः कल्पोपपन्नपर्यन्ताः	१३५
४	इन्द्रसामानिकत्रायस्त्रिंशपरिपटात्मरक्षलोकपालानीक- प्रकीर्णकाभियोग्यकिल्बिषिकाश्चैकशः	१३५
५	त्रायस्त्रिंशल्लोकपालवर्ज्या व्यन्तरज्योतिष्काः	१३६
६	पूर्वयोर्द्वीन्द्राः	१३६
७	कायप्रविचारा आ ऐशानात्	१३७
८	शेषाः स्पर्शरूपशब्दमनःप्रविचाराः	१३७
९	परेऽप्रविचाराः	१३८
१०	भवनवासिनोऽसुरनागविद्युत्सुपर्णाग्निवातस्तनियोदधि- द्वीपदिककुमाराः	१३८
११	व्यन्तराः किन्नरकिम्पुरुषमहोरगगन्धर्वयक्षराक्षसभूत- पिशाचाः	१३९

सूत्राणि	पृष्ठं
१२ ज्योतिष्काः सूर्याचन्द्रमसौ ग्रहनक्षत्रप्रकार्णकतारकाश्च	१३९
१३ मेरुप्रदाक्षिणा नित्यगतयो नृलोके	१४०
१४ तत्कृतः कालविभागः	१४०
१५ बहिरवस्थिताः	१४१
१६ वैमानिकाः	१४१
१७ कल्पोपपन्नाः कल्पातीताश्च	१४१
१८ उपर्युपरि	१४२
१९ सौधर्भैशानसानत्कुमारमाहेन्द्रब्रह्मब्रह्मोत्तरलान्तवकापि- ष्ठशुकमहाशुकशतारसहस्रारेष्वानतप्राणतयोरारणा- च्युतयोर्नवसु भ्रैवेयकेषु विजयवैजयन्तजयन्तापरा- जितेषु सर्वार्थसिद्धौ च	१४२
२० स्थितिप्रभावसुखदुतिलेश्याविशुद्धीन्द्रियावधिविषयतोऽ- धिकाः	१४३
२१ गतिजातिशरीरपरिग्रहाभिमानतो हीना	१४४
२२ पीतपद्मशुक्लेश्या द्वित्रिशेषेषु	१४४
२३ प्राग्भ्रैवेयकेभ्यः कल्पाः	१४५
२४ ब्रह्मलोकालया लौकान्तिकाः	१४५
२५ सारस्वतादित्यवन्धरुणगर्दतोयतुषितान्यावाधाः शिष्टश्च	१४६
२६ विजयादिषु द्विचरमाः	१४७
२७ औपपादिकमनुष्येभ्यः शेषास्तिर्यग्येनयः स्थितिरसुर- नागसुपर्णद्वीपशेषाणाम्	१४७
२८ सागरोपमत्तिपल्योपमार्द्धहनिमिता	१४८
२९ सौधर्भैशानयोः सागरोपमे अधिके	१४८
३० सानत्कुमारमाहेन्द्रयोः सप्त	१४८

सूत्राणि	पृष्ठं
३१ त्रिसप्तनवैकादशत्रयोदशपञ्चदशभिरधिकानि तु	१४९
३२ आरणाच्युतादूर्ध्वमेकैकेन नवमु त्रैवेयकेषु विजयादिषु सर्वार्थसिद्धौ च	१४९
३३ अपरा पल्योपममधिकम्	१५०
३४ परतःपरतः पूर्वापूर्वाऽनन्तरा	१५०
३५ नारकाणां च द्वितीयादिषु	१५०
३६ दशवर्षसहस्राणि प्रथमायाम्	१५१
३७ भवनेषु च	१५१
३८ व्यन्तराणा च	१५१
३९ परा पल्योपममधिकम्	१५१
४० ज्योतिष्काणां च	१५१
४१ तदष्टभागोऽपरा	१५२
४२ लौकान्तिकानामष्टौ सागरोपमाणि सर्वेषाम्	१५२

इति तत्त्वार्थधिगमे मोक्षशास्त्रे चतुर्थोऽध्यायः •

अथ पञ्चमोऽध्यायः

१ अजीवकाया धर्माधर्माकाशपुद्गलाः	१५२
२ द्रव्याणि	१५३
३ जीवाश्च	१५४
४ नित्यावस्थितान्यरूपाणि	१५५
५ रूपिणः पुद्गलाः	१५५
६ आ आकाशादेकद्रव्याणि	१५६

सूत्राणि		पृष्ठं
७ निष्क्रियाणि च १५६
८ असङ्ख्येयाः प्रदेशा धर्माधर्मैकजीवानाम् १५७
९ आकाशस्यानन्ताः १५८
१० संख्येयाऽसंख्येयाश्च पुद्गलानाम् १५८
११ नाणोः १५९
१२ लोकाकाशेऽवगाहः १५९
१३ धर्माधर्मयोः कृत्स्ने १६०
१४ एकप्रदशोदिषु भाज्यः पुद्गलानाम् १६०
१५ असंख्येयभागादिषु जीवानाम् १६१
१६ प्रदेशसहारविसर्पाभ्या प्रदीपवत् १६२
१७ गतिस्थित्युपग्रहौ धर्माधर्मयोरुपकारः १६२
१८ आकाशस्यावगाहः १६३
१९ शरीरवाङ्मनःप्राणापानाः पुद्गलानाम् १६४
२० सुखदुःखजीवितमरणोपग्रहाश्च १६७
२१ परस्परोपग्रहो जीवानाम् १६७
२२ वर्तनापरिणामक्रियाः परत्वापरत्वे च कालस्य १६८
२३ स्पर्शरसगन्धवर्णवन्तः पुद्गलाः १६९
२४ शब्दवन्धसौक्ष्म्यस्थौ ल्यसंस्थानभेदतमश्लयाऽऽतपो- द्योतवन्तश्च १७०
२५ अणवः स्कन्धाश्च १७२
२६ भेदसङ्घातेभ्य उत्पद्यन्ते १७२
२७ भेदादणुः १७३
२८ भेदसंघाताभ्यां चाक्षुषः १७३
२९ सद्द्रव्यलक्षणम् १७३

सूत्राणि		पृष्ठं
३० उत्पादव्ययध्रौव्ययुक्तं सत्	१७४
३१ तद्भावाऽव्ययं नित्यम्	१७४
३२ अर्पितानर्पितसिद्धेः	१७५
३३ स्निग्धरूक्षत्वाद्बन्धः	..	१७६
३४ न लघन्यगुणानाम्	१७७
३५ गुणसाम्ये सदृशानाम्	१७७
३६ द्व्यधिकादिगुणानां तु	१७७
३७ बन्धेऽधिकौ परिणामिकौ च	१७८
३८ गुणपर्यायवद्द्रव्यम्	१७९
३९ कालश्च	१८०
४० सोऽनन्तसमयः	१८१
४१ द्रव्याश्रया निर्गुणा गुणाः	१८२
४२ तद्भावः परिणामः	१८२

इति तत्त्वार्थाधिगमे मोक्षशास्त्रे पञ्चमोऽध्यायः

अथ षष्ठोऽध्यायः

१ कायवाङ्मनःकर्म योगः	१८३
२ स आसन्नवः	१८३
३ शुभः पुणस्याशुभः पापस्य	१८४
४ सकषायाकषाययोः साम्पराधिकेर्यापथयोः	१८४
५ इन्द्रियकषायात्रतक्रियाः पञ्चचतुःपंचपंचविंशतिसङ्ख्याः		
पूर्वस्य भेदाः	१८५

सूत्राणि	पृष्ठं
६ तीव्रमन्दजातज्ञातभावाविकरणवीर्यविशेषभ्यस्तद्विशेषः	१८६
७ अविकरण जीवाऽजीवाः	१८७
८ आद्य सरम्भसमारम्भारम्भयोगकृतकारितानुनत- कपायविशेषैस्त्रिस्त्रिश्चतुश्चैकशः	१८७
९ निर्वर्तनानिषेधसंयोगनिसर्गा द्विचतुर्द्वित्रिभेदाः परम्	१८८
१० तत्प्रदोषनिहवंमात्सर्यान्तरायासादनोपघाता ज्ञानदर्श- नावरणयोः	१८९
११ दुःखशोकतापाक्रन्दनवधपरिदेवनान्यात्मपरोमयस्थान्य- सद्वेद्यस्य	१९०
१२ नूतत्रत्यनुक्रम्पाठानसरागसंयमादियोगः क्षान्तिः शौचमिति सद्वेद्यस्य	१९१
१३ केवलिश्रुतसंघर्षमदेवावर्णवादो दर्शनमोहस्य	१९२
१४ कपायोदयात्तीव्रपरिणामश्चारित्रमोहस्य	१९३
१५ वहारम्भपरिग्रहत्वं नारकस्यायुषः	१९३
१६ माया तैर्यग्योनस्य	१९४
१७ अल्पारम्भपरिग्रहत्वं मानुषस्य	१९४
१८ स्वभावमार्दवञ्च	१९४
१९ निःशीलत्रतत्त्वं च सर्वेषाम्	१९४
२० सरागसंयमसंयमासंयमाक्रान्तिर्जराबालतृपासि दैवस्य	१९५
२१ सम्यक्त्वं च	१९५
२२ योगवक्रता विसवादनं चाशुभस्य नाम्ना	१९५
२३ तद्विपरीतं शुभस्य	१९६

सूत्राणि	पृष्ठं
२४ दर्शनविशुद्धिर्विनयसमाप्तता शीलव्रतेष्वनतिचारोऽभी- क्षणज्ञानोपयोगसवेगैः अक्षितस्त्यागतपक्षी साधुसमा- धिर्वैयात्रत्यकरणमहदाचार्यवहुश्रुतप्रवचनभक्तिगव श्यकापरिहाणिर्मार्गप्रभाधना प्रवचनवत्सलत्वमिति तीर्थकरत्वस्य १९६
२५ परात्मनिन्दाप्रशंसं सदनद्गुणोच्छादनोद्भावे च नीचै- र्गोत्रस्य १९७
२६ तद्विपर्ययो नीचैर्वृत्तदनुष्कौ चोत्तरस्य १९७
२७ विघ्नकरणमन्तरायस्य १९८

इति तत्त्वार्थाधिगमे मोक्षशास्त्रे षष्ठोऽध्यायः

अथ सप्तमोऽध्यायः

१ हिंसाऽनृतस्तेयाऽत्रत्नपरिग्रहेभ्यो विरतिर्व्रतम् १९९
२ देशसर्वतोऽणुमहती २००
३ तत्स्थैर्यार्थं भावनाः पञ्चपञ्च २०१
४ वाङ्मनोगुप्तीर्यादाननिर्दोषणममित्यालोकितपानभोज- नानि पञ्च २०१
५ क्रोधलोभभीरुत्वहास्यप्रत्याख्यानान्यनुवीचिभाषणं च पञ्च २०१
६ शून्यागारविमोचितावासपरोपरोधाकरणमैक्षशुद्धिसद्ध- र्माविसंवादाः पञ्च २०१

सूत्राणि	पृष्ठं
७ स्त्रीरागकथाश्रवणतन्मनोहराङ्गनिरीक्षणपूर्वरतानुस्मरण- वृष्येष्टरसस्वशरीरसंस्कारत्यागाः पंच २०२
८ मनोज्ञामनोज्ञेन्द्रियाविषयरागद्वेषवर्जनानि पञ्च	... २०२
९ हिंसादिष्विहामुत्रापायावद्यदर्शनम् २०२
१० दुःखमेव वा २०३
११ मैत्रीप्रमोदकारुण्यमाध्यस्थानि च सत्त्वगुणाधिक- क्लिश्यमानाविनयेषु २०४
१२ जगत्कायस्वभावौ वा संवेगवैराग्यार्थम्.... २०४
१३ प्रमत्तयोगात्प्राणव्यपरोपणं हिंसा २०५
१४ असदभिधानमनृतम् २०६
१५ अदत्तादान स्तेयम्	... २०६
१६ मैथुनमब्रह्म २०७
१७ मूर्छा परिग्रहः २०७
१८ निश्चल्यो व्रती २०८
१९ अगार्यनगारश्च २०९
२० अणुव्रतोऽगारी २०९
२१ दिग्देशानर्थदण्डविरतिसामायिकप्रोपधोपवासोपभोगप- रिमाणातिथिसंविभागव्रतसम्पन्नश्च २१०
२२ मारणान्तिर्की सल्लेखना जोषिता २१२
२३ शङ्काकाङ्क्षाविचिसित्सान्यदृष्टिप्रशंसासंस्तवाः २१३
२४ व्रतशीलेषु पञ्च पञ्च यथाक्रमम् २१४
२५ बन्धवधच्छेदातिभारारोपणान्नपानानिरोधाः २१४
२६ मिथ्योपदेशरहोऽभ्याख्यानकूटलेखक्रियान्यासापहार- साकारमन्त्रभेदाः	... २१४

सूत्राणि	पृष्ठं
२७ स्तेनप्रयोगतदाहृतादानविरुद्धराज्यातिक्रमहीनाधिक- मानोन्मानप्रतिरूपकव्यवहाराः २१५	२१५
२८ परविवाहकरणेत्वारिकापरिगृहीताऽपरिगृहीतागमना- नङ्गक्रीडाकामतीव्राभिनिवेशाः २१५	२१५
२९ क्षेत्तवास्तुहिरण्यसुवर्णघनघान्यदासीदासकुप्यप्रमा- णातिक्रमाः २१६	२१६
३० ऊर्ध्वाघस्तिर्यग्यतिक्रमक्षेत्तवृद्धिस्मृत्यन्तराधानानि २१६	२१६
३१ आनयनप्रेष्यप्रयोगशद्वरूपानुपातपुद्गलक्षेपाः २१७	२१७
३२ कन्दर्पकौत्कुच्यमौखर्यासमीक्ष्याधिकरणोपभोगपरिमो- गानर्थक्यानि २१७	२१७
३३ योगदुष्प्राणिधानानादरस्मृत्यनुपस्थानानि २१७	२१७
३४ अप्रत्यवेक्षिताप्रमार्जितोत्सर्गादानसंस्तरोपक्रमणाना- दरस्मृत्यनुपस्थानानि २१७	२१७
३५ सचित्तसम्बन्धसम्मिश्रामिपवदुःपक्काहाराः २१८	२१८
३६ सचित्तनिक्षेपापिधानपरव्यपदेशमात्सर्यकालातिक्रमाः २१८	२१८
३७ जीवितमरणाशंसाभिन्नानुरागसुखानुबन्धनिदानानि ... २१८	२१८
३८ अनुग्रहार्थं स्वस्यातिसर्गो दानम् २१९	२१९
३९ विधिद्रव्यदातृपात्रविशेषात्तद्विशेषः २१९	२१९

इति तत्त्वार्थाधिगमे मोक्षशास्त्रे सप्तमोऽध्यायः

अथ अष्टमोऽध्यायः

१ मिथ्यादर्शनाविरतिप्रमादकपाययोगा बन्धहेतवः २२०	२२०
२ सकपायत्वाज्जीवः कर्मणो योग्यान्पुद्गलानादत्ते स बन्धः २२१	२२१

सूत्राणि	पृष्ठं
३ प्रकृतिस्थित्यनुभवप्रदेशास्ताद्विधयः	२२३
४ आद्यो ज्ञानदर्शनावरणवेदनीयमोहनीयायुर्नामगो- त्रान्तराया.	२२३
५ पञ्चनवद्वयष्टाविंशतिचतुर्द्विचत्वारिंशद्विपञ्चभेदा यथाक्रमम्	२२४
६ मतिश्रुतावधिमनःपर्ययकेवलानाम्	२२४
७ चक्षुरचक्षुरवधिकेवलाना निद्रानिद्रानिद्राप्रचलाप्रचला- प्रचलास्त्यानगृह्यश्च	२२५
८ सदसद्वेद्ये	२२६
९ दर्शनचारित्रमोहनीयाकपायकपायवेदनीयाख्यास्तिद्वि- नवषोडशभेदाः सम्यक्त्वमिध्यात्वतद्भयान्यकपाय- कपायौ हास्यरत्यरतिशोकभयजुगुप्सास्त्रीपुत्रपु- सकवेदा अनन्तानुबन्ध्यप्रत्याख्यानप्रत्याख्यानसंज्व- लनविकल्पाश्चैकशः क्रोधमानमायालोभाः	२२६
१० नारक्तैर्यग्योनमानुषदैवानि	२२८
११ गतिजातिशरीराङ्गोपाङ्गनिर्माणवन्धनसङ्घातसंस्थानस- हननस्पर्शरसगन्धवर्णानुपूच्यागुरुलघूपघातपरघाता- तपोद्योतोच्छ्वासविहायोगतयः प्रत्येकशरीरत्रसमुभ- गसुस्वरशुभसूक्ष्मपर्याप्तिस्थिरादेययज्ञःक्रीर्तिसेतराणि तीर्थकरत्वं च	२२८
१२ उच्चैर्नीचैश्च	२३१
१३ दानलाभभोगोपभोगवीर्याणाम्	२३१

सूत्राणि	पृष्ठं
१४ आदितस्त्रिसृणामन्तरायस्य च त्रिंशत्सागरोपमकोटी- कोट्यः परा स्थितिः २३२
१५ सप्ततिर्मोहिनीयस्य २३२
१६ विशतिर्नामगोत्रयोः २३२
१७ त्रयस्त्रिंशत्सागरोपमाण्यायुषः २३२
१८ अपरा द्वादशमुहूर्ता वेदनीयस्य २३३
१९ नामगोत्रयोरष्टौ २३३
२० शेषाणामन्तर्मुहूर्ता २३३
२१ विपाकोऽनुभवः २३३
२२ स यथानाम २३४
२३ ततश्च निर्जरा २३४
२४ नामप्रत्ययाः सर्वतो योगविशेषात्सूक्ष्मैकक्षेत्रावगाह- स्थिताः सर्वा मप्रदेशेष्वनन्तानन्तप्रदेशाः २३५
२५ सद्द्वेद्यशुभायुर्नामगोत्राणि पुण्यम् २३६
२६ अतोऽन्यत्पापम् २३७

इति तत्त्वार्थाधिगमे मोक्षशास्त्रेऽष्टमोऽध्यायः

अथ नवमोऽध्यायः

१ आस्रवनिरोधः सवरः २३७
२ स गुप्तिसमित्तिवर्मानुपेक्षापरिपहजयचारित्रैः २३९
३ तपसा निर्जरा च २४०
४ सम्यग्योगनिग्रहो गुप्तिः २४०
५ ईर्यामापैपणादाननिक्षेपोत्सर्गाः समित्तयः २४१

सूत्राणि	पृष्ठं
६ उत्तमक्षमामार्द्वार्जवगौचसत्यसयमतपस्त्यागाकिञ्च- न्यत्रह्यचर्याणि धर्मः	२४१
७ अनित्याग्रणसंसारैकत्वान्यत्वाशुच्यास्रवसवरनिर्जरालो- कबोधिदुर्लभधर्मस्वाख्यातत्त्वानुचिन्तनमनुपेक्षाः	२४२
८ मार्गाच्यवननिर्जरार्थं परिषोढऽन्याः परिषहाः	२४६
९ श्रुत्पिपासाशीतोष्णदंशमजकनाग्न्यारतिस्त्रीचर्यानिषद्या- शय्याक्रोशवधयाचनालामरोगतृणस्पर्शमलसत्कारपु- रस्कारप्रज्ञाज्ञानादर्शनानि	२४७
१० सूक्ष्मसाम्परायच्छद्मस्थवीतरागयोश्चतुर्दश	२५२
११ एकादश जिने	२५३
१२ वाटरसाम्पराये सर्वे	२५३
१३ ज्ञानावरणे प्रज्ञाज्ञाने	२५४
१४ दर्शनमोहान्तराययोरदर्शनालामौ	२५४
१५ चारित्रमोहे नाग्न्यारतिस्त्रीनिषद्याक्रोशयाचनासत्कार- पुरस्काराः	२५४
१६ वेदनीये शेषाः	२५५
१७ एकादयो भाज्या युगपदेकस्मिन्नैकान्न विंगतेः	२५५
१८ सामायिकच्छेदोपस्थापनापरिहारविशुद्धिसूक्ष्मसाम्प- राययथाख्यातमिति चारित्रम्	२५५
१९ अनशनावमोदर्यवृत्तिपरिसङ्ख्यानरसपरित्यागविविक्त- शय्यासनकायक्लेशा चाह्यं तपः	२५६
२० प्रायश्चित्तविनयवैयावृत्यस्वाध्यायव्युत्सर्गध्यानान्युत्तरम्	२५७
२१ नवचतुर्दशपञ्चद्विभेदा यथाक्रमं प्राग्ध्यानात्	२५७
२२ आलोचनप्रतिक्रमणतदुभयविवेकव्युत्सर्गतपश्छेदपरि- हारोपस्थापनाः	२५८

सूत्राणि	पृष्ठं
२३ ज्ञानदर्शनचारितोपचाराः	२५८
२४ आचार्योपाध्यायतपस्विगैक्षग्लानगणकुलसङ्घसाधुमनो- ज्ञानाम्	२५८
२५ वाचनाप्रच्छनाऽनुप्रेक्षाऽऽम्नायधर्मोपदेशाः	२५९
२६ बाह्याभ्यन्तरोपध्योः	२५९
२७ उत्तमसंहननस्यैकाग्रचिन्तानिरोधोध्यानमान्तमुद्भृतात्	२६०
२८ आर्तरोद्रधर्म्यशुक्लानि	२६०
२९ परे मोक्षहेतू	२६१
३० आर्तममनोज्ञस्य सम्प्रयोगे तद्विप्रयोगायस्मृतिसमन्वाहारः	२६१
३१ विपरीतं मनोज्ञस्य	२६१
३२ वेदनायाश्च	२६१
३३ निदानं च	२६२
३४ तद्विरतदेशविरतप्रमत्तसंयतानाम्	२६२
३५ हिंसाऽनृतस्तेयविषयसंक्षणेभ्यो रौद्रमविरतदेशविरतयोः	२६२
३६ आज्ञापायविपाकसंस्थानविचयाय धर्म्यम्	२६३
३७ शुक्ले चाद्ये पूर्वविदः	२६४
३८ परे त्रैवलिनः	२६४
३९ पृथक्त्वैकत्ववितर्कसूक्ष्मक्रियाप्रतिपातिव्युपरतक्रिया- निवर्तानि	२६४
४० त्र्येकयोगकाययोगायोगानाम्	२६४
४१ एकाश्रये सवितर्कविचारे पूर्व	२६५
४२ अविचारं द्वितीयम्	२६५
४३ वितर्कः श्रुतम्	२६५
४४ विचारोऽर्थव्यञ्जनयोगसक्रान्तिः	२६५

२० तत्त्वार्थसूत्राणामनुक्रमः

सूत्राणि

पृष्ठ

४५	सम्यग्दृष्टिश्रावकविरतानन्तवियोजकदर्शनमोहक्षपकोप- शमकोपशान्तमोहक्षपकक्षीणमोहजिनाः क्रमशोऽसं- ख्येयगुणनिर्जराः	२६७
४६	पुलाकवकुशकुशीलनिर्ग्रन्थस्नातका निर्ग्रन्थाः	२६८
४७	संयमश्रुतप्रतिसेवनातीर्थलिङ्गलेश्योपपादस्थानविकल्पतः साध्याः	२६९

इति तत्त्वार्थाधिगमे मोक्षशास्त्रे नवमोऽध्यायः

अथ दशमोऽध्यायः

१	मोहक्षयात् ज्ञानदर्शनावरणान्तरायक्षयाच्च केवलम्....	२७१
२	बन्धहेत्वभावनिर्जराभ्या कृत्स्नकर्मविप्रमोक्षोमोक्ष.	२७२
३	औपशमिकादिभव्यत्वाना च	२७३
४	अन्यत्र केवलसम्यक्त्वज्ञानदर्शनसिद्धत्वेभ्यः	२७४
५	तदनन्तरमूर्ध्वं गच्छत्यालोकान्तात्	२७४
६	पूर्वप्रयोगादसङ्गत्वाद्बन्धच्छेदात्तथागतिपरिणामाच्च	२७५
७	आविद्धकुलालचक्रवद्यपगतलेपालावुवदेरण्डवीजवद- भिशिखावश्च	२७५
८	धार्मस्तिकायाभावात्	२७६
९	क्षेत्रकालगतिलिङ्गतीर्थचारित्रप्रत्येकबुद्धबोधितज्ञानाव- गाहनान्तरसङ्ख्याल्पबहुत्वतः साध्याः	२७६

इति तत्त्वार्थाधिगमे मोक्षशास्त्रे दशमोऽध्यायः

ॐ नमः परमात्मने वीतरागाय

अथ श्रीपूज्यपादापरनामदेवनन्द्याचार्यविरचिता
तत्त्वार्थवृत्तिः सर्वार्थसिद्धिः

॥ प्रथमोऽध्यायः ॥

मोक्षमार्गस्य नेतारं ।

भेत्तारं कर्मभूभृताम् ॥

ज्ञातारं विश्वतत्त्वानां ।

वन्दे तद्गुणलब्धये ॥ १ ॥

कश्चिद्भव्यः प्रत्यामन्ननिष्ठः प्रजावान् स्वहितमुपलिप्सुर्विविक्ते
परमरम्ये मध्यसत्त्वविश्रामाम्पदे क्वचिदाश्रमपदे मुनिपरिषण्मध्ये
मन्निपण्णं मूर्त्तमिव मोक्षमार्गमवाग्विसर्गं वपुषा निरूपयन्त युक्त्या-
गमकुशलं परहितप्रतिपादनैककार्यमार्यनिषेव्य निर्ग्रन्थाचार्यवर्यमुपसद्य
सविनयं परिपृच्छति स्म । भगवन्, किं नु खलु आत्मने हितं
स्यादिति ॥ स आह मोक्ष इति । स एव पुनः प्रत्याह—
किं स्वरूपोऽसौ मोक्षः कश्चास्य प्राप्त्युपाय इति ॥ आचार्य
आह—निरवशेपनिराकृतकर्ममलकलङ्कस्याशरीरम्यात्मनोऽचिन्त्यस्वा-
भाविकज्ञानादिगुणमव्यावाधमुग्वमात्यन्तिकमवस्थान्तरं मोक्ष इति ॥
तम्यात्यन्तपरोक्षत्वाच्छब्दमथा प्रवादित्वात्तीर्थक्रममन्यास्तस्य स्वरूप-
मस्पृशन्तीभिर्वाग्भिर्युक्त्याभासनिबन्धनाभिरन्यथा परिकल्पयन्ति 'चैत-
न्यं पुरुषस्य स्वरूपं, तच्च ज्ञेयाकारपरिच्छेदपराङ्मुखमिति' तत्सद-
प्यमदेव, निराकारत्वात् स्वरूपिपाणवत् ॥ बुद्ध्यादिवैशेषिकगुणो-

१ साख्य । २ बुद्धिसुखदुःखेच्छाद्वेयप्रयत्नधर्माधर्ममस्काराः । एषामत्यन्त-
क्षये मोक्षमाह वैशेषिकः ।

च्छेद पुरुषस्य मोक्ष इति च । तदपि परिकल्पनममदेव विशेषलक्षण-
शून्यस्यावस्तुत्वात् ॥ प्रदीपनिर्वाणकल्पमात्मनिर्वाणमिति च । तस्य
खरविषाणवत्कल्पना तैरेवैहत्य निरूपिता । इत्येवमादि ॥
तस्य स्वरूपमनवद्यमुत्तरत्र वक्ष्याम ॥ तत्प्राप्त्युपाय प्रत्यपि
ते विसवदन्ते— ‘ज्ञानादेव चारित्रनिरपेक्षात्तत्प्राप्ति, श्रद्धानमा-
त्नादेव वा ज्ञाननिरपेक्षाच्चारित्रमात्नादेवेति’ च । व्याध्यभिभूतस्य
तद्विनिवृत्त्युपायभूतभेषजविषयव्यस्तज्ञानादिसाधनत्वाभाववत् ॥ एव
व्यस्त ज्ञानादि मोक्षप्राप्त्युपायो न भवति । किं तर्हि ? तत्रितय
समुदितमित्याह—

सम्यग्दर्शनज्ञानचारित्राणि मोक्षमार्गः ॥ १ ॥

सम्यगित्यव्युत्पन्न शब्दो व्युत्पन्नो वा । अञ्चते कौ सम-
ञ्चतीति सम्यगिति । अस्यार्थः प्रशसा । स प्रत्येक परिस-
माप्यते । सम्यग्दर्शन सम्यग्ज्ञान सम्यक्चारित्रमिति । एतेषा
स्वरूप लक्षणतो विधानतश्च पुरस्ताद्विस्तरेण निर्देक्ष्याम ॥ उद्देश-
मात्रं त्विदमुच्यते । पदार्थानां याथात्म्यप्रतिपत्तिविषयश्रद्धान-
संग्रहार्थं दर्शनस्य सम्यग्विशेषणम् । येन येन प्रकारेण जीवाद्य-
पदार्था व्यवस्थितास्तेन तेनावगमः सम्यग्ज्ञानम् । अनध्यवसाय-
संग्रहविपर्ययनिवृत्त्यर्थं सम्यग्विशेषणम् । समारकारणनिवृत्तिं प्रत्या-
गूर्णस्य ज्ञानवत् कर्मादानानिमित्तक्रियोपरमः सम्यक्चारित्रम् ।
अज्ञानपूर्वकाचरणनिवृत्त्यर्थं सम्यग्विशेषणम् ॥ स्वयं पश्यति

१ बुद्ध्याद्य एव जीवस्य विशेषलक्षणानि । तदभावे लक्ष्यस्य सुनराम
भावसिद्धे । २ वद्धा । ३ गत्यन्तराभावात् । ४ अन्ते । ५ सम्य-
ग्दर्शनस्य त्वनन्तरमेव । ज्ञानस्यापि प्रथमाध्याये एव नवमसूत्रात् प्रभृति ।
चारित्रस्य च सप्तमनवमाध्याययोर्मध्ये । ६ एते त्रयो मिथ्याज्ञानरूपा यत ।
तत एव च मोक्षसाधने नोपयुज्यन्ते । ७ उद्यतस्य । ८ कर्तृसाधनमेतत् ।

दृश्यतेऽनेनेति दृष्टिमात्रं वा दर्शनम् ॥ जानाति जायतेऽनेन
 जप्तिमात्रं वा ज्ञानम् ॥ चरति चर्यतेऽनेन चरणमात्रं वा
 चारित्र्यम् ॥ नन्वेव स एव कर्ता स एव करणमित्यायातम् ।
 तच्च विरुद्धम् । मत्य, स्वपिणामपरिणामिनोर्भेदविवक्षाया तथै
 ऽभिधानात् । यथाऽग्निर्दहतीन्धनं दाहपिणामेन ॥ उक्त कर्त्रा-
 दिभिः साधनभाव पर्यायपर्यायिणोरेकत्वानेकत्व प्रत्यनेकान्तोप-
 पत्तौ स्वातन्त्र्यपारतन्त्र्यविवक्षोपपत्तेरेकस्मिन्नप्यर्थं न विरुध्यते ।
 अग्नौ दहनादिक्रियायाः कर्त्रादिसाधनभाववत् ॥ ज्ञानग्रहण-
 मादौ न्याय्य, दर्शनस्य तत्पूर्वकत्वात् अल्पात्तरत्वाच्च ॥
 नैतद्युक्त, युगपदुत्पत्ते ॥ यदाऽस्य दर्शनमोहस्योपशमात्क्षयात्क्ष-
 योपशमाद्वा आत्मा सम्यग्दर्शनपर्यायेणाविर्भवति, तदैव तस्य
 मत्यज्ञानश्रुताज्ञाननिवृत्तिपूर्वकं मतिज्ञानं श्रुतज्ञानं चाविर्भवति ।
 घनपटलविगमे सवितुः प्रतापप्रकाशाभिव्यक्तिवत् ॥ अल्पात्तराद-
 भ्यर्हितं पूर्वं निपतति । कथमभ्यर्हितत्वं ज्ञानस्य ? सम्यग्व्य-
 पदेशहेतुत्वात् ॥ चाग्नित्रात्पूर्वं ज्ञानं प्रयुक्तं, तत्पूर्वकत्वाच्चारित्र्यस्य ॥
 सर्वकर्मविप्रमोक्षो मोक्षं तत्प्राप्त्युपायो मार्गः । मार्ग इति चैक-
 वचननिर्देशः समस्तस्य मार्गभावज्ञापनार्थः । तेन व्यस्तस्य
 मार्गत्वनिवृत्तिः कृता भवति । अतः सम्यग्दर्शनं सम्यग्ज्ञानं
 सम्यक्चारित्र्यमित्येतन्नितयं समुद्धितं मोक्षस्य साक्षान्मार्गो वेदितव्यः ॥

१ करणे । २ भावे । ३ अभेदवतोऽपि भेदेन कथनात् । ४ साधन-
 भाव साधनता । ५ तदा मत्यज्ञानश्रुताज्ञानयोरेकाभावो भवति सम्यक्च ते उत्प-
 द्येते इति नास्ति भावः । तर्हि^२ ते एव भिव्यामतिश्रुते सम्यग्त्वेन विपरिण-
 भेते इति । ज्ञानस्य प्रादुर्भावस्तु सदा ज्ञानावरणक्षयोपशमकारणक एव ।
 अत एव ' श्रुतं मतिपूर्वमित्यत्र वदयते यत् सम्यक्त्वस्य नदपेक्षत्वादिति ।
 ६ दर्शनस्य तत्पूर्वकत्वात् इति प्रथमहेतुं निगम्य द्वितीयहेतुं दृषयन्ति । ७ इति
 क्रमस्य सिद्धिः ।

तत्रादावुद्दिष्टस्य सम्यग्दर्शनस्य लक्षणनिदेशार्थमिदमुच्यते—

॥ तत्त्वार्थश्रद्धानं सम्यग्दर्शनम् ॥ ३

तत्त्वशब्दो भावसामान्यवाची । कथम् ' तदिति सर्वनाम-
पदम् । सर्वनाम च सामान्ये वर्तते । तस्य भावस्तत्त्वम् ॥
तस्य कस्य ' योऽर्थो यथावस्थितस्तथा तस्य भवनमित्यर्थः ॥
अर्थत इत्यर्थो निश्चीयत इत्यर्थः । तत्त्वेनार्थस्तत्त्वार्थः ॥ अथवा
भावेन भाववतोऽभिधानं तदव्यतिरेकात् । तत्त्वमेवार्थस्तत्त्वार्थः ।
तत्त्वार्थस्य श्रद्धानं तत्त्वार्थश्रद्धानं सम्यग्दर्शनं प्रत्येनव्यम् ।
तत्त्वार्थश्च वक्ष्यमाणो जीवादिः ॥ दृशेरालोकार्थत्वात् श्रद्धान-
नार्थगतिर्नोपपद्यते । धातूनामनेकार्थत्वाद्दोषः । प्रसिद्धार्थत्याग-
कृत इति चेन्मोक्षमार्गप्रकरणात् ॥ तत्त्वार्थश्रद्धानं ह्यात्म-
परिणामो मोक्षस्य साधनं युज्यते नव्यजीवविषयत्वात् ॥
आलोकस्तु चक्षुरादिनिमित्तं सर्वससारिजीवसाधारणत्वान्न मोक्ष-
मार्गो युक्तः ॥ अर्थश्रद्धानमिति चेत्सर्वार्थग्रहणप्रसङ्गः ।
तत्त्वश्रद्धानमिति चेद्भावमात्रप्रसङ्गः । सत्ताद्रव्यत्वगुणत्वकर्मत्वादि-
तत्त्वमिति कैश्चित्कल्प्यत इति ॥ तत्त्वमेकत्वमिति वा सर्वैक्य-
ग्रहणप्रसङ्गः । पुरुष एवेदं सर्वमित्यादि कैश्चित्कल्प्यत इति ।
तस्माद्रव्यभिचारार्थमुभयोरुपादानम् ॥ तत् द्विविधं सराग-
वीतरागविषयभेदात् ॥ प्रथमसवेगानुकम्पाम्तिव्याद्यभिव्यक्तिलक्षण-
प्रथमम् । आत्मविशुद्धिमात्रमितरत् ॥

१ सर्वेषां नाम (भवितुमर्हति) सर्वनाम इत्यन्वयसंज्ञाकरणात् । २ इति
' इयं ' शब्दस्य सिद्धिः । ३ इति ' अर्थ ' शब्दस्य वाच्यार्थो भवति ।
४ अत्र नन्वित्याशङ्कर्यं शब्दोऽप्याहार्यः । ५ वैशेषिकैः । ६ कैश्चिदिति
पूर्वस्य संबन्धः । ते च वैद्यासा वेदान्तिनः ७ पूर्वोक्तस्यैव स्पष्टीकरणम् ।
८ इति पूर्वविवरणस्य स्पष्टीकरणम् ।

अथै तन्मस्यग्दर्शनं जीवादिपदार्थविषय कथमुत्पद्यत इत्यत आह—

॥ तन्निसर्गादधिगमाद्वा ॥ ३ ॥

निसर्गं स्वभाव इत्यर्थः । अधिगमोऽर्थावबोधः । तयो-
हेतुत्वेन निर्देशः ॥ कस्याः क्रियायाः । का च क्रिया ।
उत्पद्यत इत्यध्याद्वियते, सोपस्कारान्वात्, सूत्राणाम् ॥ तदेत-
न्मस्यग्दर्शनं निसर्गादधिगमाद्दोत्पद्यत इति ॥ अत्राह— निम-
र्गजे सम्यग्दर्शनेऽर्थाधिगमः स्याद्वा न वा ' यद्यस्ति, तदपि
अधिगमजमेव. नार्थान्तरम् । अथ नास्ति कथमनवबुद्ध-
तत्त्वस्यार्थश्रद्धानमिति ? नैष दोषः । उभयत्र सम्यग्दर्शने
अन्तरङ्गो हेतुस्तुल्यो दर्शनमोहस्योपशमः क्षयः क्षयोपशमो
वा । तस्मिन्मति यद्वाह्योपदेशादृते प्रादुर्भवति तत्रैवमार्गि-
कम् । यत्परोपदेशोऽर्थाधिगमनिमित्तं स्यात् तदुत्तरम् ।
इत्यनयोरेव भेदः ॥ तद्गृहणं किमर्थम् ? अनन्तरनिर्देशार्थम् ।
अनन्तरं सम्यग्दर्शनं तदित्यनेन प्रतिनिर्दिश्यते । इतरथा मोक्ष-
मार्गोऽपि प्रकृतस्तस्याभिसम्बन्धः स्यात् ॥ ननु च ' अनन्त-
रस्य विधिर्वा भवति प्रतिषेधो वा— ' इत्यनन्तरस्य सम्यग्दर्शनस्य
ग्रहणं मिद्वमिति चेन्न प्रत्यासत्तं प्रधानं बलीय' इति मोक्षमार्गः
एव सम्बन्ध्यते । तस्मात्तद्वचनं क्रियते ॥

तत्त्वार्थश्रद्धानं सम्यग्दर्शनमित्युक्तम् । अथ किं तत्त्वमित्यत
इदमाह—

॥ जीवाजीवास्त्रयवन्धसंवरनिर्जरामोक्षास्तत्त्वम् ॥४॥

तत्र चेतनालक्षणो जीवः । सा च ज्ञानादिभेदादनेकथा
मिद्यते । तद्विपर्ययलक्षणोऽजीवः । शुभाशुभकर्मागमद्वारूप
आस्रवः । आत्मकर्मणोरन्योऽन्यप्रदेशानुप्रवेशात्मको बन्धः ।

आप्तवनिरोधलक्षणं मंवर । एकदशकर्मसंक्षयलक्षणा निर्जरा ।
 कृत्स्नकर्मविप्रयोगलक्षणो मोक्ष ॥ एषा प्रपञ्च उत्तमत्र वक्ष्यते ॥
 सर्वस्य फलस्यात्माधीनत्वादादौ जीवग्रहणम् । तदुपकारार्थत्वा-
 त्तदनन्तरमर्जीवाभिधानम् । तदुभयविषयत्वात्तदनन्तरमान्त्रग्रहणम् ।
 तत्पूर्वकत्वात्तदनन्तरं वन्द्याभिधानम् । संवृतस्य वन्द्याभावात्त-
 त्प्रत्यनीकप्रतिपत्त्यर्थं तदनन्तरं सवग्वचनम् । सवगे मनि निर्ज-
 रपपत्तेस्तदन्तिके निर्जरावचनम् । अन्ते प्राप्यन्वान्मोक्षम्यान्ते
 वचनम् ॥ इह पुण्यपापग्रहणं च कर्तव्यं. नव पदार्था इत्यन्यै-
 रप्युक्तत्वात् ॥ न कर्तव्यं तयोरान्वये वन्द्ये चान्तर्भावात् ॥
 यद्येवमान्त्रादिग्रहणमनर्थकं जीवाजीवयोगन्तर्भावात् ॥ नान-
 र्थकम् । इह मोक्षं प्रकृतं । मोक्षवश्यं निर्देष्टव्यं । न च
 ससागपूर्वकं । समारम्य प्रधानहेतुरान्वयो वन्द्यश्च । मोक्षस्य
 प्रधानहेतुं सवगे निर्जरा च । अतः प्रधानहेतुहेतुसत्कलनिद-
 र्शनार्थत्वात्पृथगुपदेशं कृतं ॥ दृश्यते हि नामान्येऽन्तर्भूत-
 म्यापि विशेषस्य यथोपयोगं पृथगुपादानं प्रयोजनार्थम् ।
 क्षत्रिया आयाता सुरवर्माऽर्पति ॥ तत्त्वशब्दो भाववाचीत्युक्तः ।
 स कथं जीवादिभिर्द्रव्यवचनैः सामानाधिकरण्यं प्रतिपद्यते ?
 अन्यतिरेकात्तद्वाच्यारोपाच्च सामानाधिकरण्यं भवति । यथा
 उपयोगं गृह्णाति ॥ यद्येव तत्तल्लिङ्गमङ्ग्यानुवृत्तिं प्राप्नोति ।
 विशेषणविशेष्यसम्बन्धे मत्पि शब्दशक्तिव्यपेक्षया उपात्तलिङ्गम-
 ङ्ग्याव्यतिक्रमो न भवति ॥ अयं क्रम आदिभूत्रेऽपि योज्यः ॥

१ क्रमेण आद्यचतुर्ध्याना जात्रसंबन्धः, पञ्चमेऽर्जीवः, षष्ठसप्ततयोरान्वयः,
 अष्टमे वन्द्यो नवमे सवरे निर्जरा च दशमेऽग्रये मोक्ष इति समतन्त्रं वाणित-
 माले । २ कुन्दकुन्दार्थः ।

एवमेवामुद्दिष्टाना मन्व्यन्दर्शनार्दीना जीवार्दीना च मन्व्यवहा-
रविशेषव्यभिचारनिवृत्त्यर्थमाह—

॥ नामस्थापनाद्रव्यभावतस्तन्न्यासः ॥ ५ ॥

अतद्गुणे वस्तुनि मन्व्यवहारार्थं पुरुषार्थाकारान्नियुज्यमान मंज्ञा-
कर्म नाम । काष्ठपुस्तचित्रकर्माक्षनिक्षेपादिषु सोऽव्यभिनि स्थाप्य-
माना स्थापना । गुणैर्द्रोप्यन्ते गुणान्द्रोप्यन्तीति वा द्रव्यैम ।
वर्तमानतत्पर्यायोपलक्षित द्रव्य भाव ॥ तद्यथा— नामजीव-
स्थापनाजीवो द्रव्यजीवो भावजीव इति चतुर्धा जीवशब्दार्थो
न्यस्यते ॥ जीवनगुणमनपेक्ष्य यन्म्य कस्यचिन्नाम क्रियमाणं नाम-
जीव ॥ अक्षनिक्षेपादिषु जीव इति वा मनुष्यजीव इति
वा व्यवस्थाप्यमान स्थापनाजीव ॥ द्रव्यजीवो द्विविधः ।
आगमद्रव्यजीव नोआगमद्रव्यजीवश्चेति ॥ तत्र जीवप्राभृत-
जायी मनुष्यजीवप्राभृतजायी वा अनुपयुक्त आत्मा आगम-
द्रव्यजीवः ॥ नोआगमद्रव्यजीवत्वेना व्यवतिष्ठते । जायक-
शरीर-भावि-तद्यतिरिक्तभेदात् । तत्र जातुर्यच्छरीर त्रिकाल-
गोचर तत्र जायकशरीरम् । सामान्यापेक्षया नोआगमभावि-
जीवो नास्ति जीवनसामान्यस्य मदाऽपि विद्यमानत्वात् ।
विशेषापेक्षया त्वस्ति गत्यन्तरं । जीवो व्यवस्थितो मनुष्यभवप्राप्ति
प्रत्यभिमुखो मनुष्यभाविजीव ॥ तद्यतिरिक्त कर्मनोऽकर्मविकल्प ॥
भावजीवो द्विविधः । आगमभावजीवो नोआगमभावजीवश्चेति ।
तत्र जीवप्राभृतविषयोपयोगाविष्टो मनुष्यजीवप्राभृतविषयोपयोगयुक्तो
वा आत्मा आगमभावजीव । जीवनपर्यायेण मनुष्यजीवत्व-

१ दृष्टान् ॥ २ गुणैर्गुणान्वा इत गत प्राप्तभिनि द्रव्यमित्यप्याधिक पाठ
पुस्तकान्तरं दृश्यते ॥ ३ औदारिकैर्वाक्यिकाहारकशरीरत्रयस्य पर्ययास्ताना
च योग्यपुद्गलानामादानं नोऽकर्ण ॥

पर्यायेण वा समाविष्ट आत्मा नोआगमभावजीव ॥ एवमि-
तरेषामपि पदार्थानामजीवादीना नामादिनिक्षेपविधिर्नियोज्य ।
स किमर्थ १ अप्रकृतनिराकरणाय प्रकृतनिरूपणाय च । निक्षे-
पविधिना नामशब्दार्थं प्रस्तीर्यते ॥ तच्छब्दग्रहण किमर्थम् २
सर्वसङ्ग्रहार्थम् । अमति हि तच्छब्दे सम्यग्दर्शनादीना प्रधा-
नानामेव न्यासेनाभिसम्बन्ध म्यात् तद्विषयभावेनोपगृहीतानाम-
प्रधानाना जीवादीना न म्यात् । तच्छब्दग्रहणे पुन क्रिय-
माणे मति सामर्थ्यात्प्रधानानामप्रधानाना च ग्रहण सिद्ध भवति ॥

एव नामादिभि प्रस्तीर्णानामधिकृताना तत्त्वाधिगम. कुत १
इत्यत इदमुच्यते -

॥ प्रमाणनयैरधिगमः ॥ ६ ॥

नामादिनिक्षेपविधिनोपक्षिप्ताना जीवादीना तच्च प्रमाणेभ्यो
नयैश्चाधिगम्यते ॥ प्रमाणनया वध्यमाणलक्षणविकल्पा । तत्र
प्रमाण द्विविध स्वार्थ परार्थ च । तत्र स्वार्थ प्रमाण
श्रुतवर्ज्यम् । श्रुत पुन स्वार्थ भवति परार्थ च ॥ ज्ञाना-
त्मक स्वार्थ वचनात्मक परार्थम् ॥ तद्विकल्पा नया ॥
अत्राह— नयशब्दस्य अल्पात्तत्त्वात्पूर्वनिपात प्राप्नोति ' नैष
दोष । अभ्यर्हितत्वात्प्रमाणस्य तत्पूर्वनिपात । अभ्यर्हितत्व
च सर्वतो वलीय । कुतोऽभ्यर्हितत्वम् ' नयप्ररूपणप्रभवयो-
नित्वात् ॥ एव ह्युक्त. प्रगृह्य - प्रमाणत-परिणतिविशेषादर्थव-
धारण-नय इति । सकलविषयत्वाच्च प्रमाणस्य ॥ तथा चोक्त ।
' सकलादेश प्रमाणाधीनो विकलादेशो नयाधीन इति " ॥
नयो द्विविध । द्रव्यार्थिक पर्यायार्थिकश्च । पर्यायार्थिकनयेन
पर्यायतत्त्वमाधिगन्तव्यम् । इतरेषा नामस्थापनाद्रव्याणा द्रव्यार्थि-

कनयेन, सामान्यात्मकत्वात् ॥ द्रव्यमर्थः प्रयोजनमस्येत्यसौ द्रव्या-
र्थिकः । पर्यायोऽर्थः प्रयोजनमस्येत्यसौ पर्यायार्थिकः ॥ तत्सर्वं
समुदितं प्रमाणेनाधिगन्तव्यम् ॥

एवं प्रमाणन्यैरधिगताना जीवादीना पुनरप्यधिगमोपायान्तर-
प्रदर्शनार्थमाह—

॥निर्देशस्वामित्वसाधनाधिकरणस्थितिविधानतः॥७॥

निर्देशः स्वरूपाभिधानम् । स्वामित्वमाधिपत्यम् । साधन-
मुत्पत्तिनिमित्तम् । अधिकरणमधिष्ठानम् । स्थितिः कालपरि-
च्छेदः । विधान प्रकारः ॥ [१] तत्र सम्यग्दर्शनं किमिति
प्रश्ने तत्त्वार्थश्रद्धानमिति निर्देशो नामादिर्वा ॥ [२]
सम्यग्दर्शन कस्येत्युक्ते, सामान्येन जीवस्य ॥ विशेषेणै— गत्य-
नुवादेन नरकगतां सर्वासु पृथिवीषु नारकाणा पर्याप्तकानामौ-
पशमिक क्षायोपशमिक चास्ति । प्रथमाया पृथिव्या पर्या-
प्तापर्याप्तकाना क्षायिक क्षायोपशमिक चास्ति ॥ तिर्यग्गतौ
तिरश्चां पर्याप्तकानामौपशमिकमस्ति । क्षायिकं क्षायोपशमिकं

१ नामस्थापनाद्रव्यभावा वा निर्देश उच्यते इत्यर्थः ॥ २ सामान्येन
सम्यग्दर्शनस्य स्वामी जीवो भवतीति स्वामित्वमुच्यते । ३ विशेषेण तु
चतुर्दशमार्गणानुवादेन स्वामित्वमुच्यते ॥ ४ अत्र श्लोका ॥ प्रथमाया
त्रितयं स्यात्पर्याप्ताना द्वय तदितरेषाम् । अशमजमितरास्वपि वा
क्षयज पर्याप्तकाना तु ॥ १ ॥ पर्याप्ताना त्रितयं द्वयं तिरश्चाम
शान्तमितरेषाम् । क्षायिकवर्ज्यं द्वितयं पर्याप्त स्वेव तत्पृषु ॥ २ ॥
नृणा पर्याप्ताना त्रयमितरेषा द्वय तु शमवर्ज्यम् । त्रयमपि नारीषु स्यात्प-
र्याप्तास्त्वेव नान्यासु ॥ ३ ॥ पर्याप्तापर्याप्तकदेवेषु त्रितयमस्ति सम्यक्त्वम् ।
देवेष्वरूपजेषु पर्याप्ताक्षयजमेव ॥ ४ ॥ क्षायिकमवरतहाष्टप्रभृतिषु सम्भ-
वति वेदकं तु पुन । अस्य समादकान्तेष्वौपशम चोपशान्तान्तम् ॥ ५ ॥ इत्य-
प्यधिकः पाठ पुस्तकान्तरे विद्यते ॥

च पर्याप्तापर्याप्तकानामस्ति ॥ तिरश्चीना क्षायिक नास्ति । कुत
 इत्युक्ते मनुष्य कर्मभूमिज एव दर्शनमोहक्षपणप्रारम्भको भवति ।
 क्षपणप्रारम्भकालात्पूर्व तिर्यक्षु वद्धायुष्कोऽपि उत्कृष्टभोगभूमिति-
 र्यक्पुरुषेष्वेवोत्पद्यते । न तिर्यक्स्त्रीषु । द्रव्यवेदस्त्रीणा तासा
 क्षायिकासम्भवात् ॥ एव तिरश्चामप्यपर्याप्तकाना क्षायोपशमिक
 ज्ञेयम् । न पर्याप्तकानाम् ॥ औपशमिक क्षायोपशमिक च
 पर्याप्तिकानामेव नापर्याप्तिकानाम् ॥ मनुष्यगतौ मनुष्याणा पर्या-
 प्तापर्याप्तकाना क्षायिक क्षायोपशमिक चास्ति । औपशमिक पर्या-
 प्तकानामेव नापर्याप्तिकानाम् ॥ मानुषीणा त्रितयमप्यस्ति पर्याप्ति-
 कानामेव नापर्याप्तिकानाम् । क्षायिक पुनर्भाववेदेनैव ॥ देव-
 गतौ सामान्येन देवाना पर्याप्तापर्याप्तकाना त्रितयमप्यस्ति ।
 औपशमिकमपर्याप्तकाना कथमिति चेच्चारित्रमोहोपशमेन सह
 मृताग्रति ॥ विशेषेण भवनवासिव्यन्तरज्योतिष्काणा देवाना
 देवीनां च सौधर्मैज्ञानकल्पवाग्निनीना च क्षायिक नास्ति ।
 तेषा पर्याप्तकानामौपशमिक क्षायोपशमिक चास्ति ॥ १ ॥
 इन्द्रियानुवादेन पञ्चेन्द्रियाणा सज्जिना त्रितयमप्यस्ति, नेतरेषाम् ॥ २ ॥
 कायानुवादेन त्रसकायिकाना त्रितयमप्यस्ति, नेतरेषाम् ॥ ३ ॥
 योगानुवादेन त्रयाणा योगिना त्रितयमप्यस्ति । अयोगिना
 क्षायिकमेव ॥ ४ ॥ वेदानुवादेन त्रिवेदाना त्रितयमप्यस्ति ।
 अपगतवेदानामौपशमिक क्षायिक चास्ति ॥ ५ ॥ कषाया-
 नुवादेन चतुष्कषायाणा त्रितयमप्यस्ति । अकषायाणामौपशमिक
 क्षायिक चास्ति ॥ ६ ॥ ज्ञानानुवादेन आभिनिवोधिकश्रुतावधिमन-
 पर्ययज्ञानिना त्रितयमप्यस्ति । केवलज्ञानिना क्षायिकमेव ॥ ७ ॥
 सयमानुवादेन सामायिकच्छेदोपस्थापनसयतानां त्रितयमप्यस्ति ।
 परिहारविशुद्धिसयतानामौपशमिक नास्ति । इतरत् द्वितयमप्यस्ति ।

सूक्ष्मसाम्पराययथाख्यातसंयतानामौपशमिक क्षायिक चास्ति ।
सयतासंयतानां च त्रितयमप्यस्ति ॥ ८ ॥ दर्शनानुवादेन
चक्षुर्दर्शनाचक्षुर्दर्शनावधिदर्शनिनां त्रितयमप्यस्ति । केवलदर्श-
निनां क्षायिकमेव ॥ ९ ॥ लेख्यानुवादेन पड्लेश्याना त्रित-
यमप्यस्ति । अलेश्याना क्षायिकमेव ॥ १० ॥ भव्यानुवादेन
भव्याना त्रितयमप्यस्ति, नाभव्यानाम् ॥ ११ ॥ सम्यक्त्वानुवादेन
यत्र यत्सम्यग्दर्शनं तत्र तदेव ज्ञेयम् ॥ १२ ॥ संज्ञानुवादेन
संज्ञिनां त्रितयमप्यस्ति । नासंज्ञिनाम् । तदुभयव्यपदेशरहि-
ताना क्षायिकमेव ॥ १३ ॥ आहारानुवादेन आहारकाणा त्रित-
यमप्यस्ति । अनाहारकाणां छद्मस्थाना त्रितयमप्यस्ति ॥ केवलिना
समुद्घातगताना क्षायिकमेव ॥ १४ ॥ [३] साधन द्विविधम्—
आभ्यन्तरं वाह्यं च ॥ आभ्यन्तरं दर्शनमोहस्योपशम. क्षयः क्षयो-
पशमो वा । वाह्यं नारकाणां प्राक्चतुर्थ्याः सम्यग्दर्शनस्य साधनं
केपाञ्चिज्जातिस्मरणं केपाञ्चिद्धर्मश्रवणं केषाञ्चिद्देवनाभिभव. ॥
चतुर्थीमारभ्य आ सप्तम्या नारकाणां जातिस्मरणं वेदनाभिभवश्च ॥
तिरश्चा केषाञ्चिज्जातिस्मरणं केपाञ्चिद्धर्मश्रवणं केषाञ्चिज्जिनवि-
म्वदर्शनम् ॥ मनुष्याणामपि तथैव ॥ देवानां केषाञ्चिज्जाति-
स्मरणं केषाञ्चिद्धर्मश्रवणं केषाञ्चिज्जिनमहिमदर्शनं केषाञ्चिद्देवर्द्धि-
दर्शनम् ॥ एव प्रागानतात् ॥ आनतप्राणतारणाच्युतदेवानां
देवर्द्धिदर्शनं मुक्त्वाऽन्यत्रितयमप्यस्ति । नवग्रैवेयकवासिनां केषा-
ञ्चिज्जातिस्मरणं केषाञ्चिद्धर्मश्रवणम् ॥ अनुदिशानुत्तरविमानवा-
सिनामियं कल्पना न सम्भवति । प्रागेव गृहीतसम्यक्त्वाना

१ धर्मश्रुतिजातिस्मृतिसुरर्द्धिजिनमहिमदर्शनं वाह्यम् ॥ प्रथमदृशोऽग विना
सुरर्द्धिक्षयाऽऽनतादिभुवाम् ॥ १ ॥ ग्रैवेयक्रिया पूर्वं द्वे सजिनार्चक्षणे नरतिरश्चाम् ॥
सरुगभिभवे त्रिषु प्राक् श्वध्रेष्वन्येषु सद्वितीया सा ॥ २ ॥

तत्रोत्पत्ते ॥ [४] अधिकरण द्विविधम् । आभ्यन्तर बाह्यं
 च ॥ आभ्यन्तर स्वत्वाभिमन्वन्धार्य एव आत्मा. विवक्षान कार-
 कप्रवृत्ते ॥ बाह्य लोकनाडी । सा क्रियती^१ । एकरज्जुवि-
 प्कम्भा चतुर्दशरज्ज्वायाना ॥ [५] स्थितिगैपशमिकस्य
 जघन्योत्कृष्टा चान्तमौहूर्तिकी । आधिक्यस्य संसारिणो जघन्या-
 न्तमौहूर्तिकी । उत्कृष्टा त्रयस्त्रिंशत्सागरेपमाणि नान्तमूर्हूर्त्ताष्टवर्ष-
 हीनपूर्वकोटिद्वयाधिकानि । सुक्तस्य साद्विगपर्यवसाना । क्षायो-
 पशमिकस्य जघन्याऽन्तमौहूर्तिकी । उत्कृष्टा षट्पष्टिसागरेपमाणि ॥
 [६] विधान सामान्यादेक सन्ध्यन्दर्शनम् । द्वितय निर्मर्गजा-
 धिगमजभेदात् । एव नद्व्येया विकल्पा यञ्जतः ॥ अस-
 द्व्येया अनन्ताश्च भवन्ति श्रद्धानृश्रद्धातव्यभेदान् ॥ एवमय
 निर्देशाद्विविधिर्ज्ञानचाग्नित्रयोर्जावाजीवादिषु चागमानुसारेण योज-
 यितव्य ॥

१ आज्ञामार्गसमुद्रबनुपदेन त्मूत्रर्याजसङ्क्षेपान् ॥ विस्तारार्थान्ना भवन्मय-
 परमावादिगाढं च ॥ १ ॥ इति दशाविधम् ॥ अस्या आर्याया विवरणार्थं
 वृत्तत्रयमाह ॥ तथाहि ॥ सङ्घन ॥ आज्ञाऽन्यक्त्वमुक्तं चतुन विरचितं
 वीतरागाज्ञैव । त्यक्तप्रत्यप्रपञ्च शिवननृतपय श्रद्धघ्नोदृशान्ते ॥ मार्गश्रद्धा-
 नमाहु पुत्रप्रवरपुगणोपदेशोपप्राप्ता । या सजानागमाद्विप्रप्रतिभिरुपदेशादिरा-
 देशे दृष्टिः ॥ १ ॥ अकार्यचारमूत्र सुनिवरणविधे सूत्रेण श्रद्धवान् । सूक्तो-
 ऽर्था सूत्रदृष्टिर्दुरविगमगतेरर्थमार्थस्य चाज्ञे ॥ कैश्चिज्जाते पलब्धैस्समगनवशा-
 द्वाजदृष्टि पदार्थान् । सङ्क्षेपेणैव बुद्ध्वा रुचिसुपगतवान् साधुमङ्क्षेपदृष्टि
 ॥ २ ॥ य श्रुत्वा द्वादशाङ्गं हृत्तुश्चिरह तं विद्धि विस्तारदृष्टिम् । सङ्घता-
 र्थात्कुतश्चिन्प्रवचनवचनान्यन्तरेणार्थदृष्टिः ॥ दृष्टि साङ्गाङ्गवाह्यप्रवचनमवगा-
 ह्योत्थिता याऽवगाटा । केवल्यालोकिताय रुचिरिह परमावादिगाटेति दृष्टा ॥३॥
 इति श्रीगुणभद्रभदन्तेनात्मानुशासनप्रारम्भे उक्तम् । एव सङ्घेयविकल्पा
 सम्यग्दर्शनप्ररूपकगद्दाना सह्यातत्त्वान् ॥

किमेतरेव जीवादीनामधिगमो भवति उत अन्योऽप्यधिगमो-
पायोऽस्तीति परिपृष्टोऽस्तीत्याह—

॥सत्संख्याक्षेत्रस्पर्शनकालान्तरभावाल्पबहुत्वैश्च ॥१॥

सदित्यस्तित्वनिर्देश । प्रंगसादिषु वर्तमानो नेह गृह्यते ।
सङ्ख्या भेदगणना । क्षेत्र निवासो वर्तमानकालविषय । तदेव
स्पर्शनं त्रिकालगोचरम् । कालो द्विविधः । मुख्यो व्यावहारिकश्च ।
तयोरुत्तरत्र निर्णयो वक्ष्येत । अन्तर विग्रहकालः । भाव
औपगमिकादिलक्षणः । अल्पबहुत्वमन्योऽन्यापेक्षया विशेषप्रति-
पत्तिः ॥ एतैश्च सम्यग्दर्शनादीना जीवादीनां चाधिगमो वेदि-
तव्यः ॥ ननु च “ निर्देशादेव सद्ग्रहण सिद्धम् । विधान-
ग्रहणात्मङ्ख्यागति । अधिकरणग्रहणात्क्षेत्रस्पर्शनावबोधः ।
स्थितिग्रहणात्कालसद्ग्रहः । भावो नामादिषु मद्गृहीत एव ।
पुनरेषा किमर्थं ग्रहणमिति ” ॥ मत्त, सिद्धम् । विनेयाश-
यवशात्तत्त्वदेशनाविकल्पः ॥ केचित्मद्भेदपरुचयः । अपरे नाति-
सङ्क्षेपेण नातिविस्तरेण प्रतिपाद्या ॥ सर्वसत्त्वानुग्रहार्थो हि मता
प्रयास इति अधिगमाभ्युपायभेदोद्देशः कृतः । इतरथा हि
“ प्रमाणन्यैरधिगमः ” इत्यनेनैव सिद्धत्वादितरेषा ग्रहणमन-
र्थकं भ्यान् ॥ तत्र जीवद्रव्यमधिकृत्य मदाद्यनुयोगद्वैगनिरूपण
क्रियते ॥ जीवाश्चतुर्दशसु गुणस्थानेषु व्यवस्थिता ॥ १ मिथ्या-
दृष्टिः । २ सामादनसम्यग्दृष्टिः । ३ सम्यङ्मिथ्यादृष्टिः ।
४ अमयतसम्यग्दृष्टिः । ५ सयतामयत । ६ प्रमत्तसयतः ।

१ सान्त्रचित्तप्रशस्तेषु सत्येऽस्तित्वे च मम्मत्त । इति वचनान् ॥

२ नामादयस्त्रयो द्रव्यार्थिकनयविषयाः । भव पर्यायार्थिकनयविषयो यतः ॥

३ प्रवेशमार्गः ।

७ अप्रमत्तसयत । ८ अपूर्वकरणस्थाने उपशमक क्षपक ।
 ९ अनिवृत्तिवाटरनाम्परायस्थाने उपशपक क्षपक । १०
 सूक्ष्मसाम्परायस्थाने उपशमक क्षपक । ११ उपशान्तरूपायवीत-
 रागच्छन्नस्थ । १२ क्षीणकपायवीतरागच्छन्नस्थ । १३ नयोग-
 केवली । १४ अयोगकेवली चेति ॥ ग्नेयामेव जीवमर्मांगाना
 निरूपणार्थं चतुर्दशमार्गणास्थानानि ज्ञेयानि ॥ गर्ता-न्द्रिय-
 काय-योग-वेद-कपाय-ज्ञान-मयम-दर्शन-लेख्या-भव्य-सम्यक्त्व
 -सजा-ऽऽहाङ्गा इति ॥ तत्र मत्प्ररूपणा द्विविधा. सामा-
 न्येन विशेषेण च ॥ सामान्येन तावत् अग्नि मिथ्या-
 दृष्टि । अस्ति सामादनमस्यग्दृष्टिर्गित्येवमादि ॥ विशेषेण—
 गत्यनुवादेन नरकगतौ सर्वान् पृथिवीषु आद्यानि चत्वारि गुण-
 स्थानानि सन्ति । तिर्यगतौ तान्येव मयनासयतस्थानाधिकानि
 सन्ति । मनुष्यगतौ चतुर्दशापि सन्ति । देवगतौ नागकवत् ॥
 इन्द्रियानुवादेन एकैन्द्रियादिषु चतुर्गिन्द्रियपर्यन्तेषु एकमेव मिथ्या-
 दृष्टिस्थानम् । पञ्चेन्द्रियेषु चतुर्दशापि सन्ति ॥ कायानुवादेन
 पृथिवीकायादिषु वनस्पतिकायान्तेषु एकमेव मिथ्यादृष्टिस्थानम् ॥
 त्रसकायेषु चतुर्दशापि सन्ति ॥ योगानुवादेन त्रिषु योगेषु
 त्रयोदशगुणस्थानानि भवन्ति । तत पर अयोगकेवली ॥
 वेदानुवादेन त्रिषु वेदेषु मिथ्यादृष्ट्याद्यनिवृत्तिवाटरान्तानि सन्ति ।
 अपगतवेदेषु अनिवृत्तिवाटराद्ययोगकेवल्यन्तानि ॥ कपायानुवा-

१ जीवा सम्यगागते येष्विति जीवन्मात्ता ॥ २ चतुर्दशगुणस्थानेषु
 वक्तव्यम् ॥ ३ अत्र अनिवृत्तिकरणसवेदभागो प्राग्य ॥ ४ अत्रावेदभागानि-
 वृत्तिकरणगुणस्थान प्राग्यम् ॥ (१) सम्यग्मिथ्यादृष्टे टिप्पणकारका-
 भिप्रायेण ज्ञातव्यम् ॥ इत्यप्यधिक पाठ पुस्तकान्तरे दृश्यते ॥

[सम्यङ्मिथ्यादृष्टे ज्ञानमज्ञानं च केवलं न सम्भवति । तस्याज्ञानप्रचा-
 वारत्वात् । उक्तं च “ मिस्मे णाणत्तियमिस्म अण्णाणात्तियेणेति ” तेन ज्ञाना-

देन क्रोधमानमायामु मिथ्यादृष्ट्यादीनि अनिवृत्तिवाढस्थानान्तानि सन्ति । लोभकपाये तान्येव सूक्ष्मसाम्परायस्थानाधिकानि । अकपायः उपशान्तकपायः क्षीणकपायः सयोगकेवली अयोगकेवली च ॥ ज्ञानानुवादेन मत्तज्ञानश्रुताज्ञानविभङ्गज्ञानेषु मिथ्यादृष्टि सासादनसम्यग्दृष्टिश्चास्ति । (१) आभिनिवोधिकश्रुतावधिज्ञानेषु असंयतसम्यग्दृष्ट्यादीनि क्षीणकपायान्तानि सन्ति । मनःपर्ययज्ञाने प्रमत्तसयतादयः क्षीणकपायान्ताः सन्ति । केवलज्ञाने सयोगोऽयोगश्च ॥ सयमानुवादेन सयता प्रमत्तादयोऽयोगकेवल्यन्ताः । सामायिकच्छेदोपस्थापनाशुद्धिसंयताः प्रमत्तादयोऽनिवृत्तिस्थानान्ताः । परिहारविशुद्धिसयताः प्रमत्ताप्रमत्ताश्च । सूक्ष्मसाम्परायशुद्धिसयता एकस्मिन्नेव सूक्ष्मसाम्परायस्थाने । यथाख्यातविहारशुद्धिसयता उपशान्तकपायादयोऽयोगकेवल्यन्ताः । सयतामयता एकस्मिन्नेव सयतासयतस्थाने । असयता आद्येषु चतुर्षु गुणस्थानेषु ॥ दर्शनानुवादेन चक्षुर्दर्शनाचक्षुर्दर्शनयोर्मिथ्यादृष्ट्यादीनि क्षीणकपायान्तानि सन्ति । अवधिदर्शने असंयतसम्यग्दृष्ट्यादीनि क्षीणकपायान्तानि । केवलदर्शने सयोगकेवली अयोगकेवली च ॥ लेड्यानुवादेन कृष्णनीलकपोतलेड्यामु मिथ्यादृष्ट्यादीनि असंयतसम्यग्दृष्ट्यादीनि सन्ति । तेज पद्मलेड्ययोर्मिथ्यादृष्ट्यादीनि अप्रमत्तस्थानान्तानि । शुक्लेड्याया मिथ्यादृष्ट्यादीनि सयोगकेवल्यन्तानि । अलेड्या अयोगकेवलिन ॥ मय्यानुवादेन मय्येषु चतुर्दशापि सन्ति । अभव्य आद्ये एव स्थाने ॥ सम्यक्त्वानुवादेन क्षायिकसम्यक्त्वे असंयतसम्यग्दृष्ट्यादीनि अयो-

नुवादे मिथ्यस्थानभिधानम् । तस्याज्ञानप्ररूपणायामेव भिधानं ज्ञातव्यम् । ज्ञानस्य यथार्थविषयत्वाभावात् ॥ इति श्रुतमागर ॥]

१ सयोगकेवलिन औपचरिकी लेड्या ।

गकेवल्यन्तानि सन्ति । क्षायोपशामिकसम्यक्त्वे असंयतसम्यग्दृष्ट्यादीनि अप्रमत्तान्तानि । औपशामिकसम्यक्त्वे असंयतसम्यग्दृष्ट्यादीनि उपशान्तकषायान्तानि । सासादनसम्यग्दृष्टिः सम्यङ्मिथ्यादृष्टिर्मिथ्यादृष्टिश्च स्वे स्वे स्थाने ॥ सजानुवादेन संज्ञिपुद्वादशगुणस्थानानि क्षीणकषायान्तानि । असजिपु एकमेव मिथ्यादृष्टिस्थानम् । तदुभयव्यपदेशरहितः सयोगकेवली अयोगकेवली च ॥ आहारानुवादेन आहारकेपु मिथ्यादृष्ट्यादीनि सयोगकेवल्यन्तानि । अनाहारकेपु विग्रहगत्यापन्नेपु त्रीणि गुणस्थानानि, मिथ्यादृष्टि सासादनसम्यग्दृष्टिरसंयतसम्यग्दृष्टिश्च । समुद्घातगत सयोगकेवली अयोगकेवली च । सिद्धा परमेष्ठिनः अतीतगुणस्थानाः ॥ उक्ता सत्प्ररूपाणा ॥

सङ्ख्याप्ररूपणोच्यते— सा द्विविधा ॥ सामान्येन तावत् जीवा मिथ्यादृष्टयोऽनन्तानन्ताः । सासादनसम्यग्दृष्टयः सम्यङ्मिथ्यादृष्टयोऽसंयतसम्यग्दृष्टयः सयतासयताश्च पल्योपमासङ्ख्येयभागप्रमिताः ॥ प्रमत्तसयता कोटीपृथक्त्वसङ्ख्या । पृथक्त्वमित्यागमसज्ञा तिसृणा कोटीनामुपरि नवानामधः ॥ अप्रमत्तसयताः सख्येयाः ।

१ तथाहि । द्वितीये गुणस्थाने द्विपञ्चाशद्गुणकोट्य ॥ ५२००००००० ॥ तृतीयगुणस्थाने चतुरधिकाः शतकोट्य ॥ १०४०००००००० ॥ चतुर्थगुणस्थाने सप्तशतकोट्य ॥ ७००००००००० ॥ पञ्चमगुणस्थाने त्रयोदशकोट्यः ॥ १३०००००००० ॥ तथा चोक्तम् ॥ गाया ॥ तेरहकोटी देसे वावण्णा सासणा मुणेयव्वा ॥ मिस्मम्मि य तद्दूगा असजदा सत्तमप्प कोडीओ ॥ १ ॥

२ तथापि प्रमत्तसंयता निर्धारयितुं शक्या । तेन तत्संख्या कथ्यते ॥ कोटीपञ्चकं त्रिनवतिलक्षा अष्टानवतिसहस्रा शतद्वय पट् च वेदितव्या ॥ ५९३९८२०६ ॥

३ सा संख्या न ज्ञायते इति चेदुच्यते ॥ कोटीद्वय षण्णवतिलक्षा नवनावतिसहस्रा शतमेकमधिकम् ॥ प्रमत्तसयतार्द्धपरिमाणा इत्यर्थः ॥ २९६९९१०० ॥

चत्वारं उपशमका प्रवेशेन एको वा द्वौ वा त्रयो वा । उत्कर्षेण चतुः-
 पञ्चाशत् स्वकालेन समुदिता संख्येया ॥ चत्वार द्वपका अयोग-
 केवलिनश्च प्रवेशेन एको वा द्वौ वा त्रयो वा । उत्कर्षेणाष्टोत्तरशत-
 सग्न्या । स्वकालेन समुदिता संख्येया ॥ मयोगकेवलिन प्रवेशेन
 एको वा द्वौ वा त्रयो वा । उत्कर्षेणाष्टोत्तरशतसग्न्या । स्वकालेन
 समुदिताः शतमहस्रपृथक्त्वसग्न्या ॥ विशेषेण गत्यनुवादेन—
 (१) नरकगतौ प्रथमाया पृथिव्या नारका मिथ्यादृष्टयोऽसग्न्येया
 श्रेण्यै प्रतरासख्येयभागप्रमिता ॥ द्वितीयादिष्व सप्तम्या मिथ्या-
 दृष्टयः श्रेण्यसग्न्येयभागप्रमिताः । स चासग्न्येयभाग असं-
 ख्येया योजनकोट्य । मर्वाणु पृथिवीषु सासादनसम्यग्दृष्टयः
 सम्यङ्मिथ्यादृष्टयोऽसयतसम्यग्दृष्टयश्च पल्योपमासख्येयभागप्रमिता ॥
 तिर्यग्गतौ तिरश्चा मिथ्यादृष्टयोऽनन्तानन्ता । सासादनसम्यग्दृष्टयः
 सयतासंयतान्ता पल्योपमामग्न्येयभागप्रमिता ॥ मनुष्यगतौ
 मनुष्या मिथ्यादृष्टयः श्रेण्यसख्येयभागप्रमिता । स चासख्ये-
 यभाग असग्न्येया योजनकोट्य । सासादनसम्यग्दृष्ट्यादयः
 संयतासंयतान्ता सख्येया । प्रमत्तादीना सामान्योक्ता सख्या ॥
 देवगतौ देवा मिथ्यादृष्टयोऽसख्येया श्रेण्य प्रतरासख्येयभाग-
 प्रमिता । सासादनसम्यग्दृष्टिसम्यङ्मिथ्यादृष्टयसंयतसम्यग्दृष्टयः प-
 ल्योपमामग्न्येयभागप्रमिता ॥ (२) इन्द्रियानुवादेन— एकेन्द्रिया
 मिथ्यादृष्टयोऽनन्तानन्ता । द्वीन्द्रियास्त्रीन्द्रियाश्चतुरिन्द्रिया अस-

१ अपर्वकरणानि वृत्तिकरणसुष्मनापरायोपगान्तकपायाश्चाति चत्वार ॥

० केयं श्रेणिरिति चेदुच्यते ॥ सप्तसंख्येयः सुक्ताफलमालावदाका
 शप्रदेशपक्ति श्रेणिरित्युच्यते ॥ मानविशेष इत्यर्थ ॥

३ प्रतरासख्येयभागप्रमिता इति यदुक्तं स प्रतर क्रियान् भवति ? ।
 श्रेणिगुणिता श्रेणि प्रतर उच्यते ॥ प्रतरासख्यातभागप्रमितानामसंख्या-
 ताना श्रेणीना यावन्त प्रदशास्तावन्तस्तत्र नारका इत्यर्थ ॥

स्येया श्रेणय प्रतरानस्येयभागप्रमिता । पञ्चेन्द्रियेषु मिथ्या-
दृष्टयोऽसस्येया श्रेणय प्रतरास्येयभागप्रमिता । सासादनसम्य-
ग्दृष्ट्यादयोऽयोगकेवल्यन्ता सामान्योक्तमस्याः ॥ (३) क्वाया-
नुवादेन— पृथिवीकायिका अपकायिकास्तेज कायिका वायुका-
यिका असस्येयलोका । वनस्पतिकायिका अनन्तानन्ता ।
त्वसकायिकसंख्या पञ्चेन्द्रियवत् ॥ (४) योगानुवादेन— मनो-
योगिनो वाग्योगिनश्च मिथ्यादृष्टयोऽस्येया श्रेणय प्रतरा-
स्येयभागप्रमिता । काययोगिषु मिथ्यादृष्टयोऽनन्तानन्ता ।
त्रियोगिना सामादनसम्यग्दृष्ट्यादय संयतासयतान्ता पल्योपमा-
स्येयभागप्रमिता । प्रमत्तसयतादय सयोगकेवल्यन्ता संस्येया ।
अयोगकेवलिन सामान्योक्तसंख्या ॥ (५) वेदानुवादेन—
स्त्रीवेदा पुंवेदाश्च मिथ्यादृष्टयोऽस्येया श्रेणय प्रतरा-
स्येयभागप्रमिता । नपुंसकवेदा मिथ्यादृष्टयोऽनन्तानन्ता ।
स्त्रीवेदा नपुंसकवेदाश्च सामादनसम्यग्दृष्ट्यादय संयतासयतान्ता
सामान्योक्तसंख्या । प्रमत्तसयतादयोऽनिवृत्तिवादरान्ता सस्येया ।
पुंवेदा सासादनसम्यग्दृष्ट्यादय संयतासयतान्ता सामान्योक्त-
संख्या । प्रमत्तसंयतादयोऽनिवृत्तिवादरान्ता सामान्योक्तसंख्या ।
अपगतवेदा अनिवृत्तिवादरादयोऽयोगकेवल्यन्ता सामान्योक्त-
संख्या ॥ (६) क्वायानुवादेन— क्रोधमानमायानु मिथ्या-
दृष्ट्यादय संयतासयतान्ता सामान्योक्तसंख्या । प्रमत्तसंयता-
दयोऽनिवृत्तिवादरान्ता सस्येया । लोमक्वायाणामुक्त एव क्रमः ।
अयं तु विशेष— मूष्मसाम्यरायसयताः सामान्योक्तसंख्या ।
अक्वाया उपशान्तक्वायादयोऽयोगकेवल्यन्ता सामान्योक्तसंख्या ॥
(७) ज्ञानानुवादेन— सत्यज्ञानिन श्रुताज्ञानिनश्च मिथ्यादृष्टि-
सासादनसम्यग्दृष्टयः सामान्योक्तसंख्याः । विमङ्गज्ञानिनो मिथ्या-

दृष्टयोऽसख्येयाः श्रेणयः प्रतरासख्येयभागप्रमिता । सासादन-
सम्यग्दृष्टयः पल्योपमासख्येयभागप्रमिता । मतिश्रुतज्ञानिनोऽसयत-
सम्यग्दृष्ट्यादयः क्षीणकपायान्ता मामान्योक्तमस्या । अवधि-
ज्ञानिनोऽसयतसम्यग्दृष्टिमयतामंयतान्ता मामान्योक्तमस्या । प्रम-
त्तसंयतादयः क्षीणकपायान्ताः सख्येया । मन पर्ययज्ञानिनः प्रम-
त्तसयतादयः क्षीणकपायान्ताः सख्येया । केवलज्ञानिनः सयोगा
अयोगाश्च मामान्योक्तसंख्या ॥ (८) सवमानुवादेन— सामा-
यिकच्छेदोपस्थापनशुद्धिसयताः प्रमत्तादयोऽनिवृत्तिवाटरान्ताः सा-
मान्योक्तमस्या । परिहारविशुद्धिसयता प्रमत्ताश्चाप्रमत्ताश्च सख्ये-
याः । सूक्ष्ममाम्परायशुद्धिसयता यथाख्यातविहारशुद्धिसयता मय-
तासयता असयताश्च सामान्योक्तसख्या ॥ (९) दर्शनानुवा-
देन— चक्षुर्दर्शनिनो मिथ्यादृष्टयोऽसख्येयाः श्रेणयः प्रतरासख्ये-
यभागप्रमिताः । अचक्षुर्दर्शनिनो मिथ्यादृष्टयोऽनन्तानन्ता ।
उभये च सासादनसम्यग्दृष्ट्यादयः क्षीणकपायान्ता । सामान्यो-
क्तसख्या । अवधिदर्शनिनोऽवधिज्ञानिवत् । केवलदर्शनिनः केव-
लज्ञानिवत् ॥ (१०) लेड्यानुवादेन— कृष्णनीलकपोतलेड्या
मिथ्यादृष्ट्यादयोऽमंयतसम्यग्दृष्ट्यान्ताः सामान्योक्तसंख्याः । तेजः
पद्मलेड्या मिथ्यादृष्ट्यादयः सयतामयतान्ता । स्त्रीवदवत् । प्रम-
त्ताप्रमत्तसंयताः सख्येयाः । शुक्ललेड्या मिथ्यादृष्ट्यादयः सय-
तासंयतान्ताः पल्योपमासख्येयभागप्रमिताः । प्रमत्ताप्रमत्तमयताः
सख्येयाः । अपूर्वकरणादयः मयोगकेवल्यन्ता अलेड्याश्च सामा-
न्योक्तसख्या ॥ (११) भव्यानुवादेन— भव्येषु मिथ्यादृष्ट्या-
दयोऽयोगकेवल्यन्ताः मामान्योक्तसख्याः । अभव्या अनन्ता ॥
(१२) सम्यक्त्वानुवादेन— क्षायिकसम्यग्दृष्टिषु असयत-
सम्यग्दृष्टयः पल्योपमासख्येयभागप्रमिता । संयतासंयतादय उप-

शान्तकषायान्ता सख्येया । चत्वार क्षपका सयोगकेवलिनोऽयोग-
 केवलिनश्च सामान्योक्तसख्या । क्षायोपशमिकसम्यग्दृष्टिषु असयत-
 सम्यग्दृष्ट्यादयोऽप्रमत्तान्ता सामान्योक्तसख्या । औपशमिकसम्य-
 ग्दृष्टिषु असयतसम्यग्दृष्टिसयतासयता पल्योपमासख्येयभागप्रमिता ।
 प्रमत्ताप्रमत्तसयता सख्येया । चत्वार औपशमिका सामान्योक्त-
 सख्या । सासादनसम्यग्दृष्टय सम्यग्मिथ्यादृष्टयो मिथ्यादृष्टयश्च
 सामान्योक्तसख्या ॥ (१३) सजानुवादेन— संज्ञिषु मिथ्या-
 दृष्ट्यादय क्षीणकषायान्ताश्चक्षुर्दर्शनवत् । असजिनो मिथ्यादृष्टयो-
 ऽनन्तानन्ता । तदुभयव्यपदेशरहिता सामान्योक्तसख्या ॥
 (१४) आहारानुवादेन— आहारकेषु मिथ्यादृष्ट्यादय मयोगकेव-
 ल्यन्ता सामान्योक्तसख्या । अनाहारकेषु मिथ्यादृष्टिमासादनसम्य-
 ग्दृष्टयसयतसम्यग्दृष्टय सामान्योक्तसख्या । सयोगकेवलिनः
 सख्येया । अयोगकेवलिनः सामान्योक्तसख्या । सख्या निर्णीता ॥

क्षेत्रमुच्यते— तत् द्विविधम् । सामान्येन विशेषेण च ॥
 सामान्येन तावत् मिथ्यादृष्टीना सर्वलोके ॥ सासादनसम्यग्दृष्ट्या-
 दीनामयोगकेवल्यन्ताना लोकस्यासख्येयभाग ॥ सयोगकेवलिना

१ स्वस्थानस्वस्थाने वेदनाकषायमारणान्तिकसमुद्घातेषु उपपादे च एव
 पचसु पदेषु सर्वलोको मिथ्यादृष्टीना क्षेत्रम् ॥

२ सासादनस्य असंयतसम्यग्दृष्टेश्च स्वस्थानस्वस्थानविहारवत् ॥ स्वस्था
 नेवेदनाकषायवैक्रियिकमारणान्तिकोपपादेषु लोकस्यासख्येयभाग क्षेत्रम् ॥
 मिथस्य तेष्विव मारणान्तिकोपपादरहितेषु । तद्रहितत्व कुत इति चेत्तस्य
 मारणान्तिकमरणयोरभावात् । तदपि कुत ? ' मरणतसमुद्घादो वि य ण
 मिस्साम्मि ' इत्यनेन ' मिस्सा आहारस्सनिस्सा ' इत्यादिना च तयोः
 प्रतिषेधाभिक्षीयते ॥ एवं देशसंयतादिषु आगमानुसारेणावबोद्धव्यम् ॥

लोकस्यासख्येयभागः समुद्धातेऽसख्येया वा भागाः सर्वलोको वा ॥
 विशेषेण— (१) गत्यनुवादेन नरकगतौ सर्वासु पृथिवीषु नार-
 काणां चतुर्षु गुणस्थानेषु लोकस्यासख्येयभागः । तिर्यगतौ
 तिरश्चा मिथ्यादृष्ट्यादिसंयतासंयतान्ताना सामान्योक्त क्षेत्रम् ।
 मनुष्यगतौ मनुष्याणा मिथ्यादृष्ट्याद्ययोगकेवल्यन्ताना लोकस्या-
 सख्येयभाग । सयोगकेवलिना सामान्योक्त क्षेत्रम् । देवगतौ
 देवाना सर्वेषां चतुर्षु गुणस्थानेषु लोकस्यासख्येयभागः ॥ (२)
 इन्द्रियानुवादेन— एकेन्द्रियाणा क्षेत्र सर्वलोकः । विकलेन्द्रियाणा
 लोकस्यासख्येयभागः । पञ्चेन्द्रियाणा मनुष्यैवत् ॥ (३) काया-
 नुवादेन— पृथिवीकायादिवनस्पतिकायिकान्ताना सर्वलोके । त्रस-
 कायिकाना पञ्चेन्द्रियवत् । (४) योगानुवादेन— वाङ्मानसयोगि-
 ना मिथ्यादृष्ट्यादिसयोगकेवल्यन्ताना लोकस्यासख्येयभाग । काय-

१ एकस्मिन्काले सम्भवता पूर्वोक्तशतसहस्रपृथक्त्वमख्याना सयोगकेवलिना
 स्वस्थानस्वस्थानविहारवत्स्वस्थानापेक्षया च लोकस्यासख्येयभागाः क्षेत्रम् ॥
 असख्येयभागा इति वचनेन प्रतरसमुद्धातं लोकस्यासख्यातमहुभागमात्र
 क्षेत्रमित्युक्तं ज्ञेयम् ॥ त्रिलोकमारे ' सत्तासीदी चटुस्सटेत्यादिना ' कायि-
 तेन सर्वैवातवल्यावरुद्धक्षेत्रेण (एतावता १००४१९८७१४८७) सर्वलो-
 कासख्यातंभागमात्रेण हीनस्य सर्वलोकस्य तत्क्षेत्रत्वात् ॥ लोकपूरणापेक्षया
 सर्वलोक क्षेत्रम् ॥

२ असख्येया वा भागा इति वाशब्देन समुद्धाते असख्येयभागोऽपि
 परामृष्ट । तेन दण्डकवाटसमुद्धानयोर्लोकस्यासख्येयभाग क्षेत्रमित्यवसेयम् ॥
 तत्र आरोहणावरोहणापेक्षया उत्कर्षेण चत्वारिंशत्केवलिन सम्भवन्ति ।
 तथापि क्षेत्रं लोकस्यासख्येयभाग एव । उत्तरत्र सर्वत्र स्वस्थानादिपदानि
 यथासम्भव योज्यानि ॥

३ भागहारभूतासह्यातस्यानेकविधत्वेन क्षेत्रस्य तारतम्यसद्भावेऽपि लोकस्या-
 सह्येयभागात्प्रविशेषान्मनुष्यवदिति वचनम् ॥

योगिना मिथ्यादृष्ट्यादिमयोगकेवल्यन्तानामयोगकेवलिना च सामान्योक्त क्षेत्रम् ॥ (५) वेदानुवादेन— स्त्रीपुवेदाना मिथ्यादृष्ट्याद्यनिवृत्तिवाडरान्ताना लोकस्यासंख्येयभाग । नपुसकवेदाना मिथ्यादृष्ट्याद्यनिवृत्तिवाडरान्तानामपगतवेदाना च सामान्योक्तं क्षेत्रम् ॥ (६) कषायानुवादेन— क्रोधमानमायाकषयाणा लोभकषयाणा च मिथ्यादृष्ट्याद्यनिवृत्तिवाडरान्ताना सूक्ष्मसाम्प्रायाणामकषयाणा च सामान्योक्त क्षेत्रम् ॥ (७) ज्ञानानुवादेन— मत्यजानिश्रुताज्ञानिना मिथ्यादृष्टिसासादनसम्यग्दृष्टीना सामान्योक्त क्षेत्रम् । विमङ्गजानिना मिथ्यादृष्टिसासादनसम्यग्दृष्टीना लोकस्यासंख्येयभाग । आभिनिवोधिकश्रुतावधिज्ञानिनामसंयतसम्यग्दृष्ट्यादीना क्षीणकषायान्ताना मन पर्ययज्ञानिनां च प्रमत्तादीना क्षीणकषायान्ताना केवलज्ञानिना सयोगानामयोगाना च सामान्योक्त क्षेत्रम् ॥ (८) संयमानुवादेन— सामाधिकच्छेदोपस्थापनाशुद्धिसंयताना चतुर्णां परिहारविशुद्धिमयतानां प्रमत्ताप्रमत्ताना सूक्ष्मसाम्प्रायशुद्धिसंयताना यथारयातविहारशुद्धिसंयताना चतुर्णां संयतासंयतानामसंयताना च चतुर्णां सामान्योक्तं क्षेत्रम् ॥ (९) दर्शनानुवादेन— चक्षुर्दर्शनिना मिथ्यादृष्ट्यादिक्षीणकषायान्ताना लोकस्यासंख्येयभाग । अचक्षुर्दर्शनिना मिथ्यादृष्ट्यादिक्षीणकषायान्ताना सामान्योक्तं क्षेत्रम् । अवधिदर्शनिनामवधिज्ञानिवत् । केवलदर्शनिना केवलज्ञानिवत् ॥ (१०) लेश्यानुवादेन— कृष्णनीलकापोतलेख्याना मिथ्यादृष्ट्याद्यसंयतसम्य-

१ वाङ्मानसयोगविशिष्टे सयोगकेवलिनि समुद्रातासम्भवोऽवगन्तव्य ॥ ओरालं दडुगे क्वाडङ्गुले य तस्मिन् निस्तो दु ॥ पदरे य कोणपूरे कस्मिन् वय होइ कस्मिन् ॥ इत्यनेन तत्र काययोगस्यैव कथनात् । काययोगे तु स्वस्थानसमुद्रातसम्भवो भवति ॥

गृह्यन्ताना सामान्योक्त क्षेत्रम् । तेजःपद्मलेख्याना मिथ्यादृ-
ष्ट्याद्यप्रमत्तान्ताना लोकस्यासख्येयभाग । शुक्लेश्याना मिथ्या-
दृष्ट्यादिक्षीणकपायान्ताना लोकस्यासख्येयभागः । सयोगकेव-
लिनामलेश्याना च सामान्योक्त क्षेत्रम् ॥ (११) भव्यानुवादेन
भव्याना चतुर्दशाना सामान्योक्त क्षेत्रम् । अभव्याना सर्वलोकः ॥
(१२) सम्यक्त्वानुवादेन — क्षायिकसम्यग्दृष्टीनामसंयतसम्यग्दृ-
ष्ट्याद्ययोगकेवल्यन्ताना क्षायोपगमिकसम्यग्दृष्टीनामसंयतसम्यग्दृ-
ष्ट्याद्यप्रमत्तान्तानामौपगमिकसम्यग्दृष्टीनामसंयतसम्यग्दृष्ट्याद्युपग-
न्तकपायान्ताना सासादनसम्यग्दृष्टीना सम्यङ्मिथ्यादृष्टीना च सामा-
न्योक्त क्षेत्रम् (१३) सञ्ज्ञानुवादेन — सञ्ज्ञाना चक्षुर्दर्श-
निवत् । असञ्ज्ञाना सर्वलोकः । तदुभयव्यपदेशरहिताना सामा-
न्योक्त क्षेत्रम् ॥ (१४) आहारानुवादेन — आहारकाणा
मिथ्यादृष्ट्यादिक्षीणकपायान्ताना सामान्योक्त क्षेत्रम् । सयोग-
केवलिनां लोकस्यासख्येयभागः । अनाहारकाणा मिथ्यादृष्टिसा-
सादनसम्यग्दृष्ट्यसंयतसम्यग्दृष्ट्ययोगकेवलिना सामान्योक्त क्षेत्रम्
। सयोगकेवलिना लोकस्यासख्येयभागा सर्वलोको वा ॥ क्षेत्र-
निर्णयः कृतः ॥

स्पर्शनमुच्यते — तद् द्विविधम् । सामान्येन विशेषेण
च ॥ सामान्येन तावत् — मिथ्यादृष्टिभिः सर्वलोकः

१ ये न सङ्गिनो नाप्यसंज्ञिनस्तेषाम् ॥ २ समुद्धातरहितत्वादित्यर्थः ॥

३ असख्यातयोजनकोट्याकाशप्रदेश परिमाणरज्जुस्तावदुच्यते । तद्वक्ष-
णसमचतुरस्ररज्जुत्रिचत्वारिंशदविकणतत्रयपरिमाणो लोक उच्यते । स लोकः
मिथ्यादृष्टिभिः सर्वं स्पृष्टः । इत्युक्तलक्षणे लोक स्वस्थानविहार परस्थान-
विहारो मारणान्तिकसमुद्धातश्च प्राणिभिर्विधीयते ॥

स्पृष्ट । सासादनसम्यग्दृष्टिभिर्लोकस्यासख्येयभागः अष्टौ द्वादश वा चतुर्दशभागा देशोनाः । सम्यङ्मिथ्यादृष्ट्यसँयतसम्यग्दृष्टिभिर्लोकस्यासख्येयभागः अष्टौ वा चतुर्दशभागा देशोना । सँयतासँयतैर्लोकस्यासख्येयभागः षट् चतुर्दशभागा वा देशोना । प्रमत्तसँयतादीनामयोगकेवल्यन्ताना क्षेत्रवत्स्पर्शनम् ॥ विशेषेण (१) गत्यनुवादेन— नरकगतौ प्रथमाया पृथिव्या नारकैश्चतुर्गुणस्थानैर्लोकस्यासख्येयभागः स्पृष्ट । द्वितीयादिषु प्राक्सप्तम्या मिथ्यादृष्टिभिः सासादनसम्यग्दृष्टिभिर्लोकस्यासख्येयभागः एक द्वौ त्रय चत्वार पञ्च चतुर्दशभागा वा देशोना । सम्यङ्मिथ्यादृष्ट्यसँयतसम्यग्दृष्टिभिर्लोकस्यासख्येयभागः । सप्तम्या पृथिव्या मिथ्यादृष्टिभिर्लोकस्यासख्येयभागः षट् चतुर्दशभागा वा देशोना । शैषैस्त्रिभिर्लोकस्यासख्येयभागः ॥ तिर्यग्गतौ तिरश्चातिर्यङ्मिथ्यादृष्टिभिः सर्वलोकः स्पृष्टः । सासादनसम्यग्दृष्टिभि-

१ तत्र स्वस्थानविहारापेक्षया सासादनसम्यग्दृष्टिभिर्लोकस्यासख्येयभागः स्पृष्टः । एवमग्रेऽपि स्वस्थानविहारापेक्षया लोकस्यासख्येयभागो ज्ञातव्यः । परस्थानविहारापेक्षया तु सासादनदेवानां प्रथमपृथिवीवये विहारात् रज्जुद्वयम् । अच्युतान्तोपरिविहारत् पङ्कजवः । इत्यष्टौ द्वादश चतुर्दश भागा वा देशोना स्पृष्टा ॥ द्वादशभागा कथं स्पृष्टा इति चेदुच्यते । सप्तमपृथिव्या परित्यक्त सासादनादिगुणस्थान एव मारणान्तिकं विदधाताति नियमात् ॥ षष्ठीतो मध्यलोके पञ्चरज्जवः । सासादनो मारणान्तिकं करोति । मध्यमलोकाच्च लोकाग्रे वादरपृथिवीकायिकवादराष्कायिकवादरवनस्पतिकायिकेषु उत्पद्यते इति सप्त रज्जव एव द्वादशरज्जवो भवन्ति । सासादनसम्यग्दृष्टिर्हि वायुकायिकेषु तेजकायिकेषु नरकेषु सर्वसूक्ष्मकायिकेषु चतुर्यस्थानकेषु नोत्पद्यत इति नियमः ॥ तथा चोक्तम् ॥ गाथा ॥ ' वज्जिअ ठाणचउक्कं तेऊ वाऊ थ णरय सुहुम च ॥ अण्णच्च सव्वठाणे उवज्जदे सासणो जीवो ॥ १ ॥ ' देशोना इति कथम्? केचित्प्रदेशा सासादनसम्यग्दर्शनयोग्या न भवन्तीति देशोना । एवमुत्तरत्र सर्वत्रापि वेदितव्यम् ॥

लोकस्यासंख्येयभागः सप्त चतुर्दशभागा वा देशोनाः ।
 सम्यङ्मिथ्यादृष्टिभिलोकस्यासंख्येयभागः । असयतसम्यग्दृष्टिभिः
 सयतासयतैर्लोकस्यासंख्येयभागः पट् चतुर्दशभागा वा देशोनाः ॥
 मनुष्यगतौ मनुष्यैर्मिथ्यादृष्टिभिलोकस्यासंख्येयभागः सर्वलोको वा
 स्पृष्टः । सासादनसम्यग्दृष्टिभिलोकस्यासंख्येयभागः सप्त चतुर्द-
 शभागा वा देशोनाः । सम्यङ्मिथ्यादृष्ट्यादीनामयोगकेवल्यन्ताना
 क्षेत्रवत्स्पर्शनम् ॥ देवगतौ देवैर्मिथ्यादृष्टिसासादनसम्यग्दृष्टिभिलो-
 कस्यासंख्येयभागः अष्टौ नव चतुर्दशभागा वा देशोनाः ।
 सम्यङ्मिथ्यादृष्ट्यसयतसम्यग्दृष्टिभिलोकस्यासंख्येयभागः अष्टौ चतु-
 र्दशभागा वा देशोना ॥ (२) इन्द्रियानुवादेन— एकेन्द्रियैः
 सर्वलोकः स्पृष्टः । विकलेन्द्रियैर्लोकस्यासंख्येयभागः सर्वलोको
 वा ॥ पञ्चेन्द्रियेषु मिथ्यादृष्टिभिलोकस्यासंख्येयभागः अष्टौ चतु-
 र्दशभागा वा देशोनाः सर्वलोको वा । शेषाणां सामान्योक्त
 स्पर्शनम् ॥ (३) कायानुवादेन— स्थावरकायिकैः सर्वलोकः
 स्पृष्टः ॥ त्रसकायिकानां पञ्चेन्द्रियवत् स्पर्शनम् ॥ (४)
 योगानुवादेन— वाङ्मानसयोगिभिर्मिथ्यादृष्टिभिलोकस्यासंख्येय-
 भागः अष्टौ चतुर्दशभागा वा देशोनाः सर्वलोको वा । सासा-
 दनसम्यग्दृष्ट्यादीनां क्षीणकषायान्तानां सामान्योक्त स्पर्शनम् ।
 सयोगकेवलानां लोकस्यासंख्येयभागः ॥ काययोगिनां मिथ्यादृ-
 ष्ट्यादीनां सयोगकेवल्यन्तानामयोगकेवलानां च सामान्योक्त
 स्पर्शनम् ॥ (५) वेदानुवादेन — स्त्रीपुत्रैर्मिथ्यादृष्टिभिलोकस्या-
 संख्येयभागः स्पृष्टः अष्टौ नव चतुर्दशभागा वा देशोनाः सर्व-
 लोको वा । नपुंसकेषु मिथ्यादृष्टीनां सासादनसम्यग्दृष्टीनां
 च सामान्योक्त स्पर्शनम् । सम्यङ्मिथ्यादृष्टिभिलोकस्यासंख्ये-
 यभागः स्पृष्टः । सासादनसम्यग्दृष्टिभिलोकस्यासंख्येयभागः अष्टौ

नव चतुर्दशभागा वा देशोनाः । सम्यङ्मिथ्यादृष्ट्याद्यनिवृ-
त्तिवादरान्ताना सामान्योक्त स्पर्शनम् । असयतसम्यग्दृष्टिभिः
संयतासयतैर्लोकस्यासख्येयभाग. षट् चतुर्दशभागा वा देशोनाः ।
प्रमत्ताद्यनिवृत्तिवादरान्तानामपगतवेदाना च सामान्योक्त स्पर्श-
नम् ॥ (६) कषायानुवादेन— चतुष्कषायाणामकषायाणा च
सामान्योक्त स्पर्शनम् ॥ (७) ज्ञानानुवादेन— मत्यज्ञानिश्रु-
ताज्ञानिना मिथ्यादृष्टिसासादनसम्यग्दृष्टीनां सामान्योक्त स्पर्श-
नम् । विभङ्गज्ञानिना मिथ्यादृष्टीना लोकस्यासख्येयभागः अष्टौ
चतुर्दशभागा वा देशोना सर्वलोको वा । सासादनसम्यग्दृ-
ष्टीना सामान्योक्त स्पर्शनम् । आभिनिबोधिकश्रुतावधिमनःपर्य-
यकेवलज्ञानिना सामान्योक्त स्पर्शनम् । (८) सयमानुवादेन—
संयताना सर्वेषा सयतासयतानामसयताना च सामान्योक्त स्प-
र्शनम् ॥ (९) दर्शनानुवादेन— चक्षुर्दर्शनिना मिथ्यादृष्ट्या-
दिक्षीणकषायान्ताना पञ्चेन्द्रियवत् । अचक्षुर्दर्शनिना मिथ्यादृ-
ष्ट्यादिक्षीणकषायान्तानामवधिकेवलदर्शनिना च सामान्योक्त स्पर्श-
नम् ॥ (१०) लेश्यानुवादेन— कृष्णनीलकापोतलेश्यैर्मिथ्या-
दृष्टिभिः सर्वलोक. स्पृष्ट. । सासादनसम्यग्दृष्टिभिर्लोकस्यासख्ये-
यभाग. पञ्चै चत्वारो द्वौ चतुर्दशभागा वा देशोनाः । द्वाद-
शभागा कुतो न लभ्यन्ते इति चेत् तत्रावस्थितलेश्यापेक्षया

१ मनुष्यतिर्यग्विभङ्गज्ञानिभि क्रियमाणमारणान्तिकापेक्षया सर्वलोक
इति वचनम् ॥ देवाना नव चतुर्दशभागा इति पूर्वमुक्तत्वात् ॥

२ मिथ्यादृष्ट्याद्यसयतसम्यग्दृष्ट्यन्तानाम् ॥

३ काभो काओ काओ णीळा णीळा य णीळकिण्हा य । किण्हाय परमकिण्हा लेस्ता
पढमादिपुढवीण ॥ १ ॥ अस्या गायाया अर्थ कथ्यते— प्रथमाया पृथिव्या नारकाणा
जघन्या कपोतलेश्या भवति ॥ द्वितीयाया मध्यमा । तृतीयाया मध्विन्द्रकेषु उत्कृष्टा ।
सैव चरमेन्द्रके उत्कृष्टा तत्रैव च केषाचिन्नारकाणा जघन्या नीललेश्या च भवति ।

पञ्चैव । अथवा येषां मते सासादन एकैन्द्रियेषु नोत्पद्यते तन्म-
तापेक्षया द्वादशभागा न दत्ता । सम्यग्भिध्यादृष्ट्यसयत-
सम्यग्दृष्टिभिर्लोकस्यासंख्येयभागः । तेजोलेद्यैर्भिध्यादृष्टिसासादन-
सम्यग्दृष्टिभिर्लोकस्यासंख्येयभागः अष्टौ नव चतुर्दशभागा वा
देशोनाः । सम्यग्भिध्यादृष्ट्यसंयतसम्यग्दृष्टिभिर्लोकस्यासंख्येयभागः
अष्टौ चतुर्दशभागा वा देशोनाः । सयतासयतैर्लोकस्यासंख्ये-

चतुर्थ्यां तस्या मध्यमा नीला । पञ्चम्या पृथिव्या उपरिमेषु चतुर्ध्विन्द्रकेषु
उत्कृष्टा संव । चरमेन्द्रकेषु उत्कृष्टा नीलेद्यो जघन्या कृष्णलेद्या च भवति ।
षष्ठ्या मध्यमा कृष्णलेद्या । सप्तम्या पृथिव्या उत्कृष्टा कृष्णलेद्या । गोमट्ट-
मारलेद्यामार्गणागतेय गथा । ततः षष्ठपृथिवीत् मारणान्तिक कुर्वाणान्
कृष्णलेद्यासासादनान्प्रति पञ्च चतुर्दश भागा कथिताः ॥

सप्तमपृथिवीपरित्याग कुन इति चेत्— “ तमतमगुणपडिवण्णा य ण
मरंतीति ” वचनेन तत्रत्यसासादनानां मरणाभावान् । मरणाभावेऽपि मार-
णान्तिकाभावप्रतीतिं कथयति चेत् कृष्णलेद्यापेक्षया पञ्च चतुर्दशभागा
इति वचनान्ययानुपपत्तेः ।

पञ्चमपृथिवीचरमेन्द्रकात् नीलेद्योत्कृष्टस्थानान् मारणान्तिक कुर्वाङ्घ्रिः
मामादनैश्चत्वारश्चतुर्दशभागा स्पृष्टा । ३६३ । तृतीयपृथिवीचरमेन्द्रकात्का-
पातलेद्योत्कृष्टस्थानान्मारणान्तिक कुर्वाङ्घ्रिः चतुर्दशभागा स्पृष्टा । ३६३ ।
देशान्त्व भोगभूमिषु प्रणिधावस्पर्शनात् ॥

१ षष्ठपृथिवीपर्यन्तस्थितानामशुभलेद्याऽमयतमम्यग्दृष्टीनां मरगमस्ति । अतो
लोकस्यासंख्येयभागः । कथयति चेत् तेषां मनुष्यक्षेत्रे एषोत्पत्तिः सद्भावेन एक-
रज्जुविष्कम्भे सर्वत्र स्पर्शाभावादिति व्रम । धेणिवद्धप्रकीर्णकवर्तिनामपि
स्वर्कायस्वकीयपृथिव्यामिव इन्द्रकपर्यन्तं तिर्यगागत्य पुनर्ध्वान्मनात्तावानेव ।
अन्यथा लोकासंख्येयकथनानुपपत्तेः ॥

२ विहारवत्स्वस्थानापेक्षया अष्टौ चतुर्दशभागा । ३६३ ॥ विहारवन्तस्ते-
जोलेद्या भिध्यादृष्टिदेवास्तृतीयपृथिवीनोऽष्टमपृथिवीवादर्पृथिवीकायिक्त्वेनोत्पत्त्यर्थं
मारणान्तिकं कुर्वन्ति तदपेक्षया नव चतुर्दशभागाः । ३६३ ॥

३ विहारवत्स्वस्थानापेक्षया । ६६३ ॥

यभाग. अर्धचतुर्दशभागा वा देशोना ॥ प्रमत्ताप्रमत्तैर्लोकस्यासख्येयभाग. ॥ पद्मलेश्यैर्मिथ्यादृष्ट्याद्यसयतसम्यग्दृष्ट्यन्तैर्लोकस्यासख्येयभाग अष्टौ चतुर्दशभागा वा देशोनाः ॥ सयतासयतैर्लोकस्यासख्येयभाग पञ्च चतुर्दशभागा वा देशोना. ॥ प्रमत्ताप्रमत्तैर्लोकस्यासख्येयभाग ॥ शुक्लेश्यैर्मिथ्यादृष्ट्यादिसयतासयतान्तैर्लोकस्यासख्येयभाग. पट् चतुर्दशभागा वा देशोना. ॥

१ तेजोलेश्या देशसंयते क्रियमाणमारणान्तिकसमुद्धातापेक्षयाऽर्धचतुर्दशभाग । चतुर्दशभागस्त्रिभिर्भवितव्यम् । उच्यते ॥ सनत्कुमारमाहेन्द्रपर्यन्त तेजोलेश्यासद्भावादिति चोदनाया परिहारो गोमटप्रारे जीवकाण्डे लेश्यामार्गणाया स्पर्शाधिकारे “ एव तु समुग्घादे णव चोद्दस भाग्यं च किञ्चूणम् । उववादे पढमपद दिवड्ड चोद्दस य किञ्चूणं ॥ १ ॥ ” इति गाथायास्तुरीयपादव्याख्यानं दृष्ट्वा ज्ञात्वा कर्तव्यम् ॥

२ विहारवत्स्वस्यानेवदनाकपायवेक्रियिकसमुद्धातापेक्षया अष्टचतुर्दशभागा उच्यते ॥ प्रागुक्तेष्वप्यष्टचतुर्दशभागेष्वय क्रमो वेदितव्यम् ॥

३ पद्मलेश्यादेशसयतं क्रियमाणमारणान्तिकापेक्षया पञ्च चतुर्दशभागा सहस्रारकल्पादुपरि पद्मलेश्याऽभावात् । पीतपद्मशुक्लेश्या द्वित्रिणेपेत्विति वचनात् ॥

४ शुक्लेश्यादेशसयतस्य मारणान्तिकापेक्षया पट्चतुर्दशभागकथनं सुगमम् । अच्युतकल्पादुपरि तस्योत्पत्त्यभावात् । इतरेषामपि मिथ्यादृष्ट्याद्यसयतान्ताना पट्चतुर्दशभागा इति वचनात् । शुक्लेश्यादेशाना मध्यलोकादधो विहारो नास्तीति युक्त्याऽवगम्यते । अन्यथा अष्टौ चतुर्दशभागा इति कथयेरन् खलु शास्त्रकारा । ननु तेषा मध्यलोकर्यन्तमपि विहारो नास्ति । केवल मारणान्तिकोपपादोपेक्षया पट्चतुर्दशभागकथनमिति वचनं मन्तव्यम् । सम्यग्मिथ्यादृष्टेस्तदभावात् ॥ मिस्तो आहारस्म य मिस्ता चढमाणपढमपुत्रा य । पढमुवसम्मा तमतमगुणपडिवण्णा य ण मरति ॥ इति वचनेन ‘मरणतसमुग्घादो वि य ण मिस्तास्ति’ इति वचनेन च तदवगम । लेखकदोपोऽय पट्चतुर्दशभागा इति न च शास्त्रकारवचनमिति च नाशङ्कनीयम् । नेमिचन्द्रसैद्धान्तिकचक्रवर्तिभिरपि लेश्याधिकारे तथैवोक्तत्वात् । सुकस्स य तिट्ठाने पढमो छ चोद्दसा उच्यते षीणा ॥ णवरि समुग्घादास्ति य सखातीदा

प्रमत्तादिसयोगकेवल्यन्तानां अलेख्यानां च सामान्योक्त स्पर्शनम् ॥ (११) भव्यानुवादेन— भव्याना मिथ्यादृष्ट्याद्ययोग-
केवल्यन्ताना सामान्योक्त स्पर्शनम् । अभव्यैः सर्वलोक. स्पृष्टः ॥
[१२] सम्यक्त्वानुवादेन— क्षायिकमम्यगृहीनामसयतमम्यगृष्ट्या-
द्ययोगकेवल्यन्ताना सामान्योक्तम् । किन्तु सयतासंयताना
लोकस्यैः सख्येयभागः । क्षायोपशमिकसम्यगृहीना सामान्योक्तम्

हवन्ति १ भागा वा ॥ १ ॥ मन्वो वा खलु लोकां २ फाना होदिंति णिद्दिद्वा इति । ननु
पश्चानुत्तरपर्यन्त शुक्लेऽयामद्वावेन ततोऽथ शुक्लेऽयासयतमम्यगृष्टिभिरुपपा-
दपरिणतैः स्पृष्टत्वात् देशोनसप्तचतुर्दशभागा इति वचन युक्त । न युक्त,
मनुष्यक्षेत्रवर्तिमनुष्याणामेव तत्रोत्पत्ते । तत प्रच्युतानामपि मनुष्यक्षेत्रे
एवोत्पत्तेर्लोकामख्येयभागेऽन्तर्भावात् । एकरज्जुविष्कम्भे सर्वत्र स्पर्शाभावात् ।
कल्पाताताना विहाराभावाच्च । ननु “ सवरमहस्सारगो त्ति तिरिचदुग तिरियाऊ
वां उज्जोज अत्थि तदो णत्थि मदं चऊ ” इति गोमट्टमारकर्मकाण्डवन्दोऽयमत्वाधि-
कारगायया सहस्रारकत्पादुपरितनदेवाना तिर्यगायुध्यादिवन्धाभावकथनात्तेपातिर्य-
क्षत्पर्यभावोऽवगम्यते । तथा च मनुष्येष्वेवोत्पत्तावपि स्वयम्प्रभाचलवह्निर्वत्तिति
रश्चामच्युतपर्यन्तमुत्पत्तिमद्भावात् । अन्यथा सामान्यस्पर्शकथनावसरे देशसय-
तापेक्षया पट्चतुर्दशभागकथनानुपपत्तेर्लोकसंख्येयभागकथनप्रमगात्क्षायिकसम्य-
गृष्टिदेशसंयतवदानताद्यच्युतपर्यन्तदेवाना विहारवत्वाच्च कल्पातीतानामेव क्रमो
नास्तीति लोकसंख्येयभाग एवेत्यवगन्तव्यम् ॥

१ प्राक्सामान्यकथनावसरे देशसयतस्ये पट् चतुर्दशभागा इत्युक्तम् । इदानीं
क्षायिकसम्यगृष्टिदेशसयतापेक्षया लोकसंख्येयभाग इति कथ्यते । तत्कृत इति
चेत्— मानुषोत्तरपर्वतवह्निर्वत्तितिर्यक्षु सर्वत्र क्षायिकमम्यक्त्वाभावात् । तत्र तद-
भावश्च “ ॥ दसणमोहकववणावृष्टवगो कम्मभूमिजो मणुमो ॥ तित्थयरपाडमूळे
केवळिसुदकेवर्णीमूळे ॥ ” इति गोम० जीवकाण्डे सम्यक्त्वमर्गणातोऽवगम्यते ।
प्राग्वद्वतिर्यगायुषा पश्चाद्गृहीतक्षायिकमम्यक्त्वानामपि उत्तमभोगभूमितिर्य-
क्षेत्रेवोत्पत्तेस्तत्र क्षायिकमम्यक्त्वाभाव एव । “ चत्तारि वि सेत्ताड आउगवंधेण
होइ सम्मत्तं । अणुवदमहव्वदाड ण लहह देवाउगं मोत्तुम् ॥ ” इति गोम० कर्म-
काण्डे ३ ३ ४ तमगायायावचनात्तिर्यगायुर्वन्धेऽपि सम्यक्त्वग्रहणमस्तीत्यवगन्तव्यम् ॥

१ प्रतरसमुद्धाते । २ लोकरूपरणसमुद्धाते ।

॥ औपगमिकसम्यक्त्वानामसयतमस्यग्दृष्टीना सामान्योक्तम् ।
शेषाणां लोकस्यासल्येयभाग । सामादनसम्यग्दृष्टिमस्यग्मिथ्या-
दृष्टिमिथ्यादृष्टीना सामान्योक्तम् ॥ (१३) नञ्जानुवादेन-
सञ्जिना चक्षुर्दर्शनवत् । असञ्जिभि म्वलोकं स्पृष्ट । तदु-
भयव्यपदेशरहिताना सामान्योक्तम् ॥ (१४) आहारानुवादेन—
आहारकाणा मिथ्यादृष्ट्यादिक्षीणकपायान्ताना सामान्योक्तम् । नैयो-
गकेवलिना लोकस्यासल्येयभाग ॥ अनाहारकेषु मिथ्यादृष्टिभिः म्व-
लोकं स्पृष्ट । सामादनसम्यग्दृष्टिभिलोकस्यासल्येयभाग. एकौदश

१ शेषाणां लोकसल्येयभाग इत्यनेन उपगमनस्यग्दृष्टिदशसयतापेक्षयापि
लोकासल्येयभागकथनान्मनुष्यक्षेत्रवह्निर्व्युपगमनस्यग्दृष्टीना मरणरहिताना
मारणान्तिकाभावात्स्पृष्टवगम्यते । अन्यथा तदपेक्षया पट् चतुर्दशभागा इति
कथयन्ति । मनुष्यक्षेत्रवह्निद्वितीयोपगमनस्यग्दृष्टीना मरणमस्ति । मारणा-
न्तिकोऽस्ति नास्तात्यक्त नास्मान् मिथ्य । उपदेनाभावात् । यद्यस्ति तदपि
लोकसल्येयभागेऽन्तर्भाव । मनुष्यक्षेत्राद् बहिरभावात् ॥

२ स्वस्थानवर्तिना दग्धकृवादनमुद्रातवर्तिना च ॥

३ पट्टपृथ्वीपर्यन्तवर्तिनामादनाना मध्यलोके उत्पत्तिरस्ति । मध्यलोकाव-
र्तिनामच्युतसल्पपर्यन्तमुत्पत्तिरस्ति । तत उपपादपरिणतैस्तैस्तावत्क्षेत्रे स्पृष्टम् ।
तत एकादश चतुर्दशभागा अनाहारकनासादनोपेक्षयेति दुगमम् । यदि
त्रैवेयकपर्यन्तं तेषामुत्पत्तिरस्ति तथापि लोकासल्येयभागेऽन्तर्भाव । मनुष्या-
णामेव त्रैवेयकेपत्पत्ति ॥ ननु सामान्यकथनावसरे सामादनापेक्षया द्वादश
चतुर्दशभागा इत्युक्तं तन्मभव कथमिति चेत्— सासादना अटनपृथ्वीपर्यन्तं
मारणान्तिकं कृत्वा मिथ्यात्वपरिणामेन म्रियन्ते । तत आहारकं नासाद-
नैरच्युतादुपरि अटनपृथ्वीपर्यन्तं क्षेत्रं स्पृष्टम् । अच्युतादध पट्टपृथ्वीपर्य-
न्तमाहारकरनाहारकरपि तं स्पृष्टम् । एतदपेक्षया तन्मभवो भवति ॥
अष्टमपृथिव्यामुत्पद्यमानसामादन मिथ्यापरिणामेनैव म्रियत (इति) कुतो
नियम इति चेत्— एतैराचारैकविकलेन्द्रियेषु सामादनानुत्पत्तिपक्षांगी-
करणान् ॥ कथमेषा प्रतीतिरिति चेत्— पूर्वमेकविकलेन्द्रिये एकमेव मिथ्या-
दृष्टिगुणस्थानमित्युक्तत्वात्पूर्वं तिर्यङ्मनुष्यनासादनोपेक्षया सप्त चतुर्दशभागा
इत्युक्तं तदप्यत्रोक्तमारणान्तिकापेक्षयैल्यवगन्तव्यम् ॥

चतुर्दशभागा वा देशोनाः । र्भयोगकेवलिना लोकस्यासख्येय-
भागः सर्वलोको वा । अयोगकेवलिना लोकस्यासख्येयभागः ॥
स्पर्शनं व्याख्यातम् ॥

काल. प्रस्तृयते ॥ स द्विविधः सामान्येन विशेषेण
च । सामान्येन तावत्— मिथ्यादृष्टेर्नानाजीवापेक्षया सर्वः
कालः । एकजीवापेक्षया त्रयो भङ्गाः । अनादिर्गपर्यवसानः
अनादिसपर्यवसान. सादिसपर्यवसानश्चेति ॥ तत्र सादि सपर्य-
वसानो जघन्येनान्तर्मुहूर्त्तः । उत्कर्षणार्धपुद्गलपग्वित्तो देशोन. ॥
सासादनसम्यग्दृष्टेर्नानाजीवापेक्षया जघन्येनैक. समय. । उत्क-
र्षेण पल्योपमामंख्येयभागः ॥ एकजीव प्रति जघन्येनैक. समयः ।
उत्कर्षेण पडावलिका. ॥ सम्यङ्मिथ्यादृष्टेर्नानाजीवापेक्षया जघन्ये-

१ प्रतरलोकपूरणसमुद्घातवर्तिनाम् ॥ २ आहारामार्गगाया गोमट्टमारे गाया ॥
विरगहगतिमावण्णा केवलिणे ममुहदो अजोगी य । मिद्धा य अणाहारा
सेसा आहारिणो जीवा ॥ १ ॥

३ अनादिरपर्यवसानो मिथ्यात्वकाल अभव्येषु । अनादिमिथ्यादृष्टिर्ग
कश्चन भव्यः प्रथमोपशमसम्यक्त्वगृहीष्यति तस्य प्राक्तनमिथ्यात्वकाल अनादि-
सपर्यवसानः । कश्चित्तु गृहीतसम्यक्त्वो मिथ्यात्वं प्राप्नोति तस्य तन्मिथ्यात्वं
सादिसपर्यवसानम् ॥

४ य कश्चिन् गृहीतवेदकोपशमसम्यक्त्वो मिथ्यात्व प्राप्य संसारे परि-
श्रमति स नियमेनार्द्धपुद्गलपरिवर्तनकालपरिमर्षा संसारे न तिष्ठति किं तु
मुक्तो भवति ॥ तदुक्तम्— “ पुद्गलपरिवर्तार्थं परितो व्यालीटवेदकोपशमौ ।
वगत संसारार्द्धा क्षायिकदृष्टिर्भवचतुष्क ॥ ” इति । सम्यक्त्वग्रहण पुन
अर्धपुद्गलपरिवर्तनपरिमर्षा प्रागव भवति । अन्यथा तदा मुक्तयनुपपत्ति
स्तत सादिपर्यवसानमिथ्यात्वकालस्यात्कृष्टस्य देशं नर्धपुद्गलपरिवर्तत्वं युक्तमेव ॥

५ आवलिका चासत्यातसमयलक्षणा भवति गोमट्टमारे जीवकाण्डे
सम्यक्त्वमार्गगाया तथा चोक्तम्— आवलि अमसमय संज्ञावलि समुह
उन्धासो । मत्तुस्सासो योऽल सत्तत्त्वो लवो भणो ॥

नान्तर्मुहूर्तः । उत्कर्षेण पल्योपमासम्येयभागः ॥ एकजीव प्रति जघन्यः उत्कृष्टश्चान्तर्मुहूर्तः ॥ असयतसम्यग्दृष्टेर्नानाजीवापेक्षया सर्व कालः । एकजीव प्रति जघन्येनान्तर्मुहूर्त “ ॥ तिणिण सहस्सा सत्त य सदाणि तेहत्तरि च उस्यासा । एमो हवड मुहुत्तो सव्वेसिं चेव मणुयाणम् ॥ ” उत्कर्षेण त्रयैस्त्रिंशत्सागरोपमाणि सातिरेकाणि ॥ सयतासयतस्य नानाजीवापेक्षया सर्व काल । एकजीव प्रति जघन्येनान्तर्मुहूर्त । उत्कर्षेण पूर्वकोटी देशोर्ना । प्रमत्ताप्रमत्तयोर्नानाजीवापेक्षया सर्व काल । एकजीव प्रति जघन्येनैक समय ॥ उत्कर्षेणान्तर्मुहूर्त ॥ चतुर्णामुपक्रमकाना नानाजीवापेक्षया एकजीवापेक्षया च जघन्येनैक समय । उत्कर्षेणान्तर्मुहूर्त । चतुर्णा क्षपकाणामयो-

१ त्रीणि सहस्राणि सप्त शतानि त्र्यधिकमस्रतिरुच्छ्वासा सुहृत्ते वस्यते ३७७३

२ य कश्चित्मयमी सम्प्राप्तमृतिं सर्वार्थनिर्द्वाडुत्पन्नस्तत्र न्वस्थितिं जीवित्वा मृतो मनुष्यगताबुत्पन्नो यावद्देशसयम सकलगमय वा गृण्हाति तावन्साधिकत्रयस्त्रिंशत्सागरोपमकालोऽसयतसम्यग्दृष्टेरुत्कृष्कालो वेदितव्य । यद्यपि “ वेदग-सम्मत्तद्विदि जहण्णमेतामुहुत्तमुक्खस्स । छसद्विसायरुवमा णिद्विहा मणुवदेवहवे । ” इति गाथोदितप्रकारेण वेदकसम्यक्त्वस्य उत्कर्षेण पट्पष्टिसागरोपमपर्यन्त स्थितिसम्भवेऽपि असंयमेन सह तत्रकाल तस्यावस्थानाम्भवात् । मध्ये देशसयमसकलसयमयो प्राप्तिसम्भवादिह तस्योत्कृष्टत्वेनाग्रहणम् । इह खल्व-सयतसम्यग्दृष्टिकाल परीक्षितुमुपक्रान्तो न तु सम्यक्त्वकाल ॥

३ वर्षाष्टक शशवमतीत्य गृहीतेदेशमयम पूर्वकोट्यायुयो जीव आमर-णादेशसयम पालयति तदपेक्षया देशोर्नपूर्वकोटी देशसयतकाल ॥

४ नन्वेव मिथ्यादृष्टेरप्येकसमय कस्मान्न सम्भवतीत्यनुपपन्नम् । दोऽर्थ ? मिथ्यादृष्टेरेकसमय कालो न घटते इत्यर्थ । कस्मान्न ? प्रतिपन्नमिथ्यात्वस्यान्त-र्मुहूर्तमध्ये सरणाम्भवात् । तदुक्तम् मिथ्यात्वे दर्शनात्प्राप्ते नास्त्यनन्ता-नुबन्धिनाम् । यावदकालिकापाकान्तर्मुहूर्ते मृतिर्न च ॥ १ ॥ सम्यग्दमिथ्या-दृष्टे परिमाणकाले तदगुणस्थ नत्यागान्नकसमय सम्भवतीति प्रतिपन्नासयत-सयतामयतगुणोऽप्यन्तर्मुहूर्तमन्ये न म्रियते । अतोऽपयतसयतासंयतयारप्ये-कसमयो न भवति ॥

गकेवलिना च नानाजीवापेक्षया एकजीवापेक्षया च जघन्यश्चोत्कृष्ट-
श्चान्तर्मुहूर्तः ॥ सयोगकेवलिना नानाजीवापेक्षया सर्वः कालः ।
एकजीव प्रति जघन्येनान्तर्मुहूर्तः । उत्कर्षेण पूर्वकोटी देशोर्ना ॥
विशेषेण (१) गत्यनुवादेन— नरकगतौ नारकेषु सप्तसु
पृथिवीषु मिथ्यादृष्टेर्नानाजीवापेक्षया सर्वः कालः । एकजीव प्रति
जघन्येनान्तर्मुहूर्तः । उत्कर्षेण यथासह्य एक-त्रि-सप्त-दश-सप्तदश-
द्वाविंशति-त्रयस्त्रिंशत्सागरोपमाणि ॥ सासादनसम्यग्दृष्टे सम्यग्मिथ्या-
दृष्टेश्च सामान्योक्तः कालः । असयतसम्यग्दृष्टेर्नानाजीवापेक्षया
सर्वः कालः । एकजीव प्रति जघन्येनान्तर्मुहूर्तः । उत्कर्षेण उक्त
एवोत्कृष्टो देशोर्ना ॥ तिर्यग्गतौ तिरश्चा मिथ्यादृष्टीना नाना-
जीवापेक्षया सर्वः कालः । एकजीव प्रति जघन्येनान्तर्मुहूर्तः ।
उत्कर्षेणानन्तः कालोऽसह्येयाः पुद्गलपरिवर्ता ॥ सासादनसम्य-
ग्दृष्टिसम्यग्मिथ्यादृष्टिसयतासयताना सामान्येनोक्तः कालः ॥
असंयतसम्यग्दृष्टेर्नानाजीवापेक्षया सर्वः कालः । एकजीव प्रति
जघन्येनान्तर्मुहूर्तः । उत्कर्षेण त्रीणि पल्योपमानि ॥ मनुष्य-

१ तत्कथम् ? । चतुर्णां क्षपकाणामपूर्वकरणाऽनिष्टात्तिकरणसूक्ष्मसाम्परा-
यक्ष्णिकपायाणामयोगरेवालेना च मोक्षगामित्वेन चान्तरे मरणासम्भवात् ॥

२ सयोगकवालिगुणस्थानानन्तरमन्तर्मुहूर्तमध्येऽयोगकेवलिगुणस्थानप्राप्ते ।

३ अष्टवर्षानन्तर तपो गृहीत्वा केवलमुत्पादयतीति कियद्वर्षहीनत्वा-
देशोना पूर्वकोटी वेदितव्या ॥

४ पश्चान्मिथ्यादृष्टिगुणस्थानन्यागसम्भवात् ॥ ५ प्रथमपृथिव्यामापि
देशोन्त्वकथनात्तत्र गृहीतवेदकक्षायिकसम्यक्त्वानासुत्कृष्टायुष्येणोत्पत्यभावोऽवग-
म्यते ॥ ६ य ऋश्चिदनादिमिथ्यादृष्टिर्जीवो गत्यन्तरे स्थित तिर्यग्गति
प्रविष्ट न तिर्यग्गताद्युत्कर्षेणानन्तकालमसह्येयान्पुद्गलपरिवर्तान् तिष्ठति तत
ऊर्ध्वं गत्यन्तरं प्राप्नोति ततस्तदपेक्षया तिर्यङ्मिथ्यादृष्टिकाल अनन्त काल
असह्येया पुद्गलपरिवर्ता इत्युक्तम् ॥

गतौ मनुष्येषु मिथ्यादृष्टेर्नानाजीवापेक्षया सर्वः कालः । एक-
 जीव प्रति जघन्येनान्तर्मुहूर्तः । उत्कर्षेण त्रीणि पल्योपमानि
 पूर्वकोटीपृथक्त्वैरभ्यधिकानि ॥ सासादनसम्यग्दृष्टेर्नानाजीवापेक्षया
 जघन्येनैकः समयः । उत्कर्षेणान्तर्मुहूर्तः । एकजीव प्रति जघ-
 न्येनैकः समयः । उत्कर्षेण षडावलिकाः ॥ सम्यग्मिथ्यादृष्टे-
 र्नानाजीवापेक्षया एकजीवापेक्षया च जघन्यश्चोत्कृष्टश्चान्तर्मुहूर्तः ॥
 असंयतसम्यग्दृष्टेर्नानाजीवापेक्षया सर्वः कालः । एकजीव प्रति
 जघन्येनान्तर्मुहूर्तः । उत्कर्षेण त्रीणि पल्योपमानि सातिरेकाणि ॥
 शेषाणा सामान्योक्तः कालः ॥ देवगतौ देवेषु मिथ्यादृष्टेर्ना-
 नाजीवापेक्षया सर्वः कालः । एकजीव प्रति जघन्येनान्तर्मुहूर्तः ।
 उत्कर्षेणैकत्रिंशत्सागरोपमाणि ॥ सासादनसम्यग्दृष्टेः सम्यग्मिथ्या-
 दृष्टेश्च सामान्योक्तः कालः ॥ असंयतसम्यग्दृष्टेर्नानाजीवापेक्षया
 सर्वः कालः ॥ एकजीव प्रति जघन्येनान्तर्मुहूर्तः । उत्कर्षेण
 त्रयस्त्रिंशत्सागरोपमाणि ॥ (२) इन्द्रियानुवादेन— एकेन्द्रियाणा
 नानाजीवापेक्षया सर्वः कालः । एकजीव प्रति जघन्येन क्षुद्रभवग्रह-

१ यः कश्चिन्मनुष्यो वद्वमनुष्यायुष्कः पश्चात् गृहीतसम्यक्त्व उत्तम-
 भोगभूमाद्भुत्पद्यते तदपेक्षया सातिरेकाणि त्रिपल्योपमानि प्राक्तनमनुष्यभव-
 सम्बन्धिना सम्यक्त्वग्रहणोत्तरकालवर्तिनायुषा आधकानि, यतो विग्रह-
 गतावपि मनुष्यगतिनामकर्मोदयोपेतत्वेन मनुष्यत्वापरित्यागत्वात् ॥

२ तत्कीदृशमीति चेत्— उक्तलक्षणमुहूर्तमध्ये तावदेकेन्द्रियो भूत्वा कश्चि-
 ज्जीव षट्षष्टिसहस्रद्वित्रिंशदधिकशतपरिमाणानि ६६१३२जन्ममरणान्यनुभवति
 तथा स एव जीवस्तस्यैव मुहूर्तस्य मध्ये द्वित्रिचतु पञ्चेन्द्रियो भूत्वा यथासंख्य-
 मशीतिषष्टिचत्वारिंशच्चतुर्विंशतिजन्ममरणान्यनुभवति । सर्वेऽप्येते समुदिता क्षुद्र-
 भवा एतावन्त एव भवन्ति ६६३३६ ॥ उक्तं च गोमहसारे— त्रिणि-
 सया छत्तीसा छावाहिसहस्रगणि मरणाणि ॥ एतदियसुहभवा ह्वांति अतो
 मुहुत्तस ॥ १ ॥ वियलिदिएसु सीदिं ८० सदिं ६० चालीस ४० मेव

णम् । उत्कर्षणानन्तः कालोऽसख्येयाः पुद्गलपरिवर्ता ॥ विकले-
न्द्रियाणा नानाजीवापेक्षया सर्व काल । एकजीव प्रति
जघन्येन क्षुद्रभवग्रहणम् । उत्कर्षण सख्येयानि वर्षसहस्राणि ॥
पञ्चेन्द्रियेषु मिथ्यादृष्टेर्नानाजीवापेक्षया सर्वः काल । एकजीव
प्रति जघन्येनान्तर्मुहूर्त । उत्कर्षण सागरोपमसहस्र पूर्वकोटीपृथक्त्वै-
रभ्यधिकम् ॥ शेषाणा सामान्याक्त. काल. ॥ (३) कायानु-
वादेन — पृथिव्यसेजोवायुकायिकाना नानाजीवापेक्षया सर्व काल ।
एकजीव प्रति जघन्येन क्षुद्रभवग्रहणम् । उत्कर्षणासख्येय.
काल. ॥ वनस्पतिकायिकानामेकेन्द्रियवत् ॥ त्रसकायिकेषु मिथ्या-
दृष्टेर्नानाजीवापेक्षया सर्वः कालः । एकजीवं प्रति जघन्येनान्त-
र्मुहूर्तः । उत्कर्षण द्वे सागरोपमसहस्रे पूर्वकोटीपृथक्त्वैरभ्यधिके ।
शेषाणा पञ्चेन्द्रियवत् ॥ (४) योगानुवादेन— वाङ्मानसयोगि-
षु मिथ्यादृष्ट्यसंयतसम्यग्दृष्टिसयतासयतप्रमत्ताप्रमत्तसयोगकेवलिना
नानाजीवापेक्षया सर्वः कालः । एकजीवापेक्षया जघन्येनैकः
समयः । उत्कर्षणान्तर्मुहूर्तः ॥ सासाढनसम्यग्दृष्टे. सामान्योक्तः
कालः ॥ सम्यङ्मिथ्यादृष्टेर्नानाजीवापेक्षया जघन्येनैक समय. ।
उत्कर्षण पल्योपमासख्येयभाग । एकजीव प्रति जघन्येनैक.
समय. । उत्कर्षणान्तर्मुहूर्त. ॥ चतुर्णामुपशमकाना क्षपकाणा च
नानाजीवापेक्षया एकजीवापेक्षया च जघन्येनैक समय. । उत्क-
र्षणान्तर्मुहूर्त. ॥ काययोगिषु मिथ्यादृष्टेर्नानाजीवापेक्षया सर्व.

जाणाहि ॥ पंचेदी चउदीसा २४ खड्गभवंतोमुहुत्तस्स ॥ यदा चैव मुहू-
र्तस्य मध्ये एतावन्ति जन्ममरणानि भवन्ति तदैकस्मिन्नुच्छ्वासे अष्टादश
जन्ममरणानि लभ्यन्ते । तर्लकम्य क्षुद्रभवसंज्ञा ॥

१ उत्कर्षण अनन्तकालोऽसंख्यातपुद्गलपरिवर्तनलक्षणो निरन्तरमेकेन्द्रियत्वेन
मृत्वा पुनर्भवात्ततो विकलेन्द्रिय. पञ्चेन्द्रियो वा भवति ॥

काल । एकजीव प्रति जघन्येनैक समयः । उत्कर्षेणानन्त-
कालोऽसख्येया पुद्गलपरिवर्ता ॥ शेषाणामयोगिवत् ॥ अयो-
गाना सामान्यवत् ॥ (५) वेदानुवादेन — स्त्रीवेदेषु मिथ्यादृ-
ष्टेर्नानाजीवापेक्षया सर्व काल । एकजीव प्रति जघन्येनान्तर्मुहूर्त ।
उत्कर्षेण पल्योपमपृथक्त्वम् ॥ सासादनसम्यग्दृष्ट्याद्यनिवृत्तिवादरा-
न्ताना सामान्योक्त काल । कि तु असयतसम्यग्दृष्टेर्नानाजी-
वापेक्षया सर्व काल । एकजीव प्रति जघन्येनान्तर्मुहूर्त ।
उत्कर्षेण पञ्चपञ्चाशत्पल्योपमानि देशोनानि ॥ पुवेदेषु मिथ्या-
दृष्टेर्नानाजीवापेक्षया सर्व काल । एकजीव प्रति जघन्येना-
न्तर्मुहूर्त । उत्कर्षेण सागरोपमशतपृथक्त्वम् ॥ सासादनसम्यग्दृ-
ष्ट्याद्यनिवृत्तिवादरान्ताना सामान्योक्त काल ॥ नपुसकवेदेषु
मिथ्यादृष्टेर्नानाजीवापेक्षया सर्व काल । एकजीव प्रति जघन्ये-
नान्तर्मुहूर्त । उत्कर्षेणानन्त कालोऽसख्येया पुद्गलपरिवर्ता ॥
सासादनसम्यग्दृष्ट्याद्यनिवृत्तिवादरान्ताना सामान्यवत् । कि त्वस-
यतसम्यग्दृष्टेर्नानाजीवापेक्षया सर्व काल । एकजीव प्रति जघ-
न्येनान्तर्मुहूर्त । उत्कर्षेण त्रयस्त्रिंशत्सागरोपमाणि देशोनानि ॥
अपगतवेदाना सामान्यवत् ॥ (६) कषायानुवादेन — चतुष्क-
षायाणा मिथ्यादृष्ट्याद्यप्रमत्तान्ताना मनोयोगिवत् ॥ द्वयोरुपशम-
कयोर्द्वयोः क्षपकयोः केवललोभस्य च अकषायाणा च सामान्योक्तः
काल ॥ (७) ज्ञानानुवादेन — मत्यज्ञानिश्रुताज्ञानिषु मिथ्यादृष्टि-
सासादनसम्यग्दृष्टयोः सामान्यवत् ॥ विभङ्गज्ञानिषु मिथ्यादृष्टेर्ना-

१ देशोनानि कथमिति चेत् स्त्रीवेदासंयतेकजीव प्रति उत्कर्षेण पञ्चप-
ञ्चाशत्पल्योपमानि गृहीतसम्यक्त्वस्य स्त्रीवेदोत्पादाभावात् पर्याप्त सन्सम्य-
क्त्व गृहिष्यतीति पर्याप्तिसमापकान्तर्मुहूर्तहीनत्वाद्देशोनानि तानि पञ्चपञ्चाशत्
पल्योपमानि स्त्रीवेदे षोडशस्वर्गं सम्भवन्तीति वेदितव्यम् ॥

नाजीवापेक्षया सर्वः कालः । एकजीव प्रति जघन्येनान्तर्मुहूर्ते ।
उत्कर्षेण त्रयस्त्रिंशत्सागरोपमाणि देशानानि ॥ सासादनसम्यग्दृष्टे
सामान्योक्तः कालः ॥ आभिनिर्वाधिकश्रुतावधिमेव पर्ययकेवल-
ज्ञानिना च सामान्योक्तः कालः ॥ (८) स्यमानुवादेन— सामा-
यिकच्छेदोपस्थापनपरिहारविशुद्धिमृक्षमाम्पगययथाख्यातशुद्धिस्य-
ताना स्यतास्यतानामस्यताना च सामान्योक्तः कालः ॥ (९)
दर्शनानुवादेन—चक्षुर्दर्शनिषु मिथ्यादृष्टेर्नानाजीवापेक्षया सर्वः कालः ।
एकजीव प्रति जघन्येनान्तर्मुहूर्ते । उत्कर्षेण द्वे सागरोपमसहस्रे ॥
सासादनसम्यग्दृष्ट्यादीना क्षीणकपायान्ताना सामान्योक्तः कालः ॥
अचक्षुर्दर्शनिषु मिथ्यादृष्ट्यादिर्क्षीणकपायान्ताना सामान्योक्तः कालः ॥
अवधिकेवलदर्शनिनेग्वधिकेवलज्ञानिवत् ॥ (१०) लेख्यानुवादेन—
कृष्णनीलकापोतलेख्यासु मिथ्यादृष्टेर्नानाजीवापेक्षया सर्वः कालः ।
एकजीवं प्रति जघन्येनान्तर्मुहूर्तेः । उत्कर्षेण त्रयस्त्रिंशत्सप्तदशसप्त-
सागरोपमाणि सातिरेकाणि ॥ सासादनसम्यग्दृष्टिसम्यग्दृष्टिमिथ्यादृष्ट्यो
सामान्योक्तः कालः । अर्षयत्सम्यग्दृष्टेर्नानाजीवापेक्षया सर्वः कालः ।
एकजीव प्रति जघन्येनान्तर्मुहूर्तेः । उत्कर्षेण त्रयस्त्रिंशत्सप्तदशसप्त-

१ देशानानानि कथम्— विभगत्रानिमिथ्यादृष्टेर्नानाजीव प्रति उत्कर्षेण
त्रयस्त्रिंशत्सागरोपमाणि । पर्याप्तत्र विभगत्रान प्रतिपद्यत इति पर्याप्तम-
सापकान्तर्मुहूर्तेर्नानान्वादेशानानि ॥

२ स तु कालः तिर्यङ्मनुष्यापेक्षया, तेषामेव लेख्यापरावर्तसम्भवात् ॥ एव
सर्वत्र च लेख्यायुक्तस्यान्तर्मुहूर्तमित्यङ्मनुष्यापेक्षया वेदितव्यं ॥ ३ तत्कथम् ?
नाङ्गापेक्षया यथासुरय सप्तमपञ्चमनृतायष्टविध्या त्रयस्त्रिंशत्सप्तदशसप्तसा-
गरोपमाणि देवनारकाणामवस्थितलेख्यान् ॥ त्रयस्त्रिंशत्सप्तदशसप्तसा-
गरोपमाणि । आगच्छतो नियमो नास्ताति सातिरेकाणि ॥ ४ उक्तलेख्यायुक्ता-
स्यत्सम्यग्दृष्टेर्नानाजीव प्रति उत्कर्षेण नारकापेक्षया उक्तान्येव सागरोपमाणि ।
पर्याप्तिसमापकान्तर्मुहूर्तसमस्या मारणान्तिके च सम्यग्दृष्ट्याभावादेशानानि ॥

सागरोपमाणि देशानानि ॥ तेज पद्मलेख्ययोर्मिथ्यादृष्टमस्यतमस्यग्दृ-
ष्ट्योर्नानाजीवापेक्षया सर्व काल । एकजीव प्रति जघन्येनान्तर्मुहूर्ते ।
उत्कर्षेण द्वे सागरोपमे अष्टादश च सागरोपमाणि मातिरेकाणि ॥
सासादनमस्यग्दृष्टिमस्यइमिथ्यादृष्ट्यो नामान्योक्त काल ॥ संय-
तासंयतप्रमत्ताप्रमत्ताना नानाजीवापेक्षया सर्व काल ॥ एकजीव
प्रति जघन्येनैक समय । उत्कर्षेणान्तर्मुहूर्ते ॥ शुक्लेख्याना
मिथ्यादृष्ट्योर्नानाजीवापेक्षया सर्व काल । एकजीव प्रति जघन्ये-
नान्तर्मुहूर्ते । उत्कर्षेणैकत्रिंशत्सागरोपमाणि मातिरेकाणि ॥ नामा-
दनसम्यग्दृष्ट्यादिमयोगकेवल्यन्तानामलेख्याना च सामान्योक्त
काल । किं तु संयतासंयतस्य नानार्जीवापेक्षया सर्व काल ।
एकजीवं प्रति जघन्येनैक समय । उत्कर्षेणान्तर्मुहूर्ते ॥ (११)
भव्यानुवादेन— भव्येषु मिथ्यादृष्ट्योर्नानाजीवापेक्षया सर्व काल ॥
एकजीवापेक्षया द्वौ भङ्गौ । अनादि सपर्यवमान मादि सपर्यव-
सानश्च । तत्र मादि सपर्यवमानो जघन्येनान्तर्मुहूर्ते । उत्कर्षे-
णार्द्धपुद्गलपरिवर्तो देशान ॥ सासादनमस्यग्दृष्ट्याद्ययोगकेवल्य-
न्ताना सामान्योक्त काल ॥ अभव्यानामनाद्यपर्यवमान ॥ (१२)
सम्यक्त्वानुवादेन— श्रायिकमस्यग्दृष्टीनामसंयतमस्यग्दृष्ट्याद्ययोग-
केवल्यन्ताना सामान्योक्त काल ॥ श्रायोपशमिकमस्यग्दृष्टीना
चतुर्णा सामान्योक्त काल ॥ औपशमिकमस्यक्त्वेषु असंयतस-
स्यग्दृष्टिसयतासयतयोर्नानाजीवापेक्षया जघन्येनान्तर्मुहूर्ते । उत्कर्षेण

१ कथमेतन्— प्रथमस्वर्गपटलापेक्षया द्वे सागरोपमे । द्वादशस्वर्गपट-
लापेक्षया अष्टादश सागरोपमाणि च तद्रेष्याशुक्ताना मारणान्तिकोत्पाद-
सम्भवात्सातिरेकत सागरोपसंयुक्तत्वाच्च सातिरेकाणि । किञ्चिदाधिकानीत्यर्थ ॥

२ त्रैवेद्यकडेवापेक्षया तेषा नामानि मारणान्तिकोत्पादावव्यायानपि शुक्-
लेष्यासम्भवान्सातिरेकाणि ॥

पह्योपमासंख्येयभाग. । एकजीव प्रति जघन्यश्चोत्कृष्टश्चान्तर्मुहूर्त. ॥
 प्रमत्ताप्रमत्तयोश्चतुर्णामुपशमकानां च नानाजीवापेक्षया एकजीवापे-
 क्षया च जघन्येनैक समयः । उत्कर्षणान्तर्मुहूर्त ॥ सासाढनस-
 म्यगृष्टिसम्यङ्मिथ्यादृष्टिमिथ्यादृष्टीना सामान्योक्तः कालः ॥ (१३)
 सञ्ज्ञानुवादेन— सञ्ज्ञिषु मिथ्यादृष्ट्याद्यनिवृत्तिवाढरान्ताना पुवेद-
 वत् । शेषाणा सामान्योक्तः कालः ॥ असाञ्जिना मिथ्यादृष्टे-
 र्नानाजीवापेक्षया सर्वः कालः । एकजीव प्रति जघन्येन
 क्षुद्रभवग्रहणम् ॥ तिष्ठिणसया छत्तीसा छावट्टी सहम्सगाणि
 मरणाणि । अतोमुहुत्तमेत्ते तावदिया चैव ह्यंति खुद्भवा ॥
 ६.६.३३६ ॥ उत्कर्षणान्तः कालोऽसख्येया पुद्गलपरिवर्ता. ।
 तद्दुभयव्यपदेशरहिताना सामान्योक्तः कालः ॥ (१४) आहारा-
 नुवादेन— आहारकेषु मिथ्यादृष्टेर्नानाजीवापेक्षया सर्वः कालः ।
 एकजीव प्रति जघन्येनान्तर्मुहूर्त । उत्कर्षणागुलासख्येयभागा
 असख्येया. संख्येया उत्सर्पिण्यवसर्पिण्य. । शेषाणा सामान्योक्तः
 कालः ॥ अनाहारकेषु मिथ्यादृष्टेर्नानाजीवापेक्षया सर्वः कालः ।
 एकजीवं प्रति जघन्येनैकः समयः । उत्कर्षण त्रयः समयः ॥
 सासाढनसम्यगृष्ट्यसंयतसम्यगृष्ट्योर्नानाजीवापेक्षया जघन्येनैकः
 समयः । उत्कर्षणावलिकाया असंख्येयभागः । एकजीव प्रति
 जघन्येनैकः समयः । उत्कर्षण द्वौ समयौ ॥ सयोगकेवलिनो
 नानाजीवापेक्षया जघन्येन त्रयः समयः । उत्कर्षण सख्ये-
 याः समयः । एकजीव प्रति जघन्यश्चोत्कृष्टश्च त्रयः समयः ॥
 अयोगकेवलिना सामान्योक्तः कालः ॥ कालो वर्णित ॥

१ एकं द्वौ त्रीन्वाऽनाहारक इति वक्ष्यमाणत्वात् ॥

२ समये समये दण्डादिप्रारम्भकत्वात् ॥

अन्तर निरूप्यते— विवक्षितस्य गुणस्य गुणान्तरसक्रमे सति पुनस्तत्प्राप्ते प्राञ्जध्यमन्तरम् । तत् द्विविधम् । सामान्येन विशेषेण च ॥ सामान्येन तावत्— मिथ्यादृष्टेर्नानाजीवापेक्षया नास्त्यन्तरम् । एकजीव प्रति जघन्येनान्तर्मुहूर्तः । उत्कर्षेण द्वे पदपृष्ठी देशोने सागरोपमाणाम् ॥ सासादनसम्यग्दृष्टेरन्तर नानाजीवापेक्षया जघन्येनैक समयः । उत्कर्षेण पल्योपमासख्येयभागः । एकजीव प्रति जघन्येन पल्योपमासख्येयभागः । उत्कर्षेणार्द्धपुद्गलपरिवर्तो देशोन ॥ सम्यग्मिथ्यादृष्टेरन्तर नानाजीवापेक्षया सासादनवत् । एकजीव प्रति जघन्येनान्तर्मुहूर्तः । उत्कर्षेणार्द्धपुद्गलपरिवर्तो देशोन ॥ अमयतसम्यग्दृष्ट्याद्यप्रमत्तान्ताना नानाजीवापेक्षया नास्त्यन्तरम् । एकजीव प्रति जघन्येनान्तर्मुहूर्तः । उत्कर्षेणार्द्धपुद्गलपरिवर्तो देशोनः ॥ चतुर्णामुपशमकाना नानाजीवापेक्षया जघन्येनैकः समयः । उत्कर्षेण वर्षपृथक्त्वम् । एकजीव प्रति जघन्येनान्तर्मुहूर्तः । उत्कर्षेणार्द्धपुद्गलपरिवर्तो देशोन ॥ चतुर्णां क्षपकाणामयोगकेवलिना च नानाजीवापेक्षया जघन्येनैकः समयः । उत्कर्षेण षणमासाः । एकजीव प्रति नास्त्यन्तरम् ॥ सयोगकेवलिना नानाजीवापेक्षया एकजीवापेक्षया च नास्त्यन्तरम् ॥ विशेषेण (१) गत्यनुवादेन— नरकगतौ नारकाणां मससु पृथिवीषु मिथ्यादृष्ट्यसयतसम्यग्दृष्ट्योर्नानाजीवापेक्षया नास्त्यन्तरम् । एकजीव प्रति जघन्येनान्तर्मुहूर्तः । उत्कर्षेण एक-त्रि-मस दश-सप्तदश-द्वाविंशति-त्रयस्त्रिंशत्सागरोपमाणि देशोनानि ॥ सासादनसम्यग्दृष्टिसम्यग्मिथ्यादृष्ट्योर्नानाजीवापेक्षया जघन्येनैकः समयः । उत्कर्षेण पल्योपमासख्येयभागः । एकजीव प्रति जघन्येन पल्योपमासख्येयभागोऽन्तर्मुहूर्तश्च । उत्कर्षेण एक-त्रि-सप्त-दश-सप्तदश-द्वाविंशति-त्रयस्त्रि-

शत्सागरोपमाणि देशोनानि ॥ तिर्यग्गतौ तिरश्चां मिथ्यादृष्टेर्नाना-
जीवापेक्षया नास्त्यन्तरम् । एकजीव प्रति जघन्येनान्तर्मुहूर्तः ।
उत्कर्षेण त्रीणि पल्योपमानि देशोनानि ॥ सासादनसम्यग्दृष्ट्या-
दीना चतुर्णां सामान्योक्तमन्तरम् ॥ मनुष्यगतौ मनुष्याणां
मिथ्यादृष्टेस्तिर्यग्वत् ॥ सासादनसम्यग्दृष्टिसम्यग्मिथ्यादृष्ट्योर्नानाजी-
वापेक्षया सामान्यवत् । एकजीवं प्रति जघन्येन पल्योपमास-
ख्येयभागोऽन्तर्मुहूर्तश्च । उत्कर्षेण त्रीणि पल्योपमानि पूर्वकोटीपृथ-
क्त्वरभ्यधिकानि ॥ असयतसम्यग्दृष्टेर्नानाजीवापेक्षया नास्त्यन्तरम् ।
एकजीवापेक्षया जघन्येनान्तर्मुहूर्तः । उत्कर्षेण त्रीणि पल्योपमानि पूर्व-
कोटीपृथक्त्वरभ्यधिकानि ॥ सयतासयतप्रमत्ताप्रमत्ताना नानाजीवा-
पेक्षया नास्त्यन्तरम् । एकजीव प्रति जघन्येनान्तर्मुहूर्तः । उत्कर्षेण
पूर्वकोटीपृथक्त्वानि ॥ चतुर्णामुपशमकाना नानाजीवापेक्षया सामा-
न्यवत् । एकजीव प्रति जघन्येनान्तर्मुहूर्तः । उत्कर्षेण पूर्वकोटीपृथ-
क्त्वानि । शेषाणां सामान्यवत् ॥ देवगतौ देवानां मिथ्यादृष्ट्यसयत-
सम्यग्दृष्ट्योर्नानाजीवापेक्षया नास्त्यन्तरम् । एकजीव प्रति जघन्येना-
न्तर्मुहूर्तः । उत्कर्षेण एकत्रिंशत्सागरोपमाणि देशोनानि ॥ सासादन-
सम्यग्दृष्टिसम्यग्मिथ्यादृष्ट्योर्नानाजीवापेक्षया सामान्यवत् । एक-

१ अधिकमपि कस्मान्नेति चेत्— क्षणारम्भकवेदक्युक्तस्य तिर्यक्षत्पा-
दाभावत् । तद्युक्तो हि देवेष्वेवोत्पद्यते । अतो मिथ्यात्वयुक्तस्त्रिपल्योपमायुक्तो
भोगभूमिपूतपद्यते । तत्र चोत्पन्नानां तिर्यङ्मनुष्याणां किञ्चिदभ्यधिकाष्टचत्वा-
रिंशद्दिनेषु सम्यक्त्वग्रहणयोग्यता भवति । नियमादेतावद्दिनेषु सम्यक्त्वमि-
थ्यात्वपरित्यागात् सम्यक्त्वं गृह्णाति । त्रिपल्योपमायु शेषे पुनर्मिथ्यात्वं
प्रतिपद्यते । इति गर्भकाले किञ्चिदधिकाष्टचत्वारिंशद्दिनैरवसानकाले शेषेण
च हीनत्वाद्देशोनानि ज्ञातव्यानि ॥

२ यतो मनुष्या अपि भोगभूमौ तथापि वा भवन्ति ॥

जीव प्रति जघन्येन पल्योपमासरथेयभागोऽन्तर्मुहूर्तश्च । उत्कर्षेणैकत्रिंशत्सागरोपमाणि देशोनानि ॥ (२) इन्द्रियानुवादेन— एकेन्द्रियाणा नानाजीवापेक्षया नास्त्यन्तरम् । एकजीवापेक्षया जघन्येन क्षुद्रभवग्रहणम् । उत्कर्षेण द्वे सागरोपमसहस्रे पूर्वकोटीपृथक्त्वैरभ्यधिके ॥ विकलेन्द्रियाणा नानाजीवापेक्षया नास्त्यन्तरम् । एकजीवापेक्षया जघन्येन क्षुद्रभवग्रहणम् । उत्कर्षेणानन्तः कालोऽसह्येयाः पुद्गलपरिवर्ताः । एवमिन्द्रिय प्रत्यन्तरमुक्तम् । गुण प्रत्युभयैतोऽपि नास्त्यन्तरम् ॥ पञ्चेन्द्रियेषु मिथ्यादृष्टे सामान्यवत् । सासादनसम्यग्दृष्टिसम्यङ्मिथ्यादृष्ट्योर्नानाजीवापेक्षया सामान्यवत् । एकजीव प्रति जघन्येन पल्योपमासरथेयभागोऽन्तर्मुहूर्तश्च । उत्कर्षेण सागरोपमसहस्र पूर्वकोटीपृथक्त्वैरभ्यधिकम् ॥ असयतसम्यग्दृष्ट्याद्यप्रमत्तान्ताना नानाजीवापेक्षया नास्त्यन्तरम् । एकजीव प्रति जघन्येनान्तर्मुहूर्तः । उत्कर्षेण सागरोपमसहस्र पूर्वकोटीपृथक्त्वैरभ्यधिकम् ॥ चतुर्णामुपशमकाना नानाजीवापेक्षया सामान्यवत् । एकजीव प्रति जघन्येनान्तर्मुहूर्तः । उत्कर्षेण सागरोपमसहस्र पूर्वकोटीपृथक्त्वैरभ्यधिकम् ॥ शेषाणा सामान्योक्तम् ॥ (३) कायानुवादेन - पृथिव्यप्तेजोवायुकायिकाना नानाजीवापेक्षया नास्त्यन्तरम् । एकजीव प्रति जघन्येन क्षुद्रभवग्रहणम् ॥ उत्कर्षेणानन्तः कालोऽसह्येयाः पुद्गलपरिवर्ताः ॥ वनस्पतिकायिकाना नानाजीवापेक्षया नास्त्यन्तरम् । एकजीवापेक्षया जघन्येन क्षुद्रभवग्रहणम् । उत्कर्षेणासह्येया लोका ॥ एव काय प्रत्य-

१ गुणस्थानेत्यस्य नाम्न एकदेश मिथ्यात्वादिकम् ॥ २ एकेन्द्रियविकलेन्द्रियतोऽपाल्यर्थः । यतस्ते एकेन्द्रियविकलेन्द्रिया मिथ्यादृष्टय एव । एकेन्द्रियविकलेन्द्रियाणां चतुर्णां गुणस्थानान्तरासम्भवात् । पञ्चेन्द्रियाणां तु तत्सम्भवात् मिथ्यात्वादेः सम्यक्त्वादिना अन्तरं द्रष्टव्यम् ॥

न्तरमुक्तम् । गुणं प्रेत्युभयतोऽपि नास्त्यन्तरम् ॥ त्रसकायिके-
 पु मिथ्यादृष्टे सामान्यवत् ॥ सासादनसम्यग्दृष्टिसम्यग्निथ्यादृष्ट्यो-
 र्नानाजीवापेक्षया सामान्यवत् । एकजीव प्रति जघन्येन प-
 ल्योपमासंख्येयभागोऽन्तर्मुहूर्तश्च । उत्कर्षेण द्वे सागरोपमसहस्रे
 पूर्वकोटीपृथक्त्वैरभ्यधिके ॥ चतुर्णामुपशमकाना नानाजीवापेक्षया
 सामान्यवत् । एकजीव प्रति जघन्येनान्तर्मुहूर्तः । उ कर्षेण द्वे
 सागरोपमसहस्रे पूर्वकोटीपृथक्त्वैरभ्यधिके ॥ शेषाणा पञ्चेन्द्रियवत् ॥
 (४) योगानुवादेन — कायवाङ्मानसयोगिनां मिथ्यादृष्ट्यसयतसम्यग्-
 दृष्टिसंयतासयतप्रमत्ताप्रमत्तसयोगकेवलिनां नानाजीवापेक्षया एकजीवा-
 पेक्षया च नास्त्यन्तरम् ॥ सासादनसम्यग्दृष्टिसम्यग्निथ्यादृष्ट्योर्ना-
 नाजीवापेक्षया सामान्यवत् । एकजीव प्रति नास्त्यन्तरम् । चतुर्णामुप-
 शमकाना नानाजीवापेक्षया सामान्यवत् । एकजीवं प्रति नास्त्य-
 न्तरम् । चतुर्णां क्षपकाणामयोगकेवलिना च सामान्यवत् ॥ (५)
 वेदानुवादेन — स्त्रीवेदेषु मिथ्यादृष्टेर्नानाजीवापेक्षया नास्त्यन्तरम् ।
 एकजीवं प्रति जघन्येनान्तर्मुहूर्तः । उत्कर्षेण पञ्चपञ्चाशत्पल्यो-
 पमानि देशोनानि ॥ सासादनसम्यग्दृष्टिसम्यग्निथ्यादृष्ट्योर्नाना-
 जीवापेक्षया सामान्यवत् । एकजीवं प्रति जघन्येन पल्योप-
 मासंख्येयभागोऽन्तर्मुहूर्तश्च । उत्कर्षेण पल्योपमशतपृथक्त्वम् ॥
 असयतसम्यग्दृष्ट्याद्यप्रमत्तानानां नानाजीवापेक्षया नास्त्यन्तरम् ।
 एकजीव प्रति जघन्येनान्तर्मुहूर्तः । उत्कर्षेण पल्योपमशतपृथक्त्वम् ॥
 द्वयोरुपशमकयोर्नानाजीवापेक्षया सामान्यवत् । एकजीव प्रति जघन्ये-
 नान्तर्मुहूर्तः । उत्कर्षेण पल्योपमशतपृथक्त्वम् ॥ द्वयो क्षपकयो-
 र्नानाजीवापेक्षया जघन्येनैकः समयः । उत्कर्षेण वर्षपृथक्त्वम् ॥

१ पृथिव्यादिचतुर्णां वनस्पतिक्रायिकाना चान्तर नास्ति यतः पृथिव्य-
 सेजोवायुकायिकास्तथा वनस्पतिक्रायिका उभयेऽपि मिथ्यादृष्टयो वर्तन्ते ॥

एकजीव प्रति नास्त्यन्तरम् ॥ पुवेदेषु मिथ्यादृष्टे. सामान्यवत् ॥
 सासादनसम्यग्दृष्टिसम्याग्मिथ्यादृष्ट्योर्नानाजीवापेक्षया सामान्यवत् ।
 एकजीव प्रति जघन्येन पर्योपमासख्येयभागोऽन्तर्मुहूर्तश्च ।
 उत्कर्षेण सागरोपमगतपृथक्त्वम् ॥ असंयतसम्यग्दृष्ट्याद्यप्रमत्तान्ताना
 नानाजीवापेक्षया नास्त्यन्तरम् । एकजीव प्रति जघन्येनान्तर्मुहूर्तः ।
 उत्कर्षेण सागरोपमगतपृथक्त्वम् ॥ द्वयोरुपगमकयोर्नानाजीवापेक्षया
 सामान्यवत् । एकजीव प्रति जघन्येनान्तर्मुहूर्तः । उत्कर्षेण सागरोपम-
 गतपृथक्त्वम् । द्वयोः क्षपकयोर्नानाजीवापेक्षया जघन्येनैक. समय. ।
 उत्कर्षेण सवत्सर. सातिरेक । एकजीव प्रति नास्त्यन्तरम् ॥
 नपुसकवेदेषु मिथ्यादृष्टेर्नानाजीवापेक्षया नास्त्यन्तरम् । एकजीव
 प्रति जघन्येनान्तर्मुहूर्तः । उत्कर्षेण त्रयस्त्रिंशत्सागरोपमाणि देशो-
 नानि ॥ सासादनसम्यग्दृष्ट्याद्यनिवृत्त्युपगमकान्ताना सामान्योक्तम् ॥
 द्वयोः क्षपकयो. स्त्रीवेदवत् ॥ अपगतवेदेषु अनिवृत्तित्रादरोपगम-
 कसूक्ष्मसाम्परायोपगमकयोर्नानाजीवापेक्षया सामान्योक्तम् । एक-
 जीव प्रति जघन्यमुत्कृष्ट चान्तर्मुहूर्तः ॥ उपशान्तकपायस्य नानाजी-
 वापेक्षया सामान्यवत् । एकजीव प्रति नास्त्यन्तरम् ॥ शेषाणा
 सामान्यवत् ॥ (६) कपायानुवादेन—क्रोधमानमायालोभकपायाणा
 मिथ्यादृष्ट्याद्यनिवृत्त्युपगमकान्ताना मनोयोगिवत् ॥ द्वयोः क्षपक-
 योर्नानाजीवापेक्षया जघन्येनैकः समय. । उत्कर्षेण सवत्सर.
 सातिरेक. ॥ केवललोभस्य सूक्ष्मसाम्परायोपगमकस्य नानाजीवा-
 पेक्षया सामान्यवत् । एकजीव प्रति नास्त्यन्तरम् ॥ क्षपकस्य
 तस्य सामान्यवत् ॥ अकपायेषु उपशान्तकपायस्य नानाजीवापे-
 क्षया सामान्यवत् । एकजीव प्रति नास्त्यन्तरम् ॥ शेषाणा त्रयाणा

सामान्यवत् ॥ (७) ज्ञानानुवादेन—मत्यज्ञानश्रुताज्ञानविमङ्गज्ञानिषु मिथ्यादृष्टेर्नानाजीवापेक्षया एकजीवापेक्षया च नास्त्यन्तरम् ॥ सासादनसम्यग्दृष्टेर्नानाजीवापेक्षया सामान्यवत् ॥ एकजीव प्रति नास्त्यन्तरम् ॥ आभिनिबोधिकश्रुतावधिज्ञानिषु असंयतसम्यग्दृष्टेर्नानाजीवापेक्षया नास्त्यन्तरम् । एकजीव प्रति जघन्येनान्तर्मुहूर्तः । उत्कर्षेण पूर्वकोटी देशोना ॥ संयतासंयतस्य नानाजीवापेक्षया नास्त्यन्तरम् । एकजीवं प्रति जघन्येनान्तर्मुहूर्तः । उत्कर्षेण षट्पट्टिसागरोपमाणि सातिरेकाणि ॥ प्रमत्ताप्रमत्तयोर्नानाजीवापेक्षया नास्त्यन्तरम् । एकजीव प्रति जघन्येनान्तर्मुहूर्तः । उत्कर्षेण त्रयस्त्रिंशत्सागरोपमाणि सातिरेकाणि ॥ चतुर्णामुपशमकाना नानाजीवापेक्षया सामान्यवत् । एकजीव प्रति जघन्येनान्तर्मुहूर्तः । उत्कर्षेण षट्पट्टिसागरोपमाणि सातिरेकाणि ॥ चतुर्णां क्षपकाणां सामान्यवत् । किं तु अवधिज्ञानिषु नानाजीवापेक्षया जघन्येनैकः समयः । उत्कर्षेण वर्षपृथक्त्वम् । एकजीव प्रति नास्त्यन्तरम् । मनःपर्ययज्ञानिषु प्रमत्ताप्रमत्तसंयतयोर्नानाजीवापेक्षया नास्त्यन्तरम् । एकजीव प्रति जघन्यमुत्कृष्ट चान्तर्मुहूर्तः ॥ चतुर्णामुपशमकाना नानाजीवापेक्षया सामान्यवत् । एकजीव प्रति जघन्येनान्तर्मुहूर्तः । उत्कर्षेण पूर्वकोटी देशोना ॥ चतुर्णां क्षपकाणामवधिज्ञानिवत् ॥ द्वयोः केवलज्ञानिनोः सामान्यवत् ॥ (८) संयमानुवादेन—सामायिकच्छेदोपस्थापनशुद्धिसंयतेषु प्रमत्ताप्रमत्तयोर्नानाजीवापेक्षया नास्त्यन्तरम् । एकजीव प्रति जघन्यमुत्कृष्ट चान्तर्मुहूर्तः ॥ द्वयोरुपशमकयोर्नानाजीवापेक्षया सामान्यवत् । एकजीव प्रति जघन्येनान्तर्मुहूर्तः । उत्कर्षेण पूर्वकोटी देशोना ॥ द्वयोः क्षपकयोः सामान्यवत् ॥ परिहारशुद्धिसंयतेषु प्रमत्ताप्रमत्तयोर्नानाजीवापेक्षया नास्त्यन्तरम् । एकजीव प्रति जघन्यमुत्कृष्ट चान्तर्मुहूर्तः ॥

सूक्ष्मसाम्परायशुद्धिसयतेषूपशमकस्य नानाजीवापेक्षया सामान्यवत् । एकजीव प्रति नास्त्यन्तरम् ॥ तस्यैव क्षपकस्य सामान्यवत् ॥ यथाख्याते अकषायवत् ॥ सयतासयतस्य नानाजीवापेक्षया एकजीवापेक्षया च नास्त्यन्तरम् ॥ असयतेषु मिथ्यादृष्टेर्नानाजीवापेक्षया नास्त्यन्तरम् । एकजीव प्रति जघन्येनान्तर्मुहूर्तः । उत्कर्षेण त्रयस्त्रिंशत्सागरोपमाणि देशोनानि ॥ शेषाणा त्रयाणा सामान्यवत् ॥ (९) दर्शनानुवादेन— चक्षुर्दर्शनिषु मिथ्यादृष्टेः सामान्यवत् ॥ सासादनसम्यग्दृष्टिसम्यग्मिथ्यादृष्टयोर्नानाजीवापेक्षया सामान्यवत् । एकजीव प्रति जघन्येन पल्योपमासह्येयभागोऽन्तर्मुहूर्तश्च । उत्कर्षेण द्वे सागरोपमसहस्रे देशोने ॥ अमयतमस्यग्दृष्ट्याद्यप्रमत्तान्ताना नानाजीवापेक्षया नास्त्यन्तरम् । एकजीव प्रति जघन्येनान्तर्मुहूर्तः । उत्कर्षेण द्वे सागरोपमसहस्रे देशोने ॥ चतुर्णामुपशमकाना नानाजीवापेक्षया सामान्यवत् । एकजीव प्रति जघन्येनान्तर्मुहूर्तः । उत्कर्षेण द्वे सागरोपमसहस्रे देशोने ॥ चतुर्णा क्षपकाणा सामान्योक्तम् ॥ अचक्षुर्दर्शनिषु मिथ्यादृष्ट्यादिक्षीणकषायान्ताना सामान्योक्तमन्तरम् ॥ अवधिदर्शनिनोऽवधिजानिवत् ॥ केवलदर्शनिनः केवलज्ञानिवत् ॥ (१०) लेश्यानुवादेन— कृष्णनीलकापोतलेश्येषु मिथ्यादृष्ट्यसयतसम्यग्दृष्टयोर्नानाजीवापेक्षया नास्त्यन्तरम् । एकजीव प्रति जघन्येनान्तर्मुहूर्तः । उत्कर्षेण त्रयस्त्रिंशत्सप्तदशसप्तसागरोपमाणि देशोनानि ॥ सासादनसम्यग्दृष्टिसम्यग्मिथ्यादृष्टयोर्नानाजीवापेक्षया सामान्यवत् । एकजीव प्रति जघन्येन पल्योपमासह्येयभागोऽन्तर्मुहूर्तश्च । उत्कर्षेण त्रयस्त्रिंशत्सप्तदशसप्तसागरोपमाणि देशोनानि ॥ तेज पद्मलेश्ययोर्मिथ्यादृष्ट्यसयतसम्यग्दृष्टयोर्नानाजीवापेक्षया नास्त्यन्तरम् । एकजीव प्रति जघन्येनान्तर्मुहूर्तः । उत्कर्षेण द्वे सागरोपमे अष्टादश च सागरोपमाणि

सातिरेकाणि ॥ सासादनसम्यग्दृष्टिसम्यग्मिथ्यादृष्ट्योर्नानाजीवापेक्षया सामान्यवत् ॥ एकजीवं प्रति जघन्येन पल्योपमासख्येयमागोऽन्तर्मुहूर्तश्च । उत्कर्षेण द्वे सागरोपमे अष्टादश च सागरोपमाणि सातिरेकाणि ॥ सयतासयतप्रमत्ताप्रमत्तसंयताना नानाजीवापेक्षया एकजीवापेक्षया च नास्त्यन्तरम् ॥ शुक्लेश्येषु मिथ्यादृष्ट्यसयतसम्यग्दृष्ट्योर्नानाजीवापेक्षया नास्त्यन्तरम् । एकजीव प्रति जघन्येनान्तर्मुहूर्तः । उत्कर्षेणैकत्रिंशत्सागरोपमाणि देशोनानि ॥ सासादनसम्यग्दृष्टिसम्यग्मिथ्यादृष्ट्योर्नानाजीवापेक्षया सामान्यवत् । एकजीवं प्रति जघन्येन पल्योपमासख्येयमागोऽन्तर्मुहूर्तश्च । उत्कर्षेणैकत्रिंशत्सागरोपमाणि देशोनानि ॥ सयतासंयतप्रमत्तसंयतयोस्तेजोलेख्यावत् ॥ अप्रमत्तसयतस्य नानाजीवापेक्षया नास्त्यन्तरम् । एकजीवं प्रति जघन्यमुत्कृष्टं चान्तर्मुहूर्तः ॥ अयदोत्ति छलेस्साओ मुह तिय लेस्सा हु देसविरदतिये ॥ ततो दु सुक्कलेस्सा अजोगिठाणं अलेस्सं तु ॥ १ ॥ तयाणामुपशमकाना नानाजीवापेक्षया सामान्यवत् । एकजीव प्रति जघन्यमुत्कृष्टं चान्तर्मुहूर्तः ॥ उपशान्तकपायस्य नानाजीवापेक्षया सामान्यवत् । एकजीव प्रति नास्त्यन्तरम् ॥ चतुर्णा क्षपकाणा सयोगकेवलिनामलेख्याना च सामान्यवत् ॥ (११) भव्यानुवादेन— भव्येषु मिथ्यादृष्ट्याद्ययोगकेवल्यन्ताना सामान्यवत् ॥ अभव्याना नानाजीवापेक्षया एकजीवापेक्षया च नास्त्यन्तरम् ॥ (१२) सम्यक्त्वानुवादेन— क्षायिकसम्यग्दृष्टिष्वस्यतसम्यग्दृष्टेर्नानाजीवापेक्षया नास्त्यन्तरम् । एकजीव प्रति जघन्येनान्तर्मुहूर्तः । उत्कर्षेण पूर्वकोटी देशोना ॥ संयतासंयतप्रमत्ताप्रमत्तसंयताना नानाजीवापेक्षया नास्त्यन्तरम् । एकजीव प्रति जघन्येनान्तर्मुहूर्तः । उत्कर्षेण त्रयस्त्रिंशत्सागरोप-

माणि सातिरेकाणि ॥ चतुर्णामुपशमकाना नानाजीवापेक्षया
 सामान्यवत् । एकजीव प्रति जघन्येनान्तर्मुहूर्त । उत्कर्षेण त्रयस्त्रिंश-
 त्सागरोपमाणि सातिरेकाणि ॥ शेषाणा सामान्यवत् । क्षायोपश-
 मिकसम्यग्दृष्टिष्वस्यतसम्यग्दृष्टेर्नानाजीवापेक्षया नास्त्यन्तरम् ॥
 एकजीव प्रति जघन्येनान्तर्मुहूर्तः । उत्कर्षेण पूर्वकोटी देशोना ॥
 सँयतासँयतस्य नानाजीवापेक्षया नास्त्यन्तरम् । एकजीव प्रति
 जघन्येनान्तर्मुहूर्तः । उत्कर्षेण पट्पष्टिसागरोपमाणि देशोनानि ॥
 प्रमत्ताप्रमत्तसँयतयोर्नानाजीवापेक्षया नास्त्यन्तरम् । एकजीव प्रति
 जघन्येनान्तर्मुहूर्तः । उत्कर्षेण त्रयस्त्रिंशत्सागरोपमाणि सातिरेकाणि ॥
 औपशमिकसम्यग्दृष्टिष्वसँयतसम्यग्दृष्टेर्नानाजीवापेक्षया जघन्येनैक-
 समयः । उत्कर्षेण सप्त रात्रिदिनानि ॥ एकजीव प्रति जघन्यमु-
 त्कृष्टं चान्तर्मुहूर्तः ॥ सँयतासँयतस्य नानाजीवापेक्षया जघन्येनैकः
 समयः । उत्कर्षेण चतुर्दश रात्रिदिनानि । एकजीव प्रति जघ-
 न्यमुत्कृष्टं चान्तर्मुहूर्तः ॥ प्रमत्ताप्रमत्तसँयतयोर्नानाजीवापेक्षया
 जघन्येनैक समयः । उत्कर्षेण पञ्चदश रात्रिदिनानि । एकजीव
 प्रति जघन्यमुत्कृष्टं चान्तर्मुहूर्तः ॥ त्रयाणामुपशमकाना नानाजी-
 वापेक्षया जघन्येनैकः समयः । उत्कर्षेण वर्षपृथक्त्वम् । एकजीव
 प्रति जघन्यमुत्कृष्टं चान्तर्मुहूर्तः ॥ उपशान्तकषायस्य नानाजीवा-
 पेक्षया सामान्यवत् । एकजीव प्रति नास्त्यन्तरम् ॥ सासादनसम्यग्दृ-
 ष्टिसम्यङ्मिथ्यादृष्ट्योर्नानाजीवापेक्षया जघन्येनैक समयः । उत्कर्षेण
 पल्योपमासख्येयभागः । एकजीव प्रति नास्त्यन्तरम् ॥ मिथ्यादृष्टे-
 र्नानाजीवापेक्षया एकजीवापेक्षया च नास्त्यन्तरम् ॥ (१३) सञ्ज्ञा-
 नुवादेन— सञ्ज्ञिपु मिथ्यादृष्टेः सामान्यवत् ॥ सासादनसम्यग्दृष्टिस-
 म्यङ्मिथ्यादृष्ट्योर्नानाजीवापेक्षया सामान्यवत् । एकजीव प्रति
 जघन्येन पल्योपमासख्येयभागोऽन्तर्मुहूर्तश्च । उत्कर्षेण सागरो-

पमगतपृथक्त्वम् ॥ असयतसम्यग्दृष्ट्याद्यप्रमत्तान्तानां नानाजीवा-
पेक्षया नास्त्यन्तरम् । एकजीवं प्रति जघन्येनान्तर्मुहूर्तः । उत्कर्षेण
सागरोपमगतपृथक्त्वम् ॥ चतुर्णामुपगमकानां नानाजीवा-
पेक्षया सामान्यवत् । एकजीव प्रति जघन्येनान्तर्मुहूर्तः । उत्कर्षेण
सागरोपमगतपृथक्त्वम् । चतुर्णां क्षपकाणां सामान्यवत् ।
असंज्ञिना नानाजीवापेक्षयैकजीवापेक्षया च नास्त्यन्तरम् ॥ तद्दु-
भयव्यपदेशगहितानां सामान्यवत् ॥ (१४) आहारानुवादेन—
आहारकेषु मिथ्यादृष्टेः सामान्यवत् । मासादनसम्यग्दृष्टिसम्य-
द्धिमिथ्यादृष्ट्योर्नानाजीवापेक्षया सामान्यवत् । एकजीव प्रति जघ-
न्येन पल्योपमामस्येयभागोऽन्तर्मुहूर्तश्च । उत्कर्षेणागुलास्येय-
भागा अस्येयया उत्सर्पिण्यवसर्पिण्यः । असयतसम्यग्दृष्ट्याद्य-
प्रमत्तान्तानां नानाजीवापेक्षया नास्त्यन्तरम् । एकजीव प्रति
जघन्येनान्तर्मुहूर्तः । उत्कर्षेणागुलामस्येयभागा अस्येयया उत्स-
र्पिण्यवसर्पिण्यः ॥ चतुर्णामुपगमकानां नानाजीवापेक्षया सामा-
न्यवत् । एकजीव प्रति जघन्येनान्तर्मुहूर्तः । उत्कर्षेणागुलास्येय-
भागा असंख्येयासंख्येया उत्सर्पिण्यवसर्पिण्यः । चतुर्णां क्षपकाणां
सयोगकेवलिनां च सामान्यवत् । अनाहारकेषु मिथ्यादृष्टेर्नाना-
जीवापेक्षया एकजीवापेक्षया च नास्त्यन्तरम् ॥ मासादनसम्यग्दृ-
ष्टेर्नानाजीवापेक्षया जघन्येनैकः समयः । उत्कर्षेण पल्योपमास्येय-
भागः । एकजीव प्रति नास्त्यन्तरम् ॥ असयतसम्यग्दृष्टेर्नानाजी-
वापेक्षया जघन्येनैकः समयः । उत्कर्षेण मासपृथक्त्वम् । एकजीव
प्रति नास्त्यन्तरम् ॥ सयोगकेवलिना नानाजीवापेक्षया जघन्येनैक
समयः । उत्कर्षेण वर्षपृथक्त्वम् । एकजीव प्रति नास्त्यन्तरम् ॥
अयोगकेवलिना नानाजीवापेक्षया जघन्येनैकः समयः । उत्कर्षेण
षण्मासाः । एकजीव प्रति नास्त्यन्तरम् ॥ अन्तरमवगतम् ॥

भावो विभाज्यते ॥ न द्विविधः । सामान्येन विशेषेण च ॥ सामान्येन तावत्— मिथ्यादृष्टिरित्यौदयिको भावः । सासादनसम्यग्दृष्टिरिति पारिणामिको भावः ॥ सम्यग्मिथ्यादृष्टिरिति क्षायोपशमिको भावः ॥ असंयतसम्यग्दृष्टिरिति औपशमिको वा क्षायिको वा क्षायोपशमिको वा भावः ॥ उक्तं च । मिच्छे खलु ओदृढो विदिष्णुण पारिणामिको भावो । मिच्छे ग्वओवसमिओ अविरदसम्मम्भितिण्णोव ॥ १ ॥ असंयतः पुनरौदयिकेन भावेन ॥ संयतासंयतः प्रमत्तसंयतोऽप्रमत्तसंयत इति च क्षायोपशमिको भावः ॥ चतुर्णामुपशमकानामौपशमिको भावः ॥ चतुर्षु क्षपकेषु सयोगायोगकेवलिनोश्च क्षायिको भावः ॥ विशेषेण (१) गत्यनुवादेन— नरकगतौ प्रथमाया पृथिव्या नाग्काणा मिथ्यादृष्ट्याद्यसंयतसम्यग्दृष्ट्यन्ताना सामान्यवत् ॥ द्वितीयादिष्वपि सप्तम्या मिथ्यादृष्टिसासादनसम्यग्दृष्टिसम्यग्मिथ्यादृष्टीना सामान्यवत् ॥ असंयतसम्यग्दृष्टेरौपशमिको वा क्षायोपशमिको वा भावः । असंयतः पुनरौदयिकेन भावेन ॥ तिर्यग्गतौ तिरश्चा मिथ्यादृष्ट्यादिसंयतासंयतान्ताना सामान्यवत् ॥ मनुष्यगतौ मनुष्याणा मिथ्यादृष्ट्याद्ययोगकेवल्यन्ताना सामान्यवत् ॥ देवगतौ देवाना मिथ्यादृष्ट्याद्यसंयतसम्यग्दृष्ट्यन्ताना सामान्यवत् ॥ (२) इन्द्रियानुवादेन— एकेन्द्रियविकलेन्द्रियाणामौदयिको भावः । पञ्चेन्द्रियेषु मिथ्यादृष्ट्याद्ययोगकेवल्यन्ताना सामान्यवत् ॥ (३) कायानुवादेन— स्थावरकायिकानामौदयिको भावः । तसकायिकाना सामान्यमेव ॥ (४) योगानुवादेन— कायवाल्मा-

१ असंयतसम्यग्दृष्ट्या सम्भवतोऽसंयतत्वस्योदयिकत्वं प्राहुः असंयतत्वस्य चारित्रमोहोदयहेतुत्वात् ॥

नसयोगिना मिथ्यादृष्ट्यादिसयोगकेवल्यन्तानामयोगकेवलिना च सामान्यमेव ॥ (५) वेदानुवादेन— स्त्रीपुत्रपुसकवेदानामवेदाना च सामान्यवत् ॥ (६) कपायानुवादेन— क्रोधमानमायालोभकपायाणामकपायाणां च सामान्यवत् (७) ज्ञानानुवादेन— मत्यज्ञानिश्रुताज्ञानिविभङ्गज्ञानिना मतिश्रुतावधिमनःपर्ययकेवलज्ञानिना च सामान्यवत् ॥ (८) संयमानुवादेन— सर्वेषा संयताना संयतासंयतानामसंयताना च सामान्यवत् (९) दर्शनानुवादेन— चक्षुर्दर्शनाचक्षुर्दर्शनावधिदर्शनेकेवलदर्शनिना सामान्यवत् ॥ (१०) लेश्यानुवादेन— पङ्कश्यानामलेश्यानां च सामान्यवत् ॥ (११) भव्यानुवादेन— भव्याना मिथ्यादृष्ट्याद्ययोगकेवल्यन्ताना सामान्यवत् । अभव्याना पारिणामिको भावः ॥ (१२) सम्यक्त्वानुवादेन— क्षायिकसम्यग्दृष्टिषु असंयतसम्यग्दृष्टेः क्षायिको भावः । क्षायिक सम्यक्त्वम् । असंयतत्वमौढयिकेन भावेन ॥ संयतासंयतप्रमत्ताप्रमत्तसंयतानां क्षायोपशमिको भावः । क्षायिक सम्यक्त्वम् च ॥ चतुर्णामुपशमकानामौपशमिको भावः । क्षायिक सम्यक्त्वम् ॥ शेषाणां सामान्यवत् ॥ क्षायोपशमिकसम्यग्दृष्टिषु असंयतसम्यग्दृष्टेः क्षायोपशमिको भावः । क्षायोपशमिक सम्यक्त्वम् । असंयतः पुनरौढयिकेन भावेन ॥ संयतासंयतप्रमत्ताप्रमत्तसंयताना क्षायोपशमिको भावः । क्षायोपशमिकं सम्यक्त्वम् ॥ औपशमिकसम्यग्दृष्टिषु असंयतसम्यग्दृष्टेरौपशमिको भावः । औपशमिक सम्यक्त्वम् । असंयतः पुनरौढयिकेन भावेन ॥ संयतासंयतप्रमत्ताप्रमत्तसंयताना क्षायोपशमिको भावः । औपशमिक सम्यक्त्वम् ॥ चतुर्णामुपश-

१ अभव्यत्वधर्मस्य मुख्यत्वेन । मिथ्यात्वमुख्यत्वेन तु औढयिक एव स्यात् ॥

२ अत्र औढयिको भाव इत्येक पाठः । औपशमिको भाव इत्येक पाठः ॥

मकानामौपशमिको भावः । औपशमिक मम्यवत्वम् ॥ सासादनस-
म्यगृष्टे पारिणामिको भावः ॥ सम्यग्मिथ्यादृष्टे क्षायोपशमिको
भावः ॥ मिथ्यादृष्टेरौदयिको भावः । (१३) सजानुवादेन—
सजिना सामान्यवत् । असजिनामौदयिको भावः ॥ तदुभयव्यपदेश-
रहिताना सामान्यवत् ॥ (१४) आहारानुवादेन— आहारका-
णामनाहारकाणा च सामान्यवत् ॥ भावः पग्निमासः ॥

अल्पबहुत्वमुपवर्ण्यते ॥ तत् द्विविधं सामान्येन विशेषेण च ॥
सामान्येन तावत्— त्रय उपशमका सर्वतः स्तोकाः स्वगुणस्थान-
कालेषु प्रवेशेन तुल्यसख्या ॥ उपशान्तकपायास्तावन्त एव ॥
त्रय क्षपकाः सख्येयगुणाः ॥ क्षीणकपायवीतरागच्छद्ब्रम्हास्तावन्त
एव ॥ सयोगकेवलिनोऽयोगकेवलिनश्च प्रवेशेन तुल्यसख्याः ॥
सयोगकेवलिन स्वकालेन समुदिता सख्येयगुणा । ८९८५०२ ॥
अप्रमत्तसंयता सख्येयगुणाः । २९६०९१०३ । प्रमत्तसंयता-
सख्येयगुणा । ५९३९८२०६ ॥ संयतासंयता असंयतेयगुणाः ॥
सासादनसम्यगृष्टयोऽसख्येयगुणा ॥ सम्यग्मिथ्यादृष्टये सख्येय-
गुणा । असंयतसम्यगृष्टयोऽसख्येयगुणाः ॥ मिथ्यादृष्टयोऽनन्तगुणाः ॥
विशेषेण (१) गत्यनुवादेन— नरकगतौ सर्वासु पृथिवीषु सर्वतः
स्तोका सासादनसम्यगृष्टयः । सम्यग्मिथ्यादृष्टयः सख्येयगुणाः ।

१ अष्टसु समयेषु प्रवेशेन एको वा द्वौ वा त्रयो वा इत्यादिजघन्या ॥
उत्कृष्टस्तु १६।२४।३०।३६।४२।४८।५४ स्वगुणस्थानकालेषु प्रवेशेन
तुल्यसख्याः ॥ सख्याकथनावसरे प्रोक्ताः । तत्र द्रष्टव्यम् ॥

२ संयतासंयताः सख्येयगुणा । संयतासंयताना नास्त्वल्पबहुत्वम् ।
एकगुणस्थानवतिन्वात् । संयतासंयतानामिव गुणस्थानभेदात् १३००००००० ॥
३ सासादनसम्यगृष्टयः सख्येयगुणा ५२००००००० ॥ ४ सम्यग्मि-
थ्यादृष्टयः सख्येयगुणा १०४००००००० ॥ ५ ॥ असंयतसम्यगृष्टयः
सख्येयगुणा ७००००००००० ॥ इति श्रुततानरः ॥

असंयतसम्यग्दृष्टयोऽसख्येयगुणाः । मिथ्यादृष्टयोऽसख्येयगुणाः ॥
तिर्यगतौ तिरश्चा सर्वतः स्तोकाः संयतासंयताः । इतरेषां सामान्यवत् ॥
मनुष्यगतौ मनुष्याणामुपशमकादिप्रमत्तसयतान्ताना सामान्यवत् ॥
ततः सख्येयगुणाः संयतासंयताः ॥ सासादनसम्यग्दृष्टयः संख्येय-
गुणाः ॥ सम्यग्मिथ्यादृष्टयः सख्येयगुणाः ॥ असंयतसम्यग्दृष्टयः
सख्येयगुणाः ॥ मिथ्यादृष्टयोऽसख्येयगुणाः ॥ देवगतौ देवाना
नारकवत् ॥ (२) इंद्रियानुवादेन— एकेन्द्रियविकलेन्द्रियेषु
गुणस्थानभेदो नास्तीत्यल्पबहुत्वाभावः ॥ इन्द्रिय प्रत्युच्यते ।
पञ्चेन्द्रियाद्येकेन्द्रियान्ता उत्तरोत्तर बहवः ॥ पञ्चेन्द्रियाणा सामा-
न्यवत् । अयं तु विशेषः— मिथ्यादृष्टयोऽसख्येयगुणाः ॥ (३)
कायानुवादेन— स्थावरकायेषु गुणस्थानभेदाभावादल्पबहुत्वाभावः ॥
कार्यं प्रत्युच्यते । सर्वतस्तेजःकायिका अल्पाः । ततो बहवः
पृथिवीकायिकाः । ततोऽष्कायिकाः । ततो वातकायिकाः ।
सर्वतोऽनन्तगुणा वनस्पतयः ॥ त्रसेकायिकाना पञ्चेन्द्रियवत् ॥
(४) योगानुवादेन— वाङ्मानसयोगिना पञ्चेन्द्रियवत् ।
काययोगिना सामान्यवत् ॥ (५) वेदानुवादेन— स्त्रीपुवे-
दाना पञ्चेन्द्रियवत् । नपुंसकवेदानामवेदाना च सामान्यवत् ॥
(६) कषायानुवादेन— क्रोधमानमायाकषायाणा पुवेदवत् ।
अयं तु विशेषः— मिथ्यादृष्टयोऽनन्तगुणाः ॥ लोभकषायाणा
द्वयोरुपशमकयोस्तुल्या सख्या । क्षपकाः सख्येयगुणाः । सूक्ष्म-
साम्परायशुद्धुपशमकसंयता विशेषाधिकाः । सूक्ष्मसाम्परायक्षपकाः
सख्येयगुणाः । शेषाणा सामान्यवत् ॥ (७) ज्ञानानुवादेन—
मत्यज्ञानिश्रुताज्ञानिषु सर्वतः स्तोकाः सासादनसम्यग्दृष्टयः ।
मिथ्यादृष्टयोऽसख्येयगुणाः ॥ मतिश्रुतावधिज्ञानिषु सर्वतः स्तोका-
श्चत्वार उपशमकाश्चत्वारः क्षपकाः सख्येयगुणाः । अप्रमत्त-

सयता सख्येयगुणा । प्रमत्तसँयता सख्येयगुणाः । सँय-
तासँयताः सख्येयगुणा । असँयतसम्यग्दृष्टयः सख्येयगुणा ॥
मनःपर्ययज्ञानिषु सर्वतः स्तोकाश्चत्वारः उपशमकाः । चत्वारः
क्षपकाः सख्येयगुणाः । अप्रमत्तसँयता सख्येयगुणा । प्रमत्तसँ-
यताः सख्येयगुणा ॥ केवलज्ञानिषु अयोगकेवलिभ्यः संयोगकेव-
लिनः सख्येयगुणा ॥ (८) सँयमानुवादेन— सामायिकच्छे-
दोपस्थापनशुद्धिसँयतेषु द्वयोरुपशमकयोस्तुल्यसख्या । ततः सख्ये-
यगुणौ क्षपकौ । अप्रमत्ताः सख्येयगुणाः । प्रमत्ताः सख्येयगुणा ॥
परिहारविशुद्धिसँयतेषु अप्रमत्तेभ्यः प्रमत्ता सख्येयगुणाः । सूक्ष्म-
साम्परायशुद्धिसँयतेषु उपशमकेभ्यः क्षपकाः सख्येयगुणा ॥ यथा-
ख्यातविहारशुद्धिसँयतेषु उपशान्तकपायेभ्यः क्षीणकपायाः सख्ये-
यगुणा ॥ अयोगकेवलिनस्तावन्त एव । संयोगकेवलिनः सख्येय-
गुणा ॥ सँयतासँयताना नास्त्यल्पबहुत्वम् । असँयतेषु सर्वतः
स्तोकाः सासादनसम्यग्दृष्टयः । सम्यङ्मिथ्यादृष्टयोऽसख्येयगुणाः ।
असँयतसम्यग्दृष्टयोऽसख्येयगुणाः । मिथ्यादृष्टयोऽनन्तगुणाः ॥
(९) दर्शनानुवादेन— चक्षुर्दर्शनिना मनोयोगिवत् ॥ अचक्षु-
र्दर्शनिना काययोगिवत् ॥ अवधिदर्शनिनामवधिज्ञानिवत् ॥ केव-
लदर्शनिना केवलज्ञानिवत् ॥ (१०) लेश्यानुवादेन— कृष्ण-
नीलकापोतलेश्याना असँयतवत् ॥ तेजःपद्मलेश्याना सर्वतः स्तोका
अप्रमत्ताः । प्रमत्ताः सख्येयगुणाः । एवमितरेषा पञ्चेन्द्रियवत् ॥
शुक्ललेश्याना सर्वतः स्तोका उपशमकाः । क्षपकाः सख्येयगुणाः ।
संयोगकेवलिनः सख्येयगुणाः । अप्रमत्तसँयताः सख्येयगुणाः ।

१ अयोगकेवलिनः एको वा द्वौ वा त्रयो वा उत्कर्षेणाष्टोत्तरशतसंख्या
स्वकालेन समुदितास्तेभ्यः संख्येया संयोगकेवलिनः ॥ ८९८५०२ ॥

प्रमत्तसँयताः संख्येयगुणाः । सँयतासँयताः संख्येयगुणाः । सासादनसम्यग्दृष्टयः संख्येयगुणाः । सम्यग्मिथ्यादृष्टयः संख्येयगुणाः । मिथ्यादृष्टयोऽसंख्येयगुणाः । असँयतसम्यग्दृष्टयोऽसंख्येयगुणाः । (११) भव्यानुवादेन— भव्यानां सामान्यवत् । अभव्याना नास्त्यल्पबहुत्वम् ॥ (१२) सम्यक्त्वानुवादेन— क्षायिकसम्यग्दृष्टिषु सर्वतः स्तोकाश्चत्वार उपशमकाः । इतरेषां प्रमत्तान्ताना सामान्यवत् । ततः सँयतासँयताः संख्येयगुणाः । असँयतसम्यग्दृष्टयोऽसंख्येयगुणाः ॥ क्षायोपशमिकसम्यग्दृष्टिषु सर्वतः स्तोका अप्रमत्ताः । प्रमत्ताः संख्येयगुणाः । सँयतासँयताः संख्येयगुणाः । असँयतसम्यग्दृष्टयोऽसंख्येयगुणाः ॥ औपशमिकसम्यग्दृष्टीना सर्वतः स्तोकाश्चत्वार उपशमकाः । अप्रमत्ताः संख्येयगुणाः । प्रमत्ताः संख्येयगुणाः ॥ सँयतासँयताः संख्येयगुणाः । असँयतसम्यग्दृष्टयोऽसंख्येयगुणाः । शेषाणां नास्त्यल्पबहुत्वम् । विपक्षे एकैकगुणस्थानग्रहणात् ॥ (१३) सञ्ज्ञानुवादेन— सञ्ज्ञिना चक्षुर्दर्शनवत् । असञ्ज्ञिना नास्त्यल्पबहुत्वम् । तदुभयव्यपदेशरहिताना केवलज्ञानवत् ॥ (१४) आहारानुवादेन— आहारकाणा काययोगिवत् । अनाहारकाणा सर्वतः स्तोकाः सयोगकेवलिनः । अयोगकेवलिनः संख्येयगुणाः । सासादनसम्यग्दृष्टयोऽसंख्येयगुणाः । असँयतसम्यग्दृष्टयोऽसंख्येयगुणाः । मिथ्यादृष्टयोऽनन्तगुणाः ॥ एव मिथ्यादृष्ट्यादीनां गत्यादिषु मार्गणा कृता सामान्येन ॥ तत्र सूक्ष्मभेद आगमाविरोधेनानुस्मर्तव्यः ॥

एव सम्यग्दर्शनस्यादावुद्दिष्टस्य लक्षणोत्पत्तिस्वामिविषयन्यासाधिगमोपाया निर्दिष्टा । तत्सम्बन्धेन च जीवादीना सञ्ज्ञापरिणामादि निर्दिष्टम् । तदनन्तरं सम्यग्ज्ञान विचारार्हमित्याह—

मतिश्रुतावाधिमनःपर्ययकेवलानि ज्ञानम् ॥ ९ ॥

ज्ञानशब्द प्रत्येक परिसमाप्यते । मतिज्ञान श्रुतज्ञान अवधिज्ञान मनःपर्ययज्ञान केवलज्ञानमिति ॥ इन्द्रियैर्मनमा च यथास्वमर्थान्मन्यते अनया मनुते मननमात्र वा मति ॥ तडावर-
णक्षयोपशमे सति निरूप्यमाण श्रूयते अनेनेति तत् शृणोति श्रवणमात्र वा श्रुतम् ॥ अनयो प्रत्यासन्ननिर्देश कृतः कार्यका-
रणभावात् । तथा च वक्ष्यते “ श्रुत मतिपूर्वमिति ” ॥ अवाग्धा-
नादवच्छिन्नविषयोद्वा अवधि ॥ परकीयमनोगतोऽर्थो. मन इत्यु-
च्यते साहचर्यात्तस्य पर्ययण परिगमन मनःपर्यय. । मतिज्ञानप्र-
सङ्ग इति चेन्न । अपेक्षामात्रत्वात् । क्षयोपशमशक्तिमात्रविजृम्भित
तत्केवल स्वपरमनोभिर्व्यपदिष्यते । यथा अत्रे चन्द्रमस पश्येति ॥
वाह्येनाभ्यन्तरेण च तपसा यदर्थमर्थिनो मार्ग केवन्ते सेवन्ते
तत्केवलम् । असहायमिति वा ॥ तदन्ते प्राप्यते इति अन्ते
क्रियते । तस्य प्रत्यासन्नत्वात्तत्समीपे मन पर्ययग्रहणम् । कुतः
प्रत्यासत्ति १ । सैयमैकाधिकरणत्वात् । तस्य अवधिर्विप्रकृष्ट ।
कुत. २ विप्रकृष्टतरत्वात् ॥ प्रत्यक्षात्परोक्ष पूर्वमुक्त सुगमत्वात् ।
श्रुतपरीचितानुभूता हि मतिश्रुतपद्धति सर्वेण प्राणिगणेन प्रायः प्राप्यते
यत. ॥ एवमेतत्प्रविध ज्ञानम् ॥ तद्देदादयश्च पुरस्ताद्वक्ष्यन्ते ॥

१ अवायन्ति व्रजन्तीत्यवाया पुद्गलाः । तान् दधाति जानातीत्यवधि ॥
अवाग्धानात्पुद्गलपरिज्ञानादित्यर्थ ॥ २ द्रव्यक्षेत्रकालभौविर्नियतत्वेनावधीयते
नियम्यते प्रमीयते परिच्छिद्यत इत्यर्थ ॥

३ अवधान अवधि । कोऽर्थ २— अधस्ताद्ब्रह्मतरविषयग्रहणादवधि-
च्यते । देवा खलु अवधिज्ञानेन सप्तमनरकपर्यन्त पश्यन्ति । उपरि स्तोक
पश्यन्ति । निजविमानध्वजदण्डपर्यन्तमित्यर्थ ॥ अवच्छिन्नविषयत्वादवधि ।
कोऽय २— रूपितलक्षणविषयत्वादवधि ॥

४ केवलज्ञानोपक्षया विप्रकृष्टेषु मतिश्रुतावधिष्वन्यतमत्वात् ॥ ५ श्रुतेन
परिचिता सा चानुभूता च ॥

प्रमाणन्यैरधिगम इत्युक्तम् । प्रमाणं च केपाञ्चित् ज्ञानमभि-
मतम् । केपाञ्चित् सन्निकर्षः । केपाञ्चिदिन्द्रियमिति । अतोऽ-
धिकृतानामेव मत्यादीना प्रमाणत्वख्यापनार्थमाह—

॥ तत्प्रमाणे ॥ १० ॥

तद्वचनं किमर्थं ? प्रमाणान्तरपरिकल्पनानिवृत्त्यर्थम् । सन्नि-
कर्षः प्रमाणमिन्द्रियं प्रमाणमिति केचित्कल्पयन्ति तन्निवृत्त्यर्थं
तदित्युच्यते । तदेव मत्यादि प्रमाणं नान्यदिति ॥ अथ सन्नि-
कर्षप्रमाणे सति इन्द्रिये वा को दोषः ? यदि सन्निकर्षः
प्रमाण, सूक्ष्मव्यवहितविप्रकृष्टानामर्थानामग्रहणप्रसङ्गः । नहि ते
इन्द्रियैः सन्निकृष्यन्ते । अतः सर्वज्ञत्वाभावः स्यात् ॥ इन्द्रि-
यमपि यदि प्रमाण, स एव दोषः । अल्पविषयत्वात् चक्षु-
रादीना । ज्ञेयस्य चापरिमाणत्वात् । सर्वेन्द्रियसन्निकर्षाभावश्च
चक्षुर्मनसोः प्राप्यकारित्वाभावात् । अप्राप्यकारित्वं च उत्तरं
वक्ष्यते ॥ यदि ज्ञानं प्रमाणं, फलाभावः । अधिगमो हि
फलमिष्टं न भावान्तरम् । स चेत्प्रमाण, न तस्यान्यत्फलं
भवितुमर्हति । फलवता च प्रमाणेन भवितव्यम् ॥ सन्निकर्षे
इन्द्रिये वा प्रमाणे सति, अधिगमः फलमर्थान्तरमृतं युज्यते
इति तदयुक्तम् ॥ यदि सन्निकर्षः प्रमाणं, अर्थाधिगमः फलं,
तस्य द्विष्टत्वात्तत्फलेनाधिगमेनापि द्विष्टेन भवितव्यमिति अर्था-
दीनामप्याधिगमः प्राप्नोति । आत्मनश्चेतनत्वात्तत्रैव समवाय इति
चेन्न । ज्ञस्वभावाभावे सर्वेषामचेतनत्वात् । ज्ञस्वभावाभ्युपगमो
वा आत्मनः । स्वमतविरोधः स्यात् ॥ ननु चोक्तं, ज्ञाने

१ सांगतानाम् ॥ २ श्रौतानाम् ॥ ३ माह्यानाम् ॥

४ न चक्षुरनिन्द्रियाभ्यामिति सूत्रव्याख्यानावसरे ॥

प्रमाणे सति फलाभावः इति । नैष दोषः । अर्थाधिगमे प्रीतिदर्शनात् । ज्ञस्वभावस्यात्मनः कर्ममलीमसस्य करणालम्बना-
दर्थनिश्चये प्रीतिरूपजायते । सा फलमित्युच्यते । उपेक्षा अज्ञा-
ननाशो वा फलम् ॥ रागद्वेषयोरप्रणिधानमुपेक्षा । अन्धकार-
कल्पाज्ञानाभावः अज्ञाननाशो वा फलमित्युच्यते ॥ प्रमिणोति
प्रमीयतेऽनेन प्रमितिमात्रं वा प्रमाणम् ॥ किमनेन प्रमीयते ?
जीवादिरर्थः ॥ यदि जीवादेरधिगमे प्रमाण, प्रमाणाधिगमे अन्य-
त्प्रमाण परिकल्पयितव्यम् । तथा सत्यनवस्था । नानवस्था ।
प्रदीपवत् ॥ यथा घटादीनां प्रकाशने प्रदीपो हेतुः, तत्स्व-
रूपप्रकाशनेऽपि स एव, न प्रकाशान्तरमस्य मृग्य, तथा
प्रमाणमपीति अवश्यं चैतदभ्युपगन्तव्यम् ॥ प्रमेयवत्प्रमाणस्य
प्रमाणान्तरपरिकल्पनायां स्वाधिगमाभावात् स्मृत्यभावः । तद-
भावाद्भवहारलोपः स्यात् ॥ वक्ष्यमाणभेदापेक्षया द्विवचननिर्देशः ।
वक्ष्यते हि “ आद्ये परोक्षं, प्रत्यक्षमन्यदिति ” स च द्विव-
चननिर्देशः प्रमाणान्तरसख्याननिवृत्त्यर्थः ॥

उपमानार्थापत्यादीनामत्रैवान्तर्भावादुक्तस्य पञ्चविधस्य ज्ञानस्य
प्रमाणद्वयान्तःपातित्वे प्रतिपादिते प्रत्यक्षानुमानादिप्रमाणद्वयकल्पना-
निवृत्त्यर्थमाह—

॥ आद्ये परोक्षम् ॥ ११ ॥

आदिशब्दः प्राथम्य(प्रथम)वचनः । आदौ भवमाद्यम् ॥ कथं
द्वयोः प्रथमत्व ? मुख्योपचारपरिकल्पनया । मतिज्ञानं तावन्मु-

१ (प्रत्यक्षं चानुमानं च शब्दं चोपमया सह । अर्थापत्तिभावश्च षट्
प्रमाणानि जैमिने ॥ जैमिने षट् प्रमाणानि चत्वारि न्यायवादिनः ।
साख्यस्य त्रीणि वाच्यानि द्वे वैशेषिकवादीद्वयोः ॥ २ ॥) इत्यप्यधिक.
पाठस्तालपत्रपुस्तके वर्तते ॥

स्वयंकल्पनया प्रथमम् । श्रुतमपि तस्य प्रत्यासत्त्या प्रथममित्यु-
पचर्यते । द्विवचननिर्देशसामर्थ्याद्गौणस्यापि ग्रहणम् । आद्य च
आद्य, च आद्ये मतिश्रुते इत्यर्थः । तदुभयमपि परोक्ष प्रमा-
णमित्यभिसम्बध्यते ॥ कुतोऽस्य परोक्षत्व? परायत्तत्वात् ॥ मति-
ज्ञानमिन्द्रियानिन्द्रियनिमित्तमिति वक्ष्यते श्रुतमनिन्द्रियस्येति च ।
अतः पराणीन्द्रियाणि, मनश्च प्रकाशोपदेशादि च बाह्यनिमित्तं
प्रतीत्य तदावरणकर्मक्षयोपशमापेक्षस्यात्मन उत्पद्यमानं मतिश्रुतं
परोक्षमित्याख्यायते । अत उपमानागमादीनामत्रैवान्तर्भावः ॥

अभिहितलक्षणात्परोक्षादितरस्य सर्वस्य प्रत्यक्षत्वप्रतिपाद-
नार्थमाह—

॥ प्रत्यक्षमन्यत् ॥ १२ ॥

अक्ष्णोति व्याप्नोति जानातीत्यक्ष आत्मा । तमेव प्राप्त-
क्षयोपशमं प्रक्षीणावरणं वा प्रतिनियतं प्रत्यक्षम् ॥ अवधिद-
र्शनं केवलदर्शनमपि अक्षमेव प्रतिनियतमतस्तस्यापि ग्रहणं
प्राप्नोति । नैष दोषः । ज्ञानमित्यनुवर्तते, तेन दर्शनस्य व्युदासः ।
एवमपि विभङ्गज्ञानमपि प्रतिनियतमतोऽस्यापि ग्रहणं प्राप्नोति ।
सम्यगित्यधिकारात् । ततस्तन्निवृत्तिः ॥ सम्यगित्यनुवर्तते, तेन
ज्ञानं विशिष्यते, ततो विभङ्गज्ञानस्य निवृत्तिः कृता । तद्धि
मिथ्यादर्शनोदयाद्विपरीतार्थविषयमिति न सम्यक् ॥ स्यान्मत-
मिन्द्रियव्यापारजनितं ज्ञानं प्रत्यक्षं, व्यतीतेन्द्रियविषयव्यापारं परो-
क्षमित्येतदविसवादिलक्षणमभ्युपगन्तव्यमिति । तदयुक्तम् । आप्तस्य
प्रत्यक्षज्ञानाभावप्रसङ्गात् ॥ यदि इन्द्रियनिमित्तमेव ज्ञानं प्रत्य-
क्षमिष्यते, एवं प्रसक्त्या आप्तस्य प्रत्यक्षज्ञान न स्यात् ।

नहि तस्येन्द्रियपूर्वोऽर्थाधिगमः ॥ अथ तस्यापि करणपूर्वक-
मेव ज्ञान कल्प्यते, तस्यासर्वज्ञत्वं स्यात् ॥ तस्य मानसं
प्रत्यक्षमिति चेत्, मनःप्रणिधानपूर्वकत्वात् ज्ञानस्य सर्वज्ञत्वाभाव
एव ॥ आगमतस्तत्सिद्धिरिति चेन्न । तस्य आगमस्य प्रत्यक्ष-
ज्ञानपूर्वकत्वात् ॥ योगिप्रत्यक्षमन्यज्ज्ञानं दिव्यमप्यस्तीति चेत् . न
तस्य प्रत्यक्षत्व, इन्द्रियनिमित्ताभावात् । अक्षमक्ष प्रति यद्वर्तते
तत्प्रत्यक्षमित्यभ्युपगमात् ॥ किञ्च सर्वज्ञत्वाभावः प्रतिज्ञाहानिर्वा ।
तस्य योगिनो यज्ज्ञान तत्प्रत्यर्थवशवर्ति स्यात्? अनेकार्थ-
ग्राहि वा? यदि प्रत्यर्थवशवर्ति, सर्वज्ञत्वमस्य नास्ति योगिनः,
ज्ञेयस्यानन्त्यात् ॥ अथानेकार्थग्राहि, या प्रतिज्ञा “ विजानाति
न विज्ञानमेकमर्थद्वयम् यथा । एकमर्थं विजानाति न
विज्ञानद्वयं तथा ” इति सा हीयते ॥ अथवा क्षणिकाः
सर्वसकारा इति प्रतिज्ञा हीयते । अनेकक्षगवत्येकविजानाभ्यु-
पगमात् । अनेकार्थग्रहण क्रमेणेति ॥ युगपदेवेति चेत्, योऽस्य
जन्मक्षणः स आत्मलाभार्थ एव । लब्धात्मलाभ हि किञ्चि-
त्स्वकार्यं प्रति व्याप्रियते, प्रदीपवदिति चेन्न । तस्याप्यने-
कक्षणविषयतायां सत्यामेव प्रकाश्यप्रकाशनाभ्युपगमात् ॥ विकल्पा-
तीतत्वात्तस्य शून्यताप्रसङ्गश्च ॥

१ युगपत् ज्ञानानुत्पत्तिर्मनसो लिङ्गमिति परैरभ्युपगमात्सर्ववस्तुषु युग-
पन्मनःप्रणिधानं न घटते । ततः सर्वज्ञत्वाभावः । एकं ज्ञानमनेकार्थं न
जानातीति प्रतिज्ञासद्भावाच्च क्रमेण सर्ववस्तुज्ञानं च न घटते वस्तूनामा-
नन्त्यादेकवस्तुपि ज्ञानाव रे अन्यवस्तुपरिज्ञानाभावाच्च सर्वज्ञत्वाभावः सुघट ॥

२ स्वस्मिन्सकलविकल्पाभावत्पकलत्रिकलरावषयत्वाच्च योगिप्रत्यक्षस्य शून्य-
ताप्रसङ्गः ॥ तत्त्व विशुद्ध सकलैर्विकल्पे- । विश्वाभिलाषास्पदतामतीतम् ॥
न स्वस्य वेद्यं न च तन्निगद्यं । सुपुप्त्यवस्थ भवदुःखबाह्यम् ॥ १ ॥
इति वचनात् ॥

अभिहितोभयप्रकारस्य प्रमाणस्य आदिप्रकारविशेषप्रति-
पत्यर्थमाह—

॥ मतिः स्मृतिः संज्ञा चिन्ताऽभिनिवोध
इत्यनर्थान्तरम् ॥ १३ ॥

आदौ यदुद्दिष्टं ज्ञानं तस्य पर्यायशब्दा एते वेदितव्याः ।
मतिज्ञानावरणक्षयोपशमान्तरङ्गनिमित्तजनितोपयोगविषयत्वात् । एते-
षां श्रुतादिष्वप्रवृत्तेश्च ॥ मनन मतिः । स्मरण स्मृतिः ।
सञ्ज्ञानं सञ्ज्ञा । चिन्तनं चिन्ता । अभिनिवोधनमभिनिवोधः ।
इति यथासम्भवं विग्रहान्तरं विज्ञेयम् ॥ सत्यपि प्रकृतिभेदे
रूढिवललाभात् पर्यायशब्दत्वम् । यथा— इन्द्र. शक्रः पुरन्दरः
इति, इन्द्रादिक्रियाभेदेऽपि शचीपतेरेकस्यैव संज्ञाः । सम-
भिरूढनयापेक्षया तेषामर्थान्तरकल्पनाया मत्यादिष्वपि स क्रमो
विद्यत एव । किंतु मतिज्ञानावरणक्षयोपशमनिमित्तोपयोगं नाति-
वर्तत इति अयमत्रार्थो विवक्षितः । इतिशब्दः प्रकारार्थः ।
एवंप्रकारा अस्य पर्यायशब्दा इति । अभिवेयार्थो वा । मतिः
स्मृतिः संज्ञा चिन्ता अभिनिवोध इत्येतैर्योऽर्थोऽभिधीयते स
एक एव इति ॥

अथास्यात्मलामे किं निमित्तमित्याह—

॥ तदिन्द्रियानिन्द्रियनिमित्तम् ॥ १४ ॥

इन्द्रतीति इन्द्र आत्मा तस्य जस्वभावस्य तदावरणक्ष-
योपशमे सति स्वयमर्थान् गृहीतुमसमर्थस्य यदर्थोपलब्धिनिमित्तं
लिङ्गं तदिन्द्रस्य लिङ्गमिन्द्रियमित्युच्यते ॥ अथवा लीनमर्थ

गमयतीति लिङ्गम् । आत्मनः सूक्ष्मस्यास्तित्वाधिगमे लिङ्ग-
 मिन्द्रियम् । यथा इह धूमोऽग्नेः ॥ एवमिदं स्पर्शनादि-
 करणं नासति कर्तर्यात्मनि भवितुमर्हतीति ज्ञातुरस्तित्व-
 गम्यते ॥ अथवा इन्द्र इति नामकर्मोच्यते । तेन सृष्टमि-
 न्द्रियमिति । तत्स्पर्शनादि उत्तरत्वं वक्ष्यते ॥ अनिन्द्रियं मनः
 अंतःकरणमित्यनर्थान्तरम् ॥ कथं पुनरिन्द्रियप्रतिषेधेन इन्द्रलिङ्गे
 एव मनसि अनिन्द्रियशब्दस्य प्रवृत्तिः^२ । ईपदर्थस्य नञः
 प्रयोगात् । ईपदिन्द्रियमनिन्द्रियमिति । यथा अनुदरा कन्या
 इति ॥ कथमीपदर्थः^२ । इमानीन्द्रियाणि प्रतिनियतदेशविषयाणि
 कालान्तरावस्थायीनि च । न तथा मनः इन्द्रस्य लिङ्गमपि
 सत्प्रतिनियतदेशविषयकालान्तरावस्थायि च । तदन्तःकरणमिति
 चोच्यते । गुणदोषविचारस्मरणादिव्यापारेषु इन्द्रियानपेक्षत्वा-
 च्छ्रुतादिवद् बहिरनुपलब्धेश्च अन्तर्गतकरणमित्युच्यते ॥
 तदिति किमर्थम्^२ । मतिज्ञाननिर्देशार्थम् ॥ ननु च तदन-
 न्तरं अनन्तरस्य विधिर्वा भवति प्रतिषेधो वेति, तस्यैव
 ग्रहणं भवति । इहार्थमुत्तरार्थं च तदित्युच्यते ॥ यन्मत्यादि-
 पर्यायशब्दवाच्यं ज्ञानं तदिन्द्रियानिन्द्रियनिमित्तं तदेवावग्रहेहा-
 वायधारणा इति । इतरथा हि प्रथमं मत्यादिशब्दवाच्यं ज्ञान-
 मित्युक्त्वा इन्द्रियानिन्द्रियनिमित्तं श्रुतम् । तदेवावग्रहेहावाय-
 धारणा इत्यनिष्टमभिसम्बध्येत ॥

एव निर्ज्ञातोत्पत्तिनिमित्तमनिर्णीतभेदमिति तद्वेदप्रति-
 पत्त्यर्थमाह—

॥ अवग्रहेहावायधारणाः ॥ १५ ॥

विषयविषयिसन्निपातसमयान्तरमाद्यग्रहणमवग्रहः । विषय-
 विषयिसन्निपाते सति दर्शनं भवति तदनन्तरमर्थस्य ग्रहणम्-

वग्रहः । यथा— चक्षुषा शुक्लं रूपमिति ग्रहणमवग्रहः ॥ अव-
ग्रहगृहीतेऽर्थे तद्विशेषाकाङ्क्षणमीहा । यथा— शुक्ल रूपं किं
बलाका पताकेति ॥ विशेषनिर्ज्ञानाद्याथात्म्यावगमनमवायः । उत्प-
तननिपतनपक्षाविक्षेपादिभिर्वलाकैवेय न पताकेति ॥ अथैतस्यै
कालान्तरेऽविस्मरणकारणं धारणा । यथा— सैवेयं बलाका
पूर्वाङ्घ्रि यामहमद्राक्षमिति ॥ एषामवग्रहादीनामुपन्यासक्रमः उत्प-
त्तिक्रमकृतः ॥

१ ननु ईहा संग्रहज्ञानं भवितुमर्हति, किं बलाका पताकेति उभय-
कोटीपरामर्शप्रत्ययत्वात्, प्रसिद्धसंशयज्ञानवत् ॥ तथा च कथमस्या प्राप्ता-
प्यमिति न शकितव्यम् । हेतोरसिद्धे । तस्या भवितव्यताप्रत्ययरूपत्वेन
उभयकोटीपरामर्शप्रत्ययरूपत्वाघटनात् । किं बलाका पताकेति वचनं तु
निर्दर्शनद्वयोपदर्शनार्थमुक्तम् । तथा च किं बलाकेत्यत्र बलाक्या भवित-
व्यमिति तात्पर्यम् । किं पातकेत्यत्र च पताक्या भवितव्यमिति तात्प-
र्यम् ॥ कथमेषा प्रतीतिरिति चेत् प्ररूपणशास्त्रे ज्ञानमार्गिणाया मतिज्ञान-
व्याख्यानावसरे श्रीमदभयसूरिवर्यैस्तथैव निरूपितत्वात् ॥ यथाहि तद्वन्धः-
अवग्रहेण इदं चेतमिति ज्ञातेऽर्थे विशेषस्य बलाकारूपस्य पताकारूपस्य वा
यथावस्थितस्य आकाशा, बलाक्या भवितव्यमिति भवितव्यताप्रत्ययरूपा
बलाकायामेव संजायमाना ईहाख्य द्वितीय ज्ञानं भवेत् ॥ अथवा पता-
कारूपं विषयमालम्ब्य उत्पद्यमाना अनया पताक्या भवितव्यमिति भवि-
तव्यताप्रत्ययरूपा आकाशा ईहानाम द्वितीय ज्ञानं भवेत् ॥ एवमिन्द्रिया-
न्तरविषयेषु । मनोविषये च अवग्रहगृहीते यथावस्थितस्य विशेषस्य आका-
शरूपा ईहेति निश्चेतव्यम् ॥ मतिज्ञानावर्णक्षयोपशमस्य तात्पर्यभेदेन
अवग्रहेहाज्ञानयोर्भेदसमवात् ॥ अस्मिन् सम्यग्ज्ञानप्रकरणे बलाका वा पताका
वा इति संशयस्य बलाकाया पताक्या भवितव्यमिति विपर्ययस्य च भिव्या-
ज्ञानस्यानवतारात् ॥

२ अथैतस्येत्यत्र अवनस्य इत्यपेक्षित । अवायज्ञानत्रिपर्याभूतस्येति तदर्थं ॥

३ एवंविधप्रत्यभिज्ञारूपज्ञानस्य कारणभूतं संस्कारविशिष्ट ज्ञानं धारणा
न त्वदमित्यर्थः ॥

उक्तानामवग्रहादीनां प्रभेदप्रतिपत्त्यर्थमाह—

॥ बहुबहुविधक्षिप्रानिःसृता-

नुक्तध्रुवाणां सेतराणाम् ॥ १६ ॥

अवग्रहादयः क्रियाविशेषाः प्रकृताः । तदपेक्षोऽयं कर्म-
निर्देशः । ब्रह्मादीनां सेतराणामिति । बहुशब्दस्य संख्यावैपु-
ल्यवाचिनो ग्रहणमविशेषार्त्तम् । संख्यावाची यथा— एकः द्वौ
बहव इति । वैपुल्यवाची यथा— बहुरोदनो बहुः सूपः
इति । विधशब्दः प्रकारवाची । क्षिप्रग्रहणमचिरप्रतिपत्त्यर्थम् ।
अनिःसृतग्रहणं असकलपुद्गलोद्गमार्थम् । अनुक्तमभिप्रायेण
ग्रहणम् । ध्रुवं निरन्तरं यथार्थग्रहणम् । सेतरग्रहणं प्रतिपक्ष-
संग्रहार्थम् ॥ ब्रह्मनामवग्रहः । अल्पस्यावग्रहः । बहुविधस्यावग्रहः ।
एकविधस्यावग्रहः । क्षिप्रमवग्रहः । चिरेणावग्रहः । अनिःसृत-
स्यावग्रहः । निःसृतस्यावग्रहः । अनुक्तस्यावग्रहः । उक्तस्याव-
ग्रहः । ध्रुवस्यावग्रहः । अध्रुवस्यावग्रहश्चेति अवग्रहो द्वादश-
विकल्पः ॥ एवमीहादयोऽपि । त एते पञ्चभिरिन्द्रियद्वारैर्मनसा
च प्रत्येकं प्रादुर्भाव्यन्ते ॥ तत्र ब्रह्मवग्रहादयः मतिज्ञानावरण-
क्षयोपशमप्रकर्षात् प्रभवन्ति । नेतरे इति । तेषामभ्यर्हितत्वा-
दादौ ग्रहणं क्रियते ॥ बहुबहुविधयोः कः प्रतिविशेषः^१ ।
यावता बहुषु बहुविधेष्वपि बहुत्वमस्ति । एकप्रकारनानाप्रका-
रकृतो विशेषः ॥ उक्तनिःसृतयोः कः प्रतिविशेषः^२ । यावता

१ अविशेष्योक्तत्वात् ॥ २ बहुकविधयोरविशेष इति न मन्तव्यम् ।
ब्रह्मनामवग्रह इत्यत्र बहुत्वसंख्याया मुख्यतया ग्रहणे न नैकविधस्यावग्रह इत्यर्थः ।

३ आदिशब्देन बहुविधावग्रहादयो गृह्यन्ते ॥

४ सूत्रे इतरशब्दगृहीता अवग्रहवग्रहादयः ॥

सकलानिःसरणान्निःसृतम् । उक्तमप्येवविधमेव ॥ अयमस्ति विशेषः— अन्योपदेशपूर्वकं ग्रहणमुक्तम् । स्वत एव ग्रहणानिःसृतम् ॥ अपरेषां क्षिप्रानिःसृत इति पाठः ॥ त एव वर्णयन्ति— श्रोत्रेन्द्रियेण शब्दमवगृह्यमाणं मयूरस्य वा कुरुरस्य वेति कश्चित्प्रतिपद्यते । अपरः स्वरूपमेवानिःसृत इति ॥ ध्रुवावग्रहस्य धारणायाश्च कः प्रतिविशेषः ? उच्यते । क्षयोपशमप्राप्तिकाले विशुद्धपरिणामसन्तत्या प्राप्तात्क्षयोपशमात्प्रथमसमये यथावग्रहस्तथैव द्वितीयादिष्वपि समयेषु नानाम्यधिक इति ध्रुवावग्रह इत्युच्यते ॥ यदा पुनर्विशुद्धपरिणामस्य सक्लेशपरिणामस्य च मिश्रणात्क्षयोपशमो भवति तत उत्पद्यमानोऽवग्रहः कदाचिद्बहूनां कदाचिदल्पस्य कदाचिद्बहुविधस्य कदाचिदेकविधस्य वेति न्यूनाधिकभावात् ध्रुवावग्रह इत्युच्यते ॥ धारणा पुनर्गृहीतार्थाविस्मरणकारणमिति महदनयोरन्तरम् ॥

यद्यवग्रहादयो बह्वादीना कर्मणामाक्षेप्तारः, बह्वादीनि पुनर्विशेषणानि कस्येत्यत आह—

॥ अर्थस्य ॥ १७ ॥

चक्षुरादिविषयोऽर्थः । तस्य बह्वादिविशेषणविशिष्टस्य अवग्रहादयो भवन्तीत्यभिसम्बन्धः क्रियते ॥ किमर्थमिदमुच्यते यावता बह्वादिरर्थ एव सत्यमेव किन्तु प्रवादिपरिकल्पनानिवृत्त्यर्थमर्थस्येत्युच्यते । केचित्प्रवादिनो मन्यन्ते रूपादयो गुणा एव इन्द्रियैः सन्निकृष्यन्ते तेषामेव ग्रहणमिति । तदयुक्तम् । नहि ते रूपादयो गुणा अमूर्ता इन्द्रियैः सन्निकर्षमापद्यन्ते । न तर्हि इदानीमिदं भवति रूपं मया दृष्टं, गन्धो वा घ्रात

इति । भवति च । कथं^२ इयति पर्यायास्तैर्वास्यत इत्यर्थो द्रव्य तस्मिन्निन्द्रियैः सन्निकृष्यमाणे तदव्यतिरेकाद्रूपादिष्वपि सव्यवहारो युज्यते ॥

किमिमे अवग्रहादयः सर्वस्येन्द्रियानिन्द्रियस्य भवन्ति उत कश्चिद्विषयविशेषोऽस्तीत्यत आह ॥

॥ व्यञ्जनस्यावग्रहः ॥ १८ ॥

व्यञ्जनमव्यक्त शब्दादिजात तस्यावग्रहो भवति । किमर्थमिदं^२ नियमार्थं, अवग्रह एव नेहादय इति । स तर्हि एवकारः कर्तव्यो न कर्तव्यः^२ । सिद्धे विधिरारभ्यमाणो नियमार्थ इति अन्तरेणैवकार नियमार्थो भविष्यति ॥ ननु अवग्रहग्रहणमुभयत्र तुल्य तत्र किं कृतोऽय विशेषः^२ ॥ अर्थावग्रहव्यञ्जनावग्रहयोर्व्यक्ताव्यक्तकृतो विशेषः । कथम्^२ । अभिनवशरावार्द्राकरणवत् । यथा जलकणद्वित्रिसिक्तः शरावोऽभिनवो नार्द्राभवति, स एव पुनःपुन सिच्यमानः शनैस्तिम्यते, एव श्रोत्रादिष्विन्द्रियेषु शब्दादिपरिणताः पुद्गला द्विव्यादिषु समयेषु गृह्यमाणा न व्यक्तीभवन्ति, पुनःपुनरवग्रहे सति व्यक्तीभवन्ति ॥ अतो व्यक्तग्रहणात्प्राग्व्यञ्जनावग्रहः । व्यक्तग्रहणमर्थावग्रहः । ततोऽव्यक्तावग्रहणादीहादयो न भवन्ति ॥

सर्वेन्द्रियाणामविशेषेण व्यञ्जनावग्रहप्रसङ्गे यत्रासम्भवस्तदर्थप्रतिषेधमाह—

॥ न चक्षुरनिन्द्रियाभ्याम् ॥ १९ ॥

चक्षुषा अनिन्द्रियेण च व्यञ्जनावग्रहो न भवति । कुतः । अप्राप्यकारित्वात् ॥ यतोऽप्राप्तमर्थमविदिकं युक्तसन्नि-

१ विशेषाभावे षट् त्रिंशत्त्रिंशत्तमातिज्ञानसंख्याविघटनादित्याभिप्राय पूर्वपाक्षिण ।

कर्षविशेषेऽवस्थित बाह्यप्रकाशाभिव्यक्तमुपलभते चक्षुः, मनश्चाप्राप्त-
मतो नानयोर्व्यञ्जनावग्रहोऽस्ति ॥ चक्षुषोऽप्राप्यकारित्व कथम-
प्यवसीयते^२ । आगमतो युक्तितश्च ॥ आगमतस्तावत्— पुट्ट
सुणोदि सद् अपुट्टं पुण पस्सदे रूवम् । फासं रसं च
गन्धं वद्ध पुट्ट वियाणादि ॥ १ ॥ युक्तितश्च— अप्राप्य-
कारि चक्षुः स्पृष्टानवग्रहात् । यदि प्राप्यकारि स्यात् त्वगि-
न्द्रियवत् स्पृष्टमञ्जन गृह्णीयात् ॥ न तु गृह्णात्यतो मनोवदप्राप्य-
कारीत्यवसेयम् । ततश्चक्षुर्मनसी वर्जयित्वा शेषाणामिन्द्रियाणां
व्यञ्जनावग्रहः । सर्वेषामिन्द्रियानिन्द्रियाणामर्थावग्रह इति सिद्ध ॥

आह निर्दिष्ट मतिज्ञानं लक्षणतो विकल्पतश्च; तद-
नन्तरमुद्दिष्ट यत् श्रुतं तस्येदानीं लक्षण विकल्पश्च वक्तव्य
इत्यत आह ॥

॥ श्रुतं मतिपूर्वं द्वयनेकद्वादशभेदम् ॥ २० ॥

श्रुतशब्दोऽयं श्रवणमुपादाय व्युत्पादितोऽपि रूढिवशात्
कस्मिंश्चिज्ज्ञानविशेषे वर्तते ॥ यथा कुशलवनकर्मप्रतीत्या व्युत्पा-
दितोऽपि कुशलशब्दो रूढिवशात्पर्यवढाते वर्तते ॥ कः पुनरसौ
ज्ञानविशेष इति अत आह “ श्रुतं मतिपूर्वमिति ” श्रुतस्य
प्रमाणत्वं पूरयतीति पूर्वं निमित्तं कारणमित्यनर्थान्तरम् ॥ मति-
निर्दिष्टा । मतिः पूर्वमस्य मतिपूर्वं मतिकारणमित्यर्थः ॥ यदि
मतिपूर्वं श्रुत तदपि मत्यात्मक प्राप्नोति कारणसदृशं हि
लोके कार्यं दृष्टमिति । नैतदैकान्तिकम् । दण्डादिकारणोऽयं
घटो न दण्डाद्यात्मकः । अपि च सति तस्मिन् तदभावात्
सत्यपि मतिज्ञाने बाह्यश्रुतज्ञाननिमित्तसन्निधानेऽपि प्रबलश्रुतावर-
णोदयस्य श्रुताभावः । श्रुतावरणक्षयोपशमप्रकर्षे तु सति श्रुत-
ज्ञानमुत्पद्यत इति मतिज्ञान निमित्तमात्रं ज्ञेयम् ॥ आह श्रुत-

मनादिनिधनमिष्यते । तस्य मतिपूर्वकत्वे तदभावः । आदि-
मतोऽन्तवत्त्वात् । ततश्च पुरुषकृतत्वादप्रामाण्यमिति, नैष दोषः ॥
द्रव्यादिसामान्यार्पणात् श्रुतमनादिनिधनमिष्यते ॥ नहि केन-
चित्पुरुषेण क्वचित्कदाचित्कथञ्चिदुत्प्रेक्षितमिति । तेषामेव विशेषा-
पेक्षया आदिरन्तश्च सम्भवतीति मतिपूर्वमित्युच्यते ॥ यथाकुरो
वीजपूर्वकः स च सन्तानापेक्षया अनादिनिधन इति ॥ न
चापौरुषेयत्व प्रामाण्यकारणम् । चौर्याद्युपदेशस्यास्मर्यमाणकर्तृकस्य
प्रामाण्यप्रसङ्गात् ॥ अनित्यस्य च प्रत्यक्षादे. प्रामाण्ये को
विरोधः ? । आह, प्रथमसम्यक्त्वोत्पत्तौ युगपज्ज्ञानपरिणामान्मति-
पूर्वकत्व श्रुतस्य नोपपद्यत इति । तदयुक्त सम्यक्त्वस्य तद-
पेक्षत्वात् । आत्मलाभस्तु क्रमवानिति मतिपूर्वकत्वव्याघाताभावः ॥
आह मतिपूर्वं श्रुतमित्येतल्लक्षणमव्यापि श्रुतपूर्वमपि श्रुतमिष्यते ।
तद्यथा— शब्दपरिणतपुद्गलस्कन्धादाहितवर्णपदवाक्यादिभावाच्चक्षुरा-
दिविषयाच्च आद्यश्रुतविषयभावमापन्नादव्यभिचारिणः कृतसगी-
तिर्जनो घटाज्जलधारणादिकार्यसम्बन्ध्यन्तर प्रतिपद्यते घूमादेर्वा-
ग्न्यादिद्रव्य, तदा श्रुतात् श्रुतप्रतिपत्तिरिति । नैष दोषः । तस्यापि
मतिपूर्वकत्वमुपचारतः ॥ श्रुतमपि क्वचिन्मतिपूर्वकत्वान्मतिरित्युपच-
र्यत इति ॥ भेदशब्द. प्रत्येक परिसमाप्यते द्विभेदमनेकभेद द्वाद-
शभेदमिति ॥ द्विभेद तावत्— अङ्गवाह्यमङ्गप्रविष्टमिति । अङ्गवाह्यम-
नेकविध दशवैकालिकोत्तराध्ययनादि ॥ अङ्गप्रविष्ट द्वादशवि-
धम् ॥ तद्यथा— आचार. । सूत्रकृतम् । स्थानम् । समवायः ।
व्याख्याप्रज्ञप्तिः । ज्ञातृधर्मकथा । उपासकाध्ययनम् । अन्तकृद्-
शम् । अनुत्तरोपपादिकदशम् । प्रश्नव्याकरणम् । विपाकसूत्रम् ।

दृष्टिवाद इति ॥ दृष्टिवादः पञ्चविध — परिकर्म । सूत्रम् । प्रथ-
मानुयोगः । पूर्वगतम् । चूलिका चेति ॥ तत्र पूर्वगत चतु-
र्दशविधम्— उत्पादपूर्वम् । अग्रायणीयम् । वीर्यानुप्रवादम् ।
अस्तिनास्तिप्रवादम् ॥ ज्ञानप्रवादम् । सत्यप्रवादम् । आत्मप्र-
वादम् । कर्मप्रवादम् । प्रत्याख्याननामधेयम् । विद्यानुप्रवादम् ।
कल्याणनामधेयम् । प्राणावायम् । क्रियाविशालम् । लोकविन्दु-
सारमिति ॥ तदेतत् श्रुतं द्विभेदमनेकभेद द्वादशभेदमिति ॥
किंकृतोऽयं विशेषः^२ । वक्तृविशेषकृतः ॥ त्रयो वक्तारः ।
सर्वज्ञतीर्थकरः । इतरो वा श्रुतकेवली । आरातीयश्चेति ॥ तत्र
सर्वज्ञेन परमर्पिणा परमाचिन्त्यकेवलज्ञानविभूतिविशेषेण अर्थत
आगम उद्दिष्टः । तस्य प्रत्यक्षदर्शित्वात्प्रक्षीणदोषत्वाच्च प्रामा-
ण्यम् । तस्य साक्षाच्छिष्यैर्बुद्ध्यतिशयार्थियुक्तैर्गणधरैः श्रुतकेवलि-
भिरनुस्मृतग्रन्थरचनमङ्गपूर्वलक्षण तत्प्रमाण, तत्प्रामाण्यात् ॥ आरा-
तीयैः पुनराचार्यैः कालदोषासङ्क्षिप्तायुर्मतिबलशिष्यानुग्रहार्थं दश-
वैकालिकाद्युपनिबद्ध, तत्प्रमाणमर्थतस्तदेवेदमिति ॥ क्षीरार्णवजल
घटगृहीतमिव ।

व्याख्यात परोक्षम् । प्रत्यक्षमिदानीं वक्तव्यम् । तत्
द्वेषा— देशप्रत्यक्ष सकलप्रत्यक्ष च ॥ देशप्रत्यक्षमवधिमनः-
पर्ययज्ञाने । सर्वप्रत्यक्षं केवलम् ॥ यद्येवमिदमेव तावदव-
धिज्ञान त्रि.प्रकारस्य प्रत्यक्षस्याद्य व्याक्रियतामित्यत्रोच्यते ॥
द्विविधोऽवधिः । भवप्रत्ययः क्षयोपशमनिमित्तश्चेति ॥ तत्र भव-
प्रत्यय उच्यते—

॥ भवप्रत्ययोऽवधिर्देवनारकाणाम् ॥ २१ ॥

भव इत्युच्यते । को भवः^२ । आयुर्नामकर्मोदयनिमित्त
आत्मनः पर्यायो भवः । प्रत्ययः कारण निमित्तमित्यनर्थान्त-

रम् ॥ भवः प्रत्ययोऽस्य भवप्रत्ययोऽवधिः । देवनारकाणा वेदि-
तव्यः ॥ यद्येव तत्र क्षयोपशमनिमित्तत्वं न प्राप्नोति । नैष
दोषः । तदाश्रयात्तस्मिद्धेः ॥ भवः प्रतीत्य क्षयोपशमः सद्भायत
इति कृत्वा भवः प्रधानकारणमित्युपदिश्यते ॥ यथा पतत्रिणो
गमनमाकाशे भवनिमित्तं न शिक्षागुणविशेषः, तथा देवनार-
काणा व्रतनियमाद्यभावेऽपि जायत इति भवप्रत्यय इत्युच्यते ।
इतरथा हि भवः साधारण इति कृत्वा सर्वेषामविशेषः स्यात्
इष्यते च तत्रावधेः प्रकर्षाप्रकर्षवृत्तिः । देवनारकाणामित्यविशे-
षामिधानेऽपि सम्यग्दृष्टीनामेव ग्रहणं । कुतः ? अवधिग्रहणात्
मिथ्यादृष्टीना च विभङ्ग इत्युच्यते ॥ प्रकर्षाप्रकर्षवृत्तिश्च आग-
मतो विज्ञेया ॥

यदि भवप्रत्ययोऽवधिदेवनारकाणा, अथ क्षयोपशमहेतुः
केषामित्यत आह ॥

॥ क्षयोपशमनिमित्तः षड्विकल्पः शेषाणाम् ॥२२॥

अवधिज्ञानावरणस्य देशानिस्पर्द्धकानामुदये सति सर्व-
घातिस्पर्द्धकानामुदयाभावः क्षयः । तेषामेवानुदयप्राप्ताना सदवस्था
उपशमः । तौ निमित्तमस्येति क्षयोपशमनिमित्तः । सः शेषाणा
वेदितव्यः ॥ के पुनः शेषाः ? । मनुष्यास्तिर्यञ्चश्च । तेष्वपि यत्र
सामर्थ्यमस्ति तत्रैव वेदितव्यः । नह्यसंज्ञिनामपर्याप्तकाना च
तत्सामर्थ्यमस्ति ॥ संज्ञिना पर्याप्तकाना च न सर्वेषाम् । केषा
तर्हि ? । यथोक्तसम्यग्दर्शनादिनिमित्तसन्निधाने सति शान्तक्षी-
णकर्मणा तस्योपलब्धिर्भवति । सर्वस्य क्षयोपशमनिमित्तत्वे क्षयो-
पशमग्रहणं नियमार्थं क्षयोपशम एव निमित्तं न भवं इति ॥

१ तीर्थकृता भवप्रत्ययोऽपि अवधिर्भवतीत्यर्थः “ भवपचद्गो सुरः
णिरयाण तिथ्ये चि सन्व अंगुष्ठो ,, इतिवचनात् ॥

स एषोऽवधिः पङ्क्विकल्पः । कुतः^२ अनुगाम्यननुगामिवर्द्धमान-
 नहीयमानावस्थितानवस्थितभेदात् ॥ कश्चिदवधिर्भास्करप्रकाशवद्ग-
 च्छन्तमनुगच्छति ॥ कश्चिन्नानुगच्छति तत्रैवातिपतति उन्मुग्ध-
 प्रश्नादेशिपुरुषवचनवत् ॥ अपरोऽवधिः अरणिनिर्मथनोत्पन्नशुष्क-
 पत्रोपचीयमानेऽधननिचयसामिद्धपावकवत्सम्यग्दर्शनादिगुणविशुद्धिप-
 रिणामसन्निधानाद्यत्परिमाण उत्पन्नस्ततो वर्द्धते असख्येयलो-
 केभ्यः ॥ अपरोऽवधिः अन्तरितपरिच्छिन्नोपादानसन्तत्यभिगिखा-
 वत्सम्यग्दर्शनादिगुणहानिसक्लेशपरिणामविवृद्धियोगाद्यत्परिमाण उत्प-
 न्नस्ततो हीयते । आ अंगुलस्यासख्येयभागात् ॥ इतरोऽवधिः
 सम्यग्दर्शनादिगुणावस्थानाद्यत्परिमाण उत्पन्नस्तत्परिमाण एवाव-
 तिष्ठते न हीयते नापि वर्द्धते लिङ्गवत् । आ भवक्षयादा केव-
 लज्ञानोत्पत्तेर्वा ॥ अन्योऽवधिः सम्यग्दर्शनादिगुणहानिविवृद्धियोगा-
 द्यत्परिमाण उत्पन्नस्ततो वर्द्धते यावदनेन वर्धितव्य, हीयते च
 यावदनेन हातव्य वायुवेगप्रेरितजलोर्मिवत् ॥ एव पङ्क्विकल्पोऽ-
 वधिर्भवति ॥

एवं व्याख्यातमवधिज्ञान तदनन्तरमिदानीं मनःपर्ययज्ञान
 वक्तव्यं, तस्य भेदपुरःसर लक्षणं व्याचिख्यासुरित्याह—

॥ ऋजुविपुलमती मनःपर्ययः ॥ २३ ॥

ऋज्वी निर्वर्तिता प्रगुणा च । कस्मान्निर्वर्तिता^२ वाक्का-
 यमनस्कृतार्थस्य परमनोगतस्य विज्ञानात् । ऋज्वी मतिर्यस्य
 सोऽयं ऋजुमतिः ॥ अनिर्वर्तिता कुटिला च विपुला च । कस्मा-
 दनिर्वर्तिता^२ वाक्कायमनस्कृतार्थस्य परकीयमनोगतस्य विज्ञानात् ।
 विपुला मतिर्यस्य सोऽयं विपुलमतिः ॥ ऋजुमतिश्च विपुलम-
 तिश्च ऋजुविपुलमती ॥ एकस्य मतिशब्दस्य गतार्थत्वादप्रयोगः ।
 अथवा ऋजुश्च विपुला च ऋजुविपुले । ऋजुविपुले मती

ययोस्तौ ऋजुविपुलमती । स एष मन पर्ययो द्विविधः ऋजु-
मतिर्विपुलमतिरिति ॥ आह उक्तो भेदः, लक्षणमिदानीं वक्तव्य-
मित्यत्रोच्यते । वीर्यान्तगयमन पर्ययजानावरणक्षयोपशमाज्ञोपाङ्ग-
नामलाभावष्टम्भादात्मनः परकीयमनःसम्बन्धेन लब्धवृत्तिरुपयोगो
मनःपर्ययः ॥ मतिजानप्रसङ्ग इति चेदुक्तोत्तरं पुरस्तात् । अपे-
क्षाकारणं मन इति । परकीयमनमि व्यवस्थितोऽर्थे अनेन
ज्ञायते इत्येतावदत्रापेक्ष्यते । तत्र ऋजुमतिर्मन पर्यय कालतो
जघन्येन जीवानामात्मनश्च द्विर्लाणि भवग्रहणानि, उत्कर्षेण
सप्ताष्टौ गत्यागत्यादिभिः प्ररूपयति ॥ क्षेत्रतो जघन्येन गन्धू-
तिपृथक्त्व, उत्कर्षेण योजनपृथक्त्वस्याभ्यन्तरं न वहिः ॥
द्वितीयकालतो जघन्येन सप्ताष्टौ भवग्रहणानि, उत्कर्षेणानग्न्ये-
यानि गत्यागत्यादिभिः प्ररूपयति ॥ क्षेत्रतो जघन्येन योजन-
पृथक्त्व, उत्कर्षेण मानुषोत्तरशैलम्याभ्यन्तरं न वहिः ॥

उक्तयोरनयो पुनरपि विशेषप्रतिपत्त्यर्थमाह—

॥ विशुद्ध्यप्रतिपाताभ्यां तद्विशेषः ॥ २४ ॥

तदावरणक्षयोपशमे सति आत्मनः प्रसादो विशुद्धिः ।
प्रतिपत्तन प्रतिपातं न प्रतिपातं, अप्रतिपातं । उपशान्तक-
षायस्य चारित्रमोहोद्रेकात्प्रच्युतसंयमाश्रित्यस्य प्रतिपातो भवति ।
क्षीणकषायस्य प्रतिपातकारणाभावादप्रतिपातः ॥ विशुद्धिश्च अप्र-
तिपातश्च विशुद्ध्यप्रतिपातौ ताभ्याम् । तयोर्विशेषस्तद्विशेषः ॥
तत्र विशुद्ध्या तावत्— ऋजुमतेर्विपुलमतिर्द्रव्यक्षेत्रकालभावैर्वि-
शुद्धतरः । कथमिह ? यः कर्मणद्रव्यानन्तभागोऽन्त्यः सर्वावधिना
ज्ञातस्तस्य पुनरनन्तभागकृतस्यान्त्यो भागः ऋजुमतेर्विषयः ।

१ त्रिमस्यातोऽधिका अष्टमस्यातो न्यूना सत्या ॥

तस्य ऋजुमतिविषयस्यानन्तमागीकृतस्यान्त्यो भागो विपुलमते-
विषयः । अनन्तस्यानन्तमेदत्वात् ॥ द्रव्यक्षेत्रकालतो विशुद्धि-
रुक्ता । भावतो विशुद्धिः सूक्ष्मतरद्रव्यविषयत्वादेव वेदितव्या,
प्रकृष्टक्षयोपशमविशुद्धियोगात् ॥ अप्रतिपातेनापि विपुलमतिर्विशिष्टः
। स्वामिनां प्रवर्द्धमानचारित्रोदयत्वात् ॥ ऋजुमतिः पुनः प्रतिपाती,
स्वामिनां कपायोद्रेकाद्धीयमानचारित्रोदयत्वात् ॥

यद्यस्य मनःपर्ययस्य प्रत्यात्ममयं विशेषः, अथानयोरवधि-
मनःपर्यययोः कुतो विशेष इत्यत आह—

विशुद्धिक्षेत्रस्वामिविषयेभ्योऽवधिमनःपर्यययोः २५

विशुद्धिः प्रसादः । क्षेत्रं यत्रस्थानभावान्प्रतिपद्यते । स्वामी
प्रयोक्ता । विषयो ज्ञेयः ॥ तत्रावधेर्मनःपर्ययो विशुद्धतरः ।
कुतः । सूक्ष्मविषयत्वात् ॥ क्षेत्रमुक्त विशेषो वक्ष्यते ॥ स्वामित्वं
प्रत्युच्यते । प्रकृष्टचारित्रगुणोपेतेषु वर्ततेऽप्रमत्तादिक्शीणकपायान्तेषु ।
तत्र चोत्पद्यमानः प्रवर्द्धमानचारित्रेषु न हीयमानचारित्रेषु । प्रवर्द्ध-
मानचारित्रेषु चोत्पद्यमानः सप्तविधान्यतमर्द्धिप्राप्तेषूपजायते नेतरेषु ।
ऋद्धिप्राप्तेषु केषुचिन्न सर्वेष्विति ॥ * अस्य स्वामिविशेष-
विशिष्टसंयमग्रहण वाक्ये कृतम् * ॥ अवधिः पुनश्चा-
तुर्गतिकेष्विति स्वामिभेदादप्यनयोर्विशेषः ॥

इदानीं केवलज्ञानलक्षणाभिधानं प्राप्तकालं तदुल्लंघ्य ज्ञानानां
विषयनिबन्धः परीक्ष्यते ॥ कुतः । तस्य मोहक्षयात् ज्ञानदर्श-
नावरणान्तरायक्षयाच्च केवलमित्यत्र वक्ष्यमाणत्वात् ॥ यद्येव-

* अस्यायं स्वामिविशेषः विशिष्टसंयमग्रहण वा प्रकृतम् ॥ इत्येकः
पाठः ॥ अस्यायं स्वामिविशेषः विशिष्टसंयतग्रहण वा कृतं न सूत्रे ॥ इत्य-
प्यन्य पाठः पुस्तकान्तरे विद्यते ॥

माद्ययोरेव तावन्मतिश्रुतयोर्विषयनिबन्ध उच्यतामित्यत आह—

॥ मतिश्रुतयोर्निबन्धो द्रव्येष्वसर्वपर्यायेषु ॥ २६ ॥

निबन्धन निबन्धः । कस्य विषयस्य । तद्विषयग्रहण कर्तव्यम् । न कर्तव्यम् ॥ प्रकृत विषयग्रहण । क प्रकृत ? विशुद्धिक्षेत्रस्वामीविषयेभ्य इत्यतस्तम्यार्थवशाद्विभक्तिपरिणामो भवतीति विषयस्येत्यभिसम्बध्यते ॥ द्रव्येष्विति बहुवचननिर्देशः सर्वेषां जीवधर्माधर्माकाशपुद्गलाना सग्रहार्थ । तद्विज्ञेयणार्थमसर्वपर्यायग्रहणम् ॥ तानि द्रव्याणि मतिश्रुतयोर्विषयभावमापद्यमानानि कतिपयैरेव पर्यायैर्विषयभावमास्कन्दन्ति न सर्वपर्यायैरनन्तरपीति ॥ अत्राह— धर्मास्तिकायादीन्यतीन्द्रियाणि तेषु मतिज्ञान न प्रवर्तते । अतः सर्वद्रव्येषु मतिज्ञान वर्तत इत्ययुक्तम् ॥ नैष दोष । अनिन्द्रियाख्य करणमस्ति तदालम्बनो नोऽन्द्रियावरणक्षयोपशमलब्धिपूर्वक उपयोगोऽवग्रहादिरूप. प्रागेवोपजायते ततस्तत्पूर्वं श्रुतज्ञान तद्विषयेषु स्वयोग्येषु व्याप्रियते ॥

अथ मतिश्रुतयोरनन्तरनिर्देशार्हस्यावधेः को विषयनिबन्ध इत्यत आह—

॥ रूपिष्ववधेः ॥ २७ ॥

विषयनिबन्ध इत्यनुवर्तते । रूपिष्वित्यनेन पुद्गलाः पुद्गलद्रव्यसम्बन्धाश्च जीवाः परिगृह्यन्ते । रूपिष्वेवावधेर्विषयनिबन्धो नारूपेष्विति नियमः क्रियते । रूपिष्वपि भवन्न सर्वपर्यायेषु स्वयोग्येष्वेवेत्यवधारणार्थमसर्वपर्यायेष्वित्यभिसम्बध्यते ॥

अथ तदनन्तरनिर्देशभाजो मनःपर्ययस्य को विषयनिबन्ध इत्यत आह—

॥ तदनन्तभागे मनःपर्ययस्य ॥ २८ ॥

* यदेतद्रूपिद्रव्यं सर्वावधिज्ञानविषयत्वेन समर्थितं तस्यानन्तभागीकृतस्यैकस्मिन्भागे मन पर्यय प्रवर्तते ॥ *

अथान्ते यन्निर्दिष्टं केवलज्ञान तस्य को विषयनिबन्ध इत्यत आह—

॥ सर्वद्रव्यपर्यायेषु केवलस्य ॥ २९ ॥

द्रव्याणि च पर्यायाश्च द्रव्यपर्याया इति इतरेतरयोगलक्षणो द्वन्द्वः ॥ तद्विशेषणं सर्वग्रहणं प्रत्येकमभिसम्बध्यते सर्वेषु द्रव्येषु सर्वेषु पर्यायेष्विति ॥ जीवद्रव्याणि तावदनन्तानन्तानि, पुद्गलद्रव्याणि च ततोऽप्यनन्तानन्तानि अणुस्कन्धभेदेन भिन्नानि, घर्माघर्माकाशानि त्रीणि, कालश्चासौ येर्यन्तेषां पर्यायाश्च त्रिकालभुवः प्रत्येकमनन्तानन्तास्तेषु । द्रव्य पर्यायजातं वा न किञ्चित्केवलज्ञानस्य विषयभावमतिक्रान्तमस्ति ॥ अपरिमितमाहात्म्यं हि तदिति ज्ञापनार्थं सर्वद्रव्यपर्यायेष्वित्युच्यते ॥

आह विषयनिबन्धोऽवधृता मत्यादीनां, इदं तु न निर्जातमेकस्मिन्नात्मनि स्वनिमित्तसन्निधानोपजनितवृत्तीनि ज्ञानानि यौगपद्येन कति भवन्तीत्यत उच्यते—

एकादीनि भाज्यानि युगपदेकस्मिन्ना चतुर्भ्यः ॥३०॥

एकशब्दः संख्यावाची, आदिशब्दोऽवयववचनः, एक

* अवधेर्मन पर्ययस्य सूक्ष्मविषयत्वदर्शनार्थं सूत्रमिदं न तु विषयनिबन्धनार्थम् । यतो मन पर्ययस्यावधिविषयानन्तभागेऽन्यत्रापि च दर्शिता वृत्तिः प्रवर्तते* इत्यप्यधिकं पाठ ।

१ ङोगागासपदेस एकेकं ज द्विया हु एकेका ॥ रयणाणं रासीओ ते काळाणू मुणेयव्वा ॥ १ ॥ इति गायोक्तप्रकारेण कालद्रव्यस्याणुस्त्वान्नानात्वं घर्माघर्माकाशानामनेकप्रेदेशत्वेऽपि खण्डात्मकत्वाभावादेकत्वमवबोद्धव्यम् ॥ २ विवृत. इत्यपि पाठान्तरम् ॥

आदिर्येषां तानि इमान्येकादीनि भाज्यानि विभक्तव्यानि यौग-
पद्येनैकस्मान्नात्मनि ॥ आ कुतः^१ आ चतुर्भ्यः ॥ तद्यथा—
एकं तावत्केवलज्ञानं न तेन सहान्यानि क्षायोपशामिकानि युग-
पदवतिष्ठन्ते । द्वे मतिश्रुते । त्रीणि मतिश्रुतावधिज्ञानानि, मतिः-
श्रुतमनःपर्ययज्ञानानि वा । चत्वारि मतिश्रुतावधिमनःपर्ययज्ञानानि ।
न मञ्च, सन्ति केवलस्यासहायत्वात् ॥

यथोक्तानि मत्यादीनि ज्ञानव्यपदेशमेव लभन्ते, उतान्यः
थापीत्यत आह—

॥ मतिश्रुतावधयो विपर्ययश्च ॥ ३१ ॥

विपर्ययो मिथ्येत्यर्थः । कुतः । सम्यगधिकारात् ॥ च
शब्दः समुच्चयार्थः । विपर्ययश्च सम्यक्चेति ॥ कुतः पुनरेषा
विपर्ययः ? मिथ्यादर्शनेन सहैकार्थसमवायात् । सरजस्ककटुका-
लाबुगतदुग्धवत् ॥ ननु च तत्राधारदोषात् दुग्धस्य रसविप-
र्ययो भवति, न च तथा मत्यज्ञानादीनां विषयग्रहणे विप-
र्ययः ॥ तथा हि, सम्यग्दृष्टिर्यथा चक्षुरादिभिः रूपादीनुपलभते,
तथा मिथ्यादृष्टिरपि मत्यज्ञानेन ॥ यथा च सम्यग्दृष्टिः श्रुतेन
रूपादीनि जानाति निरूपयति च तथा मिथ्यादृष्टिरपि श्रुता-
ज्ञानेन ॥ यथा चावधिज्ञानेन सम्यग्दृष्टिः रूपिणोऽर्थानवगच्छति
तथा मिथ्यादृष्टिर्विभङ्गज्ञानेनेति ॥ अत्रोच्यते—

॥ सदसतोरविशेषाद्यदृच्छोपलब्धेरुन्मत्तवत् ॥ ३२ ॥

सद्विद्यमानमसदविद्यमानमित्यर्थः । तयोरविशेषेण यदृच्छया
उपलब्धेर्विपर्ययो भवति ॥ कदाचिद्रूपादि सदप्यसदिति प्रति-

पद्यते, असदपि सदिति, कदाचित्सत्सदेव, असदप्यसदेवेति
 मिथ्यादर्शनोदयादध्यवस्यति ॥ यथा पित्तोदयाकुलितबुद्धिर्मातरं
 भार्येति, भार्यामपि मातेति मन्यते । यदृच्छया मातरं मातै-
 वेति भार्यामपि भार्यैवेति च ॥ तदपि न तत्सम्यग्ज्ञानम् ॥
 एवं मत्यादीनामपि रूपादिषु विपर्ययो वेदितव्यः ॥ तथा हि
 कश्चिन्मिथ्यादर्शनपरिणाम आत्मन्यवस्थितः रूपाद्युपलब्धौ सत्या-
 मपि कारणविपर्यासं भेदाभेदविपर्यासं स्वरूपविपर्यासं च जन-
 यति ॥ कारणविपर्यासस्तावत्— रूपादीनामेकं कारणममूर्त्तं नित्य-
 मिति केचित्कल्पयन्ति ॥ अपरे पृथिव्यादिजातिभिन्नाः परमाणव-
 श्चतुर्मुखिकगुणास्तुल्यजातीयानां कार्याणामारम्भका इति ॥ अन्ये
 वर्णयन्ति— पृथिव्यादीनि चत्वारि भूतानि, भौतिकधर्मा वर्ण-
 गन्धरसस्पर्शाः, एतेषां समुदायो रूपपरमाणुरष्टक इत्यादि ॥
 इतरे वर्णयन्ति— पृथिव्यसेजोवायवः काठिन्यादिद्रवत्वाद्युष्णत्वा-
 दीर्णत्वादिगुणा जातिभिन्नाः परमाणवः कार्यस्यारम्भकाः ॥ भेदा-
 भेदविपर्यासः कारणात्कार्यमर्थान्तरभूतमेवेति अनर्थान्तरभूतमेवेति
 च परिकल्पना ॥ स्वरूपविपर्यासः रूपादयो निर्विकल्पाः सन्ति
 न सन्त्येव वा । तदाकारपरिणतं विज्ञानमेव । न तदालम्बनं
 वस्तु बाह्यमिति ॥ एवमन्यानपि परिकल्पनाभेदान् दृष्टेष्टविरुद्धा-
 न्मिथ्यादर्शनोदयात्कल्पयन्ति तत्र च श्रद्धानमुत्पादयन्ति । तत-
 स्तन्मत्यज्ञानं श्रुताज्ञान अवध्यज्ञान च भवति ॥ सम्यग्दर्शन

१ वेदान्तिन ॥ २ यौगा ॥ ३ पार्थिवपरमाणु गन्धरसरूपस्पर्शाः ।
 आण्ड्येषु रसरूपस्पर्शा । तैजसेषु रूपस्पर्शा । वायवीयेषु स्पर्शा ॥ ४ सौगत-
 विज्ञेया ॥ ५ चार्वाका ॥ ६ प्रेरणत्वादिगुणा ॥ ७ यौगाना कल्पना ॥
 ८ साख्यानाम् ॥ ९ वैशाष्यककल्पना ॥ १० विज्ञानद्वैतवादिकल्पना ॥

पुनस्तत्त्वार्थाधिगमे श्रद्धानमुत्पादयति । ततस्तन्मतिज्ञानं श्रुतज्ञानमवधिज्ञानं भवति ॥

आह प्रमाणं द्विप्रकारं वर्णितम् । प्रमाणैकदेशाश्च नयास्तदनन्तरोद्देशभाजो निर्देष्टव्या इत्यत आह—

॥ नैगमसंग्रहव्यवहारर्जुसूत्रशब्द-
समभिरूढैवम्भूता नयाः ॥३३॥

एतेषां सामान्यविशेषलक्षणं वक्तव्यम् । सामान्यलक्षणं तावद्द्रस्तुन्यनेकान्तात्मन्यविरोधेन हेत्वर्पणात्साध्याविशेषस्य याथा-
त्यप्रापणप्रवणप्रयोगो नयः । स द्वेषा द्रव्यार्थिकः पर्याया-
र्थिकश्चेति ॥ द्रव्यं सामान्यमुत्सर्गः अनुवृत्तिरित्यर्थः । तद्विषयो
द्रव्यार्थिकः ॥ पर्यायो विशेषोऽपवादो व्यावृत्तिरित्यर्थः । तद्वि-
षय पर्यायार्थिकः ॥ तयोर्भेदा नैगमादयः । तेषां विशेषलक्षण-
मुच्यते— अनभिनिवृत्तार्थसङ्कल्पमात्रग्राही नैगमः ॥ कश्चित्पुरुषं
परिगृहीतपरशुं गच्छन्तमवलोक्य कश्चित्पृच्छति किमर्थं भवान्ग-
च्छतीति । स आह प्रस्थमानेतुमिति । नासौ तदा प्रस्थ-
पर्यायः सन्निहितः । तदभिनिवृत्तये सङ्कल्पमात्रे प्रस्थव्यवहारः ॥
तथा एघोदकाद्याहरणे व्याप्रियमाणं कश्चित्पृच्छति किं करोति
भवानिति । स आह ओदनं पचामीति । न तदौदनपर्यायः
सन्निहितः । तदर्थं व्यापारे स प्रयुज्यते ॥ एवम्प्रकारो लोक-
सव्यवहारः अनभिनिवृत्तार्थसङ्कल्पमात्रविषयो नैगमस्य गोचरः ॥१॥
स्वजात्यविरोधेनैकध्यमुपनीय पर्यायानाक्रान्तभेदानविशेषेण समस्त-
ग्रहणात्संग्रहः ॥ सत् द्रव्यं घट इत्यादि । सदित्युक्ते सदिति
वाग्विज्ञानानुप्रवृत्तिलिङ्गानुमितसत्ताधारभूतानामविशेषेण सर्वेषां संग्रहः
। द्रव्यमित्युक्तेऽपि द्रवति गच्छति तास्तान्पर्यायानित्युपलक्षि-

तानां जीवाजीवतद्भेदप्रभेदानां सग्रहः । तथा घट इत्युक्तेऽपि घटबुद्ध्यभिधानानुगमलिङ्गानुमितसकलार्थसग्रहः । एवम्प्रकारोऽन्योऽपि सग्रहनय ॥ २ ॥ संग्रहनयाक्षिप्तानामर्थानां विधिपूर्वकमवहरण व्यवहारः ॥ को विधिः ? । यः संग्रहगृहीतोऽर्थस्तदानुपूर्वगैव व्यवहार प्रवर्तत इत्ययं विधिः । तद्यथा— सर्वसंग्रहेण यत्संगृहीतं तच्चानपेक्षितविशेषं नालं संव्यवहारायेति व्यवहारनयं आश्रीयते । यत्सत्तत् द्रव्यं गुणो वेति । द्रव्येणापि संग्रहाक्षिप्तेन जीवाजीवविशेषानपेक्षेण न शक्यः संव्यवहार इति जीवद्रव्यमजीवद्रव्यमिति वा व्यवहार आश्रीयते । जीवाजीवावपि संग्रहाक्षिप्तौ नालं संव्यवहारायेति प्रत्येकं देवनारकादिर्घटादिश्च व्यवहारेणाश्रीयते । एवमयं नयस्तावद्धर्तते यावत्पुनर्नास्ति विभागः ॥ ३ ॥ ऋजुं प्रगुणं सूत्रयति तन्त्रयत इति ऋजुसूत्रः । पूर्वान्परास्त्रिकालविषयानतिशय्य वर्तमानकालविषयानादत्ते अतीतानागतयोर्विनशानुत्पन्नत्वेन व्यवहारमावात् । तच्च वर्तमानं समयमात्रं तद्विषयपर्यायमात्रग्राह्योऽयमृजुसूत्रः ॥ ननु संव्यवहारलोपप्रसङ्ग इति चेन्नास्य नयस्य विषयमात्रप्रदर्शनं क्रियते । सर्वनयसमूहसाध्यो हि लोकसंव्यवहारः ॥ ४ ॥ लिङ्गसंख्यासाधनादिव्यभिचारनिवृत्तिपरः शब्दनयः ॥ तत्र लिङ्गव्यभिचारः— पुष्यस्तारका नक्षत्रमिति ॥ संख्याव्यभिचारः— जलमापो वर्षा-ऋतुराम्ना वनं वरणा नगरमिति ॥ साधनव्यभिचारः— (कारकव्यभिचारः) सेना पर्वतमधिवसति ॥ पुरुषव्यभिचारः— एहि मन्ये रथेन यास्यसि, न हि यास्यसि,

१ लिङ्गादीनां व्यभिचारो दोषो नास्तीत्यभिप्रायपरः ॥ २ आधितिष्ठतीत्यर्थः ॥

यातस्ते पितेति * ॥ कालव्यभिचारः— विश्वदृश्याऽस्य पुत्रो
जनिता । भाविकृत्यमासीदिति ॥ उपग्रहव्यभिचारः— सन्ति-
ष्ठते प्रतिष्ठते विरमत्युपरमतीति ॥ एवम्प्रकार व्यवहारनय न्यार्य्य
मन्यते । अन्यार्थस्यान्यार्थेन सम्बन्धाभावात् ॥ लोकसमयवि-
रोध इति चेत् । विरुध्यताम् । तत्त्वमिह मीमांस्यते न भैष-
ज्यमातुरेच्छानुवर्ति ॥ ५ ॥ नानार्थसमभिरोहणात्समभिरूढः ।
यतो नानार्थान्समतीत्यैकमर्थमाभिमुख्येन रूढः समभिरूढः ॥
गौरित्यय शब्दो वागादिषु अर्थेषु वर्तमानः पशावभिरूढः ।
अथवा अर्थगत्यर्थः शब्दप्रयोगः । तत्रैकस्यार्थस्यैकेन गतार्थ-
त्वात्पर्यायशङ्कप्रयोगोऽनर्थकः ॥ शङ्कभेदश्चेदस्ति अर्थभेदेनाप्यवश्यं
भवितव्यमिति नानार्थसमभिरोहणात्समभिरूढः ॥ इन्दनादिन्द्रः
शकनाच्छक्रः पूर्दारणात्पुरन्दर इत्येव सर्वत्र ॥ अथवा यो
यत्राभिरूढः स तत्र समेत्याभिमुख्येनारोहणात्समभिरूढः । यथा
क भवानास्ते । आत्मनीति । कुतः । वस्त्वन्तरे वृत्त्यभावात् ॥
यद्यन्यस्यान्यत्र वृत्तिः स्यात्, ज्ञानादीनां रूपादीनां चाकाशे

* अस्यायमर्थ — एहि त्वमागच्छ, त्वं, एव मन्ये, अहं
रथेन यास्यामि एतावता त्वं रथेन यास्यसि, ते पिता अग्रे रथेन यात
इत्यर्थः । अत्र मध्यमपुरुषस्थाने उत्तमपुरुष उत्तमपुरुषस्थाने मध्यम-
पुरुष । तदर्थं सूत्रमिदम् । प्रहासे मन्यापदेशे तूतमैकवनं चोत्तमे मध्यमस्यां

१ अत्र भविष्यत्कालेऽतीतकालविभक्तिः ॥ २ अत्र परस्मपदोपग्रह ॥
अत्र सूत्रम् । समवप्राविभ्य ॥ ३ रमु क्रीढायामित्यत्रात्मनेपदोपग्रह ।
' व्याङ्परिभ्यो रम ' इति व्यभिचारसूत्रम् । देवदत्तमुपरमति ॥
४ जलं पततीति वक्तव्ये आप, पतन्तीति व्यवहारो जायते अत्रापृश-
ब्दोत्तरं बहुत्वाभिधायकप्रत्ययोपनिबन्धनं वस्तुतो निरर्थकमेव, बहुत्वस्य जले
अन्वयायोगात् । तथापि शब्दानुशासनशास्त्रमाहिम्ना बहुत्ववाचकप्रत्ययसम-
भिव्याहारः कर्तव्य एव भवति । ५ परीक्ष्यते ॥

वृत्तिः स्यात् ॥ ६ ॥ येनात्मना भूतस्तेनैवाध्यवसाययतीति एव-
म्भूतः ॥ स्वाभिधेयक्रियापरिणतिक्रमे एव स शब्दो युक्तो नान्य-
देति । यदैवेन्दति तदैवेन्द्रो नाभिपेचको न पूजक इति । यदैव
गच्छति तदैव गौर्न स्थितो न शयित इति ॥ अथवा येना-
त्मना येन ज्ञानेन भूतः परिणतस्तेनैवाध्यवसाययति । यथेन्द्रा-
भिज्ञानपरिणतं आत्मैवेन्द्रोऽभिश्चेति ॥ ७ ॥ उक्ता नैगमादयो नयाः
उत्तरोत्तरसूक्ष्मविषयत्वादेपा क्रमः पूर्वपूर्वहेतुकत्वाच्च ॥ एवमेते
नयाः पूर्वपूर्वविरुद्धमहाविषया उत्तरोत्तरानुकूलरूपविषयाः । द्रव्य-
स्यानन्तशक्तेः प्रतिशक्तिमिद्यमाना बहुविकल्पा जायन्ते ॥ त एते
गुणप्रधानतया परस्परैतन्त्राः सम्यग्दर्शनहेतवः पुरुषार्थक्रियासा-
धनसामर्थ्यात्तन्त्वादय इव यथोपायं विनिवेश्यमानाः पटादि-
सञ्ज्ञाः स्वतन्त्राश्चासमर्थाः ॥ “ तन्त्वादय इवेति विषम उप-
न्यासः । तन्त्वादयो निरपेक्षा अपि काञ्चिदर्थमात्रां जनयन्ति ।
भवति हि कश्चित्प्रत्येकं तन्तुस्त्वक्त्राणे समर्थः । एकश्च वल्बजो
बन्धने समर्थः । इमे पुनर्नया निरपेक्षाः सन्तो न काञ्चि-
दपि सम्यग्दर्शनमात्रा प्रादुर्भावयन्तीति ॥ ” नैष दोषः । अभिहिता-
नववोधात् । अभिहितमर्थमनवबुध्य परेणेदमुपालभ्यते । एतदुक्तं
निरपेक्षेषु तन्त्वादिषु पटादिकार्यं नास्तीति ॥ यत्तु तेनोपदर्शितं

१ इन्द्रज्ञानपरिणत आत्मा इन्द्र उच्यते । अभिज्ञानपरिणतत्वादात्मा
अभिश्चेति एवम्भूतनयलक्षणम् ॥ २ नैगमात्मप्रहोऽल्पविषयः । तन्मात्रप्रा-
दित्वात् । नगमस्तु भावाभावविषयाद्बहुविषयः । यथैव हि भावे सङ्कल्प-
स्तथाऽभावे नैगमस्य सङ्कल्पः । एवमुत्तरत्रापि योज्यम् । ३ नैगमः
संप्रहस्य हेतुः । संप्रहो व्यवहारस्य हेतुः । व्यवहार ऋजुसूत्रस्य हेतुः ।
ऋजुसूत्रः शब्दस्य हेतुः । शब्दः समभिरुद्भस्य हेतुः । समभिरुद्भ
एवम्भूतस्य हेतु इत्यर्थः ॥ ४ आर्धानां ॥

न तत्पटादिकार्यं, किं तर्हि केवलं तन्त्वादिकार्यं; तन्त्वादिकार्य-
मपि तन्त्वाद्यवयवेषु निरपेक्षेषु नास्त्येवेत्यस्मत्पक्षसिद्धिरेव ॥ अथ
तन्त्वादिषु पटादिकार्यं शक्त्यपेक्षया अस्तीत्युच्यते । नयेष्वपि
निरपेक्षेषु बुध्यभिधानरूपेषु कारणवशात्सम्यग्दर्शनहेतुत्वपरिणति-
सद्भावात् शक्त्याऽऽत्मनाऽस्तित्वमिति साम्यमेवोपन्यासस्य ॥

ज्ञानदर्शनयोस्तत्त्व । नयाना चैव लक्षणम् ॥

ज्ञानस्य च प्रमाणत्व- । मध्यायेऽस्मिन्निरूपितम् ॥ १ ॥

॥ इति तत्त्वार्थवृत्तौ सर्वार्थसिद्धिसञ्ज्ञाया प्रथमोऽध्यायः ॥

॥ ॐ नम परमात्मने चीतरागाय ॥

॥ अथ द्वितीयोऽध्यायः ॥

आह सम्यग्दर्शनस्य विषयभावेनोपदिष्टेषु जीवादिप्रादा-
वुपन्यस्तस्य जीवस्य किं स्वतत्त्वमित्युच्यते—

॥ औपशमिकक्षायिकौ भावौ मिश्रश्च जीवस्य

स्वतत्त्वमौदयिकपारिणामिकौ च ॥ १ ॥

आत्मनि कर्मणः स्वशक्तेः कारणवशादनुद्भूतिरुपशमः ।
यथा कतकादिद्रव्यसम्बन्धादम्भसि पङ्कस्य उपशमः ॥ क्षयः
आत्यन्तिकी निवृत्तिः । यथा तस्मिन्नेवाम्भसि शुचिभाजना-
न्तरसंक्रान्ते पङ्कस्यात्यन्ताभावः ॥ उभयात्मको मिश्रः ।
यथा तस्मिन्नेवाम्भसि कतकादिद्रव्यसम्बन्धात्पङ्कस्य क्षीणाक्षीण-
वृत्तिः ॥ द्रव्यादिनिमित्तवशात्कर्मणा फलप्राप्तिरुदयः ॥ द्रव्या-
त्मलाभमात्रहेतुकः परिणामः ॥ उपशमः प्रयोजनमस्येत्यौपशमिकः ।
एवं क्षायिकः, क्षायोपशमिकः, औदयिकः, पारिणामिकश्च ॥

त एते पञ्च भावा असाधारणा जीवस्य स्वतत्त्वमित्युच्यन्ते ॥ सम्यग्दर्शनस्य प्रकृतत्वात्तस्य त्रिषु विकल्पेषु औपशमिकमादौ लभ्यत इति तस्यादौ ग्रहणं क्रियते । तदनन्तरं क्षायिकग्रहणं तस्य प्रतियोगित्वात्संसार्यपेक्षया द्रव्यतस्ततोऽसंख्येयगुणत्वाच्च । तत उत्तरं मिश्रग्रहणं तदुभयात्मकत्वात्ततोऽसंख्येयगुणत्वाच्च । तेषां सर्वेषामनन्तगुणत्वादौदयिकपारिणामिकग्रहणमन्ते क्रियते । अत्र द्वन्द्वनिर्देशः कर्तव्यः । औपशमिकक्षायिकमिश्रौदयिकपारिणामिका इति । तथा सति द्विश्वशब्दो न कर्तव्यो भवति ॥ नैवं शक्यम् । अन्यगुणापेक्षया मिश्र इति प्रतीयेत । वाक्ये पुनः सति चशब्देन प्रकृतोभयानुर्कर्षः कृतो भवति ॥ तर्हि क्षायोपशमिकग्रहणमेव कर्तव्यमिति चेन्न । गौरवात् ॥ मिश्रग्रहणं मध्ये क्रियते उभयापेक्षार्थम् । भव्यस्य औपशमिकक्षायिकौ भावौ । मिश्रः पुनरभव्यस्यापि भवति औदयिकपारिणामिकाभ्यां सह भव्यस्यापीति ॥ भावोपेक्षया तल्लिङ्गसंख्याप्रसङ्गः स्वतत्त्वस्येति चेन्न । उपात्तलिङ्गसंख्यात्वात् ॥ तद्भावस्तत्त्वम् । स्वं तत्त्वं स्वतत्त्वमिति ॥

अत्राह तस्यैकस्यात्मनो ये भावा औपशमिकादयस्ते किं भेदवन्त उताभेदा इति । अत्रोच्यते भेदवन्तः । यद्येवं, भेदा उच्यन्तामित्यत आह—

॥ द्विनवाष्टादशैकविंशतित्रिभेदा यथाक्रमम् ॥२॥

द्यादीना संख्याशब्दानां कृतद्वन्द्वानां भेदशब्देन सह स्वपदार्थेऽन्यपदार्थे वा वृत्तिर्वेदितव्या ॥ द्वौ च नव च अष्टा-

१ औपशमिकक्षायिकव्यतिरिक्तः ॥ २ औपशमिकक्षायिकयोः ॥

३ अभव्यस्य मिश्रो भावः क्षायोपशमिकाज्ञानत्रयादिः ॥ ४ भावशब्दापेक्षया ॥

दंश च एकविंशतिश्च त्रयश्च द्विनवाष्टादशैकविंशतित्रयस्त एव भेदा येषामिति वा वृत्तिर्द्विनवाष्टादशैकविंशतित्रिभेदा इति ॥ यदा स्वपदार्थे वृत्तिस्तदा औपशमिकादीना द्विनवाष्टादशैकविंशतित्रयो भेदा इत्याभिसम्बन्धः क्रियते अर्थवशाद्धिभक्तिपरिणाम इति ॥ यदाऽन्यपदार्थे वृत्तिस्तदा निर्दिष्टविमक्त्यन्ता एवाभिसम्बध्यन्ते । औपशमिकादयो भावा द्विनवाष्टादशैकविंशतित्रिभेदा इति ॥ यथाक्रमवचनं यथासख्यप्रतिपत्त्यर्थम् ॥ औपशमिको द्विभेदः । क्षायिको नवभेदः । मिश्रोऽष्टादशभेदः । औदयिके एकविंशतिभेदः । पारिणामिकस्त्रिभेद इति ॥

यद्येवमौपशमिकस्य कौ द्वौ भेदावित्यत आह—

॥ सम्यक्त्वचारित्रे ॥ ३ ॥

व्याख्यातलक्षणे सम्यक्त्वचारित्रे ॥ औपशमिकत्वं कथमिति चेदुच्यते । चारित्रमोहो द्विविधः कषायवेदनीयो नोकषायवेदनीयश्चेति ॥ तत्र कषायवेदनीयस्य भेदा अनन्तानुबन्धिनः क्रोधमानमायालोभाश्चत्वारः, दर्शनमोहस्य त्रयो भेदाः सम्यक्त्वं, मिथ्यात्वं, सम्यक्त्विथ्यात्वमिति, आसा सप्तानां प्रकृतीनामुपशमादौपशमिकं सम्यक्त्वम् ॥ अनादिमिथ्यादृष्टेर्भव्यस्य कर्मोदयापादितकालुष्ये सति कुतस्तदुपशमः ? । काललब्ध्यादिनिमित्तत्वात् ॥ तत्र काललब्धिस्तावत्— कर्माविष्ट आत्मा भव्यः कालेऽर्द्धपुद्गलपरिवर्तनाख्येऽवशिष्टे प्रथमसम्यक्त्वग्रहणस्य योग्यो भवति, नाधिके इति इयमेका काललब्धिः ॥ अपरा कर्मस्थितिकाललब्धिः । उत्कृष्टस्थितिकेषु कर्मसु जघन्यस्थितिकेषु च प्रथमसम्यक्त्वलाभो न भवति ॥ क्व तर्हि भवति ? । अन्तःकोटीकोटीसागरोपमस्थितिकेषु कर्मसु बन्धमापद्यमानेषु विशुद्धपरिणामवशात्सत्कर्मसु च ततः संख्येयसागरोपमसंहस्रोनायामन्तः-

कोटीकोटीसागरोपमस्थितौ स्थापितेषु प्रथमसम्यक्त्वयोग्यो भवति ॥
अपरा काललब्धिर्मवापेक्षया । भव्यः पञ्चेन्द्रिय. सञ्जी पर्या-
प्तकः सर्वविशुद्धः प्रथमसम्यक्त्वमुत्पादयति ॥ आदिशब्देन
जातिस्मरणादिः परिगृह्यते ॥ कृत्स्नस्य मोहनीयस्योपशमादौपश-
मिकं चारित्रम् ॥ तत्र सम्यक्त्वस्यादौ वचनं तत्पूर्वकत्वाच्चा-
रित्रस्य ॥

यः क्षायिको भावो नवविध उद्दिष्टस्तस्य भेदस्व-
रूपप्रतिपादनार्थमाह—

॥ ज्ञानदर्शनदानलाभभोगोपभोगवीर्याणि च ॥४॥

चशब्दः सम्यक्त्वचारित्तानुकर्षणार्थः ॥ ज्ञानावरणस्यात्य-
न्तक्षयात्केवलज्ञानं क्षायिकं तथा केवलदर्शनम् ॥ दानान्तराय-
स्यात्यन्तक्षयादनन्तप्राणिगणानुग्रहकरं क्षायिकमभयदानम् ॥ लाभ-
ान्तरायस्याशेषस्य निरासात्परित्यक्तकवलाहारक्रियाणां केवलिना यतः
शरीरवलाघानहेतवोऽन्यमनुजासाधारणाः परमशुभाः सूक्ष्मा अनन्ताः
प्रतिसमयं पुद्गलाः सम्बन्धमुपयान्ति स क्षायिको लाभः ॥
कृत्स्नस्य भोगान्तरायस्यात्यन्ताभावादाविर्भूतोऽतिशयवाननन्तो भोगः
क्षायिकः । यतः कुसुमवृष्ट्यादयो विशेषाः प्रादुर्भवन्ति ॥ निर-
वशेषस्योपभोगान्तरायस्य प्रलयात्प्रादुर्भूतोऽनन्त उपभोगः क्षायिकः
। यतः सिंहासनचामरच्छत्रत्रयादयः विभूतयः ॥ वीर्यान्तरायस्य
कर्मणोऽत्यन्तक्षयादाविर्भूतमनन्तवीर्यं क्षायिकम् ॥ पूर्वोक्तानां
सप्तानां प्रकृतीनामत्यन्तक्षयात्क्षायिकं सम्यक्त्वम् ॥ चारित्रमपि
तथा ॥ यदि क्षायिकदानादिभावकृतमभयदानादि, सिद्धेष्वपि
तत्प्रसङ्गः । नैष दोषः । शरीरनामतीर्थकरनामकर्मोदयाद्यपेक्षत्वा-
चेपां तदभावे तदप्रसङ्गः ॥ कथं तर्हि तेषां सिद्धेषु वृत्तिः ? ।

परमानन्तवीर्याव्यावाधसुखरूपेणैव तेषां तत्र वृत्तिः । केवलज्ञान-
रूपेणानन्तवीर्यवृत्तिवत् ॥

य उक्तः क्षायोपशमिको भावोऽष्टादशविकल्पस्तद्भेद-
निरूपणार्थमाह—

॥ ज्ञानाज्ञानदर्शनलब्धयश्चतुस्त्रिपञ्चभेदाः
सम्यक्त्वचारित्रसँयमाँसँयमाश्च ॥ ५ ॥

चत्वारश्च त्रयश्च त्रयश्च पञ्च च चतुस्त्रिपञ्चभेदा
यासा ताश्चतुस्त्रिपञ्चभेदाः ॥ यथाक्रममित्यनुवर्तते । तेनाभि-
सम्बन्धाच्चतुरादिभिर्ज्ञानादीन्यभिसम्बन्ध्यन्ते । चत्वारि ज्ञानानि,
त्रीण्यज्ञानानि, त्रीणि दर्शनानि, पञ्च लब्धय इति ॥ सर्व-
घातिस्पर्द्धकानामुदयक्षयात्तेषामेव सदुपशमाद्देशघातिस्पर्द्धकानामुदये
क्षायोपशमिको भावो भवति ॥ तत्र ज्ञानादीनां वृत्तिः
स्वावरणान्तरायक्षयोपशमाद्याख्यातव्या ॥ सम्यक्त्वग्रहणेन वेद-
कसम्यक्त्वं गृह्यते । अनन्तानुबन्धिकषायचतुष्टयस्य मिध्या-
त्वसम्याङ्गिध्यात्वयोश्चोदयक्षयात्सदुपशमाच्च सम्यक्त्वस्य देश-
घातिस्पर्द्धकस्योदये तत्त्वार्थश्रद्धानं क्षायोपशमिकं सम्यक्त्वम् ॥
अनन्तानुबन्ध्यप्रत्याख्यानप्रत्याख्यानद्वादशकषायोदयक्षयात्सदुपश-
माच्च सञ्ज्वलनकषायचतुष्टयान्यतमदेशघातिस्पर्द्धकोदये नोकषा-
यनवकस्य यथासम्भवोदये च निवृत्तिपरिणामः आत्मनः क्षायो-
पशमिकं चारित्रम् ॥ अनन्तानुबन्ध्यप्रत्याख्यानकषायाष्टकोदयक्ष-
यात्सदुपशमाच्च प्रत्याख्यानकषायोदये सञ्ज्वलनकषायदेशघाति-
स्पर्द्धकोदये नोकषायनवकस्य यथासम्भवोदये च विरताविरत-

परिणामः क्षायोपशामिकः सँयमासँयम इत्याख्यायते ॥ य एक-
विंशतिविकल्प औदयिको भाव उद्दिष्टस्तस्य भेदसञ्ज्ञासङ्कीर्त-
नार्थमिदमुच्यते ॥ ८

॥ गतिकषायलिङ्गमिथ्यादर्शनाज्ञानासँयतासिद्ध-

लेश्याश्चतुश्चतुस्त्येकैकैकैकषड्भेदाः ॥ ६ ॥

यथाक्रममित्यनुवर्तते, तेनाभिसम्बन्धात् । गतिश्चतुर्भेदा,
नरकगतिस्तिर्यग्गतिर्मनुष्यगतिर्देवगतिरिति ॥ तत्र नरकगतिनाम-
कर्मोदयान्नारको भावो भवतीति नरकगतिरौदयिकी । एवमि-
तरत्रापि ॥ कषायश्चतुर्भेदः, क्रोधो मानो माया लोभ इति ॥
तत्र क्रोधनिर्वर्तनस्य कर्मण उदयात्क्रोध औदयिकः । एवमि-
तरत्रापि ॥ लिङ्गं त्रिभेदं, स्त्रीवेदः पुंवेदो नपुंसकवेद इति ॥
स्त्रीवेदकर्मण उदयात्स्त्रीवेद औदयिकः । एवमितरत्रापि ॥ मिथ्या-
दर्शनमेकभेदं, मिथ्यादर्शनकर्मण उदयात्तत्त्वार्थाश्रद्धानपरिणामो
मिथ्यादर्शनमौदयिकम् ॥ ज्ञानावरणकर्मण उदयात्पदार्थानवबोधो
भवति तदज्ञानमौदयिकम् ॥ चारित्रमोहस्य सर्वघातिस्पर्द्धकस्यो-
दयादसँयत औदयिकः ॥ कर्मोदयसामान्यापेक्षोऽसिद्ध औदयिकः ॥
लेश्या द्विविधा, द्रव्यलेश्या भावलेश्या चेति ॥ जीवभावा-
धिकारात् द्रव्यलेश्या नाधिकृता । भावलेश्या कषायोदयरञ्जितौ
योगप्रवृत्तिरिति कृत्वा औदयिकीत्युच्यते ॥ सा षड्विधा कृष्ण-
लेश्या, नीललेश्या, कापोतलेश्या, तेजोलेश्या, पद्मलेश्या, शुक्ल-
लेश्या चेति ॥ ननु च उपगान्तकषाये क्षीणकषाये सयोग-
केवलिनि च शुक्ललेश्याऽस्तीत्यागमैः तत्र कषायानुरञ्जनाभावा-

१ निष्पादनस्य २ जोगपउत्ता लेस्सा कसायउदयाणुरंजिया होई ॥ इति ॥

३ अयदोत्तिच्छुल्लेस्साओ सुह तिय लेस्साओ देसविरदातिए । तत्तो

इ शुक्लेस्सा अजोगिठाणं अलेस्सं तु ॥ १ ॥ ॥ ॥

दौदयिकत्वं नोपपद्यते ॥ नैष दोषः । पूर्वभावप्रज्ञापननयापेक्षया
ग्राऽसौ योगप्रवृत्तिः कषायानुरजिता सैवेत्युपचारादौदयिकीत्यु-
च्यते । तदभावादयोगकेवल्यलेश्य इति निश्चीयते ॥

यः पारिणामिको भावस्त्रिभेद उक्तस्तद्भेदस्वरूपप्रतिपादनार्थमाह—

॥ जीवभव्याभव्यत्वानि च ॥ ७ ॥

जीवत्वं भव्यत्वमभव्यत्वमिति त्रयो भावाः पारिणामिका
अन्यद्रव्यासाधारणा आत्मनो वेदितव्याः ॥ कुतः पुनरेषां
पारिणामिकत्वम् । कर्मोदयोपशमक्षयक्षयोपशमानपेक्षित्वात् ॥
जीवत्व चैतन्यमित्यर्थः । सम्यग्दर्शनादिभावेन भविष्यतीति भव्यः ।
तद्विपरीतोऽभव्यः । त एते त्रयो भावा जीवस्य पारिणा-
मिकाः ॥ ननु चास्तित्वनित्यत्वप्रदेशत्वादयोऽपि भावाः पारि-
णामिकाः सन्ति तेषामिह ग्रहणं कर्तव्यम् । न कर्तव्यम् ।
कृतमेव । कथं चेच्चशब्देन समुच्चितत्वात् ॥ यद्येवं, त्रय इति
संख्या विरुद्ध्यते । न विरुद्ध्यते । असाधारणा जीवस्य भावाः
पारिणामिकास्त्रय एव ॥ अस्तित्वाद्यः पुनर्जीवाजीवविषयत्वा-
त्साधारणा इति चशब्देन पृथग्गृह्यन्ते ॥ आह औपशमिका-
दिभावानुपपत्तिरमूर्तत्वादात्मनः । कर्मबन्धापेक्षा हि ते भावाः ।
न चामूर्तेः कर्मणा बन्धो युज्यत इति ॥ तन्न, अनेकान्तात् ॥
नायमेकान्तः अमूर्तिरेवात्मेति । कर्मबन्धपर्यायापेक्षया तदावेशा-
त्स्यान्मूर्तः । शुद्धस्वरूपापेक्षया स्यादमूर्तः ॥ यद्येवं कर्मबन्धा-
वेशादस्यैकत्वे सत्यविवेकैः प्राप्नोति । नैष दोषः । बन्धं

१ अत्रासाधारणवचन वक्ष्यमाणास्तित्वादिसाधारणपारिणामिकभावपे-
क्षाम् ॥ २ अस्तित्व वस्तुत्वं द्रव्यत्व प्रमेयत्वमगुरुलघुत्वं नित्यत्व प्रदंशित्वं
मूर्तत्वममूर्तत्वं चेत चेतनत्वं चैते दशभावाः ॥ ३ अपृथक्त्वम् ॥

प्रत्येकत्वे (ऽविवेके) सत्यपि लक्षणभेदादस्य नानात्वमवसीयते ॥
उक्तं च — बन्धं पडि एयं लक्खणदो हवइ तस्स णाणो-
त्तं । तस्मा अमुत्तिमावोऽणेर्यतो होइ जीवस्स ॥ १ ॥ इति ॥—

यद्येवं तदेव लक्षणमुच्यता, येन नानात्वमवसीयते ।
इत्यत आह—

॥ उपयोगो लक्षणम् ॥ ८ ॥

उभयनिमित्तवशादुत्पद्यमानश्चैतन्यानुविधायी परिणाम उप-
योगः ॥ तेन बन्धं प्रत्येकत्वे सत्यप्यात्मा लक्ष्यते । सुवर्ण-
रजतयोर्बन्धं प्रत्येकत्वे सत्यपि वर्णादिभेदवत् ॥

तद्भेददर्शनार्थमाह—

॥ स द्विविधोऽष्टचतुर्भेदः ॥ ९ ॥

स उपयोगो द्विविधः । ज्ञानोपयोगो दर्शनोपयोगश्चेति ॥
ज्ञानोपयोगोऽष्टभेदः । मतिज्ञानं, श्रुतज्ञानं, अवधिज्ञानं, मनः-
पर्ययज्ञानं, केवलज्ञानं, मत्स्यज्ञानं, श्रुताज्ञान, विभङ्गज्ञानं चेति ॥
दर्शनोपयोगश्चतुर्विधः । चक्षुर्दर्शनं, अचक्षुर्दर्शनं, अवधिदर्शनं,
केवलदर्शनं चेति ॥ तयोः कथं भेदः^१ । साकारानाकारभे-
दात् । साकारं ज्ञानमनाकारं दर्शनमिति ॥ तच्छब्दस्थेषु क्रमेण
वर्तते । निरावरणेषु युगपत् । पूर्वकालमाविनोऽपि दर्शनात्
ज्ञानस्य प्रागुपन्यासोऽभ्यर्हितत्वात् ॥ सम्यग्ज्ञानप्रकरणार्त्पूर्वं पञ्च-
विधो ज्ञानोपयोगो व्याख्यातः ॥ इह पुनरुपयोगग्रहणाद्विप-
र्ययोऽपि गृह्यते इत्यष्टविध उच्यते ॥

१ एकत्वम् ॥ २ नानात्वम् ॥ ३ अमूर्तित्वम् ॥ ४ अनेकान्तः ॥

५ प्रथमाध्याये ॥

-यथोक्तेनानेनाभिहितपरिणामेन सर्वात्मसाधारणेनोपयोगेन
ये उपलक्षिता योगिनस्ते द्विविधाः—

॥ संसारिणो मुक्ताश्च ॥ १० ॥

संसरणं संसारः परिवर्तनमित्यर्थः । स एषामस्ति ते
संसारिणः ॥ तत्परिवर्तनं पञ्चविधं द्रव्यपरिवर्तनं, क्षेत्रपरिवर्तनं,
कालपरिवर्तनं, भवपरिवर्तनं, भावपरिवर्तनं चेति ॥ तत्र द्रव्य-
परिवर्तनं द्विविधं नोकर्मद्रव्यपरिवर्तनं कर्मद्रव्यपरिवर्तनं चेति ॥
तत्र नोकर्मद्रव्यपरिवर्तनं नाम, त्रयाणां शरीराणां षण्णां पर्या-
प्तीनां योग्या ये पुद्गला एकेन जीवेन एकस्मिन्समये गृहीताः
स्निग्धरूक्षवर्णगन्धादिभिस्तीव्रमन्दमध्यमभावेन च यथावस्थिता
द्वितीयादिषु समयेषु निर्जीर्णा अगृहीतानन्तवारानतीत्य मिश्र-
काश्चानन्तवारानतीत्य मध्ये गृहीताश्चानन्तवारानतीत्य त एव
तेनैव प्रकारेण तस्यैव जीवस्य नोकर्मभावमापद्यन्ते यावत्ताव-
त्समुदितं नोकर्मद्रव्यपरिवर्तनम् ॥ कर्मद्रव्यपरिवर्तनमुच्यते—
एकस्मिन्समये एकेन जीवेनाष्टविधकर्मभावेन पुद्गला ये गृहीताः
समयाधिकामावलिकामतीत्य द्वितीयादिषु समयेषु निर्जीर्णाः
पूर्वोक्तेनैव क्रमेण त एव तेनैव प्रकारेण तस्य जीवस्य कर्म-
भावमापद्यन्ते यावत्तावत्कर्मद्रव्यपरिवर्तनम् ॥ उक्तं च— सव्वेऽवि-
पुगला खलु कमसो भुत्तुज्झिया य जीवेण । अच्छइ अणं-
तखुत्तो पुगलपरियट्टसंसारे ॥ १ ॥ क्षेत्रपरिवर्तनमुच्यते— सूक्ष्म-
निगोदजीवोऽपर्याप्तिकः सर्वजघन्यप्रदेशशरीरो लोकस्याष्टमध्यप्रदे-
शान्स्वशरीरमध्यप्रदेशान्कृत्वोत्पन्नः क्षुद्रभवमहणं जीवित्वा मृतः
स एव पुनस्तेनैवावगाहेन द्विरुत्पन्नस्तथा स्त्रिस्तथा चतुरित्येवं

यावद्धनागुलस्यासंख्येयभागप्रमिताकाशप्रदेशास्तावत्कृत्वस्तत्रैव जनि-
त्वा पुनरेकैकप्रदेशाधिकभावेन सर्वो लोक आत्मनो जन्मक्षेत्रभाव-
मुपनीतो भवति यावत्तावत्क्षेत्रपरिवर्तनम् ॥ उक्तं च— सर्व्वं हि
लोक्यस्वेते कमसो तं णत्वि जं ण उप्पणं । ओगाहणेण बहुसो
परिभमिदो खेत्तसंसारे ॥ १ ॥ कालपरिवर्तनमुच्यते— उत्सर्पिण्याः
प्रथमसमये जातः कश्चिज्जीवः स्वायुषः परिसमाप्तौ मृतः स
एवं पुनर्द्वितीयाया उत्सर्पिण्या द्वितीयसमये जातः स्वायुषः
क्षयान्मृतः स एव पुनस्तृतीयाया उत्सर्पिण्यास्तृतीयसमये जात
एवमनेन क्रमेणोत्सर्पिणी परिसमाप्ता, तथा अवसर्पिणी च । एवं
जन्मनैरन्तर्यमुक्तं मरणस्यापि नैरन्तर्यं तथैव ब्राह्ममेतावत्काल-
परिवर्तनम् ॥ उक्तं च -- अवसर्पिणि अवसर्पिणिसमयावलिासु
णिरवसेसासु । जादो मुदो य बहुसो भमणेण तु काळसंसारे ॥१॥
भावपरिवर्तनमुच्यते— नरकगतौ सर्वजघन्यमायुर्दशवर्षसहस्राणि,
तेनायुषा ततोत्पन्नः पुनः परिभ्रम्य तेनैवायुषा तत्रैव जातः,
एवं दशवर्षसहस्राणां यावन्तः समयास्तावत्कृत्वस्तत्रैव जातो
मृतः पुनरेकैकसमयाधिकभावेन त्रयस्त्रिंशत्सागरोपमाणि परिसमा-
पितानि, ततः प्रच्युत्य तिर्यग्गतावन्तर्मुहूर्तायुः समुत्पन्नः पूर्वो-
क्तेनैव क्रमेण त्रीणि पल्योपमानि तेन परिसमापितानि, एव
मनुष्यगतौ च तिर्यञ्चवत्, देवगतौ नारकवत्, अयं तु
विशेषः— एकत्रिंशत्सागरोपमाणि परिसमापितानि यावत्तावद्धव-
परिवर्तनम् ॥ उक्तं च— णिरयादिजहण्णादिसु जावदु उवारि-
ल्लिया तु गेवेज्जा । मिच्छत्तसंसिदेण हु बहुसो वि भवद्विदी
भमिदा ॥ १ ॥ भावपरिवर्तनमुच्यते— पञ्चेन्द्रियः सञ्ज्ञी
पर्याप्तको मिथ्यादृष्टिः कश्चिज्जीवः सर्वजघन्या स्वयोग्या ज्ञाना-
वरणप्रकृतेः स्थितिमन्तःकोटीकोटीसंज्ञिकामापद्यते, तस्य कथा-

याध्यवसायस्थानान्यसंख्येयलोकप्रमितानि षट्स्थानपतितानि तत्स्थितियोग्यानि भवन्ति, तत्र सर्वजघन्यकषायाध्यवसायस्थाननिमित्तान्यनुभागाध्यवसायस्थाना यसंख्येयलोकप्रमितानि भवन्ति, एव सर्वजघन्या स्थितिं सर्वजघन्य च कषायाध्यवसायस्थानं सर्वजघन्यमेवानुभागबन्धस्थानमास्कन्दतस्तद्योग्यं (एकं) सर्वजघन्यं योगस्थानं भवति, तेषामेव स्थितिकषायानुभागस्थानानां द्वितीयसंख्येयभागवृद्धिसयुक्तं योगस्थानं भवति, एवं च तृतीयादिषु योगस्थानेषु चतुःस्थानपतितानि श्रेण्यसंख्येयभागप्रमितानि योगस्थानानि भवन्ति । तथा तामेव स्थितिं तदेव कषायाध्यवसायस्थानं च प्रतिपद्यमानस्य द्वितीयमनुभवाध्यवसायस्थानं भवति, तस्य च योगस्थानानि पूर्ववद्वेदितव्यानि । एवं तृतीयादिष्वपि अनुभवाध्यवसायस्थानेषु आ असंख्येयलोकपरिसमाप्तेः । एव तामेव स्थितिमापद्यमानस्य द्वितीय कषायाध्यवसायस्थानं भवति, तस्याप्यनुभवाध्यवसायस्थानानि योगस्थानानि च पूर्ववद्वेदितव्यानि । एवं तृतीयादिष्वपि कषायाध्यवसायस्थानेषु आ असंख्येयलोकपरिसमाप्तेर्वृद्धिक्रमो वेदितव्यः । उक्ताया जघन्यायाः स्थितेः समयाधिकायाः कषायादिस्थानानि पूर्ववदेकसमयाधिकक्रमेण आ उत्कृष्टस्थितेस्त्रिंशत्सागरोपमकोटीकोटीपरिमितायाः कषायादिस्थानानि [पूर्ववत्] वेदितव्यानि ॥ “ अनन्तभागवृद्धिः असंख्येयभागवृद्धिः संख्येयभागवृद्धिः संख्येयगुणवृद्धिः असंख्येयगुणवृद्धिः अनन्तगुणवृद्धिः ” इमानि षट्स्थानानि, वृद्धिर्हानिरपि तथैव । अनन्तभागवृद्धिः अनन्तगुणवृद्धिरहितानि चत्वारि स्थानानि ज्ञातव्यानि । एवं सर्वेषां कर्मणां मूलप्रकृतीनामुत्तरप्रकृतीनां च परिवर्तनक्रमो वेदितव्यः । तदेतत्सर्वं समुदितं भावपरिवर्तनम् ॥ उक्तं च— सत्त्वा पयडिडिडिओ अणु-

भागपदेसंबंधाणाणि । मिच्छत्तसंसिद्धेण य भमिदा पुण भाव-
ससारे ॥ १ ॥ उक्तात्मश्चविधात्ससारान्निवृत्ता ये ते मुक्ताः ।
संसारिणां प्रागुपादानं तत्पूर्वकत्वान्मुक्तव्यपदेशस्य ॥

य एते संसारिणस्ते द्विविधाः—

॥ समनस्कामनस्काः ॥ ११ ॥

मनो द्विविध, द्रव्यमनो भावमनश्चेति ॥ तत्र पुद्गल-
विपाकिकर्मोदयापेक्षं द्रव्यमनः ॥ वीर्यान्तरायनोइन्द्रियावरणक्षयो-
णशमापेक्षया आत्मनो विशुद्धिर्भावमनः ॥ तेन मनसा सह
वर्तन्त इति समनस्काः । न विद्यते मनो येषां त इमे अम-
नस्काः ॥ एवं मनसो भावाभावाभ्यां संसारिणो द्विविधा
विभज्यन्ते । समनस्काश्चामनस्काश्च समनस्कामनस्का इति ॥
अभ्यर्हितत्वात्समनस्कशब्दस्य पूर्वनिपातः ॥ कथमभ्यर्हितत्वं ? ।
गुणदोषविचारकत्वात् ॥

पुनरपि संसारिणां भेदप्रतिपत्त्यर्थमाह—

॥ संसारिणस्त्रसस्थावराः ॥ १२ ॥

संसारिग्रहणमनर्थकं, प्रकृतत्वात् ॥ क प्रकृतं ? । संसा-
रिणो मुक्ताश्चेति । नानर्थकम् । पूर्वापेक्षार्थं, ये उक्ताः समन-
स्कामनस्कास्ते संसारिण इति ॥ यदि हि पूर्वस्य विशेषणं
न स्यात् समनस्कामनस्कग्रहणं संसारिणो मुक्ताश्चेत्यनेन यथा-
संख्यमभिसंबध्येत । एवं च कृत्वा संसारिग्रहणमादौ क्रियमा-
णमुपपन्नं भवति । तत्पूर्वापेक्ष सदुत्तरार्थमपि भवति ॥ संसा-
रिणो द्विविधाः । त्रसा स्थावरा इति ॥ त्रसनामकर्मोदयवशी-
कृतास्त्रसाः । स्थावरनामकर्मोदयवशवर्तिनः स्थावराः ॥ तस्य-
न्तीति त्रसाः स्थानशीलाः स्थावरा इति चेन्न । आगमविरो-
धात् ॥ आगमे हि कायानुवादेन त्रसा द्वीन्द्रियादारभ्य आ

अयोगकेवलिन इति । तस्मान्न चलनाचलनापेक्षं त्रसस्थावरत्वम् ।
कर्मोदयापेक्षमेव ॥ त्रसग्रहणमादौ क्रियते । अल्पात्तरत्वादभ्य-
र्हितत्वाच्च । सर्वोपयोगसम्भवादभ्यर्हितत्वम् ॥

एकेन्द्रियाणामतिबहुवक्तव्याभावादुल्लघ्यानुपूर्वीं स्थावरभेद-
प्रतिपत्त्यर्थमाह—

॥ पृथिव्यसेजोवायुवनस्पतयः स्थावराः ॥ १३ ॥

स्थावरनामकर्मभेदाः पृथिवीकायादयः सन्ति, तदुदयनि-
मिप्ता अमी इति जीवेषु पृथिव्यादयः सञ्ज्ञा वेदितव्याः ॥
प्रथनादिप्रकृतिनिष्पन्ना अपि रूढिवशात्प्रथनाद्यनपेक्षा वर्तन्ते ॥
एषा पृथिव्यादीनामार्धे चातुर्विध्यमुक्तम् । प्रत्येकं तत्कथमिति
चेदुच्यते ॥ पृथिवी । पृथिवीकायः । पृथिवीकायिकः । पृथि-
वीजीवि इत्यादि ॥ तत्र अचेतनावैश्रसिकपरिणामनिर्वृत्ता काठि-
न्यगुणात्मिका पृथिवी । अचेतनत्वादसत्यपि पृथिवीकायनामक-
र्मोदये प्रथनक्रियोपलक्षितैवेयम् ॥ अथवा पृथिवी सामान्यमु-
त्तरत्रयेऽपि सद्भावात् । कायः शरीरं पृथिवीकायिकजीवपरित्यक्तः
पृथिवीकायः । मृतमनुष्यादिकायवत् । पृथिवीकायः अस्यास्तीति
पृथिवीकायिकः । तत्कायसम्बन्धवशीकृत आत्मा समवाप्तपृथिवी-
कायनामकर्मोदयः कार्मणकाययोगस्थो यो न तावत्पृथिवी का-
यत्वेन गृह्णाति स पृथिवीजीवः ॥ उक्तं च— पुढवी पुढवीकायो
पुढवीकाइय पुढविजीवो य । साहारणोपमुक्को सरीरगहिदो
भवन्तरिदो ॥ १ ॥ एवमवादिष्वपि योज्यम् ॥ एते पञ्चविधाः
प्राणिनः स्थावराः । कति पुनरेषा प्राणाः ? । चत्वारः । स्पर्श-
नेन्द्रियप्राणः कायबलप्राणः उच्छ्वासनिश्वासप्राणः आयुःप्राणश्चेति ॥

अथ त्रसाः के ते इत्यत्रोच्यते ॥

॥ द्वीन्द्रियादयस्त्रसाः ॥ १४ ॥

द्वे-इन्द्रिये यस्य सोऽयं द्वीन्द्रियः, द्वीन्द्रियः आदि-
येषां ते द्वीन्द्रियादयः ॥ आदिशब्दो व्यवस्थावाची । क
व्यवस्थिताः । आगमे । कथम् । द्वीन्द्रियस्त्रीन्द्रियश्चतुरिन्द्रियः
पञ्चेन्द्रियश्चेति ॥ तद्गुणसंविज्ञानवृत्तिग्रहणात् द्वीन्द्रियस्याप्यन्त-
र्भावः ॥ कति पुनरेषां प्राणा ? । द्वीन्द्रियस्य तावत् षट्
प्राणा पूर्वोक्ता एव रसनवाक्प्राणाधिकाः । त्रीन्द्रियस्य सप्त त
एव घ्राणप्राणाधिकाः । चतुरिन्द्रियस्याष्टौ त एव चक्षु प्राणा-
धिकाः । पञ्चेन्द्रियस्य तिरश्चोःसंज्ञिनो नव त एव श्रोत्रप्राणा-
धिकाः । सञ्ज्ञिनो दश त एव मनोबलप्राणाधिकाः ॥

आदिशब्देन निर्दिष्टानामनिर्ज्ञातसंख्यानामियत्तावधारणं
कर्तव्यमित्यत आह ॥

॥ पञ्चेन्द्रियाणि ॥ १५ ॥

इन्द्रियशब्दो व्याख्यातार्थः । पञ्चग्रहणमवधारणार्थं,
पञ्चैव नाधिकसंख्यानीति ॥ कर्मेन्द्रियाणा वागोदीनामिह
ग्रहणं कर्तव्यम् । न कर्तव्यम् । उपयोगप्रकरणात् ॥ उपयोग-
साधनानामिह ग्रहणं कृतं, न क्रियासाधनानामनवस्थानाच्च ॥
क्रियासाधनानामङ्गोपाङ्गनामकर्मनिर्वर्तिताना सर्वेषामपि क्रियासा-
धनत्वमस्तीति न पञ्चैव कर्मेन्द्रियाणि ॥

१ मर्यादावाची, तेन पञ्चेन्द्रियादूर्ध्वं षडिन्द्रियादेर्जीवो न भवतीत्य
मिप्रायः ॥ २ तद्गुणसंविज्ञानबहुव्रीहामभासे उदाहरण लम्बकृष्णः ।
अतद्गुणसंविज्ञाने बहुधनः ॥ ३ तदिन्द्रियानिन्द्रियनिमित्तमिति सूत्र-
व्याख्यानावसरे ॥ ४ वाक्पाणिपादपायूपस्थानाम् ॥

तेषामन्तर्भेदप्रदर्शनार्थमाह—

॥ द्विविधानि ॥ १६ ॥

विधशब्दः प्रकारवाची, द्वौ विधौ येषां तानि द्विवि-
धानि, द्विप्रकाराणीत्यर्थः ॥ कौ पुनस्तौ द्वौ प्रकारौ १ ।
द्रव्येन्द्रियं भावेन्द्रियमिति ॥

तत्र द्रव्येन्द्रियस्वरूपप्रतिपत्त्यर्थं (निर्ज्ञापनार्थं) माह—

॥ निर्वृत्त्युपकरणे द्रव्येन्द्रियम् ॥ १७ ॥

निर्वर्त्यते निष्पाद्यते इति निर्वृतिः ॥ केन निर्वर्त्यते ? ।
कर्मणा ॥ सा द्विविधा बाह्याभ्यन्तरभेदात् ॥ उत्सेधागुलासं-
ख्येयभागप्रमिताना शुद्धानामात्मप्रदेशाना प्रतिनियतचक्षुरादीन्द्रि-
यसस्थानेनावस्थिताना वृत्तिरभ्यन्तरा निर्वृतिः । तेष्व्वात्मप्रदेशे-
ष्विन्द्रियव्यपदेशभाक्षु यः प्रतिनियतसंस्थानो नामकर्मोदियापादि-
तावस्थाविशेषः पुद्गलप्रचयः सा बाह्या निर्वृतिः ॥ येन निर्वृते-
रुपकारः क्रियते तदुपकरणम् ॥ पूर्ववत्तदपि द्विविधम् ॥ तत्रा-
भ्यन्तरं कृष्णशुक्लमण्डलम् । बाह्यमक्षिपत्रपक्ष्मद्वयादि ॥ एवं
शेषेष्विन्द्रियेषु ज्ञेयम् ॥

भावेन्द्रियमुच्यते—

॥ लब्ध्युपयोगौ भावेन्द्रियम् ॥ १८ ॥

लम्भनं लब्धिः । का पुनरसौ १ । ज्ञानावरणक्षयोपशम-
विशेषः ॥ यत्सन्निधानादात्मा द्रव्येन्द्रियनिर्वृतिप्रति व्याप्रियते

१ उत्सेधागुलमिति व्यवहारागुल घनरूप तदेवात्त गृह्यते । परमा-
गमे देहगेहप्रामनरकादिप्रमाणमुत्सेधागुलेनैवेति नियमितत्वात् ॥

२ द्रव्येन्द्रियरूपनिर्वृतिम् ॥

तन्निमित्त आत्मनः परिणाम उपयोगस्तदुभयं भावेन्द्रियम् ॥
इन्द्रियफलमुपयोगः तस्य कथमिन्द्रियत्वम् ? कारणधर्मस्य
कार्ये दर्शनात् । यथा घटाकारपरिणत विज्ञानं घट इति ॥
स्वार्थस्य तत्र मुख्यत्वाच्च । इन्द्रस्य लिङ्गमिन्द्रियमिति त्रः स्वार्थः
स उपयोगो मुख्यः । उपयोगलक्षणो जीव इति वचनात् ।
अत उपयोगस्येन्द्रियत्वं न्याय्यम् ॥

उक्तानामिन्द्रियाणां सूत्रानुपूर्वाप्रतिपादनार्थमाह—

॥ स्पर्शनरसनघ्राणचक्षुःश्रोत्राणि ॥ १९ ॥

लोके इन्द्रियाणां पारतन्व्यविवक्षा दृश्यते । अनेनाक्षणा
सुष्टु पश्यामि, अनेन कर्णेन सुष्टु श्रुणोमीति । ततः पारत-
न्व्यात्स्पर्शनादीनां कारणत्वं । दीर्यान्तरायमतिज्ञानावरणक्षयोपशमा-
होपाङ्गनामलाभावष्टम्भात् आत्मना स्पृश्यतेऽनेनेति स्पर्शनम् ।
रस्यतेऽनेनेति रसनम् । घ्रायतेऽनेनेति घ्राणम् । चक्षुरनेकार्थ-
त्वाद्दर्शनार्थविवक्षायां चष्टे अर्थान्पश्यत्यनेनेति चक्षुः । श्रूयतेऽ-
नेनेति श्रोत्रम् ॥ स्वातन्व्यविवक्षा च दृश्यते । इदं मे अक्षि
सुष्टु पश्यति । अयं मे कर्णः सुष्टु श्रुणोति । ततः स्पर्शनादीनां
कर्तरि निष्पत्तिः । स्पृशतीति स्पर्शनम् । रसतीति रसनम् ।
जिघ्रतीति घ्राणम् । चष्टे इति चक्षुः । श्रुणोतीति श्रोत्रम् ॥
एषां निर्देशक्रमः एकैकवृद्धिक्रमप्रज्ञापनार्थः ॥

तेषामिन्द्रियाणां विषयप्रदर्शनार्थमाह—

॥ स्पर्शरसगन्धवर्णशब्दास्तदर्थः ॥ २० ॥

द्रव्यपर्याययोः प्राधान्यविवक्षायां कर्मभावसाधनत्वं स्पर्शा-
दिशब्दानां वेदितव्यम् ॥ द्रव्यप्राधान्यविवक्षायां कर्मनिर्देशः ।
स्पृश्यत इति स्पर्शः । रस्यत इति रसः । गन्ध्यत इति गन्धः ।

वर्ण्यत इति वर्णः । शब्द्यत इति शब्दः ॥ पर्यायप्राधान्यवि-
वक्षाया भावनिर्देशः । स्पर्शनं स्पर्शः । रसनं रसः । गन्धं
गन्धः । वर्णनं वर्णः । शब्दनं शब्दः ॥ एषां क्रम इन्द्रि-
यक्रमेणैव व्याख्यातः ॥

अत्राह यत्तावन्मनोऽनवस्थानादिन्द्रियं न भवतीति प्रत्या-
ख्यातं तत्किमुपयोगस्योपकारि उत नेति ? । तदप्युपकार्येव । तेन
विनेन्द्रियाणां विषयेषु स्वप्रयोजनवृत्त्यभावात् ॥ किमस्यैषा सहका-
रित्वमात्रमेवप्रयोजनमुतान्यदपीत्यत आह—

॥ श्रुतमनिन्द्रियस्य ॥ २१ ॥

श्रुतज्ञानविषयोऽर्थः श्रुतम् । स विषयोऽनिन्द्रियस्य । परि-
प्राप्तश्रुतज्ञानावरणक्षयोपशमस्यात्मनः श्रुतस्यार्थेऽनिन्द्रियालम्बनज्ञा-
नप्रवृत्तेः ॥ अथवा श्रुतज्ञानं श्रुतं तदनिन्द्रियस्यार्थः प्रयोज-
नमिति यावत् । स्वातन्त्र्यसाध्यमिदं प्रयोजनमनिन्द्रियस्य ॥

उक्तानामिन्द्रियाणां प्रतिनियतविषयाणां स्वामित्वनिर्देशे
कर्तव्ये यत्प्रथमं गृहीतं स्पर्शनं तस्य तावत्स्वामित्वावधारणार्थमाह—

॥ वनस्पत्यन्तानामेकम् ॥ २२ ॥

एकं प्रथममित्यर्थः । किं तत् । स्पर्शनम् । तत्केषाम् ।
पृथिव्यादीनां वनस्पत्यन्तानां वेदितव्यम् ॥ तस्योत्पत्तिकारणमु-
च्यते ॥ वीर्यान्तरायस्पर्शनेन्द्रियावरणक्षयापशमे सति शेषेन्द्रिय-
सर्वघातिस्पर्धकोदये च शरीरनामलाभावष्टम्भे एकेन्द्रियजाति-
नामोदयवशवर्तिताया च सत्यां स्पर्शनमेकमिन्द्रियमाविर्भवति ॥

इतरेषामिन्द्रियाणां स्वामित्वप्रदर्शनार्थमाह—

कृमिपिपीलिकाभ्रमरमनुष्यादीनामेकैकवृद्धानि २३

एकैकमिति वीप्सायां द्वित्वम् । एकैकेन वृद्धानि एकै-

कवृद्धानि ॥ कृमिमादिं कृत्वा, स्पर्शनाधिकारात् स्पर्शनमादि
कृत्वा एकैकवृद्धानीत्यभिसम्बन्धः क्रियते ॥ आदिशब्दः प्रत्येकं
परिसमाप्यते । कृम्यादीना स्पर्शनं रसनाधिकम् । पिपीलिकादीना
स्पर्शनरसने घ्राणाधिके । अमरादीना स्पर्शनरसनघ्राणानि चक्षुर-
धिकानि । मनुष्यादीना तान्येव श्रोत्राधिकानीति यथासंये-
नाभिसम्बन्धो व्याख्यातः ॥ तेषां निष्पत्तिः स्पर्शनोत्पत्त्या
व्याख्याता उत्तरोत्तरसर्वघातिस्पर्धकोदयेन ॥

एवमेतेषु संसारिषु द्विभेदेषु इन्द्रियभेदात्पञ्चविधेषु ये
पञ्चेन्द्रियास्तद्वेदस्यानुक्तस्य प्रतिपादनार्थमाह—

॥ सञ्ज्ञानः समनस्काः ॥ २४ ॥

मनो व्याख्यातम् । सह तेन ये वर्तन्ते ते समनस्काः ।
सञ्ज्ञान इत्युच्यन्ते ॥ पारिशेष्यादितरे संसारिणः प्राणिनोऽस-
ञ्ज्ञान इति सिद्धम् ॥ ननु च सञ्ज्ञान इत्यनेनैव गतार्थत्वात्स-
मनस्का इति विशेषणमनर्थकम् । यतो मनोव्यापारो हिताहि-
तप्राप्तिपरिहारपरीक्षा । सञ्ज्ञाऽपि सैवेति ॥ नैतद्युक्तम् । सञ्ज्ञा-
शब्दार्थव्यभिचारात् ^{सञ्ज्ञाया} सञ्ज्ञा नामेत्युच्यते । तद्वन्तः सञ्ज्ञान
इति सर्वेषामतिप्रसङ्गः ॥ सञ्ज्ञा ज्ञानमिति चेत् सर्वेषां प्राणिनां
ज्ञानात्मकत्वादतिप्रसङ्गः ॥ आहारादिविषयाभिलाषः सञ्ज्ञेति
चेत्तुल्यम् । तस्मात्समनस्का इत्युच्यते ॥ एवं च कृत्वा गर्भा-
ण्डजमूर्च्छितसुपुप्त्याद्यवस्थासु हिताहितपरीक्षाभावेऽपि मनः सञ्ज्ञि-
यानात्सञ्ज्ञित्वमुपपन्नं भवति ॥

यदि हिताहितादिविषयपरिस्पन्दः प्राणिनां मनःप्राणि-

१ रसनादीनाभिन्द्रियाणाम् ॥ २ उत्पत्तिः ॥ ३ पूर्वसूत्रव्याख्याने
स्पर्शनेन्द्रियोत्पत्तिकथनेन ॥ ४ समनस्कामनस्का इत्यत्र ॥

धानपूर्वकः अथाभिनवशरीरग्रहणं प्रत्यागूर्णस्य विशीर्णपूर्वमूर्तेर्निर्म-
नस्कस्य यत्कर्म, तत्कुत इत्युच्यते—

॥ विग्रहगतौ कर्मयोगः ॥ २५ ॥

विग्रहो देहः । विग्रहार्था गतिर्विग्रहगतिः ॥ अथवा
विरुद्धो ग्रहो विग्रहः व्याघातः कर्मादानेऽपि नोर्कर्मपुद्गलादा-
ननिरोध इत्यर्थः । विग्रहेण गतिः विग्रहगतिः ॥ सर्वशरीर-
प्ररोहणबीजमृतं कार्मेणं शरीरं कर्मेत्युच्यते । योगो वाङ्मानस-
कायवर्गणानिमित्त आत्मप्रदेशपरिस्पन्दः । कर्मणा कृतो योगः
कर्मयोगः । विग्रहगतौ भवतीत्यर्थः ॥ तेन कर्मादानं देशा-
न्तरसंक्रमश्च भवति ॥

आह जीवपुद्गलानां गतिमास्कन्दता देशान्तरसंक्रमः किमा-
काशप्रदेशक्रमवृत्त्या भवति, उताविशेषेणेत्यत आह—

॥ अनुश्रेणि गतिः ॥ २६ ॥

लोकमध्यादारभ्य ऊर्ध्वमधस्तिर्यक् च आकाशप्रदेशानां क्रम-
सन्निविधाना पंक्तिः श्रेणिरित्युच्यते । अनुशब्दस्यानुपूर्व्येण
वृत्तिः । श्रेणेरानुपूर्व्येणानुश्रेणीति जीवानां पुद्गलाना च गति-
र्भवतीत्यर्थः ॥ अनधिकृतानां पुद्गलानां कथं ग्रहणमिति चेत्—
गतिग्रहणात् । यदि जीवानामेव गतिरिष्टा स्यात् गतिग्रहणमनर्थ-
कमधिकारात्तत्सिद्धेः । उत्तरत्र जीवग्रहणाच्च पुद्गलसम्प्रचयः ॥
ननु चन्द्रादीना ज्योतिष्काणां मेरुप्रदक्षिणाकाले विद्याधरादीना
च विश्रेणिगतिरपि दृश्यते तत्र किमुच्यते अनुश्रेणिगतिरिति ?
कालदेशनियमोऽत्र वेदितव्यः ॥ तत्र कालनियमस्तावज्जीवाना
मरणकाले भवान्तरसंक्रमे मुक्तानां चोर्ध्वगमनकाले अनुश्रेण्येव
गतिः ॥ देशनियमोऽपि ऊर्ध्वलोकादधोगतिः । अधोलोकादूर्ध्वगतिः ।

तिर्यग्लोकादधोगतिः । ऊर्ध्वा वा । तत्रानुश्रेण्येव ॥ पुद्गलानां च
या लोकान्तप्रापिणी सा नियमादनुश्रेण्येव । इतरा गतिर्भजनीया ॥

पुनरपि गतिविशेषप्रतिपत्त्यर्थमाह—

॥ अविग्रहा जीवस्य ॥ २७ ॥

विग्रहो व्याघातः कौटिल्यमित्यर्थः । स यस्यां न विद्यतेऽ
सावविग्रहा गतिः ॥ कस्य ? । जीवस्य ॥ कीदृशस्य ? ।
मुक्तस्य ॥ कथं गम्यते मुक्तस्येति ? । उत्तरसूत्रे संसारिग्रह-
णादिह मुक्तस्येति विज्ञायते ॥ ननु च अनुश्रेणि गतिरित्यनेनैव
श्रेण्यन्तरसक्रमाभावो व्याख्यातः । नार्थोऽनेन । पूर्वसूत्रे
विश्रेणिगतिरपि क्वचिदस्तीति ज्ञापनार्थमिदं वचनम् ॥ ननु
तत्रैव देशकालनियम उक्तः किं न ? अतस्तत्सिद्धेः ॥

यद्यसङ्गस्यात्मनोऽप्रतिबन्धेन गतिरालोकान्ताद्वगतकाला
प्रतिज्ञायते, सदेहस्य पुनर्गतिः किं प्रतिबन्धिनी, उत मुक्ता-
त्मवदित्यत आह—

॥ विग्रहवती च संसारिणः प्राक्चतुर्भ्यः ॥ २८ ॥

कालावधारणार्थं प्राक्चतुर्भ्य इत्युच्यते । प्रागिति वचनं
मर्यादार्थं, चतुर्थात्समयात्प्राग्विग्रहवती गतिर्भवति न चतुर्थे इति ॥
कुत इति चेत्—सर्वोत्कृष्टविग्रहनिमित्तनिष्कृष्टक्षेत्रे उत्पित्सुः प्राणी
निष्कृष्टक्षेत्रानुपूर्व्यनुश्रेण्यभावादिपुगत्यभावे निष्कृष्टक्षेत्रप्रापणा-
निमित्तां त्रिविग्रहां गतिमारभते नोर्ध्वाम् । तथाविधोपपादक्षेत्ताभा-
वात् ॥ चशब्दः समुच्चयार्थः । विग्रहवती चाविग्रहवती चेति ॥

१ परमाणुहपाणा ॥ २ अनियमिता ॥

३ लोकाग्रकोणं निष्कृष्टक्षेत्रम् ॥

विग्रहवत्या गतेः कालोऽवधृतः । अविग्रहायाः कियान्
काल इत्युच्यते—

॥ एकसमयाऽविग्रहा ॥ २९ ॥

एकः समयो यस्याः सा एकसमया । न विद्यते विग्रहो
यस्याः सा अविग्रहा ॥ गतिमतां हि जीवपुद्गलानामव्याघाते-
नैकसमायिकी गतिरालोकान्तादपीति ॥

अनादिकर्मबन्धसन्ततौ मिथ्यादर्शनादिप्रत्ययवशात्कर्माण्याद-
दानो विग्रहगतावप्याहारकः प्रसक्तस्ततो नियमार्थमिदमुच्यते—

॥ एकं द्वौ त्रीन्वाऽनाहारकः ॥ ३० ॥

अधिकारात्समयाभिसम्बन्धः । वागब्दो विकल्पार्थः ।
विकल्पश्च यथेच्छातिसर्गः ॥ एक वा द्वौ वा त्रीन्वा समयान-
नाहारको भवतीत्यर्थः ॥ त्रयाणां शरीराणा षण्णा पर्यासीना
योग्यपुद्गलग्रहणमाहारः । तदभावादानाहारकः ॥ कर्मादान हि
निरन्तरं, कार्मणशरीरसद्भावे ॥ उपपादक्षेत्रं प्रति ऋज्व्या गतौ
आहारकः । इतरेषु त्रिषु समयेषु अनाहारकः ॥

एवं गच्छतोऽभिनवमूर्त्यन्तरनिर्वृतिजन्मप्रकारप्रतिपादनार्थमाह—

॥ सम्मूर्च्छनगर्भोपपादाज्जन्म ॥ ३१ ॥

त्रिषु लोकेषूर्ध्वमधस्तिर्यक् च देहस्य समन्ततो मूर्च्छनं सम्मू-
च्छनमवयवप्रकल्पनम् । स्त्रिया उदरे शुक्लशोणितयोर्गणं मिश्रणं
गर्भः । मात्तोपभुक्ताहारगरणाद्वा गर्भः । उपेत्योत्पद्यतेऽस्मिन्निति
उपपादः । देवनारकोत्पत्तिस्थानविशेषसञ्ज्ञा ॥ एते त्रयः संसारिणा

१ कार्मणतजसर्वैफियिकाणाम् ॥ २ नोकर्मापेक्षया ॥

३ उपेत्य देवा नारकाश्च युवान एव उत्पद्यन्ते ॥

जीवानां जन्मप्रकाराः शुभाशुभपरिणामनिमित्तकर्मभेदविपाककृताः ॥

अथाधिकृतस्य संसारिविषयोपभोगोपलब्ध्यधिष्ठानप्रवर्णस्य
जन्मनो योनिविकल्पा वक्तव्या इत्यत आह—

॥ सच्चित्तशीतसंवृतताः सेतरा

मिश्राश्चैकशस्तद्योनयः ॥ ३२ ॥

आत्मनश्चैतन्यविशेषपरिणामश्चित्तम् । सह चित्तेन वर्तत
इति सच्चित्तः ॥ शीत इति स्पर्शविशेषः । शुक्लादिवदुमयवचन-
त्वात्तद्युक्त द्रव्यमप्याह ॥ सम्यग्वृतः संवृतः । संवृत इति
दुरुपलक्ष्यः प्रदेश उच्यते ॥ सह इतरैर्वर्तन्त इति सेतराः ।
सप्रतिपक्षा इत्यर्थः ॥ के पुनरितरे ? । अचित्तोष्णविवृताः ॥
उभयात्मको मिश्रः । सच्चित्ताचित्तः शीतोष्ण संवृतविवृत इति ॥
चशब्दः समुच्चयार्थः । मिश्राश्च योनयो भवन्तीति ॥ इतरथा
हि पूर्वोक्तानामेव विशेषणं स्यात् ॥ एकश इति वीप्सार्थः ॥
तस्य ग्रहण क्रममिश्रप्रतिपत्त्यर्थम् ॥ यथैव विज्ञायेत । सच्चित्तश्च
अचित्तश्च शीतश्च उष्णश्च संवृतश्च विवृतश्चेति ॥ मैवं विज्ञायि
सच्चित्तश्च शीतश्चेत्यादि । तद्ग्रहण जन्मप्रकारप्रतिनिर्देशार्थम् ।
तेषां सम्मूर्च्छनादीनां जन्मनां योनय इति त एते नव योनयो
वेदितव्याः ॥ योनिजन्मनोरविशेष इति चेन्न । आधाराधेयभेदा-
त्तद्भेदः ॥ त एते सच्चित्तादयो योनय आधारा । आधेया जन्म-
प्रकाराः ॥ यतः सच्चित्तादियोन्यधिष्ठाने आत्मा सम्मूर्च्छनादिना
जन्मना शरीराहारेन्द्रियादियोग्यान्पुद्गलानुपादत्ते ॥ देवनारका
अचित्तयोनयः । तेषां हि योनिरुपपाददेशपुद्गलप्रचयोऽचित्तः ॥

२ शरीरनिष्ठस्य ॥ २ शुक्लादिशब्दवच्छीतशब्द गुणगुणिनोर्वाचक-
त्वाच्छीतयुक्तं द्रव्यमाह ॥

गर्भजा मिश्रयोनयः । तेषा हि मातुरुदरे । शुक्रशोणितमचित्तं,
तदात्मना चित्तवता मिश्रणान्मिश्रयोनिः ॥ सम्मूर्च्छनजान्निवि-
कल्पयोनयः । केचित्सचित्तयोनयः । अन्ये अचित्तयोनयः ।
अपरे मिश्रयोनयः ॥ सचित्तयोनयः साधारणशरीरा । कुतः ।
परस्पराश्रयत्वात् ॥ इतरे अचित्तयोनयो मिश्रयोनयश्च ॥ गी-
तोष्णयोनयो देवनारकाः तेषा हि उपपादस्थानानि कानिचिच्छी-
तानि, कानिचिदुष्णानीति ॥ उष्णयोनयस्तेजस्कायिकाः ॥ इतरे
लिविकल्पयोनयः केचिच्छीतयोनयः केचिदुष्णयोनयः । अपरे
मिश्रयोनय इति ॥ देवनारकैकेन्द्रिया. संवृतयोनयः ॥ विकले-
न्द्रिया विवृतयोनयः ॥ गर्भजा मिश्रयोनयः ॥ तद्भेदाश्चतुरशी-
तिशतसहस्रसंख्या आगमतो वेदितव्याः ॥ उक्तं च । णिच्चि-
दरधा दु सत्तय तरुदस वियळिदिण्णु छच्चेव । सुरणिरयति-
रिय चणरो चोद्दस मणुण्णु सदसहस्सा ॥ १ ॥

एवमेतास्मिन्नवयोनिभेदसङ्घटे त्रिविधजन्मनि सर्वप्राणभृताम-
नियमेन प्रसक्ते तदवधारणार्थमाह—

॥ जरायुजाण्डजपोतानां गर्भः ॥ ३३ ॥

यज्जालवत्प्राणिपरिवरणं विततमासशोणितं तज्जरायुः ।
यन्नखत्वक्सदृशमुपात्तकाठिन्यं शुक्रशोणितपरिवरणं परिमण्डलं
तदण्डम् । किञ्चित्परिवरणमन्तरेण परिपूर्णावयवो योनिनिर्गत-
मात्र एव परिस्पन्दादिसामर्थ्योपेतः पोतः ॥ जरायौ जाता जरा-

१ दीन्द्रियमारभ्य चतुरिन्द्रियपर्यंत ॥ २ अस्यायमर्थ — नित्यनिगोदा
इतरनिगोदाश्च पृथिव्यस्रजावायवश्च प्रत्येकं सप्तलक्षयोनयः । वनस्पातकायि-
का दशलक्षयोनयः । द्वान्द्रियास्त्रान्द्रियाश्चतुर्गिन्द्रियाश्च प्रत्येकं द्विलक्षयोनयः ।
सुरनारकातर्यश्च पृथक्कुलक्षयोनयः । मनुष्याश्चतुर्दशलक्षयोनयः ॥

युजाः । अण्ड जाता अण्डजाः । जरायुजाश्च-अण्डजाश्च पोताश्च
जरायुजाण्डजपोताः गर्भयोनयः ॥

यद्यमीषां जरायुजाण्डजपोताना गर्भोऽवध्रियते, अथोपपादः
केषां भवतीत्यत आह—

॥ देवनारकाणामुपपादः ॥ ३४ ॥

देवाना नारकाणा च उपपादो जन्म वेदितव्यम् ॥

अथान्येषां किं जन्मेत्यत आह—

॥ शेषाणां सम्मूर्च्छनम् ॥ ३५ ॥

गर्भजेभ्यः औपपादिकेभ्यश्चान्ये शेषा. । तेषा सम्मूर्च्छन
जन्मेति ॥ एते त्रयोऽपि योगा नियमार्थाः । उभयतो नियमश्च
द्रष्टव्यः ॥ जरायुजाण्डजपोतानामेव गर्भः । गर्भ एव च जरायुजा-
ण्डजपोतानाम् ॥ देवनारकाणामेवोपपाद । उपपाद एव देवनारका-
णाम् ॥ शेषाणामेव सम्मूर्च्छनम् । सम्मूर्च्छनमेव शेषाणामिति ॥

तेषा पुन. ससारिणा त्रिविधजन्मनामाहितबहुविकल्पनवयो-
निभेदाना शुभाशुभनामकर्मविपाकनिर्वर्तितानि बन्धफलानुभवना-
धिष्ठानानि शरीराणि कानीत्यत आह —

॥ औदारिकवैक्रियिकाहारकतैजस-

कर्मणानि शरीराणि ॥ ३६ ॥

विशिष्टनामकर्मोदयापादितवृत्तीनि शीर्यन्त इति शरीराणि
॥ औदारिकादिप्रकृतिविशेषोदयप्राप्तवृत्तीनि औदारिकादीनि ॥
उदारं स्थूलम् । उदारे भवमौदारिकम् । उदार प्रयोजन-
मस्येति वा औदारिकम् ॥ अष्टगुणैश्वर्ययोगादेकानेकाणुमहच्छरीरवि-
विधकरणं विक्रिया, सा प्रयोजनमस्येति वैक्रियिकम् ॥ सूक्ष्मपदा-

र्थनिर्ज्ञानार्थमसंयमपरिजिहीर्षया वा प्रमत्तसंयतेनाद्ध्यते निर्वर्त्यते
तदित्याहारकम् ॥ यत्तेजोनिमित्त तेजसि वा भव तत्तैजसम् ॥
कर्मणां कार्यं कार्मणम् ॥ सर्वेषां कर्मनिमित्तत्वेऽपि रूढिवशाद्धि-
शिष्टविषये वृत्तिरवसेया ॥

यथौदारिकस्येन्द्रियैरुपलब्धिस्तथेतरेषां कस्मान्न भवतीत्यत
आह—

॥ परम्परं सूक्ष्मम् ॥ ३७ ॥

परशब्दस्यानेकार्थवृत्तित्वेऽपि विवक्षातो व्यवस्थार्थगतिः ॥
पृथग्भूतानां शरीराणां सूक्ष्मगुणेन वीप्सानिर्देशः क्रियते परम्प-
रमिति ॥ औदारिकं स्थूलं, ततः सूक्ष्मं वैक्रियिकं, ततः
सूक्ष्ममाहारकं, ततः सूक्ष्मं तैजसं, तैजसात्कार्मणं सूक्ष्ममिति ॥

यदि परम्परं सूक्ष्मं, प्रदेशतोऽपि न्यूनं परम्परं हीनमिति
विपरीतप्रतिपत्तिनिवृत्त्यर्थमाह—

॥ प्रदेशतोऽसङ्ख्येयगुणं प्राक्तैजसात् ॥ ३८ ॥

प्रदिश्यन्तै इति प्रदेशाः परमाणवः । सख्यामतीतोऽ-
संख्येयः । असंख्येयो गुणोऽस्य तद्विदमसंख्येयगुणम् ॥ कुतः ?
प्रदेशतः । नावगाहतः । परम्परमित्यनुवृत्तेराकार्मणात्प्रसङ्गे तन्नि-
वृत्त्यर्थमाह प्राक्तैजसादिति । औदारिकादसंख्येयगुणप्रदेशं वैक्रि-
यिकम् ॥ वैक्रियिकादसंख्येयगुणप्रदेशमाहारकमिति ॥ को गुणा-

१ पूर्वापेक्षया परत्वमिति परशब्दो व्यवस्थार्थः ॥ २ अतिशयेन
अव्ययपदम् ॥ ३ अविभागित्वेन प्ररूप्यन्त ॥ ४ श्रेण्यसंख्येयभागरूपास-
ंख्येयगुणम् ॥

कारः^२ पल्योपमासख्ययभाग. ॥ यद्येवं, परम्परं महापरिमाणं प्राप्नोति । नैवम् । बन्धविशेषात्परिमाणभेदाभावः । तूलनिचया-यःपिण्डवत् ॥

अथोत्तरयोः किं समप्रदेशत्वमुतास्ति कश्चिद्विशेष इत्यत आह—

॥ अनन्तगुणे परे ॥ ३९ ॥

प्रदेशत इत्यनुवर्तते, तेनैवमभिसम्बन्धः क्रियते— आहार-कात्तैजस प्रदेशतोऽनन्तगुण, तैजसात्कार्मणं प्रदेशतोऽनन्तगुणमि-ति ॥ को गुणाकारः^२ अमव्यानामनन्तगुणः । सिद्धानामनन्तो भागः ॥ तत्रैतत्स्याच्छल्यकवत् । मूर्तिमद्रव्योपचितत्वात्संसारिणो जीवस्याभिप्रेतगतिनिरोधप्रमङ्ग इति । तन्न । किं कारणम् । यस्मा-दुभेऽप्येत—

॥ अप्रतीघाते ॥ ४० ॥

मूर्तिमतो मूर्त्यन्तरेण व्याघातः प्रतीघातः । स नास्त्य-ज्ञयोरित्यप्रतीघाते ॥ सूक्ष्मपरिमाणादयःपिण्डे तेजोऽनुप्रवेशवत्तै-जसकार्मणयोर्नास्ति वज्रपटलादिषु व्याघातः ॥ ननु च वैक्रि-यिकाहारकयोरपि नास्ति प्रतीघातः । सर्वत्राप्रीघातोऽत्र विव-क्षितः । यथा तैजसकार्मणयोरालोकान्तात् सर्वत्र नास्ति प्रती-घातः । न तथा वैक्रियिकाहारकयोः ॥

आह किमेतावानेव विशेष उत कश्चिदन्योऽप्यस्तीत्याह—

॥ अनादिसम्बन्धे च ॥ ४१ ॥

चशब्दो विकल्पार्थः । अनादिसम्बन्धे सादिसम्बन्धे चेति ॥

कार्यकारणभावसन्तत्या अनादिसम्बन्धे, विशेषापेक्षया सादिसम्बन्धे-
ऽपि च' वीजवृक्षवत् ॥ यथौदारिकवैक्रियिकाहारकाणि जीवस्य
कादाचित्कानि, न तथा तैजसकर्मणे । नित्यसम्बन्धिनी हि ते
आससारक्षयात् ॥

त एते तैजसकर्मणे किं कस्यचिदेव भवत उताविशेषेणेत्यत
आह—

॥ सर्वस्य ॥ ४२ ॥

सर्वशब्दे निरवशेषवाची । निरवशेषस्य ससारिणो जीवस्य
ते द्वे अपि शरीरे भवत इत्यर्थः ॥

अविशेषाभिधानात्तैरौदारिकादिभिः सर्वस्य ससारिणो यौग-
पद्येन सम्बन्धप्रसङ्गे सम्भविशरीरप्रदर्शनार्थमिदमुच्यते—

तदादीनि भाज्यानि युगपदेकस्मिन्ना चतुर्भ्यः ४३

तच्छब्दः प्रकृततैजसकर्मणप्रतिनिर्देशार्थः । ते तैजसका-
र्मणे आदिर्येषा तानि तदादीनि । भाज्यानि विकल्प्यानि ।
आ कुतः । आ चतुर्भ्यः । युगपदेकस्यात्मनः ॥ कस्यचित् द्वे,
तैजसकर्मणे । अपरस्य त्रीणि औदारिकतैजसकर्मणानि; वैक्रि-
यिकतैजसकर्मणानि वा । अन्यस्य चत्वारि : औदारिकाहार-
कतैजसकर्मणानीति विभागः क्रियते ॥

पुनरपि तेषा विशेषप्रतिपत्त्यर्थमाह—

॥ निरुपभोगमन्त्यम् ॥ ४४ ॥

अन्ते भवमन्त्यम् । किं तत् ? । कर्मणम् ॥ इन्द्रिय-
प्रणालिकया शब्दादीनामुपलब्धिरुपभोगः । तदभावाच्चिरुपभो-
गम् ॥ विग्रहगतौ सत्यामपि इन्द्रियलब्धौ द्रव्येन्द्रियनिर्वृत्य-
भावाच्छब्दाद्युपभोगाभाव इति ॥ ननु तैजसमपि निरुपभोगम् ।
तत्र किमुच्यैते निरुपभोगमन्त्यमिति ॥ तैजसं शरीर योगनि-
मित्तमपि न भवति, ततोऽस्योपभोगविचारोऽनधिकारः ॥

एव तत्रोक्तलक्षणेपु जन्ममु अमूनि शरीराणि प्रादुर्भाव-
मापद्यमानानि किमविशेषेण भवन्ति, उत कश्चिदस्ति प्रतिविशेष
इत्यत आह—

॥ गर्भसम्मूर्च्छनजमाद्यम् ॥ ४५ ॥

सूत्रक्रमापेक्षया आदौ भवमाद्यम् । औदारिकमित्यर्थः ॥
यद्गर्भजं यच्च सम्मूर्च्छनज तत्सर्वमौदारिकं द्रष्टव्यम् ॥

तदनन्तर यन्निर्दिष्ट, तत्कस्मिन् जन्मनीत्यत आह—

॥ औपपादिकं वैक्रियिकम् ॥ ४६ ॥

उपपादे भवमौपपादिकम् । तत्सर्वं वैक्रियिकं वेदितव्यम् ॥

यद्यौपपादिकं वैक्रियिकं, अनौपपादिकस्य वैक्रियिकत्वाभाव
इत्यत आह—

१ भावेन्द्रियनिर्वृतिक्षयोपभोगरूपलब्धौ ॥ २ भवेन्द्रिये. ३ किर्मयम्
४ कर्मणकायेन विग्रहगतावात्मप्रदेशपरिपन्दलक्षणो योगो यथा सम्भ-
वति, तथा तैजसेन तावानापि योगो न सम्भवतीत्यर्थः ॥ ५ योगनि-
मित्तमिव औदारिकादिप्रभोगो दृष्टस्ततस्तदनिमित्तं तैजसे उपभोगविचारा-
नाधिकारः ॥

॥ लब्धिप्रत्ययं च ॥ ४७ ॥

चशब्देन वैक्रियिकमभिसम्बध्यते । तपोविशेषादृद्धिप्राप्ति-
र्लब्धिः । लब्धिः प्रत्ययः कारणमस्य लब्धिप्रत्ययम् । वैक्रि-
यिकं लब्धिप्रत्ययं च भवतीत्यभिसम्बध्यते ॥

किमेतदेव लब्ध्यपेक्षमुतान्यदप्यस्तीत्यत आह—

॥ तैजसमपि ॥ ४८ ॥

अपिशब्देन लब्धिप्रत्ययमभिसम्बध्यते । तैजसमपि लब्धि-
प्रत्ययं भवतीति ॥

वैक्रियिकानन्तरं यदुपदिष्टं तस्य स्वरूपनिर्द्धारणार्थं स्वामि-
निर्देशार्थं चाह—

॥ शुभं विशुद्धमव्याधाति चाहारकं

प्रमत्तसंयतस्यैव ॥ ४९ ॥

शुभकारणत्वाच्छुभव्यपदेशः । शुभकर्मणः आहारककाययो-
गस्य कारणत्वाच्छुभमित्युच्यते । अन्नस्य प्राणव्यपदेशवत् ॥
विशुद्धकार्यत्वाद्विशुद्धव्यपदेशः । विशुद्धस्य पुण्यस्य कर्मणः अश-
बलस्य निरवद्यस्य कार्यत्वाद्विशुद्धमित्युच्यते । तन्तूनां कार्पास-
व्यपदेशवत् ॥ उभयतो व्याधाताभावादव्याधाति ॥ न ह्याहारक-
शरीरेणान्यस्य व्याधातः । नाप्यन्येनाहारकस्येति । तस्य प्रयो-
जनसमुच्चयार्थं चशब्दः क्रियते ॥ तद्यथा— कदाचिल्लब्धिविशेष-
सद्भावज्ञापनार्थं, कदाचित्सूक्ष्मपदार्थनिर्द्धारणार्थं, संयमपरिपाल-
नार्थं च । आहारकमिति प्रागुक्तस्य प्रत्याम्नाय ॥ यदाऽऽहा-
रकशरीरं निर्वर्तयितुमारभते, तदा प्रमत्तो भवतीति प्रमत्तसंय-
तस्येत्युच्यते ॥ इष्टतोऽवधारणार्थमेवकारोपादानम् । यथैवं विज्ञा-

येत प्रमत्तसँयतस्येवाहारकं नान्यस्येति । मैवं विज्ञायि, प्रम-
त्तसँयतस्याहारकमेवेति । माभूदौदारिकादिनिवृत्तिरिति ॥

एव विभक्तानि शरीराणि विभ्रता संसारिणा प्रतिगति किं
लिलिङ्गसन्निधान, उत लिङ्गनियमः कश्चिदस्तीस्तत आह—

॥ नारकसम्मूर्च्छिनो नपुंसकानि ॥ ५० ॥

नरकाणि वक्ष्यन्ते, नरकेषु भवा नारकाः । सम्मूर्च्छनं
सम्मूर्च्छं स येषामस्तीति सम्मूर्च्छिनः । नारकाश्च सम्मूर्च्छि-
नश्च नारकसम्मूर्च्छिनः ॥ चारित्रमोहविकल्पनोकषायभेदस्य नपुं-
सकवेदस्याशुभनाम्नश्चोदयान्न स्त्रियो न पुमांस इति नपुंसकानि
भवन्ति ॥ नारकसम्मूर्च्छिनो नपुंसकान्येवेति नियमः ॥ तत्र हि
स्त्रीपुंसविषयमनोज्ञशब्दगन्धरूपरसस्पर्शसम्बन्धनिमित्ता स्वल्पाऽपि
सुखमात्रा नास्ति ॥ यद्येवमवधियते, अर्थादापन्नमेतदुक्तेभ्योऽन्ये
संसारिणस्त्रिलिङ्गा इति ॥

यत्रात्यन्तं नपुंसकलिङ्गस्याभावस्तत्प्रतिपादनार्थमाह—

॥ न देवाः ॥ ५१ ॥

स्त्रैण पौमं च यन्निरतिशय सुखं गतिनामोदयापेक्षं,
तद्देवा अनुभवन्तीति न तेषु नपुंसकलिङ्गानि सन्ति ॥

अथेतरे कियलिङ्गा इत्यत आह—

॥ शेषास्त्रिवेदाः ॥ ५२ ॥

'त्रयो वेदा येषा ते त्रिवेदाः ॥ के पुनस्ते वेदाः ।
स्त्रीत्व, पुंस्त्व, नपुंसकत्वमिति ॥ कथ तेषा सिद्धिः । वेद्यत
इति वेदः । लिङ्गमित्यर्थः ॥ तत् द्विविध द्रव्यलिङ्गं भावलिङ्गं

चेति ॥ द्रव्यलिङ्ग योनिमेहनादिनामकर्मोदयनिर्वर्तितम् ॥ नोक-
षायादयापादितवृत्ति भावलिङ्गम् ॥ स्त्रीवेदोदयात् स्त्यायत्यस्या
गर्भ इति स्त्री. । पुँवेदोदयात् सूते जनयत्यपत्यमिति पुमान् ।
नपुंसकवेदोदयात्तदुभयशक्तिविकल नपुंसकम् ॥ रूढिशब्दाश्चैते ।
रूढिषु च क्रिया व्युत्पत्त्यर्थैव । यथा गच्छतीति गौरिति ॥
इतरथा हि गर्भधारणादिक्रियाप्राधान्ये, बालवृद्धाना तिर्यङ्मनुष्याणा
देवाना कर्मणकाययोगस्थाना च तदभावात्स्त्रीत्वादिव्यपदेशो न
स्यात् ॥ त एते त्रयो वेदाः शेषाणा गर्भजाना भवन्ति ॥

य इमे जन्मयोनिशरीरलिङ्गसम्बन्धाहितविशेषाः प्राणिनो
निर्दिश्यन्ते देवादयो विचित्रधर्माधर्मवशीकृताश्चतसृषु गतिषु शरी-
राणि धारयन्तस्ते किं यथाकालमुपभुक्तायुषो मूर्त्यन्तराण्यास्कन्दन्ति,
उतायथाकालमपीत्यत आह—

॥ औपपादिकचरमोत्तमदेहासंख्येय-

वर्षायुषोऽनपवर्त्यायुषः ॥ ५३ ॥

औपपादिका व्याख्याता. देवनारका इति ॥ चरमश-
ब्दोऽन्त्यवाची । उत्तम उत्कृष्ट. । चरम उत्तमो देहो येषा ते
चरमोत्तमदेहाः । विपरीतससारास्तज्जन्मनिर्वाणार्हा इत्यर्थ. ॥ असं-
ख्येयमतीतसख्यानमुपमाप्रमाणेन पत्यादिना गम्यमायुर्येषा त इमे
असंख्येयवर्षायुषस्तिर्यङ्मनुष्या उत्तरकुर्वादिषु प्रसृताः ॥ औपपा-
दिकाश्च चरमोत्तमदेहाश्च असंख्येयवर्षायुषश्च औपपादिकचरमो-
त्तमदेहासंख्येयवर्षायुषः ॥ बाह्यस्योपघातनिमित्तस्य विषशस्त्रा-
देः सति सन्निधाने ह्रस्व भवतीत्यपवर्त्यम् । अपवर्त्यमायुर्येषा त
इमे अपवर्त्यायुषः । न अपवर्त्यायुषः अनपवर्त्यायुषः ॥ न क्षेपा-
मौपपादिकादीना बाह्यनिमित्तवशादायुरपवर्त्यते इत्ययं नियमः ।

इतरेषामनियमः ॥ चरमस्य देहस्योत्कृष्टत्वप्रदर्शनार्थमुत्तमग्रहणं
नार्थान्तरविशेषोऽस्ति ॥ चरमदेहा इति वा पाठः ॥ २ ॥

जीवस्वभावलक्षणसाधनाविषयस्वरूपभेदाश्च गतिजन्मयोनिदेहलिङ्गान-
पवर्तितायुष्कभेदाश्चाध्यायेऽस्मिन्निरूपिता भवन्तीति सम्बन्धः ॥

॥ इति तत्त्वार्थवृत्ता सर्वार्थसिद्धिसिद्धिकाया तृतीयोऽध्यायः ॥

॥ ॐ नमः परमात्मने त्रीतरागाय ॥

॥ अथ तृतीयोऽध्यायः ॥

भवप्रत्ययोऽवधिर्देवनारकाणामित्येवमादिषु नारकाः श्रुता-
स्ततः पृच्छति के ते नारका इति । तत्प्रतिपादनार्थं तदधिकर-
णनिर्देशः क्रियते ॥

॥ रत्नशर्करावालुकापङ्कधूमतमोमहातमःप्रभा
भूमयो घनाम्बुवाताकाशप्रतिष्ठाः सप्ताधोऽधः ॥ १ ॥

रत्न च शर्करा च वालुका च पङ्कश्च धूमश्च तमश्च महा-
तमश्च रत्नशर्करावालुकापङ्कधूमतमोमहातमांसि । प्रभाशब्दः प्रत्येकं
परिसमाप्यते । साहचर्यात्ताच्छब्दश्च ॥ चित्रादिरत्नप्रभासहचरिता
भूमिः रत्नप्रभा, शर्कराप्रभासहचरिता भूमिः शर्कराप्रभा, वालु-
काप्रभासहचरिता भूमिः वालुकाप्रभा, पङ्कप्रभासहचरिता भूमिः
पङ्कप्रभा, धूमप्रभासहचरिता भूमिः धूमप्रभा, तमःप्रभासहचरिता
भूमिः तमःप्रभा, महातमःप्रभासहचरिता भूमिः महतमःप्रभा
इति ॥ एताः सञ्ज्ञा अनेनोपायेन व्युत्पाद्यन्ते ॥ भूमिग्रहण-

१ स शब्दे येषां ते तच्छब्दास्तेषां भावन्ताच्छब्दमिति व्युत्पत्त्या रत्नप्र-
भादिशब्दवाच्यत्वमित्यर्थः ॥

मधिकरणविशेषप्रतिपत्त्यर्थम् ॥ यथा स्वर्गपटलानि भूमिमनाश्रित्य व्यवस्थितानि, न तथा नारकावासाः । किं तर्हि, भूमिमाश्रिता इति ॥ तासां भूर्मानामालम्बननिर्ज्ञानार्थं घनाम्बुवातादिग्रहणं क्रियते ॥ घनाम्बु च वातश्च आकाशश्च घनाम्बुवाताकाशानि । तानि प्रतिष्ठा आश्रयो यासां ता घनाम्बुवाताकाशप्रतिष्ठाः ॥ [*घनं च घनो मन्दो महान् आयतः इत्यर्थः । अम्बु च जल उदकमित्यर्थः । वातशब्दोऽन्त्यदीपकः । तत एव सम्बन्धनीयः । घनो घनवातः । अम्बु अम्बुवातः । वातस्तनुवातः । इति महदपेक्षया तनुरिति सामर्थ्यगम्यः । अन्यः पाठः ॥ सिद्धान्तपाठस्तु घनाम्बु च वातं चेति वातशब्दः सोपस्क्रियते । वातस्तनुवात इति वा ॥] सर्वा एता भूमयो घनोदधिवलयप्रतिष्ठाः । घनोदधिवलय घनवातवलयप्रतिष्ठम् । घनवातवलयं तनुवातवलयप्रतिष्ठम् । तनुवातवलयमाकाशप्रतिष्ठम् । आकाशमात्मप्रतिष्ठ, तस्यैवाधाराधेयत्वात् ॥ त्रीण्यप्येतानि वलयानि प्रत्येकविंशतियोजनसहस्रबाहुल्यानि ॥ सप्तग्रहणं सख्यान्तरनिवृत्यर्थम् । सप्त भूमयो नाष्टौ न नव चेति ॥ अग्नोऽधोवचनतिर्यक्प्रचयनिवृत्यर्थम् ॥

किं ता भूमयो नारकाणां सर्वत्रावासा आहोस्वित्कचित्कचिदिति तन्निर्घारणार्थमाह—

॥ तासु त्रिंशत्पञ्चविंशतिपञ्चदशदशत्रिपञ्चोनैक-
नरकशतसहस्राणि पञ्च चैव यथाक्रमम् ॥ २ ॥

तासु रत्नप्रभादिषु भूमिषु नरकाण्यनेन सख्यायन्ते यथाक्रमम् ॥ रत्नप्रभाया त्रिंशन्नरकशतसहस्राणि, शर्कराप्रभायां पञ्च-

विंशतिर्नरकशतसहस्राणि, चालुकाप्रभायां पञ्चदश नरकशतसह-
स्राणि, पङ्कप्रभाया दश नरकशतसहस्राणि, धूमप्रभायां त्रीणि
नरकशतसहस्राणि, तमःप्रभाया पञ्चोनमेकं नरकशतसहस्र,
महातम.प्रभाया पञ्च नरकाणि ॥ रत्नप्रभाया नरकप्रस्तारास्त्र-
योदश । ततोऽधः आसप्तम्या द्वौ द्वौ नरकप्रस्तारौ हीनौ ॥
इतरो विशेषो लोकानुयोगतो वेदितव्यः ॥

अथ तासु भूमिषु नारकाणां कः प्रतिविशेष इत्यत आह—

॥ नारका नित्याशुभतरलेश्या-

परिणामदेहवेदनाविक्रियाः ॥ ३ ॥

लेश्यादयो व्याख्यातार्थाः ॥ अशुभतरा इति प्रकर्षनि-
र्देशः । तिर्यग्गतिविषयाशुभलेश्याद्यपेक्षया, अधोऽधः स्वगत्यपेक्षया
च वेदितव्यः ॥ नित्यशब्द आभीक्ष्ण्यवचनः ॥ नित्यमशुभतरा
लेश्यादयो येषां ते नित्याशुभतरलेश्यापरिणामदेहवेदनाविक्रिया
नारकाः ॥ प्रथमाद्वितीययोः कापोती लेश्या, तृतीयायामुपरिष्ठा-
त्कापोती अधो नीला, चतुर्थ्या नीला, पञ्चम्यामुपरि नीला अधः
कृष्णा, षष्ठ्या कृष्णा, सप्तम्या परमकृष्णा । स्वायुषः प्रमा-
णावधृता द्रव्यलेश्या उक्ताः ॥ भावलेश्यास्तु अन्तर्मुहूर्तपरिव-
र्तिन्यः ॥ परिणामाः स्पर्शरसगन्धवर्णशब्दाः क्षेत्रविशेषनिमित्त-
वशादतिदुःखहेतवोऽशुभतराः ॥ देहाश्च तेषामशुभनामकर्मोदयाद-
त्यन्ताशुभतरा विकृताकृतयो हुण्डसंस्थाना दुर्दर्शनाः ॥ तेषामु-
त्सेधः ॥ प्रथमाया सप्त धनूपि, त्रयो हस्ताः षड्गुलयः । अधोऽधो
द्विगुणद्विगुण उत्सेधः ॥ अभ्यन्तरासद्वेद्योदये सति अनदि-
पारिणामिकशीतोष्णवाह्यनिमित्तजनिताः सुतीव्रा वेदना भवन्ति
नारकाणाम् ॥ प्रथमाद्वितीयातृतीयाचतुर्थीषु उष्णवेदानान्येव नर-

काणि ॥ पंचम्यामुपरि उष्णवेदने द्वे नरकशतसहस्रे । अधः
शीतवेदनमेक शतसहस्रम् । षष्ठीसप्तम्योः शीतवेदनान्येव ॥
शुभं करिष्याम इति अशुभतरमेव विकुर्वन्ति, सुखहेतूनुत्पाद-
याम इति दुःखहेतूनेवोत्पादयन्ति । त एते भावा अधोऽधोऽ
शुभतरा वेदितव्याः ॥

किमेतेषा नारकाणा शीतोष्णजनितमेव दुःखमुतान्यथापि
भवतीत्यत आह—

॥ परस्परोदीरितदुःखाः ॥ ४ ॥

कथं परस्परोदीरितदुःखत्व नारकाणाम् । भवप्रत्ययेनाव-
धिना मिथ्यादर्शनोदयाद्विमङ्गलव्यपदेशभाजा च दूरादेव दुःख-
हेतूनवगम्योत्पन्नदुःखाः प्रत्यासत्तौ परस्परालोकनाच्च प्रज्वलितको-
पाग्नयः पूर्वभवानुस्मरणाच्चातितीत्रानुवद्धवैराश्च शृगालादिवत्स्वा-
भिघाते प्रवर्तमानाः स्वविक्रियाकृतासिवासिपरशुभिण्डमालशक्ति-
तोमरकुन्तायोघनादिभिरायुधैः स्वकरचरणदशनैश्च छेदनभेदनत-
क्षणदशनादिभिः परस्परस्यातितीत्र दुःखमुत्पादयन्ति ॥

किमेतावानेव दुःखोत्पत्तिकारणप्रकारः उतान्योऽपि कश्चि-
दस्तीत्यत आह—

॥ संक्लिष्टासुरोदीरितदुःखाश्च प्राक्कतुर्थ्याः ॥ ५ ॥

देवगतिनामकर्मविकल्पस्यासुरत्वसवर्तनस्य कर्मण उदया-
दस्यन्ति परानित्यसुराः । पूर्वजन्मनि सम्भावितेनातितीत्रेण संक्ले-
शपरिणामेन यदुपार्जित पापकर्म तस्योदयात्सतत क्लिष्टाः संक्लिष्टाः
असुराः संक्लिष्टासुराः । संक्लिष्टा इति विशेषणान्न सर्वे असुरा नार-

काणा दुःखमुत्पादयन्ति । किं तर्हि, अम्बावरीपादय एव केच-
नेति ॥ अवधिप्रदर्शनार्थं प्राक्चतुर्थ्या इति विशेषणम् ॥ उपरि-
तिसृषु पृथ्वीषु संक्लिष्टासुरा वाधाहेतवो नातःपरमिति प्रदर्श-
नार्थम् ॥ चशब्दः पूर्वोक्तदुःखहंतुसमुच्चयार्थः ॥ सुतप्तायोरसपा-
यननिष्टसायस्तम्भालिङ्गनकूटशाल्मल्यारोहाणावतरणायोधनामिधात-
वासीक्षुरतक्षणक्षारतप्ततैलावसेचनाय, कुम्भीपाकाम्बरीपमर्जनवैतरणी-
मज्जनयन्त्रनिष्पीडनादिभिर्नारकाणां दुःखमुत्पादयन्ति ॥ एव छेद-
नभेदनादिभिः शकलीकृतमूर्तीनामपि तेषां न मरणमकाले भवति ।
कुतः ? अनपवर्त्यायुष्कत्वात् ॥

यद्येव, तदेव तावदुच्यता नारकाणामायुःपरिमाणमित्यत आह—

॥ तेष्वेकत्रिसप्तदशसप्तदशद्वाविंशतित्रय-

स्त्रिंशत्सागरोपमा सत्त्वानां परा स्थितिः ॥ ६ ॥

यथाक्रममित्यनुवर्तते । तेषु नरकेषु भूमिक्रमेण यथासं-
ख्यमेकादयः स्थितयोऽभिसम्बन्ध्यन्ते ॥ रत्नप्रमायासुत्कृष्टा स्थिति-
रेकसागरोपमा । शर्कराप्रभाया त्रिसागरोपमा । वालुकाप्रभाया
सप्तसागरोपमा । पङ्कप्रभाया दशसागरोपमा । धूमप्रभायां सप्त-
दशसागरोपमा । तमःप्रभाया द्वाविंशतिसागरोपमा । महातमःप्रभाया
त्रयस्त्रिंशत्सागरोपमा इति ॥ परा उत्कृष्टेत्यर्थः ॥ सत्त्वानामिति
वचनं भूमिनिवृत्त्यर्थम् ॥ भूमिषु सत्त्वानामियं स्थितिः । न
भूमीनामिति ॥

उक्तः सप्तभूमिविस्तीर्णोऽधोलोकः ॥ इदानीं तिर्यग्लोको
वक्तव्यः । कथं पुनस्तिर्यग्लोकः । यतोऽसख्येयाः स्वयम्भूरमणपर्य-
न्तास्तिर्यक्प्रचयविशेषेणावस्थिता द्वीपसमुद्रास्ततस्तिर्यग्लोक इति ॥
कं पुनस्तिर्यग्व्यवस्थिता इत्यत आह—

॥ जम्बूद्वीपलवणोदादयः

शुभनामानो द्वीपसमुद्राः ॥ ७ ॥

जम्बूद्वीपादयो द्वीपाः । लवणोदादयः समुद्राः । यानि लोके शुभानि नामानि तन्नामानस्ते ॥ तद्यथा— १ जम्बूद्वीपो द्वीपः । लवणोदः समुद्रः । २ घातकीखण्डो द्वीपः । कालोदः समुद्रः । ३ पुष्करवरो द्वीपः । पुष्करवरः समुद्रः । ४ वारुणीवरो द्वीपः । वारुणीवरः समुद्रः । ५ क्षीरवरो द्वीपः । क्षीरवरः समुद्रः । ६ घृतवरो द्वीपः । घृतवरः समुद्रः । ७ इक्षुवरो द्वीपः । इक्षुवरः समुद्रः । ८ नन्दीश्वरो द्वीपः । नन्दीश्वरवरः समुद्रः । ९ अरुणवरो द्वीपः । अरुणवरः समुद्रः । इत्येवमसत्येया द्वीपसमुद्राः स्वयम्भूरमणपर्यन्ता वेदितव्याः ।

अमीषा विष्कम्भसन्निवेशसंस्थानविशेषप्रतिपत्त्यर्थमाह—

॥ द्विद्विर्विष्कम्भाः पूर्वपूर्व-

परिक्षेपिणो वलयाकृतयः ॥ ८ ॥

द्विद्विरिति वीप्साया वृत्तिवचन विष्कम्भद्विगुणत्वव्याप्त्यर्थम् ॥ आद्यस्य द्वीपस्य यो विष्कम्भः तद्विगुणविष्कम्भो लवणजलधिः । तद्विगुणविष्कम्भो द्वितीयो द्वीपः । तद्विगुणविष्कम्भो द्वितीयो जलधिरिति ॥ द्विद्विर्विष्कम्भो येषां ते द्विद्विर्विष्कम्भाः ॥ पूर्वपूर्वपरिक्षेपिवचनं ग्रामनगरादिवद्विनिवेशो मा विज्ञायीति ॥ वलयाकृतिवचन चतुरस्रादिसंस्थानान्तरनिवृत्त्यर्थम् ॥

अत्राह, जम्बूद्वीपस्य प्रदेशसंस्थानविष्कम्भा वक्तव्यास्तन्मूलत्वादितरविष्कम्भादिविज्ञानस्येत्युच्यते—

॥ तन्मध्ये मेरुनाभिर्वृत्तो योजनशत-
सहस्रविष्कम्भो जम्बूद्वीपः ॥ ९ ॥

तेषां मध्ये तन्मध्ये । केषां ? पूर्वोक्तद्वीपसमुद्राणाम् ।
नाभिरिव नाभिः मध्यम् । मेरुर्नाभिर्यस्य सः मेरुनाभिः । वृत्तः
आदित्यमण्डलोपमानः । शतानां सहस्रं शतसहस्रम् । योजनानां
शतसहस्रं योजनशतसहस्रम् । योजनशतसहस्रं विष्कम्भो यस्य
सोऽयं योजनशतसहस्रविष्कम्भः ॥ कोऽसौ ? जम्बूद्वीपः ॥ कथं
जम्बूद्वीपः ? । जम्बूवृक्षोपलक्षितत्वात् ॥ उत्तरकुरूणां मध्ये
जम्बूवृक्षोऽनादिनिधनः पृथिवीपरिमाणोऽकृत्रिमः सपरिवारस्तदुप-
लक्षितोऽयं द्वीपः ॥

तत्र जम्बूद्वीपे षड्भिः कुलपर्वतैर्विभक्तानि सप्त क्षेत्राणि
कानि तानीत्यत आह ॥

॥ भरतहैमवतहरिविदेहरम्यक-
हैरण्यवतैरावतवर्षाः क्षेत्राणि ॥ १० ॥

भरतादयः सञ्ज्ञा अनादिकालप्रवृत्ता अनिमित्ताः ॥ तत्र
१ भरतवर्षः कः सन्निविष्टः । दक्षिणदिग्भागे हिमवतोऽद्रेस्त्रयाणां
च समुद्राणां मध्ये आरोपितचापाकारो भरतवर्षः । विजयाद्वेन
गङ्गासिन्धुभ्यां च विभक्तः षट्खण्डः ॥ क्षुद्रहिमवन्तमुत्तरेण दक्षि-
णेन, महाहिमवन्तं पूर्वापरसमुद्रयोर्मध्ये २ हैमवतवर्षः ॥ निष-
घस्य दक्षिणतो महाहिमवत उत्तरतः पूर्वापरसमुद्रयोरन्तराले
३ हरिवर्षः ॥ निषघस्योत्तरान्नीलतो दक्षिणतः पूर्वापरसमुद्रयोर-
न्तरे ४ विदेहस्य सनिवेशो द्रष्टव्यः ॥ नीलत उत्तरो रुक्मिणो
दक्षिणः पूर्वापरसमुद्रयोर्मध्ये ५ रम्यकवर्षः ॥ रुक्मिण उत्तरा-
च्छिखरिणो दक्षिणात्पूर्वापरसमुद्रयोर्मध्ये सनिवेशे ६ हैरण्यवत-

वर्षः ॥ शिखरिण उत्तरतस्त्रयाणा समुद्राणा मध्ये ७ ऐरावत-
वर्षः । स विजयाद्धेन रक्तारक्तोदाभ्या च विभक्तः षट्खण्डः ॥
षट्कुलपर्वता इत्युक्तं, के पुनस्ते, कथं वा व्यवस्थिता
इत्यत आह—

॥ तद्विभाजिनः पूर्वापरायता हिमवन्महाहिमव-
न्निषधनीलरुक्मिशिखरिणो वर्षधरपर्वताः ॥ ११ ॥

तानि क्षेत्राणि विभजन्त इत्येवंशीलास्तद्विभाजिनः ॥ पूर्वा-
परायता इति पूर्वापरकोटिभ्या लवणजलधिस्पर्शिन इत्यर्थः ॥
हिमवदादयोऽनादिकालप्रवृत्ता अनिमित्तसञ्ज्ञाः वर्षविभागहेतुत्वाद्द्व-
र्षधरपर्वता इत्युच्यन्ते ॥ तत्र क हिमवान् ? । भरतस्य हैमवत-
स्य च सीमनि व्यवस्थितः ॥ क्षुद्रहिमवान् योजनशतोच्छ्रायः ॥
हैमवतस्य हरिवर्षस्य च विभागकरो महाहिमवान् द्वियोजनशतो-
च्छ्रायः ॥ विदेहस्य दक्षिणतो हरिवर्षस्योत्तरतो निषधो नाम
पर्वतश्चतुर्योजनशतोच्छ्रायः ॥ उत्तरे त्रयोऽपि पर्वताः स्ववर्षवि-
भाजिनो व्याख्याताः ॥ उच्छ्रायश्च तेषा चत्वारि द्वे एक च
योजनशत वेदितव्यम् ॥ पर्वतानामुच्छ्रायस्य चतुर्भागोऽवगाहः ॥

तेषां वर्णविशेषप्रतिपत्त्यर्थमाह—

॥ हेमार्जुनतपनीयवैडूर्यरजतहेममयाः ॥ १२ ॥

त एते हिमवदादयः पर्वता हेमादिमया वेदितव्या यथा-
क्रमम् ॥ हेममयो हिमवान् चीनपट्टवर्णः । अर्जुनमयो महा-
हिमवान् शुक्लवर्णः । तपनीयमयो निषधस्तरुणादित्यवर्णः ।
वैडूर्यमयो नीलो मयूरग्रीवाभः । रजतमयो रुक्मी शुक्लः ।
हेममयः शिखरी चीनपट्टवर्णः ॥

पुनरपि तद्विशेषप्रतिपत्त्यर्थमाह—

॥ मणिविचित्रपार्श्वी उपरि मूले च
तुल्यविस्ताराः ॥ १३ ॥

नानावर्णप्रभादिगुणोपेतैर्मणिभिर्विचित्राणि पार्श्वीणि येषां ते
मणिविचित्रपार्श्वीः ॥ अनिष्टस्य संस्थानस्य निवृत्त्यर्थमुपर्यादि-
वचन क्रियते ॥ चशब्दो मध्यसमुच्चयार्थः ॥ य एषां मूले
विस्तारः स उपरि मध्ये च तुल्यः ॥

तेषां मध्ये लब्धास्पदा हृदा उच्यन्ते—

॥ पद्ममहापद्मतिगिञ्छकेसरिमहापुण्डरीक-
पुण्डरीका हृदास्तेषामुपरि ॥ १४ ॥

पद्मः महापद्मः तिगिञ्छ. केसरी महापुण्डरीकः पुण्डरीक
इति तेषां हिमवदादीनामुपरि यथाक्रममेते हृदा वेदितव्याः ॥
तत्रायस्य संस्थानविशेषप्रतिपत्त्यर्थमाह—

॥ प्रथमो योजनसहस्रायाम-
स्तदर्द्धविष्कम्भो हृदः ॥ १५ ॥

प्राक्प्रत्यक् योजनसहस्रायामः उदगवाक् पञ्चयोजनशतवि-
स्तारो वज्रमयतलो विविधमणिकनकविचित्रिततटः पद्मनामा हृदः ॥

तस्यावगाहप्रकल्पार्थमिदमुच्यते—

॥ दशयोजनावगाहः ॥ १६ ॥

अवगाहोऽधःप्रवेशो निम्नता । दशयोजनान्यवगाहोऽस्य
दशयोजनावगाहः ॥ तन्मध्ये किम् ?

॥ तन्मध्ये योजनं पुष्करम् ॥ १७ ॥

योजनप्रमाणं योजनं, क्रोशायामपत्रत्वात्क्रोशद्वयविष्कम्भकर्णिकत्वाच्च योजनायामविष्कम्भम् ॥ जलतलात्क्रोशद्वयोच्छ्रायनालं तावद्बहुलपत्रप्रचयं पुष्करमवगन्तव्यम् ॥

इतरेषां हृदानां पुष्कराणां चायामादिनिर्ज्ञानार्थमाह—

॥ तद्द्विगुणाद्विगुणा हृदाः पुष्कराणि च ॥ १८ ॥

स च तच्च ते, तयोर्द्विगुणा द्विगुणास्तद्विगुणद्विगुणा इति द्वित्वं व्याप्तिज्ञानार्थम् ॥ केन द्विगुणाः? आयामादिना ॥ पद्महृदस्य द्विगुणायामविष्कम्भभावगाहो महापद्महृदः ! तस्य द्विगुणायामविष्कम्भभावगाहस्तिगिच्छहृदः । पुष्कराणि च किं? द्विगुणानि द्विगुणानीत्यभिसम्बन्ध्यन्ते ॥

तन्निवासिनीनां देवीनां सञ्ज्ञाजीवितपरिवारप्रतिपादनार्थमाह—

॥ तन्निवासिन्यो देव्यः श्रींहीधृतिकीर्तिबुद्धिलक्ष्म्यः पल्योपमस्थितयः ससामानिकपरिषत्काः ॥ १९ ॥

तेषु पुष्करेषु कर्णिकामध्यदेशनिवेशिनः शरद्विमलपूर्णचन्द्रद्युतिहराः क्रोशायामाः क्रोशार्द्धविष्कम्भा देशोनक्रोशोत्सेधाः प्रासादास्तेषु निवसन्तीत्येवशीलास्तन्निवासिन्यो देव्यः श्रींहीधृतिकीर्तिबुद्धिलक्ष्मीसंज्ञिकास्तेषु पद्मादिषु यथाक्रमं वेदितव्याः ॥ पल्योपमस्थितय इत्यनेनायुषः प्रमाणमुक्तम् ॥ समाने स्थाने भवाः सामानिकाः । सामानिकाश्च परिषदश्च सामानिकपरिषदः । सह सामानिकपरिषद्विर्वर्तन्त इति ससामानिकपरिषत्काः ॥ तस्य पद्मस्य परिवारपद्मेषु प्रासादानामुपरि सामानिकाः परिषदश्च वसन्ति ॥

यकाभिः सरिद्धिस्तानि क्षेत्राणि प्रविभक्तानि, ता उच्यन्ते—

॥ गङ्गासिन्धुरोहिद्रोहितास्याहरिद्धरिक्तान्ता-

सीतासीतोदानारीनरकान्तासुवर्णरूप्यकूला-

रक्त्कारक्तोदाः सरितस्तन्मध्यगाः ॥ २० ॥

सरितो न वाप्यः । ताः किमन्तरा उत समीपाः ? इत्यत आह तन्मध्यगाः । तेषां क्षेत्राणां मध्यं, तन्मध्यं तन्मध्येन वा गच्छन्तीति तन्मध्यगाः ॥

एकत्र सर्वासां प्रसङ्गनिवृत्त्यर्थं दिग्विशेषप्रतिपत्त्यर्थमाह—

॥ द्वयोर्द्वयोः पूर्वाः पूर्वगाः ॥ २१ ॥

द्वयोर्द्वयोः सरितोरेकैकं क्षेत्रं विषय इति वाक्यविशेषाभिसम्बन्धादेकत्र सर्वासां प्रसङ्गनिवृत्तिः कृता ॥ पूर्वाः पूर्वगा इति वचनं दिग्विशेषप्रतिपत्त्यर्थम् ॥ तत्र पूर्वा याः सरितस्ताः पूर्वगाः । पूर्वं जलधिं गच्छन्तीति पूर्वगाः ॥ किमपेक्षं पूर्वत्वं ? सूत्रनिर्देशापेक्षम् ॥ यद्येव गङ्गासिन्ध्वादयः सप्त पूर्वगा इति प्राप्तम् । नैष दोषः । द्वयोर्द्वयोरित्यभिसम्बन्धात् ॥ द्वयोर्द्वयोः पूर्वाः पूर्वगा इति वेदितव्याः ॥

इतरासां दिग्विभागप्रतिपत्त्यर्थमाह—

॥ शेषास्त्वपरगाः ॥ २२ ॥

द्वयोर्द्वयोर्यां अवशिष्टास्ता अपरगाः प्रत्येतव्याः ॥ अपरसमुद्रं गच्छन्तीत्यपरगाः ॥ तत्र पद्महृदप्रभवा पूर्वतोरणद्वारनिर्गता गङ्गा ॥ अपरतोरणद्वारनिर्गता सिन्धुः ॥ उदीच्यतोरणद्वारनिर्गता रोहितास्या ॥ महापद्महृदप्रभवा अवाच्यतोरणद्वारनिर्गता रोहित् ॥ उदीच्यतोरणद्वारनिर्गता हरिकान्ता ॥ तिगिच्छहृदप्रभवा दक्षिणतोरणद्वारनिर्गता हरित् ॥ उदीच्यतोरणद्वारनिर्गता सीतोदा ॥ केसरिहृदप्रभवा अवाच्यतोरणद्वारनिर्गता सीता ॥ उदीच्यतोरणद्वारनिर्गता नरकान्ता ॥ महापुण्डरीकहृदप्रभवा

दक्षिणद्वारनिर्गता नारी ॥ उदीच्यतोरणद्वारनिर्गता रूप्यकूला ॥
पुण्डरीकन्दप्रभवा अवाच्यतोरणद्वारनिर्गता सुवर्णकूला ॥ पूर्व-
तोरणद्वारनिर्गता रक्ता ॥ अपरतोरणद्वारनिर्गता रक्तोदा ॥

तासा परिवारप्रतिपादनार्थमाह—

॥ चतुर्दशनदीसहस्रपरिवृता

गङ्गासिन्ध्वादयो नद्यः ॥ २३ ॥

किमर्थं गङ्गासिन्ध्वादिग्रहणं क्रियते ? नदीग्रहणार्थम् ।
प्रकृतास्ता अभिसम्बन्ध्यन्ते, नैवं शङ्क्यम् । अनन्तरस्य
विधिर्वा भवति प्रतिषेधो वेति अपरगणामेव ग्रहणं स्यात् ॥
गङ्गादिग्रहणमेवास्तीति चेत्पूर्वगणामेव ग्रहणं स्यात् । अत
उभयीनां ग्रहणार्थं गङ्गासिन्ध्वादिग्रहणं क्रियते ॥ नदीग्रहणं
द्विगुणा द्विगुणा इत्यभिसम्बन्धार्थम् ॥ गङ्गा चतुर्दशनदीसहस्र-
परिवृता । सिन्धुरपि ॥ एवमुत्तरा अपि नद्यः । प्रतिक्षेत्रं द्विगुणा
द्विगुणा भवन्ति, आविडेहान्तात् ॥ तत उत्तरा अर्द्धार्द्धहीनाः ॥

उक्तानां क्षेत्राणां विष्कम्भप्रतिपत्यर्थमाह—

॥ भरतः षड्विंशपञ्चयोजनशतवितारः

षट्चैकोनविंशतिभागा योजनस्य ॥ २४ ॥

षडधिका विंशतिः षड्विंशतिः । षड्विंशतिरधिकानि येषु
तानि षड्विंशानि । पञ्चयोजनशतानि विस्तारो यस्य षड्विंश-
पञ्चयोजनशतविस्तारः भरतः ॥ किमेतावानेव, नेत्याह । षट्चैको-
नविंशतिभागा योजनस्य विस्तारोऽस्येत्यभिसम्बन्ध्यते ॥

इतरेषा विष्कम्भविशेषप्रतिपत्त्यर्थमाह—

॥ तद्द्विगुणद्विगुणविस्तारा

वर्षधरवर्षा विदेहान्ताः ॥ २५ ॥

ततो भरतात् द्विगुणो द्विगुणो विस्तारो येषा त इमे
तद्विगुणद्विगुणविस्ताराः ॥ के ते ? वर्षधरवर्षाः ॥ किं सर्वे ?
नेत्याह, विदेहान्ता इति ॥

अथोत्तरेषा कथमित्यत आह—

॥ उत्तरा दक्षिणतुल्याः ॥ २६ ॥

उत्तरा ऐरावतादयो नीलान्ता भरतादिभिर्दक्षिणैस्तुल्या
द्रष्टव्याः । अतीतस्य सर्वस्यायं विशेषो वेदितव्यः । तेन हृद-
पुष्करादीनां तुल्यता योज्या ॥

अत्राह, उक्तेषु भरतादिषु क्षेत्रेषु मनुष्याणां किं तुल्योऽ-
नुभवादिः । आहोस्वित्कश्चिदस्ति प्रतिविशेष इत्यत्रोच्यते—

भरतैरावतयोर्वृद्धिहासौ पट्समयाभ्या-

मुत्सर्पिण्यवसर्पिणीभ्याम् ॥ २७ ॥

वृद्धिश्च हासश्च वृद्धिहासौ । काभ्या ? पट्समयाभ्याम्
। कयोः ? भरतैरावतयोः । न तयोः क्षेत्रयोर्वृद्धिहासौ स्तः ।
असम्भवान् । तत्स्थानां मनुष्याणां वृद्धिहासौ भवतः ॥
अथवा अधिकरणनिर्देशः भरते ऐरावते च मनुष्याणां वृद्धिहा-
साविति ॥ किंकृतौ वृद्धिहासौ ? अनुभवायुःप्रमाणादिकृतौ ॥
अनुभवः उपभोगः, आयुः जीवितपरिमाणं, शरीरोत्सेध इत्ये-
वमादिभिर्वृद्धिहासौ मनुष्याणां भवतः ॥ किंहेतुकौ पुनस्तौ ?
कालहेतुकौ ॥ स च कालो द्विविधः । उत्सर्पिणी अवसर्पिणी

चेति ॥ तद्भेदाः प्रत्येक षट् ॥ अन्वर्थसञ्ज्ञे चैते ॥ अनुमवा-
दिभिरुत्सर्पणशीला उत्सर्पिणी । तैरेवावसर्पणशीला अवसर्पिणी ॥
तत्रावसर्पिणी षड्विधा— सुषमसुषमा । सुषमा । सुषमदुष्प-
मा । दुष्पमसुषमा । दुष्पमा । अतिदुष्पमा ॥ उत्सर्पिण्यपि
अतिदुष्पमाद्या सुषमसुषमान्ता षड्विधैव भवति ॥ अवसर्पिण्याः
परिमाण दशसागरकोटीकोट्यः । उत्सर्पिण्या अपि तावत्य एव ॥
याऽसौ उभयी (सोभयी) कल्प इत्याख्यायते ॥ तत्र सुषम-
सुषमा चतस्रः सागरोपमकोटीकोट्यः । तदादौ मनुष्या उत्तर-
कुरुमनुष्यतुल्याः ॥ ततः क्रमेण हानौ सत्यां सुषमा भवति
तिस्रः सागरोपमकोटीकोट्यः । तदादौ मनुष्या हरिवर्षमनुष्यसमाः
॥ ततः क्रमेण हानौ सत्यां सुषमदुष्पमा भवति द्वे सागरो-
पमकोटीकोट्यौ । तदादौ मनुष्या हैमवतकमनुष्यसमाः ॥ ततः
क्रमेण हानौ सत्यां दुष्पमसुषमा भवति एकसागरोपमकोटी-
कोटीद्विचत्वारिंशद्वर्षसहस्रोना । तदादौ मनुष्या विदेहजनतुल्या
भवन्ति ॥ ततः क्रमेण हानौ सत्यां दुष्पमां भवति एकविंश-
तिवर्षसहस्राणि ॥ ततः क्रमेण हानौ सत्यां अतिदुष्पमा भवति
एकविंशतिवर्षसहस्राणि ॥ एवमुत्सर्पिण्यपि विपरीतक्रमा वेदितव्या ॥

अथेतरासु भूमिषु काऽवस्थेत्यत आह—

॥ ताभ्यामपरा भूमयोऽवस्थिताः ॥ २८ ॥

ताभ्या भरतैरावताभ्यामपरा भूमयोऽवस्थिता भवन्ति,
न हि तत्रोत्सर्पिण्यवसर्पिण्यौ स्तः ॥

किं तासु भूमिषु मनुष्यास्तुल्यायुष आहोस्वित्कश्चिदस्ति
प्रतिविशेष इत्यत आह—

॥ एकद्वित्रिपल्योपमस्थितयो हैमवतक-

हारिवर्षकदैवकुरवकाः ॥ २९ ॥

हैमवते भवा हैमवतका इत्येव बुञ्जि सति मनुष्यसम्प्रत्ययो भवति । एवमुत्तरयोरपि ॥ हैमवतकादयस्त्रयः । एकादयस्त्रयः । तत्र यथासंख्यमभिसम्बन्धः क्रियते । एकपल्योपमस्थितयो हैमवतकाः । द्विपल्योपमस्थितयो हारिवर्षकाः । त्रिपल्योपमस्थितयो दैवकुरवका इति ॥ तत्र पञ्चसु हैमवतेषु सुषमदुष्पमा सदाऽवस्थिता । तत्र मनुष्या एकपल्योपमायुषो द्विधनुःसहस्रोच्छ्रिताः चतुर्थभक्ताहारा नीलोत्पलवर्णाः ॥ पञ्चसु हरिवर्षेषु सुषमा सदाऽवस्थिता । तत्र मनुष्या द्विपल्योपमायुषश्चतुश्चापसहस्रोत्सेधाः षष्ठभक्ताहाराः शखवर्णाः ॥ पञ्चसु देवकुरुषु सुषमसुषमा सदाऽवस्थिता । तत्र मनुष्यास्त्रिपल्योपमायुषः षड्धनु सहस्रोच्छ्रया अष्टमभक्ताहाराः कनकवर्णाः ॥

अथोत्तरेषु काऽवस्थेत्यत आह—

॥ तथोत्तराः ॥ ३० ॥

यथा दक्षिणा व्याख्यातास्तथैवोत्तरा वेदितव्याः ॥ हैरण्यवतका हैमवतकैस्तुल्याः । राम्यका हारिवर्षकैस्तुल्याः । दैवकुरवकैरौत्तरकुरवकाः समाख्याताः ॥

अथ विदेहेष्ववस्थितेषु का स्थितिरित्यत्रोच्यते—

॥ विदेहेषु संख्येयकालाः ॥ ३१ ॥

सर्वेषु पञ्चसु महाविदेहेषु संख्येयकाला मनुष्याः ॥ तत्र

१ विगतो विगष्टो'देह. शरीर सुनीना येषु ते विदेहा । प्रायेण मुक्ति-पदप्राप्तिहेतुत्वात् । तेषु विदेहेषु पञ्चानां मेरुणां सम्बन्धिनः पञ्च पूर्वविदेहा. पञ्च अपरविदेहा उभये मिलित्वा पञ्चमहाविदेहाः कथ्यन्ते ॥ २ संख्यायते गणयितुं शक्यते इति संख्येय । संख्येय कालो जीवितं येषां ते संख्येयकालाः ॥

दयो मीयन्ते इति ॥ तद्यथा— द्वाभ्यामिप्वाकारपर्वताभ्यां दक्षिणोत्तरायताभ्यां लवणोदकालोदवेदिकास्पृष्टकोटिभ्या विभक्तो घातकीखण्डः पूर्वापर इति ॥ तत्र पूर्वस्य चापरस्य मध्ये द्वौ मन्दरौ । तयोरुभयतो भरतादीनि क्षेत्राणि हिमवदादयश्च वर्षधरपर्वताः । एवं द्वौ भरतौ द्वौ हिमवन्तौ इत्येवमादिसंख्यां द्विगुण वेदितव्यम् ॥ जम्बूद्वीपहिमवदादीना वर्षधराणां यो विष्कम्भस्तद्विगुणो घातकीखण्डे हिमवदादीना वर्षधराणाम् ॥ वर्षधराश्चकारवदवस्थिताः ॥ अरविवरसस्थानानि क्षेत्राणि ॥ जम्बूद्वीपे यत्र जम्बूवृक्षः स्थितः, तत्र घातकीखण्डे घातकीवृक्षः सपरिवारः । तद्योगाद्घातकीखण्ड इति द्वीपस्य नाम प्रतीतम् ॥ तत्परिक्षेपी कालोदः समुद्रः टङ्कच्छिन्नतीर्थः अष्टयोजनशतसहस्रवलयविष्कम्भः ॥ कालोदपरिक्षेपी पुष्करद्वीपः षोडशयोजनशतसहस्रवलयविष्कम्भः ॥

तत्र द्वीपाम्मोनिधिविष्कम्भद्विगुणपरिकल्पितवद्घातकीखण्डवर्षादिद्विगुणवृद्धिप्रसङ्गे विशेषावधारणार्थमाह—

॥ पुष्करार्द्धे च ॥ ३४ ॥

(किं) द्विरित्यनुवर्तते ॥ किमपेक्षा द्विरावृत्तिः^२ जम्बूद्वीप भरतहिमवदाद्यपेक्षयैव ॥ जम्बूद्वीपात्पुष्करार्धे द्वौ भरतौ द्वौ हिमवन्तौ इत्यादि । कुतः^२ । व्याख्यानतः ॥ यथा घातकीखण्डे हिमवदादीना विष्कम्भस्तथा पुष्करार्धे हिमवदादीनां विष्कम्भो द्विगुण इति व्याख्यायते ॥ नामानि तान्येव, इप्वाकारौ मन्दरौ च पूर्ववत् । यत्र जम्बूद्वीपे जम्बूवृक्षस्तत्र पुष्करं सपरिवारम् । तत एव तस्य द्वीपस्थानुरूपं पुष्करद्वीप इति नाम ॥ अथ कथं पुष्करार्द्धसंज्ञा^२ मानुषोत्तरशैलेन विभक्तार्धत्वात्पुष्करार्धसंज्ञा ॥

अत्राह किमर्थं जम्बूद्वीपहिमवदादिसंख्या द्विरावृत्ता पुष्करार्थं कथ्यते ? न पुनः कृत्स्न एव पुष्करद्वीपे ? इत्यत्रोच्यते—

॥ प्राञ्जानुपोत्तरान्मनुष्याः ॥ ३५ ॥

पुष्करद्वीपवहुमध्यदेशभागी वलयवृत्तो मानुपोत्तरो नाम शैलः । तस्मात्प्रागेव मनुष्या न वहिरिति । ततो न वहिः पूर्वोक्तक्षेत्र-विभागोऽस्ति । नास्मादुत्तर कदाचिदपि विद्याधरा ऋद्धिप्राप्ता अपि मनुष्या गच्छन्ति अन्यत्रोपपादसमुद्राताभ्या । ततोऽस्या-न्वर्थसञ्ज्ञा ॥ एव जम्बूद्वीपादिष्वर्धतृतीयेषु द्वयोश्च समुद्रयोर्म-नुष्या वेदितव्याः ॥ ते द्विविधाः ॥

॥ आर्या म्लेच्छाश्च ॥ ३६ ॥

गुणैर्गुणवद्विर्वा अर्यन्त इत्यार्या । ते द्विविधाः । ऋद्धि-प्राप्तार्या अनृद्धिप्राप्तार्याश्चेति ॥ अनृद्धिप्राप्तार्याः पञ्चविधाः । क्षेत्रार्या जात्यार्याः कर्मार्याश्चारित्र्यार्या दर्शनार्याश्चेति ॥ ऋद्धि-प्राप्तार्याः सप्तविधाः । बुद्धिविक्रियातपोवलौपधरसाक्षीणभेदात् ॥ म्लेच्छा द्विविधाः । अन्तर्द्वीपजाः कर्मभूमिजाश्चेति ॥ तत्रान्त-र्द्वीपा लवणोदधेरभ्यन्तरेऽष्टासु दिक्ष्वष्टौ । तदन्तरेषु चाष्टौ, हिमवच्छिखरिणोरुभयोश्च विजयार्द्धयोरन्तेष्वष्टौ । तत्र दिक्षु द्वीपा वेदिकायास्तिर्यक्पञ्चयोजनशतानि प्रविश्य भवन्ति । विदिक्ष्वन्तरेषु च द्वीपाः पञ्चाशत्पञ्चयोजनशतेषु गतेषु भवन्ति । शैलान्तेषु द्वीपाः षट्सु योजनशतेषु गतेषु भवन्ति । दिक्षु द्वीपाः शतयो-जनविस्ताराः । विदिक्ष्वन्तरेषु च द्वीपास्तदर्धविष्कम्भाः । शैलान्तेषु पञ्चविंशतियोजनविस्ताराः । तत्र पूर्वस्यां दिश्ये-कोरुकाः । अपरस्या दिशि लागूलिनः । उत्तरस्या दिश्ये-भाषकाः । दक्षिणस्या दिशि विषाणिन । शशकर्णशष्कुलीकर्ण-प्रावरणलम्बकर्णाः विदिक्षु । अश्वसिंहश्वमहिषवराहव्याघ्रकाक-

घृककपिमुखाः अन्तरेषु । मेघविद्युन्मुखाः शिखरिण उभयो-
रन्तयोः । मत्स्यमुखकालमुखाः हिमवत उभयोरन्तयोः । हस्तिनृखा
आदर्शमुखाः उत्तरविजयार्धस्योभयोरन्तयोः । गोमुखभेषमुखाः
दक्षिणदिग्विजयार्धस्योभयोरन्तयोः । एकोरुका मृदाहारा गुहावासिनः
शेषाः पुष्पफलाहारा वृक्षवासिनः सर्वे ते पत्योपमायुषः ॥ ते
चतुर्विंशतिरपि द्वीपा जलतलादेकयोजनोत्सेधाः ॥ लवणोदधे-
र्वाह्यपार्श्वेऽप्येवं चतुर्विंशतिर्द्वीपा विज्ञातव्याः ॥ तथा कालो-
देऽपि वेदितव्याः ॥ त एतेऽन्तर्द्वीपजा म्लेच्छाः कर्मभूमिजाश्च
शक्यवनशवरपुलिन्दादयः ॥

का पुनः कर्मभूमय इत्यत आह—

॥ भरतैरावतविदेहाः कर्मभूमयोऽन्यत्र

देवकुरुत्तरकुरुभ्यः ॥ ३७ ॥

भरतैरावतविदेहाश्च पञ्च पञ्च, एताः कर्मभूमय इति
व्यपदिश्यन्ते ॥ तत्र विदेहग्रहणाद्देवकुरुत्तरकुरुग्रहणे प्रसक्ते तत्प्र-
तिषेधार्थमाह “अन्यत्र देवकुरुत्तरकुरुभ्यः” इति ॥ अन्यत्र
शब्दो वर्जनार्थः । देवकुरव उत्तरकुरवो हैमवतो हरिवर्षो रम्यको
हैरण्यवतोऽन्तर्द्वीपाश्च भोगभूमय इति व्यपदिश्यन्ते ॥ अथ कथं
कर्मभूमित्वं ? शुभाशुभलक्षणस्य कर्मणोऽधिष्ठानत्वात् ॥ ननु
सर्वं लोकत्रितयं कर्मणोऽधिष्ठानमेव, तत एवं प्रकर्षगतिर्विज्ञास्यते
प्रकर्षेण यत्कर्मणोऽधिष्ठानमिति ॥ तत्राशुभकर्मणस्तावत्सप्तमनरक-
प्रापणस्य भरतादिष्वेवार्जन, शुभस्य सर्वार्थसिद्ध्यादिस्थानविशेष-
प्रापणस्य पुण्यकर्मण उपार्जनं, तत्रैव कृप्यादिलक्षणस्य षड्-

१ असिर्मपि कृपिर्विद्या वाग्ज्य शिल्पभित्यापि । कर्माणि षड्विधानि
स्यु प्रजाजीवनहेतवः ॥ १ ॥ अत्रासिकर्म संवाया मधिलिपिविधा स्मृता ।

विधस्य कर्मणः पालेदानादिसहितस्य तत्रैवारम्भात्कर्मभूमिव्यप-
देशो वेदितव्यः ॥ इतरासु दशविधकल्पवृक्षकल्पितभोगानुभवन-
विषयत्वाद्भोगभूमय इति व्यपदिश्यन्ते ॥

उक्तासु भूमिषु स्थितिपरिच्छेदार्थमाह—

॥ नृस्थिती परापरे त्रिपल्योपमान्तर्मुहूर्ते ॥ ३८ ॥

त्रीणि पल्योपमानि यस्याः सा त्रिपल्योपमा । अन्तर्गतो
मुहूर्तो यस्याः सा अन्तर्मुहूर्ता ॥ यथासंख्येन सम्बन्धः ॥ मनु-
प्याणां परा उत्कृष्टा स्थितिः त्रिपल्योपमा ॥ अपरा जघन्या
अन्तर्मुहूर्ता । मध्ये अनेकविकल्पा ॥ तत्र पल्य त्रिविधं
व्यवहारपल्यमुद्धारपल्यमद्वापल्यमिति । अन्वर्थसञ्ज्ञा एताः ।
आद्यं व्यवहारपल्यमित्युच्यते उत्तरपल्यद्वयस्य व्यवहारवीजत्वात्
नानेन किञ्चित्परिच्छेदमस्तीति । द्वितीयमुद्धारपल्यं । तत्र
उध्दतैर्लोमकच्छेदैर्द्रोपसमुद्राः संख्यायन्त इति । तृतीयमद्वापल्यम-
द्वाकालस्थितिरित्यर्थः ॥ तत्राद्यस्य प्रमाणं कथ्यते । तद्यथा—
प्रमाणागुलपरिमितयोजनविष्कम्भायामावगाहानि त्रीणि पल्यानि
कुसूला इत्यर्थः । एकादिसप्तान्ताहोरात्रजाताविवालाग्राणि ताव-
च्छिन्नानि यावद्वितीयं कर्तुरिच्छेदं नाप्नुवन्ति, तादृशैर्लोम-
च्छेदैः परिपूर्णं घनीभूतं व्यवहारपल्यमित्युच्यते ॥ ततो वर्ष-
शते एकैकलोमापकर्षणविधिना यावता कालेन तद्रिक्तं भवेत्तावा-
न्कालो व्यवहारपल्योपमाख्यः ॥ तैरेव लोमच्छेदैः प्रत्येकमसं-

कृषिभूकर्षणे प्रोक्ता विद्या शस्त्रोपजीवने ॥ २ ॥ वाणिज्यं वणिजा कर्म शिल्पं
स्यात्करकांशलम् । तच्च नित्रकणपत्रच्छेदादि बहुधा स्मृतम् ॥ ३ ॥

३ देवपूजा गुरुपास्ति. स्वाध्याय. सँयमस्तपः । दानं चेति गृहस्थाना
पटकर्माणि दिने दिने ॥ १ ॥

स्त्र्येवर्षकोटीसमयमात्रच्छिनैस्तत्पूर्णमुद्धारपल्यम् ॥ ततः समये समये एकैकस्मिन्नोमच्छेदेऽपकृष्यमाणे यावता कालेन तद्विक्रं भवति तावान्काल उद्धारपल्योपमाख्यः ॥ तेषामुद्धारपल्यानां दशकोटीकोट्य एकमुद्धारसागरोपमम् ॥ अर्धतृतीयोद्धारसागरोप- मानां यावन्तो रोमच्छेदास्तावन्तो द्वीपसमुद्रा ॥ पुनरुद्धारपल्य- रोमच्छेदैर्वर्षशतसमयमात्रच्छिनैः पूर्णमद्वापल्यम् ॥ ततः समये समये एकैकस्मिन्नोमच्छेदेऽपकृष्यमाणे यावता कालेन तद्विक्रं भवति तावान्कालोऽद्वापल्योपमाख्यः ॥ एषामद्वापल्यानां दशको- टीकोट्य एकमद्वासागरोपमम् ॥ दशान्द्रासागरोपमकोटीकोट्य एकावसर्पिणी ॥ तावत्येवोत्सर्पिणी ॥ अनेनाद्वापल्येन नारकतैर्य- ग्येनानां देवमनुष्याणां च कर्मस्थितिर्भवस्थितिरायुःस्थितिः काय- स्थितिश्च परिच्छेत्तव्या ॥ उक्ता च संग्रहगाथा—ववहारुद्धारद्वा पल्ला तिण्णेव होंति वोद्धव्वा । सखादी च सम्मुद्वा कम्मठिदि वणिणदा तदिये ॥ १ ॥ यथैवेते उत्कृष्टजघन्ये स्थिती नृणां तथैव—

॥ तिर्यग्योनिजानां च ॥ ३९ ॥

तिरश्चा योनिस्तिर्यग्योनिः । तिर्यग्गतिनामकर्मोदयापादितं जन्मेत्यर्थः । तिर्यग्योनीं जातास्तिर्यग्योनिजाः । तेषा तिर्यग्यो- निजानामुत्कृष्टा भवस्थितिस्त्रिपल्योपमा ॥ जघन्या अन्तर्मुहूर्ता ॥ मध्येऽनेकविकल्पा ॥ ७ ॥

भूविल्लेश्याद्यायु-

द्वीपोदधिवास्यागिरिसरःसरिताम् ॥

मानं नृणां च भेदः

स्थितिस्तिरश्चामपि तृतीयाध्याये ॥ १ ॥

॥ इति तत्त्वार्थवृत्तां मन्वार्थसिद्धिमञ्जिकाया तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

॥ ॐ नम परमात्मने वीतरागाय ॥

॥ अथ चतुर्थोऽध्यायः ॥

भवप्रत्ययोऽवधिर्देवनारकाणामित्येवमादिष्वसकृद्देवशब्द उक्तस्तत्र न ज्ञायन्ते के देवाः कतिविधा इति वा तन्निर्णयार्थमाह—

॥ देवाश्चतुर्णिकायाः ॥ १ ॥

देवगतिनामकर्मोदये सत्यभ्यन्तरे हेतौ बाह्यविभूतिविशेषात् द्वीपाद्रिसमुद्रादिषु प्रदेशेषु यथेष्ट दीव्यन्ति क्रीडन्ति ते देवाः ॥ इहैकवचननिर्देशो युक्तः “ देवश्चतुर्णिकायः ” इति, जात्यभिधानाद्ब्रह्मणां प्रतिपादको भवति ॥ बहुत्वनिर्देशस्तदन्तर्गतभेदप्रतिपत्त्यर्थः । इन्द्रसामानिकादयो बहवो भेदाः सन्ति स्थित्यादिकृताश्च तत्सूचनार्थः ॥ देवगतिनामकर्मोदयस्य स्वधर्मविशेषापादितभेदस्य सामर्थ्यान्निचीयन्त इति निकायाः संघाता इत्यर्थः । चत्वारो निकाया येषां ते चतुर्णिकायाः ॥ के पुनस्ते^१ भवनवासिनो, व्यन्तरा, ज्योतिष्का, वैमानिकाश्चेति ॥

तेषां लेश्यावधारणार्थमुच्यते—

॥ आदितस्त्रिषु पीतान्तलेश्याः ॥ २ ॥

आदित इत्युच्यते अन्ते मध्ये वा ग्रहणं मा विज्ञायीति । आदौ आदितः ॥ द्वयोरेकस्य च निवृत्यर्थं त्रिग्रहणं क्रियते ॥ अथ चतुर्णां निवृत्यर्थं कस्मान्न भवति^२ । आदित इति वचनात् ॥ षड्लेश्या उक्तास्तत्र चतसृणां लेश्यानां ग्रहणार्थं

१ आदिशब्देन, देवनारकाणामुपपाद । न देवा । इति सूत्रद्वयं ग्राह्यम् ॥

२ स्वधर्मशब्देन भवनवासिनादीनां असुरत्वादीनां च ग्रहणं कर्तव्यम् ॥

पीतान्तग्रहण क्रियते ॥ पीतं तेज इत्यर्थः । पीता अन्ते यासा ता. पीतान्ताः लेश्या येषा ते पीतान्तलेश्याः ॥ एतदुक्तं भवति— आदितस्त्रिषु निकायेषु भवनवासिव्यन्तरज्योतिष्कनामसु देवाना कृष्णा नीला काँपोता पीतेति चतस्रो लेश्या भवन्ति ॥

तेषां निकायानामन्तर्विकल्पप्रतिपादनार्थमाह—

॥ दशाष्टपञ्चद्वादशविकल्पाः

कल्पोपपन्नपर्यन्ताः ॥ ३ ॥

चतुर्णां देवनिकायानां दशादिभिः संख्याशब्दैर्यथासंख्यमभिसम्बन्धो वेदितव्यः ॥ दशविकल्पा भवनवासिनः । अष्टविकल्पा व्यन्तराः । पञ्चविकल्पा ज्योतिष्काः । द्वादशविकल्पा वैमानिका इति ॥ सर्ववैमानिकानां द्वादशविकल्पान्तःपातित्वे प्रसक्ते त्रैवेयकादिनिवृत्त्यर्थं विशेषणमुपादीयते कल्पोपपन्नपर्यन्ता इति ॥ अथ कथं कल्पसञ्ज्ञा^२ इन्द्रादयः प्रकारा दश एतेषु कल्प्यन्त इति कल्पाः ॥ भवनवासिषु तत्कल्पनासम्भवेऽपि स्तब्धवशाद्द्वैमानिकेष्वेव वर्तते कल्पशब्दः ॥ कल्पेषूपपन्ना कल्पोपपन्नाः । कल्पोपपन्नाः पर्यन्ता येषां ते कल्पोपपन्नपर्यन्ताः ॥

पुनरपि तद्विशेषप्रतिप्रत्त्यर्थमाह—

॥ इन्द्रसामानिकत्रायस्त्रिंशदारिषदात्मरक्षलोकपा- ॥

लानीकप्रकीर्णकाभियोग्यकिल्मषिकाश्चैकशः ॥ ४ ॥

२ ' भवणतिया पुष्पगेषुहा ' इतिवचनादपर्यासेषु भवनवानज्योतिष्केषु कृष्णनीलकपोतलेश्यात्रयं भवति । पर्यासेषु तेषु जघन्या तेजोलेश्या भवतीत्ययं विशेषोऽत्र ज्ञातव्यः ॥

३ स्तब्धिर्ये गमपहरति ॥

अन्यदेवासाधारणाणिमादिगुणयोगादिन्दन्तीति १ इन्द्राः ॥
 आशैश्वर्यवर्जित यत्समानायुर्वीर्यपरिवारभोगोपभोगादि तत्समानं,
 तस्मिन्समाने भवाः २ सामानिकाः । महत्तराः पितृगुरूपाध्याय-
 तुल्याः ॥ मन्त्रपुरोहितस्थानीयाः ३ त्रायस्त्रिंशः । त्रयस्त्रिंशदेव
 त्रायस्त्रिंशः ॥ वयस्यपीठमर्दसदृशाः परिषदि भवाः ४ पारिषदाः ॥
 ५ आत्मरक्षाः शिरोरक्षोपमानाः ॥ अर्थचरारक्षकसमानाः ६
 लोकपालाः । लोकं पालयन्तीति लोकपालाः ॥ पदात्यादीनि सप्त ७
 अनीकानि दण्डस्थानीयानि ॥ ८ प्रकीर्णका. पौरजानपदकल्पाः ॥
 ९ आभियोग्या दाससमाना वाहनादिकर्मणि प्रवृत्ता अन्तेवासि-
 स्थानीयाः ॥ किल्बिष पाप येषामस्ति ते १० किल्बिषिका. ॥

एकैकस्य निकायस्य एकश एते इन्द्रादयो दश विकल्पा-
 श्चतुर्षु निकायेषूत्सर्गेण प्रसक्तास्ततोऽपवादार्थमाह—

॥ त्रायस्त्रिंशल्लोकपालवज्र्या

व्यन्तरज्योतिष्काः ॥ ५ ॥

व्यन्तरेषु ज्योतिष्केषु च त्रायस्त्रिंशल्लोकपालांश्च वर्जयित्वा
 इतरेऽष्टौ विकल्पा द्रष्टव्याः ॥

अथ तेषु निकायेषु किमेकैक इन्द्र उतान्यः प्रतिनियमः
 कश्चिदस्तीत्यत आह—

॥ पूर्वयोर्द्वीन्द्राः ॥ ६ ॥

पूर्वयोर्निकाययोर्भवनवासिव्यन्तरनिकाययोः ॥ कथं द्विती-
 यस्य पूर्वत्वम्^१ सामीप्यात्पूर्वत्वमुपचर्योक्तम् ॥ द्वीन्द्रा इति अन्त-
 र्नीतिवीप्सार्थ. । द्वौ द्वौ इन्द्रौ येषां ते द्वीन्द्रा इति । यथा

१ सन्धानकारी ॥ २ अंगरक्षोपमाना. ॥ ३ अर्थोत्पादककोटपालसदृशा ४ सेना

सप्तर्षोऽष्टापद इति ॥ तद्यथा— भवनवासिषु तावदसुरकुमाराणां
 द्वाविन्द्रौ चमरो वैरोचनश्च । नागकुमाराणां धरणो भूतानन्दश्च ।
 विद्युत्कुमाराणां हरिसिंहो हरिकान्तश्च । सुपर्णकुमाराणां वेणुदेवो
 वेणुधारी च । अग्निकुमाराणां अग्निशिखोऽग्निमाणवश्च । वातकु-
 माराणां वैलम्बः प्रमञ्जनश्च । स्तनितकुमाराणां सुघोषो महाघोषश्च ।
 उदधिकुमाराणां जलकान्तो जलप्रमश्च । द्वीपकुमाराणां पूर्णो
 विशिष्टश्च । दिक्कुमाराणां अमितगतिरमितवाहनश्चेति ॥ व्यन्तरे-
 प्वपि किन्नराणां द्वाविन्द्रौ किन्नरः किम्पुरुषश्च । किम्पुरुषाणां
 सत्पुरुषो महापुरुषश्चेति । महोरगाणां अतिकायो महाकायश्च ।
 गन्धर्वाणां गीतरतिर्गीतयशाश्च । यक्षाणां पूर्णमद्रो माणिमद्रश्च ।
 राक्षसानां भीमो महाभीमश्च । भूतानां प्रतिरूपोऽप्रतिरूपश्च ।
 पिशाचानां कालो महाकालश्च ॥

अथैषा देवानां सुखं कीदृशमित्युक्ते सुखावबोधनार्थमाह—

॥ कायप्रवीचारा आ ऐशानात् ॥ ७ ॥

प्रवीचारो मैथुनोपसेवनम् । कायेन प्रवीचारो येषां ते
 कायप्रवीचाराः ॥ आङ् अभिविध्यर्थः । असंहितया निर्देशः
 असन्देहार्थः ॥ एते भवनवास्यादय एशानान्ताः सक्लिष्टकर्मत्वान्म-
 नुष्यवत्स्त्रीविषयसुखमनुभवन्तीत्यर्थः ॥

अवधिग्रहणादितरेषां सुखविभागेऽनिर्ज्ञाते तत्प्रतिपादनार्थमाह—

॥ शेषाः स्पर्शरूपशब्दमनःप्रवीचाराः ॥ ८ ॥

उक्तावशिष्टग्रहणार्थं शेषग्रहणम् ॥ के पुनरुक्तावशिष्टाः ?

१ असुराणाम् ॥ २ ॥ वेणुदेव इत्यत्र वेणुदण्ड इत्यपि पाठान्तरम् ॥
 ३ अत्र वेणुताली इत्यपि पाठभेदः ॥

कल्पवासिनः ॥ स्पर्शश्च रूपं च शब्दश्च मनश्च स्पर्शरूपशब्दमनांसि,
तेषु प्रविचारो येषां ते स्पर्शरूपशब्दमनःप्रवीचाराः ॥ कथमभि-
सम्बन्धः ? आर्षाविरोधेन । कुतः पुनः प्रवीचारग्रहण ? इष्टसम्प्र-
त्ययार्थमिति ॥ कः पुनरिष्टोऽभिसम्बन्ध आर्षाविरोधी ? । सान-
त्कुमारमाहेन्द्रयोर्देवा देवाङ्गनास्पर्शमात्रादेव परा प्रीतिमुपलभन्ते,
तथा देव्योऽपि । ब्रह्मब्रह्मोत्तरलान्तवकापिष्टेषु देवा दिव्याङ्गनानां
शृङ्गारकारविलासचतुरमनोज्ञवेपरूपावलोकनमात्रादेव परमसुखमा-
प्नुवन्ति । शुक्रमहाशुक्रशतारसहस्रारेषु देवा देववनिताना मधुरसङ्गी-
तमृदुहसितललितकथितभूपणरवश्रवणमात्रादेव परां प्रीतिमास्क-
न्दन्ति । आनतप्राणतारणाच्युतकल्पेषु देवाः स्वाङ्गनामनःसङ्कल्पमा-
त्रादेव परं सुखमाप्नुवन्ति ॥

अथोत्तरेषां किप्रकारं सुखमित्युक्ते तन्निश्चयार्थमाह—

॥ परेऽप्रवीचाराः ॥ ९ ॥

परग्रहणमितराशेषसग्रहार्थम् । अप्रवीचारग्रहणं परमसुख-
प्रतिपत्त्यर्थम् ॥ प्रवीचारो हि वेदनाप्रतिकारः । तदभावे तेषां
परमसुखमनवरतं भवति ॥

उक्ता ये आदिनिकायदेवा दशविकल्पा इति तेषां सामान्य-
विशेषसञ्ज्ञाविज्ञापनार्थमिदमुच्यते—

॥ भवनवासिनोऽसुरनागविद्युत्सुपर्णाग्नि-

वातस्तनितोदधिद्वीपदिङ्कुमाराः ॥ १० ॥

भवनेषु वसन्तीत्येवगीला भवनवासिनः । आदिनिकायस्येयं
सामान्यसञ्ज्ञा । असुरादयो विशेषसञ्ज्ञा विशिष्टनामकर्मोदयापादि-
तवृत्तयः । सर्वेषां देवानामवस्थितवयस्वभावत्वेऽपि वेपभूषायुघयानवा-

हनक्रीडनादिकुमारवदेषामाभासन्त इति भवनवासिषु कुमारव्यपदेशो
रूढः । स प्रत्येकं परिसमाप्यते असुरकुमारा इत्येवमादि ॥ क
तेषां भवनानीति चेदुच्यते— रत्नप्रभायाः पङ्कवहुलभागेऽसुरकुमाराणा
भवानि । खरपृथिवीभागे उपर्यधश्च एकैकयोजनसहस्रं वर्जयित्वा
शेषनवाना कुमाराणामावासाः ॥

द्वितीयनिकायस्य सामान्यविशेषसञ्ज्ञावधारणार्थमाह—

॥ व्यन्तराः किन्नरकिम्पुरुषमहोरगगन्धर्व-

यक्षराक्षसभूतपिशाचाः ॥ ११ ॥

विविधदेशान्तराणि येषां निवासास्ते व्यन्तरा इत्यन्वर्था
सामान्यसञ्ज्ञेयमष्टानामपि विकल्पानाम् ॥ तेषा व्यन्तराणामष्टौ
विकल्पाः किन्नरादयो वेदितव्या नामकर्मोदयविशेषापादिताः ॥
क पुनस्तेषामावासा इति चेदुच्यते— अस्माज्जम्बूद्वीपादसंख्येयान्द्वी-
पसमुद्रानतीत्य उपरिष्टे खरपृथिवीभागे सप्तानां व्यन्तराणामावासाः ॥
राक्षसानां पङ्कवहुलभागे ॥

तृतीयस्य निकायस्य सामान्यविशेषसञ्ज्ञासङ्कीर्तनार्थमाह—

॥ ज्योतिष्काः सूर्याचन्द्रमसौ

ग्रहनक्षत्रप्रकीर्णकतारकाश्च ॥ १२ ॥

ज्योतिस्त्वभावत्वाद्देषां पञ्चानामपि ज्योतिष्का इति सामान्य-
सञ्ज्ञा अन्वर्था ॥ सूर्यादयस्तद्विशेषसञ्ज्ञा नामकर्मोदयप्रत्ययाः ॥
सूर्याचन्द्रमसाविति पृथग्ग्रहण प्राधान्यख्यापनार्थम् ॥ किं कृतं
पुनः प्राधान्यं प्रभावादिकृतम् ॥ क पुनस्तेषामावासाः इत्यत्रोच्यते
अस्मात्समानभूमिभागादूर्ध्वं सप्तयोजनशतानि नवत्युत्तराणि ७९०
उत्पत्य सर्वज्योतिषामधोभागविन्यस्तास्तारकाश्चरन्ति । ततो दशयो-

जनान्युत्पत्य सूर्याश्चरन्ति । ततोऽशीतियोजनान्युत्पत्य चन्द्रमसो
 भ्रमन्ति । ततश्चत्वारि योजनान्युत्पत्य नक्षत्राणि । ततश्चत्वारि
 योजनान्युत्पत्य बुधाः । ततस्त्रीणि योजनान्युत्पत्य शुक्राः । ततस्त्रीणि
 योजनान्युत्पत्य बृहस्पतयः । ततस्त्रीणि योजनान्युत्पत्याङ्गारकाः ।
 ततस्त्रीणि योजनान्युत्पत्य शनैश्चराश्चरन्ति । स एष ज्योतिर्गणगो-
 चरो नभोऽवकाशो दशाधिकयोजनशतवहलस्तिर्यगसंख्यातद्वीपसमुद्र-
 प्रमाणो घनोदधिपर्यन्तः ॥ उक्तं च-णउदुत्तरसत्तसया दस सीदी चदुदु-
 गतियचउक्कम् । तारारविससिरिक्खा बुहभग्गवगुरुअंगिरारसणी ॥१॥

ज्योतिष्काणा गतिविशेषप्रतिपत्त्यर्थमाह—

॥ मेरुप्रदक्षिणा नित्यगतयो नृलोके ॥ १३ ॥

मेरोः प्रदक्षिणाः मेरुप्रदक्षिणाः । मेरुप्रदक्षिणा इति वचनं
 गतिविशेषप्रतिपत्त्यर्थं विपरीतगतिर्मा विज्ञायीति ॥ नित्यगतय इति
 विशेषणमनुपरतक्रियाप्रतिपादनार्थम् । नृलोकग्रहणं विषयार्थम् ।
 अर्धतृतीयेषु द्वीपेषु द्वयोश्च समुद्रयोज्योतिष्का नित्यगतयो नान्य-
 त्रेति ॥ ज्योतिष्कविमानाना गतिहेत्वभावात्तद्वृत्त्यभाव इति चेन्न,
 असिद्धत्वात् ॥ गतिरताभियोग्यदेवप्रेरितगतिपरिणामात्कर्मविपा-
 कस्य वैचित्र्यात्तेषा हि गतिमुखेनैव कर्म विपच्यत इति ॥ एका-
 दशभिर्योजनशतैरेकविंशैर्मेरुमप्राप्य ज्योतिष्काः प्रदक्षिणाश्चरन्ति ॥

गतिमज्ज्योतिस्सम्बन्धेन व्यवहारकालप्रतिपत्त्यर्थमाह—

॥ तत्कृतः कालविभागः ॥ १४ ॥

तद्ग्रहणं गतिमज्ज्योतिःप्रतिनिर्देशार्थम् । न केवलया
 गत्या नापि केवलैज्योतिर्भिः कालः परिच्छिद्यते, अनुपलब्धेरपरि-
 वर्तनाच्च ॥ कालो द्विविधो व्यावहारिको मुख्यश्च ॥ व्यावहारिकः
 कालविभागस्तत्कृतः समयावलीकादिः क्रियाविशेषपरिच्छिन्नोऽ

न्यस्यापरिच्छिन्नस्य परिच्छेदहेतुः ॥ मुख्योऽन्यो वक्ष्यमाणलक्षणः ॥

इतरत्र ज्योतिषामवस्थानप्रतिपादनार्थमाह —

॥ बहिरवस्थिताः ॥ १५ ॥

बहिरित्युच्यते, कुतो वहिः ? नृलोकात् ॥ कथमवगम्यते ? अर्थवशाद्विमक्तिपरिणामो भवति ॥ ननु च नृलोके नित्यगतिवचनादन्यत्रावस्थानं ज्योतिष्काणां सिद्धं । अतो बहिरवस्थिता इति वचनमनर्थकमिति । तन्न । किं कारणम् ? नृलोकादन्यत्र बहिर्ज्योतिषामस्तित्वमवस्थानं चासिद्धम् । अतस्तदुभयसिद्ध्यर्थं बहिरवस्थिता इत्युच्यते ॥ विपरीतगतिनिवृत्यर्थं कादाचित्कगतिनिवृत्यर्थं च सूत्रमारब्धम् ॥

तुरीयस्य निकायस्य सामान्यसञ्ज्ञासङ्कीर्तनार्थमाह —

॥ वैमानिकाः ॥ १६ ॥

वैमानिकग्रहणमधिकारार्थम् । इत उत्तरं ये वक्ष्यन्ते तेषां वैमानिकसम्प्रत्ययो यथा स्यादिति अधिकारः क्रियते ॥ विशेषेणात्मस्थान् मुकृतिनो मानयन्तीति विमानानि । विमानेषु भवा वैमानिकाः ॥ तानि विमानानि विविधानि । इन्द्रकश्रेणिपुष्पप्रकीर्णकभेदेन ॥ तत्र इन्द्रकविमानानि इन्द्रवन्मध्ये व्यवस्थितानि । तेषां चतसृषु दिक्षु आकाशप्रदेशश्रेणिवदवस्थानात् श्रेणिविमानानि । विदिक्षु प्रकीर्णपुष्पवदवस्थानात्पुष्पप्रकीर्णकानि ॥

तेषां वैमानिकानां भेदावबोधनार्थमाह —

॥ कल्पोपपन्नाः कल्पातीताश्च ॥ १७ ॥

कल्पेषूपपन्नाः कल्पोपपन्नाः कल्पानतीताः कल्पातीताश्चेति
द्विविधा वैमानिका ॥

तेषामवस्थानविशेषनिर्ज्ञापनार्थमाह—

॥ उपर्युपरि ॥ १८ ॥

किमर्थमिदमुच्यते ? तिर्यगवस्थितिप्रतिषेधार्थमुच्यते ॥ न
ज्योतिष्कवत्तिर्यगवास्थिताः । न व्यन्तरवदसमावस्थितयः । उपर्यु-
परीत्युच्यन्ते ॥ के ते ? कल्पाः ॥

यद्येवं, कियत्सु कल्पविमानेषु ते देवा भवन्तीत्यत आह—

॥ सौधर्मैशानसानत्कुमारमाहेन्द्रब्रह्मब्रह्मोत्तर-
लान्तवकापिष्ठशुक्रमहाशुक्रशतारसहस्रारेष्वा-
नतप्राणतयोरारणाच्युतयोर्नवसु त्रैवेयकेषु
विजयवैजयन्तजयन्तापराजितेषु
सर्वार्थसिद्धौ च ॥ १९ ॥

कथमेषां सौधर्मादिशब्दानां कल्पाभिधानं ? चातुरर्थि-
केनाणा, स्वभावतो वा कल्पस्याभिधानं भवति ॥ अथ कथमि-
न्द्राभिधानं ? स्वभावतः साहचर्याद्वा ॥ तत्कथमिति चेदुच्यते—
सुधर्मा नाम समा, साऽस्मिन्नस्तीति सौधर्मः कल्पः । तदस्मिन्न-
स्तीत्यण् । तत्कल्पसाहचर्यादिन्द्रोऽपि सौधर्मः ॥ ईशानो नाम
इन्द्रः स्वभावतः । ईशानस्य निवासः कल्प ऐशानस्तस्य निवास
इत्यण् । तत्साहचर्यादिन्द्रोऽपि ऐशानः ॥ सनत्कुमारो नाम
इन्द्रः स्वभावतः । तस्य निवास इत्यण् । सानत्कुमारः कल्पः ।
तत्साहचर्यादिन्द्रोऽपि सानत्कुमारः ॥ माहेन्द्रो नामेन्द्रः स्वभाव-
तस्तस्य निवासः कल्पो माहेन्द्रः । तत्साहचर्यादिन्द्रोऽपि माहेन्द्रः ॥

एवमुत्तरत्रापि योज्यम् ॥ आगमापेक्षया व्यवस्था भवतीति, उपर्युपरीत्यनेन द्वयोर्द्वयोरभिसम्बन्धो वेदितव्यः ॥ प्रथमौ सौधर्म-
शानकल्पौ, तयोरुपरि सानत्कुमारमाहेन्द्रौ, तयोरुपरि ब्रह्मलोक-
ब्रह्मोत्तरौ, तयोरुपरि लान्तवकापिष्ठौ, तयोरुपरि शुक्रमहाशुक्रौ,
तयोरुपरि शतारसहस्रारौ, तयोरुपरि आनतप्राणतौ, तयोरुपरि
आरणाच्युतौ ॥ अध उपरि च प्रत्येकमिन्द्रसम्बन्धो वेदितव्यः ।
मध्ये तु प्रतिद्वयमेकः ॥ सौधर्मेशानसानत्कुमारमाहेन्द्राणां चतुर्णां
चत्वार इन्द्राः । ब्रह्मलोकब्रह्मोत्तरयोरेको ब्रह्मेन्द्रो नाम । लान्त-
वकापिष्ठयोरेको लान्तवाख्यः । शुक्रमहाशुक्रयोरेकः शुक्रसञ्ज्ञः ।
शतारसहस्रारयोरेकः शतारनामा । आनतप्राणतारणाच्युतानां
चतुर्णां चत्वारः । एवं कल्पवासिना द्वादश इन्द्रा भवन्ति ॥ जम्बू-
द्वीपे महामन्दरो योजनसहस्रावगाहो भवति नवनवतियोजनसहस्रो-
च्छ्रायः । तस्याधस्तादधोलोकः । बाहुल्येन तत्प्रमाण—(मेरुप्रमाण)—
स्तिर्यक्प्रसृतस्तिर्यग्लोकः । तस्योपरिष्ठादूर्ध्वलोकः । मेरुचूलिका
चत्वारिंशद्योजनोच्छ्राया । तस्या उपरि केशान्तरमात्रे व्यवस्थित-
मृजुविमानमिन्द्रकं सौधर्मस्य ॥ सर्वमन्यलोकानुयोगाद्वेदितव्यम् ॥
नवसु त्रैवेयकेष्विति नवशब्दस्य पृथग्वचन किमर्थम् ? । अन्यान्यपि
नवविमानानि अनुदिशसञ्ज्ञकानि सन्तीति ज्ञापनार्थम् । तेनानु-
दिशानां ग्रहणं वेदितव्यम् ॥

एषामधिकृताना वैमानिकानां परस्परतो विशेषप्रतिपत्त्यर्थमाह—

स्थितिप्रभावसुखद्युतिलेश्याविशुद्धीन्द्रिया-
वधिविषयतोऽधिकाः ॥ २० ॥

स्वोपात्तस्यायुष उदयात्तस्मिन्भवे शरीरेण सहावस्थान स्थितिः
। शापानुग्रहशक्तिः प्रभावः । सुखमिन्द्रियार्थानुभवः । शरीर-

वसनाभरणादिदीप्तिः द्युतिः । लेश्या उक्ता । लेश्याया विशुद्धि-
 लेश्याविशुद्धिः । इन्द्रियाणामवधेश्च विषय इन्द्रियावधिविषयः ।
 तेभ्यस्तैर्वाऽधिका इति ॥ तस्मिन्नुपर्युपरि प्रतिकल्पं प्रतिप्रस्तार च
 वैमानिकाः स्थित्यादिभिरधिका इत्यर्थः ॥

यथा स्थित्यादिभिरुपर्युपर्यधिका एवं गत्यादिभिरपीत्यतिप्रसङ्गे
 तन्निवृत्यर्थमाह—

॥ गतिशरीरपरिग्रहाभिमानतो हीनाः ॥ २१ ॥

देशादेशान्तरप्राप्तिहेतुर्गतिः । शरीरं वैक्रियिकमुक्तम् ।
 लोभकषायोदयाद्विषयेषु सङ्गः परिग्रहः । मानकषायादुत्पन्नोऽ
 हङ्कारोऽभिमानः । एतैर्गत्यादिभिरुपर्युपरि हीनाः ॥ देशान्तरविषय-
 क्रीडारतिप्रकर्षाभावादुपर्युपरि गतिहीनाः ॥ शरीरं सौधर्मैशानयो-
 र्देवानां मत्सारलिप्रमाणम् ॥ सानत्कुमारमाहेन्द्रयोः षडरलिप्रमाणम् ॥
 ब्रह्मलोकब्रह्मोत्तरलान्तवकापिष्टेषु पञ्चारलिप्रमाणम् ॥ शुक्रमहाशु-
 क्रशतारसहस्रारेषु चतुररलिप्रमाणम् ॥ आनतप्राणतयोरर्द्धचतुर्था-
 रलिप्रमाणम् ॥ आरणाच्युतयोस्त्र्यरलिप्रमाणम् ॥ अधोत्रैवेयकेषु
 अर्द्धतृतीयारलिप्रमाणम् ॥ मध्यत्रैवेयकेष्वरलिद्वयप्रमाणम् ॥ उप-
 रिमत्रैवेयकेषु अनुदिशविमानेषु च अध्यर्द्धारलिप्रमाणम् ॥ अनु-
 तरेष्वरलिप्रमाणम् ॥ परिग्रहश्च विमानपरिच्छेदादिरुपर्युपरि हीनः ॥
 अभिमानश्चोपर्युपरि तनुकषायत्वाद्धीनः ॥ पुरस्तात्रिषु निकायेषु
 देवानां लेश्याविधिरुक्तः ॥

इदानीं वैमानिकेषु लेश्याविधिप्रतिप्रत्यर्थमाह—

पीतपद्मशुक्लेश्या द्वित्रिशेषेषु ॥ २२ ॥

पीता च पद्मा च शुक्ला च ताः पीतपद्मशुक्लाः । पीतपद्मशुक्ला लेश्या
 येषां ते पीतपद्मशुक्लेश्याः ॥ कथं हस्वत्वम् ? । औत्तरपदिकम्

यथाहुः—दृतायां तपरकरणे मध्यमविलम्बितयोरुपसंख्यानमिति ॥
 अथवा पीतश्च पद्मश्च शुक्लश्च पीतपद्मशुक्ला वर्णवन्तोऽर्थाः ।
 तेषामिव लेश्या येषां ते पीतपद्मशुक्ललेश्याः ॥ तत्र कस्य का
 लेश्येत्यत्रोच्यते—सौधर्मैर्गानयोः पीतलेश्याः । सानत्कुमारमाहेन्द्रयोः
 पीतपद्मलेश्याः । ब्रह्मलोकब्रह्मोत्तरलान्तवकापिष्टेषु पद्मलेश्याः ।
 शुक्रमहाशुक्रशतारसहस्रारेषु पद्मशुक्ललेश्याः । आनतादिषु शुक्ल-
 लेश्याः । तत्राप्यनुदिगानुत्तरेषु परमशुक्ललेश्याः । सूत्रेऽनभिहितं
 कथं मिश्रग्रहणं ? साहचर्याल्लोकवत् ॥ तद्यथा—छत्रिणो गच्छन्ति
 इति अछत्रिषु छत्रिव्यवहारः । एवमिहापि मिश्रयोरन्यतरग्रहणं
 भवति ॥ अयमर्थः सूत्रतः कथं गम्यते ? इति चेदुच्यते— एव-
 मभिसम्बन्धः क्रियते, द्वयोः कल्पयुगलयोः पीतलेश्या । सानत्कुमा-
 रमाहेन्द्रयोः पद्मलेश्याया अविवक्षातः ॥ ब्रह्मलोकादिषु त्रिषु
 कल्पयुगलेषु पद्मलेश्या । शुक्रमहाशुक्रयोः शुक्ललेश्याया अविव-
 क्षातः ॥ शेषेषु शतारादिषु शुक्ललेश्या । पद्मलेश्याया अविवक्षात
 इति नास्ति दोषः ॥

आह कल्पोपपन्ना इत्युक्त तत्रेदं न ज्ञायते के कल्पा इत्यत्रोच्यते—

॥ प्राग्ग्रैवेयकेभ्यः कल्पाः ॥ २३ ॥

इदं न ज्ञायते इत आरभ्य कल्पा भवन्तीति सौधर्मादिग्रह-
 णमनुवर्तते । तेनायमर्थो लभ्यते—सौधर्मादयः प्राग्ग्रैवेयकेभ्यः
 कल्पा इति पारिशेष्यादितरे कल्पातीता इति ॥

लौकान्तिका देवा वैमानिकाः सन्तः क गृह्यन्ते ? कल्पोप-
 पन्नेषु । कथमिति चेदुच्यते—

॥ ब्रह्मलोकालया लौकान्तिकाः ॥ २४ ॥

एतद्य तस्मिन् लीयन्त इति आलयः आवासः । ब्रह्मलोक

आलयो येषां ते ब्रह्मलोकालया लौकान्तिका देवा वेदितव्याः । यद्येवं सर्वेषां ब्रह्मलोकालयानां देवानां लौकान्तिकत्वं प्रसक्तं ? । अन्वर्थसञ्ज्ञाग्रहणाददोषः ॥ ब्रह्मलोको लोकः तस्यान्तो लोकान्तः तस्मिन्भवा लौकान्तिका इति न सर्वेषां ग्रहणम् । तेषां हि विमानानि ब्रह्मलोकस्यान्तेषु स्थितानि ॥ अथवा जन्मजरामरणकीर्णो लोकः संसारः तस्यान्तो लोकान्तः । लोकान्ते भवा लौकान्तिकाः ते सर्वे परीतसंसाराः । ततश्च्युता एक गर्भावासं प्राप्य परिनिर्वास्यन्ति ॥

तेषां सामान्येनोपदिष्टानां भेदप्रदर्शनार्थमाह—

॥ सारस्वतादित्यवह्न्यरुणगर्दतोय-

तुषिताव्याबाधारिष्टाश्च ॥ २५ ॥

क इमे सारस्वतादयः । अष्टास्वपि पूर्वोत्तरादिषु दिक्षु यथाक्रममेते सारस्वतादयो देवगणा वेदितव्याः । तद्यथा—पूर्वोत्तरकोणे सारस्वतविमानः, पूर्वस्यां दिशि आदित्यविमानः, पूर्वदक्षिणस्यां दिशि वह्निविमानः, दक्षिणस्यां दिशि अरुणविमानः, दक्षिणापरकोणे गर्दतोयविमानः, अपरस्यां दिशि तुषितविमानं, उत्तरापरस्यां दिशि अव्याबाधविमानः, उत्तरस्यां दिशि अरिष्टविमानम् ॥ चशब्दसमुच्चितास्तेषामन्तरे द्वौ द्वौ देवगणौ ॥ तद्यथा—सारस्वतादित्यान्तरे अग्न्याभसूर्याभाः । आदित्यस्य च वहेश्चान्तरे चन्द्राभसत्याभाः । वह्न्यरुणान्तराले श्रेयस्करक्षेमकराः । अरुणगर्दतोयान्तराले वृषभेष्टकामचराः । गर्दतोयतुषितमध्ये निर्माणरजोदिगन्तरक्षिताः । तुषिताव्याबाधमध्ये आत्मरक्षितसर्वरक्षिताः । अव्याबाधारिष्टान्तराले मरुद्भ्रसवः । अरिष्टसारस्वतान्तराले अश्वविश्वाः ॥ सर्वे एते स्वतन्त्रा हीनाधिकत्वाभावान्, विषयरतिविरहाद्देवर्षयः,

द्वितीया देवानामर्चनाया, चतुर्दशपूर्वधरा, तीर्थङ्करनिष्क्रमण-
प्रतिबोधनपरा वेदितव्या. ॥

आह उक्ता लौकान्तिकास्ततश्च्युत्वा एक गर्भवासमवाप्य
निर्वास्यन्तीत्युक्ताः । किमेवमन्येष्वपि निर्वाणप्राप्तिकालविभागो
विद्यते ? इत्यत आह—

॥ विजयादिषु द्विचरमाः ॥ २६ ॥

आदिशब्दः प्रकारार्थे वर्तते, तेन विजयवैजयन्तजयन्तापरा-
जितानुदिशविमानानामिष्टाना ग्रहण सिद्ध भवति ॥ कः पुनरत्र
प्रकारः ? अहमिन्द्रत्वे सति सम्यग्दृष्ट्युपपादः । सर्वार्थसिद्धि-
प्रसङ्ग इति चेन्न तेषा परमोत्कृष्टत्वात् । अन्वर्थसञ्ज्ञातः एकच-
रमत्वसिद्धेः ॥ चरमत्वं देहस्य । मनुष्यभवापेक्षया द्वौ चरमौ देहौ
येषा ते द्विचरमाः । विजयादिभ्यश्च्युता अप्रतिपतितसम्यक्त्वा
मनुष्येषूपपद्य संयममाराध्य पुनर्विजयादिषूपपद्य ततश्च्युताः पुन-
र्मनुष्यभवमवाप्य सिध्यन्तीति द्विचरमदेहत्वम् ॥

आह जीवस्यौदधिकेषु मांषु तिर्यग्योनिगतिरौदयिकीत्युक्तं,
पुनश्च स्थितौ तिर्यग्योनिजाना चेति । तत्र न ज्ञायते के तिर्यग्योनयः ?
इत्यत्रोच्यते—

औपपादिकमनुष्येभ्यः शेषास्तिर्यग्योनयः ॥ २७ ॥

औपपादिका उक्ता देवनारका । मनुष्याश्च निर्दिष्टाः ।
प्राञ्जानुषोत्तरान्मनुष्या इति । एभ्योऽन्ये संसारिणो जीवाः शेषा-
स्तिर्यग्योनयो वेदितव्याः ॥ तेषा तिरश्चा देवादीनामिव क्षेत्रवि-
भागः पुनर्निर्देष्टव्यः । सर्वलोकव्यापित्वात्तेषा क्षेत्रविभागो नोक्तः ॥

आह स्थितिरुक्ता नारकाणा मनुष्याणा तिरश्चा च ।

देवानां नोक्ता । तस्या वक्तव्यायामादावुद्दिष्टानां भवनवासिना
स्थितिप्रतिपादनार्थमाह—

॥ स्थितिरसुरनागसुपर्णाद्वीपशेषाणां सागरोपम-
त्रिपल्योपमार्द्धहीनमिता ॥ २८ ॥

असुरादीनां सागरोपमादिभिर्यथाक्रममत्राभिसम्बन्धो वेदि-
तव्यः ॥ इयं स्थितिरुत्कृष्टा । जघन्याऽप्युत्तरत्र वक्ष्यते ॥ तद्यथा—
असुराणां सागरोपमा स्थितिः । नागानां त्रिपल्योपमा स्थितिः ।
सुपर्णानामर्द्धतृतीयानि । द्वीपानां द्वे । शेषाणां षण्णामर्द्धपल्यो-
पमम् ॥

आद्यदेवनिकायस्थित्यभिधानादनन्तरं व्यन्तरज्योतिष्कस्थि-
तिवचने क्रमप्राप्ते सति तदुल्लङ्घ्य वैमानिकानां स्थितिरुच्यते ।
कुतः ? तयोरुत्तरत्र लघुनोपायेन स्थितिवचनात् ॥ तेषु चाढावु-
द्दिष्टयोः कल्पयोः स्थितिविधानार्थमाह—

॥ सौधमैशानयोः सागरोपमे अधिके ॥ २९ ॥

सागरोपमे इति द्विवचननिर्देशात् द्वित्वगतिः^१ । अधिके इत्य-
यमधिकारः । आ कुतः ? आ सहस्रारात् । इदं तु कुतो
ज्ञायते ? उत्तरत्र तुशब्दग्रहणात् । तेन सौधमैशानयोर्देवानां द्वे
सागरोपमे सातिरेके प्रत्येतव्ये ॥

उत्तरयोः स्थितिविशेषप्रतिपत्त्यर्थमाह—

॥ सानत्कुमारमाहेन्द्रयोः सप्त ॥ ३० ॥

१ घातायुष्कसम्यग्दृश्यपेक्षया किञ्चिद्नार्द्धसागरोपममाधिकं भवति सौध-
मैकल्पात्सहस्रारपर्यन्तम् ॥ सम्मे घादेऊर्णं सायारदळमहियमासहस्रारा इति
वचनात् ॥

अनयो. कल्पयोर्देवाना सप्तसागरोपमाणि साधिकानि उत्कृष्टा स्थितिः ॥

ब्रह्मलोकान्निष्पद्युतावसानेषु स्थितिविशेषप्रतिपत्त्यर्थमाह—

॥ त्रिसप्तनवैकादशत्रयोदशपञ्चदशभिरधिकानि तु ३१

सप्तग्रहणं प्रकृतम् । तस्येह व्यादिभिर्निर्दिष्टैरभिसम्बन्धो वेदितव्यः ॥ सप्त त्रिभिरधिकानि, सप्त सप्तभिरधिकानीत्यादि-
द्वयोर्द्वयोरभिसम्बन्धो वेदितव्यः ॥ तुशब्दो विशेषणार्थः ॥ किं
विशिनष्टि? अधिकशब्दोऽनुवर्तमानश्चतुर्भिरभिसम्बन्ध्यते नोचरा-
भ्यामित्ययमर्थो विशिष्यते ॥ तेनायमर्थो भवति— ब्रह्मलोकब्रह्मा-
त्तरयोर्दशसागरोपमाणि साधिकानि ॥ लान्तवकापिष्टयोश्चतुर्दशसा-
गरोपमाणि साधिकानि ॥ शुक्रमहाशुक्रयो. षोडशसागरोपमाणि
साधिकानि ॥ शतारसहस्रारयोरष्टादशसागरोपमाणि साधिकानि ॥
आनतप्राणतयोर्विंशतिसागरोपमाणि ॥ आरणाच्युतयोर्द्वाविंशतिसा-
गरोपमाणि ॥

तत उर्ध्वं स्थितिविशेषप्रतिपत्त्यर्थमाह—

॥ आरणाच्युतादूर्ध्वमेकैकेन नवसु त्रैवेयकेषु

विजयादिषु सर्वार्थसिद्धौ च ॥ ३२ ॥

अधिकग्रहणमनुवर्तते । तेनहाभिसम्बन्धो वेदितव्यः ।
एकैकेनाधिकानीति ॥ नवग्रहण किमर्थम् ? प्रत्येकमेकैकमधिक-
मिति ज्ञापनार्थम् ॥ इतरथाहि त्रैवेयकेष्वेकमेवाविक स्यात् ॥
विजयादिष्विति आदिशब्दस्य प्रकारार्थत्वादनुदिशानामपि ग्रह-
णम् ॥ सर्वार्थसिद्धेः पृथग्रहणं जघन्याभावप्रतिपादनार्थम् ॥
तेनायमर्थः, अर्धोत्रैवेयकेषु प्रथमे त्रयोविंशति । द्वितीये चतुर्वि-

शतिः ॥ तृतीये पञ्चविंशतिः ॥ मध्यमग्रैवेयकेषु प्रथमे षड्विंशतिः ॥ द्वितीये सप्तविंशतिः ॥ तृतीयेऽष्टाविंशतिः ॥ उपरिमग्रैवेयकेषु प्रथमे एकोनविंशत् ॥ द्वितीये त्रिंशत् ॥ तृतीये एकत्रिंशत् ॥ अनुदिशविमानेषु द्वात्रिंशत् ॥ विजयादिषु त्रयस्त्रिंशत्सागरोपमाण्युत्कृष्टा स्थितिः । सर्वार्थसिद्धेस्त्रयस्त्रिंशदेवेति ॥

निर्दिष्टोत्कृष्टस्थितिकेषु जघन्यस्थितिप्रतिपादनार्थमाह—

॥ अपरा पल्योपममधिकम् ॥ ३३ ॥

पल्योपम व्याख्यातम् । अपरा जघन्यस्थितिः ॥ पल्योपम साधिकम् ॥ केषा ? सौधमैशानीयानाम् ॥ कथं गम्यते ? परतः परत इत्युत्तरत्र वक्ष्यमाणत्वात् ॥

तत ऊर्ध्वं जघन्यस्थितिप्रतिपादनार्थमाह—

परतः परतः पूर्वापूर्वाऽनन्तरा ॥ ३४ ॥

परास्मिन्देशे परतः । वीप्साया द्वित्वम् । पूर्वशब्दस्यापि । अधिकग्रहणमनुवर्तते ॥ तेनैवमभिसम्बन्धं क्रियते— सौधमैशानयोर्द्वे सागरोपमे साधिके उक्ते, ते साधिके सानत्कुमारमाहेन्द्रयोर्जघन्यस्थितिः ॥ सानत्कुमारमाहेन्द्रयोः परा स्थितिः सप्तसागरोपमाणि साधिकानि, तानि ब्रह्मब्रह्मोत्तरयोर्जघन्या स्थितिरित्यादि ॥

नारकाणामुत्कृष्टा स्थितिरुक्ता । जघन्या सूत्रेऽनुपात्तामप्रकृतामपि लघुनोपायेन प्रतिपादायितुमिच्छन्नाह—

॥ नारकाणां च द्वितीयादिषु ॥ ३५ ॥

चशब्दः किमर्थं ? । प्रकृतसमुच्चयार्थः ॥ किं च प्रकृत ? । परतः परतः पूर्वा पूर्वाऽनन्तरा अपरा स्थितिरिति ॥ तेनायमर्थो लभ्यते— रत्नप्रभाया नारकाणां परास्थितिरेक सागरोपमम् । सा

शर्कराप्रभाया जघन्या । शर्कराप्रभायामुत्कृष्टा स्थितिन्त्रीणि साग-
रोपमाणि । सा बालुकाप्रभाया जघन्येत्यादि ॥ एव द्वितीयादिषु
जघन्या स्थितिरुक्ता ॥

प्रथमाया का जघन्येति तत्प्रदर्शनार्थमाह—

॥ दशवर्षसहस्राणि प्रथमायाम् ॥ ३६ ॥

अपरा स्थितिरित्यनुवर्तते । रत्नप्रभाया दशवर्षसहस्राणि
अपरा स्थितिर्वेदितव्या ॥

अथ भवनवासिना का जघन्या स्थितिरित्यत आह—

॥ भवनेषु च ॥ ३७ ॥

चशब्द. किमर्थः ? प्रकृतसमुच्चयार्थः ॥ तेन भवनवामिना-
मपरा स्थितिर्दशवर्षसहस्राणीत्यभिसम्बध्यते ॥

व्यन्तराणां तर्हि का जघन्या स्थितिरित्यत आह—

॥ व्यन्तराणां च ॥ ३८ ॥

चशब्द प्रकृतसमुच्चयार्थः ॥ तेन व्यन्तराणामपरा स्थिति-
र्दशवर्षसहस्राणीत्यवगम्यते ॥

अथैषा परा स्थितिः का इत्यत्रोच्यते ॥

॥ परा पल्योपममधिकम् ॥ ३९ ॥

परा उत्कृष्टा स्थितिव्यन्तराणा पल्योपममधिकम् ॥
इदानीं ज्योतिष्काणां परा स्थितिर्वक्तव्येत्यत आह—

॥ ज्योतिष्काणां च ॥ ४० ॥

चशब्दः प्रकृतसमुच्चयार्थः ॥ तेनैवमभिसम्बन्धः । ज्योति-

ष्काणा परा स्थितिः पल्योपममधिकमिति ॥

अथापरा कियतीत्यत आह—

॥ तदष्टभागोऽपरा ॥ ४१ ॥

तस्य पल्योपमस्याष्टभागो ज्योतिष्काणामपरा स्थितिरित्यर्थः ॥

अथ लौकान्तिकाना विशेषोक्ताना स्थितिविशेषो नोक्तः ।

स कियानित्यत्रोच्यते—

॥ लौकान्तिकानामष्टौ सागरोपमाणि सर्वेषाम् ॥ ४२

अविशिष्टाः सर्वे ते शुक्लेश्याः पञ्चहस्तोत्सेधशरीराः

॥ चतुर्णिकायदेवाना । स्थानं भेदाः मुखादिकम् ॥

॥ परापरास्थितिर्लेश्या । तुर्याध्याये निरूपितम् ॥ १ ॥

॥ इति तत्त्वार्थश्रुतां सर्वार्थसिद्धिसिद्धिकाया चतुर्थोऽध्यायः ॥

ॐ नमः परमात्मने वीतरागाय.

॥ अथ पञ्चमोऽध्यायः ॥

इदानीं, सम्यग्दर्शनस्य विषयभावेनोपक्षिप्तेषु जीवादिषु जीवपदार्थो व्याख्यातार्थः । अथाजीवपदार्थो विचारप्राप्तस्य सञ्ज्ञाभेदसङ्कीर्तनार्थमिदमुच्यते—

॥ अजीवकाया धर्माधर्माकाशपुद्गलाः ॥ १ ॥

कायशब्दः शरीरे व्युत्पादितः । इहोपचारादध्यागेप्यते । कुत उपचारः ? । यथा शरीरं पुद्गलद्रव्यप्रचयात्मकं तथा धर्मादिष्वपि प्रदेशप्रचयापेक्षया काया इव काया इति । अजीवाश्च

ते कायाश्च अजीवकायाः ॥ विशेषण विशेष्येणेति वृत्तिः ॥ ननु च नीलोत्पलादिषु व्यभिचारे सति विशेषणविशेष्ययोगः । इहापि व्यभिचारयोगोऽस्ति । अजीवशब्दोऽकाये कालेऽपि वर्तते, कायोऽपि जीवे । किमर्थः कायशब्दः ? । प्रदेशवहुत्वज्ञापनार्थः । धर्मादीनां प्रदेशा बहव इति ॥ ननु च असंख्येयाः प्रदेशा धर्माधर्मकजीवानामित्यनेनैव प्रदेशवहुत्व ज्ञापितम् । सत्यामिदम् । परं किन्त्वस्मिन्विधौ सति तदवधारण विज्ञायते, असंख्येयाः प्रदेशा न संख्येया नाप्यनन्ता इति ॥ कालस्य प्रदेशप्रचयाभावज्ञापनार्थं च इह कायग्रहणम् । कालो वक्ष्यते । तस्य प्रदेशप्रतिषेधार्थमिह कायग्रहणम् ॥ यथाऽणोः प्रदेशमात्रत्वाद्ध्वितीयादयोऽस्य न सन्तीत्यप्रदेशोऽणुः । तथा कालपरमाणुरप्येकप्रदेशत्वादप्रदेश इति ॥ तेषां धर्मादीनामजीव इति सामान्यसञ्ज्ञा जीवलक्षणाभावमुखेन प्रवृत्ता ॥ धर्माधर्माकाशपुद्गला इति विशेषसञ्ज्ञाः सामयिक्यः ॥

अत्राह सर्वद्रव्यपर्यायेषु केवलस्येत्येवमादिषु द्रव्याण्युक्तानि, कानि तानीत्युच्यते—

॥ द्रव्याणि ॥ २ ॥

यथास्व पर्यायैर्द्रव्यन्ते द्रवन्ति वा तानि द्रव्याणि ॥ द्रव्यत्वयोगाद्द्रव्यमिति चेन्न । उभयासिद्धेः ॥ यथा दण्डदण्डिनोर्योगो भवति पृथक्सिद्धयोः, न च तथा द्रव्यद्रव्यत्वे पृथक्सिद्धेस्तः ॥ यद्यपृथक्सिद्धयोरपि योगः स्यादाकाशकुसुमस्य प्रकृतिपुरुषस्य द्वितीयशिरसश्च योगः स्यादिति ॥ अथ पृथक्सिद्धिरभ्युपगम्यते, द्रव्यत्वकल्पना निरर्थिका । गुणसमुदायो द्रव्यमिति चेत्तत्रापि गुणानां समुदायस्य च भेदाभावे तद्द्रव्यव्यपदेशो नोपपद्यते । भेदाभ्युपगमे च पूर्वोक्त एव दोषः ॥ ननु गुणान्द्रवन्ति गुणैर्वा द्रव्यन्त इति विग्रहेऽपि स एव दोष इति

चेन्न । कथञ्चिद्भेदाभेदोपपत्तेस्तद्व्यपदेशसिद्धिः , व्यतिरेकेणानुपल-
ब्धेरभेदः सञ्ज्ञालक्षणप्रयोजनादिभेदाद्भेद इति ॥ प्रकृता धर्मा-
दयो बहवस्तत्सामानाधिकरण्याद्बहुत्वनिर्देशः ॥ स्यादेतत्संख्यानु-
वृत्तिवत्पुल्लिङ्गानुवृत्तिरपि प्राप्नोति । नैप दोषः । आविष्टलिङ्गाः
शब्दा न कदाचिल्लिङ्गं व्यभिचरन्ति । अतो धर्मादयो द्रव्याणि
भवन्तीति ॥

अनन्तरत्वाच्चतुर्णामिव द्रव्यव्यपदेशप्रसङ्गेऽध्यारोपणार्थमिद-
मुच्यते—

॥ जीवाश्च ॥ ३ ॥

जीवशब्दो व्याख्यातार्थः । बहुत्वनिर्देशो व्याख्यातभेद-
प्रतिपत्त्यर्थः । चशब्दः सञ्ज्ञानुकर्षणार्थः जीवाश्च द्रव्याणीति ॥
एवमेतानि वक्ष्यमाणेन कालेन सह षट् द्रव्याणि भवन्ति ॥ ननु
द्रव्यस्य लक्षणं वक्ष्यते 'गुणपर्ययवद्द्रव्यमिति' तल्लक्षणयोगाद्धर्मा-
दीना द्रव्यत्वव्यपदेशो भवति नार्थः परिगणनेन ? ॥ परिगणनम-
वधारणार्थं, तेनान्यवादिपरिकल्पिताना पृथिव्यादीना निवृत्तिः
कृता भवति ॥ कथं ? पृथिव्यप्तेजोवायुमनांसि पुद्गलद्रव्येऽन्तर्भ-
वन्ति रूपरसगन्धस्पर्शवत्त्वाच्चक्षुरिन्द्रियवत् ॥ वायुमनसो रूपा-
दियोगाभाव इति चेन्न । वायुस्तावद्रूपादिमान्स्पर्शवत्त्वाद्धटादिवत् ॥
चक्षुरादिकरणग्राह्यत्वाभावाद्रूपाद्यभाव इति चेत्परमाण्वादिष्वतिप्र-
सङ्गः स्यात् ॥ आपो गन्धवत्यः स्पर्शवत्त्वात्पृथिवीवत् ॥ तेजोऽपि
रसगन्धवत् रूपवत्त्वात् ॥ तद्वदेव मनोऽपि द्विविधं द्रव्यमनो
भावमनश्चेति । तत्र भावमनो ज्ञानम्, तस्य जीवगुणत्वा-
दात्मन्यन्तर्भावः । द्रव्यमनश्च रूपादियोगात्पुद्गलद्रव्यविकारः ॥
रूपादिवन्मन ज्ञानोपयोगकारणत्वाच्चक्षुरिन्द्रियवत् ॥ ननु अमूर्ते
ऽपि शब्दे ज्ञानोपयोगकारणत्वदर्शनाद्यभिचारी हेतुरिति चेन्न ।

तस्य पौद्गलिकत्वान्मूर्तिमत्त्वोपपत्तेः ॥ ननु यथा परमाणूना रूपादिमत्कार्यत्वदर्शनाद्रूपादिमत्त्वम्, न तथा वायुमनसो रूपादिमत्कार्यं दृश्यते इति चेन्न । तेषामपि तदुत्पत्तेः । सर्वेषां परमाणूनां सर्वरूपादिमत्कार्यत्वप्राप्तियोग्यत्वाभ्युपगमात् ॥ नच केचित्पार्थिवादिजातिविशेषयुक्ताः परमाणवः सन्ति, जातिसङ्करेणारम्भदर्शनात् ॥ दिशोऽप्याकाशेऽन्तर्भावः । आदित्योदयाद्यपेक्षया आकाशप्रदेशः, पंक्तिषु इत इदमिति व्यवहारोपपत्तेः ॥

उक्तानां द्रव्याणा विशेषप्रतिपत्त्यर्थमाह—

॥ नित्यावस्थितान्यरूपाणि ॥ ४ ॥

नित्यं ध्रुवमित्यर्थः । नेः ध्रुवे त्यः इति निष्पादितत्वात् ॥ धर्मादीनि द्रव्याणि गतिहेतुत्वादिविशेषलक्षणद्रव्यार्थादेशादस्तित्वादिसामान्यलक्षणद्रव्यार्थादेशाच्च कदाचिदपि न व्ययन्तीति नित्यानि । वक्ष्यते हि तद्भावाव्ययं नित्यमिति । इयत्ताऽव्यभिचारादवस्थितानि धर्मादीनि षडपि द्रव्याणि कदाचिदपि षडिति इयत्वं नातिवर्तन्ते । ततोऽवस्थितानीत्युच्यन्ते ॥ न विद्यते रूपमेषामित्यरूपाणि, रूपप्रतिषेधेन तत्सहचारिणा रसादीनामपि प्रतिषेधः । तेन अरूपाण्यमूर्तानीत्यर्थः ॥

यथा सर्वेषां द्रव्याणां नित्यावस्थितानीत्येतत्साधारणं लक्षणं तथा अरूपित्वं पुद्गलानामपि प्राप्तम् । अतस्तदपवादार्थमाह—

॥ रूपिणः पुद्गलाः ॥ ५ ॥

रूप मूर्तिरित्यर्थः ॥ का मूर्तिः^२ रूपादिसंस्थानपरिणामो मूर्तिः ॥ रूपमेषामस्तीति रूपिणः । मूर्तिमन्त इत्यर्थः ॥ अथवा रूपमिति गुणविशेषवचनशब्दस्तदेषामस्तीति रूपिणः ॥ रसाद्यत्र-

हणमिति चेन्न । तदविनाभावात्तदन्तर्भावः ॥ पुद्गला इति बहुवचनभेदप्रतिपादनार्थम् ॥ भिन्ना हि पुद्गलाः । स्कन्धपरमाणुभेदात्तद्विकल्प उपरिष्ठाद्द्रक्ष्यते ॥ यदि प्रधानवदरूपत्वमेकत्वं चेष्ट स्यात् विश्वरूपकार्यदर्शनविरोधः स्यात् ॥

आह किं पुद्गलवद्धर्मादीन्यपि द्रव्याणि प्रत्येक भिन्नानित्यत्रोच्यते—

॥ आ आकाशादेकद्रव्याणि ॥ ६ ॥

आङ् अयमभिविध्यर्थः । सौत्रीमानुपूर्वीमनुसृत्यैतदुक्तं, तेन धर्माऽधर्माकाशांनि गृह्यन्ते । एकशब्द. संख्यावचनस्तेन द्रव्यं विशिष्यते, एकं द्रव्य एकद्रव्यमिति ॥ यद्येव बहुवचनमयुक्त, धर्माद्यपेक्षया बहुत्वसिद्धिर्भवति ॥ ननु एकस्यानेकार्थप्रत्यायनशक्तियोगादेकैकमित्यस्तु लघुत्वाद्द्रव्यग्रहणमनर्थक, तथापि द्रव्यापेक्षया एकत्वख्यापनार्थं द्रव्यग्रहणम् ॥ क्षेत्रभावाद्यपेक्षया असख्येयत्वानन्तत्वविकल्पस्येष्टत्वात् न जीवपुद्गलवदेषा बहुत्वमित्येतदनेन ख्याप्यते ॥

अधिकृतानामेव एकद्रव्याणां विशेषप्रतिपत्त्यर्थमिदमुच्यते---

॥ निष्क्रियाणि च ॥ ७ ॥

उभयनिमित्तवशादुत्पद्यमानः पर्यायो द्रव्यस्य देशान्तरप्रा-

१ सकृत्सकलपाणिमाना सान्निध्याधानाद्धर्म । २ सकृत्सकलस्थिति परिणामिसान्निध्याधानाद्धर्म । ३ आकाशा तेऽस्मिन्द्रव्याणि स्वय वाऽऽकाशात् इत्याकाशम् ॥

१ क्रियापरिणामशक्तियुक्त द्रव्यमभ्यन्तरनिमित्त प्रेरणादिक बाह्यनिमित्त तद्वशादित्यर्थ ॥

१ गत्यादिपरिणतस्य बलाघानं कुर्वन्ति, न तु स्वय प्रेरयन्तीति भावः ॥

सिहेतुः क्रिया, तस्याः निष्क्रान्तानि निष्क्रियाणि ॥ अत्र चोद्यते—
धर्मादीनि द्रव्याणि यदि निष्क्रियाणि ततस्तेषामुत्पादो न भवेत् ।
क्रियापूर्वको हि घटादीनामुत्पादो दृष्टः । उत्पादाभावाच्च व्यया-
भाव इति ॥ अतः सर्वद्रव्याणामुत्पादादित्रयकल्पनाव्याघात इति ॥
तन्न ॥ किं कारणम् ? । अन्यथोपपत्तेः ॥ क्रियानिमित्तोत्पादाभावेऽ-
प्येषां धर्मादीनामन्यथोत्पादः कल्प्यते ॥ तद्यथा— द्विविध उत्पादः
स्वनिमित्तः परप्रत्ययश्च ॥ स्वनिमित्तस्तावदनन्तानामगुरुलघुगुणा-
नामागमप्रामाण्यादभ्युपगम्यमानाना पटस्थानपतितया वृद्ध्या हान्या
च प्रवर्तमानाना स्वभावादेतेषामुत्पादो व्ययश्च ॥ परप्रत्ययोऽपि
अश्वादिगतिस्थित्यवगाहनहेतुत्वात्क्षणे क्षणे तेषा भेदात्तद्धेतुत्वमपि
भिन्नमिति परप्रत्ययापेक्ष उत्पादो विनाशश्च व्यवह्रियते ॥ ननु
यदि निष्क्रियाणि धर्मादीनि, जीवपुद्गलाना गत्यादिहेतुत्वं नोप-
पद्यते । जलादीनि हि क्रियावन्ति मत्स्यादीना गत्यादिनिमित्तानि
दृष्टानीति ॥ नैप दोष ॥ बलघाननिमित्तत्वाच्चक्षुर्वत् । यथा—
रूपोपलब्धौ चक्षुर्निमित्तमपि न व्याक्षिप्तमनस्कस्यापि भवति ॥
अधिकृताना धर्माधर्माकाशाना निष्क्रियत्वेऽभ्युपगते जीवपुद्गलानां
सक्रियत्वमर्थादापन्नम् ॥ कालस्यापि सक्रियत्वमिति चेन्न । अन-
धिकारात् ॥ अत एवासावेतैः सह नाधिक्रियते ॥

अजीवकाया इत्यत्र कायग्रहणेन प्रदेशास्तित्वमात्र निर्ज्ञात
नत्वियत्तावधारिता प्रदेशानामतस्तन्निर्धारणार्थमिदमुच्यते—

॥ असङ्ख्येयाः प्रदेशा धर्माधर्मैकजीवानाम् ॥ ८ ॥

सख्यामतीता असंख्येयाः ॥ असंख्येयस्त्रिविधः । जघ्यन्य
उत्कृष्टोऽजघन्योत्कृष्टश्चेति ॥ तत्रेहाजघन्योत्कृष्टासंख्येयः परि-
गृह्यते ॥ प्रदिश्यन्त इति प्रदेशाः ॥ वक्ष्यमाणलक्षणः परमाणुः

स यावति क्षेत्रे व्यवतिष्ठते स प्रदेश इति व्यवह्रियते ॥ धर्मा-
धर्मैकजीवास्तुल्यासंख्येयप्रदेशाः ॥ तत्र धर्माधर्मौ निष्क्रियौ लोका-
काश व्याप्य स्थितौ । जीवस्तावत्प्रदेशोऽपि सन् संहरणविसर्पण-
स्वभावत्वात्कर्मनिर्वर्तित शरीरमणुमहद्वाऽधितिष्ठंस्तावदवगाह्य वर्तते,
यदा तु लोकपूरणं भवति मन्दरस्याधश्चित्रवज्रपटलमध्ये जीवस्या-
द्यौ मध्यप्रदेशा व्यवतिष्ठन्ते । इतरे प्रदेशा ऊर्ध्वमधस्तिर्यक् कृत्स्नं
लोकाकाश व्यश्नुवते ॥

अथाकाशस्य कति प्रदेशा इत्यत आह—

॥ आकाशस्यानन्ताः ॥ ९ ॥

लोकेऽलोके चाकाश वर्तते ॥ अविद्यमानोऽन्तो येषां ते
अनन्ताः ॥ के ? प्रदेशाः । कस्य ? आकाशस्य ॥ पूर्ववदस्यापि
प्रदेशकल्पनाऽवसेया ॥ उक्तममूर्ताना प्रदेशपरिमाणम् ॥

इदानीं मूर्ताना पुद्गलाना प्रदेशपरिमाणं निर्ज्ञातव्यमित्यत आह—

॥ संख्येयाऽसंख्येयाश्च पुद्गलानाम् ॥ १० ॥

चशब्देनानन्ताश्चेत्यनुकृष्यन्ते । कस्यचित्पुद्गलद्रव्यस्य द्यणु-
कादेः संख्येयाः प्रदेशाः कस्यचिदसंख्येया अनन्ताश्च ॥ अनन्ता-
नन्तोपसंख्यानमिति चेन्न । अनन्तसामान्यात् ॥ अनन्तप्रमाण
त्रिविधमुक्तं परीतानन्त युक्तानन्तमनन्तानन्तं चेति । तत्सर्वमनन्त-
सामान्येन गृह्यते ॥ स्यादेतदसख्यातप्रदेशो लोकः अनन्त-
प्रदेशस्यानन्तानन्तप्रदेशस्य च स्कन्धस्याधिकरणमिति विरोधस्ततो
नानन्त्यमिति ! ॥ नैष दोषः । सूक्ष्मपरिणामावगाहनशक्तियोगा-
त्परमाण्वादयो हि सूक्ष्मभावेन परिणता एकैकस्मिन्नप्याकाशप्रदेशेऽ-
नन्तानन्ता अवतिष्ठन्ते, अवगाहनशक्तिश्चैषामव्याहताऽस्ति, तस्मा-
देकस्मिन्नपि प्रदेशे अनन्तानन्तानामवस्थानं न विरुद्ध्यते ॥

पुद्गलानामित्यविशेषवचनात्परमाणोरपि प्रदेशत्वप्रसङ्गे तत्प्र-
तिषेधार्थमाह—

॥ नाणोः ॥ ११ ॥

अणोः प्रदेशा न सन्तीति वाक्यशेषः ॥ कुतो न सन्तीति
चेत् प्रदेशमात्रत्वात् । यथा आकाशप्रदेशस्यैकस्य प्रदेशभेदाभावा-
दप्रदेशत्वमेवमणोरपि प्रदेशमात्रत्वात्प्रदेशभेदाभावः ॥ किं च ततोऽ-
ल्पपरिमाणामावान्न ह्यणोरल्पीयानन्योऽस्ति । यतोऽस्य प्रदेशा
भिधेरन् ॥

एषामवधृतप्रदेशानां धर्मादीनामाधारप्रतिपत्त्यर्थमिदमुच्यते—

॥ लोकाकाशेऽवगाहः ॥ १२ ॥

उक्तानां धर्मादीनां द्रव्याणां लोकाकाशेऽवगाहो न बहि-
रित्यर्थः ॥ यदि धर्मादीनां लोकाकाशमाधारः । आकाशस्य क
आधार इति^१ ॥ आकाशस्य नास्त्यन्य आधारः । स्वप्रतिष्ठमाका-
शम् ॥ यद्याकाश स्वप्रतिष्ठ, धर्मादीन्यपि स्वप्रतिष्ठान्येव । अथ
धर्मादीनामन्य आधारः कल्प्यते, आकाशस्याप्यन्य आधारः
कल्प्यः । तथा सत्यनवस्थाप्रसङ्ग इति चेन्नैष दोषः ॥ नाकाशा-
दन्यदाधिकपरिमाणं द्रव्यमस्ति । यत्राकाश स्थितमित्युच्यते ।
सर्वतोऽनन्त हि तत् । ततो धर्मादीनां पुनरधिकरणमाकाशमि-
त्युच्यते व्यवहारनयवगात् । एवम्भूतनयापेक्षया तु सर्वाणि द्रव्याणि
स्वप्रतिष्ठान्येव ॥ तथा चोक्त, क भवानास्ते^२ आत्मनीति ॥
धर्मादीनि लोकाकाशान्न बहिः सन्तीति एतावत् अत्राधाराधेय-
कल्पनासाध्य फलम् ॥ ननु च लोके पूर्वोत्तरकालभाविनामाधारा-
धेयभावोऽदृष्टः यथा कुण्डे वदरादीनां । न तथाऽऽकाश पूर्वम् ।

धर्मादीन्युत्तरकालभावीनि । अतो व्यवहारनयापेक्षयाऽपि आधा-
 राधेयकल्पनानुपपत्तिरिति ॥ नैष दोषः ॥ युगपद्भाविनामपि आधा-
 राधेयभावो दृश्यते । घटे रूपादयः शरीरे हस्तादय इति ॥ लोक
 इत्युच्यते । को लोकः ? । धर्माधर्मादीनि द्रव्याणि यत्र लोक्यन्ते
 स लोक इति ॥ अधिकरणसाधने घञ् ॥ आकाश द्विधा विभक्तं ।
 लोकाकाशमलोकाकाश चेति ॥ लोक उक्तः । स यत्र तल्लोका-
 काशम् । ततो वहिः सर्वतोऽनन्तमलोकाकाशम् ॥ लोकालोके-
 विभागश्च धर्माधर्मास्तिकायसद्भावाद्विज्ञेयः ॥ असति हि तस्मि-
 न्धर्मास्तिकाये जीवपुद्गलाना गतिनियमहेत्वभावाद्विभागो न स्यात् ।
 असति चाधर्मास्तिकायं स्थितेराश्रयनिमित्ताभावात् स्थितेरभावः ।
 तस्या अभावे लोकालोकविभागाभावो वा स्यात् । तस्मादुभय-
 सद्भावाल्लोकालोकविभागसिद्धिः ॥

तत्रावधियमाणानामवस्थानभेदसम्भवाद्द्विगेषप्रतिपत्त्यर्थमाह—

॥ धर्माधर्मयोः कृत्स्ने ॥ १३ ॥

कृत्स्नवचनमग्रेष्वन्यासिप्रदर्शनार्थम् । अगारेऽवस्थितो घट
 इति यथा , तथा धर्माधर्मयोर्लोकाकाशेऽवगाहो न भवति ? किं तर्हि ।
 कृत्स्ने , तिलेषु तैलवदिति ॥ अन्योन्यप्रदेशप्रवेगन्याघाताभावः
 अवगाहनशक्तियोगाद्भेदितव्यः ॥

अतो विपरीताना मूर्तिमतामेकप्रदेशसंख्येयासंख्येयानन्त-
 प्रदेशानां पुद्गलानामवगाहविशेषप्रतिपत्त्यर्थमाह—

॥ एकप्रदेशादिषु भाज्यः पुद्गलानाम् ॥ १४ ॥

एक एव प्रदेशः एकप्रदेशः । एकप्रदेश आदिर्येषां त इमे
 एकप्रदेशादयः । तेषु पुद्गलानामवगाहो भाज्यो विकल्प्यः ॥ अव-
 यवेन विग्रहसमुदायः समासार्थ इति एकप्रदेशोऽपि गृह्यते ॥

तद्यथा—एकस्मिन्नाकाशप्रदेशे परमाणोरवगाहः । द्वयोरेकत्रोमयत्र च वद्धयोरवद्धयोश्च । लयाणामेकत्र द्वयोस्त्रिषु च वद्धानामवद्धानां च ॥ एवं संख्येयासंख्येयानन्तप्रदेशाना स्क्रन्धानामेकसंख्येयासंख्येयप्रदेशेषु लोकाकाशेष्वस्थानं प्रत्येतव्यम् ॥ ननु युक्तं तावदमूर्त्तयोर्धर्माधर्मयोरेकत्राविरोधेनावरोध इति । मूर्तिमता पुद्गलाना कथमित्यत्रोच्यते— अवगाहनस्वभावत्वात्सूक्ष्मपरिणामाच्च मूर्तिमतामप्यवगाहो न विरुद्ध्यते । एकापवरके अनेकद्वीपप्रकाशावस्थानवत् ॥ आगमप्रामाण्याच्च तथाऽध्यवसेयम् ॥ तदुक्तम्— ओगाढगाढणिविओ पुगळकाएहि सव्वदो ळोगो । सुहुमेहि वादरोहि अणंताणंतेहि विविहेहि ॥ १ ॥

अथ जीवाना कथमवगाहनमित्यत्रोच्यते—

॥ असंख्येयभागादिषु जीवानाम् ॥ १५ ॥

लोकाकाशे इत्यनुवर्तते । तस्यासंख्येयभागीकृतस्यैको भागोऽसंख्येयभाग इत्युच्यते । स आदिर्येषा ते संख्येयभागादयः । तेषु जीवानामवगाहो वेदितव्यः ॥ तद्यथा— एकस्मिन्नसंख्येयभागे एको जीवोऽवतिष्ठते । एवं द्वित्रिचतुरादिष्वपि असंख्येयभागेषु आ सर्वलोकाढवगाहः प्रत्येतव्यः ॥ नानाजीवानां तु सर्वलोक एव ॥ यद्येकस्मिन्नसंख्येयभागे एको जीवोऽवतिष्ठते, कथं द्रव्यप्रमाणेनानन्तानन्तो जीवराशिः सशरीरोऽवतिष्ठते ? । लोकाकाशे सूक्ष्मवादरमेदाढवस्थानं प्रत्येतव्यम् । वादरास्तावत्सप्रतिघातशरीराः । सूक्ष्मास्तु सशरीरा अपि सूक्ष्मभावादेवैकनिगोदजीवावगाहेऽपि प्रदेशे साधारणशरीरा अनन्तानन्ता वसन्ति ॥ न ते परस्परेण वादरैश्च व्याहन्यन्त इति नास्त्यवगाहविरोधः ॥

अत्राह लोकाकाशतुल्यप्रदेशे एकजीव इत्युक्तं, तस्य

कथं लोकस्यासंख्येयभागादिषु वृत्तिः । ननु सर्वलोकव्याप्त्यैव भवितव्यमित्यत्रोच्यते—

॥ प्रदेशसंहारविसर्पाभ्यां प्रदीपवत् ॥ १६ ॥

अमूर्तस्वभावस्यात्मनोऽनादिवन्धंप्रत्येकत्वात् कथञ्चिन्मूर्ततां विभ्रतः कर्मणशरीरवशान्महदणु च शरीरमधितिष्ठतस्तद्वशात्प्रदेश-संहरणविसर्पणस्वभावस्य तावत्प्रमाणताया सत्या असंख्येयभागा-दिषु वृत्तिरूपपद्यते, प्रदीपवत् ॥ यथा निरावरणव्योमप्रदेशेऽनव-धृतप्रकाशपरिमाणस्य प्रदीपस्य शरावमानिकापवरकाद्यावरणवशा-त्तत्परिमाणतेति ॥ अत्राह धर्मादीनामन्योन्यप्रदेशानुप्रवेशात्सङ्करे सति, एकत्वं प्राप्नोतीति ॥ तन्न । परस्परमत्यन्तसंश्लेषे सत्यपि स्वभाव न जहति ॥ उक्तं— अण्णोण्णं पविसंता दिंता ओगास-मण्णमण्णस्स ॥ मेलता विय णिच्चं सग सभ्भावं ण जहति॥१॥

यद्येव धर्मादीनां स्वभावभेद उच्यतामित्यत आह—

॥ गतिस्थित्युपग्रहौ धर्माधर्मयोरुपकारः ॥१७॥

देशान्तरप्राप्तिहेतुर्गतिः । तद्विपरीता स्थितिः । उपगृह्यत इत्युपग्रहः । गतिश्च स्थितिश्च गतिस्थिती । गतिस्थिती एव उपग्रहौ गतिस्थित्युपग्रहौ ॥ धर्माधर्मयोरिति कर्तृनिर्देशः ॥ उपक्रियत इत्युपकारः । कः पुनरसौ ? गत्युपग्रहः स्थित्युप-ग्रहश्च ॥ यद्येवं द्वित्वनिर्देशः प्राप्नोति ? । नैष दोषः । सामा-न्येन व्युत्पादित उपात्तसख्यः शब्दान्तरसम्बन्धे सत्यपि न पूर्वो-पात्तां संख्यां जहाति ॥ यथा— साधोः कार्यं तपःश्रुते इति ॥ एतदुक्तं भवति— गतिपरिणामिनां जीवपुद्गलानां गत्युपग्रहे कर्तव्ये धर्मास्तिकायः साधारणाश्रयो जलवन्मत्स्यगमने ॥ तथा स्थितिपरिणामिनां जीवपुद्गलानां स्थित्युपग्रहे कर्तव्ये अधर्मा-

स्तिकायः साधारणाश्रयः पृथिवीर्धातुरिवाश्वादिस्थिताविति ॥ ननु च उपग्रहवचनमनर्थकमुपकार इत्येवं सिद्धत्वात् । गतिस्थिती धर्माधर्मयोरुपकार इति ॥ नैष दोषः याथासंख्यनिवृत्त्यर्थमुपग्रहवचनम् । धर्माधर्मयोर्गतिस्थित्योश्च यथासंख्यं भवति, एवं जीवपुद्गलानां यथासंख्यं प्राप्नोति धर्मस्योपकारो जीवानां गतिः अधर्मस्योपकारः पुद्गलानां स्थितिरिति । तन्निवृत्त्यर्थमुपग्रहवचनं क्रियते ॥ आह धर्माधर्मयोर्य उपकारः स आकाशस्य युक्तः सर्वगतत्वादिति चेत्— तदयुक्तं, तस्यान्योपकारमद्भावात् सर्वेषां धर्मादीनां द्रव्याणामवगाहनं तत्प्रयोजनम् । एकस्यानेकप्रयोजनकल्पनायां लोकालोकविभागाभावः ॥ भूमिजलादीन्येव तत्प्रयोजनसमर्थानि नार्थो धर्माधर्माभ्यामिति चेन्न— साधारणाश्रय इति विशिष्योक्तत्वात् । अनेककारणसाध्यत्वाच्चैकस्य कार्यस्य ॥ तुल्यबलवत्त्वाच्चयोर्गतिस्थितिप्रतिबन्ध इति चेन्न— अप्रेरकत्वात् ॥ अनुपलब्धेर्न तौ सः स्वरविषाणवदिति चेन्न— सर्वप्रवाद्यविप्रतिपत्तेः । सर्वे हि प्रवादिनः प्रत्यक्षाप्रत्यक्षानर्थानमिवाच्छन्ति ॥ अस्मान्प्रतिहेतोरसिद्धेश्च । सर्वज्ञेन निरतिशयप्रत्यक्षज्ञानचक्षुषा धर्मादयः सर्वे उपलभ्यन्ते । तदुपदेशाच्च श्रुतज्ञानिभिरपि ॥

अत्राह यद्यतीन्द्रिययोर्वर्माधर्मयोरुपकारसम्बन्धेनास्तित्वमवधियते, तदनन्तरमुद्दिष्टस्य नमसोऽतीन्द्रियस्याधिगमे क उपकार इत्युच्यते—

॥ आकाशस्यावगाहः ॥ १८ ॥

१ अश्वादिस्थिती भूम्याद्यत्वादेत्यर्थः ॥ दधार्ताति धातुः आधार इत्यर्थः ॥

२ 'प्रतिपक्षिकार्यकारणत्वे सति' इति शेषः ॥

उपकार इत्यनुवर्तते ॥ जीवपुद्गलादीनामवगाहिनामवकाशदानमवगाह आकाशस्योपकारो वेदितव्यः ॥ आह जीवपुद्गलाना क्रियावतामवगाहिनामवकाशदान युक्तम् । घर्मास्तिकायादयः पुनर्निष्क्रिया नित्यसम्बन्धास्तेषा कथमवगाह इति चेन्न— उपचारतस्तत्सिद्धेः । यथा गमनाभावेऽपि सर्वगतमाकाशमित्युच्यते सर्वत्र सद्भावात्; एवं घर्माघर्मावपि अवगाहक्रियाभावेऽपि सर्वत्र व्याप्तिदर्शनादवगाहिनावित्युपचर्येते ॥ आह यद्यत्रकाशदानमस्य स्वभावः वज्रादिभिर्लोष्टादीनां भित्तिभिर्निर्गवादीना च व्याघातो न प्राप्नोति । दृश्यते च व्याघातः । तस्मादस्यावकाशदानं हीयते इति ॥ नैष दोषः । वज्रलोष्टादीना स्थूलानां परस्परव्याघात इति नास्यावकाशदानसामर्थ्यं हीयते । तत्रावगाहिनामेव व्याघातात् । वज्रादयः पुनः स्थूलत्वात्परस्परं प्रत्यवकाशदानं न कुर्वन्तीति नासावाकाशदोषः । ये खलु पुद्गलाः सूक्ष्मास्ते परस्परं प्रत्यवकाशदानं कुर्वन्ति ॥ यद्येवं नेदमाकाशस्यासाधारण लक्षणमितरेषामपि तत्सद्भावादिति ॥ तन्न । सर्वपदार्थानां साधारणावगाहनहेतुत्वमस्यासाधारण लक्षणमिति नास्ति दोषः ॥ अलोकाकाशे तदभावादभाव इति चेन्न— स्वभावापरित्यागात् ॥

उक्त आकाशस्योपकारः । अथ तदनन्तरोद्दिष्टाना पुद्गलानां क उपकार इत्यतोच्यते—

॥ शरीरवाङ्मनःप्राणापानाः पुद्गलानाम् ॥ १९ ॥

इदमयुक्तं वर्तते । किमत्रायुक्तम् ? पुद्गलाना क उपकार

१ तत्र अवगाहदानस्य इत्यर्थः । अवकाशदानाभावश्च अवगाहद्वयभावात् ॥

इति . परिप्रक्षे पुद्गलानां लक्षणमुच्यते भवता . शरीरादीनि पुद्गल-
मयानीति ॥ नैतदयुक्तम् । पुद्गलाना लक्षणमुत्तरत्र “स्पर्शरसग-
न्ध्वर्णवन्तः पुद्गला इत्यत्र” वक्ष्यते । इदं तु जीवान् प्रति पुद्गला-
नामुपकारप्रतिपादनार्थमेवेति उपकारप्रकरणे उच्यते ॥ शरीराण्यु-
क्तानि औदारिकादीनि , सौक्ष्म्यादप्रत्यक्षाणि , तदुदयाप्रादित
(तदुभयोपपादित ?) वृत्तीन्युपचयशरीराणि कानिचित्प्रत्यक्षाणि
कानिचिदप्रत्यक्षाणि ॥ एतेषां कारणभूतानि कर्माण्यपि शरीरम-
हणेन गृह्यन्ते ॥ एतानि पौद्गलिकानीति कृत्वा जीवानामुपकारे
पुद्गलाः प्रवर्तन्ते ॥ स्यान्मत कार्मणमपौद्गलिकमनाकारत्वाद्वाकाश-
वत् । आकारवतां हि औदारिकादीना पौद्गलिकत्वं युक्तमिति ॥
तत्र । तदपि पौद्गलिकमेव, तद्विपाकस्य मूर्तिमत्सम्बन्धनिमि-
त्तत्वात् ॥ दृश्यते हि ब्रीह्यादीनामुदकादिद्रव्यसम्बन्धप्रापितपरिपा-
काना पौद्गलिकत्वम् । तथा कार्मणमपि गुडकण्टकादिमूर्तिमद्-
व्योपनिपाते सति विपच्यमानत्वात्पौद्गलिकमित्यवसेयम् ॥ वाक्
द्विविधा । द्रव्यवाक् भाववागिति ॥ तत्र भाववाक् तावद्दीर्यान्तरायस-
तिश्रुतज्ञानावरणक्षयोपशमज्ञोपाङ्गनामल्यभनिमित्तत्वात् पौद्गलिकी-
तदभावे तद्द्रव्यभावात् ॥ तत्सामर्थ्योपेतेन क्रियावताऽऽत्मना प्रेर्य-
माणाः पुद्गला वाक्त्वेन विपरिणमन्त इति द्रव्यवागपि पौद्गलिकी ।
श्रौत्रेन्द्रियविषयत्वात् ॥ इतरेन्द्रियविषया कस्मान्न भवति ? तद्ग-
हणायोग्यत्वात् । प्राणप्राक्षे गन्धद्रव्ये रसाद्यनुपलब्धिन्नत् ॥ अमूर्ता
वागिति चेन्न— मूर्तिमद्गहणावरोधव्याघाताभिभवादिदर्शानामूर्तिम-

तात्त्वोष्टपुष्ट्यापारा । २ मूर्तिमता इन्द्रियेण ग्रहणम् । मूर्तिमता
कृत्वा^{वत्} वरणम् । मूर्तिमता प्रतिकूलवाद्यादिना व्याघात । ३ बलीयसा
व्यन्यन्तरेणाभिभवाः ॥

त्वसिद्धेः ॥ मनो द्विविधं द्रव्यमनो भावमनश्चेति ॥ भावमन-
स्तावल्लब्ध्युपयोगलक्षणं पुद्गलावलम्बनत्वात् पौद्गलिकम् ॥ द्रव्यम-
नश्च, ज्ञानावरणवीर्यान्तरायक्षयोपशमाङ्गोपाङ्गनामलाभप्रत्यया गुण-
दोषविचारस्मरणादिप्रणिधानाभिमुखस्यात्मनोऽनुग्राहकाः पुद्गला मन-
स्त्वेन परिणता इति पौद्गलिकम् ॥ कश्चिदाह मनो द्रव्यान्तरं
रूपादिपरिणामरहितमणुमात्रं तस्य पौद्गलिकत्वमयुक्तमिति ॥ तद-
युक्तम् ॥ कथम्? उच्यते— तदिन्द्रियेणात्मना च सम्बद्धं वा
स्यादसम्बद्धं वा? । यद्यसम्बद्धं, तत्रात्मन उपकारक भवितुम-
र्हति । इन्द्रियस्य च साचिव्यं न करोति ॥ अथ सम्बद्धं,
एकस्मिन्प्रदेशे सम्बद्धं सत्तदणु इतरेषु प्रदेशेषु उपकारं न
कुर्यात् ॥ अदृष्टवशादस्य अलातचक्रवत्परिभ्रमणमिति चेन्न—
तत्सामर्थ्याभावात् । अमूर्तस्यात्मनो निष्क्रियस्यादृष्टो गुणः, स
निष्क्रियः सन्नन्यत्र क्रियारम्भे न समर्थः । दृष्टो हि वायुद्रव्यविशेषः
क्रियावान्स्पर्शवान्प्राप्तवनस्पतौ परिस्पन्दहेतुस्ताद्विपरीतलक्षणश्चायमिति
क्रियाहेतुत्वाभावः ॥ वीर्यान्तरायज्ञानावरणक्षयोपशमाङ्गोपाङ्गनामो-
दयापेक्षिणाऽऽत्मना उदस्यमानः कोष्ठयो वायुरुच्छ्वासलक्षणः प्राण
इत्युच्यते ॥ तेनैवात्मना बाह्यो वायुरभ्यन्तरीक्रियमाणो निःश्वासल-
क्षणोऽपान इत्याख्यायते ॥ एवं तावप्यात्मानुग्राहिणौ जीवितहेतु-
त्वात् ॥ तेषां मनःप्राणापानाना मूर्तिमत्त्वमवसेयम् । कुतः?
मूर्तिमद्भिः प्रतिघातादिदर्शनात् ॥ प्रतिभयहेतुभिरशनिपातादिभि-
र्मनसः प्रतिघातो दृश्यते । सुरादिभिश्चाभिभवः ॥ हस्ततल-
पुटादिभिरास्थसंवरणात्प्राणापानयोः प्रतिघात उपलभ्यते । श्लेष्मणा
न्वाभिभवः ॥ न चामूर्तस्य मूर्तिमद्भिरभिघातादयः स्युः ॥ अत एवा-
त्मास्तित्वसिद्धिः । यथा यन्त्रप्रतिमाचोष्टित प्रयोक्तुरस्ति गम-
यति, तथा प्राणापानादिकर्मापि क्रियावन्तमात्मानं जानीयते ॥

किमेतावानेव पुद्गलकृत उपकार आहोस्विदन्योऽप्यस्ती-
त्यत आह—

॥ सुखदुःखजीवितमरणोपग्रहाश्च ॥ २० ॥

सदसद्वेद्येऽन्तरङ्गहेतौ सति बाह्यद्रव्यादिपरिपाकनिमित्तवशा-
दुत्पद्यमानः प्रीतिपरितापरूपः परिणामः सुखदुःखमित्याख्यायते ।
भवधारणकारणायुराख्यकर्मोदयाद्भवस्थितिमादधानस्य जीवस्य पूर्वो-
क्तप्राणापानक्रियाविशेषाव्युच्छेदो जीवितमित्युच्यते । तदुच्छेदो
मरणम् । एतानि सुखादीनि जीवस्य पुद्गलकृत उपकारः ॥ कुतः ?
मूर्तिमद्वेतुसन्निधाने सति तदुत्पत्तेः ॥ उपकाराधिकारादुपग्रह-
वचनमनर्थकम् । नानर्थकम् । स्वोपग्रहप्रदर्शनार्थमिदम् । पुद्ग-
लानां पुद्गलकृत उपकार इति ॥ तद्यथा—कास्यादीनां मस्मादिभि-
र्जलादीनां कतकादिभिरयःप्रभृतीनामुदकादिभिरुपकारः क्रियते ॥
चशब्दः किमर्थः ? । समुच्चयार्थः । अन्योऽपि पुद्गलकृत उप-
कारोऽस्तीति समुच्चीयते । यथा शरीराणि एवं चक्षुरादीनीन्द्रिया-
ण्यपीति ॥

एवमाद्यमजीवकृतमुपकारं प्रदर्श्य जीवकृतोपकारप्रदर्शनार्थमाह—

॥ परस्परोपग्रहो जीवानाम् ॥ २१ ॥

परस्परशब्दः कर्मव्यतिहारे वर्तते । कर्मव्यतिहारश्च क्रिया-
व्यतिहारः । परस्परस्योपग्रहः परस्परोपग्रहः । जीवानामुपकारः ॥

१ अन्यर्थकानि वचनानि किञ्चिदिष्ट ज्ञापयन्त्याचार्यस्येति न्यायोऽत्रावग-
न्तव्यः । अन्यत्रापि यथासम्भन्मर्थं योजनीयम् ॥ २ खड्गधाराश्रितं तोयं
भिनत्ति गजमस्तकम् ॥ ३ यथा शरीराणि पुद्गलकृत उपकारस्तथेन्द्रियाण्यपि
तत्कृतोऽन्य उपकार इत्यर्थः ॥

कः पुनरसौ ? । स्वामी भृत्यः, आचार्यः शिष्यः, इत्येवमादिभावेन वृत्तिः परस्परोपग्रहः ॥ स्वामी तावद्विचर्यागादिना भृत्यानामुपकारे वर्तते । भृत्याश्च हितप्रतिपादनेनाहितप्रतिषेधेन च ॥ आचार्य उभयलोकफलप्रदोपदेशदर्शनेन तदुपदेशविहितक्रियानुष्ठापनेन च शिष्याणामनुग्रहे वर्तते । शिष्या अपि तदनुकूल्यवृत्त्या आचार्याणामुपकाराधिकारे ॥ पुनरुपग्रहवचनं किमर्थम् ? पूर्वोक्त-मुत्पादिचतुष्टयप्रदर्शनार्थं पुनरुपग्रहवचनं क्रियते ॥ मुत्पादीन्यपि जीवानां जीवकृत उपकार इति ॥

आह यद्यवश्यं सतोपकारिणा भवितव्य. सश्च कालोऽभिमतस्तस्य क उपकार इत्यत्रोच्यते—

॥ वर्तनापरिणामक्रियाः परत्वापरत्वे च कालस्य ॥२२

वृत्तेर्णिजन्तात्कर्मणि भावे वा युद् न्नालिङ्गे वर्तनेति भवति । वर्त्यते वर्तते वर्तनमात्रं वा वर्तना इति ॥ धर्मादीनां द्रव्याणां स्वपर्यायनिवृत्तिं प्रति स्वात्मनैव वर्तमानाना बाह्योपग्रहाद्विना तद्वृत्त्यभावात्त्ववर्तनोपलक्षित. काल इति कृत्वा वर्तना कालस्योपकारः ॥ को णिजर्थः ? । वर्तते द्रव्यपर्यायस्तस्य वर्तयिता कालः ॥ यद्येवं कालस्य क्रियावत्त्वं प्राप्नोति । यथा शिष्योऽधीते, उपाध्यायोऽध्यापयतीति ॥ नैष दोषः । निमित्तमात्रेऽपि हेतुकर्तृव्यपदेशो दृष्ट. । यथा कारीपोऽग्निरध्यापयति । एव कालस्य हेतुकर्तृता ॥ स कथं काल इत्यवसीयते ? नमयादीना क्रियाविशेषाणां समयादिभिर्निर्वर्त्यमानानां च पाकादीनां समय. पाक इत्येवमादिष्वसञ्ज्ञात्त्वदिमद्भावेऽपि समयः कालः, ओदनपाककालः इति अध्यारोप्यमाणः कालव्यपदेश. तद्व्यपदेशनिमित्तस्य मुख्यस्य काल-

स्यास्तित्वं गमयति । कुतः ? गौणस्य मुख्यापेक्षत्वात् ॥ द्रव्यस्य पर्यायो धर्मान्तरानिवृत्तिधर्मान्तरोपजननरूपः, अपरिस्पन्दात्मकः परिणामो, जीवस्य क्रोधादिः । पुद्गलस्य वर्णादिः । धर्माधर्माकाशानामगुरुलघुगुणवृद्धिहानिकृतः ॥ क्रिया परिस्पन्दात्मिका । सा द्विविधा । प्रायोगिकवैज्ञानिकमेदात् । तत्र प्रायोगिकी शकटादीनां, वैज्ञानिकी मेघादीनाम् ॥ परत्वापरत्वे क्षेत्रकृते कालकृते स्तः । ते अत्र कालोपकरणात्कालकृते गृह्येते ॥ त एते वर्तनादय उपकाराः कालस्यास्तित्वं गमयन्ति ॥ ननु वर्तनाग्रहणमेवास्तु, तद्भेदाः परिणामादयस्तेषां पृथग्रहणमनर्थकम् । नानर्थकम् । कालद्वयसूचनार्थत्वात्प्रपञ्चस्य ॥ कालो हि द्विविधः परमार्थकालो व्यवहारकालश्च । परमार्थकालो वर्तनालक्षणः । परिणामादिलक्षणो व्यवहारकालः ॥ अन्येन परिच्छिन्नः अन्यस्य परिच्छेदहेतुः क्रियाविशेषः काल इति व्यवह्रियते । स त्रिधा व्यवतिष्ठते भूतो वर्तमानो भविष्यन्निति ॥ तत्र परमार्थकाले कालव्यपदेशो मुख्यः । भूतादिव्यपदेशो गौणः-॥ व्यवहारकाले भूतादिव्यपदेशो मुख्यः । कालव्यपदेशो गौणः । क्रियावद्व्यापेक्षत्वात्कालकृतत्वाच्च ॥

अत्राह धर्माधर्माकाशपुद्गलजीवकालानामुपकारा उक्ताः-। लक्षणं चोक्तम् “उपयोगो लक्षणमित्येवमादि” पुद्गलाना तु सामान्यलक्षणमुक्तं “अजीवकाया इति” विशेषलक्षणं नोक्तम् । तन्किमित्यवोच्यते—

॥ स्पर्शरसगन्धवर्णवन्तः पुद्गलाः ॥ २३ ॥

स्पृश्यते स्पर्शनमात्रं वा स्पर्शः । सोऽष्टविधः । मृदुकठिनगुरुलघुशीतोष्णस्निग्धरूक्षमेदात् ॥ रस्यते रसनमात्रं वा रसः । स

पञ्चविधः । तिक्ताम्लकटुमधुरकषायभेदात् ॥ गन्ध्यते गन्धनमात्रं वा गन्धः । स द्वेषा । सुरभिरसुरभिरिति ॥ वर्ण्यते वर्णनमात्रं वा वर्णः । स पञ्चविधः । कृष्णनीलपीतशुक्लोहितभेदात् ॥ त एते मूलभेदाः प्रत्येक सख्येयासख्येयानन्तभेदाश्च भवन्ति ॥ स्पर्शश्च रसश्च गन्धश्च वर्णश्च स्पर्शरसगन्धवर्णास्त एतेषा सन्तीति स्पर्शरसगन्धवर्णवत् इति । नित्ययोगे वन्निर्देशः ॥ यथा क्षीरिणो न्यग्रोधा इति ॥ ननु च रूपिणः पुद्गला इत्यत्र पुद्गलाना रूपवत्त्वमुक्त तदविनाभाविनश्च रसादयस्तत्रैव परिगृहीता इति व्याख्यात तस्मात्तेनैव पुद्गलाना रूपादिमत्त्वसिद्धेः सूत्रमिदमनर्थकमिति ॥ नैष दोषः । नित्यावस्थितान्यरूपाणीत्यत्र धर्मादीनां नित्यत्वादिनिरूपणेन पुद्गलानामरूपत्वप्रसङ्गे तदपाकरणार्थं तदुक्तम् ॥ इदं तु तेषा स्वरूपविशेषप्रतिपत्त्यर्थमुच्यते ॥

अवशिष्टपुद्गलविकारप्रतिपत्त्यर्थमिदमुच्यते—

॥ शब्दबन्धसौक्ष्म्यस्थौल्यसंस्थानभेदतम-

श्रद्धायाऽऽतपोद्योतवन्तश्च ॥ २४ ॥

शब्दो द्विविधो भाषालक्षणो विपरीतश्चेति ॥ भाषालक्षणो द्विविधः । साक्षरोऽनक्षरश्चेति ॥ अक्षरीकृतः शास्त्राभिव्यञ्जकः संस्कृतविपरीतभेदादार्यम्लेच्छव्यवहारहेतुः ॥ अनक्षरात्मको द्वीन्द्रियादीनामतिशयज्ञानस्वरूपप्रतिपादनहेतुः स एषः सर्वप्रायोगिकः । अभाषात्मको द्विविधः । प्रायोगिको वैश्वसिकश्चेति ॥ वैश्वसिको बलाहकादिप्रभवः । प्रायोगिकश्चतुर्धा, ततविततघनसौषिरभेदात् ॥ तत्र चर्मतनननिमित्तः पुष्करभेरीदर्दुरादिप्रभवस्ततः । तन्त्रीकृतवीणासुघोषादिसमुद्भवो विततः । तालघण्टालालनाद्यभिघातजो घनः ।

१ अत्र ' सर्व प्रायोगिक ' इति पाठः साधुरिति प्रतिभाति-

२ वीणाभेदः ।

वंशशंखादिनिमित्तः सौष्टिकः ॥ बन्धो द्विविधो वैज्ञसिकः प्रायोगिकश्च ॥ पुरुषप्रयोगानपेक्षो वैज्ञसिक । तद्यथा— स्निग्धरूक्षत्वगुणनिमित्तो विद्युदुल्काजलधाराग्नीन्द्रधनुरादिविषयः ॥ पुरुषप्रयोगनिमित्तः प्रायोगिकः, अजीवविषयो जीवाजीवविषयश्चेति द्विधा भिन्नः । तत्राजीवविषयो जलुकाष्टादिलक्षणः । जीवाजीवविषयः कर्मनोकर्मबन्ध, ॥ सौक्ष्म्यं द्विविध, अन्त्यमापेक्षिक च ॥ तत्रान्त्यं परमाणूनाम् । आपेक्षिकं विल्वामलकवदरादीनाम् ॥ स्थौल्यमपि द्विविध, अन्त्यमापेक्षिक चेति ॥ तत्रान्त्यं जगद्ध्यापिनि महास्कन्धे । आपेक्षिकं वदरामलकविल्वतालादिषु ॥ संस्थानमाकृतिः । तद्विधं, इत्थंलक्षणमनित्थंलक्षण चेति ॥ वृत्तत्रयसप्तचतुरस्रायतपरिमण्डलादीनामित्थंलक्षणम् । ततोऽन्यन्मेघादीनां संस्थानमनेकविधमित्थमिदमिति निरूपणाभावादनित्थंलक्षणम् ॥ भेदाः षोढा, उत्करचूर्णखण्डचूर्णिकाप्रतराणुचटनविकल्पात् ॥ तत्रोत्करः काष्ठादीनां करपत्रादिभिरुत्करणम् । चूर्णो यवगोधूमादीनां सक्तुकणिकादिः । खण्डो घटादीनां कपालशर्करादिः । चूर्णिका माषमुद्गादीनाम् । प्रतरोऽअपटलादीनाम् । अणुचटनं सन्तप्तयःपिण्डादिषु अयोधनादिभिरभिहन्यमानेषु स्फुलिङ्गनिर्गमः ॥ तमो दृष्टिप्रतिबन्धकारण प्रकाशविरोधि ॥ छाया प्रकाशावरणनिमित्ता । सा द्विधा, वर्णादिविकारपरिणता प्रतिबिम्बमात्रात्मिका चेति ॥ आतपः आदित्यादिनिमित्तः उष्णप्रकाशलक्षणः ॥ उद्योतश्चन्द्रमणिखद्योतादिप्रभवः प्रकाशः ॥ त एते शब्दादयः पुद्गलद्रव्यविकारास्त एषां सन्तीति शब्दबन्धसौक्ष्म्यस्थौल्यसंस्थानभेदतमश्छायाऽऽतपोद्योतवन्तः पुद्गला इत्यभिसम्बध्यते ॥ चशब्देन नोदनाभिघातादयः पुद्गलपरिणामा आगमे प्रसिद्धाः समुच्चीयन्ते ॥

उक्ताना पुद्गलानां भेदप्रदर्शनार्थमाह—

॥ अणवः स्कन्धाश्च ॥ २५ ॥

प्रदेशमात्रभाविस्पर्शादिपर्यायप्रसवसामर्थ्येनाण्यन्ते शब्दयन्त इत्यणवः ॥ सौक्ष्म्यादात्मादय आत्ममध्या आत्मान्ताश्च ॥ उक्तं च— अत्तादिअत्तमज्झं अत्तत्त णेव इंदिये गेज्झम् । जह्व्वं अविभागी तं परमाणु विआणेहि ॥ १ ॥ स्थूलभावेन ग्रहणनिकेपणादिव्यापारस्कन्धनात्स्कन्धा इति सञ्ज्ञायन्ते ॥ रूढौ क्रिया क्वचित्सती उपलक्षणत्वेनाश्रीयते इति ग्रहणादिव्यापारायोग्येष्वपि व्यणुकादिषु स्कन्धाख्या प्रवर्तते ॥ अनन्तभेदा अपि पुद्गला अणुजात्या स्कन्धजात्या च द्वैविध्यमापद्यमानाः सर्वे गृह्यन्त इति तज्जात्याधारानन्तभेदससूचनार्थं बहुवचनं क्रियते ॥ अणवः स्कन्धा इति भेदाभिधानं पूर्वोक्तसूत्रद्वयभेदसम्बन्धनार्थम् ॥ स्पर्शरसगन्धवर्णवन्तोऽणवः । स्कन्धाः पुनः शब्दबन्धसौक्ष्म्यस्थौल्यसंस्थानभेदतमश्छायातपोद्योतवन्तश्च स्पर्शादिमन्तश्चेति ॥

आह किमेषां पुद्गलानामणुस्कन्धलक्षणः परिणामोऽनादिरुत आदिमानित्युच्यते । स खल्लत्पत्तिमत्त्वादादिमान्प्रतिज्ञायते ॥ यथेवं तस्मादभिधीयता कस्मान्निमित्तादुत्पद्यन्त इति ॥ तत्र स्कन्धानां तावदुत्पत्तिहेतुप्रतिपादनार्थमुच्यते—

॥ भेदसङ्घातेभ्य उत्पद्यन्ते ॥ २६ ॥

संघातानां द्वितीयनिमित्तवशाद्विदारणं भेदः । पृथग्भूतानामेकत्वापत्तिः संघातः ॥ ननु च द्वित्वाद्विवचनेन भवितव्यम् ॥ बहुवचननिर्देशस्तृतीयसंग्रहार्थः । भेदात्संघाताद्भेदसंघाताभ्यां च उत्पद्यन्त इति ॥ तद्यथा— द्वयोः परमाण्वोः संघाताद्विप्रदेशः स्कन्ध उत्पद्यते । द्विप्रदेशस्याणोश्च त्रयाणां वा अणूनां संघातात्त्रि-

प्रदेशः । द्वयोर्द्विप्रदेशयोश्चिप्रदेशस्याणोश्चतुर्णां वा अणूनां संघाता-
च्चतुःप्रदेशः ॥ एवं संख्येयासंख्येयानन्तानामनन्तानन्तानां च
संघातात्तावत्प्रदेशाः । एषामेव भेदात्तावद्विप्रदेशपर्यन्ताः स्कन्धा उत्प-
द्यन्ते ॥ एवं भेदसंघाताभ्यामेकसमयिकाभ्यां द्विप्रदेशादयः स्कन्धा
उत्पद्यन्ते । अन्यतो भेदेनान्यस्य संघातेनेति ॥ एवं स्कन्धाना-
मुत्पत्तिहेतुरुक्तः ॥

अणोरुत्पत्तिहेतुप्रदर्शनार्थमाह—

॥ भेदादणुः ॥ २७ ॥

सिद्धे विधिरारभ्यमाणो नियमार्थो भवति । अणोरुत्पत्ति-
भेदादेव, न संघातान्नापि भेदसंघाताभ्यामिति ॥

आह संघातादेव स्कन्धानामात्मलामे सिद्धे भेदग्रहणमन-
र्थकमिति ॥ तद्ग्रहणप्रयोजनप्रतिपादनार्थमिदमुच्यते—

॥ भेदसंघाताभ्यां चाक्षुषः ॥ २८ ॥

अनन्तानन्तपरमाणुसमुदयनिष्पाद्योऽपि कश्चिच्चाक्षुषः कश्चि-
दचाक्षुषः ॥ तत्र योऽचाक्षुषः स कथं चाक्षुषो भवतीति चेदु-
च्यते । भेदसंघाताभ्यां चाक्षुषः । न भेदादिति ॥ का तत्रोपप-
त्तिरिति चेत्—ऋमः । सूक्ष्मपरिणामस्य स्कन्धस्य भेदे सौक्ष्म्याप-
रित्यागादचाक्षुषत्वमेव । सौक्ष्म्यपरिणतः पुनरपरः सत्यपि तद्भेदेऽ
न्यसंघातान्तरसंयोगात्सौक्ष्म्यपरिणामोपरमे स्थौल्योत्पत्तौ चाक्षुषो
भवति ॥

आह धर्मादीनां द्रव्याणां विशेषलक्षणान्युक्तानि, सामा-
न्यलक्षणं नाक्त, तद्वक्तव्यम् ॥ उच्यते—

॥ सत् द्रव्यलक्षणम् ॥ २९ ॥

यत्सत्तद्रव्यमित्यर्थः ॥

यद्येवं तदेव तावद्वक्तव्यं किं सत्? इत्यत आह—

॥ उत्पादव्ययध्रौव्ययुक्तं सत् ॥ ३० ॥

चेतनस्याचेतनस्य वा द्रव्यस्य स्वां जातिमजहत उर्भयनिमित्तवशाद्भावान्तरावाप्तिरुत्पादनमुत्पादः । मृत्पिण्डस्य घटपर्यायवत् ॥ तथा पूर्वभावविगमनं व्ययः । यथा घटोत्पत्तौ पिण्डाकृतेः ॥ अनादि-पारिणामिकस्वभावेन व्ययोदयाभावात् ध्रुवति स्थिरीभवतीति ध्रुवः । ध्रुवस्य भावः कर्म वा ध्रौव्यम् । यथा मृत्पिण्डघटाद्यवस्थासु मृदाद्यन्वयः ॥ तैरुत्पादव्ययध्रौव्यैर्युक्तं सदिति ॥ आह भेदे सति युक्तशब्दो दृष्टः । यथा ढण्डेन युक्तो देवदत्त इति ॥ तथा सति तेषा त्रयाणा तैर्युक्तस्य द्रव्यस्य चाभावः प्राप्नोति ॥ नैष दोषः । अमेदेऽपि कथञ्चिदमेदनयापेक्षया युक्तशब्दो दृष्टः । यथा सारयुक्तः स्तम्भ इति ॥ तथा सति तेषामविनाभावात्सद्यपदेशो युक्तः ॥ समाधिवचनो वा युक्तशब्दः । युक्तः समाहितः तदात्मक इत्यर्थः । उत्पादव्ययध्रौव्ययुक्तं सत् उत्पादव्ययध्रौव्यात्मकमिति यावत् । एतदुक्तं भवति— उत्पादादीनि त्रीणि द्रव्यस्य लक्षणानि । द्रव्यं लक्ष्यम् । तत्पर्यायार्थिकनयापेक्षया परस्परतो द्रव्याच्चार्थान्तरभावः ॥ द्रव्यार्थिकनयापेक्षया व्यतिरेकेणानुपलब्धेरनर्थान्तरभाव इति लक्ष्यलक्षणभावसिद्धिः ॥

आह नित्यावस्थितान्यरूपाणीत्युक्तं तत्र न ज्ञायते किं नित्यमित्यत आह—

॥ तद्भावाव्ययं नित्यम् ॥ ३१ ॥

१ अन्तरङ्गवहिरङ्ग ॥ २ अमेदेऽपि कथञ्चिदपेक्षया इत्यपि पाठान्तरम् ॥ ३ अभावो न प्राप्नोतीत्यर्थः ॥

तद्भाव इत्युच्यते । कस्तद्भावः^१ । प्रत्यभिज्ञानहेतुता । तदेवेदमिति स्मरण प्रत्यभिज्ञानम् । तदकस्मान्न भवतीति योऽस्य हेतुः स तद्भावः । तस्य भावस्तद्भावः ॥ येनात्मना प्राग्दृष्टवस्तु तेनैवात्मना पुनरपि भावात्तदेवेदमिति प्रत्यभिज्ञायते ॥ यद्यन्तविरोधोऽभिनवप्रादुर्भावमात्रमेव वा स्यात्ततः स्मरणानुपपत्तिः । तदधीनो लोकसव्यवहारो विरुध्यते । ततस्तद्भावेनाव्ययं नित्यमिति निश्चीयते ॥ तनु कथञ्चिद्वेदितव्यम् । सर्वथानित्यत्वे अन्यथाभावाभावात्संसारतन्निवृत्तिकारणप्रक्रियाविरोधः स्यात् ॥

ननु-इदमेव विरुद्धं तदेव नित्यं तदेवानित्यमिति । यदि नित्यं व्ययोदयाभावादनित्यताव्याघातः । अथानित्यत्वमेव स्थित्यभावादनित्यताव्याघात इति ॥ नैतद्विरुद्धम् ॥ कुतः^२ —

॥ अर्पितानर्पितसिद्धेः ॥ ३२ ॥

अनेकान्तात्मकस्य वस्तुनः प्रयोजनवशाद्यस्यकस्यचिद्धर्मस्य विवक्षया प्रापित प्राधान्यमर्पितमुपनीतमिति यावत् । तद्विपरीतमनर्पितम् । प्रयोजनाभावात् ॥ सतोऽप्यविवक्षा भवतीत्युपसर्जनीभूतमनर्पितमित्युच्यते । अर्पित चानर्पित चार्पितानर्पिते । ताभ्यां सिद्धेरर्पितानर्पितसिद्धेर्नास्ति विरोधः ॥ तद्यथा— एकस्य देवदत्तस्य पिता पुत्रो भ्राता माता भागिनेय इत्येवमादयः सम्यन्धा जनकत्वजन्यत्वादिनिमित्ता न विरुध्यन्ते । अर्पणाभेदात् ॥ पुत्रापेक्षया पिता, पित्रपेक्षया पुत्र इत्येवमादिः ।

१ अत्मनः सर्वथा नित्यत्वे नरनारकादिरूपेण संसारस्तद्विनिवृत्तिरूपमोक्षश्च न घटते । ततः संसारस्वरूपकथनं मोक्षोपायकथनं च विरुध्यत इति भावः ॥

२ एते पित्रादयो आपेक्षका अपि पारमार्थिका एव । धूमदे. स्वसाध्यपेक्षयाऽन्यसाध्यपेक्षया च साधनत्व साधनत्ववत् ॥

तथा द्रव्यमपि सामान्यार्पणया नित्यं, विशेषार्पणयाऽनित्यमिति नास्ति विरोधः ॥ तौ च सामान्यविशेषौ कथञ्चित् भेदाभेदाभ्यां व्यवहारहेतू भवतः ॥

अत्राह— सतोऽनेकनयव्यवहारतन्त्रत्वात् उपपन्ना भेद-संघातेभ्यः सतां स्कन्धात्मनोत्पत्तिरिदं तु सन्दिग्धं, किं संघातः संयोगादेव द्यणुकादिलक्षणो भवति, उत कश्चिद्विशेषोऽवधियत इति ? । उच्यते— सति संयोगे बन्धादेकत्वपरिणामात्मकात्संघातो निष्पद्यते ॥ यद्येवमिदमुच्यता, कुतो नु खलु पुद्गलजात्यपरित्यागे सति भवति केषाचिद्वन्धोऽन्येषा च नेति । उच्यते— यस्मात्तेषां पुद्गलात्माविशेषेऽप्यनन्तपर्यायाणां परस्परविलक्षणपरिणामादाहितसामर्थ्याद्भवन्प्रतीतः—

॥ स्निग्धरूक्षत्वाद्बन्धः ॥ ३३ ॥

बाह्याभ्यन्तरकारणवशात् स्नेहपर्यायाविर्भावात् स्निग्धतेऽस्मिन्निति स्निग्धः । तथा रूक्षणाद्रूक्षः । स्निग्धश्च रूक्षश्च स्निग्धरूक्षौ तयोर्भावः स्निग्धरूक्षत्व । स्निग्धत्वं चिकणगुणलक्षणः पर्यायः । तद्विपरीनपरिणामो रूक्षत्वं ॥ स्निग्धरूक्षत्वादिति हेतुनिर्देशः । तत्कृतो बन्धो द्यणुकादिपरिणामः द्वयो स्निग्धरूक्षयोरण्वोः परस्परश्लेषलक्षणे बन्धे सति द्यणुकस्कन्धो भवति ॥ एव संख्येयासंख्येयानन्तप्रदेशः स्कन्धो योज्यः । तत्र स्नेहगुणः एकद्वित्रिचतुःसंख्येयासंख्येयानन्तविकल्पः ॥ तथा रूक्षगुणोऽपि ॥ तद्गुणाः परमाणवः सन्ति । यथा तोयाजागोमहिष्युष्ट्रीक्षीरघृतेषु स्नेहगुणः प्रकर्षाप्रकर्षेण प्रवर्तते । पाशुकणिकाशर्करादिषु च रूक्षगुणो दृष्टः । तथा परमाणुष्वपि स्निग्धरूक्षगुणयोर्वृत्तिः प्रकर्षाप्रकर्षेण अनुमीयते ॥

स्निग्धरूक्षत्वगुणनिमित्ते बन्धे अविशेषेण प्रसक्ते अनिष्ट-
गुणनिवृत्त्यर्थमाह—

॥ न जघन्यगुणानाम् ॥ ३४ ॥

जघन्यो निकृष्टः गुणो भागः । जघन्यो गुणो येषां ते
जघन्यगुणाः । तेषां जघन्यगुणानां नास्ति बन्धः । तद्यथा— एक-
गुणस्निग्धस्यैकगुणस्निग्धेन द्यादिसंख्येयासंख्येयानन्तगुणस्निग्धेन च
नास्ति बन्धः । तस्यैवैकगुणस्निग्धस्य एकगुणरूक्षेण द्यादिसं-
ख्येयासंख्येयानन्तगुणरूक्षेण वा नास्ति बन्धः । तथा एकगुणरू-
क्षस्यापि योज्यमिति ॥

एतौ जघन्यगुणस्निग्धरूक्षौ वर्जयित्वा अन्येषां स्निग्धानां
रूक्षाणां च परस्परेण बन्धो भवतीत्यविशेषेण प्रसङ्गे तत्रापि
प्रतिषेधविषयख्यापनार्थमाह—

॥ गुणसाम्ये सदृशानाम् ॥ ३५ ॥

सदृशग्रहणं तुल्यजातीयसंप्रत्ययार्थं । गुणसाम्यग्रहणं तुल्य-
भागसंप्रत्ययार्थम् ॥ — एतदुक्तं भवति— द्विगुणस्निग्धानां द्विगु-
णरूक्षैः त्रिगुणस्निग्धानां त्रिगुणरूक्षैः द्विगुणस्निग्धानां द्विगुण-
स्निग्धैः द्विगुणरूक्षाणां द्विगुणरूक्षैश्चेत्येवमादिषु नास्ति बन्ध इति ॥
यद्येवं सदृशग्रहणं किमर्थं ? गुणवैषम्ये सदृशानामपि बंधप्रतिपत्त्यर्थं
सदृशग्रहणं क्रियते ॥

अतो विषमगुणानां तुल्यजातीयानामतुल्यजातीयानां च
अनियमेन बन्धप्रसक्तौ विशिष्टार्थसंप्रत्ययार्थमिदमुच्यते—

॥ द्व्यधिकादिगुणानां तु ॥ ३६ ॥

द्वाभ्यां गुणाभ्यामधिको द्व्यधिकः । कः पुनरसौ ? चतु-

र्गुणः ॥ आदिशब्दः प्रकारार्थः । कः पुनरसौ प्रकारः २ व्यधि-
 कता । तेन पञ्चगुणादीना सम्प्रत्ययो न भवति; तेन व्यधि-
 कादिगुणानां तुल्यजातीयानामतुल्यजातीयानां च बन्ध उक्तो
 भवति । नेतरेषाम् ॥ तद्यथा— द्विगुणस्निग्धस्य परमाणोरेकगु-
 णस्निग्धेन द्विगुणस्निग्धेन त्रिगुणस्निग्धेन वा नास्ति बन्धः ॥
 चतुर्गुणस्निग्धेन पुनरस्ति बन्धः ॥ तस्यैव पुनर्द्विगुणस्निग्धस्य
 पञ्चगुणस्निग्धेन षट्सप्ताष्टसंख्येयासंख्येयानन्तगुणस्निग्धेन वा बन्धो
 नास्ति । एवं त्रिगुणस्निग्धस्य पञ्चगुणस्निग्धेन बन्धोऽस्ति ॥
 शेषैः पूर्वोत्तरैर्न भवति ॥ चतुर्गुणस्निग्धस्य षड्गुणस्निग्धेनास्ति
 बन्धः । शेषैः पूर्वोत्तरैर्नास्ति । एव शेषेष्वपि योज्यः ॥ तथा—
 द्विगुणरूक्षस्य एकद्वित्रिगुणरूक्षैर्नास्ति बन्धः । चतुर्गुणरूक्षेण
 त्वस्ति बन्धः ॥ तस्यैव द्विगुणरूक्षस्य पञ्चगुणरूक्षादिभिरुत्तरै-
 र्नास्ति बन्धः ॥ एव त्रिगुणरूक्षादीनामपि द्विगुणाधिकैर्बन्धो
 योज्यः ॥ एव भिन्नजातीयेष्वपि योज्यः ॥ उक्तञ्च— णिद्धस्स
 णिद्धेण दुराधिण्ण । लुख्वस्स लुख्वेण दुराधिण्ण ॥ णिद्धस्स
 लुख्वेण हवेदि बधो । जट्णवज्जो विसमे समे वा ॥ १ ॥
 तुशब्दो विशेषणार्थः प्रैतिषेध व्यावर्तयति बन्ध च विशेषयति ॥

किमर्थमधिकगुणविषयो बन्धो व्याख्यातः न समगुण-
 विषयः इत्यत आह—

॥ बन्धेऽधिकौ पारिणामिकौ ॥ ३७ ॥

अधिकारात् गुणशब्दः सम्बध्यते । अधिकगुणावधिका-

१ विसदृशानां तु बन्धः स्निग्धरूक्षत्वादिति सिद्ध एव ।
 अनेन सदृशग्रहणेन विसदृशानामपि योग्यत्वे सति बन्धविधिः
 स्थापित इत्यर्थः ॥ २ न जघन्यगुणानामिति सूत्रादनुवर्तमानम् ॥

विति भावान्तरापादनं परिणामकत्वं क्लिन्नगुडवत् ॥ यथा क्लिन्नो गुडोऽधिकमधुररसः परीतानां रेण्वादीना स्वगुणोत्पादनात् परिणामकः । तथाऽन्योऽप्याधिकगुणः अल्पीयसः परिणामक इति कृत्वा द्विगुणादिस्निग्धरुक्षस्य चतुर्गुणादिस्निग्धरुक्षः परिणामको भवति । ततः पूर्वावस्थाप्रच्यवनपूर्वकं तार्तीयिकमवस्थान्तरं प्रादुर्भवतीत्येकत्वमुपपद्यते ॥ इतरथा हि शुक्लकृष्णतंतुवत् संयोगे सत्यप्यपरिणामकत्वात्सर्वं विविक्तरूपेणैवावतिष्ठेत् ॥ उक्तेन विधिना बंधे पुनः सति ज्ञानावरणादीनां कर्मणा त्रिंशत्सागरोपमकोटी-कोट्यादिस्थितिरुपपन्ना भवति ॥

उत्पादव्ययध्रौव्ययुक्त सदिति द्रव्यलक्षणमुक्तं पुनरपरेण प्रकारेण द्रव्यलक्षणप्रतिपादनार्थमाह—

॥ गुणपर्यायवत् द्रव्यम् ॥ ३८ ॥

गुणाश्च पर्यायाश्च गुणपर्याया. तेऽस्य संतीति गुणपर्याय-वद्द्रव्यम् ॥ अत्र मतोरुत्पत्तावुक्त एव समाधिः । कथञ्चित् भेदो-पपत्तेरिति ॥ के गुणा. के पर्यायाः ? ॥ अन्वयिनो गुणा व्यति-रोक्तिणः पर्यायाः । उभयैरुपेतं द्रव्यमिति ॥ उक्तं च— गुण इदि दव्वविहाणं दव्वविकारो हि पज्जवो भणिदो । तेहि अणूणं दव्वं अजुदपसिद्धं हवे णिच्चम् ॥ १ ॥ इति ॥ एतदुक्तं भवति— द्रव्यं द्रव्यातराद्येन विधिप्यते स गुणः । तेन हि तद्रव्यं विधी-यते । असति तस्मिन् द्रव्यसंकरप्रसगः स्यात् ॥ तद्यथा— जीवः पुद्गलादिभ्यो ज्ञानादिभिर्गुणैर्विधिप्यते पुद्गलादयश्च रूपादिभिः । ततश्चाविशेषे सकरः स्यात् ॥ ततः सामान्यापेक्षया अन्वयिनो ज्ञानादयो जीवस्य गुणाः । पुद्गलादीनां च रूपादयः ॥ तेषां विकारा विशेषात्मना मिद्यमानाः पर्यायाः ॥ घटज्ञान पटज्ञान क्रोधो-मानो गंधो वर्णस्तीव्रो मद इत्येवमादयः । तेभ्योऽन्यत्वं

कथंचिदापद्यमानः समुदायो द्रव्यव्यपदेशभाक् ॥ यदि हि सर्वथा समुदायोऽनर्थांतरभूत एव स्यात् सर्वाभावः स्यात् ॥ तद्यथा— परस्परविलक्षणानां समुदाये सति एकानर्थांतरभावात् समुदायस्य सर्वाभावः परस्परतोऽर्थांतरभूतत्वात् ॥ यदिदं रूपं तस्मादर्थांतरभूता रसादयः । ततः समुदायोऽनर्थांतरभूतः ॥ यश्च रसादिभ्योऽर्थांतरभूताद्रूपादनर्थांतरभूतः समुदायः स कथं रसादिभ्योऽर्थांतरभूतो न भवेत् । ततश्च रूपमात्रं समुदायः प्रसक्तः ॥ नचैकं रूपं समुदायो भवितुमर्हति । ततः समुदायाभावः । समुदायाभावाच्च तदनर्थांतरभूतानां समुदायिनामप्यभाव इति सर्वाभावः । एवं रसादिष्वपि योज्यम् ॥ तस्मात्समुदायमिच्छता कथंचिदर्थांतरभाव एषितव्यः ॥

उक्तानां द्रव्याणां लक्षणनिर्देशात्तद्विषय एव द्रव्याध्यवसाये प्रसक्ते अनुक्तद्रव्यसंसूचनार्थमिदमाह—

॥ कालश्च ॥ ३९ ॥

किम्? द्रव्यमिति वाक्यशेषः ॥ कुतः? । तल्लक्षणोपेतत्वात् ॥ द्विविध लक्षणमुक्तम् । उत्पादन्ययध्रौव्ययुक्तं सत् गुणपर्यायवद्द्रव्यमिति च ॥ तदुभयं लक्षणं कालस्य विद्यते । तद्यथा— ध्रौव्य तावत्कालस्य स्वप्रत्यय स्वभावव्यवस्थानात् ॥ व्ययोदयौ परप्रत्ययौ । अगुरुलघुगुणवृद्धिहान्यपेक्षया स्वप्रत्ययौ च ॥ तथा गुणा अपि कालस्य साधारणासाधारणरूपाः सन्ति ॥ तत्रासाधारणो वर्तनाहेतुत्वं, साधारणाश्चाचेतनत्वामूर्तत्वसूक्ष्मत्वागुरुलघुत्वादयः ॥ पर्यायाश्च व्ययोत्पादलक्षणा योज्याः ॥ तस्माद्विप्रकारलक्षणोपेतत्वादाकाशादिवत्कालस्य द्रव्यत्वं सिद्धम् ॥ तस्यास्तित्वलिङ्गं धर्मादिवद्याख्यातं वर्तनालक्षणः काल इति । किमर्थ-

मयं कालः पृथगुच्यते ? । यत्रैव धर्मादय उक्तास्तत्रैवायमपि वक्तव्यः । अजीवकाया धर्माधर्माकाशकालपुद्गला इति ॥ नैवं शक्यम् । तत्रोपदेशे सति कायत्वमस्य स्यात् । नेष्यते च मुख्योपचारप्रदेशप्रचयकल्पनाभावात् ॥ धर्मादीनां तावन्मुख्यप्रदेशप्रचय उक्तः; असंख्येयाः प्रदेशा इत्येवमादिना ॥ अणोरप्येकप्रदेशस्य पूर्वोत्तरप्रज्ञापननयापेक्षयोपचारकल्पनया प्रदेशप्रचय उक्तः । कालस्य पुनर्द्वेषाऽपि प्रदेशप्रचयकल्पना नास्तीत्यकायत्वम् ॥ अपि च तत्र पाठे निष्क्रियाणि चेत्यत्र धर्मादीनामाकाशान्तानां निष्क्रियत्वे प्रतिपादिते इतरेषा जीवपुद्गलादीनां सक्रियत्वप्राप्तिवत्कालस्यापि सक्रियत्वं स्यात् ॥ अथाकाशात्प्राक्काल उद्दिश्येत २ तत्र आ आकाशादेकद्रव्याणीत्येकद्रव्यत्वमस्य स्यात् । तस्मात्पृथगिह कालोद्देशः क्रियते ॥ अनेकद्रव्यत्वे सति किमस्य प्रमाणं ? । लोकाकाशस्य यावन्तः प्रदेशास्तावन्तः कालाणवो निष्क्रिया एकैकाकाशप्रदेशे एकैकवृत्त्या लोकं व्याप्य व्यवस्थिताः ॥ उक्तं च— लोकागासपदेशे एकैके जे द्विया हु एकैके ॥ रयणाणं रासी- विव ते काळाणू असंखदव्वाणि ॥ १ ॥ रूपादिगुणविरहादमूर्ताः ॥

वर्तनालक्षणस्य मुख्यस्य कालस्य प्रमाणमुक्तम् । परिणामादिगम्यस्य व्यवहारकालस्य किं प्रमाणमित्यत इदमुच्यते—

॥ सोऽनन्तसमयः ॥ ४० ॥

साम्प्रतिकस्यैकसमाधिकत्वेऽपि अतीता अनागताश्च समया अनन्ता इति कृत्वा अनन्तसमय इत्युच्यते ॥ अथवा मुख्यस्यैव कालस्य प्रमाणावधारणार्थमिदमुच्यते ॥ अनन्तपर्यायवर्तनाहेतुत्वादेकोऽपि कालाणुरनन्त इत्युपचर्यते । समयः पुनः परमनिरुद्धः कालागस्तत्प्रचयाविशेष आवलिकादिरवगन्तव्यः ॥

आह गुणपर्यायवद्द्रव्यमित्युक्तं तत्र के गुणा इत्यत्रोच्यते—

॥ द्रव्याश्रया निर्गुणा गुणाः ॥ ४१ ॥

द्रव्यमाश्रयो येषां ते द्रव्याश्रयाः । निष्क्रान्ता गुणेभ्यो निर्गुणाः । एवमुभयलक्षणोपेता गुणा इति ॥ निर्गुणा इति विशेषणं द्यणुकादिनिवृत्त्यर्थम् ॥ तान्यपि हि कारणभूतपरमाणुद्रव्याश्रयाणि गुणवन्ति तु तस्मान्निर्गुणा इति विशेषणात्तानि निवर्तितानि भवन्ति ॥ ननु पर्याया अपि घटसंस्थानादयो द्रव्याश्रया निर्गुणाश्च तेषामपि गुणत्वं प्राप्नोति ॥ द्रव्याश्रया इति वचनान्नित्यं द्रव्यमाश्रित्य वर्तन्ते गुणा इति विशेषणत्वात्पर्यायाश्च निवर्तितानि भवन्ति । ते हि कादाचित्का इति ॥

असकृत्परिणामशब्द उक्तः । तस्य कोऽर्थ इति प्रश्ने उत्तरमाह—

॥ तद्भावः परिणामः ॥ ४२ ॥

अथवा गुणा द्रव्यादर्थान्तरभूता इति केषाञ्चिद्दर्शनं तर्हि भवतोऽभिमतं नेत्याह— यद्यपि कथञ्चिद्यपदेशादिभेदेहेतुत्वापेक्षया द्रव्यादन्ये, तथापि तदव्यतिरेकात्परिणामाच्च नान्ये ॥ यद्येवं स उच्यतां कः परिणाम इति तन्निश्चयार्थमिदमुच्यते— धर्मादीनि द्रव्याणि येनात्मना भवन्ति तद्भावः तत्त्व परिणाम इति व्याख्यायते ॥ स द्विविधोऽनादिरादिमांश्च । तत्रानादिर्धर्मादीनां गत्युपग्रहादिः सामान्यापेक्षया । स एवादिमांश्च भवति विशेषापेक्षया ॥ ४१ ॥

॥ इति तत्त्वार्थवृत्तौ सर्वार्थसिद्धिसङ्ग्रहाया पंचमोऽध्यायः ॥

॥ ॐ नमः परमात्मने वीतरागाय ॥

॥ अथ षष्ठोऽध्यायः ॥

अथार्जीवपदार्थो व्याख्यातः इदानीं तदनन्तरोद्देशभागास्रव-
पदार्थो व्याख्येय इति । ततस्तत्प्रसिद्धर्थमिदमुच्यते—

॥ कायवाङ्मनःकर्म योगः ॥ १ ॥

कायादयः शब्दा व्याख्यातार्थाः । कर्म क्रिया इत्यनर्था-
तरम् ॥ कायवाङ्मनसां कर्म कायवाङ्मनःकर्म, योग इत्याख्या-
यते ॥ आत्मप्रदेशपरिस्पन्दो योग । स निमित्तमेदान्निघा भिद्यते ॥
काययोगो वाग्योगो मनोयोग इति ॥ तद्यथा— वीर्यान्तरायक्षयो-
पशमसद्भावे सति औदारिकादिसप्तविधकायवर्गणान्यतमालम्बना-
पेक्षया आत्मप्रदेशपरिस्पन्दः काययोगः । शरीरनामकर्मेदयापादित-
वाग्वर्गणालम्बने सति वीर्यान्तरायमत्यक्षराद्यावरणक्षयोपशमापादि-
ताभ्यन्तरवाग्लब्धिसान्निध्ये वाक्परिणामाभिमुखस्यात्मनः प्रदेशप-
रिस्पन्दो वाग्योगः ॥ अभ्यन्तरवीर्यान्तरायनोइन्द्रियावरणक्षयोप-
शमात्मकमनोलब्धिसान्निधाने बाह्यनिमित्तमनोवर्गणालम्बने च सति
मनःपरिणामाभिमुखस्यात्मनः प्रदेशपरिस्पन्दो मनोयोगः ॥
क्षयेऽपि त्रिविधवर्गणापेक्षः सयोगकेवलिन आत्मप्रदेशपरिस्पन्दो
योगो वेदितव्यः ॥

आह अभ्युपगत आहितत्रैविध्यक्रियो योग इति ॥
प्रकृत इदानीं निर्दिश्यता किलक्षण आस्रव इत्युच्यते । योऽयं
योगशब्दाभिधेयः ससारिणः पुरुषस्य —

॥ स आस्रवः ॥ २ ॥

अथा सरस्सलिलावाहिद्वार तदाऽस्रवकारणत्वात् आस्रव

इत्याख्यायते तथा योगप्रणालिकया आत्मनः कर्म आस्रवतीति योग आस्रव इति व्यपदेशमर्हति ॥

आह कर्म द्विविधं पुण्यं पाप चेति । तस्य किमविशेषेण योग आस्रवणहेतुराहोस्विदस्ति कश्चित्प्रतिविशेष इत्यत्रोच्यते—

॥ शुभः पुणस्याशुभः पापस्य ॥ ३ ॥

कः शुभयोगः को वा अशुभः ? प्राणातिपातादत्तादानमैथुनादिरशुभः काययोगः । अनृतमाषणपरुषासभ्यवचनादिरशुभो वाग्योगः । वधचिन्तनेर्ष्यासूयादिरशुभो मनोयोगः ॥ ततो विपरीतः शुभः ॥ कथं योगस्य शुभाशुभत्वं ॥ शुभपरिणामनिर्वृत्तो योगः शुभः ॥ अशुभपरिणामनिर्वृत्तश्चाशुभः ॥ न पुनः शुभाशुभकर्मकारणत्वेन ॥ यद्येवमुच्यते शुभयोग एव न स्यात् । शुभयोगस्यापि ज्ञानावरणादिवन्धहेतुत्वाभ्युपगमात् ॥ पुनात्यात्मानं पूयतेऽनेनेति वा पुण्यम् । तत्सद्वेद्यादि ॥ पाति रक्षति आत्मानं शुभादिति पापम् । असद्वेद्यादि ॥

आह किमयमास्रवः सर्वसंसारिणां समानफलारम्भहेतुराहोस्वित्काश्चिदस्ति विशेष इत्यत्रोच्यते—

॥ सकषायाकषाययोः साम्परायिकेर्यापथयोः ॥ ४ ॥

स्वामिभेदादास्रवभेदः । स्वामिनौ द्वौ ॥ सकषायोऽकषायश्चेति ॥ कषायः क्रोधादिः । कषाय इव कषायः । क उपमार्थः ? यथा कषायो नैयग्रोधादिः श्लेषहेतुस्तथा क्रोधादिरप्यात्मनः कर्म श्लेषहेतुत्वात् कषाय इव कषाय इत्युच्यते ॥ सह कषायेण वर्तत इति सकषायः । न विद्यते कषायो यस्येत्यकषायः । सकषायश्चाकषायश्च सकषायाकषायौ तयोः सकषायाकषाययोः ॥ साम्परायः संसारः तत्प्रयोजनं कर्म साम्परायिकम् । ईरणमीर्यायोगो गतिरि-

त्यर्थः । तद्वारकं कर्म ईर्यापथम् । साम्परायिकं च ईर्यापथं च साम्परायिकेर्यापथे । तयोः साम्परायिकेर्यापथयोः ॥ यथासंख्यमभिसम्बन्धः ॥ सकपायस्यात्मनो मिथ्यादृष्टेः साम्परायिकस्य कर्मण आसन्नवो भवति ॥ अकपायस्य उपशान्तकपायादेः ईर्यापथस्य कर्मण आसन्नवो भवति ॥

आढावुद्दिष्टस्यासन्नवस्य भेदप्रतिपादनार्थमाह—

॥ इन्द्रियकषायात्रतक्रियाः पंचचतुःपंचपंचत्रिंशति-
सङ्ख्याः पूर्वस्य भेदाः ॥ ५ ॥

अत्र इन्द्रियादीनां पंचादिभिर्यथासंख्यमभिसंबन्धो वेदितव्यः ॥ इन्द्रियाणि पंच । चत्वारः कषायाः । पंचात्रतानि । पंचत्रिंशतिक्रिया इति ॥ तत्र पंचेन्द्रियाणि स्पर्शनादीन्युक्तानि ॥ चत्वारः कषायाः क्रोधादयः ॥ पंचात्रतानि प्राणव्यपरोपणादीनि वक्ष्यन्ते ॥ पंचत्रिंशतिक्रिया उच्यन्ते— चैत्यगुरुप्रवचनपूजादिलक्षणा सम्यक्त्ववर्धिनी क्रिया सम्यक्त्वक्रिया । अन्यदेवतास्तवनादिरूपा मिथ्यात्वहेतुका प्रवृत्तिर्मिथ्यात्वक्रिया ॥ गमनागमनादिप्रवर्तनं कायादिभिः प्रयोगक्रिया । संयतस्य सतः अचिरतिं प्रत्याभिमुख्य समादानक्रिया । ईर्यापथनिमित्तेर्यापथक्रिया । ता एताः पंच क्रियाः ॥ क्रोधावेशात्प्रादोपिकी क्रिया । प्रदुष्टस्य सतोऽभ्युद्यमः कायिकी क्रिया । हिंसोपकरणादानादाधिकरणिकी क्रिया । सत्त्वदुःखोत्पत्तितन्त्रत्वात्पारितापिकी क्रिया । आयुरिन्द्रियवलप्राणाना वियोगकरणात्प्राणातिपातिकी क्रिया । ता एताः पञ्चक्रियाः ॥ रागार्द्राकृतत्वात्प्रमादिनो रमणीयरूपालोकनाभिप्रायो दर्शनक्रिया । प्रमादवशात्प्रष्टव्यसञ्चेतनानुबन्धः स्पर्शनक्रिया । अपूर्वाधिकरणोत्पादनात्प्रात्ययिकी क्रिया । स्त्रीपुरुष-

पशुसम्पातिदेशेऽन्तर्मलोत्सर्गकरणं समन्तानुपातनक्रिया । अप्रमृष्टा-
दृष्टभूमौ कायादिनिक्षेपोऽनाभोगक्रिया । ता एताः पंचक्रियाः ॥
या परेण निर्वर्त्या क्रियां स्वयं करोति सा स्वहस्ताक्रिया । पापादाना-
दिप्रवृत्तिविशेषाभ्यनुज्ञान निसर्गक्रिया । पराचरितसावधादिप्रका-
शन विदारणक्रिया । यथोक्तामाज्ञामावश्यक्यादिचारित्रमोहोदयात्क-
र्तुमशक्नुवतोऽन्यथाप्ररूपणादाज्ञान्यापादिकी क्रिया । शाठ्याल-
स्याभ्या प्रवचनोपदिष्टविधिकर्तव्यतानादरोऽनाकाक्षक्रिया । ता
एतः पंचक्रियाः ॥ छेदनभेदनविगसनादिक्रियापरत्वमन्येन वा
क्रियमाणे प्रहर्षः प्रारम्भक्रिया । परिग्रहाविनाशार्थो पारिग्राहि-
की क्रिया । ज्ञानदर्शनादिषु निकृतिर्वचनं मायाक्रिया । अन्यं
मिथ्या दर्शनक्रियाकरणकारणाविष्टं प्रशंसादिभिर्दृढयति यथा साधु
करोषीति सा मिथ्यादर्शनक्रिया । संयमघातिकर्मोदयवशादनिवृत्ति-
रप्रत्याख्यानक्रिया । ता एताः पञ्चक्रियाः ॥ (समुदिताः पञ्च-
विंशतिक्रियाः) एतानीन्द्रियादीनि कार्यकारणभेदाद्भेदमापद्यमा-
नानि साम्यरायिकस्य कर्मण आस्रवद्वाराणि भवन्ति ॥

अत्राह योगत्रयस्य सर्वात्मकार्यत्वात्सर्वेषां संसारिणां
साधारणस्य ततो बन्धफलानुभवनम्प्रत्याविशेष इत्यत्रोच्यते ।
नैतदेवम् । यस्मात् सत्यपि प्रत्यात्मसम्भवे तेषां जीवपरिणामेभ्यः
अनन्तविकल्पेभ्यो विशेषोऽभ्यनुज्ञायते । कथमिति चेदुच्यते—

॥ तीव्रमन्दज्ञाताज्ञातभावाधिकरणवीर्य-

विशेषेभ्यस्तद्विशेषः ॥ ६ ॥

वाह्याभ्यन्तरहेतूदीरणवशादुद्दिक्तः परिणामस्तीव्रः । तद्वि-
परीतो मन्दः । अयं प्राणी हन्तव्य इति ज्ञात्वा प्रवृत्तिर्ज्ञातमि-
त्युच्यते । मदात्ममादाद्वाऽनवबुध्य प्रवृत्तिरज्ञातम् । अधिक्रिय-

न्तेऽस्मिन्नर्था इत्यधिकरणं द्रव्यमित्यर्थः । द्रव्यस्य स्वशक्तिविशेषो वीर्यम् । भावशब्दः प्रत्येकं परिसमाप्यते— तीव्रभावः, मन्दभाव इत्यादिः । एतेभ्यस्तस्याभवस्य विशेषो भवति कारणभेदाद्धि कार्यभेद इति ॥

अत्राह अधिकरणमित्युक्तं, तत्स्वरूपमनिर्ज्ञातमतस्तदुच्यता-
मिति । तत्र भेदप्रतिपादनद्वारेणाधिकरणस्वरूपनिर्ज्ञानार्थमाह—

॥ अधिकरणं जीवाजीवाः ॥ ७ ॥

उक्तलक्षणा जीवाजीवाः ॥ यद्युक्तलक्षणाः पुनर्वचनं किमर्थम् । अधिकरणविशेषज्ञापनार्थं पुनर्वचनम् ॥ जीवाजीवा अधिकरणं इत्ययं विशेषो ज्ञापयितव्य इत्यर्थः ॥ कः पुनरसौ ? हिंसाद्युपकारणभाव इति ॥ स्यादेतन्मूलपदार्थयोर्द्वित्वाजीवाजीवा-
इति द्विर्वचनं न्यायप्राप्तमिति ॥ तत्र— पर्यायाणामधिकरणत्वात् । येन केनचित्पर्यायेण विशिष्टं द्रव्यमधिकरणम् । न सामान्यमिति बहुवचनं कृतम् ॥ जीवाजीवाः अधिकरण कस्य ? आस्रवस्ये-
त्यर्थवशादभिसम्बन्धो भवति ॥

तत्र जीवाधिकरणभेदप्रतिपत्त्यर्थमाह—

॥ आद्यं संरम्भसमारम्भारम्भयोगकृतकारितानु-
मतकपायविशेषैस्त्रिस्त्रिश्चतुश्चैकशः ॥ ८ ॥

प्राणव्यपरोपणादिषु प्रमादवतः प्रयत्नावेशः संरम्भः । साधनसमभ्यासीकरणं समारम्भः । प्रक्रम आरम्भः । योगशब्दो व्याख्यातार्थः । कृतवचनं स्वातन्त्र्यप्रतिपत्त्यर्थम् । कारितामिधानं परप्रयोगापेक्षम् । अनुमतशब्दः प्रयोजकस्य मानसपरिणामप्र-
दर्शनार्थः । अभिहितलक्षणाः कपायाः क्रोधादयः । विशिष्यतेऽर्थोऽ-
र्थान्तगादिति विशेषः । स प्रत्येकमभिसम्बन्ध्यते— संरम्भविशेषः

समारम्भविशेष इत्यादि ॥ आद्यं जीवाधिकरणं एतैर्विशेषैर्भिद्यत
इति वाक्यशेषः ॥ एते चत्वारः सुजन्ताख्यादिशब्दा यथाक्रम-
मभिसम्बन्ध्यन्ते-- संरम्भसमारम्भारम्भास्त्रयः । योगास्त्रयः । कृत-
कारितानुमतास्त्रयः । कषायाश्चत्वार इति ॥ एतेषा गणनाभ्या-
वृत्तिः सुचा द्योत्यते ॥ एकश इति वीप्सानिर्देशः । एकैकं
त्रयादीन् भेदान् नयेदित्यर्थः ॥ तद्यथा— क्रोधकृतकायसंरम्भः ।
मानकृतकायसंरम्भः । मायाकृतकायसंरम्भः । लोभकृतकायसंरम्भः ।
क्रोधकारितकायसंरम्भः । मानकारितकायसंरम्भः । मायाकारित-
कायसंरम्भः । लोभकारितकायसंरम्भः । क्रोधानुमतकायसंरम्भः ।
मानानुमतकायसंरम्भः । मायानुमतकायसंरम्भः । लोमानुमतकाय-
संरम्भश्चेति द्वादशधा कायसंरम्भः ॥ एवं वाग्योगे मनोयोगे च
द्वादशधा संरम्भः । त एते पिण्डिताः षट्त्रिंशत् , तथा समारम्भा
अपि षट्त्रिंशत् । आरम्भा अपि षट्त्रिंशत् । एते सपिण्डिता
जीवाधिकरणास्त्रयभेदाः अष्टोत्तरशतसंख्याः सम्भवन्ति ॥ चशब्दोऽ
नन्तानुबन्ध्यप्रत्याख्यानप्रत्याख्यानसञ्ज्वलनकषायभेदकृतान्तर्भेदस-
मुच्चयार्थः ॥

परस्याजीवस्याधिकरणस्य भेदप्रतिपत्त्यर्थमाह—

॥ निर्वर्तनानिक्षेपसंयोगानिसर्गा

द्विचतुर्द्विभिभेदाः परम् ॥ ९ ॥

निर्वर्त्यत इति निर्वर्तना निष्पादना । निक्षिप्यत इति
निक्षेपः स्थापना । संयुज्यते इति संयोगः सिश्रीकृतं । निसृ-
ज्यत इति निसर्गः प्रवर्तनम् ॥ एते व्यादिभिर्यथाक्रममभिसम्ब-
न्ध्यन्ते— निर्वर्तना द्विभेदा । निक्षेपश्चतुर्भेदः । संयोगो द्विभेदः ।
निसर्गश्चिभेद इति ॥ त एते भेदा अजीवाधिकरणस्य वेदितव्याः ॥

परवचनमनर्थकम्, पूर्वसूत्रे आद्यमिति वचनादिदमवशिष्टार्थं भवतीति ॥ नानर्थकम् । अन्यार्थः परशब्दः । संरम्भादिभ्योऽन्यानि निर्वर्तनादीनि । इतरथा हि निर्वर्तनादीनामात्मपरिणामसद्भावाज्जीवाधिकरणविकल्पा एवेति विज्ञायन्ते ॥ निर्वर्तनाधिकरणं द्विविधम्, मूलगुणनिर्वर्तनाधिकरणमुत्तरगुणनिर्वर्तनाधिकरणञ्चेति ॥ तत्र मूलगुणनिर्वर्तनं पञ्चविधम् । शरीरवाङ्मनःप्राणापानाश्च । उत्तरगुणनिर्वर्तनं काष्ठपुस्तचित्रकर्मादि ॥ निक्षेपश्चतुर्विधः । अप्रत्यवेक्षितनिक्षेपाधिकरणं दुष्प्रमृष्टनिक्षेपाधिकरणं सहसानिक्षेपाधिकरणमनाभोगनिक्षेपाधिकरणं चेति ॥ संयोगो द्विविधः । भक्तपानसंयोगाधिकरणमुपकरणसंयोगाधिकरणं चेति ॥ निसर्गस्त्रिविधः । कायनिसर्गाधिकरणं वायिनिसर्गाधिकरणं, मनोनिसर्गाधिकरणञ्चेति ॥ उक्तः सामान्येन कर्मास्तवभेदः ॥

इदानीं कर्मविशेषास्तवभेदो वक्तव्यः । तस्मिन् वक्तव्ये आद्ययोर्ज्ञानदर्शनावरणयोरास्तवभेदप्रतिपत्त्यर्थमाह—

॥ तत्प्रदोषनिह्वयमात्सर्यान्तरायासाद-

नोपघाता ज्ञानदर्शनावरणयोः ॥ १० ॥

तत्त्वज्ञानस्य मोक्षसाधनस्य कीर्तने कृते कस्यचिदनभिव्याहरत; अन्तःपैशुन्यपरिणामः प्रदोषः । कुतश्चित्कारणात्तास्ति न वेद्मीत्यादि ज्ञानस्य व्यपलपनं निह्वयः । कुतश्चित्कारणाद्भावितमपि विज्ञानं दानार्हमपि यतो न दीयते तन्मात्सर्यम् । ज्ञानव्यवच्छेदकरणमन्तरायः । कायेन वाचा च परप्रकाश्यज्ञानस्य वर्जनमासादनम् । प्रशस्तज्ञानदूषणमुपघातः । आसादनमेवेति चेत्—

१ अप्रमृष्टादृष्टभूमौ कायादिनिक्षेपोऽनाभोगः ॥

सतो ज्ञानस्य विनयप्रदानादिगुणकीर्तनानुष्ठानमासादनम् । उप-
 घातस्तु ज्ञानमज्ञानमेवेति ज्ञाननाशाभिप्राय इत्यनयोरयं भेदः ॥
 तच्छब्देन ज्ञानदर्शनयोः प्रतिनिर्देशः क्रियते । कथं पुनरप्रकृत-
 योरनिर्दिष्टयोस्तच्छब्देन परामर्शः कर्तुं शक्यः ? प्रश्नापेक्षया ॥
 ज्ञानदर्शनावरणयोः क आस्रव इति प्रश्ने कृते तदपेक्षया तच्छब्दो
 ज्ञानदर्शने प्रतिनिर्दिशति ॥ एतेन ज्ञानदर्शनवत्सु तत्साधनेषु च
 प्रदोषादयो योज्याः तन्निमित्तत्वात् ॥ त एते ज्ञानदर्शनावरणयोरास्र-
 वहेतवः ॥ एककारणसाध्यस्य कार्यस्यानेकस्य दर्शनात् तुल्येऽपि प्रदो-
 षादौ ज्ञानदर्शनावरणास्रवसिद्धिः ॥ अथवा— विषयभेदादास्रवभेदः ॥
 ज्ञानविषयाः प्रदोषादयो ज्ञानावरणस्य । दर्शनविषयाः प्रदोषा-
 दयो दर्शनावरणस्येति ॥

यथाऽनयोः कर्मप्रकृत्योरास्रवभेदास्तथा—

॥ दुःखशोकतापाक्रन्दनवधपरिदेवनान्यात्मपरो-
 भयस्थान्यसद्वेद्यस्य ॥ ११ ॥

पीडालक्षणः परिणामो दुःखम् । अनुग्राहकसम्बन्धविच्छेदे
 वैकल्यविशेषः शोकः । परिवादादिनिमित्तादाविलान्तःकरणस्य तीव्रा-
 नुशयस्तापः । परितापजाताश्रुपातप्रचुरविप्रलापादिभिर्व्यक्तक्रन्दनं-
 माक्रन्दनम् । आयुरिन्द्रियबलप्राणवियोगकरणं वधः । संक्लेश-
 परिणामावलम्बनं गुणस्मरणानुकीर्तनपूर्वकं स्वपरानुग्रहामिलाषवि-
 षयमनुकम्पाप्रचुरं रोदनं परिदेवनम् ॥ ननु च— शोकादीनां दुःख-
 विशेषत्वात् दुःखग्रहणमेवास्तु । सत्यमेवम् । तथापि कतिपयविशे-
 षप्रतिपादनेन दुःखजात्यन्तरविधानं क्रियते । यथा गौरित्युक्ते

१ अत्र दुःखजात्यनुविधानमिति पाठान्तरम् ॥

अनिर्ज्ञति विशेषे तत्प्रतिपादनार्थं खण्डमुण्डकृष्णशुक्लाद्युपादानं क्रियते, तथा दुःखविषयास्रवासंख्येयलोकभेदसम्भवात् दुःखमित्युक्ते विशेषानिर्ज्ञानात्कतिपयविशेषनिर्देशेन तद्विशेषप्रतिपत्तिः क्रियते ॥ तान्येतानि दुःखादीनि क्रोधावेशादात्मस्थानि भवन्ति परस्थान्युभयस्थानि च ॥ एतानि सर्वाण्यसद्वेद्यास्रवकारणानि वेदितव्यानि ॥ अत्र चोच्यते— यदि दुःखादीन्यात्मपरोभयस्थान्यसद्वेद्यास्रवनिमित्तानि, किमर्थमार्हतैः केशलुञ्चनानगनातपस्थानादीनि दुःखनिमित्तान्यास्थीयन्ते परेषु च प्रतिपाद्यन्ते इति ॥ नैप दोषः— अन्तरङ्गक्रोधाद्यावेशपूर्वकाणि दुःखादीन्यसद्वेद्यास्रवनिमित्तानीति विशेष्योक्तत्वात् ॥ यथा कस्यचिद्भिषजः परमकरुणाशयस्य निःशल्यस्य संयतस्योपरि गण्डं पाटयतो दुःखहेतुत्वे सत्यपि न पापबन्धो बाह्यनिमित्तमात्रादेव भवति । एवं संसारविषयमहादुःखादुद्विग्नस्य भिक्षोस्तन्निवृत्त्युपायं प्रति समाहितमनस्कस्य शास्त्रविहिते कर्मणि प्रवर्तमानस्य संक्लेशपरिणामाभावात् दुःखनिमित्तत्वे सत्यपि न पापबन्धः ॥ उक्तञ्च— नै दुःखं न सुखं यद्वेदेतुर्दृष्टंश्चिकित्सिते ॥ चिकित्सायां तु युक्तस्य स्यात् दुःखमथवा सुखम् ॥ १ ॥ नै दुःखं न सुखं तद्वेदेतुर्मोक्षस्य साधने ॥ मोक्षोपाये तु युक्तस्य स्यात् दुःखमथवा सुखम् ॥ २ ॥

उक्ता असद्वेद्यास्रवहेतवः सद्वेद्यस्य पुनः क इत्यत्रोच्यते—

॥ भूतब्रत्यनुकम्पादानसरागसंयमादियोगः क्षान्तिः
शौचमिति सद्वेद्यस्य ॥ १२ ॥

१ चिकित्सायां युक्तस्य केवलं दुःखं सुखं च रुक्प्रतिकारे हेतुर्न भवतीत्यर्थः ॥ २ रोगप्रतिकारे ॥ ३ मोक्षोपाये युक्तस्य पुनः केवलं दुःखं सुखं च मोक्षस्य साधने हेतुर्न भवति ॥

तासु तासु गतिषु कर्मोदयवशाद्भवन्तीति भूतानि प्राणिन इत्यर्थः । व्रतान्यर्हिसादीनि वक्ष्यन्ते, तद्वन्तो व्रतिनः ॥ ते द्विविधाः । अगारम्प्रतिनिवृत्तौत्सुक्याः संयताः, गृहिणश्च संयतासंयताः । अनुग्रहार्द्रीकृतचेतसः परपीडामात्मस्थामिव कुर्वतोऽनुकम्पनमनुकम्पा । भूतेषु व्रतिषु चानुकम्पा भूतत्रत्यनुकम्पा । परानुग्रहबुद्ध्या स्वस्यातिसर्जन दानम् । संसारकारणनिवृत्तिम्प्रत्यागूर्णो अक्षीणाशयः सराग इत्युच्यते । प्राणीन्द्रियेष्वशुभप्रवृत्तेर्विरतिः संयमः । सरागस्य संयमः सरागो वा संयमः सरागसंयमः । आदिशब्देन संयमासंयमाकामनिर्जरावालतपोऽनुरोधः । योगः समाधिः सम्यक्प्रणिधानमित्यर्थः ॥ भूतत्रत्यनुकम्पादानसरागसंयमादीनां योगः भूतत्रत्यनुकम्पादानसगगसंयमादियोगः । क्रोधादिनिवृत्तिः क्षान्तिः । लोभप्रकाराणामुपरमः गौचम् ॥ इतिशब्दः प्रकारार्थः । के पुनस्ते प्रकाराः २ । अहंत्पूजाकरणपरताबालवृद्धतपस्विवैयावृत्त्यादयः ॥ भूतग्रहणात् सिद्धे व्रतिग्रहणं तद्विषयानुकम्पाप्राधान्यख्यापनार्थम् ॥ त एते सद्ब्रह्मस्यास्रवा ज्ञेयाः ॥

अथ तदनन्तरोद्देशभाजो मोहस्यास्रवहेतौ वक्तव्ये तद्भेदस्य दर्शनमोहस्यास्रवहेतुप्रदर्शनार्थमिदमुच्यते—

॥ केवलिश्रुतसङ्घर्षधर्मदेवावर्णवादो दर्शनमोहस्य १३

निरावरणज्ञानाः केवलिनः । तदुपदिष्टं बुद्ध्यतिशयार्द्धियुक्तगणधरानुस्मृतं ग्रन्थरचनं श्रुतं भवति । रत्नत्रयोपेतश्रमणगणः सङ्घः । अहिसालक्षणस्तदागमदेगितो धर्मः । देवाश्चतुर्णिकाया उक्ताः । गुणवत्सु महत्सु असङ्गतदोषोद्भावनमवर्णवादः ॥ एतेष्ववर्णवादो दर्शनमोहस्यास्रवहेतुः । कवलाभ्यवहारजीविनः केवलिन इत्येवमादिवचनं केवलिनामवर्णवादः । मांस-

मक्षणाद्यभिधानं श्रुतावर्णवादः । शूद्रत्वाशुचित्वाद्याविर्भावना सङ्घा-
वर्णवादः । जिनोपदिष्टो धर्मो निर्गुणस्तदुपसेविनो ये ते चासुरा
भविष्यन्तीत्येवमभिधानं धर्मावर्णवादः । सुरामासोपसेवाद्याघोषणं
देवावर्णवादः ॥

द्वितीयस्य मोहस्यास्रवभेदप्रतिपादनार्थमाह --

॥ कषायोदयात्तीव्रपरिणामश्चारित्रमोहस्य ॥ १४ ॥

कषाया उक्ताः । उदयो विपाकः । कषायाणामुदयात्तीव्र-
परिणामश्चारित्रमोहस्यास्रवो वेदितव्यः ॥ तत्र स्वपरकषायोत्पादनं
तपस्विजनवृत्तदूषणं संक्लिष्टलिङ्गव्रतधारणादिः कषायवेदनीयस्या-
स्रवः ॥ सद्धर्मोपहसनदीनातिहासबहुविप्रलापोपहासशीलतादिर्हास्य-
वेदनीयस्य । विचित्रक्रीडनपरताव्रतशीलारुच्यादिः रतिवेदनीयस्य ।
परारतिप्रादुर्भावना रतिविनाशनपापशीलसंसर्गादिः अरतिवेदनी-
यस्य । स्वशोकोत्पादनापरशोकप्लुताभिनन्दनादिः शोकवेदनीयस्य ।
स्वभयपरिणामः परभयोत्पादनादिर्भयवेदनीयस्य । कुशलक्रिया-
चारजुगुप्सादिर्जुगुप्सावेदनीयस्य । अलीकाभिधायितातिसन्धानप-
रत्वं पररन्ध्रापेक्षित्वप्रवृद्धरागादिः स्त्रीवेदनीयस्य । स्तोकक्रोधा-
नुत्सुकत्वस्वदारसन्तोषादिः पुंवेदनीयस्य । प्रचुरकषायगुह्येन्द्रियव्य-
परोपणपराङ्गनास्कन्दादिर्नपुंसकवेदनीयस्य ॥

निर्दिष्टो मोहनीयस्यास्रवभेदः । इदानीं तदनन्तरनिर्दिष्ट-
स्यायुषः कारणप्रदर्शनार्थमिदमुच्यते --

॥ बह्वारम्भपरिग्रहत्वं नारकस्यायुषः ॥ १५ ॥

आरम्भः प्राणिपीडाहेतुव्यापारः । ममेदबुद्धिलक्षणः परि-
ग्रहः । आरम्भाश्च परिग्रहाश्च आरम्भपरिग्रहाः । बहव आरम्भ-
परिग्रहा यस्य सः बह्वारम्भपरिग्रहः । तस्य भावः बह्वारम्भपरिग्र-

हृत्वम् ॥ हिंसादिक्रूरकर्माजस्रप्रवर्तनपरस्वहरणविषयातिगृद्धिकृष्ण-
लेश्याभिजातरौद्रध्यानमरणकालतादिलक्षणो नारकस्यायुष आस्रवो
भवति ॥

आह उक्तो नारकस्यायुष आस्रवः । तैर्यग्योनस्येदानीं
वक्तव्य इत्यत्रोच्यते—

॥ माया तैर्यग्योनस्य ॥ १६ ॥

चारित्रमाहकर्मविशेषस्योदयादाविर्मृत आत्मनः कुटिलभावो
माया निकृतिः तैर्यग्योनस्यायुष आस्रवो वेदितव्यः । तत्प्रपञ्चो
मिथ्यात्वोपेतधर्मदेशना निःशीलता सन्धानप्रियता नीलकपोतले-
श्यार्तध्यानमरणकालतादिः ॥

आह व्याख्यातस्तैर्यग्योनस्यायुष आस्रवः । इदानीं मानुष-
स्यायुषः को हेतुरित्यत्रोच्यते—

॥ अल्पारम्भपरिग्रहत्वं मानुषस्य ॥ १७ ॥

नारकायुरास्रवो व्याख्यातः । तद्विपरितो मानुषस्यायुष
इति सङ्घेपः ॥ तद्व्यासः— विनीतस्वभावप्रकृतिभद्रताप्रगुणव्यवहार-
तात्तनुकपायत्वमरणकालासङ्केशतादिः ॥

किमेतावानेव मानुषस्यायुष आस्रव इत्यत्रोच्यते—

॥ स्वभावमार्दवञ्च ॥ १८ ॥

मृदोर्भावो मार्दवम् । स्वभावेन मार्दवं स्वभावमार्दवम् ।
उपदेशानपेक्षमित्यर्थः ॥ एतदपि मानुषस्यायुष आस्रवः ॥ पृथग्यो-
गकरणं किमर्थं ? उत्तरार्थम् । देवायुष आस्रवोऽपि यथा स्यात् ॥

किमेतदेव द्वितीयं मानुषस्यास्रवो ? नेत्युच्यते—

॥ निश्शीलव्रतत्वं च सर्वेषाम् ॥ १९ ॥

चशब्दोऽधिकृतसमुच्चयार्थः । अल्पारम्भपरिग्रहत्वञ्च निः-
शीलव्रतत्वञ्च ॥ शीलानि च व्रतानि च शीलव्रतानि वक्ष्यन्ते ।
निष्क्रान्तः शीलव्रतेभ्यो निःशीलव्रतः । तस्य भावो निःशी-
लव्रतत्वम् ॥ सर्वेषां ग्रहण सकलायुरास्रवप्रतिपत्त्यर्थम् ॥ किं
देवायुषोऽपि भवति ? । सत्यम्, भवति भोगभूमिजापेक्षया ॥

अथ चतुर्थस्यायुषः क आस्रव इत्यत्रोच्यते—

॥ सरागसँयमसँयमासँयमाकामनिर्जरा-
बालतपांसि दैवस्य ॥ २० ॥

सरागसँयमः सँयमासँयमश्च व्याख्यातौ । अकामनिर्जरा—
अकामश्चारकनिरोधवन्धनवध्येषु क्षुत्तृष्णानिरोधब्रह्मचर्यभूशय्यामल-
धारणपरितापादिः । अकामेन निर्जरा अकामनिर्जरा । बालतपो
मिथ्यादर्शनोपेतमनुपायकायक्लेशप्रचुरं निकृतिबहुलव्रतधारणम् ॥
तान्येतानि दैवस्यायुष आस्रवहेतवो वेदितव्याः ॥

किमेतावानेव दैवस्यायुष आस्रवो? नेत्याह—

॥ सम्यक्त्वं च ॥ २१ ॥

किं ? । दैवस्यायुष आस्रव इत्यनुवर्तते ॥ अविशेषाभि-
धानेऽपि सौधर्मादिविशेषगतिः । कुतः? पृथक्करणात् ॥ यद्येवं,
पूर्वसूत्रे उक्त आस्रवविधिरविशेषेण प्रसक्तः; तेन, सरागसँ-
यमसँयमासँयमावपि भवनवास्याद्यायुष आस्रवौ प्राप्नुतः ॥ नैष
दोषः— सम्यक्त्वाभावे तद्यपदेशाभावात्तदुभयमप्यत्रान्तर्भवति ॥

आयुषोऽनन्तरमुद्दिष्टस्य नाम्न आस्रवविधौ वक्तव्ये, तत्राऽ
शुभनाम्न आस्रवप्रतिपत्त्यर्थमाह—

॥ योगवक्रता विसंवादनं चाशुभस्य नाम्नः ॥२२॥

योगस्त्रिप्रकारो व्याख्यातः । तस्य वक्रता कौटिल्यम् ।
 विसंवादमन्यथाप्रवर्तनम् ॥ ननु च नार्थभेदः । योगवक्रतै-
 वान्यथाप्रवर्तनम् ॥ सत्यमेवमेतत्— स्वगता योगवक्रतेत्युच्यते ।
 परगतं विसंवादनं, सम्यग्भ्युदयनिश्रेयसार्थासु क्रियासु प्रवर्त-
 मानमन्यं तद्विपरीतकायवाङ्मनोभिर्विसवादयति मैवं कार्षीरेवं
 कुर्विति ॥ एतदुभयमशुभनामकर्मास्रवकारणं वेदितव्यम् ॥ चश-
 व्देन मिथ्यादर्शनपैशुन्यास्थिरचित्ताकूटमानतुलाकरणपरानिन्दाऽऽ-
 त्मप्रशंसादिः समुच्चीयते ॥

अथ शुभनामकर्मणः क आस्रव इत्यत्रोच्यते—

॥ तद्विपरीतं शुभस्य ॥ २३ ॥

कायवाङ्मनसामृजुत्वमविसंवादनं च तद्विपरीतम् ॥ चश-
 व्देन समुच्चितस्य च विपरीतं ग्राह्यम् । धार्मिकदर्शनसद्भावो-
 पनयनससरणभीरुताप्रमादवर्जनादि ॥ तदेतच्छुभनामकर्मास्रवकारणं
 वेदितव्यम् ॥ आह किमेतावानेव शुभनाम्न आस्रवविधिरुत
 कश्चिदस्ति प्रतिविशेषः ? इत्यत्रोच्यते— यदिदं तीर्थकरनामकर्मा-
 नन्तानुपमप्रभावमचिन्त्यविभूतिविशेषकारणं त्रैलोक्यविजयकरं तस्या-
 स्रवविधिविशेषोऽस्तीति ॥

यद्येवमुच्यतां के तस्यास्रवाः ? इत्यत इदमारभ्यते—

॥ दर्शनविशुद्धिर्विनयसम्पन्नता शीलव्रतेष्वनतिचा-
 रोऽभीक्षणज्ञानोपयोगसंवेगौ शक्तितस्त्यागतपसी सा-
 धुसमाधिर्वैयावृत्त्यकरणमर्हदाचार्यबहुश्रुतप्रवचनभ-
 क्तिरावश्यकापरिहाणिर्मार्गप्रभावना प्रवचनवत्स-
 लत्वमिति तीर्थकरत्वस्य ॥ २४ ॥

जिनेन मगवताऽर्हत्परमोष्ठिनोपादिष्टे निर्ग्रन्थलक्षणे मोक्षव-
 र्त्मनि रुचिर्दर्शनविशुद्धिः प्रागुक्तलक्षणा । तस्याष्टावङ्गानि--
 निश्शक्तित्वं, निष्काङ्क्षिता, विचिकित्साविरहता, अमूढदृष्टिता,
 उपबृंहणं, स्थितीकरणं, वात्सल्यं, प्रभावनं चेति ॥ सम्यग्ज्ञा-
 नादिषु मोक्षसाधनेषु तत्साधनेषु च गुर्वादिषु स्वयोग्यवृत्त्या
 सत्कार आदरो विनयस्तेन सम्पन्नता विनयसम्पन्नता ॥ अहिं-
 सादिषु व्रतेषु तत्प्रतिपालनार्थेषु च क्रोधवर्जनादिषु शीलेषु
 निरवद्या वृत्तिः शीलव्रतेष्वनतिचारः ॥ जीवादिपदार्थस्वतत्त्ववि-
 पये सम्यग्ज्ञाने नित्यं युक्तता अभीक्षणज्ञानोपयोगः ॥ संसा-
 रदुःखान्नित्यमीरुता सवेगः ॥ त्यागो दान, तन्निविधमाहारदा-
 नममयदानं ज्ञानदानं चेति । तच्छक्तितो यथाविधि प्रयुज्य-
 मानं त्याग इत्युच्यते ॥ अनिगूहितवीर्यस्य मार्गाविरोधिकाय-
 क्लेशस्तपः ॥ यथा भाण्डागारे दहने समुत्थिते तत्प्रशमनमनु-
 ष्ठीयते वहूपकारत्वात्तथाऽनेकव्रतशीलसमृद्धस्य मुनेस्तपसः कुत-
 श्चित्प्रत्यूहे समुपस्थिते तत्सन्धारण समाधिः ॥ गुणवत्दुःखो-
 पनिपाते निरवधेन विधिना तदपहरणं वैयावृत्त्यम् ॥ अर्ह-
 दाचार्यबहुश्रुतेषु प्रवचनेषु च भावविशुद्धियुक्तोऽनुरागो भक्तिः ॥
 पण्णामावश्यकक्रियाणां यथाकाल प्रवर्तनमावश्यकपरिहाणिः ॥
 ज्ञानतपोजिनपूजाविधिना धर्मप्रकाशनं मार्गप्रभावना ॥ वत्से
 धेनुवत्सधर्मणि स्नेहः प्रवचनवत्सलत्वम् ॥ तान्येतानि षोडश-
 कारणानि सम्यग्भाव्यमानानि व्यस्तानि समस्तानि च तीर्थ-
 करणामकर्माश्लवकारणानि प्रत्येतव्यानि ॥

इदानीं नामाश्रवाभिधानानन्तरं गोत्राश्रवे वक्तव्ये सति
 नीचैर्गोत्रस्याश्रवविधानार्थमिदमाह--

॥ परात्मनिन्दाप्रशंसे सदसद्गुणोच्छादनोद्भावने

च नीचैर्गोत्रस्य ॥ २५ ॥

तथ्यस्य वा दोषस्योद्भावनं प्रति इच्छा निन्दा । गुणोद्भावनाभिप्रायः प्रशंसा । यथासंख्यमभिसम्बन्धः— परनिन्दा, आत्मप्रशंसेति ॥ प्रतिबन्धकहेतुसन्निधाने सति अनुद्भूतवृत्तिता अनाविर्भाव उच्छादनम् । प्रतिबन्धकाभावेन प्रकाशवृत्तिता उद्भावनम् ॥ अत्रापि च यथाक्रममभिसम्बन्धः— सद्गुणोच्छादनमसद्गुणोद्भावनमिति ॥ तान्येतानि नीचैर्गोत्रस्यास्रवकारणानि वेदितव्यानि ॥

अथोच्चैर्गोत्रस्य क आस्रवविधिरत्रोच्यते—

तद्विपर्ययो नीचैर्वृत्त्यनुत्सेकौ चोत्तरस्य ॥ २६ ॥

तदित्यनेन प्रत्यासत्तेर्नीचैर्गोत्रस्यास्रव. प्रतिनिर्दिश्यते ॥ अनेन प्रकारेण वृत्तिर्विपर्ययः ॥ तस्य विपर्ययस्तद्विपर्ययः ॥ कः पुनरसौ विपर्ययः ? । आत्मनिन्दा, परप्रशंसा, सद्गुणोद्भावनमसद्गुणोच्छादन च ॥ गुणोत्कृष्टेषु विनयेनावनतिर्नीचैर्वृत्तिः । विज्ञानादिभिरुत्कृष्टस्यापि सतस्तत्कृतमदविरहोऽनहङ्कारताऽनुत्सेकः । तान्येतान्युत्तरस्योच्चैर्गोत्रस्यास्रवकारणानि भवन्ति ॥

अथ गोत्रानन्तरमुद्दिष्टस्यान्तरायस्य क आस्रव इत्युच्यते—

॥ विघ्नकरणमन्तरायस्य ॥ २७ ॥

दानादीन्युक्तानि दानलामभोगोपभोगवर्ष्याणि चेत्यत्र ॥ तेषां विहननं विघ्नः । विघ्नस्य करण विघ्नकरणमन्तरायस्यास्रवविधिर्वेदितव्यः ॥ अत्र चोद्यते— तत्प्रदोषनिहवादयो ज्ञानदर्शनावरणादीनां प्रतिनियता आस्रवहेतवो वर्णिताः, किं ते प्रतिनियतज्ञानावरणाद्यास्रवहेतव एव उताविशेषेणेति । यदि प्रतिनियतज्ञानावरणाद्यास्रवहेतव एव, आगमविरोधः प्रसज्यते । आगमे हि

सप्तकर्माणि आयुर्वर्ज्याणि प्रतिक्षणं युगपदास्रवन्तीत्युक्तम् । तद्वि
रोधः स्यात् ॥ अथाविशेषेणास्रवहेतोर्विशेषनिर्देशो न युक्त
इति ॥ अत्रोच्यते— यद्यपि तत्प्रदोषादिभिर्ज्ञानावरणादीनां सर्वासा
कर्मप्रकृतीनां प्रदेशवन्धनियमो नास्ति । तथाप्यनुभागनियमहेतु-
त्वेन तत्प्रदोषनिहवादयो विभज्यन्ते ॥ ३ ॥

॥ इति तन्वार्थवृत्तां सर्वार्थावेदिसञ्ज्ञिकाया षष्ठोऽध्यायः ॥

॥ ॐ नमः परमात्मने वीतरागाय ॥

॥ अथ सप्तमोऽध्यायः ॥

आस्रवपदार्थो व्यख्यातस्तत्प्रारम्भकाले एवोक्तं “शुभः
पुण्यस्येति” तत्सामान्येनोक्तम् । तद्विशेषप्रतिपत्त्यर्थं कः पुनः
शुभ इत्युक्ते इदमुच्यते—

॥ हिंसाऽनृतस्तेयाब्रह्मपरिग्रहेभ्यो विरतिर्ब्रतम् ॥१॥

प्रमत्तयोगात्याणव्यपरोपणं हिंसेत्येवमादिभिः सूत्रैर्हिंसादयो
निर्देक्ष्यन्ते । तेभ्यो विरमणं विरतिर्ब्रतमित्युच्यते ॥ ब्रतमभिस-
न्धिकृतो नियमः ॥ इदं कर्तव्यमिदं न कर्तव्यमिति वा ॥ ननु
च— हिंसादयः परिणामविशेषा अध्रुवाः कथं तेषामर्पादानत्वमु-
च्यते? बुद्ध्यपाये ध्रुवत्वविवक्षोपपत्तेः ॥ यथा धर्माद्विरमतीत्यत्र
य एष मनुष्यः सम्भ्रतवान्निःसं पश्यति— दुष्करो धर्मः फलं
चास्य श्रद्धामात्रगम्यमिति स्वबुद्ध्या सम्प्राप्य निवर्तते ॥ एवमि-

१ भ्रवमपायेऽपादानमिति सूत्रस्य सद्भावात् ॥ २ प्रेक्षापूर्वका-
रीत्यभिप्रायः ॥ ३ आलाचयति ॥

हापि य एष मनुष्यः प्रेक्षापूर्वकारी स पश्यति— य एते हिंसाढ्यः परिणामास्ते पापहेतवः पापकर्मणि प्रवर्तमानानिहैव राजानो दण्डयन्ति परत्र च दुःखमाप्नुवन्तीति— स्वबुद्ध्या सम्प्राप्य निवर्तते ॥ ततो बुद्ध्या ध्रुवत्वविवक्षोपपत्तेरपादानत्वं युक्तम् ॥ विरति-शब्दः प्रत्येकं परिसमाप्यते— हिंसाया विरतिः, अनृताद्विरतिरित्येवमादि ॥ तत्र— अहिंसात्रतमादौ क्रियते प्रधानत्वात् । सत्यादीनि हि तत्परिपालनार्थानि सस्यस्य वृत्तिपरिक्षेपवत् ॥ सर्वसावधानिवृत्तिलक्षणसामायिकापेक्षया एकं व्रतं, तदेव छेदोपस्थापनापेक्षया पञ्चविधमिहोच्यते ॥ ननु च— अस्य व्रतस्यान्वहेतुत्वमनुपपन्नं सँवरहेतुष्वन्तर्भावात् । सँवरहेतवो वक्ष्यन्ते गुप्तिसमित्यादयः । तत्र दृशविधे धर्मे सँर्यमे वा व्रतानामन्तर्भाव इति ॥ नैष दोषः— तत्र सँवरो निवृत्तिलक्षणो वक्ष्यते । प्रवृत्तिश्चात्र दृश्यते हिंसानृतादत्तादानादिक्रियाप्रतीतिः, गुप्त्यादिसँवरपरिकर्मत्वाच्च ॥ व्रतेषु हि कृतपरिकर्मा साधुः सुखेन सँवरं करोतीति ततः पृथक्त्वेनोपदेशः क्रियते ॥ ननु च— षष्ठमणुव्रतमस्ति रात्रिभोजनविरमणं तदिहोपसंख्यातव्यम् । न । भावनास्वन्तर्भावात् । अहिंसाव्रतभावना हि वक्ष्यन्ते । तत्र आलोकितपानभोजनभावना कार्येति ॥

तस्य पञ्चतयस्य व्रतस्य भेदप्रतिपत्त्यर्थमाह—

॥ देशसर्वतोऽणुमहती ॥ २ ॥

देशः एकदेशः । सर्वः सकलः । देशश्च सर्वश्च देशसर्वो ताभ्यां देशसर्वतः । विरतिरित्यनुवर्तते । अणु च महच्चाणुमहती । व्रताभिसम्बन्धान्नपुंसकलिङ्गनिर्देशः ॥ यथासंख्यमभिसम्बध्यते । देशतो विरतिरणुव्रतं सर्वतोविरतिर्महाव्रतमिति द्विधा भिद्यते

१ दशविधधर्मान्यतमे.

प्रत्येकं व्रतम् ॥ एतानि व्रतानि भावितानि वरौषधवधत्नवते
दुःखनिवृत्तिनिमित्तानि भवन्ति ॥

किमर्थं कथं वा भावनं तेषामित्यलोच्यते---

॥ तत्स्थैर्यार्थं भावनाः पञ्चपञ्च ॥ ३ ॥

तेषां व्रतानां स्थिरीकरणायैकैकस्य व्रतस्य पंचपच भावना
वेदितव्याः ॥

यद्येवमाद्यस्याहिंसाव्रतस्य भावनाः का इत्यत्रोच्यते—

॥ वाङ्मनोगुप्तीर्यादाननिक्षेपणसमित्यालो-
कितपानभोजनानि पञ्च ॥ ४ ॥

वाग्गुप्तिः । मनोगुप्तिः । इर्यासमितिः । आदाननिक्षेपण-
समितिः । आलोकितपानभोजनमित्येताः पञ्चाहिंसाव्रतस्य भावनाः ॥

अथ द्वितीयस्य व्रतस्य का इत्यत्रोच्यते—

क्रोधलोभभीरुत्वहास्यप्रत्याख्यानान्यनु-
वीचिभाषणं च पञ्च ॥ ५ ॥

क्रोधप्रत्याख्यानम् । लोभप्रत्याख्यानम् । भीरुत्वप्रत्याख्या-
नम् । हास्यप्रत्याख्यानम् । अनुवीचिभाषणं चेत्येताः पञ्चभावनाः
सत्यव्रतस्य ज्ञेयाः ॥ अनुवीचिभाषणं निरवधानुभाषणमित्यर्थः ॥

इदानीं तृतीयस्य व्रतस्य का भावना इत्यत्राह—

॥ शून्यागारविमोचितावासपरोपरोधाकरणभैक्षशुद्धि-
सद्धर्माविसंवादाः पञ्च ॥ ६ ॥

शून्यागारेषु गिरिगुहातरुकोटरादिप्रावासः । परकीयेषु च

विमोचितेष्वावासः । परेषामुपरोधाकरणम् । आचारशास्त्रमार्गेण
भैक्षशुद्धिः । ममेदं तवेदमिति सधर्मभिरविसंवादः । इत्येताः
पञ्चादत्तादानविरमणव्रतस्य भावनाः ॥

अथेदानीं ब्रह्मचर्यव्रतस्य भावना वक्तव्या इत्यत्राह—

॥ स्त्रीरागकथाश्रवणतन्मनोहराङ्गनिरीक्षणपूर्वरता-
नुस्मरणवृष्येष्टरसस्वशरीरसंस्कारत्यागाः पञ्च ॥७॥

त्यागशब्दः प्रत्येक परिसमाप्यते । स्त्रीरागकथाश्रवणत्यागः ।
तन्मनोहराङ्गनिरीक्षणत्यागः । पूर्वरतानुस्मरणत्यागः । वृष्येष्टरस-
त्यागः । शरीरसंस्कारत्यागश्चेति चतुर्थव्रतस्य भावनाः पञ्च
विज्ञेयाः ॥

अथ पञ्चमव्रतस्य भावनाः का इत्यत्रोच्यते—

॥ मनोज्ञामनोज्ञेन्द्रियविषयरागद्वेषवर्जनानि पञ्च ॥८॥

पञ्चानामिन्द्रियाणां स्पर्शनादीनामिष्टानिष्टेषु विषयेषूपनिप-
तितेषु स्पर्शादिषु रागद्वेषवर्जनानि पञ्च आर्किचन्यस्य व्रतस्य
भावनाः प्रत्येतव्याः ॥

किञ्चान्यद्यथाऽमीषां व्रतानां द्रढिमार्थं भावनाः प्रतीयन्ते
तद्विपश्चिद्विरिति भावनोपदेशः, तथा तदर्थं तद्विरोधिष्वपीत्याह—

॥ हिंसादिष्विहामुत्रापयावद्यदर्शनम् ॥ ९ ॥

अभ्युदयनिःश्रेयसार्थानां क्रियाणां विनाशकप्रयोगोऽपायः ।
अवद्यं गर्ह्यम् । अपायश्चावद्यं चापायावद्ये तयोर्दर्शनमपाया-
वद्यदर्शनं भावयितव्यम् ॥ कः? इहामुत्र च । केषु? हिंसा-
दिषु ॥ कथमिति चेदुच्यते— हिंसाया तावत्, हिंस्रो हि नित्योद्वेज-
नोयः सततानुबद्धवैरश्च इह च वधबन्धपरिक्लेशादीन् प्रतिलभते ।

प्रेत्य चाशुभा गतिम् । गर्हितश्च भवतीति हिंसायां व्युपरमः
 श्रेयान् ॥ तथा अनृतवादी अश्रद्धेयो भवति इहैव च जिह्वा-
 छेदादीन् प्रतिलभते । मिथ्याख्यानदुःखितेभ्यश्च बद्धवैरेभ्यो
 बहूनि व्यसनान्यवामोति प्रेत्य चाशुभां गतिं, गर्हितश्च भवतीति
 अनृतवचनात् व्युपरमः श्रेयान् ॥ तथा स्तेनः परद्रव्यापहरणासक्तः
 सर्वस्योद्वेजनीयो भवति । इहैव चाभिघातवधबन्धहस्तपादकर्णनासो-
 त्तरोष्ठच्छेदनभेदनसर्वस्वहरणादीन् प्रतिलभते प्रेत्य चाशुभां गतिं,
 गर्हितश्च भवतीति स्तेयात् व्युपरतिः श्रेयसी ॥ तथा अब्रह्मचारी
 मदविभ्रमोद्भ्रान्तचित्तो वनगज इव वासितावञ्चितो विवशो बध-
 वन्धनपरिक्लेशाननुभवति । मोहाभिभूतत्वाच्च कार्याकार्यानभिज्ञो
 न किञ्चित्कुशलमाचरति । पराङ्गनालिङ्गनसङ्गकृतरतिश्चैव वैरानु-
 बन्धिनो लिङ्गच्छेदनवधवन्धसर्वस्वहरणादीनपायान् प्राप्नोति । प्रेत्य
 चाशुभां गतिमश्नुते, गर्हितश्च भवति, अतो विरतिरात्माहिता ॥
 तथा परिग्रहवान् शकुनिरिव गृहीतमांसखण्डोऽन्येषां तदर्थिनां
 पतत्रिणामिहैव तस्कारादीनामभिभवनीयो भवति । तदर्जनरक्षण-
 प्रयत्नकृतांश्च दोषान् बहून्वामोति न चास्य तृप्तिर्भवति इन्धनै-
 रिवाम्नेः । लोभाभिभूतत्वाच्च कार्याकार्यानपेक्षो भवति प्रेत्य चाशुभां
 गतिमास्कन्दते । लुब्धोऽयमिति गर्हितश्च भवतीति तद्विरमणं
 श्रेयः ॥ एवं हिंसादिष्वपायावद्यदर्शनं भावनीयम् ॥

हिंसादिषु भावनान्तरप्रतिपादनार्थमाह—

॥ दुःखमेव वा ॥ १० ॥

हिंसादयो दुःखमेवेति भावयितव्याः ॥ कथं हिंसादयो
 दुःखम् ? दुःखकारणत्वात् । यथा अन्नं वै प्राणा इति ॥ कार-
 णस्य कारणत्वाद्वा यथा धनं प्राणा इति । धनकारणमन्नपानं
 अन्नपानकारणाः प्राणा इति ॥ तथा हिंसादयोऽसद्वेद्यकर्मकारणम् ।

असद्वेद्यकर्म च दुःखकारणमिति दुःखकारणे दुःखकारणकारणे वा
दुःखोपचारः ॥ तदेतत् दुःखमेवेति भावनं परात्मसाक्षिकमवग-
न्तव्यम् (१) ॥ ननु च तत्सर्वं न दुःखमेव विषयरतिसुखसद्भावात् ।
न तत्सुखं वेदनाप्रतिकारत्वात्कच्छूकण्डूयनवत् ॥

पुनरपि भावनान्तरार्थमाह—

॥ मैत्रीप्रमोदकारुण्यमाध्यस्थानि च सत्त्वगुणा-
धिकक्लिश्यमानाविनेयेषु ॥ ११ ॥

परेषा दुःखानुत्पत्त्यभिलाषो मैत्री । वदनप्रसादादिभिरभि-
व्यज्यमानान्तर्भक्तिरागः प्रमोदः । दीनानुग्रहभावः कारुण्यम् ।
रागद्वेषपूर्वकपक्षपाताभावो माध्यस्थम् । दुष्कर्मविपाकवशान्नाना-
योनिषु सीदन्तीति सत्त्वा जीवाः । सम्यग्ज्ञानादिभिः प्रकृष्टा
गुणाधिकाः । असद्वेद्योदयापादितक्लेशाः क्लिश्यमानाः । तत्त्वार्थ-
श्रवणग्रहणाभ्यामसम्पादितगुणा अविनेयाः । एतेषु सत्त्वादिषु
यथासंख्यं मैत्र्यादीनि भावयितव्यानि ॥ सर्वसत्त्वेषु मैत्री, गुणा-
धिकेषु प्रमोदः, क्लिश्यमानेषु कारुण्य, अविनेयेषु माध्यस्थमित्येवं
भावयतः पूर्णान्यहिंसादीनि व्रतानि भवन्ति ॥

पुनरपि भावनान्तरमाह—

॥ जगत्कायस्वभावौ वा संवेगवैराग्यार्थम् ॥ १२ ॥

जगत्स्वभावस्तावदनादिरनिघनो वेत्रासनश्लरीमृदङ्गनिभः ।
अत्र जीवा अनादिसंसारेऽनन्तकालं नानायोनिषु दुःखं भोजं-
भोजं पर्यटन्ति । न चात्र किञ्चिन्नियतमस्ति । जलबुद्बुदोपमं

१ अत्र ' परत्रात्रसाक्षिकमिति पाठस्तालपत्रपुस्तके वर्तते ।
परन्नात्मसाक्षिकमित्यन्यः पाठस्तृतीयपुस्तके वर्तते ॥

जीवितं, विद्युन्मेघादिविकारचपला भोगसम्पद इत्येवमादि जगत्स्व-
भावचिन्तनात्संसारात्संवेगो भवति ॥ कायस्वभावश्च अनित्यता दुःख-
हेतुत्वं निःसारता अशुचित्वमित्येवमादि ॥ कायस्वभावचिन्तनाद्वि-
षयरागनिवृत्तेर्वैराग्यमुपजायते इति जगत्कायस्वभावौ भावयितव्यौ ॥

अत्राह उक्तं भगवता हिंसादिनिवृत्तिर्त्रतमिति, तत्र
न जानीमः के हिंसादयः क्रियाविशेषा इत्यत्रोच्यते । युगप-
द्वक्तुमशक्यत्वात्तलक्षणनिर्देशस्य क्रमप्रसङ्गे याऽसावादौ चोदिता
सैव तावदुच्यते—

॥ प्रमत्तयोगात्प्राणव्यपरोपणं हिंसा ॥ १३ ॥

प्रमादः सकषायत्व तद्धानात्मपरिणामः प्रमत्तः प्रमत्तस्य
योगः प्रमत्तयोगः तस्मात्प्रमत्तयोगात् इन्द्रियादयो दशप्राणास्तेषां
यथासंभवं व्यपरोपण वियोगकरणं हिंसेत्यभिधीयते ॥ सा प्राणिनो
दुःखहेतुत्वादधर्महेतुः ॥ प्रमत्तयोगादिति विशेषणं केवलं प्राणव्य-
परोपणं नाधर्मायेति ज्ञापनार्थम् ॥ उक्तं च— वियोजयति चासु-
भिर्न च वधेन संयुज्यते इति ॥ उक्तं च— उच्चाळिदंमि पादे
इरियासमिदस्स णिग्गमहाणे । आवादेज्ज कुळिङ्गो मरेज्जं तं
जौगमासेज्जं ॥ १ ॥ णहि तस्स तण्णिमित्तो वन्धो सुहमोवि
देसिदो समये ॥ मुच्छापारिग्गहोत्ति य अइज्जप्पमाणदो मणिदो
॥ २ ॥ ननु च प्राणव्यपरोपणाभावेऽपि प्रमत्तयोगमात्रादेव
हिंसेष्यते । उक्तं च— मरदु व जियदु व जीवो अयदा-
चारस्स णिच्छिदा हिंसा । पयदस्स णत्थि वन्धो हिंसामि-
त्तेण समिदस्स ॥ १ ॥ इति । नैष दोषः । अत्रापि प्राणव्य-

१ एकेन्द्रियादिषु यावतां सम्भवस्तावता व्यपरोपणम् । २ त्रियेत
३ पादयोगम्. ४ आसाद्य. ५ अध्यात्म ॥

परोपणमस्ति भावलक्षणम् ॥ तथा चोक्तम्— स्वयमेवात्मनाऽऽत्मानं हिनस्त्यात्मा प्रमादवान् ॥ पूर्वं प्राप्यन्तराणान्तु पश्चात्स्याद्वा न वा वधः ॥ १ ॥ इति ॥

आह अभिहितलक्षणा हिंसा; तदनन्तरोद्दिष्टमनृतं किं लक्षणमित्यत्रोच्यते—

॥ असदभिधानमनृतम् ॥ १४ ॥

सच्छब्दः प्रशसावाची न सदसदप्रशस्तमिति यावत् । असतोऽर्थस्याभिधानमसदभिधानमनृतम् ॥ ऋतं सत्यं न ऋतमनृतम् ॥ किं पुनरप्रशस्तं ? प्राणिपीडाकरं यत्तदप्रशस्तम् ॥ विद्यमानार्थविषयं वा अविद्यमानार्थविषयं वा ॥ उक्तं च— प्रागेवाहिंसाप्रतिपालनार्थमितरद्भ्रतमिति । तस्माद्धिंसाकर्मवचोऽनृतमिति निश्चयेयम् ॥

अथानृतानन्तरमुद्दिष्टं यस्तेयं तस्य किं लक्षणमित्यत आह—

॥ अदत्तादानं स्तेयम् ॥ १५ ॥

आदानं ग्रहणमदत्तस्यादानमदत्तादानं स्तेयमित्युच्यते । यद्येवं कर्मनोर्कर्मग्रहणमपि स्तेयं प्राप्नोति अन्येनादत्तत्वात् ॥ नैष दोषः । दानादाने यत्र सम्भवतस्तत्रैव स्तेयव्यवहारः । कुतः ? अदत्तग्रहणसामर्थ्यात् ॥ एवमपि भिक्षोर्ग्रामनगरादिषु भ्रमणकाले रथ्याद्वारादिप्रवेशाददत्तादानं प्राप्नोति ॥ नैष दोषः सामान्येन मुक्तत्वात् ॥ तथाहि— अयं भिक्षुः पिहितद्वारादिषु न प्रविशति अमुक्तत्वात् ॥ अथवा प्रमत्तयोगादित्यनुवर्तते प्रमत्तयोगाददत्तादानं यत् तस्तेयमित्युच्यते ॥ न च रथ्यादि प्रविशतः प्रमत्तयोगोऽस्ति । तेनैतदुक्तं भवति यत्र संकेशपरिणामेन प्रवृत्तिस्तत्र स्तेयं भवति बाह्यवस्तुनो ग्रहणे वाऽग्रहणे च ॥

अथ चतुर्थमत्रश्च किं लक्षणमित्यत्रोच्यते—

॥ मैथुनमत्रह ॥ १६ ॥

स्त्रीपुंसयोश्चारित्रमोहोदये सति रागपरिणामाविष्टयोः पर-
स्परस्पर्शनं प्रति इच्छा मिथुनम् । मिथुनस्य कर्म मैथुनमित्यु-
च्यते । न सर्वं कर्म । कुतः— लोके शाम्ने च तथा प्रसिद्धेः ।
लोके तावदागोपालादिप्रसिद्धं स्त्रीपुंसरागपरिणामनिमित्तं चेष्टितं
मैथुनमिति । शाम्नेऽपि अश्ववृषभयोर्मैथुनेच्छायामित्येवमादिषु तदेव
गृह्यते ॥ अपि च प्रमत्तयोगादित्यनुवर्तते तेन स्त्रीपुंसमिथुनविषयं
रतिमुखार्थं चेष्टितं मैथुनमिति गृह्यते न सर्वम् ॥ अहिंसादयो
धर्मा यस्मिन् परिपाल्यमाने वृंहन्ति वृद्धिसुपयान्ति तद्ब्रह्म ।
न ब्रह्म अब्रह्म । किं तत् ? मैथुनम् ॥ तत्र हिंसादयो दोषाः
पुष्यन्ति ॥ यस्मान्मैथुनसेवनप्रवणः स्थास्त्रैश्चरिष्यन् प्राणिनो
हिनस्ति । मृषावादमाचष्टे । अदत्तमादत्ते । सचेतनमितरच्च परिग्रहं
गृह्णाति ॥

अथ पञ्चमस्य परिग्रहस्य किं लक्षणमित्यत आह—

॥ मूर्च्छा परिग्रहः ॥ १७ ॥

मूर्च्छेत्युच्यते । का मूर्च्छा ? बाह्यानां गोमहिषमणिमुक्ता-
दीना चेतनाचेतनानां रागादीनामुपधीना च संरक्षणार्जनसंस्कारा-
दिलक्षणाव्यावृत्तिर्मूर्च्छा ॥ ननु च— लोके वातादिप्रकोपविशेषस्य
मूर्च्छेति प्रसिद्धिरस्ति तद्ग्रहणं कस्मान्न भवति ? सत्यमेवैतत् ।
मूर्च्छेतिरयं मोहसामान्ये वर्तते । सामान्यचोदनाश्च विशेषेष्वव-
तिष्ठन्त इत्युक्ते विशेषे व्यवस्थितः परिगृह्यते । परिग्रहप्रकरणात् ॥
एवमपि वाक्षस्य परिग्रहत्वं न प्राप्नोति । अध्यात्मिकस्य संग्रह-
णात् ॥ सत्यमेवैतत्— प्रधानत्वादभ्यन्तर एव संगृह्यते । असत्यपि

वाद्ये ममेदमिति सङ्कल्पवान् सपरिग्रहो भवति ॥ अथ वाद्यः परि-
ग्रहो न भवत्येव । भवति च मूर्च्छाकारणत्वाद्यदि ममेदमिति, सङ्कल्प-
परिग्रहसञ्ज्ञानाद्यपि परिग्रहः प्राप्नोति; तदपि हि ममेदमिति सङ्क-
ल्प्यते रागादिपरिणामवत् ॥ नैष दोषः— प्रमत्तयोगादित्यनुवर्तते ।
ततो ज्ञानदर्शनचारित्रवतोऽप्रमत्तस्य मोहाभावान्न मूर्च्छाऽस्तीति
निःपरिग्रहत्वं सिद्धम् ॥ किञ्च तेषां ज्ञानार्थानामहेयत्वादात्म-
स्वभावत्वादपरिग्रहत्वं । रागादयः पुनः कर्मोदयतन्त्रा इति अना-
त्मस्वभावत्वाद्भेदाः । ततस्तेषु सङ्कल्पः परिग्रह इति युज्यते ।
तन्मूलाः सर्वे दोषाः ॥ ममेदमिति हि सति सकल्पे संरक्ष-
णादयः सञ्जायन्ते । तत्र च हिंसाऽवश्यम्भाविनी । तदर्थमनृतं
जल्पति । चौर्यं वा आचरति । मैथुने च कर्मणि प्रयतते ।
तत्प्रभवा नरकादिषु दुःखप्रकाराः ॥

एवमुक्तेन प्रकारेण हिंसादिदोषदर्शिनोऽहिंसादिगुणाहि-
तचेतसः परमप्रयत्नस्याहिंसादीनि व्रतानि यस्य सन्ति सः—

॥ निश्शल्यो व्रती ॥ १८ ॥

शृणाति हिनस्तीति शल्यम् । शरीरानुप्रवेशिकाण्डादि-
प्रहरणं तच्छल्यमिव शल्यं, यथा तत् प्राणिनो वाधाकरं तथा
शरीरमानसवाधाहेतुत्वात्कर्मोदयविकारः शल्यमित्युपचर्यते ॥ तत्रि-
विधम्— मायाशल्यम् । निदानशल्यम् । मिथ्यादर्शनशल्यमिति ॥
माया निकृतिर्वञ्चना । निदान विषयभोगाकाङ्क्षा । मिथ्यादर्श-
नमतत्त्वश्रद्धानम् । एतस्मान्निविधाच्छल्यान्निष्क्रान्तो निश्शल्यो
व्रती इत्युच्यते ॥ अत्र चोद्यते— शल्याभावान्निःशल्यः ता-
भिसम्बन्धाद्भ्रती, न निश्शल्यत्वाद्भ्रती भवितुमर्हति । नहि देवदत्तो
दण्डसम्बन्धाच्छ्रती भवति इत्यत्रोच्यते— उभयविशेषणविशिष्टत्वान्न

हिंसाद्युपरतिमात्रसम्बन्धात् व्रती भवत्यन्तरेण शल्याभावम् । सति शल्यापगमे व्रतसम्बन्धात् व्रती विवक्षितो यथा बहुक्षीरघृतो गोमानिति व्यपदिश्यते । बहुक्षीरघृताभावात्सतीष्वपि गोषु न-
गोमाँस्तथा सशल्यत्वात्सत्वपि व्रतेषु न व्रती ॥

यस्तु निःशल्यः स व्रती । तस्य भेदप्रतिपत्त्यर्थमाह—

॥ अगार्यनगारश्च ॥ १९ ॥

प्रतिश्रयार्थिभिः अङ्गयते इति अगारं वेदम्, तद्वानगारी ।
न विद्यते अगारमस्येत्यनगारः ॥ द्विविधो व्रती अगारी अनगार-
श्चेति ॥ ननु चात्र विपर्ययोऽपि प्राप्नोति— शून्यागारदेवकुलाद्या-
वासस्य मुनेरगारित्वं, अनिवृत्तविषयतृष्णस्य कुतश्चित्कारणाद् गृहं
विमुच्य वने वसतोऽनगारत्वञ्च प्राप्नोतीति ॥ नैष दोषः ।
भावागारस्य विवक्षितत्वात् ॥ चारित्रमोहोदये सत्यगारसम्बन्धं
प्रत्यनिवृत्तः परिणामो भावागारमित्युच्यते ॥ स यस्यासावगारी ॥
वने वसन्नपि च गृहे वसन्नपि तदभावादनगार इति च भवति ॥
ननु चागारिणो व्रतित्वं न प्राप्नोति असकलव्रतत्वात् ॥ नैष दोषः ।
नैगमादिनयापेक्षया अगारिणोऽपि व्रतित्वमुपपद्यते । नगरावासवत् ॥
यथा गृहे अपवरके वा वसन्नपि नगरावास इत्युच्यते । तथा
असकलव्रतोऽपि नैगमसंग्रहव्यवहारनयापेक्षया व्रतीति व्यपदिश्यते ॥

अत्राह किं हिंसादीनामन्यतमस्माद्यः प्रतिनिवृत्तः स
खल्वगारी व्रती^१ । नैवम् ॥ किं तर्हि^२ । पञ्चतथ्या अपि विरतेर्वै-
कल्येन विवक्षित इत्युच्यते—

॥ अणुव्रतोऽगारी ॥ २० ॥

अणुशब्दोऽल्पवचनः । अणूनि व्रतान्यस्य अणुव्रतोऽगारी-
त्युच्यते ॥ कथमस्य व्रतानामणुत्वं ? सर्वसावधनिवृत्यसम्भवात् ॥
कृतस्तर्ह्यसौ निवृत्तः ? त्रसप्राणिव्यपरोपणान्निवृत्तः अगारीत्याद्य-
मणुव्रतम् ॥ स्नेहमोहादिवशाद् गृहविनाशे ग्रामविनाशे वा कारण-
मित्यमिमतादसत्यवचनान्निवृत्तो गृहीति द्वितीयमणुव्रतम् ॥ अन्य-
पीडाकरपार्थिवमयादिवशादवश्यं परित्यक्तमपि यददत्त तत्. प्रति-
निवृत्तादरः श्रावक इति तृतीयमणुव्रतम् ॥ उपात्ताया अनुपात्ता-
याश्च पराङ्गनायाः सङ्गान्निवृत्तरतिर्गृहीति चतुर्थमणुव्रतम् ॥ धन-
धान्यक्षेत्रादीनामिच्छावशात् कृतपरिच्छेदो गृहीति पञ्चममणुव्रतम् ॥

आह अपरित्यक्तागारस्य किमेतावानेव विशेषः आहोस्वि-
दस्ति कश्चिदन्योऽपीत्यत आह—

॥ दिग्देशानर्थदण्डविरतिसामायिकप्रोषधोपवासो-
पभोगपरिभोगपरिमाणातिथिसंविभागव्रतसम्पन्नश्च ॥

विरतिशब्दः प्रत्येक परिसमाप्यते । दिग्विरतिः । देश-
विरतिः । अनर्थदण्डविरतिरिति ॥ एतानि त्रीणि गुणव्रतानि
व्रतशब्दस्य प्रत्येकमभिसम्बन्धात् ॥ तथा सामायिकव्रतम् । प्रोष-
धोपवासव्रतम् । उपभोगपरिभोगपरिमाणव्रतम् । अतिथिसंविभाग-
व्रतमिति ॥ एतैर्व्रतैः सम्पन्नो गृही विरताविरत इत्युच्यते ।
तद्यथा— दिक्प्राच्यादिः तत्र प्रसिद्धैरभिज्ञानैरवधिं कृत्वा निय-
मनं दिग्विरतिव्रतम् ॥ ततो वहिस्त्रसस्थावरव्यपरोपणनिवृत्तेर्भहा-
व्रतत्वमवसेयम् । तत्र लाभे सत्यपि परिणामस्य निवृत्तेर्लोभनिरा-
सश्च कृतो भवति ॥ ग्रामादीनामवधृतपरिमाणप्रदेशो देशः । ततो
बहिर्निवृत्तिर्देशविरतिव्रतम् । पूर्ववद्बहिर्भहाव्रतत्वं व्यवस्थाप्यम् ॥
असत्युपकारे पापादानहेतुरनर्थदण्ड । ततो विरतिरनर्थदण्डविरतिः ॥

अनर्थदण्डः पंचविधः । अपध्यानम् । पापोपदेशः । प्रमादाचरितम् ।
हिंसाप्रदानम् । अशुभश्रुतिरिति ॥ तत्र परेपा जयपराजयवधवन्ध-
नाङ्गच्छेदपरस्वहरणादि कथं स्यादिति मनसा चिन्तनमपध्यानम् ॥
तिर्यक्केशवाणिज्यप्राणिवधकारम्भकादिषु पापसंयुक्तं वचनं पापोप-
देशः ॥ प्रयोजनमन्तरेण वृक्षादिच्छेदनभूमिकुट्टनसलिलसेचनाद्यव-
धकार्यं प्रमादाचरितम् ॥ विपकण्टकगस्त्रामिरज्जुकशादण्डादिहिं-
सोपकरणप्रदानं हिंसाप्रदानम् ॥ हिंसागारादिप्रवर्धनदुष्टकथाश्रव-
णशिक्षणव्यापृतिरशुभश्रुतिः ॥ समेकीभावे वर्तते । तद्यथा सङ्गतं
घृतं सङ्गतं तैलमित्युच्यते एकीभूतमिति गम्यते । एकत्वेन अयनं
गमनं समयः, समय एव सामायिकं, समयः प्रयोजनमस्येति वा
विगृह्य सामायिकम् ॥ इयति देशे एतावति काले इत्यवधारिते
सामायिके स्थितस्य महाव्रतत्वं पूर्ववद्वेदितव्यम् ॥ अणुस्थूलकृ-
तहिंसादिनिवृत्तेस्संयमप्रसङ्ग इति चेन्न । तद्भातिकर्मोदयासद्भावात् ॥
महाव्रतत्वाभाव इति चेदुपचाराद्राजकुले सर्वगतचैत्राभिधानवत् ॥
प्रोषधशब्दः पर्वपर्यायवाची ॥ शब्दादिग्रहणं प्रति निवृत्तौत्सु-
क्यानि पञ्चापीन्द्रियाण्युपेत्य तस्मिन् वसन्तीत्युपवासः । चतुर्विधा-
हारपरित्याग इत्यर्थः ॥ प्रोषधे उपवासः प्रोषधोपवासः । स्वशरीर-
संस्कारकारणस्नानगन्धमाल्याभरणादिविरहितः शुभावकाशे साधु-
निवासे चैत्यालये स्वप्रोषधोपवासगृहे वा धर्मकथाचिन्तनावहि-
तान्तःकरणः सन्नुपवसेत् निरारम्भश्रावक ॥ उपभोगोऽशनपान-
गन्धमाल्यादिः । परिभोग आच्छादनप्रावरणालङ्कारशयनासनगृह-
यानवाहनादिः । तयोः परिमाणमुपभोगपरिभोगपरिमाणम् ॥ मधु
मांसं मद्यञ्च सदा परिहर्तव्यं तसघाताच्चिवृत्तचेतसा ॥ केतक्यर्जुन-
पुष्पादीनि शृंगवेरमूलकादीनि बहुजन्तुयोनिस्थानान्यनन्तकायव्य-
पदेशार्हाणि परिहर्तव्यानि बहुघाताल्पफलत्वात् ॥ यानवाहनाभर-

णादिष्वेतावदेवेष्टमतोऽन्यदनिष्टमित्यनिष्टान्निवर्तनं कर्तव्यं कालनि-
यमेन यावज्जीवं वा यथाशक्ति ॥ सँयममविनाशयन्नततीत्यतिथिः ।
अथवा नास्य तिथिरस्तीत्यतिथिः अनियतकालागमन इत्यर्थः ॥
अतिथये सँविभागोऽतिथिसँविभागः । स चतुर्विधः— भिक्षोपकरणौ-
षधप्रतिश्रयभेदात् ॥ मोक्षार्थमभ्युद्यतायातिथये सँयमपरायणाय
शुद्धाय शुद्धचेतसा निरवद्या भिक्षा देया । धर्मोपकरणानि च
सम्यग्दर्शनाद्युपबृहणानि दातव्यानि । औषधमपि योग्यमुपयोज-
नीयम् । प्रतिश्रयश्च परमधर्मश्रद्धया प्रतिपादयितव्य इति ॥ च
शब्दो वक्ष्यमाणगृहस्थधर्मसमुच्चयार्थः ॥

कः पुनरसौ ?—

॥ मारणान्तिकीं सल्लेखनां जोषिता ॥ २२ ॥

स्वपरिणामोपात्तस्यायुष इन्द्रियाणां बलानां च कारणवशा-
त्सँहृयो मरणम् । अन्तग्रहणं तद्भवमरणप्रतिपत्त्यर्थम् । मरणमन्तः
मरणान्तः । स प्रयोजनमस्य इति मारणान्तिकी ॥ सम्यक्कायक-
षायलेखना सल्लेखना । कायस्य बाह्यस्याभ्यन्तराणां च कषायाणां
तत्कारणहापनक्रमेण सम्यग्लेखना सल्लेखना । ता मारणान्तिकीं
सल्लेखनां जोषिता सेविता गृहीत्यभिसम्बध्यते ॥ ननु च विस्प-
ष्टार्थं सेवितेत्येवं वक्तव्यम् । न । अर्थविशेषोपपत्तेः । न केवल
सेवनमिह परिगृह्यते । किं तर्हि ? प्रीत्यर्थोऽपि— यस्मादसत्यां
प्रीतौ बलान्न सल्लेखना कार्यते । सत्यां हि प्रीतौ स्वयमेव
करोति ॥ स्यान्मतमात्मवधः प्राप्नोति स्वाभिसन्धिपूर्वकायुरादिनि-
वृत्तेः ॥ नैष दोषः । अप्रमत्तत्वात् । प्रमत्तयोगात्प्राणव्यपरोपणं
हिंसेत्युक्तम् । न चास्य प्रमादयोगोऽस्ति । कुतः ? रागाद्यभावात् ।

१ तिथिपूर्वोत्सवाः सर्वे त्यक्ता येन महात्मना ॥ अतिथिं तं
विजानीयाच्छेषमभ्यागतं विदुः ॥ १ ॥

रागद्वेषमोहाविष्टस्य हि विषशस्त्राद्युपकरणप्रयोगवशादात्मानं घ्नतः स्वघातो भवति, न सल्लेखना प्रतिपन्नस्य रागादयः सन्ति ततो नात्मवधदोषः ॥ उक्तं च— रागादीणमणुष्या अहिंसगर्त्तं भासिदं समये । तेसिं चेदुप्पत्ती हिंसेत्ति जिणेहि णिदिट्ठा ॥१॥ किञ्च— मरणस्यानिष्टत्वाद्यथा वणिजो विविधपण्यदानादानसञ्चयपरस्य स्वगृहविनाशोऽनिष्टः, तद्विनाशकारणे च कुतश्चिदुपस्थिते यथाशक्ति च परिहरति, दुःपरिहारे च पण्यविनाशो यथा न भवति तथा यतते एवं गृहस्थोऽपि व्रतशीलपण्यसञ्चये प्रवर्तमानः तदाश्रयस्य न पातमभिवाञ्छति । तदुपप्लवकारणे चोपस्थिते स्वगुणाविरोधेन परिहरति । दुःपरिहारे च यथा स्वगुणविनाशो न भवति तथा प्रयतत इति कथमात्मवधो भवेत् ॥

अत्राह निःशल्यो व्रतीत्युक्तं तत्र च तृतीयं शल्यं मिथ्यादर्शनम् । ततः सम्यग्दृष्टिना व्रतिना निःशल्येन भवितव्यमित्युक्तं तत्सम्यग्दर्शनं किं सापवादं निरपवादमिति? उच्यते— कस्यचिन्मोहनीयावस्थाविशेषात्कदाचिदिमे भवन्त्यपवादाः—

॥ शङ्काकाङ्क्षाविचिकित्साऽन्यदृष्टिप्रशंसासंस्तवाः

सम्यग्दृष्टेरतिचाराः ॥ २३ ॥

निःशङ्कितत्वादयो व्याख्याता दर्शनविशुद्धिरित्यत्र । तत्प्रतिपक्षभूताः शङ्कादयो वेदितव्याः । अथ प्रशंसासंस्तवयोः को विशेषः? मनसा मिथ्यादृष्टेर्ज्ञानचारित्रगुणोद्भावनं प्रशंसा, भूताभूतगुणोद्भाववचनं संस्तव इत्ययमनयोर्भेदः ॥ ननु च सम्यग्दर्शनमष्टाङ्गमुक्तं तस्यातिचारैरप्यष्टभिर्भवितव्यम् ॥ नैष दोषः ॥ व्रतशीलेषु पञ्चपञ्चातिचारा इत्युत्तरत्र विवक्षुणाऽऽचार्येण प्रशं-

१ अनुत्पाद इत्यर्थः २ अहिंसकत्वमिति.

सासंस्तवयोरितरानतिचारानन्तर्भाव्य पञ्चैवातिचारा उक्ताः ॥

आह सम्यग्दृष्टेरतिचारा उक्ताः किमेवं व्रतशीलेष्वपि भवन्तीति । ओमित्युक्त्वा तदतिचारसंख्यानिर्देशार्थमाह—

॥ व्रतशीलेषु पञ्च पञ्च यथाक्रमम् ॥ २४ ॥

व्रतानि च शीलानि च व्रतशीलानि तेषु व्रतशीलेषु । शीलग्रहणमनर्थकम्, व्रतग्रहणेनैव सिद्धेः ॥ नानर्थकम्— विशेषज्ञापनार्थं व्रतपरिरक्षणार्थं शीलमिति दिग्विरत्यादीनीह शील-ग्रहणेन गृह्यन्ते ॥

अगार्थधिकारात् अगारिणो व्रतशीलेषु पञ्च पञ्चाति-चारा वक्ष्यमाणा यथाक्रम वेदितव्याः । तद्यथा— आद्यस्य ताव-दहिंसाव्रतस्य—

॥ बन्धवधच्छेदातिभारारोपणान्नपाननिरोधाः ॥ २५ ॥

अभिमतदेशगतिनिरोधहेतुर्बन्धः ॥ दण्डकशावेत्रादिभिरभि-घातः प्राणिना वधः । न प्राणव्यपरोपणम् । ततः प्रागेवास्य विनिवृत्तत्वात् ॥ कर्णनासिकादीनामवयवानामपनयनं छेदः ॥ न्याय्यभारादतिरिक्तवाहनमतिभारारोपणम् ॥ गवादीनां क्षुत्पिपासाबाधाकरणमन्नपाननिरोधः ॥ एते पञ्चाहिंसाणुव्रतस्यातिचाराः ॥

॥ मिथ्योपदेशरहोभ्याख्यानकूटलेखक्रिया-

न्यासापहारसाकारमन्त्रभेदाः ॥ २६ ॥

अभ्युदयनिःश्रेयसार्थेषु क्रियाविशेषेषु अन्यस्यान्यथा प्रव-र्तनमतिसन्धापनं वा मिथ्योपदेशः । यत्स्त्रीपुंसाभ्यामेकान्तेऽनुष्ठि-तस्य क्रियाविशेषस्य प्रकाशनं तद्रहोभ्याख्यानं वेदितव्यम् । अन्येनानुक्तं यत्किञ्चित्परप्रयोगवशादेवं तेनोक्तमनुष्ठितमिति वंच-

नानिमित्तं लेखनं कूटलेखक्रिया । हिरण्यादेर्द्रव्यस्य निक्षेप्तुर्वि-
स्मृतसंख्यस्याल्पसंख्येयमादधानस्यैवमित्यनुज्ञानवचनं न्यासापहारः ।
अर्थप्रकरणाङ्गविकारभ्रूनिक्षेपणादिभिः पराकृतमुपलभ्य तदाविष्क-
रणमसूयादिनिमित्तं यत्तत्साकारमन्त्रभेद इति कथ्यते ॥ त एते
सत्याणुव्रतस्य पञ्चातिचारा बोद्धव्याः ॥

॥ स्तेनप्रयोगतदाहतादानविरुद्धराज्यातिक्रमहीना-
धिकमानोन्मानप्रतिरूपकव्यवहाराः ॥ २७ ॥

मुष्णन्तं स्वयमेव वा प्रयुंक्तेऽन्येन वा प्रयोजयति प्रयु-
क्तमनुमन्यते वा यतः स स्तेनप्रयोगः । अप्रयुक्तेनाननुमतेन
च चौरेणानीतस्य ग्रहणं तदाहतादानम् । उचितन्यायादन्येन
प्रकारेण दानग्रहणमतिक्रमः । विरुद्धं राज्यं विरुद्धराज्यं विरु-
द्धराज्येऽतिक्रमः विरुद्धराज्यातिक्रमः । तत्र ह्यल्पमूल्यलभ्यानि
महाध्यानि द्रव्याणीति प्रयत्नः ॥ प्रस्थादि मान, तुलाद्युन्मा-
नमेतेन न्यूनानान्यस्मै देयमधिकेनात्मनो ग्राह्यमित्येवमादिकूटप्रयोगो
हीनाधिकमानोन्मानम् ॥ कृत्रिमैर्हिरण्यादिभिर्वचनापूर्वको व्यवहारः
प्रतिरूपकव्यवहारः ॥ त एते पञ्चादत्तादानाणुव्रतस्यातिचाराः ॥

॥ परविवाहकरणेत्वरिकापरिगृहीताऽपरिगृहीताग-
मनानङ्गक्रीडाकामतीव्राभिनिवेशाः ॥ २८ ॥

कन्यादानं विवाहः परस्य विवाहः परविवाहः परवि-
वाहस्य करणं परविवाहकरणम् । परपुरुषानेति गच्छतीत्येवं-
शीला इत्वरिका, कुत्सायां क इत्वरिका । या एकपुरुषभर्तृका
सा परिगृहीता । या गणिकात्वेन पुँश्चलित्वेन वा परपुरुषग-
मनशीला अस्वामिका सा अपरिगृहीता । परिगृहीता चाप-
रिगृहीता च परिगृहीतापरिगृहीते । इत्वरिके च ते परिगृ-

हीतापरिगृहीते च इत्वरिकापरिगृहीताऽपरिगृहीते, तयोर्गमने
इत्वरिकापरिगृहीतापरिगृहीतागमने । अङ्गं प्रजननं योनिश्च
ततोऽन्यत्र क्रीडा अनङ्गक्रीडा । कामस्य प्रवृद्धः परिणामः
कामतीव्रामिनिवेशः । त एते पञ्च स्वदारसन्तोषत्रतस्यातिचाराः॥

॥ क्षेत्रवास्तुहिरण्यसुवर्णघनधान्यदासीदास-
कुप्यप्रमाणातिक्रमाः ॥ २९ ॥

क्षेत्रं सस्याधिकरणम् । वास्तु अगारम् । हिरण्यं रूप्यादि
व्यवहारतन्त्रम् । सुवर्णं प्रतीतम् । घनं गवादि । धान्यं त्रीष्टादि ।
दासीदासं मृत्यन्तीपुंसवर्गः । रूप्यं क्षौमकार्पासकौशेयचन्दनादि ।
क्षेत्रं च वास्तु च क्षेत्रवास्तु, हिरण्यं च सुवर्णं च हिरण्य-
सुवर्णं, घनं च धान्यं च घनधान्यं, दासी च दासश्च दासी-
दासं, क्षेत्रवास्तु च हिरण्यसुवर्णं च घनधान्यं च दासी-
दासं च रूप्यं च— क्षेत्रवास्तुहिरण्यसुवर्णघनधान्यदासीदासकु-
प्यानि । एतावानेव परिग्रहो मम नान्य इति परिच्छिन्ना-
त्ममाणात्क्षेत्रवास्तुादिविषयादतिरेका अतिलोमवशात्प्रमाणातिक्रमा
(रेका) इति प्रत्यासृशयन्ते ॥ त एते परिग्रहपरिमाणत्रतस्यातिचाराः॥

उक्ता व्रतानामतिचाराः शीलानामतिचारा वक्ष्यन्ते, तद्यथा—

॥ ऊर्ध्वाधस्तिर्यग्व्यतिक्रमक्षेत्रवृद्धि-
स्मृत्यन्तराधानानि ॥ ३० ॥

परिमितस्य दिग्बधेरतिलङ्घनमतिक्रमः । स समासतन्त्रि-
विधः— ऊर्ध्वातिक्रमः । अधोऽतिक्रमः । त्रिलप्रवेशादिस्तिर्यगति-
क्रमः ॥ परिगृहीताया दिशो लोभावेशादाधिक्यामिसन्धिः क्षेत्र-
वृद्धिः । स एषोऽतिक्रमः प्रमादान्मोहाद्यासङ्गाद्वा भवतीत्यवसेयः ॥

अननुस्मरणं स्मृत्यन्तराधानम् ॥ त एते दिग्विरमणस्यातिचाराः ॥

॥ आनयनप्रेष्यप्रयोगशब्दरूपानुपातपुद्गलक्षेपाः ३१

आत्मना सङ्कल्पिते देशे स्थितस्य प्रयोजनवशाद्यत्कि-
ञ्चिदानयेत्याज्ञापनमानयनम् । एव कुर्विति, नियोगः प्रेष्यप्रयोगः ।
व्यापारकरान्पुरूपान्प्रत्यभ्युत्कासिकादिकरणं शब्दानुपातः । स्ववि-
ग्रहदर्शनं रूपानुपातः । लोष्टादिनिपातः पुद्गलक्षेपः ॥ त एते
देशविरमणस्य पञ्चातिचाराः ॥

॥ कन्दर्पकौत्कुच्यमौखर्यासमीक्ष्याधिकरणो-
पभोगपरिभोगानर्थक्यानि ॥ ३२ ॥

रागोद्रेकात्महासमिश्रोऽशिष्टवाक्प्रयोगः कन्दर्पः । तदेवो-
भयं परत्र दुष्टकायकर्मप्रयुक्तं कौत्कुच्यम् । धाष्टर्यप्रायं यत्कि-
ञ्चनानर्थकं बहुप्रलपितं मौखर्यम् । असमीक्ष्य प्रयोजनमाधिक्येन
करणमसमीक्ष्याधिकरणम् । यावताऽर्थेनोपभोगपरिभोगौ सोऽर्थस्ततो
ऽन्यस्याधिक्यमानर्थक्यम् ॥ त एते पञ्चानर्थदण्डविरतेरतिचाराः ॥

॥ योगदुष्प्रणिधानानादरस्मृत्यनुपस्थानानि ॥ ३३ ॥

योगो, व्याख्यातस्त्रिविधः । तस्य दुष्टं प्रणिधानं योग-
दुष्प्रणिधानम्— कायदुष्प्रणिधानम् । वाग्दुष्प्रणिधानम् । मनो-
दुष्प्रणिधानमिति । अनादरोऽनुत्साहः । अनैकाग्र्यं स्मृत्यनुपस्था-
नम् । त एते पञ्च सामायिकस्यातिक्रमाः ॥

॥ अप्रत्यवेक्षिताप्रमार्जितोत्सर्गादानसंस्तरोप-
क्रमणानादरस्मृत्यनुपस्थानानि ॥ ३४ ॥

जन्तवः सन्ति न सन्ति वेति प्रत्यवेक्षणं चक्षुर्व्यापारः ।
मृदुनोपकरणेन यत्क्रियते प्रयोजनं तत्प्रमार्जितम् । तदुभय प्रति-

षेधविशिष्टमुत्सर्गादिभिरभिसम्बध्यते— अप्रत्यवेक्षिताप्रमार्जितोत्सर्ग इत्येवमादि ॥ तत्र अप्रत्यवेक्षिताप्रमार्जितायां भूमौ मूत्रपुरीषोत्सर्गः अप्रत्यवेक्षिताप्रमार्जितोत्सर्गः । अप्रत्यवेक्षिताप्रमार्जितस्यार्हदाचार्यपूजोपकरणस्य गन्धमाल्यधूपादेरात्मपरिधानाद्यर्थस्य च वस्त्रादेरादानमप्रत्यवेक्षिताप्रमार्जितादानम् । अप्रत्यवेक्षिताप्रमार्जितस्य प्रावरणादेः संस्तरस्योपक्रमणं, अप्रत्यवेक्षिताप्रमार्जितसंस्तरोपक्रमणम् । क्षुदभ्यर्दितत्वादावश्यकेष्वनादरोऽनुत्साहः । स्मृत्यनुपस्थानं व्याख्यातम् ॥ त एते पञ्च प्रोषधोपवासस्यातिचाराः ॥

॥ सचित्तसम्बन्धसम्मिश्राभिषवदुःपक्वाहाराः ॥३५॥

सह चित्तेन वर्तते इति सचित्तं चेतनावद्भव्यम् । तदुपश्लिष्टः सम्बन्धः । तद्व्यतिकीर्णः सम्मिश्रः । कथं पुनरस्य सचित्तादिषु प्रवृत्तिः स्यात्? प्रमादसम्मोहाभ्याम् । द्रवो वृष्यो वाऽभिषवः । असम्यक्पक्वो दुःपक्वः । एतैराहारो विज्ञेयते— सचित्ताहारः सम्बन्धाहारः सम्मिश्राहारोऽभिषवाहारो दुःपक्वाहार इति ॥ त एते पञ्च भोगोपभोगपरिसंख्यानस्यातिचाराः ॥

॥ साचित्तानिक्षेपापिधानपरव्यपदेश-

मात्सर्यकालातिक्रमाः ॥ ३६ ॥

सचित्ते पद्मपत्रादौ निक्षेपः साचित्तानिक्षेपः । अपिधानमावरणं साचित्तेनैव सम्बध्यते सचित्तापिधानमिति । अन्यदातृदेयार्पणं परव्यपदेशः । प्रयच्छतोऽप्यादराभावोऽन्यदातृगुणासहनं वा मात्सर्यम् । अकाले भोजनं कालातिक्रमः ॥ त एते पञ्चातिथिसंविभागशालातिचाराः ॥

॥ जीवितमरणाशंसामित्रानुरागसुखानु-

बन्धनिदानानि ॥ ३७ ॥

आशंसनमाशसा आकाङ्क्षणमित्यर्थः । जीवितं च मरणं च जीवितमरणं, जीवितमरणस्यागसे जीवितमरणाशंसे । पूर्वसुहृत्सहपांसुक्रीडनाद्यनुस्मरणं मित्रानुरागः । अनुभूतप्रीतिविशेषस्मृतिसमन्वाहारः सुखानुबन्धः । भोगाकाङ्क्षया नियत दीयते चित्तं तस्मिन्स्तेनेति वा निदानम् ॥ त एते पंच सल्लेखनाया अतिचाराः ॥

अत्राह— उक्त भगवता तीर्थकरत्वकारणकर्मास्रवनिर्देशे शक्तितस्त्यागतपसीति, पुनश्चोक्त शीलविधानेऽतिथिसविभाग इति । तस्य दानस्य लक्षणमनिर्ज्ञातं तदुच्यतामित्यत आह—

॥ अनुग्रहार्थं स्वस्यातिसर्गो दानम् ॥ ३८ ॥

स्वपरोपकारोऽनुग्रहः । स्वोपकारः पुण्यसंचयः, परोपकारः सम्यग्ज्ञानादिवृद्धिः ॥ स्वशब्दो धनपर्यायवचनः । अनुग्रहार्थं स्वस्यातिसर्गस्त्यागो दानं वेदितव्यम् ॥

अत्राह— उक्त दान तत्किमविशिष्टफलमाहोस्विदस्ति कश्चित्प्रतिविशेष इत्यत आह—

॥ विधिद्रव्यदातृपात्रविशेषात्तद्विशेषः ॥ ३९ ॥

प्रतिग्रहादिक्रमो विधिः । विशेषो गुणकृतः । तस्य प्रत्येकमभिसम्बन्धः क्रियते— विधिविशेषो द्रव्यविशेषो दातृविशेषः पात्रविशेष इति ॥ तत्र विधिविशेषः प्रतिग्रहादिप्वादरानादरकृतो भेदः । तपःस्वाध्यायपरिवृद्धिहेतुत्वादिर्द्रव्यविशेषः । अनसूयाविषादादिर्दातृविशेषः । मोक्षकारणगुणसयोगः पात्रविशेषः । ततश्च पुण्यफलविशेषः क्षेत्रादिविशेषाद्बीजफलविशेषवत् ॥ ५ ॥

॥ इति तत्त्वार्थवृत्तौ सर्वार्थासिद्धिसिद्धिकाया सप्तमोऽध्यायः ॥

॥ ॐ नमः परमात्मने त्रीतरागाय ॥

॥ अथाष्टमोऽध्यायः ॥

व्याख्यात आचवपदार्थस्तदनन्तरोद्देशमान्वन्वपदार्थ इदानीं व्याख्येयस्तस्मिन्व्याख्येये सति पूर्वं बन्धहेतुपुन्यासः क्रियते तत्पूर्वकत्वाद्बन्धस्येति ॥

॥ मिथ्यादर्शनाविरतिप्रमादकषाययोगा बन्धहेतवः १

मिथ्यादर्शनादय उक्ताः । क मिथ्यादर्शनं तावदुक्तं ? तत्त्वार्थश्रद्धानं सन्त्यदर्शनमित्यत्र, तत्प्रतिपक्षभूतमाचवविधाने च क्रियास्तु व्याख्यातं मिथ्यादर्शनक्रियेति ॥ विरतिरुक्ता । तत्प्रतिपक्षभूता अविरतिर्ग्राह्या । आज्ञाव्यापादनक्रिया अनाक्रांसाक्रियेत्यनयोः प्रमादस्यान्तर्भावः । स च प्रमादः कुशलेष्वनादरः ॥ कषायाः क्रोधादयः अनन्तानुबन्ध्यप्रत्याख्यानप्रत्याख्यानसम्बन्धनविकल्पाः प्रोक्ताः । क ? इन्द्रियकषाया इत्यत्रैव ॥ योगाः कायादिविकल्पाः प्रोक्ताः । क ? आयवाङ्मन.कर्म योग इत्यत्र ॥ मिथ्यादर्शनं द्विविधम् । नैसर्गिकं परोपदेशपूर्वकं च । तत्र परोपदेशमन्तरेण मिथ्यात्वकर्मोदयवशाद्यदाविर्मवति तत्त्वार्थश्रद्धानलक्षणं तन्नैसर्गिकम् ॥ परोपदेशनिमित्तं चतुर्विधम् । क्रियाक्रियाबाधजानिवैनयिकविकल्पात् ॥ अथवा पञ्चविधं मिथ्यादर्शनम्— एकान्तमिथ्यादर्शनम् । विपरीतमिथ्यादर्शनम् । संशयमिथ्यादर्शनम् । वैनयिकमिथ्यादर्शनम् । अज्ञानमिथ्यादर्शनं चेति ॥ तत्र इदमेव इत्थमेवेति घमिषमयोरभिनिवेश एकान्तः । पुरुष एवेदं सर्वमिति वा नित्यमेवेति ॥ सग्रन्थो निरग्रन्थः, केवली कवलाहारी, ली सिध्यतीत्येवमादिः त्रिपर्ययः ॥ सन्त्यदर्शनज्ञानचारित्राणि किं मोक्षमार्गः स्याद्वा न वेत्यन्यतरपक्षापरि-

ग्रहः संशयः ॥ सर्वदेवतानां सर्वसमयानां च समदर्शनं वैन-
यिकम् ॥ हिताहितपरीक्षाविरहोऽज्ञानिकत्वं ॥ उक्तञ्च— असि-
दिसदं किरियाणं अकिरियाणं च होइ चोळसीदि ॥ सत्तच्छ-
ण्णाणीणं वेणइयाणं तु वत्तीसम् ॥ १ ॥ अविरतिर्द्वादशविधा—
षट्कायषट्करणविषयभेदात् । षोडश कषाया नव नोकषायास्ते-
षामीषद्वेदो न भेद इति पञ्चविंशतिकषायाः ॥ चत्वारो मनो-
योगाश्चत्वारो वाग्योगाः पंच काययोगा इति त्रयोदशविकल्पो
योगः ॥ आहारककाययोगाहारकमिश्रकाययोगयोः प्रमत्तसँयते
सम्भवात्पञ्चदशापि भवन्ति ॥ प्रमादोऽनेकविधः— पञ्चसमिति-
त्रिगुप्तिशुद्ध्यष्टकोत्तमक्षमादिविषयभेदात् । शुद्ध्यष्टकस्यार्थः भाव-
कायविनयेर्यापथमिक्षाप्रतिष्ठापनशयनासनवाक्यशुद्धयोऽष्टौ, दशल-
क्षणो धर्मश्च ॥ त एते पञ्च बन्धहेतवः समस्ता व्यस्ताश्च
भवन्ति ॥ तद्यथा— मिथ्यादृष्टेः पञ्चापि समुदिता बन्धहेतवो
भवन्ति ॥ सासादनसम्यग्दृष्टिसमञ्चिथ्यादृष्ट्यसँयतसम्यग्दृष्टीनाम-
विरत्यादयश्चत्वारः ॥ सँयतासँयतस्याविरतिर्विरतिमिश्राः, प्रमाद-
कषाययोगाश्च । प्रमत्तसँयतस्य प्रमादकषाययोगाः । अप्रमत्ता-
दीनां चतुर्णां योगकषायौ । उपशान्तकषायक्षीणकषायसयोगकेव-
लिनामेक एव योगः । अयोगकेवलिनो न बन्धहेतुः ॥ उक्ता
बन्धहेतवः ।

इदानीं बन्धो वक्तव्य इत्यत आह—

॥ सकषायत्वाज्जीवः कर्मणो योग्यान्पुद्गला-
नादत्ते स बन्धः ॥ २ ॥

सह कषायेण वर्तत इति सकषायः । सकषायस्य भावः
सकषायत्वम् । तस्मात्सकषायत्वादिति ॥ पुनर्हेतुनिर्देशः किमर्थम् ।

जठराग्न्याशयानुरूपाहारग्रहणवत्तीव्रमन्दमध्यमकषायाशयानुरूपस्थि-
त्यनुभवविशेषप्रतिपत्त्यर्थम् ॥ अमूर्तिरहस्त आत्मा कथं कर्मादत्त
इति चोदितः सन् जीव इत्याह ॥ जीवनाज्जीवः प्राणधारणादा-
युःसम्बन्धान्नायुर्विरहादिति ॥ कर्मयोग्यानिति लघुनिर्देशात्सिद्धेः ।
कर्मणो योग्यानिति पृथग्विमक्त्युच्चारणं वाक्यान्तरज्ञापनार्थम् ॥
किं पुनस्तद्वाक्यान्तरम् । कर्मणो जीवः सकषायो भवतीत्येकं
वाक्यम् । एतदुक्तं भवति— कर्मण इति हेतुनिर्देशः कर्मणो हेतो-
र्जीवः सकषायो भवति नाकर्मकस्य कषायलेपोऽस्ति ततो जीव-
कर्मणोरनादिसम्बन्ध इत्युक्तं भवति ॥ तेनामूर्तो जीवो मूर्तेन
कर्मणा कथं बध्यते इति चोद्यमपाकृतं भवति ॥ इतरथा हि
बन्धस्यादिमत्त्वे आत्यन्तिकीं शुद्धिं दधतः सिद्धस्यैव बन्धाभावः
प्रसज्येत ॥ द्वितीय वाक्यं कर्मणो योग्यान्पुद्गलानादत्त इति ।
अर्थवशाद्धिमक्तिपरिणाम इति पूर्वं हेतुसम्बन्धं त्यक्त्वा षष्ठीसम्बन्ध-
मुपैति कर्मणो योग्यानिति ॥ पुद्गलवचन कर्मणस्तादात्म्यख्यापनार्थम् ।
तेनात्मगुणोऽदृष्टो निराकृतो भवति तस्य संसारहेतुत्वानुपपत्तेः ॥
आदत्त इति हेतुहेतुमद्भावख्यापनार्थम् । अतो मिथ्यादर्शनाद्यावेशादा-
दीकृतस्यात्मनःसर्वतो योगविशेषात्तेषां सूक्ष्मैकक्षेत्रावगाहिनामनन्तान-
न्तप्रदेशानां पुद्गलानां कर्मभावयोग्यानामत्रिभागेनोपश्लेषो बन्ध इत्या-
ख्यायते ॥ यथा भाजनविशेषे क्षिप्तानां विविधरसबीजपुष्पफ-
लानां मदिरामावेन परिणामस्तथा पुद्गलानामप्यात्मनि स्थितानां
योगकषायवशात्कर्मभावेन परिणामो वेदितव्यः ॥ “स” वचनम-
न्यनिवृत्त्यर्थम् । स एष बन्धो नान्योऽस्तीति । तेन गुणगुणि-
बन्धो निवर्तितो भवति ॥ कर्मादिसाधनो बन्धशब्दो व्याख्येयः ॥

आह किमयं बन्ध एकरूप एव, आहोस्वित्प्रकारा
अप्यस्य सन्तीत्यत इदमुच्यते—

॥ प्रकृतिस्थित्यनुभवप्रदेशास्तद्विधयः ॥ ३ ॥

प्रकृतिः स्वभावः । निम्बस्य का प्रकृतिः? तिक्तता । गुडस्य का प्रकृतिः? मधुरता । तथा ज्ञानावरणस्य का प्रकृतिः? अर्थानवगमः । दर्शनावरणस्य का प्रकृतिः? अर्थानालोच (क) नम् ॥ वेद्यस्य सदसलक्षणस्य सुखदुःखसंवेदनम् ॥ दर्शनमोहस्य तत्त्वार्थाश्रद्धानम् ॥ चारित्रमोहस्यासंयमः ॥ आयुषो भवधारणम् ॥ नाम्नो नारकादिनामकरणम् ॥ गोत्रस्योच्चैर्नीचैः स्थानसंशब्दनम् ॥ अन्तरायस्य दानादिविघ्नकरणम् ॥ तदेवं लक्षणं कार्यम्—प्रक्रियते प्रभवत्यस्या इति प्रकृतिः । तत्स्वभावादप्रच्युतिः स्थितिः । यथा—अजागोमहिष्यादिक्षीराणां माधुर्यस्वभावादप्रच्युतिः स्थितिः । तथा ज्ञानावरणादीनामर्थानवगमादिस्वभावादप्रच्युतिः स्थितिः । तद्रसविशेषोऽनुभवः । यथा—अजागोमहिष्यादिक्षीराणां तीव्रमन्दादिभावेन रसविशेषः । तथा कर्मपुद्गलानां स्वगतसामर्थ्यविशेषोऽनुभवः ॥ इयत्तावधारण प्रदेशः । कर्मभावपरिणतपुद्गलस्कन्धानां परमाणुपरिच्छेदेनावधारणं प्रदेशः ॥ विधिशब्द. प्रकारवचनः । त एते प्रकृत्यादयश्चत्वारस्तस्य बन्धस्य प्रकाराः ॥ तत्र योगनिमित्तौ प्रकृतिप्रदेशौ कपायनिमित्तौ स्थित्यनुभवौ । तत्प्रकर्षाप्रकर्षभेदात्तद्वन्धविचित्रभावः । तथा चोक्तम्—जोगा पयडि पएसा ठिदिअणुभागा कसायदो कुणदि । अपरिणदुच्छिण्णेसुं य बंधठि-दिकारणं णत्थि ॥ १ ॥

तत्राद्यस्य प्रकृतिवन्धनस्य भेदप्रदर्शनार्थमाह—

॥ आद्यो ज्ञानदर्शनावरणवेदनीय-

मोहनीयायुर्नामगोत्रान्तरायाः ॥ ४ ॥

१ कर्मत्वेनापरिणतेषु निर्जीर्णेषु च ॥

आद्यः प्रकृतिबन्धो ज्ञानावरणाद्यष्टविकल्पो वेदितव्यः ॥
 आवृणोत्यात्रियतेऽनेनेति वा आवरणम् । तत्प्रत्येकमभिसम्बध्यते—
 ज्ञानावरणं, दर्शनावरणमिति ॥ वेदयति वेद्यत इति वा वेद-
 नीयम् ॥ मोहयति मुह्यतेऽनेनेति वा मोहनीयम् ॥ एत्यनेन
 नारकादिभवमित्यायुः ॥ नर्मयत्यात्मानं नर्म्यतेऽनेनेति वा नाम ॥
 उच्चैर्नीचैश्च गूयते शब्द्यत इति वा गोत्रम् ॥ दातृदेय्यादीनाम-
 न्तरं मध्यमेतीत्यन्तरायः ॥ एकेनात्मपरिणामेनादीयमानाः पुद्गला
 ज्ञानावरणाद्यनेकभेदं प्रतिपद्यन्ते सकृदुपभुक्तात्रपरिणामरसरुधि-
 रादिवत् ॥

आहोक्तो मूलप्रकृतिबन्धोऽष्टविधः । इदानीमुत्तरप्रकृति-
 बन्धो वक्तव्य इत्यत आह—

॥ पञ्चनवद्व्यष्टाविंशतिचतुर्द्विचत्वारिंश-
 द्विपञ्चभेदा यथाक्रमम् ॥ ५ ॥

द्वितीयग्रहणमिह कर्तव्यं द्वितीय उत्तरप्रकृतिबन्ध एवं
 विकल्प इति ॥ न कर्तव्यं, पारिशेष्यात्सिद्धेः ॥ आद्यो मूलः
 प्रकृतिबन्धोऽष्टविकल्प उक्तः । ततः पारिशेष्यादयमुत्तरप्रकृतिवि-
 कल्पविधिर्भवति ॥ भेदशब्दः पञ्चादिभिर्यथाक्रममभिसम्बध्यते—
 पञ्चभेदं ज्ञानावरणीयं, नवभेदं दर्शनावरणीयं, द्विभेदं वेदनीयं,
 अष्टाविंशतिभेदं मोहनीयं, चतुर्भेदमायुः, द्विचत्वारिंशद्भेदं नाम,
 द्विभेदं गोत्रं, पञ्चभेदोऽन्तराय इति ॥

यदि ज्ञानावरणं पञ्चभेदं तत्प्रतिपत्तिरुच्यतामित्यत आह—
 मतिश्रुतावधिमनःपर्ययकेवलानाम् ॥ ६ ॥

१ नानायोनिषु नारकादिपर्यायैर्नमयति शब्दयत्यात्मानमिति
 नाम । णसु प्रहृत्वे शब्दे ॥ २ आदिशब्देन पात्रम् ॥

मत्यादीनि ज्ञानानि व्याख्यातानि ॥ तेषामावृतेरावरणभेदो भवतीति पञ्चोत्तरप्रकृतयो वेदितव्याः ॥ अत्र चोच्यते— अमव्यस्य मनःपर्ययज्ञानशक्तिः केवलज्ञानशक्तिश्च स्याद्वा न वा? । यदि स्यात्— तस्यामव्यत्वाभावः । अथ नास्ति— तत्रावरणद्वयकल्पना व्यर्थेति ॥ उच्यते— आदेशवचनात्त दोषः— द्रव्यार्थादेशान्मनः-पर्ययकेवलज्ञानशक्तिसम्भवः । पर्यायार्थादेशात्तच्छक्त्यभावः ॥ यद्येवं, मव्यामव्यविकल्पो नोपपद्यते । उभयत्र तच्छक्तिसद्भावात् ॥ न शक्तिभावाभावापेक्षया मव्यामव्यविकल्प इत्युच्यते ॥ कुतस्तर्हि? व्यक्तिष्यति स मव्यः । यस्य तु न भविष्यति सोऽमव्यः । कनकेतर-पाषाणवत् ॥

आह, उक्तो ज्ञानावरणोत्तरप्रकृतिविकल्पः । इदानीं दर्श-नावरणस्य वक्तव्य इत्यत आह—

॥ चक्षुरचक्षुरवधिकेवलानां निद्रानिद्रानिद्रा-
प्रचलाप्रचलाप्रचलास्त्यानगृह्ययश्च ॥ ७ ॥

चक्षुरचक्षुरवधिकेलानामिति दर्शनावरणापेक्षया भेदनिर्देशः— चक्षुर्दर्शनावरणमचक्षुर्दर्शनावरणमवधिदर्शनावरण केवलदर्शनावरण-मिति ॥ मदरेखदक्कमविनोदनार्थः स्वापो निद्रा । तस्या उपर्यु-परि वृत्तिर्निद्रानिद्रा । या क्रियाऽऽत्मानं प्रचलयति सा प्रचला शोकश्रममदादिप्रभवा आसीनस्यापि नेत्रगात्रविक्रियासूचिका । सैव पुनःपुनरावर्तमाना प्रचलाप्रचला । स्वप्नेऽपि यथा वीर्य-विशेषाविर्भावः सा स्त्यानगृह्णति । स्त्यायतेनेकार्थत्वात्स्वप्नार्थ इह गृह्यते । गृह्णति दीप्तिः । स्त्याने स्वप्ने गृह्यति दीप्यते यदु-दयादात्मा रौद्रं बहुकर्म करोति सा स्त्यानगृह्णति ॥ इह

निद्रादिभिर्दर्शनावरणं सामानाधिकरण्येनाभिसम्बध्यते— निद्रादर्श-
नावरणं निद्रानिद्रादर्शनावरणमित्यादि ॥

तृतीयस्याः प्रकृतेरुत्तरप्रकृतिप्रतिपादनार्थमाह—

॥ सदसद्वेद्ये ॥ ८ ॥

यदुदयाद्देवादिगतिषु शारीरमानससुखप्राप्तिस्तत्सद्वेद्यं प्रशस्तं
वेद्यं सद्वेद्यमिति ॥ यत्फलं दुःखमनेकविधं तदसद्वेद्यमप्रशस्तं
वेद्यमसद्वेद्यमिति ॥

चतुर्थ्याः प्रकृतेरुत्तरप्रकृतिविकल्पनिर्दर्शनार्थमाह—

॥ दर्शनचारित्रमोहनीयाकषायकषायवेदनीया-
ख्यास्त्रिद्विनवषोडशभेदाः सम्यक्त्वमिथ्यात्व-
तदुभयान्यकषायकषायौ हास्यरत्यरतिशोकभ-
यजुगुप्सास्त्रीपुन्नपुंसकवेदा अनन्तानुबन्ध्यप्र-
त्याख्यानप्रत्याख्यानसंज्वलनविकल्पाश्चैकशः
क्रोधमानमायालोभाः ॥ ९ ॥

दर्शनादयश्चत्वारः । त्रयादयोऽपि चत्वारः । तत्र यथा-
संख्येन सम्बन्धो भवति— दर्शनमोहनीयं त्रिभेदं, चारित्रमो-
हनीयं द्विभेदं, अकषायवेदनीयं नवविधं, कषायवेदनीयं षोड-
शविधमिति ॥ तत्र दर्शनमोहनीयं त्रिभेदं सम्यक्त्वं, मिथ्यात्वं,
तदुभयमिति । तद्वन्धप्रत्येकं भूत्वा सत्कर्मापेक्षया त्रिधा व्यव-
तिष्ठते ॥ तत्र यस्योदयात्सर्वज्ञप्रणीतमार्गपराङ्मुखस्तत्त्वार्थश्रद्धा-

१ बंधं पण्डि एयत्तं उदयं सत्त पडुच्च तिविहं खु । दंस-
णमोहं मिच्छं मिस्सं सम्मत्तभिदि जाणे ॥ १ ॥

ननिरुत्सृको हिताहितविचारासमर्थो मिथ्यादृष्टिर्भवति तन्मिथ्या-
त्वम् । तदेव सम्यक्त्वं शुभपरिणामनिरुद्धस्वरसं यदौदासीन्ये-
नावस्थितमात्मनः श्रद्धान न निरुणद्धि तद्वेदयमानः पुरुषः
सम्यग्दृष्टिरित्यभिधीयते । तदेव मिथ्यात्वं प्रक्षालनविशेषात्क्षीणा-
क्षीणमदशक्तिकोद्रववत्सामिशुद्धस्वरसं तदुभयमित्याख्यायते सम्य-
क्मिथ्यात्वमिति यावत् । यस्योदयादात्मनोऽर्धशुद्धमदकोद्रवोपयो-
गापादितमिश्रपरिणामवदुभयात्मको भवति परिणामः ॥ चारि-
त्रमोहनीयं द्विधा— अकषायकषायभेदात् । ईषदर्थे नञः प्रयो-
गादीषत्कषायोऽकषाय इति ॥ अकषायवेदनीयं नवविधम् । कुतः? ।
हास्यादिभेदात् ॥ यस्योदयाद्हास्याविर्भावस्तद्हास्यम् । यदुदया-
द्विषयादिष्वौत्सुक्यं सा रतिः । अरतिस्तद्विपरीता । यद्विषयाका-
च्छोचनं स शोकः । यदुदयादुद्वेगस्तद्भयम् । यदुदयादात्मदो-
षसंवरणमन्यदोषस्याधारणं सा जुगुप्सा । यदुदयात्स्त्रैणान्भावा-
न्प्रतिपद्यते स स्त्रीवेदः । यस्योदयात्पौस्तान्भावानास्कन्दति स
पुंवेदः । यदुदयान्नापुंसकान्भावानुपव्रजति स नपुंसकवेदः ॥ कषा-
यवेदनीयं षोडशविधम् । कुतः? । अनन्तानुबन्ध्यादिविकल्पात् ॥
तद्यथा— कषायाः क्रोधमानमायालोमाः । तेषां चतस्रोऽवस्थाः—
अनन्तानुबन्धिनोऽप्रत्याख्यानावरणाः प्रत्याख्यानावरणाः संज्वल-
नाश्चेति ॥ अनन्तसंसारकारणत्वान्मिथ्यादर्शनमनन्तं तदनुबन्धि-
नोऽनन्तानुबन्धिनः क्रोधमानमायालोमाः । यदुदयाद्देशविरतिं संय-
मासंयमाख्यामल्पामपि कर्तुं न शक्नोति, ते देशप्रत्याख्यान-

१ वेदकसम्यग्दृष्टिः ॥ २ यदुदयात्रासलक्षणमुपपत्ते तद्भयमि-
त्यन्यः पाठः ॥ ३ यदुदयात्परदोषानाविष्करोत्यात्मदोषान्संबृ-
णोति सा जुगुप्सा इत्यन्यः पाठः ॥ यदुदयात्स्वदोषसंवरणं
परदोषाविष्करणं सा जुगुप्सा इत्यन्यः पाठः ॥

मावृण्वन्तोऽप्रत्याख्यानावरणाः क्रोधमानमायालोभाः । यदुदयाद्वि-
रतिं कृत्स्ना संयमाख्यां न शक्नोति कर्तुं ते कृत्स्नं प्रत्या-
ख्यानमावृण्वन्तः प्रत्याख्यानावरणाः क्रोधमानमायालोभाः । समे-
कीभावे वर्तते । संयमेन सहावस्थानादेकीभूय ज्वलन्ति संयमो
वा ज्वलत्येषु सत्स्वपीति संज्वलनाः क्रोधमानमायालोभाः ।
त एते समुदिताः सन्तः षोडश कषाया भवन्ति ॥

मोहनीयानन्तरोद्देशभाज आयुष उत्तरप्रकृतिनिर्ज्ञापनार्थमाह—

नारकतैर्यग्योनमानुषदैवानि ॥ १० ॥

नारकादिषु भवसम्बन्धेनायुषो व्यपदेशः क्रियते । नरकेषु
भवं नारकमायुः । तिर्यग्योनिषु भवं तैर्यग्योनम् । मानुषेषु
भवं मानुषं । देवेषु भवं दैवमिति ॥ नरकेषु तीव्रशीतोष्णवेदनेषु
यन्निमित्तं दीर्घजीवनं तन्नारकम् ॥ एवं शेषेष्वपि ॥

आयुश्चतुर्विधं व्याख्यातं तदनन्तरमुद्दिष्टं यन्नामकर्म तदुत्तर-
प्रकृतिनिर्णयार्थमाह—

॥ गतिजातिशरीराङ्गोपाङ्गनिर्माणबन्धनसंघात-
संस्थानसंहननस्पर्शरसगन्धवर्णानुपूर्व्यागुरु-
लघूपघातपरघातातपोद्योतोच्छ्वासविहायोग-
तयः प्रत्येकशरीरत्रससुभगसुस्वरशुभसूक्ष्मपर्या-
सिस्थिरादेययशःकीर्तिसेतराणि तीर्थकरत्वं च ११

यदुदयादात्मा भवान्तरं गच्छति सा गतिः । सा चतु-
र्विधा— नरकगतिस्तिर्यगगतिर्देवगतिर्मनुष्यगतिश्चेति ॥ यन्निमित्त
आत्मनो नारको भावस्तन्नरकगतिनाम । एवं शेषेष्वपि योज्यम् ॥
तासु नरकादिगतिष्वव्यभिचारिणा सादृश्येनैकीकृतोऽर्थात्मा जातिः ॥

तन्निमित्तं जातिनाम तत्पञ्चविधम्— एकेन्द्रियजातिनाम, द्वीन्द्रियजातिनाम, त्रीन्द्रियजातिनाम, चतुरिन्द्रियजातिनाम, पञ्चेन्द्रियजातिनाम, चेति ॥ यद्दुदयादात्मा एकेन्द्रिय इति शब्दते तदेकेन्द्रियजातिनाम । एवं शेषेष्वपि योज्यम् ॥ यद्दुदयादात्मनः शरीरनिवृत्तिस्तच्छरीरनाम । तत्पञ्चविधम्— औदारिकशरीरनाम, वैक्रियिकशरीरनाम, आहारकशरीरनाम, तैजसशरीरनाम, कर्मणशरीरनाम चेति ॥ तेषां विशेषो व्याख्यातः ॥ यद्दुदयादङ्गोपाङ्गविवेकस्तदङ्गोपाङ्गनाम । तन्निविधम्— औदारिकशरीराङ्गोपाङ्गनाम, वैक्रियिकशरीराङ्गोपाङ्गनाम, आहारकशरीराङ्गोपाङ्गनाम चेति ॥ यन्निमित्तात्परिनिप्यत्तिस्तन्निर्माणम् ॥ तद्विधम्— स्थाननिर्माणं प्रमाणनिर्माणं चेति । तज्जातिनामोदयापेक्षं चक्षुरादीनां स्थानं प्रमाणं च निर्वर्तयति । निर्मायतेऽनेनेति निर्माणम् ॥ शरीरनामकर्मोदयवशाद्दुपात्तानां पुद्गलानामन्योन्यप्रदेशसंश्लेषणं यतो भवति तद्वन्धननाम ॥ यद्दुदयादौदारिकादिशरीराणां विवरविरहितान्योऽन्यप्रदेशानुप्रवेशेन एकत्वापादनं भवति तत्संघातनाम ॥ यद्दुदयादौदारिकादिशरीराकृतिनिवृत्तिर्भवति तत्संस्थाननाम; तत् षोढा विमज्यते—समचतुरत्रसंस्थाननाम । न्यग्रोधपरिमण्डलसंस्थाननाम । स्वातिसंस्थाननाम । कुब्जसंस्थाननाम । वामनसंस्थाननाम । हुण्डसंस्थाननाम चेति ॥ यस्योदयादस्थिवन्धनविशेषो भवति तत्संहनननाम । तच्छब्दविधम्— वज्रवृषभनाराचसंहनननाम । वज्रनाराचसंहनननाम । नाराचसंहनननाम । अर्धनाराचसंहनननाम । कीलितसंहनननाम । असम्प्राप्तासृपाटिकासंहनननाम चेति ॥ यस्योदयात्स्पर्शग्राह्यवस्तुस्पर्शननाम । तदष्टविधम्— कर्कशनाम । मृदुनाम । गुरुनाम । लघुनाम । क्षिप्रनाम । रुक्षनाम । शीतनाम । उष्णनाम चेति ॥ यन्निमित्तो रसविकल्पस्तद्रसनाम ।

तत्पञ्चविधम्— तिक्तनाम । कटुकनाम । कषायनाम । आम्लनाम । मधुरनाम चेति ॥ यदुदयप्रभवो गन्धस्तद्गन्धनाम । तद्विधम्— सुरभिगन्धनाम । असुरभिगन्धनाम चेति ॥ यद्धेतुको वर्णविभागस्तद्वर्णनाम । तत्पञ्चविधम्— शुक्लवर्णनाम । कृष्णवर्णनाम । नीलवर्णनाम । रक्तवर्णनाम । हरिद्वर्णनाम चेति ॥ पूर्वशरीराकाराविनाशो यस्योदयाद्भवति तदानुपूर्व्यनाम । तच्चतुर्विधम्— नरकगतिप्रायोग्यानुपूर्व्यनाम । तिर्यग्गतिप्रायोग्यानुपूर्व्यनाम । मनुष्यगतिप्रायोग्यानुपूर्व्यनाम । देवगतिप्रायोग्यानुपूर्व्यनाम चेति ॥ यस्योदयादयस्पिण्डवद् गुरुत्वान्नाथः पतति न चार्कतूलवल्लघुत्वाद्ूर्ध्वं गच्छति तदगुरुलघुनाम ॥ यस्योदयात्स्वयंकृतोद्धन्धनमरुत्पतनादिनिमित्त उपघातो भवति तदुपघातनाम ॥ यन्निमित्तः परशस्त्रादेर्व्याघातस्तत्परघातनाम ॥ यदुदयान्निर्वृत्तमातपनं तदातपनाम । तदादित्ये वर्तते ॥ यन्निमित्तमुद्योतनं तदुद्योतनाम । तच्चन्द्रखद्योतादिषु वर्तते ॥ यद्धेतुरुच्छ्वासस्तदुच्छ्वासनाम ॥ विहाय आकाशम् । तत्र गतिनिर्वर्तकं तद्विहायोगतिनाम । तद्विधम्— प्रशस्ताप्रशस्तभेदात् ॥ शरीरनामकर्मोदयान्निर्वर्त्यमानं शरीरमेकात्मोपभोगकारणं यतो भवति तत्प्रत्येकशरीरनाम ॥ बहूनामात्मनामुपभोगहेतुत्वेन साधारण शरीर यतो भवति तत्साधारणशरीरनाम ॥ यदुदयाद् द्वीन्द्रियादिषु जन्म तत्रसनाम ॥ यन्निमित्त एकेन्द्रियेषु प्रादुर्भावस्तत्स्थावरनाम ॥ यदुदयादन्यप्रीतिप्रभवस्तत्सुभगनाम ॥ यदुदयाद्रूपादिगुणोपेतोऽप्यप्रीतिकरस्तत् दुर्भगनाम । यन्निमित्तं मनोज्ञस्वरनिर्वर्तनं तत्सुस्वरनाम । तद्विपरीतं दुःस्वरनाम ॥ यदुदयाद्रमणीयत्वं तच्छुभनाम । तद्विपरीतमशुभनाम ॥ सूक्ष्मशरीरनिर्वर्तकं सूक्ष्मनाम ॥ अन्यवाधाकरशरीरकारणं बादरनाम ॥ यदुदयादाहारादिपर्याप्तिनिर्वृत्तिः तत्पर्याप्तिनाम ॥ तत्

षड्विधम्— आहारपर्याप्तिनाम । शरीरपर्याप्तिनाम । इन्द्रियपर्याप्तिनाम । प्राणापानपर्याप्तिनाम । भाषापर्याप्तिनाम । मनःपर्याप्तिनाम चेति ॥ षड्विधपर्याप्त्यभावहेतुरपर्याप्तिनाम ॥ स्थिरभावस्य निर्वर्तकं स्थिरनाम ॥ तद्विपरीतमस्थिरनाम ॥ प्रमोपेतशरीरकारणमादेयनाम ॥ निष्प्रमशरीरकारणमनादेयनाम ॥ पुण्यगुणख्यापनकारणं यशःकीर्तिनाम ॥ तत्प्रत्यनीकफलमयशःकीर्तिनाम ॥ आर्हन्त्यकारणं तीर्थकरत्वनाम ॥

उक्तो नामकर्मण उत्तरप्रकृतिभेदः । तदनन्तरोद्देशभाजो गोत्रस्य प्रकृतिभेदो व्याख्यायते—

॥ उच्चैर्नीचैश्च ॥ १२ ॥

गोत्र द्विविधम् । उच्चैर्गोत्र नीचैर्गोत्रमिति ॥ यस्योदयाल्लोकपूजितेषु कुलेषु जन्म तदुच्चैर्गोत्रम् । यदुदयाद्गर्हितेषु कुलेषु जन्म तन्नीचैर्गोत्रम् ॥

अष्टम्याः कर्मप्रकृतेरुत्तरप्रकृतिनिर्देशार्थमाह—

॥ दानलाभभोगोपभोगवीर्याणाम् ॥ १३ ॥

अन्तरायापेक्षया भेदनिर्देशः क्रियते— दानस्यान्तरायो लाभस्यान्तराय इत्यादिदानादिपरिणामव्याघातहेतुत्वात्तद्व्यपदेशः ॥ यदुदयाद्दातुकामोऽपि न प्रयच्छति, लब्धुकामोऽपि न लभते, भोक्तुमिच्छन्नपि न भुक्ते, उपभोक्तुमभिवाञ्छन्नपि नोपभुक्ते, उत्सहितुकामोऽपि नोत्सहते त एते पञ्चान्तरायस्य भेदाः ॥

व्याख्याताः प्रकृतिवन्धविकल्पाः ॥ इदानीं स्थितिबन्धविकल्पो वक्तव्यः ॥ सा स्थितिर्द्विविधा, उत्कृष्टा जघन्या च ॥

तत्र यासा कर्मप्रकृतीनामुत्कृष्टा स्थितिः समाना, तन्निर्देशार्थमुच्यते—

॥ आदितस्तिसृणामन्तरायस्य च त्रिंशत्सागरो-
पमकोटीकोट्यः परा स्थितिः ॥ १४ ॥

मध्येऽन्ते वा तिसृणा ग्रहणं भाभूदिति आदित इत्युच्यते ।
अन्तरायस्येति वचनं व्यवहितग्रहणार्थम् ॥ सागरोपममुक्तपरिमा-
णम् । कोटीना कोट्यः कोटीकोट्यः । परा उत्कृष्टेत्यर्थः ॥
एतदुक्तं भवति— ज्ञानावरणदर्शनावरणवेदनीयान्तरायाणामुत्कृष्टा
स्थितिस्त्रिंशत्सागरोपमकोटीकोट्य इति ॥ सा कस्य भवति ? ।
मिथ्यादृष्टेः सञ्ज्ञनः पञ्चेन्द्रियस्य पर्याप्तकस्य ॥ अन्येषामाग-
मात्सम्प्रत्ययः कर्तव्यः ॥

मोहनीयस्योत्कृष्टस्थितिप्रतिपत्त्यर्थमाह—

॥ सप्ततिर्मोहनीयस्य ॥ १५ ॥

सागरोपमकोटीकोट्यः परा स्थितिरित्यनुवर्तते ॥ इयमपि
परा स्थितिर्मिथ्यादृष्टेः सञ्ज्ञपञ्चेन्द्रियस्य पर्याप्तकस्यावसेया ॥
इतरेषा यथागममवगमः कर्तव्यः ॥

नामगोत्रयोरुत्कृष्टस्थितिप्रतिपत्त्यर्थमाह—

॥ विंशतिर्नामगोत्रयोः ॥ १६ ॥

सागरोपमकोटीकोट्यः परा स्थितिरित्यनुवर्तते ॥ इयम-
प्युत्कृष्टा स्थितिर्मिथ्यादृष्टेः सञ्ज्ञपञ्चेन्द्रियस्य पर्याप्तकस्य ॥
इतरेषां यथागममवबोद्धव्या ॥

अथायुषः कोत्कृष्टा स्थितिरुच्यते—

॥ त्रयस्त्रिंशत्सागरोपमाण्यायुषः ॥ १७ ॥

पुनः सागरोपमग्रहणं कोटीकोटीनिवृत्त्यर्थम् । परा स्थि-

तिरित्यनुवर्तते ॥ इयमपि पूर्वोक्तस्यैव ॥ शेषाणामागतोऽवसेया ॥

उक्तोत्कृष्टा स्थितिः ॥ इदानीं जघन्या स्थितिर्वक्तव्या ॥ तत्र
समानजघन्यास्थितीः पञ्च प्रकृतीरवस्थाप्य तिसृणां जघन्यस्थि-
तिप्रतिपत्त्यर्थं सूत्रद्वयमुपन्यस्यते लघ्वर्थम्—

॥ अपरा द्वादशमुहूर्ता वेदनीयस्य ॥ १८ ॥

अपरा जघन्या, वेदनीयस्य द्वादशमुहूर्ताः ॥

॥ नामगोत्रयोरष्टौ ॥ १९ ॥

मुहूर्ता इत्यनुवर्तते । अपरा स्थितिरिति च ॥

अवस्थापितप्रकृतिजघन्यस्थितिप्रतिपत्त्यर्थमाह—

॥ शेषाणामन्तर्मुहूर्ता ॥ २० ॥

शेषाणा पचाना प्रकृतीनामन्तर्मुहूर्ताऽपरा स्थितिः ॥
ज्ञानदर्शनावरणान्तरायाणां जघन्या स्थितिः सूक्ष्मसाम्पराये, मोह-
नीयस्य अनिवृत्तिवाद्दरसाम्पराये । आयुषः संख्येयवर्षायुष्कतिर्यक्षु-
मनुष्येषु च ॥

आह—उभयी स्थितिरभिहिता ज्ञानावरणादीनामथानुभवः
किं लक्षण इत्यत आह—

॥ विपाकोऽनुभवः ॥ २१ ॥

विशिष्टो नानाविधो वा पाको विपाकः । पूर्वोक्तकषायती-
व्रमन्दादिमावास्तवविशेषाद्विशिष्टः पाको विपाकः ॥ अथवा द्रव्य-
क्षेत्रकालभवभावलक्षणनिमित्तभेदजनितवैश्वरूप्यो (वैश्वरूपो) नाना-
विधः पाको विपाकः । असावनुभव इत्याख्यायते ॥ शुभपरिणा-
माना प्रकर्षभावाच्छुभप्रकृतीना प्रकृष्टोऽनुभवः । अशुभप्रकृतीना
निकृष्टः ॥ अशुभपरिणामाना प्रकर्षभावादशुभप्रकृतीना प्रकृष्टोऽ

नुभवः । शुभप्रकृतीना निकृष्टः ॥ स एवं प्रत्ययवशादुपात्तोऽनुभवो द्विधा प्रवर्तते, स्वमुखेन परमुखेन च ॥ सर्वासां मूलप्रकृतीना स्वमुखेनैवानुभवः । उत्तरप्रकृतीना तुल्यजातीयानां परमुखेनापि भवति ॥ आयुर्दर्शनचारित्रमोहवर्जानां न हि नरकायुर्मुखेन तिर्यगायुर्मनुष्यायुर्वा विपच्यते । नापि दर्शनमोहश्चारित्रमोहमुखेन । चारित्रमोहो वा दर्शनमोहमुखेन ॥

आह— अभ्युपेयः प्रागुपचितनानाप्रकारकर्मविपाकोऽनुभव इति । इदं तु न विजानीमः किमयं प्रसख्यातोऽप्रसख्यातः ? इत्यत्रोच्यते प्रसख्यातोऽनुभूयत इति ब्रूमहे ॥ कुतः ? यतः—

॥ स यथानाम ॥ २२ ॥

ज्ञानावरणस्य फलं ज्ञानाभावो, दर्शनावरणस्य फलं दर्शनशक्त्युपरोध इत्येवमाद्यन्वर्थसञ्ज्ञानिर्देशात्सर्वासां कर्मप्रकृतीनां सविकल्पानामनुभवसम्प्रत्ययो जायते ॥

आह यदि विपाकोऽनुभवः प्रतिज्ञायते, तत्कर्मानुभूतं किमाभरणवदवतिष्ठते, आहोस्विन्निष्पीतसारं प्रच्यवते ? इत्यत्रोच्यते—

॥ ततश्च निर्जरा ॥ २३ ॥

पीडानुग्रहावात्मने प्रदायाभ्यवहृतौदनादिविकारवत्पूर्वस्थिति-क्षयादवस्थानाभावात्कर्मणो निवृत्तिर्निर्जरा ॥ सा द्विप्रकारा-विपाकजा इतरा च ॥ तत्र चतुर्गतावनेकजातिविशेषावधूर्णिते संसारमहार्णवे चिरं परिभ्रमतः शुभाशुभस्य कर्मणः क्रमेण परिपाककालप्राप्तस्यानुभवोदयावलिप्तोऽनुप्रविष्टस्यारब्धफलस्य या

१ अन्वर्थसञ्ज्ञः सन्प्रसख्यातः । २ प्रसख्यातः सन्ननुभूयते ज्ञायत इत्यर्थः ॥

निवृत्तिः सा विपाकजा निर्जरा ॥ यत्कर्माप्राप्तविपाककालमौपक-
मिकक्रियाविशेषसामर्थ्यादनुदीर्णं वलादुदीर्योदयावलं प्रवेश्य वेद्यते
आम्रपनसादिपाकवत् सा अविपाकजा निर्जरा ॥ चशब्दो निमि-
त्तान्तरसमुच्चयार्थः । तपसा निर्जरेति वक्ष्यते ततश्च भवति अन्य-
तश्चेति ॥ किमर्थमिह निर्जरानिर्देशः क्रियते सवरात्परा निर्दे-
ष्टव्या उद्देशवत् ॥ लघ्वर्थमिह वचनम् ॥ तत्र हि पाठे विपाकोऽ-
नुभव इति पुनरनुवादः कर्तव्यः स्यात् ॥

आह अभिहितोऽनुभववन्धः । इदानीं प्रदेशवन्धो वक्तव्यः ।
तस्मिंश्च वक्तव्ये सति, इमे निर्देष्टव्याः, किहेतवः? कदा?
कुतः? किंस्वभावाः? कस्मिन्? किंपरिमाणाश्चेति ॥

तदर्थमिदं क्रमेण परिगृहीतप्रश्नापेक्षभेदं सूत्रं प्रणीयते—

॥ नामप्रत्ययाः सर्वतो योगविशेषात्सूक्ष्मैकक्षेत्राव-
गाहस्थिताः सर्वात्मप्रदेशेष्वनन्तानन्तप्रदेशाः ॥ २४॥

नाम्नः प्रत्यया नामप्रत्ययाः । नामेति सर्वाः कर्मप्रकृतयोऽ-
भिधीयन्ते, स यथानामेति वचनात् । अनेन हेतुभाव उक्तः ।
सर्वेषु भवेषु सर्वतो दृश्यन्ते । अन्यतोऽपीति तसि कृते सर्वतः ।
अनेन कालोपादानं कृतम् । एकैकस्य हि जीवस्यातिक्रान्ता अनन्ता
भवाः । आगामिनः संख्येया असंख्येया अनन्तानन्ता वा
भवन्तीति ॥ योगविशेषान्निमित्तात्कर्मभावेन पुद्गला आदीयन्त
इति निमित्तविशेषनिर्देशः कृतो भवति । सूक्ष्मादिग्रहणं
कर्मग्रहणयोग्यपुद्गलस्वभावानुवर्तनार्थं ग्रहणयोग्याः पुद्गलाः सूक्ष्मा न
स्थूला इति ॥ एकक्षेत्रावगाहवचनं क्षेत्रान्तरनिवृत्त्यर्थम् । स्थिता

१ अन्यतोऽपि इति सूत्रेण सप्तम्यर्थे तस् ॥

इति वचनं क्रियान्तरनिवृत्त्यर्थं स्थिता न गच्छन्त इति । सर्वार्थ-
प्रदेशेष्विति वचनमाधारनिर्देशार्थं नैकप्रदेशादिषु कर्मप्रदेशा
वर्तन्ते, क तर्हि^१ उर्ध्वमधस्तिर्यक् सर्वेष्व्वात्मप्रदेशेषु व्याप्य
स्थिता इति ॥ अनन्तानन्तप्रदेशवचनं परिमाणान्तरव्यपोहार्थं न
संख्येया न चासंख्येया नाप्यनन्ता इति ॥ ते खलु पुद्गलस्कन्धा
अभव्यानन्तगुणाः सिद्धानन्तभागप्रमितप्रदेशा घनागुलस्यासंख्येय-
भागक्षेत्रावगाहिन एकद्वित्रिचतुःसंख्येयासंख्येयसमयस्थितिकाः पञ्च-
वर्णपञ्चरसद्विगन्धचतुःस्पर्शस्वभावा अष्टविधकर्मप्रकृतियोग्याः योग-
वशादात्मनाऽऽत्मसात्क्रियन्त इति प्रदेशबन्धः समासतो वदितव्यः ॥

आह बन्धपदार्थानन्तरं पुण्यपापोपसंख्यानं चोदितं
तद्वन्धेऽन्तर्भूतमिति प्रत्याख्यातं । तत्रेदं वक्तव्यं कोऽत्र पुण्यबन्धः
कः पापबन्ध इति—

तत्र पुण्यबन्धप्रकृतिपरिगणनार्थमिदमारभ्यते—

॥ सद्देवशुभायुर्नामगोत्राणि पुण्यम् ॥ २५ ॥

शुभं प्रशस्तमिति यावत् । तदुत्तरैः प्रत्येकमभिसम्बध्यते—
शुभमायुः शुभं नाम शुभं गोत्रमिति ॥ शुभायुस्त्रितयं तिर्यगायु-
र्मुनुष्यायुर्देवायुरिति ॥ शुभनाम सप्तत्रिंशद्विकल्पं तद्यथा— मनुष्य-
गतिर्देवगतिः पञ्चेन्द्रिजातिः पञ्च शरीराणि त्रीण्यङ्गोपाङ्गानि सम-
चतुरस्रसंस्थानं वज्रर्षभनाराचसंहननं प्रशस्तवर्णरसगन्धस्पर्शाः मनुष्य-
देवगत्यानुपूर्व्यद्वयमगुरुलघुपरघातोच्छ्वासातपोद्योतप्रशस्तविहायोग-
तयस्त्रसवादरपर्याप्तिप्रत्येकशरीरस्थिरशुभसुमगसुस्वरादेययशःकीर्तयो

१ जीवाजीवास्रवबन्धसंवरनिर्जरामोक्षास्तत्त्वमिति सूत्रव्याख्याने ॥
२ तत्रैव ॥ ३ दशविधस्य बन्धनसंघातद्वयस्याप्यत्रैवान्मावः ॥

निर्माणं तीर्थकरनाम चेत्ति । शुभमेकमुच्चैर्गोलं सद्द्वेद्यमिति ॥ एता
द्वाचत्वारिंशत्प्रकृतयः पुण्यसञ्ज्ञाः ॥

॥ अतोऽन्यत्पापम् ॥ २६ ॥

अस्मात्पुण्यसञ्ज्ञककर्मप्रकृतिसमूहादन्यत्कर्म पापमित्युच्यते ।
तत् द्व्यङ्गीतिविधं तद्यथा— ज्ञानावरणस्य प्रकृतयः पञ्च, दर्शनावर-
णस्य नव, मोहनीयस्य पङ्क्तिः, अन्तरायस्य, नरकग-
तितिर्यग्गती, चतस्रो जातयः, पञ्च सस्थानानि, पञ्च संहन-
नान्यप्रशस्तवर्णगन्धरसस्पर्शा नरकगतितिर्यग्गत्यानुपूर्व्यद्वयमुपघा-
ताप्रशस्तविहायोगतिस्थावरसूक्ष्मापर्याप्तिसाधारणशरीरास्थिराशुमदुर्म-
गदुःस्वरानादयश्च कीर्तयश्चेति नामप्रकृतयश्चतुस्त्रिंशत् । अस-
द्द्वेद्यं नरकायुर्नाचैर्गोत्रमिति ॥ एवं व्याख्यातो बन्धपदार्थः सप्र-
पञ्चः । अत्रविमनःपर्ययकेवलज्ञानप्रत्यक्षप्रमाणगम्यस्तदुपदिष्टागमा-
नुमेयः ॥ ७ ॥

॥ इति तत्त्वार्थवृत्तां सवार्थसिद्धिसञ्ज्ञिकायामष्टमोऽध्यायः ॥

॥ ॐ नमः परमात्मने वीतराजाय ॥

॥ अथ नवमोऽध्यायः ॥

बन्धपदार्थो निर्दिष्टः । इदानीं तदनन्तरोद्देशभाजः संवरस्य
निर्देशः प्राप्तकाल इत्यत इदमाह—

॥ आस्रवनिरोधः संवरः ॥ १ ॥

अभिनवकर्मादानहेतुरास्रवो व्याख्यातः । तस्य निरोधः
संवर इत्युच्यते । स द्विविधो भावसंवरो द्रव्यसंवरश्चेति । तत्र
संसारनिमित्तक्रियानिवृत्तिर्भावसंवरः । तन्निरोधे तत्पूर्वकर्मपुद्गला-

दानविच्छेदो द्रव्यसंवरः ॥ इदं विचार्यते— कस्मिन् गुणस्थाने कस्य संवर इति ॥ उच्यते । मिथ्यादर्शनकर्मोदयवशीकृत आत्मा मिथ्यादृष्टिः । तत्र मिथ्यादर्शनप्राधान्येन यत्कर्म आस्रवति तन्निरोधाच्छेषे सासादनसम्यग्दृष्ट्यादौ तत्संवरो भवति ॥ किंपुनस्तन्मिथ्यात्वं नपुंसकवेदनरकायुर्नरकगत्येकद्वित्विचतुरिन्द्रियजातिहुण्डसंस्थानासम्प्राप्तसृपाटिकासंहनननरकगतिप्रायोग्यानुपूर्व्यातपस्थावरसूक्ष्मापर्याप्तकसाधारणशरीरसंज्ञकपोडशप्रकृतिलक्षणम् ॥ असंयमास्त्रिविधः । अनन्तानुबन्ध्यप्रत्याख्यानप्रत्याख्यानोदयविकल्पात् । तत्प्रत्ययस्य कर्मणस्तदभावे संवरोऽवसेयः ॥ तद्यथा— निद्रानिद्राप्रचलाप्रचलास्त्यानगृध्नन्तानुबन्धिकोधमानमायालोभस्त्रीवेदतिर्यगायुस्तिर्यगगतिचतुःसंस्थानचतुःसहननतिर्यगगतिप्रायोग्यानुपूर्व्योद्योताप्रशस्तविहायोगतिदुर्भगदुःस्वरानादेयनीचैर्गोत्रसंज्ञिकाना पञ्चविंशतिप्रकृतीनामनन्तानुबन्धिकपायोदयकृतासंयमप्रधानास्त्रवाणामेकेन्द्रियादयः सासादनसम्यग्दृष्ट्यन्ता बन्धकाः । तदभावे तासामुत्तरत्वं संवरः ॥ अप्रत्याख्यानावरणक्रोधमानमायालोभमनुप्यायुर्मनुप्यगत्यौदारिकशरीरतदङ्गोपाङ्गवज्रर्पभनाराचसंहननमनुप्यगतिप्रायोग्यानुपूर्व्यनाम्नां दशानां प्रकृतीनामप्रत्याख्यानकपायोदयकृतासंयमहेतुकानामेकेन्द्रियादयोऽसंयतसम्यग्दृष्ट्यन्ता बन्धकाः । तदभावादूर्ध्वं तासां संवरः ॥ सम्यङ्मिथ्यात्वगुणेनायुर्न बध्यते । प्रत्याख्यानावरणक्रोधमानमायालोभाना चतसृणा प्रकृतीना प्रत्याख्यानकपायोदयकारणासंयमास्त्रवाणामेकेन्द्रियप्रभृतयः संयतासयतावसाना बन्धकाः ॥ तदभावादुपरिष्ठात्तासां संवरः ॥ प्रमादोपनीतस्य तदभावे निरोधः ॥ प्रमादेनापनीतस्य कर्मणः प्रमत्तसयतादूर्ध्वं तदभावान्निरोधः प्रत्येतद्व्यः । किं पुनस्तदसद्वेद्यारतिशोकास्थिराशुभायशःकीर्तिविकल्पं ॥ देवायुर्वन्धारम्भस्य प्रमाद एव हेतुरप्रमादोऽपि तत्प्रत्या-

सन्नस्तदूर्ध्वं तस्य संवरः । कपाय एवास्रवो यस्य कर्मणो न प्रमादादिस्तस्य तन्निरोधे निरासोऽवसेयः । स च कपायः प्रमादादिविरहितस्तीव्रमध्यमजघन्यभावेन त्रिषु गुणस्थानेषु व्यवस्थितः । तत्रापूर्वकरणस्यादौ संख्येयभागे द्वे कर्मप्रकृती निद्रा-प्रचले वध्येते । तत ऊर्ध्वं संख्येयभागे त्रिंशत् प्रकृतयो देवगतिपञ्चेन्द्रियजातिवैक्रियिकाहारकतैजसकार्मणशरीरस-मचतुरस्रसंस्थानवैक्रियिकाहारकशरीराङ्गोपाङ्गवर्णगन्धरसस्पर्शदेवगति-प्रायोग्यानुपूर्व्यांगुरुलघूपघातपरघातोच्छ्वासप्रशस्तविहायोगतिलसवा-दरपर्याप्तप्रत्येकशरीरस्थिरशुभसुभगसुस्वरादेयनिर्माणतीर्थकराख्या व-ध्यन्ते ॥ तस्यैव चरमसमये चतस्रः प्रकृतयो हास्यरतिभयजुगु-प्सासंज्ञा बन्धमुपयान्ति ॥ ता एतास्तीव्रकपायास्रवास्तद-भावानिर्दिष्टाद्वागादूर्ध्वं संत्रियन्ते ॥ अनिवृत्तिवादरसाम्परायस्यादि-समयादारभ्य संख्येयेषु भागेषु पुंवेदक्रोधसञ्ज्वलनौ वध्येते ॥ तत ऊर्ध्वं शेषेषु संख्येयेषु भागेषु मानमायासञ्ज्वलनौ बन्धमुपगच्छतः ॥ तस्यैव चरमसमये लोभसंज्वलनो बन्धमेति । ता एताः प्रकृतयो मध्यमकपायास्रवास्तदभावे निर्दिष्टस्य भागस्यो-परिष्ठात्संवरमाप्नुवन्ति ॥ पञ्चाना ज्ञानावरणानां चतुर्णां दर्शनावरणाना यशःकीर्तिरुच्चैर्गोत्रस्य पचानामन्तरायाणा च मन्दकायास्रवाणां सूक्ष्मसाम्परायो बन्धकः । तदभावात्तदुत्तरत्र तेषां संवरः ॥ केवलेनैव योगेन सद्ब्रह्मस्योपशान्तकपायक्षीणकपायस-योगाना बन्धा भवति । तदभावादयोगकेवलिनस्तस्य संवरो भवति ॥

उक्तः संवरस्तद्ब्रह्मप्रतिपादनार्थमाह—

॥ स गुप्तिसमितिधर्मानुप्रेक्षापरिषहजयचारित्रैः ॥२॥

यतः ससारकारणादात्मनो गोपनं भवति सा गुप्तिः । प्राणिपीडांपरिहारार्थं सम्यगयनं समितिः । इष्टे स्थाने धत्ते इति

धर्मः । शरीरादीना स्वभावानुचिन्तनमनुप्रेक्षा । क्षुदादिवेदनो-
त्पत्तौ कर्मनिर्जरार्थं सहनं परिपहः । परिपहस्य जयः परिपहजयः ।
चारित्रशब्द आदिसूत्रे व्याख्यातार्थः । एतेषा गुप्त्यादीना संवर-
क्रियायाः साधकतमत्वात् करणनिर्देशः । सवरोऽधिकृतोऽपि स
इति तच्छब्देन परामृश्यते गुप्त्यादिभिः साक्षात्सम्बन्धार्थः ॥ प्रयो-
जनमवधारणार्थं । स एष सवरो गुप्त्यादिमिरेव नान्येनोपायेनेति ॥
तेन तीर्थाभिषेकदीक्षाशीर्षोपहारदेवताराधनादयो निर्वर्तिता भवन्ति ॥
रागद्वेषमोहोपात्तस्य कर्मणोऽन्यथा निवृत्त्यभावात् ॥

संवरनिर्जराहेतुविशेषप्रतिपादनार्थमाह—

॥ तपसा निर्जरा च ॥ ३ ॥

तपो धर्मेऽन्तर्भूतमपि पृथगुच्यते उभयसाधनत्वख्यापनार्थं
संवरं प्रति प्राधान्यप्रतिपादनार्थं च ॥ ननु च तपोऽभ्युदयाङ्गमि-
ष्टम् देवेन्द्रादिस्थानप्राप्तिहेतुत्वाभ्युपगमात्, कथं निर्जराङ्ग-
स्यादिति ॥ नैष दोषः— एकस्यानेककार्यद्वर्गनादभिवत् । यथाऽ-
मिरेकोऽपि क्लेदनमस्माङ्गारादिप्रयोजन उपलभ्यते तथा तपोऽ-
भ्युदयकर्मक्षयहेतुरित्यत्र को विरोधः ॥

संवरहेतुत्वादादावुद्दिष्टाया गुप्तेः स्वरूपप्रतिपत्त्यर्थमाह—

॥ सम्यग्योगनिग्रहो गुप्तिः ॥ ४ ॥

योगो व्याख्यातः कायवाङ्मन कर्म योग इत्यत्र । तस्य
स्वेच्छाप्रवृत्तिनिवर्तन निग्रहः । विषयसुखाभिलाषार्थप्रवृत्तिनिषेधार्थं
सम्यग्विशेषणम् ॥ तस्मात् सम्यग्विशेषणविशिष्टात् सक्लेशाप्रादुर्भा-
वपरात्कायादियोगानिरोधे सति तन्निमित्तं कर्म नास्रवतीति संवरप्र-
सिद्धिरवगन्तव्या । सा त्रितयी कायगुप्तिर्वागुप्तिर्मनोगुप्तिरिति ॥

तत्राशक्तस्य मुनेर्निरवद्यप्रवृत्तिख्यापनार्थमाह—

ईर्याभाषैपणादाननिक्षेपोत्सर्गाः समितयः ॥ ५ ॥

सम्यगित्यनुवर्तते तेनेर्यादयो विज्ञेयन्ते । सम्यगीर्या
सम्यग्भाषा सम्यगेषणा सम्यगादाननिक्षेपौ सम्यगुत्सर्ग इति ।
ता एताः पंच समितयो विदितजीवस्थानादिविधेर्मुनेः प्राणिपीडा-
परिहाराभ्युपाया वेदितव्याः ॥ तथा प्रवर्तमानस्यासंयमपरिणाम-
निमित्तकर्मास्रवाभावात्संवरो भवति ॥

तृतीयस्य संवरहेतोर्धर्मस्य भेदप्रतिपत्त्यर्थमाह—

॥ उत्तमक्षमामार्द्वार्जवशौचसत्यसंयमतपस्त्यागा-
किञ्चन्यब्रह्मचर्याणि धर्मः ॥ ६ ॥

किमर्थमिदमुच्यते ? आद्यं प्रवृत्तिनिग्रहार्थं, तत्रासमर्थानां
प्रवृत्त्युपायप्रदर्शनार्थं द्वितीयम् । इदं पुनर्दशविधधर्माख्यानं समि-
तिषु प्रवर्तमानस्य प्रमादपरिहारार्थं वेदितव्यम् । शरीरस्थिति-
हेतुमार्गणार्थं परकुलान्युपगच्छतो भिक्षोर्दुष्टजनाक्रोशप्रहसनावज्ञा-
ताडनशरीरव्यापादनादीनां सन्निधाने कालुष्यानुत्पत्तिः क्षमा ॥
जात्यादिमदावेशादभिमानाभावो मार्दवं माननिर्हरणम् ॥ योगस्या-
धकृता आर्जवम् ॥ प्रकर्षप्राप्तलोभान्निवृत्तिः शौचम् ॥ सत्सु
प्रशस्तेषु जनेषु साधुवचनं सत्यमित्युच्यते ॥ ननु चैतद्भाषासमिता-
वन्तर्भवति ? नैष दोषः— समितौ प्रवर्तमानो मुनिः साधुष्व-
साधुषु च भाषाव्यवहारं कुर्वन् हितं मितञ्च ब्रूयात् अन्यथा
रागादनर्थदण्डदोषः स्यादिति वाक्समिति रित्यर्थः ॥ इह पुनः
सन्तः प्रव्रजितास्तद्भक्ता वा एतेषु साधु सत्यं ज्ञानचारित्रलक्षणा-

द्विषु वहपि कर्तव्यमित्यनुजायते, धर्मोपबृंहणार्थं ॥ समितिषु वर्तमानस्य प्राणीन्द्रियपरिहारस्सँयमः ॥ कर्मक्षयार्थं तप्यत इति तपः । तदुत्तरत्र वक्ष्यमाणद्वादशविकल्पमवसेयम् ॥ सँयतस्य योग्यं ज्ञानादिदानं त्यागः ॥ उपात्तेष्वपि शरीरादिषु संस्कारापोहाय ममेदमित्यभिसन्धिनिवृत्तिराकिञ्चन्यम् । नास्ति किञ्चनास्याकिञ्चनः तस्य भावः कर्म वा आकिञ्चन्यम् ॥ अनुभूताङ्गनामस्मरणकथाश्रवणस्त्रीसंसक्तशयनासनादिवर्जनाद्ब्रह्मचर्यं परिपूर्णमवतिष्ठते ॥ स्वतन्त्रवृत्तिनिवृत्त्यर्थो वा गुरुकुलावासो ब्रह्मचर्यम् ॥ दृष्टप्रयोजनपरिवर्जनार्थमुत्तमविशेषणम् ॥ तान्येव भाव्यमानानि धर्मव्यपदेशभाञ्जि स्वगुणप्रतिपक्षदोषसद्भावमावनाप्राणिहितानि संवरकारणानि भवन्ति ॥

आह क्रोधाद्यनुत्पत्तिः क्षमादिविशेषप्रत्यनीकालम्बनादित्युक्तं, तत्र कस्मात्क्षमादीनयमवलम्बते नान्यथा प्रवर्तत इत्युच्यते । यस्मात्तप्तायःपिण्डवत्क्षमादिपरिणतेनात्महितैषिणा कर्तव्याः—

॥ अनित्याशरणसंसारैकत्वान्यत्वाशुच्यास्रवसंवरनिर्जरालोकबोधिदुर्लभधर्मस्वाख्यातत्वानुचिन्तनमनुभ्रेशाः ॥ ७ ॥

इमानि शरीरेन्द्रियविषयोपभोगपरिभोगद्रव्याणि समुदायरूपाणि जलबुद्बुदवदनवस्थितस्वभावानि गर्भादिष्ववस्थाविशेषेषु सदोपलभ्यमानसयोगविपर्ययाणि, मोहादत्राज्ञो नित्यतां मन्यते ॥ न किञ्चित्संसारे समुदितं भ्रुवमस्ति आत्मनो ज्ञानदर्शनोपयोगस्वभावादन्यदिति चिन्तनमनित्यतानुभ्रेशा ॥ एवं ह्यस्य चिन्त-

यतस्तेष्वभिष्वङ्गाभावाद् भुक्तोज्झितगन्धमाल्यादिष्विव वियोग-
कालेऽपि विनिपातो नोत्पद्यते ॥ १ ॥

यथा— मृगशावस्यैकान्ते बलवता क्षुधितेनाभिषैषिणा व्याघ्रे-
णाभिभूतस्य न किञ्चिच्छरणमस्ति— तथा जन्मजरामृत्युव्यावि-
प्रभृतिव्यसनमध्ये परिभ्रमतो जन्तोः शरणं न विद्यते ॥ परिपुष्टमपि
शरीरं भोजनं प्रति सहायीभवति न व्यसनोपनिपाते ॥ यत्नेन
संचितोऽर्थोऽपि न भवान्तरमनुगच्छति ॥ सविभक्तमुखदुःखाः
सुहृदोऽपि न मरणकाले परित्रायन्ते ॥ बान्धवाः समुदिताश्च
रुजा परीतं न परिपालयन्ति ॥ अस्ति चेत्युचरितो धर्मो व्यस-
नमहार्णवे तारणोपायो भवति ॥ मृत्युना नीयमानस्य सहस्र-
नयनादयोऽपि न शरणम् ॥ तस्माद्भव्यसनसङ्कटे धर्म एव
शरणं सुहृदर्थोऽप्यनपायी, नान्यत्किञ्छरणमिति भावना अशरणा-
नुपेक्षा ॥ एवं ह्यस्याध्यवस्यतो नित्यमशरणोऽस्मीति भृशमु-
द्विग्नस्य सांसारिकेषु भावेषु ममत्वनिरासो भवति ॥ भगवद्दृष्ट-
त्सर्वज्ञप्रणीत एव मार्गं प्रतिपन्नो भवति ॥ २ ॥

कर्मविपाकवशादात्मनो भवान्तरावाप्तिः संसारः । स पुर-
स्तात्पंचविधपरिवर्तनरूपेण व्याख्यातः ॥ तस्मिन्ननेकयोनिकुल-
कोटिवहुशतसहस्रसंकटे संसारे परिभ्रमन् जीवः कर्मयन्त्रानुप्रेरितः
पिना भूत्वा आता पुत्रः पौत्रश्च भवति । माता भूत्वा
भगिनी भार्या दुहिता च भवति । स्वामी भूत्वा दासो भवति ।
दासो भूत्वा स्वाम्यपि भवति नट इव रङ्गे ॥ अथवा किं
बहुना स्वयमात्मनः पुत्रो भवतीत्येवमाडिसंसारस्वभावचिन्तन
संसारानुपेक्षा ॥ एवं ह्यस्य भावयतः संसारदुःखभयाद्दुद्विग्नस्य
ततो निर्वेदो भवति । निर्विण्णश्च संसारप्रहाणाय प्रतियतते ॥३॥

जन्मजरामरणानुवृत्तिमहादुःखानुभवं प्रति एक एवाहं न

कश्चिन्मे स्वः परो वा विद्यते । एक एव जायेऽहम् । एक एव त्रिये । न मे कश्चित् स्वजनः परजनो वा व्याधिजरामरणादीनि दुःखान्यपहरति । बन्धुमित्राणि स्मशानं नातिवर्तन्ते । धर्म एव मे सहायः सदा अनपार्याति चिन्तनमेकत्वानुप्रेक्षा ॥ एवं ह्यस्य भावयतः स्वजनेषु प्रीत्यनुबन्धो न भवति । परजनेषु च द्वेषानुबन्धो नोपजायते । ततो निःसङ्गतामभ्युपगतो मोक्षायैव घटते ४

शरीरादन्यत्वचिन्तनमन्यत्वानुप्रेक्षा । तद्यथा बन्धं प्रत्येकत्वे सत्यपि लक्षणभेदादन्योऽहमैन्द्रियकं शरीरमनिन्द्रियोऽहमज्ञं शरीरं ज्ञोऽहमनित्यं शरीरं नित्योऽहमाद्यन्तवच्छरीरमनाद्यन्तोऽहं बहूनि मे शरीरशतसहस्राण्यतीतानि ससारे परिभ्रमतः । स एवाहमन्यस्तेभ्य इत्येव शरीरादप्यन्यत्वं मे किमङ्ग ! पुनर्बाहिभ्यः परिभ्रहेभ्य इत्येवं ह्यस्य मनःसमादधानस्य शरीरादिषु स्पृहानोत्पद्यते । ततस्तत्त्वज्ञानभावनापूर्वके वैराग्यप्रकर्षे सति आत्यन्तिकस्य मोक्षसुखस्याप्तिर्भवति ॥ ५ ॥

शरीरमिदमत्यन्ताशुचि शुक्रशोणितयोन्यशुचिसवर्धितमवस्करवदशुचिभाजनं त्वङ्मात्रप्रच्छादितमतिपूतिरसनिप्यन्दिस्त्रोतोविलमङ्गारवदात्मभावमाश्रितमप्याश्वेवापादयति । स्नानानुलेपनधूपप्रघर्षवासमाख्यादिभिरपि न शक्यमशुचित्वमपहर्तुमस्य । सम्यग्दर्शनादि पुनर्भाव्यमान जीवस्यात्यन्तिकी शुद्धिमाविर्भावयतीति तत्त्वतो भावनमशुचित्वानुप्रेक्षा ॥ एवं ह्यस्य सस्मरतः शरीरनिर्वेदो भवति । निर्विण्णश्च जन्मोदधितरणाय चित्त समाधत्ते ॥ ६ ॥

आस्रवसंवरनिर्जराः पूर्वोक्ता अपि इहोपन्यस्यन्ते तद्गुणदोषभावनार्थं । तद्यथा— आस्रवा इहामुत्रापाययुक्ता महानदीस्त्रोतोवेगतीक्ष्णा इन्द्रियकपायात्रतादयः । तत्रेन्द्रियाणि तावत्स्पर्शनादीनि वनगजबायसपन्नगपतङ्गहरिणादीन् व्यसनार्णवमवगाहयन्ति

तथा कषायादयोऽपीह वधवन्धपरिक्लेशादीन् जनयन्ति ॥ अमुत्र च नानागतिषु बहुविधदुःखप्रज्वलितागु अमयन्तीत्येवमास्रवदोषानुचिन्तनमास्रवानुप्रेक्षा ॥ एवं ह्यस्य चिन्तयतः क्षमादिषु श्रेयत्ववृद्धिर्न प्रच्यवते ॥ सर्व एते आस्रवदोषाः कूर्मवत्संवृतात्मनो न भवन्ति ॥ ७ ॥

यथा महार्णवे नावो विवरापिधाने सति क्रमात्स्रुतजलाभिप्लवे सति तदाश्रयाणां विनाशोऽवश्यंभावी, छिद्रापिधाने च निरुपद्रवममिलितदेशान्तरप्रापणं, तथा कर्मागमद्वारसंवरणे सति नास्ति श्रेयःप्रतिबन्ध इति संवरगुणानुचिन्तनं संवरानुप्रेक्षा ॥ एवं ह्यस्य चिन्तयतः संवरे नित्योद्युक्तता भवति । ततश्च निःश्रेयसपदप्राप्तिरिति ॥ ८ ॥

निर्जरा वेदनाविपाकजा इत्युक्तम् ॥ सा द्वेषा—अवृद्धिपूर्वा कुशलमूला चेति ॥ तत्र नरकादिषु गतिषु कर्मफलविपाकजा अवृद्धिपूर्वा सा अकुशलानुवन्धा ॥ परिपहजये कृते कुशलमूला सा शुभानुवन्धा निरनुवन्धा चेति ॥ इत्येवं निर्जराया गुणदोषभावनं निर्जरानुप्रेक्षा । एव ह्यस्यानुस्मरतः कर्मनिर्जरायै प्रवृत्तिर्भवति ॥ ९ ॥

लोकसंस्थानादिविधिव्याख्यातः ॥ समन्नादनन्तस्यालोकाकाशस्य बहुमध्यदेशभाविनो लोकस्य संस्थानादिविधिव्याख्यातः ॥ तत्त्वभावानुचिन्तनं लोकानुप्रेक्षा । एवं ह्यस्याध्यवस्यतस्तत्त्वज्ञानविशुद्धिर्भवति ॥ १० ॥

एकास्मिन्निगोतशरीरे जीवाः सिद्धानामनन्तगुणाः , एवं सर्वलोको निरन्तर निश्चितः स्थावरैरतस्तत्र त्वसता बालुकासमुद्रे पतिता वज्रासिकताकणिकेव दुर्लभा । तत्र च विकलेन्द्रियाणा मृयिष्ठत्वात्पञ्चेन्द्रियता गुणेषु कृतज्ञतेव कृच्छ्रलभ्या । तत्र च

तिर्यक्षु पशुमृगपक्षिसरीसृपादिषु बहुषु सत्सु मनुष्यभावश्चतुष्पथे
रत्नराशिरिव दुरासदः । तत्प्रच्यवे च पुनस्तदुपपत्तिर्दग्धतरुपुद्गल-
तद्भावोपपत्तिवद्दुर्लभा । तल्लाभे च देशकुलेन्द्रियसम्पन्नारोगत्वान्यु-
त्तरोत्तरतोऽतिदुर्लभानि ॥ सर्वेष्वपि तेषु लब्धेषु सद्धर्मप्रतिलम्भो
यादि न स्याद्यर्थं जन्म, वदनामिव दृष्टिविकल । तमेवं कृच्छ्रलभ्यं
धर्ममवाप्य विषयसुखे रञ्जनं भस्मार्थं चन्दनदहनमिव विफलम् ॥
विरक्तविषयसुखस्य तु तपोभावनाधर्मप्रभावनासुखमरणादिलक्षणः
समाधिर्दुरवापः ॥ तस्मिन् सति बोधिलाभः फलवान् भवतीति
चिन्तनं बोधिदुर्लभानुपेक्षा ॥ एवं ह्यस्य भावयतो बोधिं प्राप्य
प्रमादो न कदाचिदपि भवति ॥ ११ ॥

अयं जिनोपदिष्टो धर्मोऽहिंसालक्षणः सत्याधिष्ठितो विनय-
मूलः क्षमावलो ब्रह्मचर्यगुप्त उपशमप्रधानो नियतिलक्षणो निष्प-
रिग्रहतालम्बनः । तस्यालाभादनादिसंसारे जीवाः परिभ्रमन्ति
दुष्कर्मविपाकजं दुःखमनुभवन्तः ॥ अस्य पुनः प्रतिलम्भे
विविधाभ्युदयप्राप्तिपूर्विका निःश्रेयसोपलब्धिर्नियतेति चिन्तनं
धर्मस्वाख्यातत्वानुपेक्षा । एवं ह्यस्य चिन्तयतो धर्मानुरागात्सदा
प्रतियत्नपरो भवति ॥ १२ ॥

एवमनित्यत्वाद्यनुपेक्षासन्निधाने उत्तमक्षमादिधारणान्महान्सं-
चरो भवति ॥ मध्ये अनुपेक्षावचनमुभयार्थम् ॥ अनुपेक्षा हि
भावयन्नुत्तमक्षमार्दींश्च प्रतिपालयति । परीषहोश्च जेतुमुत्सहते ॥

के पुनस्ते परिषहा, किमर्थं वा सद्यन्त इतीदमाह—

॥ मार्गाच्यवननिर्जरार्थं परिषोढव्याः परिषहाः ८

संवरस्य प्रकृतत्वात्तेन मार्गो विशिष्यते । संवरमार्ग इति ॥
तदच्यवनार्थं निर्जरार्थं च परिषोढव्याः परिषहाः । क्षुत्पिपासादि-

सहनम् । जिनोपदिष्टान्मार्गादिप्रच्यवमानास्तन्मार्गपरिक्रमणपरिचयेन
कर्मागमद्वारं सँवृण्वन्त औपक्रमिकं कर्मफलमनुभवन्तः क्रमेण
निर्जाणिर्कर्मणो मोक्षमाप्नुवन्ति ॥

तत्स्वरूपसंख्यासम्प्रतिपत्यर्थमाह—

॥ क्षुत्पिपासाशीतोष्णदंशमशकनाग्न्यारतिस्त्री-
चर्यानिषद्याशय्याक्रोशवधयाचनालाभरोगवृण-
स्पर्शमलसत्कारपुरस्कारप्रज्ञाज्ञानादर्शनानि ॥ ९ ॥

क्षुदादयो वेदनाविशेषा द्वाविंशतिः । एतेषां सहनं
मोक्षार्थिना कर्तव्यम् ॥ तद्यथा—भिक्षोर्निरवद्याहारगवेषिणस्तदलाभे
ईषल्लाभे च अनिवृत्तवेदनस्याकाले अदेशे च भिक्षा प्रति
निवृत्तेच्छस्यावश्यकपरिहाणि मनागप्यसहमानस्य स्वाध्यायध्यान-
भावनापरस्य बहुकृत्वः स्वकृतपरकृतानशनावमोदर्यस्य नीरसाहा-
रस्य तप्तप्राप्तृतितजलविन्दुकृतिपयवत्सहसा परिशुष्कपानस्यो-
दीर्णक्षुद्वेदनस्यापि सतो भिक्षालाभादलाभमधिकगुणं मन्यमानस्य
क्षुद्धाघां प्रत्यचिन्तनं क्षुद्विजयः ॥ १ ॥

जलस्नानावगाहनपरिपेकपरित्यागिनः पतत्रिवदनियतासना-
वसथस्यातिलवणस्निग्धरूक्षविरुद्धाहारग्रैष्मात्तपित्तज्वरानशनादिभि-
रुदीर्णां शरीरेन्द्रियोन्माथिनीं पिपासा प्रत्यनाद्रियमाणप्रतिकारस्य
पिपासानलशिक्षा धृतिनवमृद्धटपूरितशीतलसुगन्धिसमाधिवारिणा
प्रशमयतः पिपासासहन प्रशस्यते ॥ २ ॥

परित्यक्तप्रच्छादनस्य पक्षिवदनवधारितालयस्य वृक्षमूलप-
थिशिलातलादिषु हिमानीपतनशीतलानिलसम्पाते तत्प्रतिकारप्रार्ति
प्रति निवृत्तेच्छस्य पूर्वानुभूतशीतप्रतिकारहेतुवस्तुनामस्मरतो ज्ञान-
भावनागर्भागारे वसतः शीतवेदनासहन परिकीर्त्यते ॥ ३ ॥

निवाते निर्जले ग्रीष्मरविकिरणपरिशुष्कपतितपर्णव्यपेत-
च्छायातरुण्यटव्यन्तरे यदृच्छ योपनिपतितस्यानशनाद्यभ्यन्तरसाध-
नोत्पादितदाहस्य दवाग्निदाहरूपवातातपजानितगलतालुशोषस्य तत्प्र-
तिकारहेतून् चहूननुभूतानचिन्तयतः प्राणिर्पाडापरिहारावहितचे-
तसश्चारित्ररक्षणमुष्णसहनमित्युपवर्ष्यते ॥ ४ ॥

दंशमशकग्रहणमुपलक्षणं । यथा काकेभ्यो रक्ष्यतां सर्पि-
रिति उपघातोपलक्षणं काकग्रहणं, तेन दंशमशकमक्षिकापिशुक-
पुत्तिकामत्कुणकीटपिपीलिकावृश्चिकादयो गृह्यन्ते ॥ तत्कृता बाधा-
मप्रतिकारा सहमानस्य तेषां बाधा लिघाऽप्यकुर्वाणस्य निर्वाण-
प्राप्तिमात्रसंकल्पप्रावरणस्य तद्वेदनासहनं दंशमशकपरिषहक्षमेत्यु-
च्यते ॥ ५ ॥

जातरूपवन्निष्कलङ्कजातरूपधारणमशक्यप्रार्थनीयं याचन-
रक्षणहिंसनादिदोषविनिर्मुक्तं निष्परिग्रहत्वान्निर्वाणप्राप्तिं प्रत्येकं
साधनमनन्यबाधनं नाग्न्यं विभ्रतो मनोविक्रियाविप्लुतिविरहात्
स्त्रीरूपाण्यत्यन्ताशुचिकुणपरूपेण भावयतो रात्रिन्दिव ब्रह्मचर्य-
मखण्डमातिष्ठमानस्याचेलव्रतधारणमनवद्यमवगन्तव्यम् ॥ ६ ॥

संयतस्येन्द्रियेष्टविषयसम्बन्धं प्रति निरुत्सुकस्य गीतनृत्य-
वादित्रादिविरहितेषु शून्यागारदेषकुलतरुकोटरशिलागुहादिषु स्वा-
ध्यायध्यानभावनारतिमास्कन्दतो दृष्टश्रुतानुभूतरतिस्मरणतत्कथाश्र-
वणकामशरप्रवेशनिर्विवरहृदयस्य प्राणिषु सदासदयस्यारतिपरि-
षहजयोऽवसेयः ॥ ७ ॥

एकान्तेष्वारामभवनादिप्रदेशेषु नवयौवनमदाविभ्रममदिरापान
प्रमत्तासु प्रमदासु बाधमानासु कूर्मवत्सहृतेन्द्रियहृदयविकारस्य
ललितस्मितमृदुकथितसविलासवीक्षणप्रहसनपदमन्थरगमनमन्मथशर-
व्यापारविफलीकरणस्य स्त्रीबाधापरिषहसहनमवगन्तव्यम् ॥ ८ ॥

दीर्घकालमुपित्तगुरुकुलब्रह्मचर्यस्याधिगतबन्धमोक्षपदार्थतत्त्वस्य
सँयमायतनभाक्तेहेतोर्देशान्तरातिथेर्गुरुणाऽभ्यनुज्ञातस्य पवनवन्निः-
सङ्गतामङ्गीकुर्वतो बहुशोऽनशनावमोदर्यवृत्तिपरिसंख्यानरसपरित्यागा-
दिबाधापरिक्रान्तकायस्य देशकालप्रमाणोपेतमध्वगमनं सँयमविरोधि
परिहरतो निराकृतपादावरणस्य परुषशर्कराकण्टकादिव्यथनजात-
चरणखेदस्यापि सतः पूर्वोचितयानवाहनादिगमनमस्मरतो यथा-
कालमावश्यकपरिहाणिमास्कन्दतश्चर्यापरिषहसहनमवसेयम् ॥ ९ ॥

स्मशानोद्यानशून्याग्रतनगिरिगुहागव्हरादिष्वनभ्यस्तपूर्वेषु
निवसत आदित्यस्वेन्द्रियज्ञानप्रकाशपरीक्षितप्रदेशे प्रकृतनियमक्रि-
यस्य निषद्यां नियमितकालामास्थितवतः सिंहव्याघ्रादिविविधभीषण-
ध्वनिश्रवणान्निवृत्तभयस्य चतुर्विधोपसर्गसहनादप्रच्युतमोक्षमार्गस्य
वीरासनोत्कुटिकाद्यासनादविचलितविग्रहस्य तत्कृतवाधासहनं निष-
द्यापरिषहाविजय इति निश्चीयते ॥ १० ॥

स्वाध्यायध्यानाध्वश्रमपरिखेदितस्य मौहूर्तिकीं खरविषमप्र-
चुरशर्कराकपालसङ्कटादिशीतोष्णेषु भूमिप्रदेशेषु निद्रामनुभवतो
यथाकृतैकपार्श्वदण्डायितादिशायिनः प्राणिवाधापरिहाराय पतित-
दारुवद्यपगतासुवदुपरिवर्तमानस्य ज्ञानपरिभावनावहितचेससोऽनुष्ठि-
तव्यन्तरादिविधोपसर्गादप्यचलितविग्रहस्यानियमितकालं तत्कृत-
नाधां क्षममाणस्य शय्यापरिषहक्षमा कथ्यते ॥ ११ ॥

मिथ्यादर्शनोदृक्तामर्षपरुषावज्ञानिन्दासभ्यवचनानि क्रोधाग्नि-
शिखाप्रवर्धनानि शृण्वतोऽपि तदर्थेष्वसमाहितचेतसः सहसा
तत्प्रतिकारं कर्तुमपि शक्नुवतः पापकर्मविपाकमभिचिन्तयतस्तान्या-
कर्ण्य तपश्चरणभावनापरस्य कषायविपलवमात्रस्याप्यनवकाशमात्म-
हृदयं कुर्वत आक्रोशपरिषहसहनमवधार्यते ॥ १२ ॥

१ परुषवचनावज्ञावचननिन्दावचनासभ्यवचनानीति सम्बन्धः ॥

निशितविशसनमुशलमुद्गरादिप्रहरणताडनपीडनादिभिर्व्यापा-
द्यमानशरीरस्य व्यापादकेषु मनागपि मनोविकारमकुर्वतो मम
पुराकृतदुष्कर्मफलमिदमिमे वराकाः किं कुर्वन्ति, शरीरमिदं
'बलबुद्बुदवद्विशरणस्वभावं व्यसनकारणमेतैर्व्यानाध्यते, संज्ञान-
दर्शनचारित्राणि मम न केनचिदुपहन्यन्ते -इति' चिन्तयतो
वासितक्षणचन्दनानुलेपनसमदर्शिनो वधपरिपहक्षमा मन्यते ॥१३॥

बाह्याभ्यन्तरतपोऽनुष्ठानपरस्य तद्भावनावशेन निस्सारीकृत-
मूर्तेः पटुतपनतापनिष्पीतसारतरोरिव विरहितच्छायस्य त्वगस्थि-
शिराजालमात्रतनुयन्त्रस्य प्राणवियोगे सत्यप्याहारवसतिभेषजादीनि
दीनाभिधानमुखवैवर्ण्याङ्गसञ्ज्ञादिभिरयाचमानस्य भिक्षाकालेऽपि
'विद्युदुद्योतवत् दुरुपलक्ष्यमूर्तेर्याचनापरिषहसहनभवसीयते ॥ १४ ॥

वायुवदसङ्गादनेकदेशचारिणोऽभ्युपगतैककालसम्भोजनस्य
वाचंयमस्य तत्समितस्य वा सकृत्स्वतनुदर्शनमालतन्त्रस्य पाणि-
पुटमात्रपात्रस्य बहुषु दिवसेषु च गृहेषु भिक्षामनवाप्याप्यसं-
क्लिष्टचेतसो दातृविशेषपरीक्षानिरुत्सुकस्य लाभादप्यलाभो मे परमं
तप इति सन्तुष्टस्यालाभविजयोऽवसेयः ॥ १५ ॥

सर्वाशुचिनिधानमिदमनित्यमपरित्राणामिति शरीरे निःसङ्क-
ल्पत्वाद्धिगतसंस्कारस्य गुणरत्नभाण्डसञ्चयप्रवर्धनसंरक्षणसन्धारण-
कारणत्वादभ्युपगतस्थितिविधानस्याक्षम्रक्षणवद्भ्रणालेपनवद्वा 'बहू-
'पकारमाहारमभ्युपगच्छतो विरुद्धाहारपानसेवनवैषम्यजनितवाता-

१ तदुक्तम्— अज्ञानभावादशुभाशयाद्वा । करोति चेत्कोऽपि
नरः खलत्वम् ॥ तथाऽपि सद्भिः शुभमेव चिन्त्यं । न मथ्यमानेऽ-
प्यमृतं विषं हि ॥ १ ॥ अन्यच्च— आकृष्टोऽहं हतो नैव हतो
वा न द्विधा कृतः । मारितो न हतो धर्मो मदीयोऽनेन बन्धुना ॥२॥

२ निर्मलत्वात् ॥

दिविकाररोगस्य यगपदनेकशतसंख्याज्याधिप्रकोपे सत्यपि तद्वश-
वर्तिता विज्रहतो जल्लौषधिप्रास्याद्यनेकतपोविशेषद्विद्योगे सत्यपि शरी-
रनिस्पृहत्वात्तत्प्रतिकारानपेक्षिणो रोगपरिपहसहनमवगन्तव्यम् १६

• तृणग्रहणमुपलक्षण कस्यचिद्यथनदुःखकारणस्य । तेन
शुष्कतृणपरुषशर्कराकण्टकनिशितमृत्तिकाशूलादिव्यथनकृतपादवेदना-
प्राप्तौ सत्या तत्राप्रणिहितचेतसश्चर्याशय्यानिपद्यासु प्राणिपीडापरि-
हारे नित्यमप्रमत्तचेतसस्तृणादिस्पर्शवाधापरिपहविजयो वेदितव्यः १७

अपकाधिकजन्तुपीडापरिहारायामरणादस्नानत्रतधारिणः पटु
रविकिरणप्रतापजनितप्रस्वेदात्तपवनानीतपासुनिचयस्य सिध्मकच्छू-
दद्रुदीर्णकण्डूयायामुत्पन्नायामपि कण्डूयनविमर्दनसङ्घट्टनविवर्जित-
मूर्तेः स्वगतमलोपचयपरमलापचययोरसंकल्पितमनसः संज्ञानचारित्र-
विमलसलिलप्रक्षालनेन कर्ममलपङ्कजालनिराकरणाय नित्यमुद्यतमते-
र्मलपीडासहनमाख्यायते केशलुञ्चासंस्काराभ्यामुत्पन्नखेदसहनं मल-
सामान्यसहनेऽन्तर्भवतीति न पृथगुक्तम् ॥ १८ ॥

सत्कारः पूजाप्रशंसात्मकः । पुरस्कारो नाम क्रियारम्भा-
दिष्वग्रतः कारणमामन्त्रणं वा, तत्रानादरोऽपि क्रियते ! चिरोपित-
ब्रह्मचर्यस्य महातपस्विनः स्वपरसमयनिर्णयज्ञस्य बहुकृत्वः परवादि-
विजयिनः प्रणामभक्तिसम्भ्रमासनप्रदानादीनि मे न कश्चित्करोति!
मिथ्यादृष्टय एवातीवभक्तिमन्तः किञ्चिदजानन्तमपि सर्वज्ञसम्मा-
वनया सम्मान्य स्वसमयप्रभावनं कुर्वति! व्यन्तरादयः पुरा
अत्युग्रतपसां प्रत्यग्रपूजां निर्वर्तयन्तीति मिथ्या श्रुतिर्यदि न स्या-
दिदानीं कस्मान्मादृशा न कुर्वन्तीति दुष्प्रणिधानविरहिताचित्तस्य
सत्कारपुरस्कारपरिपहविजयः प्रतिज्ञायते ॥ १९ ॥

१ ममाङ्गे मलं वर्तते, अस्य भिक्षोरङ्गे कीदृशं नैर्मल्यं वर्तते इति॥

अङ्गपूर्वप्रकीर्णकविशाग्दस्य शब्दन्यायाध्यात्मानिपुणस्य मम
पुरस्तादितरे भास्करप्रभाभिभूतखद्योतोद्योतवन्नितरां नावमासन्त
इति विज्ञानमदनिरासः प्रज्ञापरिषहजयः प्रत्येतव्यः ॥ २० ॥

अज्ञोऽयं न वेत्ति पशुसम इत्येवमाद्यवक्षेपवचनं सह-
मानस्य परमदुश्चरतपोऽनुष्ठायिनो नित्यमप्रमत्तचेतसो मेऽद्यत्वेऽपि
विज्ञानातिशयो नोत्पद्यत इति अनभिसन्द्धतोऽज्ञानपरिषहजयोऽ
वगन्तव्यः ॥ २१ ॥

परमवैराग्यमावनाशुद्धहृदयस्य विदितसकलपदार्थतत्त्वस्यार्ह-
दायतनसाधुधर्मपूजकस्य चिरन्तनप्रव्रजितस्याद्यापि मे ज्ञानातिशयो
नोत्पद्यते! महोपवासाधनुष्ठायिनां प्रातिहार्यविशेषाः प्रादुरभूवन्निति
प्रलापमात्रमनर्थकेयं प्रव्रज्या! विफलं व्रतपरिपालनमित्येवमसमाद-
धानस्य दर्शनविशुद्धियोगाद्दर्शनपरिषहसहनमवसातव्यम् ॥ २२ ॥

एवं परिषहान् सहमानस्यासंक्लिष्टचेतसो रागादिपरिणामान्न-
वनिरोधान्महान्संवरौ भवति ॥

आह किमिमे परिषहाः सर्वे संसारमहाटवीमतिक्रामितुम-
भ्युद्यतमभिद्रवन्ति उत कश्चित्प्रतिविशेष इत्यत्रोच्यते—अमी व्याख्या-
तलक्षणाः क्षुदाद्यश्चारित्रान्तराणि प्रतिभाज्या नियमेन पुनरनयोः
प्रत्येतव्याः—

॥ सूक्ष्मसाम्परायच्छद्मस्थवीतरागयोश्चतुर्दश ॥ १० ॥

क्षुत्पिपासाशीतोष्णदंशमशकचर्याशय्यावघालामरोगतृणस्पर्श-
मलप्रज्ञाज्ञानानि । चतुर्दश इति वचनादन्येषां परिषहाणामभावो
वेदितव्यः॥ आह युक्तं तावद्गीतरागच्छद्मस्थे मोहनीयाभावाद्दृश्यमाण-
नाग्न्यारतिस्त्रीनिषद्याऽऽक्रोशयाचनासत्कारपुरस्कारादर्शनानि तत्कृता-
ष्टपरिषहाभावाच्चतुर्दशनियमवचनम् । सूक्ष्मसाम्पराये तु मोहोदयस-
द्भावाच्चतुर्दशेति नियमो नोपपद्यत इति । तदयुक्तम् । सन्मात्रत्वात् ॥

तत्र हि केवललोभसञ्ज्वलनकषायोदयः सोऽप्यतिसूक्ष्मः ॥ ततो वीतरागछद्मस्थकल्पत्वाच्चतुर्दशेति नियमस्तत्रापि युज्यते ॥ ननु मोहोदयसहायाभावात्मन्दोदयत्वाच्च क्षुदादिवेदनाभावात्तत्सहनकृत-परिषहव्यपदेशो न युक्तिमवतरति ॥ तन्न—किं कारणम् । शक्ति-मालस्य विवाक्षितत्वात् । सर्वार्थसिद्धिदेवस्य सप्तमपृथिवीगमन-सामर्थ्यव्यपदेशवत् ॥

आह यदि शरीरवत्यात्मनि परिषहसन्निधानं प्रतिज्ञायते अथ भगवति उत्पन्नकेवलज्ञाने कर्मचतुष्टयफलानुभवनवशवर्तिनि कियन्त उपनिपतन्तीत्यत्रोच्यते ॥ तस्मिन्पुनः—

॥ एकादश जिने ॥ ११ ॥

निरस्तघातिकर्मचतुष्टये जिने वेदनीयसद्भावात्तदाश्रया एका-दशपरिषहाः सन्ति ॥ ननु मोहनीयोदयसहायाभावात्क्षुदादिवेदनाभावे परिषहव्यपदेशो न युक्तः । सत्यमेवमेतत्— वेदनाभावेऽपि द्रव्यकर्म-सद्भावापेक्षया परिषहोपचारः क्रियते । निरवशेषनिरस्तज्ञानावरणे युगपत्सकलपदार्थावभासिकेवलज्ञानातिशये चिन्तानिरोधाभावेऽपि तत्फलकर्मनिर्हरणफलापेक्षया ध्यानोपचारवत् । अथवा— एकादश जिने न सन्तीति वाक्यशेषः कल्पनीयः सोपस्कारत्वात्सूत्राणां । विकल्प्यो हि वाक्यशेषो वाक्याधीन इत्युपगमात् । मोहोदयस-हायीकृतक्षुदादिवेदनाभावात् ॥

आह यदि सूक्ष्मसाम्परायादिषु व्यस्ता परिषहाः अथ समस्ताः केति—

॥ बादरसाम्पराये सर्वे ॥ १२ ॥

साम्परायः कषायः वादरः साम्परायो यस्य स बादरसाम्पराय इति ॥ नेदं गुणस्थानविशेषग्रहणम् । किं तर्हि

अर्थनिर्देशः ॥ तेन प्रमत्तादीनां संयतानां -ग्रहणं ॥ तेषु हि अक्षीर्णकषायदोषत्वात्सर्वे सम्भवन्ति ॥ कस्मिन् पुनश्चारित्ते सर्वेषां सम्भवः ? । सामायिकच्छेदोपस्थापनपरिहारविशुद्धिसंयमेष्वन्यतमे सर्वेषां सम्भवः ॥

आह गृहीतमेतत्परिषहाणां स्थानविशेषावधारणं, इदं तु न विद्मः कस्याः प्रकृतेः कः कार्य इत्यत्रोच्यते —

॥ ज्ञानावरणे प्रज्ञाज्ञाने ॥ १३ ॥

इदमयुक्तं वर्तते । किमत्रायुक्तं—ज्ञानावरणे सत्यज्ञानपरिषह उपपद्यते, प्रज्ञापरिषहः पुनस्तदपाये भवतीति कथं ज्ञानावरणे स्यादित्यत्रोच्यते—क्षयोपशमिकी प्रज्ञा अन्यस्मिन् ज्ञानावरणे सति मदं जनयति । न सकलावरणक्षये इति ज्ञानावरणे सतीत्युपपद्यते ॥

पुनरपरयोः परिषहयोः प्रकृतिविशेषनिर्देशार्थमाह—

॥ दर्शनमोहान्तराययोरदर्शनालाभौ ॥ १४ ॥

यथासंख्यमभिसम्बन्धः । दर्शनमोहे अदर्शनपरिषहः लाभान्तराये अलाभपरिषह इति ॥

आह यद्याद्ये मोहनीयभेदे एकः परिषहः, अथ द्वितीयस्मिन् कति भवन्तीत्यत्रोच्यते—

॥ चरित्रमोहे नाग्न्यारतिस्त्रीनिषद्याक्रोशयाचना-
सत्कारपुरस्काराः ॥ १५ ॥

पुंवेदोदयादिनिमित्तत्वान्नाग्न्यादिपरिषहाणां मोहोदयनिमित्तत्वं प्रतिपद्यामहे । निषद्यापरिषहस्य कथम् ? तत्रापि प्राणिपीडाप-

रिहारार्थत्वात् । मोहोर्दये सति प्राणिपीडापरिणामः सञ्जायत इति ॥
अवशिष्टपरिपहप्रकृतिविशेषप्रतिपादनार्थमाह—

॥ वेदनीये शेषाः ॥ १६ ॥

उक्ता एकादश परिपहाः । तेभ्योऽन्ये शेषा वेदनीये सति
भवन्तीति वाक्यशेषः ॥ के पुनस्ते ? क्षुत्पिपासाशीतोष्णदंशमशक-
चर्याशय्यावधरोगतृणस्पर्शमलपरिपहाः ॥

आह व्याख्यातनिमित्तलक्षणविकल्पाः प्रत्यात्मनि प्रादुर्भवन्तः
कति युगपदवतिष्ठन्त इत्यत्रोच्यते—

॥ एकादयो भाज्या युगपदेकस्मिन्नैकान्नविंशतेः १७

आहमिविध्यर्थः । तेन एकोनविंशतिरपि क्वचित् युगपत्स-
म्भवतीत्यवगम्यते । तत्कथमिति चेदुच्यते— शीताष्णपरिपहयारेकः
शय्यानिपद्याचर्याणामन्यतम एव भवति एकस्मिन्नात्मनि ॥ कुतः ?
विरोधात् ॥ तत्रयाणामपगमे युगपदेकात्मनीतरेषा सम्भवादेकोन-
विंशतिविकल्पा बोद्धव्याः ॥ ननु प्रज्ञाज्ञानयोरपि विरोधाद्युगपद-
सम्भवः ? । श्रुतज्ञानापेक्षया प्रज्ञापरिपह. अधिज्ञानापेक्षया
अज्ञानपरिपह इति नास्ति विरोधः ॥

आह उक्ता गुप्तिसमिनिधर्मानुपेक्षापरिपहजयाः संवरहेतवः
पञ्च । संवरहेतुश्चारित्रसञ्ज्ञो वक्तव्य इति तद्भेदप्रदर्शनार्थमुच्यते—

॥ सामायिकच्छेदोपस्थापनापरिहारविशुद्धिसूक्ष्म-
साम्पराययथाख्यातमिति चारित्रम् ॥ १८ ॥

अत्र चोच्यते— दशविधे धर्मे संयम उक्तः स एव

१ प्राणिपीडापरिहारसञ्जावे मोहनीयनिमित्तत्व कथमित्याशङ्का
यामाह ॥ चारित्रमोहोदय सति ॥ २ ज्ञानावरणादि ॥

चारित्रमिति पुनर्ग्रहणमनर्थकमिति ॥ नानर्थकम् - धर्मेऽन्तर्भूतमपि चारित्रमन्ते गृह्यते मोक्षप्राप्तेः साक्षात्कारणमिति ज्ञापनार्थम् ॥ सामायिकमुक्तं । क ? दिग्देशानर्थदण्डविरातिसामायिकमित्यत्र ॥ तद्विधम्— नियतकालमनियतकालञ्च । स्वाध्यायादि नियतकालम् । ईर्यापथाद्यनियतकालम् ॥ प्रमादकृतानर्थप्रवन्धविलोपे सम्यक्प्रतिक्रिया छेदोपस्थापना, विकल्पनिवृत्तिर्वा ॥ परिहरणं परिहारः प्राणिवधानिवृत्तिः । तेन विशिष्टा शुद्धिर्यस्मिंस्तत्परिहारविशुद्धिचारित्रम् ॥ अतिसूक्ष्मकपायत्वात्सूक्ष्मसाम्परायचारित्रम् ॥ मोहनीयस्य निरवशेषम्योपशमात्क्षयाच्च आत्मस्वभावावस्थापेक्षालक्षणं यथाख्यातचारित्रमित्याख्यायते ॥ पूर्वचारित्रानुष्ठायिभिराख्यातं न तत्प्राप्तं प्राक्तोहक्षयोपशमाभ्यामित्यथाख्यातम् ॥ अथशब्दस्यानन्तरार्थवर्तित्वान्निरवशेषमोहक्षयोपशमानन्तरमाविर्भवेतीत्यर्थः ॥ तथाऽऽख्यातमिति वा यथात्मस्वभावोऽवस्थितस्तथैवाख्यातत्वात् ॥ इतिशब्दः परिसमाप्तौ द्रष्टव्यः ॥ ततो यथाख्यातचारित्रात्सकलकर्मक्षयपरिसमाप्तिर्भवतीति ज्ञाप्यते ॥ सामायिकादीनामानुपूर्व्यवचनमुत्तरोत्तरगुणप्रकर्षज्ञापनार्थम् ॥

आह उक्तं चारित्रं तदनन्तरमुद्दिष्टं यत् तपसा निजर्जा चेति तस्येदानीं तपसो विधानं कर्तव्यमित्यत्रोच्यते । तत् द्विविधम् बाह्यमभ्यन्तरं च ॥ तत्प्रत्येकं षड्विधम् ॥ तत्र बाह्यभेदप्रतिपत्त्यर्थमाह—

॥ अनशनावमोदर्यवृत्तिपरिसङ्ख्यानरसपरित्यागवि-
वित्तशय्यासनकायक्लेशा बाह्य तपः ॥ १९ ॥

दृष्टफलानपेक्षं संयमप्रसिद्धिगोच्छेदकर्मविनाशध्यानागमा-
वाप्त्यर्थमनशनम् ॥ संयमप्रजागरदोषप्रशमसन्तोषस्वाध्यायादिसुख-

सिद्ध्यर्थमवमोदर्यम् ॥ भिक्षार्थिनो मुनेरेकागारादि, विषयसङ्कल्पचि-
त्तावरोधो वृत्तिपरिसंख्यानमागानिवृत्त्यर्थमवगन्तव्यम् ॥ इन्द्रिय-
दर्पनिग्रहनिद्राविजयस्वाध्यायमुखसिद्ध्यर्थो घृणादिवृष्यरसपरित्याग-
श्चतुर्थं तपः ॥ शून्यागारादिषु विविक्तेषु जन्तुर्पीडाविरहितेषु
संयतस्य शय्यासनमावाधात्ययन्नक्षचर्यस्वाध्यायध्यानादिप्रसिद्ध्यर्थं
कर्तव्यमिति पञ्चमं तपः ॥ आतपस्थानं वृक्षमूलनिवासो निरा-
वरणशयनं बहुविधप्रतिमास्थानमित्येवमादिः कायक्लेशः षष्ठं तपः
॥ तत्किमर्थम्? देहदुःखतितिक्षासुखानभिष्वङ्गप्रवचनप्रभावनाद्यर्थम् ॥
परिषदस्यास्य च को विशेषः— यदृच्छयोपनिपतितः परिषदः । स्वयं-
कृतः कायक्लेशः ॥ बाह्यत्वमस्य कुतः— बाह्यद्रव्यापेक्षत्वात्परप्रत्यक्षत्वाच्च
बाह्यत्वम् ॥ अभ्यन्तरतपोभेदप्रदर्शनार्थमाह—

॥ प्रायश्चित्तविनयवैयावृत्यस्वाध्यायव्युत्सर्ग-
ध्यानान्युत्तरम् ॥ २० ॥

कथमस्याभ्यन्तरत्वम् । मनोनियमनार्थत्वात् ॥ प्रमाददोष-
परिहारः प्रायश्चित्तम् ॥ पूज्येष्व्वाढरो विनयः ॥ कायचेष्टया
द्रव्यान्तरेण चोपासनं वैयावृत्यम् ॥ ज्ञानभावनाऽऽलस्यत्यागः
स्वाध्यायः ॥ आत्माऽऽत्मीयसङ्कल्पत्यागो व्युत्सर्गः ॥ चित्तविक्षेपत्यागो
ध्यानम् ॥ तद्भेदप्रतिपादनार्थमाह—

॥ नवचतुर्दशपञ्चद्विभेदा यथाक्रमं प्राग्ध्यानात् ॥ २१ ॥

यथाक्रममिति वचनान्नवभेदं प्रायश्चित्तम् ॥ विनयश्चतुर्विधः
॥ वैयावृत्यं दशविधम् ॥ स्वाध्यायः पञ्चविधः ॥ द्विविधो व्युत्सर्गः
इत्यभिसम्बध्यते ॥ प्राग्ध्यानादिति वचनं ध्यानास्य बहुवक्तव्यत्वात्पश्चा-
द्वक्ष्यत इति ॥ आद्यस्य भेदस्वरूपनिर्ज्ञानार्थमाह—

॥ आलोचनप्रतिक्रमणतदुभयविवेकव्युत्सर्गतपश्च्छे-
दपरिहारोपस्थापनाः ॥ २२ ॥

तत्र गुरवे प्रमादनिवेदन दशदोषविवर्जितमालोचनम् ॥
आकम्पिय अणुमाणिय ज दिह्ठ वादरं च सुहुमं च ॥ छण्हं सङ्गा
उलयं बहुजण अवत्तसस्से वि ॥ १ ॥ इति दस दोसा ॥
मिथ्यादुष्कृताभिधानादभिव्यक्तप्रतिक्रियं प्रतिक्रमणम् ॥ संसर्गे सति
विशोधनात्तदुभयम् ॥ संसक्तान्नपानोपकरणादिविभजनं विवेकः ॥
कायोत्सर्गादिकरणं व्युत्सर्गः ॥ अनशनावमोदर्यादिलक्षण तपः ॥
द्विसपक्षमासादीनां प्रव्रज्याहापनं छेदः ॥ पक्षमासादिविभागेन
दूरतः परिवर्जनं परिहारः ॥ पुनर्दीक्षाप्रापणमुपस्थापना ॥

विनयविकल्पप्रतिपत्त्यर्थमाह—

॥ ज्ञानदर्शनचारित्र्योपचाराः ॥ २३ ॥

विनय इत्यधिकारेणाभिसम्बन्धः क्रियते ॥ ज्ञानविनयो
दर्शनविनयश्चारित्र्यविनय उपचारविनयश्चेति ॥ सबहुमानं मोक्षार्थं
ज्ञानग्रहणाभ्यासस्मरणादिज्ञानविनयः । शङ्कादिदोषविरहितं तत्त्वार्थ-
श्रद्धानं दर्शनविनयः । तत्त्वतश्चारित्र्यसमाहिताचित्तता चारित्र्यविनयः ।
प्रत्यक्षेष्वाचार्यादिष्वभ्युत्थानाभिगमनाञ्जलिकरणादिरूपचारविनयः ,
परोक्षेष्वापि कायवाचनोऽभिरञ्जलिक्रिया गुणसङ्कीर्तनानुस्मरणादिः ॥

वैयावृत्यभेदप्रतिपादनार्थमाह—

॥ आचार्योपाध्यायतपस्त्रिशैक्षग्लानगणकुलसङ्घ-
साधुमनोज्ञानाम् ॥ २४ ॥

वैयावृत्यं दशधा भिद्यते । कुतः । विषयभेदात् ॥
आचार्यवैयावृत्यमुपाध्यायवैयावृत्यमित्यादि ॥ तत्र आचरन्ति

तस्माद्ब्रतानीत्याचार्यः । मोक्षार्थं शास्त्रमुपेत्य तस्मादधीयत
इत्युपाध्यायः । महोपवासाद्यनुष्ठार्या तपस्वी ॥ शिक्षाशीलः शैक्षः ॥
रुजादिक्लिष्टशरीरो ग्लानः ॥ गणः स्थविरसन्ततिः ॥ दीक्षकाचार्य-
शिष्यसन्ततयः कुलम् । चातुर्वर्ण्यश्रवणनिवहः सङ्घः ॥ चिरप्रव्रजितः
साधुः ॥ मनोज्ञो लोकसम्मतः ॥ तेषां व्याधिपरिपहमिथ्यात्वाद्युप-
निपाते कायचेष्टया द्रव्यान्तरेण वा तत्प्रतिकारो वैयावृत्त्यं
समाध्याध्यानविचिकित्साभावप्रवचनवात्सल्याद्यभिव्यक्त्यर्थः ॥

स्वाध्यायविकल्पविज्ञापनार्थमाह—

॥ वाचनाप्रच्छनाऽनुप्रेक्षाऽऽम्नायधर्मोपदेशाः ॥ २५ ॥

निरवद्यग्रन्थार्थोभयप्रदानं वाचना । संशयच्छेदाय नि-
श्चितबलाधानाय वा परानुयोगः प्रच्छना । अधिगतार्थस्य
मनसाऽऽभ्यासोऽनुप्रेक्षा । घोषशुद्ध परिवर्तनमाम्नायः ॥ धर्म-
कथाद्यनुष्ठानं धर्मोपदेशः । स एष पञ्चविधः स्वाध्यायः किमर्थः । ?
प्रज्ञातिशयः प्रशस्ताध्यवसायः परमसंवेगस्तपोवृद्धिरतिचारविशुद्धि-
रित्येवमाद्यर्थः ॥ व्युत्सर्गभेदनिर्ज्ञानार्थमाह—

॥ बाह्याभ्यन्तरोपधयोः ॥ २६ ॥

व्युत्सर्जनं व्युत्सर्गस्त्यागः । स द्विविधः— बाह्योपधि-
त्यागोऽभ्यन्तरोपधित्यागश्चेति ॥ अनुपात्त वास्तुधनधान्यादि
बाह्योपधिः । क्रोधादिरात्मभावोऽभ्यन्तरोपधिः ॥ कायत्यागश्च
नियतकालो यावज्जीव वाऽभ्यन्तरोपधित्याग इत्युच्यते । स किमर्थः ?
निस्सङ्गत्वनिर्भयत्वजीविताशान्युदासाद्यर्थः ॥

यद्बहुवक्तव्यं ध्यानमिति पृथग्व्यवस्थापितं तस्येदानीं
भेदाभिधानं प्राप्तकालं । तदुल्लङ्घ्य तस्य प्रयोक्तृस्वरूपकाल-
निर्द्धारणार्थमुच्यते—

उत्तमसंहननस्यैकाग्रचिन्तानिरोधो

ध्यानमान्तर्मुहूर्तार्त् ॥ २७ ॥

आद्य त्रितय सहननमुत्तमं वज्रर्षमनाराचसंहननं वज्रना-
राचसंहननं नाराचसंहननमिति ॥ तत्रितयमपि ध्यानस्य साधनं
भवति ॥ मोक्षस्य तु आद्यमेव ॥ तदुत्तमसहननं यस्य सोऽय-
मुत्तमसंहननस्तस्योत्तमसंहननस्येत्यनेन प्रयोक्तृनिर्देशः ॥ अग्रं
मुखम् । एकमग्रमस्येत्येकाग्रं (ग्रं) । नानार्थावलम्बनेन चिन्ता
परिस्पन्दवती, तस्या अन्याशेषमुखेभ्यो व्यावर्त्य एकस्मिन्नग्रे
निधम एकाग्रचिन्तानिरोध इत्युच्यते । अनेन ध्यानस्वरूपमुक्तं
भवति ॥ मुहूर्त इति कालपरिमाणम् । अन्तर्गतो मुहूर्तोऽन्त-
र्मुहूर्तः । आ अन्तर्मुहूर्तादित्यनेन कालावधिः कृतः ॥ ततः परं
दुर्धरत्वादिकाग्रचिन्तायाः ॥ चिन्ताया निरोधो यदि ध्यानं
निरोधश्चाभावस्तेन ध्यानमसत्त्वरविषाणवत्स्यात् ॥ नैष दोषः—
अन्याचिन्तानिवृत्त्यपेक्षयःऽसदिति चोच्यते, स्वविषयाकारप्रवृत्तेः
सदिति च । अभावस्य भावान्तरत्वाद्धेतुत्वङ्गत्वादिभिरभावस्य चिन्तु-
धर्मत्वासिद्धेश्च ॥ अथवा, नाय भावसाधनः “ निरोधनं निरोध
इति ” । किं तर्हि ? कर्मसाधनः “ निरुध्यत इति निरोधः ” ॥
चिन्ता चासौ निरोधश्च चिन्तानिरोध इति ॥ एतदुक्तं भवति—ज्ञान-
मेवापरिस्पन्दमानमपरिस्पन्दाशिशिखावदवभासमानं ध्यानमिति ॥

तद्भेदप्रदर्शनार्थमाह—

॥ आर्त्तौद्रधर्म्यशुक्लानि ॥ २८ ॥

ऋतं दुःखं, अर्दनमर्तिर्वा, तत्र भवमार्तम् । रुद्रः क्रूराश-

१ सपक्षसत्त्वादिरूपैर्विपक्षासत्त्वादिभिरभावैः ॥

यस्तस्य कर्म तत्र मघं वा रौद्रम् । धर्मो व्याख्यातो धर्मादनपेतं
धर्म्यम् । शुचिगुणयोगाच्छुक्लम् ॥ तदेतच्चतुर्विधं ध्यानं द्वैविध्यम-
श्नुते । कुतः ? । प्रशस्ताप्रशस्तभेदात् ॥ अप्रशस्तमपुण्यास्रवकारण-
त्वात् । कर्मनिर्दहनसामर्थ्यात्प्रशस्तम् ॥

किं पुनस्तदिति चेदुच्यते—

॥ परे मोक्षहेतू ॥ २९ ॥

परमुत्तरमन्त्यं तत्सामीप्याद्धर्म्यमपि परमित्युपचर्यते । द्विव-
चनसामर्थ्याद्भौणमपि गृह्यते ॥ परे मोक्षहेतू इति वचनात्पूर्वे
आर्तरौद्रे संसारहेतू इत्युक्तं भवति ॥ कुतः ? तृतीयस्म
साध्यस्याभावात् ॥ तत्रार्तं चतुर्विधम् ॥

तत्रादिविकल्पलक्षणनिर्देशार्थमाह—

॥ आर्तममनोज्ञस्य सम्प्रयोगे तद्विप्रयोगाय
स्मृतिसमन्वाहारः ॥ ३० ॥

अमनोज्ञमाप्रियं विषकण्टकशत्रुशस्त्रादि, तद्वाधाकारणत्वाद-
मनोज्ञमित्युच्यते । तस्य सम्प्रयोगे, स कथं नाम मे न स्यादिति
सङ्कल्पश्चिन्ताप्रबन्धः स्मृतिसमन्वाहारः प्रथममार्तामित्याख्यायते ॥

द्वितीयस्य विकल्पस्य लक्षणनिर्देशार्थमाह—

॥ विपरीतं मनोज्ञस्य ॥ ३१ ॥

कुतो विपरीतः? पूर्वोक्तात् ॥ तेनैतदुक्तं भवति— मनोज्ञ-
स्येष्टस्य स्वपुत्रदारधनादेविप्रयोगे तत्सम्प्रयोगाय सङ्कल्पश्चिन्ता-
प्रबन्धो द्वितीयमार्तमवगन्तव्यम् ॥

तृतीयस्य विकल्पस्य लक्षणप्रतिपादनार्थमाह—

॥ वेदनायाश्च ॥ ३२ ॥

वेदनाशब्दः सुखे दुःखे च वर्तमानोऽपि, - आर्तस्य प्रकृतत्वात् दुःखवेदनायां प्रवर्तते, तस्या वातादिविकारजनितवेदनाया उपनिपाते तस्या अपायः कथं नाम मे स्यादिति वि(सं)कल्पश्चिन्ताप्रबन्धस्तृतीयमार्तमुच्यते ॥

तुरीयस्यार्तस्य लक्षणनिर्देशार्थमाह —

॥ निदानं च ॥ ३३ ॥

भोगकाङ्क्षातुरस्यानागतविषयप्राप्तिं प्रति मनःप्रणिधानं सङ्कल्पश्चिन्ताप्रबन्धस्तुरीयमार्तं निदानमित्युच्यते ॥

तदेतच्चतुर्विधमार्तं किंस्वामिकमिति चेदुच्यते—

॥ तदविरतदेशविरतप्रमत्तसंयतानाम् ॥ ३४ ॥

अविरता असंयतसम्यग्दृष्ट्यन्ताः । देशविरताः संयता-
संयताः । प्रमत्तसंयताः पञ्चदशप्रमादोपेताः क्रियानुष्ठापिनः ॥
तत्राविरतदेशविरतानां चतुर्विधमार्तं भवति । असंयतपरिणामो-
पेतत्वात् ॥ प्रमत्तसंयतानां तु निदानवर्ज्यमन्यदार्तत्रयं प्रमादो-
दयोद्रेकात्कदाचित्स्यात् ॥

व्याख्यातमार्तं सञ्ज्ञादिभिः ॥ द्वितीयस्य सञ्ज्ञाहेतुस्वामिनिर्द्धारणार्थमाह—

॥ हिंसाऽनृतस्तेयविषयसंरक्षणेभ्यो रौद्र-

मविरतदेशविरतयोः ॥ ३५ ॥

हिंसादीन्धुक्तलक्षणानि, तानि रौद्रध्यानोत्पत्तेर्निमित्तीभवन्तीति हेतुनिर्देशो विज्ञायते । तेन हेतुनिर्देशेनानुवर्तमानः स्मृतिसमन्वाहारोऽभिसम्बध्यते । हिंसायाः स्मृतिसमन्वाहार इत्यादि ॥ तद्रौद्रध्यानमविरतदेशविरतयोर्वेदितव्यम् ॥ अविरतस्य भवतु

रौद्रध्यानं देशविरतस्य कथम्? । तस्यापि हिंसाधावेशाद्विषादिसं-
रक्षणतन्त्रत्वाच्च कदाचिद्भवितुमर्हति । तत्पुनर्नारकादिनामकरणं सम्य-
ग्दर्शनसामर्थ्यात्संयतस्य तु न भवत्येव । तद्गारम्भे संयमप्रच्युतेः ॥

आह परे मोक्षहेतू उपदिष्टे । तत्राद्यस्य मोक्षहेतोर्ध्यानस्य
भेदस्वरूपस्वामिनिर्देशः कर्तव्य इत्यत आह—

॥ आज्ञापायविपाकसंस्थानविचयाय धर्म्यम् ॥ ३६ ॥

विचयनं विचयो विवेको विचारणमित्यर्थः । आज्ञापाय-
विपाकसंस्थानानां विचय आज्ञापायविपाकसंस्थानविचयः ।
स्मृतिसमन्वाहार इत्यनुवर्तते, स प्रत्येकं सम्बध्यते— आज्ञाविचयाय
स्मृतिसमन्वाहार इत्यादि ॥ तद्यथा— उपदंष्टुरभावान्मन्दबुद्धि-
त्वात्कर्मोदयात्सूक्ष्मत्वाच्च पदार्थानां हेतुदृष्टान्तोपरमे सति सर्वज्ञ-
प्रणीतमार्गं प्रमाणीकृत्य इत्थमेवेदं नान्यथावादिनो जिना
इति गहनपदार्थश्रद्धानमर्थावधारणमाज्ञाविचयः । अथवा— स्वयं
विदितपदार्थतत्त्वस्य सतः परं प्रति विपाकविषयोः स्वसिद्धान्ता-
विरोधेन तत्त्वसमर्थनार्थं तर्कनयप्रमाणयोजनपरः स्मृतिसमन्वाहारः
सर्वज्ञाज्ञाप्रकाशनार्थत्वादाज्ञाविचय इत्युच्यते ॥ जात्यन्धवन्मिथ्या-
दृष्टयः सर्वज्ञप्रणीतमार्गाद्विमुखा मोक्षार्थिनः सम्यग्मार्गापरिजाना-
त्सुदूरेमेवापयन्तीति सन्मार्गापायचिन्तनमपायविचयः । अथवा—
मिथ्यादर्शनज्ञानचारित्र्येभ्यः कथं नाम इमे प्राणिनोऽपेयुरिति
स्मृतिसमन्वाहारोऽपायविचयः ॥ कर्मणा ज्ञानावरणादीना द्रव्य-
क्षेत्रकालभवभावप्रत्ययफलानुभवनं प्रति प्रणिधानं विपाकविचयः ॥
लोकसंस्थानस्वभावविचयाय स्मृतिसमन्वाहारः संस्थानविचयः ॥
उत्तमक्षमादिलक्षणो धर्म उक्तः । तस्मादनपेतं धर्म्यं ध्यानं चतु-
र्धिकल्पमवसेयम् ॥ तदविरतदेशविरतप्रमत्ताप्रमत्तसंयतानां भवति ॥

त्रयाणां ध्यानानां निरूपणं कृतम् । इदानीं शुक्लध्यानं निरू-

पयितन्यम् । तद्वक्ष्यमाणचतुर्विकल्पम् ॥- तत्राद्योः स्वामिनिर्दे-
शार्थमिदमुच्यते—

॥ शुक्ले चाद्ये पूर्वविदः ॥ ३७ ॥

वक्ष्यमाणेषु शुक्लध्यानविकल्पेषु अद्य शुक्लध्याने पूर्वविदो
भवतः श्रुतेकेवलिन इत्यर्थः ॥ चण्डेन घर्म्यमपि समुच्चीयते ॥
तत्र व्याख्यानतो विशेषप्रतिपत्तिरिति श्रेण्यारोहणात्प्रार्थ्य,
श्रेण्योः शुक्ले इति व्याख्यायते ॥

अवशिष्टे कस्य भवत इत्यत्रोच्यते—

॥ परे केवलिनः ॥ ३८ ॥

प्रक्षीणसकलज्ञानावरणस्य केवलिनः सयोगस्यायोगस्य च
परे उत्तरे शुक्लध्याने भवतः ॥

यथासंख्यं तद्विकल्पप्रतिपादनार्थमिदमुच्यते—

॥ पृथक्त्वैकत्ववितर्कसूक्ष्मक्रियाप्रतिपात्ति

व्युपरतक्रियानिर्वर्तानि ॥ ३९ ॥

पृथक्त्ववितर्कमेकत्वविनर्कं सूक्ष्मक्रियाप्रतिपात्ति व्युपरत-
क्रियानिर्वर्ति चेति चतुर्विधं शुक्लध्यानं वक्ष्यमाणलक्षणमुपेत्य
सर्वेषामन्वर्थमवसेयम् ॥ तस्यालम्बनावशेषनिर्धारणार्थमाह—

॥ अथैकयोगकाययोगायोगानाम् ॥ ४० ॥

योगशब्दो व्याख्यातार्थः कायवाङ्मनःकर्म योगः इत्यत्र ॥
उक्तैश्चतुर्भिः शुक्लध्यानविकल्पैस्त्रियोगादीनां चतुर्णां यथासंख्येना-
भिसम्बन्धो वेदितव्यः ॥ त्रियोगस्य पृथक्त्ववितर्कं, त्रिषु योगेष्वे-
कयोगस्यैकत्ववितर्कं, काययोगस्य सूक्ष्मक्रियाप्रतिपात्ति, अयोगस्य-

१. निवृत्तीनि इत्यपि पाठभेदो वर्तते तालपत्रपुस्तके ॥

व्युपरतक्रियानिर्वर्तीति ॥ तत्राद्ययोर्विशेषप्रतिपत्त्यर्थमिदमुच्यते—

॥ एकाश्रये सवितर्कविचारे पूर्वे ॥ ४१ ॥

एक आश्रयो योस्ते एकाश्रये । उभे अपि परिप्राप्तश्रुत-
ज्ञाननिष्ठेनारभ्यते इत्यर्थः । वितर्कश्च विचारश्च वितर्कविचारौ,
सह वितर्कविचाराभ्या वर्तते इति सवितर्कविचारे ॥ पूर्वे
पृथक्त्वैकत्ववितर्के इत्यर्थः ॥

तत्र यथासंख्यप्रयो(सं)गेऽनिष्टनिवृत्त्यर्थमिदमुच्यते—

॥ अविचारं द्वितीयम् ॥ ४२ ॥

पूर्वयोर्वत् द्वितीय तदविचार प्रत्येतव्यम् ॥ एतदुक्तं
भवति— आद्यं सवितर्कं सविचारं च भवति द्वितीयं सवितर्कम-
विचारं चेति ॥

अथ वितर्कविचारयोः क प्रतिविशेष इत्यत्रोच्यते—

॥ वितर्कः श्रुतम् ॥ ४३ ॥

विशेषेण तर्कणमूहन वितर्कः श्रुतज्ञानमित्यर्थः ॥

अथ को विचारः ?

॥ विचारोऽर्थव्यञ्जनयोगसंक्रान्तिः ॥ ४४ ॥

अर्थो ध्येयः द्रव्य पर्यायो वा । व्यञ्जन वचनम् । योगः
कायवाङ्मनःकर्मलक्षणः । सक्रान्ति परिवर्तनम् ॥ द्रव्य विहाय
पर्यायमुपैति पर्यायं त्यक्त्वा द्रव्यमित्यर्थसक्रान्तिः ॥ एक श्रुत-
वचनमुपादाय वचनान्तरमालम्बते तदपि विहायान्यदिति
व्यञ्जनसंक्रान्तिः ॥ काययोगं त्यक्त्वा योगान्तरं गृह्णाति
योगान्तरं त्यक्त्वा काययोगमिति योगसंक्रान्तिः ॥ एव परिव-
र्तनं विचार इत्युच्यते ॥ सक्रान्तौ सत्या कथं ध्यानमिति

चेत्— ध्यानसन्तानमपि ध्यानमुच्यते इति न दोषः ॥ तदेत-
त्सामान्यविशेषनिर्दिष्टं चतुर्विधं धर्म्यं शुक्लं च पूर्वोदितगुप्त्यादि-
बहुप्रकारोपायं. संसारनिवृत्तये मुनिर्ध्यातुमर्हति कृतपरिकर्मा ॥
तत्र द्रव्यपरमाणु भावपरमाणुं वा ध्यायन्नाहितावितर्कसामर्थ्या-
दर्थव्यञ्जने कायवचसी च पृथक्त्वेन संक्रामता मनसा पर्याप्त-
बालोत्साहवदव्यवस्थितेनानिश्चितेनापि शस्त्रेण चिरात्तरुं छिन्दन्निव
मोहप्रकृतीरुपशमयन्क्षपयश्च पृथक्त्ववितर्कविचारध्यानभागभवति ।
स एव पुनः समूलतल मोहनीय निर्दिष्टक्षन्ननन्तगुणविशुद्धियोग-
विशेषमाश्रित्य बहुतराणां ज्ञानावरणसहायीभूतानां प्रकृतीनां
बन्ध निरुन्धन् स्थितिहासक्षयौ च कुर्वन् श्रुतज्ञानोपयोगे
निवृत्तार्थव्यञ्जनयोगसंक्रान्तिः अविचलितमनाः क्षीणकपायो
वैद्वर्यमाणिरिव निरुपलेपो ध्यात्वा पुनर्न निवर्तत इत्युक्तमेकत्ववि-
तर्कम् । एवमेकत्ववितर्कशुक्लध्यानवैश्वानरनिर्दन्धघातिकर्मेन्धनः
प्रज्वलितकेवलज्ञानगभस्तिमण्डलो मेघपञ्जरनिरोधनिर्गत इव घर्म-
राश्मिर्वा भासमानो भगवास्तीर्थकर इतरो वा केवली लोकेश्वरा-
णामभिगमनीयोऽर्चनीयश्चोत्कर्षेणायुषः पूर्वकोटीं देशोना विहरति ।
स यदाऽन्तर्मुहूर्तशेषायुष्कस्तत्तुल्यस्थितिवेद्यनामगोत्रश्च भवति,
तदा सर्वं वाङ्मानसयोगं वादरकाययोगं च परिहाप्य सूक्ष्मका-
ययोगलम्बनः सूक्ष्मक्रियाप्रतिपातिध्यानमास्कन्दितुमर्हतीति ॥ यदा
पुनरन्तर्मुहूर्तशेषायुष्कस्ततोऽधिकस्थितिशेषकर्मत्रयो भवति सयोगी
तदाऽऽत्मोपयोगातिशयस्य सामायिकसहायस्य विशिष्टकरणस्य
महासंवरस्य लघुकर्मपरिपाचनस्याशेषकर्मरेणुपरिसातनशक्तिस्वाभा-
व्याहण्डकवाटप्रतरलोकपूरणानि स्वात्मप्रदेशविसर्पणतश्चतुर्भिः समयैः
कृत्वा समुपहृतप्रदेशविसरणः समीकृतस्थितिशेषकर्मचतुष्टयः पूर्व-
शरीरप्रमाणो भूत्वा सूक्ष्मकाययोगेन सूक्ष्मक्रियाप्रतिपातिध्यानं

ध्यायते । ततस्तदनन्तरं समुच्छिन्नक्रियानिवर्तिध्यानमारभते । समुच्छिन्नप्राणापानप्रचारसर्वकायवाङ्मनोयोगसर्वप्रदेशपरिस्पन्दक्रियान्यापारत्वात्समुच्छिन्नक्रियानिवर्तीत्युच्यते । तस्मिन्समुच्छिन्नक्रियानिवर्तिनि ध्याने सर्वबन्धास्रवनिरोधः सर्वाशेषकर्मसातनसामर्थ्योपपत्तेरयोगिनः केवलिनः सम्पूर्णयथाख्यातचारित्रज्ञानदर्शन सर्वसंसारदुःखजालपरिष्वङ्गोच्छेदजननं साक्षान्मोक्षकारणमुपजायते । स पुनरयोगकेवली भगवास्तदा ध्यानातिगयाग्निनिर्दग्धसर्वमलकङ्कबन्धनो निरस्तकिट्टधातुपापाणजात्यकनकवल्लब्धात्मा पारेनिर्वाति ॥ तदेतत् द्विविधं तपोऽभिनवकर्मास्रवनिरोधहेतुत्वात्सर्वकारणं, प्राक्तनकर्मरजोविधूनननिमित्तत्वान्निर्जराहेतुरपि भवति ॥

अत्राह सम्यग्दृष्टयः किं सर्वे समनिर्जरा आहोस्वित्कश्चिदस्ति प्रतिविशेष इत्यत्रोच्यते—

॥ सम्यग्दृष्टिश्रावकविरतानन्तवियोजकदर्शनमोहक्षपकोपशमकोपशान्तमोहक्षपकक्षीणमोहजिनाः क्रमशोऽसंख्येयगुणनिर्जराः ॥ ४५ ॥

त एते दश सम्यग्दृष्ट्यादयः क्रमशोऽसंख्येयगुणनिर्जराः ॥ तद्यथा— भव्यः पञ्चेन्द्रियः सञ्ज्ञी पर्याप्तकः पूर्वोक्तकाललब्ध्यादिसहायः परिणामविशुद्ध्या वर्द्धमानः क्रमेणापूर्वकरणादिसोपानपङ्क्त्योत्स्रवमानो बहुतरकर्मनिर्जरो भवति । स एव पुनः प्रथमसम्यक्त्वप्राप्तिनिमित्तसन्निधाने सति सम्यग्दृष्टिर्भवन्नसंख्येयगुणनिर्जरो भवति । स एव पुनश्चारित्रमोहकर्मविकल्पाप्रत्याख्यानावरणक्षयोपशमनिमित्तपरिणामप्राप्तिकाले विशुद्धिप्रकर्षयोगात् श्रावको भवन् ततोऽसंख्येयगुणनिर्जरो भवति । स एव पुनः प्रत्याख्यानावरणक्षयोपशमकारणपरिणामविशुद्धियोगाद्विरतव्यपदेशभाक् सन् ततोऽसंख्ये-

यगुणनिर्जरो भवति । स एव पुनरनन्तानुबन्धिक्रोधमानमायालो-
भानां वियोजनपरो भवति* यदा तदा परिणामविशुद्धिप्रकर्षयो-
गात्ततोऽसंख्येयगुणनिर्जरो भवति । स एव पुनर्दर्शनमोहप्रकृति-
त्रयतृणनिचयं निर्दिषन्न परिणामविशुद्धयतिशययोगाद्दर्शनमोहक्षपक-
व्यपदेशमाक् तेष्वेव पूर्वोक्तादसंख्येयगुणनिर्जरो भवति । एवं सः
क्षाधिकसन्त्यग्दृष्टिर्भूत्वा श्रेण्यारोहणाभिमुखश्चारित्रमोहोपशमं प्रति
व्याप्रियमाणो विशुद्धिप्रकर्षयोगादुपशमकव्यपदेशमनुभवन् पूर्वो-
क्तादसंख्येयगुणनिर्जरो भवति । स एव पुनरशेषचारित्रमोहोपशम-
निमित्तसन्निधाने परिप्राप्तोपशान्तकषायव्यपदेशः पूर्वोक्तादसंख्येय-
गुणनिर्जरो भवति । स एव पुनश्चारित्रमोहक्षपणं प्रत्यभिमुखः
परिणामविशुद्ध्या वर्द्धमान. क्षपकव्यपदेशमनुभवन्पूर्वोक्तादसंख्येय-
गुणनिर्जरो भवति । स यदा नि.शेषचारित्रमोहक्षपणकारणप-
रिणामाभिमुखः क्षीणकषायव्यपदेशमास्कन्दन्पूर्वोक्तादसंख्येयगुण-
निर्जरो भवति स एव द्वितीयशुद्ध्यानालनिर्दग्धघातिकर्मनि-
चयः सन् जिनव्यपदेशमाक् पूर्वोक्तादसंख्येयगुणनिर्जरो भवति ॥

आह सम्यग्दर्शनसन्निधानेऽपि यद्यसंख्येयगुणनिर्जरत्वात्परस्परतो
न साम्यमेपां, किं तर्हि श्रावकवदमी विरतादयो गुणभेदान्न
निर्ग्रन्थतामर्हन्तीत्युच्यते ॥ नैतदेवम् । कुतः । यस्माद्गुणभे-
दादन्योऽन्यविशेषेऽपि नैगमादिनयव्यापारात्सर्वेऽपि हि भवन्ति—

॥ पुलकवकुशकुशीलनिर्ग्रन्थस्नातका निर्ग्रन्थाः॥४६॥

उत्तरगुणभावनापेतमनसो व्रतेष्वपि क्वचित्कदाचित्पारिपूर्ण-
तामपरिप्राप्नुवन्तोऽविशुद्धाः पुलकसादृश्यात्पुलाका इत्युच्यन्ते ।

* अधिरतादिचतुर्षु, इत्यधिकः पाठस्तालपत्रपुस्तके वर्तते ॥

१ स्यात्पुलाकस्तुच्छान्ये ॥

नैर्ग्रन्थ्यं प्रतिस्थिता अखण्डितव्रताः शरीरोपकरणविभूषानुवर्तिनोऽ
विविक्तपरिवारा मोहशवलयुक्ता वकुशाः । शवलपर्यायवाची वकु-
शशब्दः ॥ कुशीला द्विविधाः । प्रतिसेवनाकुशीलाः कषायकु-
शीला इति ॥ अविविक्तपरिग्रहाः परिपूर्णोभयाः कथञ्चिदुत्त-
रगुणविरोधिनः प्रतिसेवनाकुशीलाः । वशीकृतान्यकषायोदयाः
सञ्ज्वलनमात्रतन्त्राः कषायकुशीलाः ॥ उदकदण्डराजिवदनभिव्य-
क्तोदयकर्माण ऊर्ध्वं मुहूर्तादुद्विद्यमानकेवलज्ञानदर्शनभाजो नि-
र्ग्रन्थाः ॥ प्रक्षीणघातिकर्माणः केवलिनो द्विविधाः स्नातकाः ॥
त एते पञ्चापि निर्ग्रन्थाः ॥ चारित्रपरिणामस्य प्रकर्षाप्रकर्षभेदे
सत्यपि नैगमसंग्रहादिनयापेक्षया सर्वेऽपि ते निर्ग्रन्था इ युच्यन्ते ॥

तेषां पुलकादीना भूयोऽपि विशेषप्रतिपत्त्यर्थमाह—

॥ सँयमश्रुतप्रतिसेवनातीर्थलिङ्गलेश्योपपाद-

स्थानविकल्पतः साध्याः ॥ ४७ ॥

त एते पुलकादयः सँयमादिभिरष्टभिर्गुणयोगैः साध्या
व्याख्येयाः ॥ तद्यथा—पुलाकवकुशप्रतिसेवनाकुशीला द्वयोः
सँयमयोः सामायिकच्छेदोपस्थापनयोर्वर्तन्ते । कषायकुशीला द्वयोः
सँयमयोः परिहारविशुद्धिसूक्ष्मसाम्पराययोः पूर्वयोश्च । निर्ग्रन्थस्नातका
एकस्मिन्नेव यथाख्यातसँयमे सन्ति ॥ श्रुतं—पुलाकवकुशप्रतिसेवना-
कुशीला उत्कर्षेणाभिन्नाक्षरदशपूर्वधराः । कषायकुशीला निर्ग्र-
न्थाश्चतुर्दशपूर्वधराः । जघन्येन पुलकस्य श्रुतमाचारवस्तु । वकुश-
कुशीलनिर्ग्रन्थानां श्रुतमष्टौ प्रवचनमातरः । स्नातका अपगतश्रुताः
केवलिनः ॥ प्रतिसेवना—पञ्चाना मूलगुणाना रात्रिभोजनवर्जनस्य

१ अविविक्तपरिवारानुमोदच्छेदशवलयुक्ता इत्यपि पाठान्तरम् ॥

२ पञ्चसमितयस्तिस्त्रो गुप्तयश्चेत्यष्टौ प्रवचनमातरः कथ्यन्ते ॥

च पराभियोगाह्लादन्यतमं प्रतिसेवमानः पुलाको भवति ॥ वकुशो द्विविधः— उपकरणवकुशः शरीरवकुशश्चेति ॥ तत्रोपकरणवकुशो बहुविशेषयुक्तोपकरणकाक्षी, शरीरसंस्कारसेवी शरीरवकुशः ॥ प्रतिसेवनाकुशीलो मूलगुणानविराधयन्नुत्तरगुणेषु काञ्चिद्विराधना प्रतिसेवते ॥ कषायकुशीलनिर्ग्रन्थस्नातकाना प्रतिसेवना नास्ति ॥ तीर्थमिति सर्वे सर्वेषां तीर्थकराणां तीर्थेषु भवन्ति ॥ लिङ्गं द्विविधम्— द्रव्यलिङ्गं भावलिङ्गं चेति ॥ भावलिङ्गं प्रतीत्य पञ्च निर्ग्रन्था लिङ्गिनो भवन्ति । द्रव्यलिङ्गं प्रतीत्य भाज्याः ॥ लेश्याः— पुलाकस्योत्तरास्तिसः । वकुशप्रतिसेवनाकुशीलयोः षडपि । कृष्णलेश्यादित्रितयं तयोः कथमिति चेदुच्यते— तयोरुपकरणासक्तिसभवादात्तार्तध्यानं कदाचित्सम्भवति, आर्तध्यानेन च कृष्णादिलेश्यात्रितयं सम्भवतीति । कषायकुशीलस्य चतस्र उचराः । सूक्ष्मसाम्परायस्य निर्ग्रन्थस्नातकयोश्च शुक्लैव केवला । अयोगा अलेश्याः ॥ उपपादः— पुलाकस्योत्कृष्ट उपपाद उत्कृष्टस्थितिदेवेषु सहस्रौरे । वकुशप्रतिसेवनाकुशीलोर्द्वाविंशतिसागरांपमास्थितिषु आरणाच्युतकल्पयोः । कषायकुशीलनिर्ग्रन्थयोस्त्रयस्त्रिंशत्सागरोपमास्थितिषु सर्वार्थसिद्धौ । सर्वेषामपि जघन्यः सौधर्मकल्पे द्विसागरोपमास्थितिषु । स्नातकस्य निर्वाणमिति ॥ स्थानम्— असंख्येयानि संयमस्थानानि कषायनिमित्तानि भवन्ति । तत्र सर्वजघन्यानि लब्धिस्थानानि पुलाककषायकुशीलयोस्तौ युगपदसंख्येयानि स्थानानि गच्छतस्ततः पुलाको व्युच्छिद्यते । कषायकुशीलस्ततोऽसंख्येयानि स्थानानि गच्छत्येकाक्षी । ततः कषायकुशीलप्रतिसेवनाकुशीलवकुशा युगपदसंख्येयानि स्थानानि गच्छन्ति । ततो वकुशो व्युच्छिद्यते । ततोऽप्यसंख्येयानि स्थानानि गत्वा प्रतिसेवनाकुशीलं व्युच्छिद्यते । ततोऽप्यसंख्येयानि स्थानानि गत्वा कषायकुशीलो व्युच्छिद्यते । अत ऊर्ध्वमकषायस्था-

नानि निर्ग्रन्थः प्रतिपद्यते । सोऽप्यसंख्येयानि स्थानानि गत्वा
व्युच्छिद्यते । अत ऊर्ध्वमेकं स्थानं गत्वा स्नातको निर्वाणं प्राप्नोति
। तेषा सँयमलन्धिरनन्तगुणा भवति ॥ ७ ॥

॥ इति तत्त्वार्थवृत्तां सर्वार्थाधिदिसञ्चिकायां नवमोऽध्यायः ॥

॥ ॐ नमः परमात्मने वीतरागाय ॥

॥ अथ दशमोऽध्यायः ॥

आह— अन्ते निर्दिष्टस्य मोक्षस्येदानीं स्वरूपाभिधानं
प्राप्तकालमिति । सत्यमेवं । मोक्षप्राप्तिः केवलज्ञानावाप्तिपूर्विकेति
केवलज्ञानोत्पत्तिकारणमुच्यते—

॥ मोहक्षयात् ज्ञानदर्शनावरणान्तरायक्षयाच्च
केवलम् ॥ १ ॥

इह वृत्तिकरणं न्याय्यम् । कुतः । लघुत्वात् । कथम् ।
क्षयशब्दस्याकरणान् । विभक्त्यन्तरनिर्देशस्य चाभावाच्चशब्दस्य
चाप्रयोगाल्लघुसूत्रं भवति मोहज्ञानदर्शनावरणान्तरायक्षयात्केवलम्
इति ॥ सत्यमेतत् ॥ क्षयक्रमप्रतिपादनार्थो वाक्यभेदेन निर्देशः
क्रियते - प्रागेव मोहं क्षयमुपनीयान्तर्मुहूर्तं क्षीणकषायव्यपदेशम-
वाप्य ततो युगपत् ज्ञानदर्शनावरणान्तरायाणां क्षयं कृत्वा
केवलमवामोर्त्ति ॥ तत्क्षयहेतुः केवलोत्पत्तिरिति हेतुलक्षणो
विभक्तिनिर्देशः कृतः ॥ अथ प्रागेव मोहं क्षयमुपनीयत इति
चेदुच्यते—भव्यः स-यगृष्टि पणिमविशुद्ध्या वर्धमानो असय
तसम्यगृष्टिसंयतासंयतप्रमत्ताप्रमत्तगुणस्थानेषु कर्मिन्महिम्नाहम्य मत्त
प्रकृतीः क्षयमुपनीय क्षायिकसम्यग्दर्शाभृत्त्वा क्षयकश्रेण्यारोहणा
भिमुखाऽध-प्रवृत्तिकरणमप्रमत्तस्थाने प्रतिपद्यापूर्वकरणप्रयोगेणापूर्व-

करणक्षपकगुणस्थानव्यपदेशमनुभूय तत्राभिनवशुभाभिसन्धितनृकृत-
पापप्रकृतिस्थित्यनुभागो विवर्धितशुभकर्मानुभवोऽनिवृत्तिकरणप्रास्या-
निवृत्तिवादरसाम्परायक्षपकगुणस्थानमधिरुह्य तत्र कषायाष्टकं नष्टं
कृत्वा नपुसकं वेदनाश समापाद्य स्त्रीवेदमुन्मूल्य नोकपायपट्क पुंवेदे
प्रक्षिप्य क्षपयित्वा पुवेद क्रोधसंज्वलने क्रोधसञ्ज्वलनं मानसंज्वलने
मानसज्वलनं मायासंज्वलने मायासज्वलन लोभसज्वलने क्रमेण वादर-
कृष्टिविभागेन विलयमुपनीय लोभसंज्वलनं तनृकृत्य सूक्ष्मसाम्परा-
यक्षपकत्वमनुभूय निरवशेषं मोहनीय निमूलकापं कषित्वा क्षीणकषा-
यतामधिरुह्यावतारितमोहनीयभार उपान्त्यप्रथमे समये निद्राप्रचले
प्रलयमुपनीय पञ्चाना ज्ञानावरणाना चतुर्णा दर्शनावरणाना
षञ्चानामन्तरायाणामन्तमन्ते समुपगमय्य तदनन्तरं ज्ञानदर्शन-
स्वभावं केवलपर्यायमप्रतर्क्योविभूतिविशेषमवामोति ॥

आह कस्माद्धेतोमोक्षः किंलक्षणश्चेत्यत्रोच्यते—

॥ बन्धहेत्वभावनिर्जराभ्यां कृत्स्नकर्मविप्रमोक्षो

मोक्षः ॥ २ ॥

मिथ्यादर्शनादिहेत्वभावादभिनवकर्माभाव. पूर्वोदितनिर्जरा-
हेतुसन्निधाने चार्जितकर्मनिरासः । ताभ्या बन्धहेत्वभावनिर्जरा-
भ्यामिति हेतुलक्षणविभाक्तिनिर्देशः । ततो भवस्थितिहेतुसमीकृत-
शेषकर्मावस्थितस्य युगपदात्यन्तीकृतकृत्स्नकर्मविप्रमोक्षो मोक्षः
प्रत्येतद्व्यः ॥ कर्माभावो द्विविधः— यत्नसाध्योऽयत्नसाध्यश्चेति ॥
तत्र चरमदेहस्य नारकतिर्यग्देवायुषामभावो न यत्नसाध्यः
असत्त्वात् ॥ यत्नसा य इत ऊर्ध्वमुच्यते— सयतसम्यग्दृष्ट्या-
दिषु चतुर्षु गुणस्थानेषु कस्मिंश्चित्सप्तप्रकृतिप्रक्षयः क्रियते ॥

१ कष हिंसायामिति धातुरय त्वाप्रत्ययान्तः ॥

निद्रानिद्राप्रचलाप्रचलास्त्यानगृद्धिनरकगतितिर्यग्गत्येकद्वित्रिचतुरिन्द्रियजातिनरकगतितिर्यग्गतिप्रायोग्यानुपूर्व्यातपोद्योतस्थावरसूक्ष्मसाधारणसञ्ज्ञिकानां षोडशानां कर्मप्रकृतीनामनिवृत्तिवादरसाम्परायस्थाने युगपत्क्षयः क्रियते ॥ ततःपरं तत्रैव कपायाष्टकं नष्टं क्रियते । नपुंसकवेदः स्त्रीवेदश्च तत्रैव क्षयमुपयाति । नोकपायाष्टकं च सहेकैव प्रहारेण विनिपातयति । ततः पुवेदसंज्वलनक्रोधमानमायाः क्रमेण तत्रैवात्यान्तिकं ध्वंसमास्कन्दन्ति । लोमसंज्वलनः सूक्ष्मसाम्परायान्ते यात्यन्तं । निद्राप्रचले क्षीणकपायवीतरागच्छद्मस्थस्योपान्त्यसमये प्रलयमुपव्रजतः ॥ पञ्चाना ज्ञानावरणानां चलुर्णां दर्शनावरणानां पञ्चानामन्तरायाणां च तस्यैवान्त्यसमये प्रक्षयो भवति । अन्यतरवदनीयदेवगत्यौदारिकवैक्रियकाहारकतैजसकर्मणशरीरसंस्थानपट्कौदारिकवैक्रियकाहारकशरीराहोपाङ्गपट्मंहननपञ्चप्रशस्तवर्णपञ्चाप्रशस्तवर्णगन्धद्वयपञ्चप्रशस्तरसपञ्चाप्रशस्तरसस्पर्शाष्टकदेवगतिप्रायोग्यानुपूर्व्यागुरुलघूपधातपरधातोच्छ्वासप्रशस्ताप्रशस्तविहायोगत्यपर्याप्तकप्रत्येकशरीरास्थिरास्थिर शुभाशुमदुर्भगमुस्वरदुःस्वरानादेयायशःकीर्तिनिर्माणनामनीचैर्गोत्राख्याद्वाससतिप्रकृतयोऽयोगकेवलिन उपान्त्यसमये विनाशमुपयान्ति । अन्यतरवेदनीयमनुप्यायुर्मनुप्यगतिपञ्चेन्द्रियजातिमनुप्यगतिप्रायोग्यानुपूर्व्यत्रसवादरपर्याप्तकसुमगादेययशःकीर्तितीर्थकरनामोच्चैर्गोत्रसाञ्ज्ञिकानां त्रयोदशानां प्रकृतीनामयोगकेवलिनश्चरमसमये विच्छेदो भवति ॥

आह किमासा पौद्गलिकीनामेव द्रव्यकर्मप्रकृतीनां निरासाम्नोक्षोऽवसीयते उत भावकर्मणोऽपीत्यत्रोच्यते—

॥ औपशमिकादिभव्यत्वानां च ॥ ३ ॥

किं, मोक्ष इत्यनुवर्तते । भव्यत्वग्रहणमन्यपारिणामिकनि-

वृत्त्यर्थम् ॥ तेन पारिणाभिकेषु भव्यत्वस्यौपशमिकादीनां च भावानामभावान्मोक्षो भवतीत्यवगम्यते ॥

आह यद्यपवर्गो भावोपरतेः प्रतिजायते नत्वौपशमिका-
दिभावनिवृत्तिवत्सर्वक्षायिकभावनिवृत्तावपि व्यपदेशो मुक्तस्य प्राप्नो-
तीति । स्यादेतदेव, यदि विशेषो नोच्यते अस्त्यत्र विशेष
इत्यपवादविधानार्थमिदमुच्यते—

॥ अन्यत्र केवलसम्यक्त्वज्ञानदर्शनसिद्धत्वेभ्यः ४

अन्यत्रशब्दापेक्षया को निर्देशः केवलसम्यक्त्वज्ञानदर्शन-
सिद्धत्वेभ्यो अन्यत्रान्यस्मिन्नयं विधिरिति ॥ यदि चत्वार
एवावशिष्यन्ते अनन्तवीर्यादीनां निवृत्तिः प्राप्नोति— नैष दोषः—
ज्ञानदर्शनाविनाभावित्वादनन्तवीर्यादीनामविशेषः । अनन्तसामर्थ्य-
हीनस्यानन्तावबोधवृत्त्यभावाज्ज्ञानमयपर्यायत्वाच्च सुखस्येति ॥
अनाकारत्वान्मुक्तानामभाव इति चेन्न— अतीतानन्तशरीराकारत्वात् ।

स्यान्मतं यदि शरीरानुविधायी जीवः तद्भावात्त्वाभाविकलो-
काकाशप्रेदेशपरिमाणत्वात्तावद्विसर्पणं प्राप्नोतीति नैष दोषः ॥ कुतः—
कारणाभावात् ॥ नामकर्मसम्बन्धो हि संहरणविसर्पणकारणं तद-
भावान्पुनः संहरणविसर्पणाभावः ॥ यदि कारणाभावान्न संहरणं
न विसर्पणं तर्हि गमनकारणाभावाद्ूर्ध्वगमनमपि न प्राप्नोति ।
अघस्तिर्यग्गमनाभाववत् । ततो यत्न मुक्तस्तत्रैवावस्थानं प्राप्नोती-
त्यतोच्यते—

॥ तदनन्तरमूर्ध्वं गच्छत्यालोकान्तात् ॥ ५ ॥

तस्यानन्तर । कस्य? सर्वकर्मविप्रमोक्षस्य । आढभिवि-
ध्यर्थः । ऊर्ध्वं गच्छत्यालोकान्तात् ॥
अनुपदिष्टहेतुकमिदमूर्ध्वगमनं कथमध्यवसातुं शक्यमित्यत्रोच्यते—

॥ पूर्वप्रयोगादसङ्गत्वाद्बन्धच्छेदात्तथागति-
परिणामाच्च ॥ ६ ॥

आह— हेत्वर्थः पुष्कलोऽपि दृष्टान्तसमर्थनमन्तरेणाभिप्रे-
तार्थसाधनाय नालमित्यत्रोच्यते—

॥ आविद्धकुलालचक्रवद्व्यपगतलेपालाबुवदे-
रण्दबीजवदग्निशिखावच्च ॥ ७ ॥

पूर्वसूत्रे विहितानां हेतूनामत्रोक्तानां दृष्टान्तानां च यथा-
संख्यमभिसम्बन्धो भवति । तथा— कुलालप्रयोगापादितहस्त-
दण्डचक्रसंयोगपूर्वकं भ्रमणमुपरतेऽपि तस्मिन्पूर्वप्रयोगादासंस्कारक्ष-
याद् भ्रमति । एवं भवस्थेनात्मनाऽपवर्गप्राप्तये बहुशो यत्प्रणिधानं
तदभावेऽपि तदावेशपूर्वकं मुक्तस्य गमनमवसीयते ॥ किं च
असङ्गत्वाद्यथा मृत्तिकालोपजनितगौरवमलाबुद्रव्यं जलेऽधःपतितं
जलच्छेदविशिष्टमृत्तिकावन्धनं लघुसदूर्ध्वमेव गच्छति । तथा कर्म-
भाराक्रान्तिवशीकृत आत्मा तदावेशवशात्संसारे अनियमेन
गच्छति । तत्सङ्गविप्रमुक्तौ तूपर्येवोपयाति ॥ किं च बन्धच्छेदात्—
यथा बीजकोशबन्धच्छेदादेरण्दबीजस्य गतिर्दृष्टा तथा मनुष्यादि-
भवप्रापकगतिजातिनामादिसफलकर्मबन्धच्छेदान्मुक्तस्योर्ध्वं गति-
रवसीयते ॥ किं च तथागतिपरिणामात्— यथा तिर्यक्पवनस्व-
भावसमीरणसम्बन्धनिरुत्सुका प्रदीपशिखा स्वभावादुत्पतति तथा
मुक्तात्माऽपि नानागतिविकारकारणकर्मनिरावरणे सत्यूर्ध्वगतिस्वभा-
वत्त्वादूर्ध्वमेवारोहति ॥

आह यदि मुक्त ऊर्ध्वगतिस्वभावो लोकान्तादूर्ध्वमपि
कस्मान्नोत्पततीत्यत्रोच्यते—

॥ धर्मास्तिकायाभावात् ॥ ८ ॥

गत्युपग्रहकारणभूतो धर्मास्तिकायो नोपर्यस्तात्यलोके गम-
नाभावः । तदभावे च लोकालोकविभागाभावः प्रसज्यते ॥

आह अमी परिनिर्वृता गतिजात्यादिभेदकारणाभावाद्गीतमेद-
व्यवहारा एवेत्यस्ति कथञ्चिद्भेदोऽपि । कुतः—

॥ क्षेत्रकालगतिलिङ्गतीर्थचारित्रप्रत्येकबुद्धबोधित-
ज्ञानावगाहनान्तरसंख्याल्पबहुत्वतः साध्याः ॥ ९ ॥

क्षेत्रादिभिर्द्वादशभिरनुयोगैः सिद्धाः साध्या विकल्पा इत्यर्थः
प्रत्युत्पन्नभूतानुग्रहतन्त्रनयद्वयविवक्षावशात् । तद्यथा— क्षेत्रेण ताव-
त्कस्मिन्क्षेत्रे सिध्यन्ति ? प्रत्युत्पन्नप्राहिनयापेक्षया सिद्धिक्षेत्रे
स्वप्रदेशे आकाशप्रदेशे वा सिद्धिर्भवति । भूतप्राहिनयापेक्षया
जन्मप्रभृति पञ्चदशकर्मभूमिषु संहरणं प्रति मानुषक्षेत्रे सिद्धिः ॥
कालेन कस्मिन्काले सिद्धिः ? प्रत्युत्पन्ननयापेक्षया एकसमये
सिद्धन् सिद्धो भवति ॥ भूतप्रज्ञापननयापेक्षया जन्मतोऽविशे-
षेणोत्सर्पिण्यवसर्पिण्योर्जातः सिध्यति ॥ विशेषेणावसर्पिण्या सुष-
मदुःपमाया अन्त्ये भागे दुःपमसुषमाया च जातः सिध्यति ॥
न तु दुःपमाया जातो दुःपमाया सिध्यति ॥ अन्यदा नैव
सिध्यति ॥ सहरणतः सर्वस्मिन्काले उत्सर्पिण्यामवसर्पिण्यां च
सिध्यति ॥ गत्या कस्या गतौ सिद्धिः ? सिद्धगतौ मनुष्य-
गतौ वा ॥ लिङ्गेन केन सिद्धिः ? अवेदत्वेन त्रिभ्यो वा
वेदेभ्यः सिद्धिर्भावतो न द्रव्यतः । द्रव्यतः पुंलिङ्गेनैव । अथवा
निर्ग्रन्थलिङ्गेन सग्रन्थलिङ्गेन वा सिद्धिर्भूतपूर्वनयापेक्षया ॥ तीर्थेन
केन तीर्थेन सिद्धिः ? द्वेषा तीर्थङ्करेतरविकल्पात् । इतरे द्विविधाः
सति तीर्थकरे सिद्धाः असति चेति ॥ चारित्र्येण केन सिध्यति ?

अव्यपदेशेनैकचतु पञ्चविकल्पचारित्रेण वा सिद्धिः ॥ स्वशक्ति-
 परोपदेशनिमित्तज्ञानभेदात् प्रत्येकबुद्धबोधितविकल्पाः ॥ ज्ञानेन
 केन? एकेन द्वित्रिचतुर्भिश्च ज्ञानविशेषैः सिद्धिः ॥ आत्मप्र-
 देशव्यापित्वमवगाहनम् । तत् द्विविधम् । उत्कृष्टजघन्यभेदात् ।
 तत्रोत्कृष्टं पञ्चधनुःशतानि पञ्चविंशत्युत्तराणि । जघन्यमर्धचतु-
 र्थारत्नयो देशोनाः । मध्ये विकल्पः एकस्मिन्नवगाहे सिध्यति ॥
 किमन्तर? सिध्यतां सिद्धानामन्तरं जघन्येन द्वौ समयौ
 उत्कर्षेणाष्टौ अन्तरं । जघन्येनैकः समयः उत्कर्षेण षण्मासाः ॥
 संख्या— जघन्यन एकसमये एकः सिध्यति । उत्कर्षेणाष्टोत्तर-
 शतसंख्याः ॥ क्षेत्रादिभेदभिन्नाना परस्परतः संख्याविशेषोऽल्प-
 बहुत्वम् । तद्यथा— प्रत्युत्पन्ननयापेक्षया सिद्धिक्षेत्रे सिध्यतां
 नास्त्यल्पबहुत्वं । भूतपूर्वनयापेक्षयोच्यते । क्षेत्रसिद्धा द्विविधाः—
 जन्मतः संहरणतश्च । तत्राल्पे संहरणसिद्धाः । जन्मसिद्धाः
 संख्येयगुणाः ॥ क्षेत्राणां विभागः कर्मभूमिरकर्मभूमिः समुद्रो
 द्वीप ऊर्ध्वमधस्तिर्यगस्ति । तत्र स्तोका ऊर्ध्वलोकसिद्धाः ।
 अधोलोकसिद्धाः संख्येयगुणाः ॥ तिर्यग्लोकसिद्धाः संख्येयगुणाः ।
 सर्वतः स्तोकाः समुद्रसिद्धाः । द्वीपसिद्धाः संख्येयगुणाः ॥ एवं
 तावद्विशेषेण सर्वतःस्तोका लवणोदसिद्धाः । कालोदसिद्धाः
 संख्येयगुणाः । जम्बूद्वीपसिद्धाः संख्येयगुणाः । घातकीखण्ड-
 सिद्धाः संख्येयगुणाः । पुष्करद्वीपसिद्धाः संख्येयगुणाः । एवं
 कालादिविभागेऽपि यथागममल्पबहुत्वं वेदितव्यम् ॥ १० ॥

१ ज्ञानेनैकेनैव इत्यपि पाठभेदः ॥

स्वर्गापवर्गसुखमाप्तुमनोभिरार्यै- ।

जैनेन्द्रशासनवरामृतसारभूता ॥

सर्वार्थसिद्धिरिति सान्धिरुपात्तनामा ।

तत्त्वार्थवृत्तिरानिशं मनसा प्रधार्या ॥ १ ॥

तत्त्वार्थवृत्तिमुदितां विदितार्थतत्त्वाः ।

शृण्वन्ति ये परिपठन्ति च धर्मभक्त्या ॥

हस्ते कृतं परमसिद्धिसुखामृतं तै- ।

मर्त्यामरेश्वरसुखेषु किमस्ति वाच्यम् ॥ २ ॥

येनेदमप्रतिहतं सकलार्थतत्त्व- ।

मुद्योतितं विमलकेवललोचनेन ॥

भक्त्या तमद्भुतगुणं प्रणमामि वीर- ।

मारान्नरामरगणार्चितपादपीठम् ॥ ३ ॥

शुभं भवतु सर्वेषाम् ॥

इति तत्त्वार्थवृत्तौ सर्वार्थसिद्धिसान्धिकायां दशमोऽध्यायः ॥

अमरनरफणीन्द्रैर्वन्द्यपादाब्जयुग्म ।

कृतशिवपदसौख्यं भव्यसार्थाधिपानाम् ।

जिनमवृजिनमीशं वीतरागस्पृहाणां ।

वृषममुरुवृषाङ्कं नौमि कर्त्तारमाद्यम् ॥ १ ॥

चन्द्रः क्षीणः प्रतापी तपति दिनकरो देवनाथोऽभिमानी ।

कामः कायेन हीनो वलयति पवनो विश्वकर्मा दरिद्री ॥

भस्मान्नो नीलकण्ठः स भवति गहनो व्याकुलो गोपनाथः ।

शक्राद्या दुःखपूर्णाः सुखनिधिरहिताः पातु वः श्रीजिनेन्द्रः॥२॥

इमौ श्लोकौ पुस्तकान्तरे दृश्येते परं तौ पूज्यपादकृताविति
न वक्तुं शक्यतेऽस्साभिरतो ग्रन्थाद्वहिः पृथक्तया मुद्रितौ ॥

शकाब्दाः १८३९.

